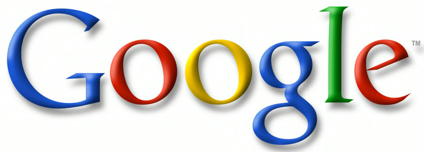

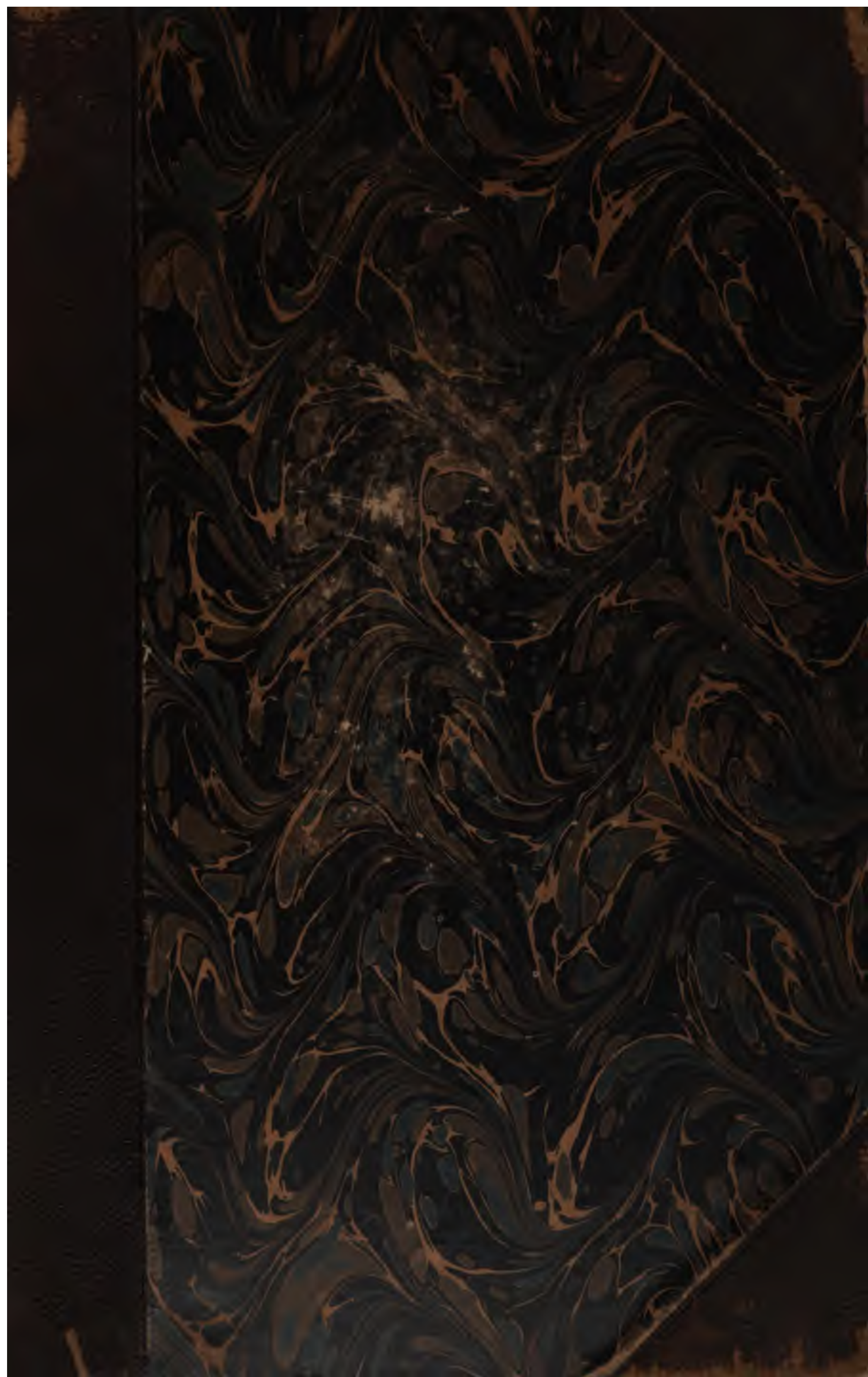

ALCIPHRONIS RHETORIS

EPISTULARUM LIBRI IV.

ALCIPHRONIS RHETORIS

EPISTULARUM LIBRI IV.

SPECIMEN LITERARIUM INAUGURALE, QUOD ANNUENTE SUMMO NUMINE EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI **N. C. F. LAND,** IN FAC. JURID. PROF. ORD., AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU ET NOBILISSIMAE FACULTATIS PHILOSOPHIAE THEORETICAE ET LITERARUM HUMANIORUM DECRETO PRO GRADU DOCTORIS SUMMISQUE IN LITERARUM CLASSICARUM DISCIPLINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS IN ACADEMIA GRONINGANA RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS PUBLICO AC SOLEMNI FACULTATIS EXAMINI SUBMITTET

MENNO ANTONIUS SCHEPERS,

NATUS IN PAGO GROUW.

DIE XIV MENSIS DECEMBRIS ANNI MCMI HORA III.

GRONINGAE APUD J. B. WOLTERS ANN. MCMI.

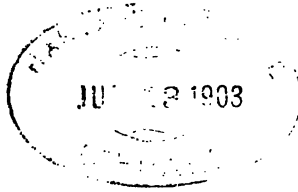

Typis J. B. Wolters.

PARENTIBUS ATQUE SPONSAE.

Hanc editionem Alciphroneam tirocinium emissurus vobis omnibus, clarissimi POLAK SPEYER BOISSEVAIN HEYMANS SYMONS VAN HAMEL BÜLBRING quorum scholis longius breviusve me interfuisse gaudeo, ex intimo corde gratias ago, imprimis autem tibi, clarissime POLAK, promotor aestimatissime: qualem tu te in hoc libello condendo erga me praebueris, semper grato recordabor animo.

PRAEFATIO.

I. DE ALCIPHRONIS AETATE.

Stephanus Bergler, qui Alciphronem primus separatim edidit (Lipsiae anno MDCCXV) in praefatione sua ad lectorem i. a. hoc dicit: „de aetate ejus nihil adhuc constat. Respicit quidem fere ad tempora Macedonica, paullo post Alexandrum Magnum; unde ut arbitror nonnemo eum ad Alexandri tempora refert, sed si hoc solo, sane infirmo argumento." Postea autem cum vidisset Alciphroni atque Luciano permulta communia esse, jam accuratius definivit ad quodnam seculum illius aetas referenda esset, sed uter eorum scriptorum utrum imitatus esset nondum perspexisse videtur; vel potius in Alciphrone illustrando et tractando Bergleri opinio mutata est (cf. ejus annot. ad I 20 [I 17] § 3[1]), III 37 [I 20] § 1, cum iis quae dicit ad II 2 [III 10] § 1, III 19 [III 55] § 1). Tempore saltem quo scriptorem edebat, sibi persuaserat Lucianum imitatorem fuisse. Post Berglerum multi v. d. de ea re egerunt; alii sententiam Berglerianam amplectebantur[2]), alii contrariae opinioni patrocinabantur Alciphronem inter Lucianum atque Aristaenetum ponentes.[3]) Erant qui eum ad IV^um vel V^um nostrae aerae seculum detruderent[4]), erant denique qui Alciphronem et Lucianum ex eodem fonte hausisse crederent: ex locis igitur nominibusque communibus nihil de Alciphronis aetate erui posse.[5]) Sed quia veterum nemo quicquam de

---

1) De epistularum numero atque ordine vide hujus praef. fin.

2) Vid. v. c. Jo. Frid. Reitz de aet. vit. et scr. Luciani p. 64, J. G. Schneider ad Anacr. p. 87.

3) Saxe onomast. I p. 384, Wagner praef. tom. II p. 5, Harles. in Fabricii bibl. Gr. I p. 688, Lehmann ad Lucian. conviv. 1.

4) ut Lacroz. et Io. Chr. Wolf in Thes. epist. Lacroz. II p. 85.

5) Ita Schöll hist. litt. II p. 523. Locos illos communes ex eodem fonte fluxisse data opera defenditur a Theod. Kockio Mus. Rhen. 1888 p. 35—44.

ea re tradidit, neque codices nos adjuvant in hac quaestione solvenda, nulla earum opinionum certis argumentis comprobari potuit,
Passovius. donec Franciscus Passow [1]) animadvertit inter Aristaeneti epistolas duas esse quarum altera (I 5) inscribitur *Ἀλκίφρων Λουκιανῷ*, altera (I 22) *Λουκιανὸς Ἀλκίφρονι*, Aristaenetum igitur putasse iisque inscriptionibus indicasse viros illos aequales fuisse — cur nos illi, ipsi fere aequali, non crederemus? Eam opinionem fere omnibus probavit, ut E. Rohde (Gr. Roman p. 502), Wilh. Christ. (Litt. gesch. p. 685), E. E. Seiler (praef. ad Alc. p. IV). Ante hos
Reichius. autem VIII annos (anno MDCCCXCIV) Hermannus Reich Regimontanus in capite primo dissertationis suae inauguralis quae inscribitur „de Alciphronis Longique aetate", ingeniose atque penitus hanc quaestionem denuo tractavit, et summa probabilitate solvit. Quod opusculum quia hanc rem ad finem perduxisse videtur, et praeterea auctor singulari quadam et nova ratione in nostram quaestionem inquisivit, non a re esse putavi h. l. brevi exponere quomodo ille temporis indicia satis certa invenerit.

Prima jam paragrapho Passovii argumentandi rationem refutat cl. ep. Aristaen. I 9 quae inscribitur *Στησίχορος Ἐρατοσθένει*, et I 12 quam *Εὐήμερος Λευκίππῳ* scripsisse fingitur: neque enim Stesichorum Eratostheni neque Euhemerum Leucippo aequalem fuisse. Cur igitur de Luciano atque Alciphrone idem usu venire ex epp. I 5 et I 22 pro certo efficiatur? Ratione igitur Passoviana quia nihil proficitur, Reichius aliam viam ingressus nomina propria duobus illis scriptoribus communia Alciphronem a Luciano neque hunc ab illo accepisse evincit hisce argumentis: 1⁰. Nominum propriorum communium [2]) plus quam dimidium [3]) in dialogis meretriciis Lucianeis inveniuntur. 2⁰. Aristaenetus, perpetuus Luciani Alciphronisque imitator, in eligendis nominibus ex iis dialogis quam maxime cavisse videtur ne ea nomina sibi sumeret quae jam Alciphron inde mutuatus esset. 3⁰. Non verisimile est Lucianum in iis dialogis qui ne tricesimam quidem partem scriptorum efficiunt, undetriginta nomina ex Alc. epistulis sumpsisse, in reliquorum contra operum unoquoque

1) Vid. Erschii-Gruberi Encyclop. sect. I tom. III p. 145. Westermann (comment. de epistologr. scriptt. graec. II p. 5) Alciphronem appellavit „Lucianeae aetati supparem." Cf. etiam Schöll Hist. litt. II p. 523.

2) quinquaginta unum.

3) undetriginta, inter quae nonnulla minus usitata vel etiam aliunde fere ignota.

duo vel tria. 4⁰. Apud Alciphronem nonnulla inveniuntur nomina Lucianea forma ampliore quae imitatorem prodit. Deinde locorum similium disquisitione ad eundem pervenit finem. Qua in disputatione autem quia praesertim THEODORI KOCKII de Alciphrone sententiae (vid. hujus praef. p. I ann. 5)) refragatur, res nobis altius repetenda esse videtur.

Kockius enim contendit Lucianum interdum, Alciphronem autem Aristaenetumque et Libanium identidem ita veterum comicorum scriptis niti, ut non tantum imitationem adesse pateat, verum saepius nunc versus et loci dispersi, nunc vel totae ῥήσεις comicae paucis tantum mutatis ex eorum operibus erui possint. Ita Herm. tom. XXI pag. 372—410 nec non Mus. Rhen. N. S. tom. XLIII pag. 29—59[1]) permultos eorum scriptorum locos comoediae restituere conatur. Quarum duarum disputationum quia Reichius de hac tantum egit (neque enim illa ei opus erat in quaestione quam sibi solvendam sumpserat), nunc videamus quid quibus argumentis ille contra Kockium attulerit, ut postea, ubi data opera de imitatione Alciphronea agemus, etiam alteram dissertationem tractemus nostramque sententiam de hisce omnibus aperiamus.

Post nominum igitur examen Reichius haec animadvertit: 1⁰. Non tantum singulos locos Alciphroneos multos cum Lucianeis ad verbum congruere, neque in universum tantum epistulas meretricias comparari posse cum dialogis illis Lucianeis, verum duarum epistularum II 2 [III 10] et III 19 [III 55] alteram cum Convivio alteram cum Gallo Lucianeo plane convenire. 2⁰. Nimium nos casui tribuere, si utrumque scriptorem per se comoediarum locos sibi imitandos eligentem fortuito non tantum saepius in eandem comoediam incidisse, verum identidem eosdem ex iis locos in suum usum convertisse credamus; praesertim si quot comoedias affuisse quas despoliare possent ex reliquiis conjicias. Ex iis igitur jam verisimile fit revera imitationem inter Lucianum Alciphronemque statuendam esse, vel (quod eodem redit) Alciphronem fuisse Luciani imitatorem. Interiore autem locorum similium examine et refutatione opinionis Kockii Reichius deinde Lucianum fuisse ibi Alciphronis exemplum comprobat. Kockius in Mus. Rhen. l.l. p. 35—44 ex hisce epp.

---

1) Cujus disputationis pars media tantum (p. 35—44) a Reichio tractatur: cetera ab ejus consilio aliena erant. Neque nos in hac praefatione agemus de iis quae Alciphronem non attingunt.

Alciphroneis atque locis Lucianeis ῥήσεις conflavit: Alc. III 14 [III 50][1]) cl. Luc. Tox. 15; Alc. III 17 [III 53] cl. Luc. Iove Trag. 15[2]); Alc. III 26 [III 62][3]) cl. Luc. Tox. 13 et de morte Peregr. 9; Alc. III 19 [III 55] § 2 ad fin. cl. Luc. Conviv. Quae omnia a Reichio refutantur argumentis satis validis. Ac primum animadvertit Alciphronem si revera comoediarum illas scenas soluta oratione expresserit, non pauca e suo ingenio addidisse, ut plane patet ex iis quae, quia in metricam formam redigi nequibant, Kockius intacta reliquit[4]). Deinde post interius ep. III 19 [III 55] Lucianeique Convivii examen pro certo ex artissima similitudine, e locis dictionibus verbis communibus, e nominibus propriis, e toto denique orationis colore hic saltem patere affirmat alterum ab altero (i. e. Alciphronem ab Luciano) haec accepisse; e personarum numero etiam facile efficitur comoediae scenam nullo pacto eorum exemplum fuisse[5]). Quae autem ille respondet ad Kockii argumentum non omnia Alciphronem eodem modo quo Lucianum narrasse, inde nempe „nihil aliud comprobari posse atque Alciphronem suum fontem non ad verbum exprimere voluisse" — quin verissima sint nemo jam addubitabit. Si praeterea animadvertes Fritzschium non sine specie contendisse aut Menippi aut Meleagri cynici Convivium Luciano argumentum praebuisse (quos scriptores Alciphro numquam, Lucianus contra identidem sequitur) concedes jam, credo, Reichii opinionem habere πειθανάγκην. Etiam Alc. II 34 [III 36] § 3 ex Luc. Conviv. 14 originem ducere ille affirmat; sed opinionis suae argumentum omnium firmissimum eruit ex Alc. II 2 [III 10] cl. Luc. Gallo. Plane enim patet, neque id Berglerum olim fugit, quantopere hujus epistulae et argumentum et verba similia sint iis quae Gall. 1 et 12 narrantur. Cur igitur Kockius hic nobis

1) Usque ad αἰσχρότατον γύναιον. In Herma l. l. p. 391 hujus ῥήσεως ultimi versus inveniuntur.

2) Quae ῥῆσις tota legitur in Herma l. l. p. 404 sq.

3) Hic Kockius plus in Luciano quam in Alciphrone profecit; quamquam ne Convivii quidem multa facile metrica fiunt.

4) In III 19 [III 55] Kockius haec confitetur: „aus Alkiphrons Beschreibung lassen sich, wenn man sich nicht ins Ungewisse verlieren will, nur ganz geringe und zusammenhangslose Bruchstücke herstellen."

5) Ipse Kockius animadvertit Convivium Lucianeum plures praebere personas quam quae in scenam produci potuerint; obliviscitur tamen v. d. de Alciphronis epistula idem esse statuendum.

ῥῆσιν comicam dare omisit? Quia ut videtur nulla unquam exstitit.

Ita Reichius duabus viis, nominum propriorum collatione et locorum parallelorum examine[1]), demonstravit Alciphronem fuisse Luciani imitatorem. Sed Alciphronis aetatem vel accuratius explorare studuit. Transit igitur ad epistulas Aelianeas. Quas postquam revera Aeliani esse evicit refutata mira ne dicam stulta Christii interpretatione verborum quibus ultima Aelianea epistula desinit.[2]) (quae ut cuique locum semel inspicienti patebit, ad Phaedriam epistulae hujus scriptorem, neque ad ipsum epistolographum referenda sunt); imprimis autem cl. Aristaeneti ep. II 1 cum Aelianeis epp. 7 et 8, ad Alciphronis Aelianique similitudinem statuendam atque comprobandam se accingit deinde uter utrum imitatus sit indicaturus.

Revera autem imitationem etiam hic adesse evincitur hisce argumentis: 1⁰. E triginta uno nominibus propriis Aelianeis octo sunt etiam Alciphronea, inter quae minus usitata. 2⁰. In universum ambo eadem habent argumenta, cf. Ael. 1 — Alc. II 35 [III 37][3]); Ael. 3 — Alc. II 24 [III 27]; Ael. 5 — Alc. II 20 [III 23]; Ael. 7 et 8 — Alc. IV 8 [I 36]; Ael. 13—17 — Alc. II 32 [III 34][4]); Ael. 18 — Alc. II 4 [I 25][5]); Ael. 20 — Alc. II 12 et 13 [III 15 et 16]. 3⁰. Tractandi dissimilitudo ita explicari potest atque explicanda est, ut de industria Aelianus ea omiserit vel modo plane dissimili tractaverit quae ab Alciphrone tractata esse cognovisset. Quod a Reichio comprobatur collatione epp. Aelian. 13—17 cum Timone Lucianeo, unde fluxisse epistulas eas legenti luce clarius est, quamvis imitator quantum potuit imitationem suam nominum rerumque mutationibus abscondere conatus sit. 4⁰. Nonnumquam etiam verba atque dictiones Alciphroni propria Aeliano vel invito exciderunt.

Quibus observatis si praeterea utriusque scriptoris epistulas legeris atque Alciphroneas adeo meliores majorisque momenti esse videris, ut vix ei epistoliis illis Aeliani opus fuerit; si vocem raram *αὐτό-*

---

1) De locorum similitudine cf. etiam verba Seileri praef. ad Alc. p. III ann. 4).

2) Litt. gesch.[2] p. 609 annot. 1) ubi haec leguntur: „Aber der Verfasser bezeichnet sich deutlich in dem letzte Briefe mit *οὐ γάρ ἐσμεν οὔτε Λίβυες οὔτε Λυδοὶ ἀλλ' Ἀθηναῖοι γεωργοὶ* als Athener."

3) Male apud Reich. legitur III 23.

4) » » » » III 24.

5) » » » » I 27.

χρῆμα apud utrumque inveneris, animadverterisque Alciphronem talia in deliciis habuisse ipsumque sibi praeterea *αὐτόνεκρος*, *αὐτοσανδαράκη*, *αὐτοσκαπανεὺς* alia formasse; si in Ael. ep. 2 rusticitas nimia te offenderit cl. Alc. II 15 [III 18]; si apud Aelianum nonnisi bis vel ter agricolas ejus Athenienses esse verbis indicatum inveneris, eum tamen, ut plane patet ex epistulae ultimae verbis ultimis, ubique Athenienses depingere voluisse concesseris; si hoc ut saepius indicaret non opus esse eum censuisse intellexeris, cum Alciphro id jam sua auctoritate statuisse videretur; si III 29 [III 65] fin. Alciphro recte agricolam excusantem facit quod versum Theocriteum rusticus laudaverat, in Aelianea autem epistula ultima tali excusatione locus vix erat — non, credo, dubitabis cum Reichio Alciphronis aetatem ponere inter Lucianeam Aelianeamque, et his ejus verbis (p. 44 sq.) subscribere: „Aelianus mortuus est circiter anno CCXXIX. Brevi enim post annum CCXXIX Philostratus vitas sophistarum composuit[1]), in quibus de Aeliano ut de mortuo egit; dicit enim eum plures quam

Reichii aetatis Alciphroneae definitio.

sexaginta annos vixisse, sed nullos liberos reliquisse. Annus igitur CCXXIX terminus est ante quem Alciphronis epistulae scriptae sunt, terminus post quem compositae sunt, annus CLXX est. Exposuimus enim Alciphronem Luciani Dialogos Meretricum, Toxarem, Peregrinum, Jovem Tragoedum, Gallum, Convivium cognovisse, quae scripta ante annum CLXX condita sunt[2]). Videmus igitur casu accidisse, ut quae Passovius aliique v. d. de Alciphronis aetate suspicati sint, non multum abessent a vero."

Hic finis est Reichianae dissertationis capitis primi. In capite secundo autem quia ad Longi aetatem constituendam Alciphronem ejus fuisse imitatorem demonstratur, horum scriptorum similitudinem mox exponemus, ubi de imitatione Alciphronea fusius agetur. Hoc loco ad Reichianam aetatis Alciphronis definitionem haec ejusdem verba (p. 67) addantur: „cum autem verisimile sit Aelianum juvenem, non senem nugatorias illas epistulas composuisse, conjecerim eas non anno CCXXIX, sed jam anno CC conditas esse. Quod si verum est, Alciphronis epistulas inter annos CLXX et CC ponere licebit. Sed haec accurate demonstrari non posse patet."

---

1) cf. Christ. Gr. Litt. Gesch.[2] pag. 604 init., ibique annot. 1).

2) Quod quidem unde constet, ignoro. Nigrinus videtur esse anni CLXVII (vid. Nissen Rh. Mus. XLIII p. 255), de ceterorum scriptorum tempore non multum affirmari licet.

II. DE EPISTULARUM ARGUMENTIS.

Ita Reichius recte, ut videtur, Alciphronis aetatem definivit; de reliquis frustra quaerimus. Neque ubi natus neque ubi mortuus sit, nedum quomodo vitam degerit aut qua fuerit indole nobis traditum est. Ne una quidem fabula de eo narratur[1]). Recte igitur Seilerus: „Alciphron quis fuerit ignoratur." Attamen de ejus ingenio aliquid statuere nobis licet, quia casu felici epistulae ejus fere integrae servatae sunt. Casu felici dico, nam nobis ante oculos ponunt imagines ad veritatem depictas *τοῦ βίου ἁλιευτικοῦ καὶ ἀγροικικοῦ καὶ παρασιτικοῦ καὶ ἑταιρικοῦ* seculi fere ante nostram aeram tertii, quae, deperdita maxima parte comoediae novae, non parvi aestimandae sunt. Prae ceteris autem epistulae amatoriae magni sunt momenti ad illius seculi mores cognoscendos, et „Menandreae" quae dicuntur (IV 15 et 16 [II 3 et 4]) non sine facetia atque ingenio nobis depingunt Musarum illius sacerdotis erga Glyceram amorem. Attamen ut inter v. d. fere constat epistulas Alciphroneas non indignas esse quae legantur, ita mirum in modum hac de re dissentitur quantum laudis ipsi Alciphroni debeatur, (id est quo modo exemplis suis usus sit), nec non utrum bonus Attici sermonis auctor sit necne. Iam primum igitur agamus de Alciphroneae imitandi ratione non neglectis iis quae jam Reichius constituit; ut postea videamus quid de ejus sermone sit judicandum.

Bergleru. BERGLERUS in praef. sua ad lect. eum „incomparabilem auctorem" vocat laudans ejus „praestantiam eximiam et variam utilitatem"; non fugit tamen, ut jam vidimus, virum illum de Alciphrone optime meritum, quanta Luciani atque nostri esset similitudo, sed Alciphronem *λουκιανίζειν* ut crederet sibi persuadere vix potuit. Animadvertit etiam eum multa ab Aristophane aliisque Atticis accepisse locosque parallelos nonnullos recte annotavit, quamobrem tamen Alciphronem admirari non destitit. Seculo fere Passovius. post eum FRANCISCUS PASSOW in Erschii et Gruberi Encycl. sect. I tom. III p. 145 sqq. (sive script. misc. p. 91 sqq.) nostri

---

1) Eustathius eum nominat quater: p. 762, 62; 229, 2; 1295, 39; 1508, 42. Tzetzes semel in Cram. anecd. Oxon. III p. 371, cf. etym. magn. p. 152, 53. Appellatur iis locis *Ἀττικιστής*, in nostris codd. autem *ῥήτωρ*. Non multum igitur inde proficimus.

rhetoris πανηγυρικὸν scripsit. Cui si credimus Alciphron fuit „der beste unter den briefstellenden Sophisten und Schönschreibern Griechenlands", ejusque epistulae illi videntur „durchaus gefällig und anmuthig, reizend und witzig." Eo modo pergit summa laude eas extollens: „Gemeinsames Verdienst aller Alkiphronischen Briefe ist natürliche Einfachheit der Darstellung, und soviel die gewählte Form es zuläszt, durchgängige Wahrheit der Charaktere." Perspexit et ille Alciphronem Atticis, praesertim autem Menandro niti atque cum Luciano multa communia habere, animadvertit eum etiam a Demosthene nonnulla mutuatum esse, sed non magis quam Berglerus inde quicquam colligit, quod Alciphronis laudi obstet. Non mirum si post tales tantasque laudes nonnulli v. d. addubitare coeperint, num jure Alciphro adeo laudatus esset, atque imitandi ejus rationem interiori examini subjecerint. Seilerus. E. E. SEILER tamen qui ante me primus ultimusque Alciphronem apparatu critico instruxit (anno MDCCCLIII) non dubitavit in praef. sua p. IV et V Passovii laudibus quod ad argumenta subscribere, et recte epistulas IV 11 [I 39], III 19 [III 55] ab illo v. d. Alciphroni propter obscoenitatem abjudicatas, huic restituit „cum argumentum illis hominibus qui in iis describuntur bene conveniat." Meinekius. Etiam AUG. MEINEKE in praef. sua ad Alciphr. (ann. MDCCCLIII) hunc „elegantissimum scriptorem" nuncupat, loquiturque de „vetere suo Alciphronis amore."

Sed ecce THEOD. KOCK et WOLFG. VOLKMANN inter se discordes hac tamen in re consentiunt Alciphronem ita prioribus niti scriptoribus, ut ipse e suo ingenio fere nihil addiderit; nulla igitur laude, immo contemptu dignum esse hominem nihili, qui unde potuerit sua sibi sumpserit, Atticosque identidem adeo ad verbum descripserit, ut non tantum multis locis facile perspiciatur quo usus sit exemplo, verum etiam nonnunquam poetae locus antea nobis ignotus inde integer denuo appareat. Qua in re autem quia inter duos illos criticos non convenit, primo quid uterque voluerit videamus, ut deinde statuamus quid effecerit.

Kockius. De iis quae Kockius disseruit in Mus. Rhen. anni MDCCCLXXXVIII p. 35—44 supra jam fusius egimus exposuimusque quibus argumentis Reichius ea refutaverit. Restat igitur (nam alia quae ibi tractantur nunc non ad rem) ut de altera illa disputatione in Herm. tom. XXI p. 372—410 agamus atque comprobemus hic non magis quam illic Kockium esse audiendum. In annot. ibi pag. 403 ita de Alciphrone

judicat: „dem Urtheil Meinekes der ihn als elegantissimus scriptor bezeichnet, werden schwerlich viele beistimmen. Seine Namen sind überaus albern erfunden und was in ihm anmuthet ist wohl immer fremdes Eigenthum", quod judicium deinde probare conatur hisce epistulis suo more in ῥήσεις comicas transformandis: III 13 [III 49], III 17 [III 53], IV 11 [I 39] § 2—§ 6[1]. Idem eum conatum esse de III 14 [III 50] § 1, III 26 [III 62] § 2 ad fin., III 19 [III 55] jam supra vidimus, ubi Reichii hac de re sententiam exposuimus.

Persuasit igitur Kockius sibi nobisque persuadere conatur Alciphronem sex fere epistulas totas hoc modo insulso composuisse. Quae autem sex epistulae cum a ceteris ejusdem generis (sunt epp. parasiticae praeter IV 11 [I 39] quae amatoria est), quod sciam et videam, neque stilo neque dictione aut lingua discrepent, hoc jam probabilitate quadam statui posse videtur: aut omnes epp. parasiticas meretriciasque eodem modo ex scenis comicis originem ducere[2] (quod quis est qui credat?) aut Kockii sententiam vix esse probabilem. Si autem epistularum IV 11 [I 39], III 14 [III 50], III 19 [III 55], III 26 [III 62] nonnisi partem olim ῥῆσιν fuisse ille contendit, miraberis, credo, mecum nullum ejus rei apparere vestigium in ceteris earum epistularum verbis, quae si illi credamus ipsius sunt Alciphronis (aut alius exempli quod noster ibi adhibuerit) additamenta. Accedit quod in iis epistulis de quibus Kockius ita judicat, Berglerus, Meinekius, Seilerus alii jamdudum locos indicarunt adeo Aristophaneis aliorumque similes, ut Alciphronem ibi saltem eos in mente habuisse scriptores non sine specie efficiatur. Quod si verisimile est; si praeterea Reichius satis certis argumentis demonstravit epist. III 14, 17, 19, 26 [III 50, 53, 55, 62] non de scena quadam comica sumptas esse; si, ut mox videbimus, ad trimetros efficiendos nimia identidem ut mutaret Kockius coactus est; si nonnumquam dictiones atque verba Alciphronea meliora magisque poeta digna videntur quam quae ille effinxerit — mecum, credo, facies contendenti v. d. minime comprobasse quae probare voluerit.

1) In pagg. praeced. etiam ex epp. I 18 [I 15] init., II 35 [III 37] § 1, III 14 [III 50] § 2 trimetros nonnullos composuit.

2) Et jam Reichius quaesivit cur tandem Kockius ep. II 2 [III 10] oratione vincta reddere omiserit, quae, Gallo Lucianeo simillima, secundum hunc igitur ex communi fonte fluxerit.

Ad hoc nostrum judicium (illum nempe plura quam par erat verba temere ejecisse, ejusque versus identidem multum abesse a vero Attici poetae lepore) firmandum instar omnium eam *ῥῆσιν* examinemus quam ex parte ep. IV 11 [I 39] expressit. Compara si placet eam epistulam inde a *πᾶσαι παρῆμεν* in § 2 usque ad *ἐγένοντο δὲ καὶ* in § 6 cum hisce trimetris:

πᾶσαι παρῆμεν, Θεττάλη καὶ Μυρρίνη
. . . .
Πετάλη, Θρυαλλίς, Μοσχάριον, Φιλουμένη.
αὕτη δὲ καίπερ προσφάτως γεγαμημένη
τὸν ἄνδρ' ἀποκοιμίσασα τὸν καλὸν παρῆν.
οἷον δ' ἐγένεθ' ἡμῖν τὸ συμπόσιον· τί γὰρ
οὐχ ἅψομαί σου τῷ λόγῳ τῆς καρδίας;
οἵων τε χαρίτων πλῆρες· ᾠδαί, σκώμματα,
πότος, στέφανοι, τραγήματ'· ἦν ὑπόσκιος
δάφναισιν ἡ κατάκλισις· ἓν δ' ἡμῖν μόνον
ἐνέλειπε· σὺ γὰρ ἀπῆσθα· πάντα τἄλλα δ' οὔ.
πολλάκις ἐκραιπαλήσαμεν, οὕτω δ' ὀλιγάκις.
πλείστην παρέσχε τέρψιν ἡ φιλονικία
Θρυαλλίδος καὶ Μυρρίνης πυγῆς ὕπερ,
ποτέρα 'πιδείξει κρείττονα χἀπαλωτέραν.
πρώτη δ' ἑτοίμως Μυρρίνη τὸ ζωνίον
λύσασα — βόμβυξ ἦν τὸ χιτώνιον — βαβαὶ
τρέμουσαν οἷον μυελὸν ἢ πηκτὸν γάλα
ἔδειξε κἀνεσάλευσεν, ὧδ' εἰς τοὐπίσω
βλέπουσα πρὸς τὰ τῆς ἕδρας κινήματα.
οἷον δ' ἐνεργοῦσ' ἐστέναξεν, ὥστ' ἐμὲ
νὴ τὴν Ἀφροδίτην καταπλαγῆναι παντελῶς.
οὐ μὴν ἀπεῖπέ γ' ἡ Θρυαλλίς, ἀλλὰ καὶ
τἀκολασίᾳ παρηυδοκίμησε Μυρρίνην·
ἔλεξε δ' ‚οὐκ ἀκκιζομένη 'γὼ τήμερον
οὐδὲ διὰ παραπετασμάτων, μὰ τὼ θεώ,
ἀγωνιοῦμαι· γυμνικὸς γάρ ἐστ' ἀγών,
ὃς οὔτε προφάσεις οὔτε τἄδηλον φιλεῖ.'
κἄπειτ' ἀποδῦσα θαρραλέως τὸ χιτώνιον
μικρόν θ' ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφὺν ‚ἰδοὺ
σκόπει τὸ χρῶμα' φησὶν ‚ὡς ἀκήρατον·
τῶν ἰσχίων τε ταῦτα τὰ παραπόρφυρα
καὶ τοὺς γελασίνους τοὺς ἐπ' ἄκρων τῶν γλουτίων

ἀλλ' οὐ τρέμει γὰρ ὥσπερ ἡ τῆς Μυρρίνης'
ἔλεξ' ὑπομειδιῶσα ,τήν τ' ὀσφὺν πέρι
ἅπασαν αὐτὴν τῇδε καὶ τῇδ' ὡσπερεὶ
ῥέουσαν οὕτω περιεδίνησ' εὐρύθμως,
ὥστ' ἀνακροτοῦσαι μετὰ μιᾶς πᾶσαι βοῆς
νικᾶν ἀπεφηνάμεσθα τὴν Θρυαλλίδα.

Non verisimile est, ut jam diximus, hanc epistulam IV 11 [I 39], quae uno tenore unoque stilo scripta videtur, compositam esse e tribus partibus, ita ut § 1 et 2 usque ad *θεόν* prosa oratione scriptae duos tamen minime contineant senarios, (nempe *ἦν* [Alc. *ὑπῆρξε*] *καὶ Φίλωνι συκίνη βακτηρία*, et *ὀργίζομαι γὰρ ναὶ μὰ* [Alc. *νὴ*] *τὴν μεγάλην θεόν*), deinde a *πᾶσαι παρῆμεν* ad § 6 *ἐγένοντο δὲ καὶ* sequatur illa *ῥῆσις* comica, tum denique ad finem verba ipsius Alciphronis. Sed etiamsi illud concedamus, ne sic quidem, opinor, *ῥῆσις* cuiquam magis placebit quam versio Alciphronea — immo haec fere ubique *ποιητικωτέρα* videbitur. Ipse Kockius l. l. p. 409 concedit: „Recht zweifelhaft ist die Herstellung von 10, 15, 21, 24—27, 28, 34, 35." Non minus dubii mihi videntur vs. 1—4 ubi 1⁰. ea nomina propria omissa sunt quae versu dicere non erant, 2⁰. sine ulla causa et *καὶ ζηλοτυπουμένη* et *ὀψὲ μὲν ὅμως δὲ* desiderantur, 3⁰. tota Alciphronis sententia inde a *σὺ δ' ἡμῖν μόνη* usque ad *παραλάβῃ* ejecta est. Non minus offendit *τῷ λόγῳ* in vs. 6, verborum *εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς* atque *μύρα* absentia in vs. 8, et adverbii *ἡδέως* (quod aegre desideratur) in vs. 11. Ita etiam ne omnia enumerem, *βαβαὶ* in 16 additum est metri causa; in 20 *ἠρέμα* et *ὑπεστέναξεν ἐρωτικὸν* male partim omissa partim mutata sunt; in 21 *παντελῶς* et deinde in 32 *τῶν γλουτίων* post *τῶν ἰσχίων* additamenta inepta et otiosa videntur. Ineptum etiam est *ἔλεξε* in 24 et 34, *τὸ ἄδηλον* in vs. 27, insulsum et vix Graecum *μετὰ μιᾶς βοῆς* in vs. 37. Sed jam satis: donec aliquis firmioribus nisus argumentis meliora me doceat, epistolam hanc IV 11 [I 39] ut reliquas totam ex Alciphronis ingenio fluxisse censebo, quae recte ita a Kockio laudatur: „ein wahres Kabinetstück, nicht gerade anständigen Inhalts, aber von seltener Vollendung in der Darstellung, eine Erzählung über den Verlauf eines Hetärensymposions einzig in ihrer Art."

olkmannus. Quo crimine gravissimo postquam nostrum absolvimus statim nos convertamus ad alterum accusatorem vehementissimum necesse est: Wolfgang Volkmannum dico, qui in dissertatione sua inaugurali (anni MDCCCLXXXVI Vratislaviae) egit „de Alciphrone comoediae

imitatore"[1]). In praefatiuncula observat viros doctos paullatim recte intellexisse Alciphronem non laude verum contemptu dignum esse, ad quod judicium comprobandum examinare vult „qua ratione Alciphro cohaereat cum poëtis comoediae et antiquae et mediae quae vocatur et novae." In fine autem dissertationis hisce verbis nostrum damnat: „quid multa? Nonne satis superque vidimus quo jure contemptim de Alciphrone judicetur? Quid, si probari potest etiam ex Homero, ex Atticis oratoribus, e Theocrito, e Luciano aliis permulta eum delibasse!"

Vides jam hunc ἀνταγωνιστὴν non minus atrocibus verbis quam alterum impetum facere in nostrum rhetorem; sed, ut saepius fit, accusatores ipsi dissentiunt. Volkmann enim i. a. probare conatur III 17 [III 53] ex Arist. Plut. 672 sqq. manasse, quae epistula contra secundum Kockium e comoediae novae quadam scena nata est; ille IV 11 [I 39] § 2 et 3 confert cum Ar. Acharn. 1089, etiam hac in re igitur dissentiens a Kockio, qui de his atque talibus non levibus verbis respondet Mus. Rhen. anni MDCCCLVIII pag. 32 sqq. Ita accusatoribus inter se conviciantibus, reus absolvitur. Sed videamus uter eorum λέγει τι. Ea quae Volkm. de Alc. III 17 [III 53] contendit, Kockius brevibus verbis refutat, idque summo jure: si enim revera (quod vix probabile!) Alciphro ejus epistulae argumentum mutuatus est ex Ar. Plut. 672 sqq., praeterea autem in § 1 adhibuit Plut. 1168, Equ. 1031 sq., Vesp. 493, 496; si vel sic tamen narratio ejus adeo ab Aristophanea discrepat, ut nova plane evadat atque imitatio vix dignoscatur, nemo erit quin nostrum laudet qui tanta arte atque tanto ingenio ea effinxerit, idemque adeo Aristophane fuerit imbutus, ut in una paragrapho non minus quam quattuor locos Aristophaneos expresserit. De IV 11 [I 39] § 2 et 3 autem, quam Volkm. ex Ar. Ach. 1091 effictam esse credit, non minus recte Kockius ita opinatur: „Welch ein Widerspruch: die gewöhnlichsten Worte soll Alkiphron borgen müssen, und nur um diese Reminiscenzen anzubringen erfindet er die lustigsten Erzählungen selbständig; Erzählungen welche, wenn sie abgesehen von jenen elenden Fetzen vom ihm herrührten, ihm den begründetsten Anspruch auf einem der hervorragendsten Plätze in der Öde der späteren Griechischen

---

1) Est studiorum ejus Alciphroneorum partic. I. Ad hoc temporis tamen nulla quod sciam partic. II luci data est.

Litteratur geben würden." Attamen nemo negabit ut et Alc. IV 11 [I 39] § 2 et 3 et Ar. Ach. 1091 *μύρα (μύρον) στέφανοι τραγήματα* inveniuntur, ita etiam nonnulla verba atque dictiones in III 17 [III 53] aliisque multis epistulis Alciphroni atque Aristophani communia esse (ut jam *Berglerus* prae ceteris passim indicavit), sed inde jam injuria efficitur Alciphronem semper, communia dummodo adsint, ipsos eos locos Aristophaneos imitatum esse. Etiam hac de re Kockius scripsit verba verissima, quae totam Volkmannianam disputandi rationem non firmo niti fundamento indicant. Dicit enim ille l.l. p. 32 annot. 1): „Einige von den im folgenden angeführten Parallelstellen sind auch schon von älteren Philologen beigebracht. Aber es ist ein groszer Unterschied ob man sie lediglich zur Vergleichung des Sprachgebrauches zusammenstellt, oder um daraus die Abhängigkeit des einen Autors von dem andern zu erweisen." Jam igitur apparet etiam Volkmanni de Alciphrone judicium vix audiendum esse. Attamen non a re esse arbitror totum ejus opusculum examini subjicere. Irridet Kockius praeter ea quae modo tractavimus summo jure ejus opinionem de III 3 [III 6] § 3, II 7 [I 28], IV 4 [I 32] § 3 quae deinceps ex Lysistr. 295, 305, Eccles. 533, Ach. 918 et Plut. 948 originem duxerint. Idem v. d. negat Alciphroni opus fuisse Nub. 1120 ut II 33 [III 35] § 1 *αὐχμὸς* et *ἐπομβρία*, neque Lysistr. 80 ut II 16 [III 19] § 2 *σφριγῶντας τοὺς ὤμους*, neque Lysistr. 4 ut ibidem § 1 *τοὺς κωμήτας*, aut Plut. 17 ut III 26 [III 62] § 3 *οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι* scriberet. Potest sane m. j. Alciphro iis locis (imprimis II 33 [III 35] § 1 et III 26 [III 62]) Aristophanem respexisse, sed quis est qui haec atque talia pro certo affirmare aut denegare ausit? Quis v. c. comprobaverit rhetorem *τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς* in II 16 [III 19] § 2 ex Lysistr. 8 neque ex Long. Pastor. IV 20 sumpsisse? Praeterea jam vidimus eum, etiamsi in epp. III 17 [III 53] et IV 11 [I 39] ea quae indicat Volkm. ex Aristophane hauserit, laudandum tamen esse qui ita exemplo suo usus sit, ut novae plane narratiunculae inde ortae sint. Idem statuendum est de III 28 [III 64] cl. Nubium argumento (ad verba § 1 *ἀρχαιότητος* et *λόγων σχινδαλμοὺς ἐκμαθὼν* Volkm. confert Nub. 1469 et 129 sq.); de III 40 [I 23] cl. Plut. 952 sq.; de II 11 [III 14] cl. Nub. 106, 102 et Plut. 806 sqq.; de II 15 [III 18] cl. Plut. 1103 sqq., Vesp. 904, 952, 955, 957 et 1498; de II 16 [III 19] § 1 et § 2 cl. Lysistr. 4, 439, Ran. 562, Lysistr. 8, 80 (ubi quis unquam concedat hanc epistulam „nihil esse nisi seriem eorum locorum

singulorum e genuino contextu Aristophaneo remotorum" (sic!)?). Ita etiam epistulae III 20 [III 56] § 2, quamquam verba γυμνὸν-ἐκπεσεῖν ut jam vidit Wagnerus ex Plut. 244 sumpta sunt, argumentum ex Alciphronis ingenio ortum esse videtur, nullo saltem modo ex illo Pluti loco. Cur denique Volkm. ep. III 2 [III 5] § 1 pendere ab Ar. Av. 129 sqq. et 137 contendat, vix cuiquam patebit: pauca enim tantum verba, quae jam indicavit Berglerus, congruunt vel potius non sunt dissimilia.

Haec omnia tractantur p. 3—10. Paginis autem sqq. (11—14) enumerantur singuli quos noster mutuatus sit loci ab antiquae comoediae scriptoribus. Quorum non negaverim nonnullos (v. c. III 10 [III 46] § 1 cl. Plut. 629, IV 13 [II 1] § 1 cl. Nub. 1133, III 26 [III 62] § 3 cl. Plut. 18) revera ex Aristophane vel Eupolide fluxisse videri, verum quia talia plerumque incerta remanent, nec quicquam contra nostrum probant, singillatim ea tractare omitto.

In iis contra quae deinde (p. 14—22, ubi incipit cap. II) sequuntur Alciphronis imitandi ratio examini subjicitur. Haec igitur nucleum, ut ita dicam, dissertationis efficiunt, et refutationem poscunt. Tria autem crimina quae ibi nostro objiciuntur, nempe Alciphronem etiam pusilla temere mutuatum esse, eum identidem in imitando securum fuisse de sensu nec non fusius tractasse ea quae Aristophanes breviter strinxisset, gravissima profecto essent, si comprobari possent. Vereor tamen ut haec Volkm. cuiquam persuadeat.

De primo crimine, quod demonstrare conatur in II 15 [III 18], IV 6 [I 34] § 8, III 16 [III 19], III 12 [III 48] § 1, II 7 [I 28] § 1, II 8 [III 11] et III 37 [I 20], ubi adeo Alciphro Aristophaneis sua immiscuit, ut etiam post Volkmanni disputationem (p. 17—20) vix pusilla illa a nostro desumpta dignoscantur, jam affatim egimus. Secunda contra accusatio novum quid profert: si enim accusatori credimus Alciphro in II 16 [III 19], II 7 [I 28], IV 4 [I 32] § 3 Aristophanea male intellecta ideoque levi ipsius immutatione corrupta in textum recepit. At hoc crimen non firmiore nititur argumento: in II 16 [III 19] enim Pithacnio scribit amico suo se ad eum venire non posse: furem enim se deprehendisse atque nunc, quia viribus minor illi manus admovere solus non audeat, vicinos expectantem domi sedere. Volkmann de iis dicit: „quo autem modo solus ut scribit et infirmus furem tam robustum omnino reprehenderit" (sic!) „nullo modo potest intelligi." Immo optime intelligo

ni fallor: Pithacnio, credo, furem illum ceperat dolo aliquo reconditiore (pedicis vel decipulis et tendiculis), comprehensum tamen in custodiam dare neque audet neque valet. Ideo amicos expectat. Non plura de II 7 [I 28] Volkmannus probavit. Ibi enim Phoebiane obstetrix seni prurienti contumelias ingerit, qui eam vicinae parturienti auxilio euntem repente osculari ausus sit. „*οὐ παύσῃ*" inquit „*τρικόρωνον καὶ ταλάντατον γερόντιον πειρῶν τὰς ἐφ' ἡλικίας* [*ἀνθούσας*] *ἡμᾶς ὥς τις ἄρτι γενειάζειν ἀρχόμενος;*" Ad quae v. d.: „plane fugit Alciphronem mulierem talia officia praebentem nuptam jam provectioris aetatis esse solere, ut recte eam Aristoph. (Eccles. 528 sqq.) describit." Sed quid vetat rem ita explicare ut Phoebiane, mulier fort. non junior, fastu tamen femineo se *ἐφ' ἡλικίας* vocet, Anicetum contra (fort. non ita multo majorem natu) „senem decrepitum, *τρικόρωνον καὶ ταλάντατον γερόντιον*"? Pervenimus ad tertium locum: in IV 4 [I 32] § 3 Bacchis Myrrhinae scribit *αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ* (i. e. ab Euthia), *καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους καταλύουσαν.* De eo loco collato cum Acharn. 918 sqq., Plut. 946 sqq., Lucian. Tim. 52 haec Volkm. dicit: „plane ineptum est vocabulum *αἴτησον.* Non debuit eum (Alciphronem) fugere quod utroque loco Aristophaneo vis comica inde oritur, quod aliquod factum et id quidem nullius per se momenti a sycophanta verbis augetur. Qui autem Euthias quasi sycophanta tales incusationes proferat, si Myrrhina non facto aliquid commisit sed verbis?" Etiam haec sunt speciosiora quam veriora. Non satis enim ille perspexisse videtur Bacchidem h. l. ut in epp. praeced. respicere celeberrimam illam causam in qua Hyperides Phrynam, ab Euthia *ἀσεβείας* ut videtur (vid. IV 2 [I 30] § 1) accusatam, defendit. Quid Euthias meretrici illi formosae objecerit nescimus, sed si Bacchidi (vel potius Alciphroni) fides est habenda, Phryne nummos saltem ab eo poposcit: fortasse argento permulto accepto Euthiae non praestitit id, quod spoponderat. Si igitur IV 2 [I 30] § 1 legis *εἰ γὰρ αἰτοῦσαι παρὰ τῶν ἐραστῶν ἀργύριον οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς διδοῦσιν αἱ τυγχάνουσαι* (ut Phryne) *ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κ. τ. λ.* non jam, opinor, miraberis hoc nostro loco eandem Bacchidem audire Myrrhinam (quae non deterrita ea Phrynae causa Euthiae tamen amica facta erat) ita monentem: *αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ* (ut Phryne fecit), *καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους καταλύουσαν.* Quisque enim videt Bacchidem per duo haec crimina *κατ' ἐξοχήν*, navalium incensionem studiumque rerum novarum

indicare voluisse Euthiam eam persecuturum esse criminibus gravissimis falsissimisque, ut etiam Phrynam injuria ἀσεβείας accusaverat.

Ita duos Volkmanni impetus a nostro arcuimus. Restat tertius: Alciphro epp. III 40 [I 23] et III 7 [III 43] ita composuerit, „ut quae Aristoph. breviter afferret ea ipse fusius tractaret." Praeterea Volkm. in priorem epistulam vehementissime invehitur quae secundum eum „inter multas illas ineptissimas Alciphronis epistulas palmam fere poscit", atque Bergleri annotationem ad verba Ὀδύσσειον βούλευμα irridet. Si igitur illi fidem habemus ep. III 40 [I 23] mera est dilatatio Pluti 952 ubi legitur ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε· ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου. Non refragor, quamquam quis id unquam comprobare possit? Nonne verisimilius videtur Alciphronem Atticis scriptoribus satis imbutum cognitum habuisse (i. a. fort. ex loco illo Aristophaneo, sed cf. jam Hesiod. O. et D. 493 sqq.) Athenis fuisse, ut Bergleri verba laudem, „vulgare ut in balnea se reciperent, qui aliter a frigore se defendere non possent"? Sed fac nostrum revera illum tantum locum Aristophaneum in mente habuisse, ne sic quidem video quid jure Alciphroni objici possit, neque vidit Bergler cui locum illum parallelum debemus. „At" Volkm. respondet „insulsa excogitavit. Epistula enim haec est ineptarum ineptissima." Concedo ac libenter profiteor, hoc epistolium minime agere de rebus aut factis gravibus et magni momenti, verum quid aliud expectes ab homine ex infima plebe qui revera „nihil antiquius habet quam ut hoc factum amico nuntiet"? Quod ad Volkmanni vituperationem annotationis Berglerianae ad Ὀδύσσειον βούλευμα, non satis animadvertisse videtur scriptorem h. l. secundum Berglerum stringere Odyss. XIV 457 sqq. ideoque scripsisse Ὀδύσσειον neque, quod fere idem, Σισύφειον βούλευμα. Cui opinioni quamquam ut accedam vix adducor, Volkmanni tamen verba indignati tantam Bergleri incogitantiam qui h. l. dictionem Ὀδύσσειον β. defendere ausus sit, indignati non minus stultitiam Alciphronis, qui talia admiserit — ea ut alia plane m. j. comprobant v. d. non satis perspexisse epistularum Alciphronearum argumenta fere semper egregie scribentium personis convenire. Si h. l. Platylaemus vir pauper de plebe consilio suo adeundi balnei ad frigus arcendum gaudet atque reminiscens adhuc foventem illum calorem τῆς θόλου, commentum suum Ὀδύσσειον βούλευμα nuncupat, equidem non aegre tulerim, homini illi simplici talia concedens. Etiam hic igitur Alciphro vix jure a Volkm. damnatur; cui autem contendenti eum balneatorem

suum expressisse ex Plut. 952, quem versum etiam adhibuerit ad III 6 [III 42] § 2 et 3 componendas, ut vix quisquam assentietur, ita, etiamsi credamus, statuendum erit Alciphronem laude esse dignissimum, qui duas epistulas tam lepide atque sollerter finxerit ex uno illo loco Aristophaneo, ut imitatio vix appareat. Quod denique ad III 7 [III 43] quae eodem modo quo III 40 [I 23] orta sit ex Av. 496 sq. et Ran. 616 sqq., non est cur refutem. Lege et relege si placet: ne sic quidem, credo, imitationis vestigium deprehendes. Verba tantum pauca in § 4 non sunt dissimilia Aristophaneis, argumentum et narratio nostri adeo nihil cum illis commune habent, ut mireris Volkmannum ausum esse contendere Alciphronem etiam hanc epistulam insulso illo modo composuisse.

Tribus illis criminibus ita refutatis, ad disputationis ejus capitis primi finem pervenimus. Quod ad Cap. II, quia ibi plane eodem modo agitur de Alciphrone mediae et novae comoediae imitatore, imitatio autem in talibus etiam minus certe comprobari potest cum deperditis fere Menandri Philemonis aliorum comoediis, Plauti Terentiique versiones tantum ad comparandum relictae sint, diutius his immorari supersedeo; praesertim cum etiamsi Alc. IV 8 [I 36] et Plaut. Pseud. 274 sqq., I 19 [I 16] et Trin. 351 sq., II 21 [III 24] § 1 et Trin. 169 sqq., II 39 [III 41] § 2, 3 et Mil. 685 sqq. ex communi fonte fluxerint, ita non magis quicquam contra nostrum probatum sit. Iudicium igitur illud atrox Volkmanni de Alciphrone non minus quam Th. Kockii infirmissima niti argumentandi ratione cuique jam opinor patebit.

Reichius, Rohdius. Restat ut examinemus quomodo noster tractaverit ea argumenta quae a Luciano atque Longo mutuatus sit.

Reichius enim, ut supra vidimus, in dissertationis suae c. I fere comprobavit ep. III 14 [III 50] § 1 et 2 ex Luc. Tox. 15, III 17 [III 53] ex Jove Trag. 15, III 26 [III 62] § 2 ex Tox. 13, III 19 [III 55] ex Conviv., II 2 [III 10] ex Gall. c. 1 et 2 effictas esse. Idem in c. II Longi aetatem investigans, p. 46 sqq. agit de locis Alciphroni Longoque communibus atque demonstrat illum hujus fuisse imitatorem, afferens i. a. hosce locos partim jam a v. d. E. Rohde allatos: Alc. II 9 [III 12] cl. Long. IV 15 et I 27, Alc. III 13 [III 49] § 6 cl. Long. IV 16 fin., Alc. II 27 [III 30] cl. Long. III 3 et III 6, Alc. II 7 [I 28] init. cl. Long. III 15, Alc. II 18 [III 21] cl. Long. IV 8, Alc. III 5 [III 8] cl. Long. IV 19. Non multis tamen nobis opus erit verbis ad demonstrandum Alci-

phronem hic non magis quam illic esse contemnendum. Ubique enim, etiam in ep. III 19 [III 55] quae est „quasi sciagraphia" ut dixit Bergl. „Lucianei Symposii", atque in II 2 [III 10] collata cum Luciani Gallo, aut in II 9 [III 12] et II 27 [III 30] ubi nonnulla ex Longi Pastoralibus sibi sumpsit, invenies non excerptorem vel scribam insulsum quamquam doctiorem, verum imitatorem atque discipulum magistris non indignum. [1])

Disputationis summa.

Non nego Alciphronem niti Atticis, non nego Berglerum, Seilerum, Rohdium, Reichium, Volkmannum alios saepius recte imitationem indicasse, verum spero atque credo hoc me evicisse, eum ita exemplis suis esse usum ut quod illorum vestigia apud eum reperiantur, hoc laudi potius quam vitio ei vertendum sit. Vel magis hoc patet ex iis locis ubi v. d. Atticorum praeter comicos imitationem nunc jure nunc injuria vel dubie saltem deprehenderunt. Ita Reichius pag. 54 Alc. III 8 [III 44] init. contulit cum Theocr. XIV 48 sq., III 11 [III 47] fin. cum Theocr. X 11, II 21 [III 24] init. cum Theocr. V 38, III 8 [III 44] § 2 denique cum Theocr. XVII 36 sq. Ipse tamen addit: „etiam anxii talium imitationum arbitri, num illis locis Theocritus ab Alciphrone revera expressus sit, facile dubitabunt." Meinekius in ann. crit. ad Alciphr. conjecturam suam in IV 6 [I 34] § 8 probare conatur cl. Theocr. II 155 sq., idemque v. d. IV 7 [I 35] § 2 confert cum Theocr. XVIII 11. Praeterea Euripidi (vid. v. c. I 12 [III 2] § 1 quae secundum Nauck. Zeitschr. f. d. Altert. wissensch. ann. MDCCCLV p. 22 „eine ūnverkennbare Anspielung" est Bacch. 359), Sophocli (cf. Mein. ad IV 14 [II 2] § 7), quin etiam Aeschylo (vid. ejusdem ann. ad ep. IV 15 [II 3] § 5) nec non Homero sua noster sublegens, non tamen oblitus est Callimachi (cf. Mein. ad II 20 [III 23] § 2), Antiphanis (idem ad III 2 [III 5] § 3), Rufini (id. ad IV 11 [I 39] § 5), Parthenii (id. ad I 11 [III 1]), Euphorionis (id. ibidem). Adiit noster Platonem (cf. Cob. V. L. p. 51 de ep. IV 5 [II 3] § 12), Demosthenem (vid. Passov. in Erschii et Grub. encycl. I III p. 44 sq. de III 26

---

1) Bergleri error, ex ipsis illis epp. III 19 et II 2 conjicientis „Lucianum ἀλκιφρονίζειν", non minus honori est nostro, quam Kockii opinio qui ex Luciani Alciphronisque discrepantia in locis communibus probare conatus est alterum non ab altero sed utrumque a tertio pendere, aut Seileri verba ad II 27 [III 30] „hanc epistulam imitatus esse videtur Longus III 3 sqq." Cf. etiam Passov. Ersch. et Grub. encycl. I, III p. 146 „darum leugnen wir selbst die Möglichkeit dass dieser Schriftsteller von Lucian hätte borgen können."

[III 62] cl. cum Dem. de Cor. 41 § 2, vel Bergl. ad I 5 [I 5] § 1, Seil. ad II 4 [I 25] § 1), Isocratem Aeschinem alios. Plura non addam: res ita videtur esse satis perspicua. Recte Cobet in V. L. p. 31 agit de Alciphrone „qui totus fuerit in poetis antiquae comoediae lectitandis et Aristophane ante omnes, qui novae comoediae fabulas versabat et praecipue Menandreas, qui Platonem terebat et Demosthenem" [1]).

III. DE LINGUA ALCIPHRONEA.

De argumentis igitur postquam sententiam nostram aperuimus, jam de lingua Alciphronea videamus quid sit statuendum. Hac in Passovius. re autem vix quisquam Passovio jam assentietur [2]) qui linguam nostri non minus quam argumenta admiratus haec i. a. dicit: „Gemeinsames Verdienst aller Alciphronischen Briefe ist Reinheit der Sprache." Immo quivis concedet (praesertim meliora doctus a Cobeto, qui in V. L. de talibus data opera disseruit) Alciphronem vitia in quae omnes ejus temporis rhetores, magistri, sophistae inciderint, non magis quam illos effugisse, atque poeticas voces miscuisse prosaicis, raras obsoletasque pervulgatis, recentiores antiquioribus.

Seilerus. Iam Seilerus id in praef. sua p. V recte animadvertit ibique in ann. enumerat „nonnullas voces" (sunt autem eae tantum quae litt. *α* incipiunt) „quae aut per se aut propter significationem et constructionem a sobrio scriptore et a simplici puraque oratione abhorrere videntur."

Vera sunt haec omnia, nec quisquam jam ibit infitias, verum si „omnes errant, Sophistae, Rhetores, Magistri, *οἱ πεπαιδευμένοι* omnes" (ut Cob. V. L. p. 38), quid est cur eosdem errores Alciphroni vitio vertas? „Nihil propemodum eorum quae in Alciphrone reprehendi-Cobetus. mus, non est idem a Luciano commissum" dicit Cobetus (ibid. p. 77), qui in eo libro docte et ample eorum errores indicavit. Duos illos autem cur elegerit patet ex pag. 19 ubi „eos summo studio *τὸ ἀττικίζειν* excoluisse" contendit, ideoque „exemplaria videlicet nitoris et

1) Cf. etiam Luc. Lexiph. 22, Piscat. 6 de hac Atticistarum imitatione in qua summam illi scribendi laudem ponebant.

2) Eadem tamen quae Passovii erat sententia Herelii (praef. ad versionem), Medenbachii-Wakkeri (amoenit. litt. p. 21), Herderi (fragm. über die Deutsche litt. zw. Samml. p. 360), Wielandii (Deutsch. Merkur anni 1787 p. 19).

venustatis Atticae feliciter imitando expressae, in omnium manibus esse", vel p. 23 ubi de iisdem: „quorum et apud aequales magna gloria fuit et celebre nomen ob venustatem et aureum dicendi genus ex felicissima imitatione Atticorum natum, et apud nos ad hunc diem perdurat. Quotus autem quisque est, qui vel possit vel audeat ignoratae et vitiatae Graecitatis reum agere Dionem *τὸν χρυσόστομον*, aut Lucianum, aut Alciphronem aut quicumque eadem laude et plausu *ἀττικίζει*?"

Optimos igitur *τῶν Ἀττικιστῶν* tractandos sibi sumpsit, quorum vitiis notatis atque comprobatis de sequioribus disserendi causa nulla esse videbatur. Peccavit igitur Alciphro sed ita peccavit ut inter sequiorum meliores sit numerandus. Obloquuntur tamen quodammodo codd. nostri. Et Alciphronei enim et Lucianei libri mss. identidem tot tantasque praebent formas atque dictiones ab Atticis maxime abhorrentes, ut vix tibi persuadeas scriptores ipsos in iis omnibus impegisse. Praeterea si libris fidem habemus nunc bene nunc male eos scripsisse putemus necesse est. Quaestio ea difficillima quid scriptor deliquerit quid scribae, a Cobeto ibidem doctrina copiosissima quidem tractatur, sed et ille p. 78 profitetur: „In multis anceps et ambigua res est statuere utrum scriptor ipse an scribae et scioli arguendi sint." Idem p. 30: „Alciphroni imputari non posse arbitror vitia et errores hujusmodi." Quibus tamen erroribus enumeratis p. 34 pergit: „non negaverim fieri posse ut nonnulla ex his ipsi Alciphroni imputanda sint", et p. 26: „apparet quam anceps et ambigua res sit statuere utrum scriptoris an librarii errorem deprehenderis." Videamus tamen quae ille pro certo se statuere posse putaverit. Postquam p. 26 Alciphronem liberavit aoristo *ὠλίσθησα* cl. II 8 [III 11] § 2 (cf. tamen III 28 [III 64] § 3) deinde p. 26 haec affert: „Videor mihi repperisse rationem qua Atticistae paulo elegantiores multis erroribus absolvi possint, quos in scribas esse transferendos mihi quidem persuadeo." „Quis enim" ita pergit p. 30 „serio in animum inducere sibi poterit quae istis magistris" (Moeridi nempe et Phrynicho qui alios reprehendentes ipsi identidem peccant, vid. ibid. p. 29) „tam nota et perspecta sint, ea Luciano et Alciphroni aut ignota et inaudita esse aut non satis firmiter animis impressa, ut imprudentes et alias res agentes immemores harum legum in errores delabi potuerint." Deinde enumerat nonnullas formas quas corrigendas esse censet. Sed quia Cobetus ipse deinde, ut vidimus, addubitare coepit num ea omnia

revera scribis, non scriptori ipsi tribuenda sint, haec ad Alciphronis textum emendandum non multum valere jam concedes. Non magis nos adjuvant quas deinde p. 31 sq. affert formas atque dictiones, quia etiam hic pro certo affirmare neque ausus est neque potuit rhetorem ea omnia commisisse. Sed res jamdudum obscura atque dubia etiam obscurior fit, ubi p. 35 futuri forma ἑλοῦμαι et ἑλῶ pro αἱρήσομαι et αἱρήσω Alciphroni tribuitur „quamquam diligenter admonent magistri auctoritatem veterum opponentes". Quid enim hoc est? Magistri hoc cognoverunt, Alciphro non cognovit?

Vides jam, credo, hanc emendandi rationem non firmo niti fundamento, neque sibi constare. Talium igitur quia pleraque plane incerta remanent et fortasse remanebunt, in Alciphrone edendo Cobetum sequi (quod fere ubique fecit Hercherus) non ausus sum, opinatus sequioris aevi rhetores atque sophistas revera non ita dialectum Atticam imbibisse ut non identidem invitis iis exciderint formae ac dictiones τῆς κοινῆς. Recte igitur Hirschig (Zeitschr. f. d. Altert. wissensch. anni MDCCCLV n⁰ 27) animadvertit Alciphronis atticismum sibi non constare. Plura de his invenies in ann. meis textui suppositis. Nunc de editionibus atque libris mss. agamus.

IV. DE EDITIONIBUS ATQUE CODICIBUS.

ed. Bergl. STEPHANUS BERGLERUS non tantum primus (Lipsiae ann. MDCCXV) epistulas Alciphroneas separatim edidit, verum etiam epp. LXXII ad id temporis ignotas in lucem produxit atque in tertii libri formam redegit. Ante eum enim XLIV tantum epistulae (in hac ed. I 1—10, 14—22, III 37—40, II 3—7 et lib. IV) notae erant ab ALDO editae in corpore quod inscribitur Ἐπιστολαὶ διαφόρων φιλοσόφων, ῥητόρων, σοφιστῶν ἓξ πρὸς τοῖς εἴκοσι (Venet. ann. MID). Praeterea versione Aldina correcta ipse Bergl. novas illas epp. LXXII latine vertit, suamque editionem copiosissimis doctisque notis illustravit. Praefationem ejus ad lectorem invenies etiam in praef. Seil. p. XXI sq. Patet inde eum novas eas epistulas magna parte sumpsisse ex apographo quodam Vaticano de quo mox plura dicenda erunt. Ad ep. 1—8 (in hac ed. I 11-13, III 1—5) usus est etiam aliis apographis nempe Bigotii et Lambecii, de quibus nihil accuratius refertur; neque sunt magni momenti ad textum constituendum. (Seilerum secutus ea siglis *Big.* et *Lamb.* indicavi.) Adhibuit quoque librum

optimum **B** Vindobonensem, sed praeterquam quod inde edidit epp. 9 et 33—41 (in hac ed. II 1 et 31—39), nonnisi in locis suspectis eum codicem contulit. Unde factum est ut et totam epistulam II 29 [III 73] neglexerit et multas egregias omiserit lectiones. Sed haec vix aegre feras in viro de Alciphrone optime merito, cujus auctoritas tanta fuit, ut textus ab eo constitutus per totum fere sec. XVIII immutatus remanserit[1]).

ed. Wagn. I. AUG. WAGNERUS tandem aliam editionem paravit (Lipsiae ann. MDCCLXXXVIII) adscitis novis codicum auxiliis. Bastius enim ejus editionis causa denuo contulit illum cod. **B** et praeterea ex altero Vindobonensi **A** varias lectiones enotavit; et Weigelius, medicus eo tempore illustris, ei misit Roma apographum epp. I 11—13, III 1—5 [III 1—8] ex codice Barberiniano n⁰ 425 (*Barb.* in hac ed.) sec. XV[2]), nec non ex cod. Florentino (*Flor.* in hac ed.) ep. I 11 [III 1], fragm. ep. III 36 [III 72], ep. Cratetis et fragm. I—IV et VI [I—V]. Praeterea fragmenti V [VI] nonnulla frustula Wagnerus collegit e Valckenaerii, Dorvillii, Bernardi annotationibus. In editione igitur Wagneriana (quae duobus constat voluminibus, quorum alterum continet l. I et II, alterum l. III) ad epp. Berglerianas additae leguntur: ep. Cratetis, II 29 [III 73] (a Bastio e libro **B** producta), fragm. I—IV [I—IV], fragm. VI [V] et sententiae nonnullae ex fragm. V [VI].

In ceteris textum quem Berglerus constituerat Wagnerus fere intactum reliquit. Nihilominus per plus quam quinquaginta annos nullus inventus est v. d. qui epistulas nostras denuo ederet, donec ed Seil. anno MDCCCLIII E. E. SEILERUS eas „recensuit, cum Bergleri integris, Meinekii, Wagneri, aliorum selectis suisque annotationibus edidit, indices adjecit", quae editio et ipsa Lipsiae prodiit. Auctor autem praeterquam quod, ut titulus indicat, collegit ea quae lectu digna de nostro scripta exstabant, Alciphronem etiam indicibus copiosis donavit nec non (quod maximi est) primus apparatu critico instruxit. In praef. p. V et VI explicat quomodo apparatum illum ditissimum constituere sibi licuerit: „ego de iis (epistulis) edendis cogitavi postquam egregias copias eram nactus insigni in me benevolentia virorum summorum GODOFREDI HERMANNI et

1) Ann. MDCCLXXXXI Alciphronis epistulae editae sunt Trajecti ad Rhen. apud Wild et Altheer „impressae accuratissime ad Steph. Bergleri editionem".

2) eaedem igitur in hoc cod. insunt epp. quae in *Big.* et *Lamb.* Vide supra.

FREDERICI JACOBSII, quorum mihi alter praeter alia subsidia Valckenaerii copias obtulit, alter librorum Palatinorum collationem roganti libenter concessit. Non ita multo post apparatus auctus est, cum THEOD. DOEHNER meo rogatu librorum Parisinorum conferendorum in se suscepisset negotium". Narrat deinde novem jam plagulas (usque ad p. 144) prelo subjectas fuisse cum ipse ex Italia redierit cum lectionibus codd. Vaticani, Florentini (ex quo Wagn. pauca tantum ut vidimus ediderat), Veneticorum; ideo igitur factum esse ut horum codd. var. lect. paucae tantum ad textum emendandum in sua ed. adhibitae sint, ceterae autem in praef. (pag. XXIII—XLVI) inveniantur. Ad epp. Wagnerianas addidit ep. III 41 [III 74] (jam a Bastio e cod. Parisino Γ editam) et fragm. V [VI] (cujus ut vidimus frustula tantum ediderat Wagn.).

Seileriana igitur opera fundamentum criticum satis firmum jactum ed. Mein. esse videbatur, et AUG. MEINEKIUS ad editionem suam, quae prodiit eodem anno Lipsiae apud Teubnerum, non tantum nullum novum adhibuit librum ms., verum etiam de codicibus notis Seilero credidit. Attamen haec editio ideo non est exigui pretii, quia Meinekius textui adhibere potuit eas Vaticani, Florentini, Veneti lectiones quas ut diximus ille ut in praef. tantum afferret coactus erat, nec non quia in supplemento critico copioso nobiscum conjecturas suas nonnumquam ingeniosissimas communicavit. Neque mirum est inde ab illo anno MDCCCLIII optimum quemque criticum quasi certatim de Alciphrone disputasse.

Quae autem disputatio quantum nostro profuerit facile colliges ex ed. Herch. ed. Hercheriana. Rudolphus enim HERCHER inter suos epistolographos Graecos (Paris. apud Didot ann. MDCCCLXXIII), ut par est, etiam Alciphronem edidit, quae editio sexcentis locis a Meinekiana discrepans, comprobat auctorem de Atticismo prae ceteris Cobeto credidisse. Praeterea hujus aliorumque nonnullorum v. d. conjecturas recepit aut in praefatiuncula critica enotavit, suasque addidit nonnumquam verissimas.

Sed neque Hercherus aut codices notos denuo inspexisse aut codd. Parisini. novos contulisse videtur[1]). Attamen jam satis superque patet ex iis locis ubi apud Seil. in ann. crit. legitur: „fortasse etiam I"', vel „vero est simile eum librum (Γ vel Θ) exhibere" (vid. v. c. apud eum ad

1) In paucis locis e cod. quodam Neapolitano lectiones enotavit, de quo tamen nihil accuratius refertur.

III 6 § 1, III 25 § 2, III 42 § 1 et 3, III 45 § 2 et § 3, alias permultas), Doehnerum Parisinos inspexisse quidem, verum non ita ut eos cum pulvisculo excusserit. Non minus Vindobonensium codicum nova collatio flagitabatur: post Bastium enim nemo eos denuo versaverat.

Minime tamen suspicabar neque suspicari audebam et Doehnerum et Bastium, illum virum ceteroquin in talibus unice versatum, hac in re tanta egisse socordia atque negligentia quanta mihi patuit ex illorum codicum examine. Ceterum jam ex librorum Γ et Θ collatione Ruhnkeniana in Bibl. Leid. n⁰. 755 E, quam mihi bibliothecae ejus praefectus v. d. S. G. de Vries, qua est benevolentia atque humanitate, ultro misit, tale quid conjeceram de Parisinis: permultis enim locis haec collatio a Doehneriana discrepabat. Adii igitur bibliothecam publicam Parisinam, praesertim cum ibi secundum Seilerum (praef. p. XVII) tres libri asservarentur nondum collati. Summa autem comitate exceptus a v. d. Henrico Omont qui ibi libris mss. praeest, comperi Ruhnk. in cod. Θ semper, in Γ plerumque melius vidisse quam Doehnerum, verum ne post illius quidem viri egregii examen eos codices cum pulvisculo esse excussos. Quod ad ceteros Parisinos vix opus est dicere etiam alios quos Doehnerus inspexerit libros, negligenter admodum tractatos, nova collatione valde eguisse. Sed etiam tres illi hucusque non examinati non sine momento esse videbantur ad textum qui dicitur constituendum. Hosce igitur libros Parisinos examinavi:

Γ. cod. bibl. publ. Paris. n⁰ 1696 form. quart. pergam. sec. XIV secundum indicem (errore, ut videtur, Seil. refert sec. XI), una manu satis perspicue exaratus, ad Alciphronem sine marginalibus. Continet liber praestantissimus praeter Philostrati epist. amat., heroic. c. schol., de Apoll. Tyan. libr. VIII, fragm. erot., Callistrati descript. septem priores, etiam (fol. 288 sqq.) Alciphronis epp. rusticas, nauticas, parasiticas hoc ordine: lib. I [I 1—10, III 1—3, I 11—19] cum inscriptione *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἀγροικικαὶ* (voluit ut par est *ἁλιευτικαὶ*); deinde lib. II 2—28 et 30 [III 10, I 24—28, III 11—18, 20—30, 19, 31 et 32] quae inscribuntur *τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ ἀγροικικαὶ*; tum lib. III praeter ep. 40 [III 4—8, 42—72, I 20—22, III 74] [1]).

---

[1]) Male igitur Seil., Doehnero credens, rettulit epp. III 37 [I 20] et II 16 [III 19] in Γ non inveniri. Praeterea neque verum epp. ordinem dedit.

Codicem hunc revera inter optimos esse habendum cuique vel obiter annotationes meas criticas inspicienti patebit. Ad demonstrandum autem quanta incuria Doehnerus confecerit hujus libri collationem, h. l. pauca ex multis enumerabo male enotata:

I 1 [I 1] § 4 ἐξωγκωμένον, non ἐξογκούμενον.
I 9 [I 9] § 3 verba παρ' αὐτῷ τις—ἢ non omittit Γ, sed praeb. παρ' αὐτῶν. τίς διὰ σοῦ παραμ. confirmans Cob. conjecturam.
I 10 [I 10] inscr. Κέφαλος, non ὕφαλος.
ibid. § 4. ἀέρι νοστήσομεν, non περινοστήσομεν.
I 12 [III 2] init. δέον hab. Γ, ut jamdudum voluit Valck.
I 15 [I 12] § 1 non περιπλεῖν sed παραπλεῖν, quod conjecerat Cob.
I 17 [I 14] § 3 ᾧ παντελῶς ἀπώλειαν πρ. quod Seil. proposuit, legitur in Γ.
I 21 [I 18] § 2 ἀπαγγ., non ἐπαγγ.
II 5 [I 26] § 2 verba τινα—δὲ non om. Γ, sed praeb. τινα σαπρὰ διὰ τ. χ.
II 9 [III 12] § 1 μουσικῶς, non μουσικῆς.
II 18 [III 21] § 3 post αὐτὸς om. δὲ. Seil. nil annotat.
III 2 [III 5] § 3 βρέγματος, non βρέχματος.
III 7 [III 43] § 5 δημίῳ etiam Γ, non δήμῳ.
III 8 [III 44] § 1 Ἀκαρνανίδα praeb. Γ, confirmans Bergl. conject.
III 14 [III 50] § 1 Ζευξίππην hab. Γ, ut voluit Majus.
III 22 [III 58] § 1 Post στρατιώτης inserit οὗτος Γ. Seil. tacet.
III 29 [III 65] inscr. Πηξάγκωνος (non Πηξάγκωμος) praeb. Γ, quod conjecit Cob.
ibid. § 1 τῶν Ἀθήνησι, non τοὺς Ἀθ.
III 36 [III 72] § 3 βαθρῶν hab. Γ, non βαράθρων.
III 37 [I 20] § 2 διηνεκῶς φυλάττετε ἐν εὐτυχ. praeb. etiam Γ.

Θ. Cod. Paris. 2720 (olim Medic. Reg. 2810) form. quart. chartac. sec. XIV aut XV, paucis marginalibus instructus quod ad nostrum, liber egregius, continet omnegenus scripta ut Cornuti lib. de nat. deor., Dion. Hal. de comp. verb. (passim compendifactum), Herodiani opusc. de soloecismo, M. Antonini epp., et fol. 225 verso sqq. epistulas nonnullas Alciphroneas libri III nempe III 1 [III 4], 17 [53], 2 [5], 3 [6], 4 [7], 6 [42], 7 [43], 9—13 [45—49], 16 [52], 18 [54], 19 [55], easdem igitur quas enumerat Seil. sed alio ordine. Ante III 1 [III 4] legitur Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ παρασίτων. Etiam hic patet Doehneri negligentia. Ita v. c.

III 1 [III 4] fin. Θ om. verba ἢ ἐκείνης τοῦ. Seil. tacet.
III 2 [III 5] § 3 ἀποδόσεις, non ἀντιδόσεις.
3 [6] § 1 φέρειν om. Θ.
4 [7] inscr. Ζωμεκπνέοντι, non monstrum vocis quod Seil. enotat.
ibid. § 5 νεκρῶν pro νεῶν.
ibid. i. f. ὡμολογημένην dilucide hab. Θ. Id ipsum Seil. conjecerat.

7 [43] § 1 *Στρουθίας*, non *Στρούθιχος*.

ibid. § 4 *ἐδεσμούμεθα*, non *δεβλούμεθα*, ut dubitanter Seil. refert.

9 [45] § 2 *λοήσασθαι* ut Boissonad. rettulit, non *λογίσασθαι* ut Doehnerus, et *αἱ ἐν Γερ.* ubi cett. codd. *αἱ* om.

11 [47] § 1 *μεσούσης* etiam in *Θ* omittitur.

ibid. § 2 *διεσπάσθαι*, non *διασπᾶσθαι*.

12 [48] *κιττοστεφὴς* non om. *Θ*, sed legitur ibi *καὶ κιττοστεφὴς καὶ ἦγε σ.*

ibid. § 5 *παρ' ὑμῶν*, non *παρ' ἡμῶν*.

16 [52] § 3 *ἐκτίσαιντο* (sic), non *ἐκτίσουσι*.

17 [53] § 2 *ἠνώχλει*, non *ἠνόχλει*.

18 [54] § 4 omnia verba *ἀλλ' Ἀθῆναι - ἐξωλέστατοι* om. *Θ*, non tantum vocabulum *ἐξωλέστατοι*. Praeterea hab. *ἐμῇ*, non *ἐν ᾗ* ut Seil. refert.

19 [55] § 2 *Ἐτεοκλῆς*, non *Ἑτοιμοκλῆς*.

ibid. § 10 *ἀξιόχρεα*, non *ἀξώχρεα* quod nihil est, et *σοφῶν* pro *σοφιστῶν*.

Addam unum quia ridiculum: III 6 [III 42] § 2 ad *κυνόσαργες* additur glossa marginalis *τόπος ἐν ᾧ οἱ νόθοι διακρίνονται*. In ann. Seil. autem legitur: „ad *ἐγγύθεν τὰς καμίνους* in mrg. *Θ τόπος ἐν ᾧ αἱ νόσοι διακρίνονται*" (!)?

Δ. cod. Parisinus n⁰. 3050 (olim cod. Mazarin. reg. 3356) form. oct. pergamenus recentior, sec. XV nitide una manu exaratus exhibet praeter aliorum etiam (fol. 73—101) Alciphronis epistulas I 1—10, 14—22, III 37—40, II 3—7 et lib. IV [vel lib. I et II ord. vulg.] inserta ep. Cratetis post I 22 [I 19]. Inscribuntur *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαί*. Sed praeterea (quae Doehnerus ideoque etiam Seilerus prorsus neglexit) fol. 161 sqq. ep. I 11 [III 1] ad *αὐτὰς ἐνορχεῖσθαι* (ubi in mrg. *λείπει τὸ ἑξῆς*), I 13 [III 3] § 4 (in mrg. *ἡ ἀρχὴ ταύτης οὐχ εὕρηται*), fragm. I [I] (in mrg. *λείπει*), III 36 [III 72] inde a *βουλῇ κοινούμενος* usque ad fin., fragm. II [II], ep. II 2 [III 10] § 2 ad fin., II 8 [III 11] usque ad *ἀπεχθομένη* (ubi mrg. *λείπει*), fragm. III [III], fragm. IV [IV] ad *καὶ τῶν* (ubi in mrg. ann. *λείπει τὸ ἑξῆς*), fragm. V [VI] (ubi praemittuntur verba *ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης οὐχ εὕρηται ἐν τῷ ἀρχετύπῳ· ὅθεν γραπτέον ὡς ἔκειτο*) et fragm. VI [V]. Hic et in sqq. ne longus videar enumerare omittam lectiones a Doehnero male enotatas.

Π. cod. Paris. n⁰. 3021 (olim Colbertinus) form. oct. chartac. sec. XIV aut XV una manu satis eleganti scriptus, marginalibus paucis quod ad nostrum instructus. Insunt praeter aliorum etiam (fol. 141—171) Alciphronis aliquot epistulae sub titulo *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαὶ* hoc ordine I 1—10 [I 1—10], I 11 [III 1] ad *ἐνορχεῖσθαι τάς*, I 13 [III 3] inde a *περιαυχένιον* ad finem, I 14—22 [I 11—19], ep. Cratetis, fragm. I [I], III 36 [III 72] inde a *βουλῇ κοινούμενος* ad finem, III 37—40 [I 20—23], fragm. II [II], II 2 [III 10] § 2

ad finem, II 3—7 [I 24—28], II 8 [III 11] usque ad *ἀπεχθομένη*, fragm. III [III], IV 1—10 [I 29—38], fragm. IV [IV], VI [V], IV 11 et 12 [I 39 et 40], IV 13—16 [lib. II] (cum inscriptione *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου*), fragm. VI [V], eaedem igitur quas exhibet cod. *Δ* (vide supra). Seilerus, praeterquam quod de hoc epistularum ordine apud eum non constabat (post I 22 [I 19] in ann. crit. falsum prorsus ordinem indicat) omisit fragm. ep. I 13 [III 3], IV 8—16 [I 36—40 et lib. II][1]).

Φ. cod. Paris n⁰. 3054, forma sextadecima bombycinus sec. XVI una manu male exaratus, habet inter Isocratis Socratis aliorum etiam (fol. 133—146) Alciphronis epistulas „Menandreas" nempe IV 15 et 16 [II 3 et 4] atque IV 1 [I 29]. Conspirat fere semper, etiam magis quam ex annotatione Seileriana apparet, cum.

Ξ. cod. Paris. n⁰. 2832, quem ut inspicerem neque necesse esse putavi neque sine ambagibus atque temporis jactura potui quia academia Cantabrigiensis eum mutuata erat. Liber ita a Seilero describitur: „form. quartana" (est igitur ut videtur form. oct., nam in talibus ille semper errat) „chartac., continet inter plura aliorum opera epistolas Menandri et Glycerae." (easdem igitur ac *Φ*) „Partim sec. XIV partim sec. XV exaratus est secund. catal."

Restant adhuc tres illi libri quorum Seil. numeros tantum indicavit, nempe:

K. cod. Paris. supplem. n⁰. 205 miscellaneus epistolographorum, form. quart., papyrac. sec. XV vel XVI, una ut videtur manu nitide scriptus, paucis marginalibus instructus. Praebet fol. 3—17 Alciphronis epp. I 1—10, 14—22, III 37—40, II 3—7 et lib. IV [i. e. lib. I et II ord. vulg.] inserta ep. Cratetis post I 22 [I 19]. Inscribuntur *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαί*. Ante ep. IV 13 [II 1] legitur *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου*. Fere semper hic codex convenit cum codd. **C** et *Δ*, et praeter paucas lectiones egregias imprimis in epp. IV 13—16 [lib. II] (ita v. c. IV 13 [II 1] § 7 *ἑτέρους* quod conjecerat Bergl., IV 14 [II 2] § 2 *ἀφέτω* ut voluit idem v. d., et *φυσικῶς* confirmans Dorvillii conject., ibid. § 5 *προλαμβάνει* quod Bergl. proposuerat, IV 15 [II 3] § 2 *τὰ ἤθη*, IV 16 [II 4] § 2 *ἐπιχάριτον*) multum novi non attulit.

---

1) Quod ad fragm. VI [V], conjectura Boissonadii, id nempe inesse in cod. *Π*, vera igitur evenit.

M. cod. Paris. supplem. n⁰. 212, miscell. form. oct., papyrac. sec. XV vel XVI, manibus diversissimis exaratus, in nostro fere sine marginalibus. Continet inter plura alia (v. c. Aristot. histor. anim. et de partib. animal, et Euripid. Hecubae fragm.) fol. 162—186 epistolas Alciphroneas I 1—10, 14—22, III 37—40, II 3—7, IV 1—12 [lib. I ord. vulg.]. Post I 22 [I 19] invenitur ep. Cratetis. Quia folii 162 pars abscissa periit, ep. I 1 [I 1] non integra adest. Quod tamen non valde dolendum videtur cum hic liber negligentissime scriptus ab homine linguae Graecae prorsus ignaro, nunc cum **C** nunc cum **A** conspirans, inter codices deteriores sit habendus.

N. cod. Paris. supplem. n⁰. 352. Liber antiquissimus, olim Vatican. 997, form. quart. bombycinus sec. XIII miscell. una manu ut videtur exaratus, non ita facilis lectu quia litterae atque sigla jam per se non valde lucida tempore et situ nonnumquam fere evanida sunt, paucis tantum marginalibus instructus. Servavit inter multorum aliorum opera etiam (fol. 148—150) nonnullas epp. Alciphroneas quae inscribuntur *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαί.* Adsunt ibi epp. libr. I [I 1—10, III 1—3, I 11—19] et deinde sub titulo *Ἀλκ. ῥήτ. ἐπ. παρασίτων* III 1—5 [III 4—8] usque ad *ἐξ οὗ* in § 2, ubi una minime pagina revolsa est: folio 149 enim verbis *ἐξ οὗ* subito desinente folium 150 incipit in media quadam Philostrati ep. amatoria. Hic liber non tantum easdem praebet epistulas quas Palatinus n⁰. 155 quem Seil. indicavit litt. **D** (etiam hic cod. repente desinit verbis *ἐξ οὗ*), sed fere semper et ubique *N* et **D** conspirant. Ubi autem discrepant, codicis *N* lectiones negligentia quadam in **D** depravatae inveniuntur. Ita e. g. I 22 [I 19] § 1 *καὶ τοξοφόρῳ*, quod in *N* adest, in **D** post *πυρφόρῳ* haplographice omittitur. Unde cum jam verisimile fiat codicem *N* fuisse archetypum libri Palatini **D** (qui est pergamenus recentior sec. XV), plane id comprobatur nonnullis locis ep. I 6 [I 6]. Ibi enim sec. Seilerum **D** habet § 1 *ἀπ . . . ρουμεν* et vocis *ἐγγυητὴν* tantum syll. *ἐγ*, § 2 omittuntur verba *πρὸς θάλατταν*, § 3 *γλας* tantum adest verborum *μαινίδας μὲν ἢ τρίγλας*, § 4 verba *ἀγερωχίας καὶ τοῦ* absunt praeter *ἀγε* et vocabuli *κακώσεως* syll. *κω* omittitur. Si autem codicis *N* fol. 148 inspicies (vel partis ejus facsimile, quod huic editioni addere mihi licuit) animadvertes ipsos illos locos tempore ita male habitos esse, ut vix appareant litterarum ductus. Accuratius quidem inspicienti patebit codicem *N* praebere § 1 *ἀποιρουμένην* et *ἐγγυητὴν*, § 2 *πρὸς θάλατταν*,

sed quemadmodum in § 4 litt. -ρωχίας καὶ τοῦ ita evanidae sunt ut vix legi possint et syll. κω propter bombycem discissam non apparet, ita etiam cett. illae litt., quia non ita facile dignoscebantur, a scriba festinante omissae videntur. Idem indicat v. c. I 13 [III 3] § 3 ubi **D** om. ὕπουλον—ὡς δὲ, quae verba in *N* adsunt quidem sed minime distincta; vel I 21 [I 18] § 2 ubi *N* hab. διάτον i. e. διάτονον: scriba inde fecit διὰ τὸν quod legitur in **D**; vel I 22 [I 19] § 1 ubi θεοῦ in *N* lectu difficile in **D** omittitur; aut I 1 [I 1] § 4 ubi τὰς εἵλας in *N* in rasura legitur, in **D** abest. In III 5 [III 8] § 1 in *N* invenitur $\overset{\omega}{\pi}$ (i. e. παρὰ) quod scriba interpretatus est περὶ. Etiam inscr. ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαὶ et deinde ἐπ. παρασίτων cod. **D** a codice *N* recepit. In mea igitur ann. crit. ejeci sigl. **D** in cujus locum invexi *N*[1]).

dd. Vindobonenses. Iam satis superque, credo, patet quo jure collationi Doehnerianae diffisus sim. Sed etiam Bastio, ut jam monui, hucusque nimis creditum est de libris Vindobonensibus **A** et **B**, quorum praesertim hunc negligentius tractavit, quod eo magis dolendum est, quia hic liber **B** omnium consensu (vide v. c. Wagn. praef. vol. I p. 8, Seil. praef. p. 8, Cob. V. L. p. 30) inter praestantissimos atque antiquissimos est habendus. Inseram huc Vindobonensium descriptionem:

A. cod. Vindobon. inter philol. Gr. n°. 318, form. octon., chartac. sec. XIV vel XV una manu satis nitide exaratus, sine marginalibus, exhibet epp. Phalarideas et Bruti, Olympica et Pythica Pindari, de Herus et Leandri amoribus Musaei, Hymn. Callimach. VI, et fol. 56—71 Alciphronis epp. nonnullas, nempe I 1—10 14—22, III 37—40, II 3—7, IV 1—9, 11, 12, 10 [i. e. lib. I ord. vulg. nisi quod ep. 38 postrema legitur]. Inter I 22 [I 19] et III 37 [I 20] inserta est epistula Cratetis. Ne hic quidem codex lectu facillimus ab Aldo jam sine dubio adhibitus (vulgata enim fere ubique cum **A** conspirat), a Bastio cum pulvisculo excussus est. Cf. v. c.

I 4 [I 4] inscr. ubi **A** hab. Τριτωνίδῃ, non Τριτωνίδι, ut Seil. refert.
I 9 [I 9] § 1, ubi Μανδροβόλου, non Μανδραβούλου.
I 16 [I 13] § 2 γαμησείων, non γαμησείω.
II 38 [I 21] inscr. Ἰσχνολαίμῳ, non Ἰσχνολίμῳ.
ibid. § 1 πολλὴν etiam **A**.
I 20 [I 17] § 1 φρίκης, non φρίκῃ.

---

1) Quae si vera sunt, in I 6 [I 6] § 3 Seil. errasse videtur referens **D** praebere παρ … σασθαι. Immo ipsae hae litt. in *N* vix legi possunt, cett. litteris αγκωνί dilucide apparentibus.

B. cod. Vindob. inter philol. Gr. n⁰. 342 form. duodenaria pergam. sec. XI vel XII, una manu perelegenti exaratus, sine marginalibus, in ultimis paginis ut videtur ambustus, continet praeter epistulas Nicolai Patriarchae ad Leonem, Bardae monachi, aliasque vix lectu dignas, fol. 183—200 Alciphronis epp. rusticas i. e. lib. II [III 9, 10, I 24—28, III 11—18, III 20—30, III 19, III 31, 73 et 32—41]. Qui liber quanti aestimandus sit facile colliges ex lectionibus egregiis. Praeterea solus nobis epp. II 1 [III 9] et II 31—39 [III 33—41] servavit. Quot autem et quales omisit Bastius var. lectiones![1]) Vide si placet:

II 2 [III 10] § 1, ubi in **B** legitur *ὁ μιαρὸς ἀλεκτρυών* pro librariorum superlativis. Male Seil. annotat *κακὸς*] *μιαρὸς* **B.**

ibid. § 2 om. *δὲ*, non *καί*.

II 3 [I 24] § 1 *δὲ* post *ὠνεῖσθαι* om. **B.** Seil. tacet.

II 11 [III 14] *οὔτε*, non *οὐδὲ*.

ibid. *ἐάσας* om **B.**

II 13 [III 16] § 1 *μυρρίνας*, non *μυρρίνην*.

ibid. verba *βδάλας τὰ αἰγίδια* om. **B**, qui § 2 non praeb. *Μαμεὺς*, verum *μαλιεὺς*.

II 14 [III 17] § 2 *ἤν τι*, non *εἰ ἔτι*.

II 15 [III 18] § 1 *παρακαλῶ* etiam **B**, non *παρακαλεῖν*.

II 16 [III 19] § 1 *ἐμαυτὸν* pro *ἐμαυτῷ*.

II 17 [III 20] § 1 *ἐψυχαγωγούμην* **B.** Praeterea *καταγαγόντα; ἕως οὖν.* De iis omnibus Seil. tacet.

ibid. § 2 *ἓν ἰδὼν* **B** confirmans Bergl. conject.

ibid. § 3 *εἰς μέσους* pro *εἰς μέσον*.

II 18 [III 21] § 3 *ἀνήσει πάντα μηχανώμενος* **B**, ut jam olim conjecerat Bergl.

II 19 [III 22] § 1 *σκανδάλης*, non *σκανδάλας*.

II 21 [III 24] fin. *ἀσπάσασθαι*, non *ἀσπάζεσθαι*.

II 24 [III 27] § 2 *ἀναγκάσω* (pro *ἀναπείσω*) **B**, confirmans igitur conjecturam Cobeti. Vide si placet meam tab. phototyp. primam.

ibid. *τοῦτο*, non *τότε*.

II 26 [III 29] § 2 *τοῦτο δή*, non *τοῦτο τὸ δή*.

II 27 [III 30] § 3 *δὲ* pro *γάρ*.

II 32 [III 34] § 3 *Φείδωνές* (sic!), non *Φειδώνοντές*.

II 34 [III 36] fin. *τῆς* ante *ἀδολεσχίας* add. **B**, quod jam voluit Cobetus.

II 35 [III 37] § 1 *τῷ* ante *Μοσχίωνι* add. **B.**

II 38 [III 40] inscr. *Φιλισκῷ* (sic!), non *Φιλίσῳ*. Confirmat igitur quod Mein. conjecit *Φιλίσκῳ*.

---

1) Nam Wagneri verba (vid. praef. Seil. p. VII) „ob multa scripturae compendia, in syllabis finalibus obvia, difficulter legendus", non est quod refutem: ex tabula phototypica quam huic editioni addere potui satis superque patebit non solum litteras nitidissime scriptas, verum etiam notissima tantum compendia adhibita esse.

gr. Leiense. Iam dixi v. d. S. G. DE VRIES, qui bibl. Leid. praeest, mihi misisse illam collationem Ruhnkenianam codd. *Γ* et *Θ*. Ejusdem autem viri singulari erga me benevolentia quaestionis intricatissimae solvendae copiam nactus sum.

Seilerus enim praef. p. X–XIII agit de codd. quos siglis **V** et *Vat.* indicat. Quorum **V** sunt „var. lect. marginibus duorum exemplorum editionis Bergl., quae olim habuit L. C. Valckenaer, a duabus manibus adscriptae, quae ex uno eodemque fonte petitae sunt. Alterum quidem exemplar exhibet has lect. per tres libros; ei adnexa sunt 10 folia in quibus ep. Crat., fragm. V, IV, VI" (in hac ed. VI, IV, V) „ep. 74 libri III" (in hac ed. III 41) „perscripta sunt, alterum exemplar solum ad libr. III initium .... Prioris lectiones significavi adjecto numero sic: **V**1, posterioris: **V**2." Demonstratur deinde a Seilero eas lectiones esse „codicis cujusdam Vaticani, cui marginales lect. ex cod. Urbinate n0. 110 adscriptae sint," Jacobum autem Valckenaerium (Ludovici Casparis patruum) eum cod. contulisse.

Per *Vat.* contra intelligitur „is codex e cujus apographo maximam partem libri III se edidisse profitetur Bergler," de quo apographo Bergl. in praef. ad lectorem (sive Seil. praef. pag. XXI) postquam narravit se hunc „thesaurum maximum epistularum Alciphronis" accepisse a Jac. Perizonio ad quem pervenerunt e bibliotheca Theodori Ryckii, ita pergit: „ex Vaticana sunt descriptae" (nempe ejus apographi epp.) „vel ab ipso Ryckio, vel potius a Graeco aliquo cujus opera Ryck. usus erat. Adscriptum etiam est alicubi indicium eas nimirum esse ex cod. Urbinate 110."

Lectiones igitur illae **V** sumptae sint e libro Vaticano quodam in cujus mrg. var. lect. adscriptae legantur ex cod. *Urb.* n0. 110, apographum autem *Vat.* ex ipso hoc cod. *Urb.* descriptum sit. Quaeritur quae sit cognatio codd. *Vat.* et **V**, quorum (ut Seil. recte) „mirus multis in locis consensus facile quemquam possit adducere ut credat eos ex eodem fonte fluxisse." Ad eam quaestionem solvendam Henricus Brunn. codicem *Urb.* n0. 110 Seilero rogante denuo examinavit atque haec i. a. de eo scripsit: „Cod. Urb. 110, chartac. fol. 126, ... gewiss nicht älter als saec. XV, hat keine marginalien. Die Briefe sind nicht numerirt; es sind deren in ganzen 91, die" (in ed. Bergl.) „so auf einander folgen: I 1—10, III 1—3, I 11—19, III 10, I 24—28, III 11—18, 20—30, 19, 31—32, 4—8, 42—72, I 20—22, und zwei nicht gedruckte mit der Überschrift *Φριγοκοίλης βορβοζώμῳ* (*Βορβοροζώμῳ*?)" (nunc ep. III 41 [III 74]) und *Φιλόσ-*

τρατος Ἀσπασίῳ. „Einige Seiten weiter findet sich ein Griechisches Epigramm von Angelo Politiano, das Guido von Urbino als Eigenthümer des codex nennt." Urbinas itaque nulla habet marginalia, et Berglerus, ad III 3 [III 6] § 1 ἀπολουμένων memorans lect. marginales interlinearesque codicis Vaticani nullo modo hunc cod. *Urb.* respicere potuit: apographum igitur quo ille usus est inde descriptum esse non potest, et non sine specie jam conjicias (ut Seil. recte indicavit) revera *Vat.* et **V** ex eodem fonte fluxisse, nempe ex Vaticano quodam cui var. lect. ex Urb. n⁰. 110 adscriptae sint. Quod si comprobari potest, Bergleri verba „adscriptum est alicubi indicium eas (nempe epistulas) esse ex *Urb.* n⁰. 110" ita mutanda sunt, ut legatur: „adscriptum est alicubi indicium eas (nempe varias lectiones margini adscriptas) esse ex *Urb.* n⁰. 110." At obloquuntur non tantum plures lect. discrepantes, verum etiam absentia ep. III 41 [III 74] omniumque fragmentorum in edit. Bergl. quae (praeter fragm. I—III [I—III]) contra adsunt in **V**. Praeterea in **V** bis legitur ep. III 19 [III 55] de qua re Bergl. tacet. Seilerus inde statuit „propinquam inter Ryck. apogr. (*Vat.*) et **V** intercedere cognationem, sive uterque liber ex uno eodemque fonte manaverit, sive apographi auctor praeter suum librum etiam **V** aut Urbinatem adhibuerit". Deinde idem v. d. lectiones **V** valde recentes esse statuit ex inscr. libri III ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἀνέκδοται (sic!) „nisi vox postrema est a posteriori manu addita". Sed ne sic quidem omnes exhaustae sunt difficultates: nova quaestio intricata oritur de epistolarum libri III[i] numeris in **V**, quarum nonnullae numero carent, duae epp. eundem numerum praebent, et ann. ad III 19 [III 55] „bis haec ep. in ms. scil. ep. 42 et 65" ab ordine numerorum aliena est. Confitetur Seil. se hujus aenigmatis solutionem nescire „nisi statuas illos numeros non ad eundem, sed ad alium librum esse referendos".

Quae omnia cum legissem atque relegissem, intellexi una tantum ratione spem fieri posse ut huic nocti lux aspergeretur: collatione nempe ipsarum lectionum **V**. Scripsi igitur de iis ad v. d. DE VRIES, qui mihi respondit duo quidem illa exemplaria ed. Bergl. cum collatione Valck. in Bibl. Leid. non adesse, verum nonnulla alia Alciphronem spectantia ibi asservari. Misit mihi deinde et alia et codd. Bibl. Publ. Leid. 495 I et II, Leid. 67 L., Wyttenb. 71, unde comperi et *Vat.* et **V** pendere a cod. *Leid.* 67 L manu L. C. Valckenaerii descripto in B. P. L. 495 I et II.

In cod. 495 I fol. 17 enim legitur: „Variantes lect. ex apographo ms. inter libros patrui mei[1]) cui praefixus titulus Ἀλκίφρονος Ῥήτορος ἐπιστολαὶ Ἀνέκδοται" (sic!). „Epist. 1ª est in editione Bergl. libri IIIⁱ ep. prima." Deinde usque ad fol. 22 inter se opponuntur lect. Bergl. et codicis in epp. I 11—13 [III 1—3], II 2 [III 10], II 8—15 [III 11—18], II 17—28 [III 20—31], II 30 [III 32], tum sub titulo τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ παρασιτικαὶ epp. III 1—19 [III 4—8, 42—55], quas excipiunt verba Valckenaerii: „sequebantur in ms. tres epp. ineditae; post eas III 56—58 (in hac ed. III 20—22)." Ad vocem „ms." autem in mrg. annotatur: „Is ipse liber est cujus meminit Bergl. in praef. Quomodo is ex libris Perizonii ad patruum meum devenerit ignoro. In eo quinque leguntur epistulae quas non edidit Bergl., quia erant truncatae." Quinque autem illae epp. „ineditae" nempe ep. Cratetis, fragm. VI [V], IV [IV], V [VI] et III 41 [III 74] inveniuntur in cod. 495 II[2]), ubi Valck. pergit describere eum librum de quo egit in cod. 495 I. Refert ibi post ep. III 19 [III 55] legi ep. Crat., fr. VI [V], IV [IV], V [VI], tum ep. III 20—36 [III 56—72], III 37 [I 20], III 41 [III 74], iterum III 19 [III 55] et deinde sub titulo ἀλκίφρονος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαὶ καὶ ἑταιρικαὶ ep. I 1—10, 14—22, III 37—40, II 3—7, et lib. IV [ord. vulg. igitur lib. I et II]. Ante ep. IV 13 [II 1] legitur ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος.

Iam nunc, credo, patebit, hanc esse descriptionem illius libri ex quo fluxerunt var. lectiones **V**, quod etiam eo confirmari videtur quia et var. lect. in cod. 495 I et epistolae eae quinque „ineditae" fere semper et ubique cum **V** conspirant nec non cum etiam hic legatur titulus Ἀλκ. ῥήτ. ἐπ. ἀνέκδοται. Sed plane hoc comprobatur collato codice Leid. 67 L., qui est ipse ille codex quem Valck. in 495 I et II descripsit. Insunt fere omnes epp. Alciphroneae (praeter ep. II 1 [III 9], II 31—39 [III 33—41], II 29 [III 73] et fragm. I—III [I—III]) quae se excipiunt eo ordine quem ille rettulit. Lectiones autem **V** et mrg. **V** (**V**1, mrg. **V**1, **V**2 mrg. **V**2) Seilerianas omnes ex hoc apographo notisque ejus marginalibus petitas esse cuique inspicienti patebit. Sed non minus apographi Bergleriani var. lect. quae apud Seil. indicantur siglis *Vat.*, mrg. *Vat.*, „alius *Vat.*" in hoc codice insunt. Et jam Valck., ut vidimus, in descriptione sua annotat ipsum hunc

1) Isaaci Valckenaerii suprascriptum est nomen.
2) Etiam in cod. Wyttenbach. 71.

librum a Bergl. esse adhibitum. Non secus Jac. Geelius in catal. supplem. ms. Leid. n⁰. 121. At cur omiserit Bergl. non tantum ep. III 41 [III 74], verum etiam fragmenta V [VI], IV [IV], VI [V] quae in hoc cod. *Leid.* (**V**) leguntur, neque ullo verbo indicaverit ep. III 19 [III 55] bis in suo apographo inveniri ut in *Leid.* (**V**), Geelium jam latuit qui l. l. haec dicit „sed eo magis" (nempe quia est apographum Ryckii) „mirari subit, Berglerum" (ea omnia) „omisisse." Valckenaerius ut vidimus rem ita explicat ut Bergl. eas epp. non ediderit „quia erant truncatae." Fort. recte: aliam saltem explicandi hujus aenigmatis rationem non habeo.

Haec inde jam pro certo statuere licet:

1⁰. Bergl. ipso nostro apogr. *Leid.* usus est, etiamque lectiones **V** inde sumptae sunt. In mea igitur editione pro *Vat.* et mrg. *Vat.*, **V** et mrg. **V** (**V**1 et mrg. **V**1, **V**2 et mrg. **V**2) invexi sigla *Leid.* et mrg. *Leid.*, quo siglo indicatur cod. Leid. n⁰. 67 L., qui, chartac. recentissimus sec XVII, olim Perizonii tum Isaaci[1]) Valckenaerii, una manu, Ryckiana ut videtur, exaratus continet omnes fere epp. Alciphroneas hoc ordine in mea ed.: *'Αλκ. ῥήτ. ἐπιστολαὶ ἀνέκδοται* I 11—13, II 2. 8—15. 17—27. 16. 28. 30, tum *'Αλκ. ῥήτ. ἐπιστολαὶ παρασιτικαὶ* III 1—19, ep. Crat., fr. VI, IV, V, deinde *Αλκ. ῥήτ. ἐπιστολαὶ* III 20—36, verba quibus incipit III 37, III 41, iterum III 19, deinde post duas pagg. vacuas *'Αλκ. ῥήτ. ἐπ. ἁλιευτικαὶ καὶ ἑταιρικαὶ* I 1—10. 14—22, III 37—40, II 3—7, et lib. IV [ord. vulg. igitur primo loco fere lib. III, deinde lib. I et II]. Notae marg. absunt fragm. V [VI], III 20—36 [III 56—72], III 41 [III 74], II 3—7 [I 24—28] et lib. IV [I 29—40 et lib. II].

2⁰. Male Bergl. rettulit *Vat.* suum (i. e. *Leid.* nostrum) descriptum esse ex Urbinate 110; partim autem verum est quod Seil. dicit lectiones **V** esse codicis cujusdam Vaticani cui marginal. lect. e Cod. Urb. n⁰. 110 adscriptae sint. Totum enim hoc *Leid.* ex Urbinate descriptum esse vel ideo non potest cum ex descriptione Brunniana pateat *Urb.* tantum habere libros fere meos I, II et III, atque marginalibus carere. Sed neque eae epp. in *Leid.* quae nulla habent marginalia omnes ex Urbinate sumptae sunt: inter eas enim sunt etiam epp. libri IVi quas om. *Urb.* Constat tantum lect. marg. in epp. III 37—39 [I 20—22] ex *Urb.* desumptas esse; patet hoc e siglo „Urb." quod omnibus iis var. lect. additum est (ita v. c. in III 37

1) Vix recte Seil. eum nominat „Jacobum."

[I 20] *ποιότητα*, mrg.: „*πι*-Urb." [1]). Praeterea ad ep. III 20 [III 56] in mrg. legitur „Cod 110 Urb." Fortasse igitur epp. III 20—36 [III 56—72] quae carent marginalibus ex eo cod. descriptae sunt. Sed qua tandem ratione unquam ex iis ann. mrg. effici potuerit, totum hoc apogr. ex Urbinate fluxisse, aut omnia ejus marginalia inde originem ducere, mihi quidem non patet. Immo contra siglo „Urb." scriba monere videtur se haec non ex eodem cod. sumpsisse ac cetera, verum ex Urbinate.

Plures igitur Ryckium adhibuisse libros Vaticanos ad hoc apographum conficiendum, jam patet ex iis quae modo disputavimus, nec non ex verbis Seilerianis (praef. p. XII sq.): . . . ita ut **V**" (i. e. *Leid.*) „duorum librorum denotet scripturas. Quae sententia quodammodo etiam eo firmatur quod omnium Alciphronis codicum nullus omnia quatuor epistolarum genera cum fragm. continet praeter unum **V**" (*Leid.*) „in quo solum ep. 9, 33—41, 73 libri III" (in hac ed. II 1, 31—39 et 29, quibus addere debuit fragm. I—III) „desunt." Idem indicat satis mirus epistularum ordo in *Leid.* Eorum autem codicum unus pro certo fuit *Urb.* n⁰. 110, ex quo, ut vidimus, desumptae videntur epp. III 20—36 [III 56—72] nec non ann. mrg. ad III 37—39 [I 20—22]. Quod ad reliquas ejus apographi epistulas non sine specie conjicias eas (praeter fragm. et quae ordine vulgato libr. I et II vulg. efficiunt epistulas: hae enim ex codice quodam descriptae videntur qui familiae primae annumerandus est vid. infra p. XXXVIII) haustas esse ex illo libro qui olim siglo *Ψ* nunc per *Vat.* indicatur. Non tantum enim hic codex epp. exhibet prorsus eodem ordine quo *Leid.*, verum etiam fere semper ibi cum *Leid.* et *Vulg.* conspirat. Videntur igitur *'Αλκ. ῥητ. ἐπιστολαὶ* ante Berglerum *ἀνέκδοτοι* collectae esse ab homine linguae Graecae non valde perito (Ryckio? scripsitne ille *ἀνέκδοται*?) ex *Urb.* et *Vat.* (olim *Ψ*). Unde fragmenta IV, V, VI manaverint affirmari non potest, nisi adeas ipsam bibl. Vaticanam, ubi fort. plura asservantur Alciphronem spectantia, cf. Seil. praef. p. XVII.

3⁰. Quaestio Seileriana de epistularum libri III[i] (vulg.) numeris quia nititur mero numerandi errore non est cur fusius tractetur.

---

1) Seilerus cum ibi III 38 [I 21] § 1 ad *ἀδδηφαγοῦντα* annotat „„mrg. Urb."" **V**", aliis contra locis recte „mrg. **V** ex Urbinate", non satis videtur perspexisse h. l. agi non de lectionibus Urbinatis marginalibus (quae nullae sunt), verum de ipsis illius cod. lectionibus, quae inde in apographi marginem devenerint.

copiae aliae Valckenaerii, Hemsterhusii, Ruhnkenii.

Praeter eos codd. Leidenses v. d. de Vries mihi inspicere concessit: Cod. B. P. L. n⁰. 389, qui inscribitur „L. C. Valckenaerii critica." Inde a. p. 127 ibi inveniuntur nonnullae ejus viri summi ann. crit. „in Alciphronis epistulas sine dubio longe elegantissimas." Vide ad I 4 [I 4] § 4, I 7 [I 7], I 12 [III 2] init., II 5 [I 26] fin., III 6 et 7 [III 42 et 43] inscr., III 7 [III 43] § 2, III 9 [III 45], III 19 [III 55] § 2, III 22 [III 58] inscr., III 25 [III 61] § 3, III 29 [III 65], III 31 [III 67], III 33 [III 69] § 1, III 39 [I 22] init., IV 4 [I 32] init., IV 8 [I 36] § 3, IV 15 [II 3] § 15 fin.

Bibl. Leid. n⁰. 754 G 25 ed. Bergl. cum. ann. Ruhnkenii, quae novi non multum afferunt. Ablegant plerumque lectorem ad Dorvill. Pierson. Hemst. Davis. Valck. Casaub. Koen. alios. Iam Seil. eas maxima parte receperat. Sed inter eas hucusque latuerunt nonnullae illius viri conjecturae egregiae, ita v. c. ad III 20 [III 56] § 1 „lege *καὶ τύφου πλήρης εἶ καὶ βαδίζεις ἶσα* (sic!) *Πυθοκλεῖ*," IV 11 [I 39] § 5 „pro *ἔγκρισιν* lege *ἔγκλισιν*", quod post eum etiam proposuit Mein.

Bibl. Leid. n⁰. 755 E 6 ed. Bergl. cum Hemsterhusii ann. marg. brevissimis, quas invenies ad I 2 [I 2], I 8 [I 8], I 12 [III 2], II 5 [I 26], II 8 [III 11], II 15 [III 18], II 19 [III 22], II 22 [III 25], II 26 [III 29], II 32 [III 34], II 38 [III 40], III 9 [III 45], III 10 [III 46], III 11 [III 47], III 12 [III 48], III 16 [III 52] inscr., III 17 [III 53], III 19 [III 55] § 3 et 4, III 20 [III 56] init., III 22 [III 58] § 1 et 2, III 24 [III 60] § 2, III 25 [III 61] § 3, III 26 [III 62], III 36 [III 72], IV 5 [I 33], IV 11 [I 39] § 1, IV 13 [II 1] § 3 et 4, IV 14 [II 2] § 2, 5 et 8, IV 16 [II 4] § 9, 10 et 14.

ceteri codd. Seileriani.

Seilerum in Parisinis atque Vindobonensibus male confisum esse aliis jam comprobavimus. Melius egit in libris Italicis quos ipse versasse videtur. Quia autem denuo eos inspicere mihi non licuit — neque adeo novam flagitabant collationem — huc inseram eorum descriptionem secundum Seilerum:

„*Vat.*[1]) cod. Vaticanus n⁰. 140 bombyc. form. quart." (fort. octava, vid. p. XXVII) „saec. XIII; liber bene quidem sed atramento valde

1) Hunc codicem Seil. indicat siglo *Ψ*, quia per *Vat.* apud eum indicatur illud apographum quo Bergl. usus est. Nos autem, quia pro illo *Vat.* et **V** invexinus siglum *Leid.*, deinde ut par est pro *Ψ* Seileriano *Vat.* restituimus.

pallido scriptus habet litteras initiales singularum epistolarum et inscriptiones rubro colore pictas et 28 versus in quavis pagina praeter ultimam, in qua sunt 35. Continet Diogenem Laërtium fol. 1—175, Philostrati vitas sophist. et epistolas — 232, Eunapii vitas soph. — 272, denique Alciphronis epistolas fol. 273—288 hoc ordine: I 1—6. 8—10, III 1—3, I 11. 7. 12—19, III 10, I 24—28, III 11—18. 20—30. 19. 31. 32. 4—8. 42—55" (in hac igitur ed. lib. I, nonnullas libri II et III 1—19).

„*Flor.* codex Florentinus bibl. Mediceo-Laurentianae plut. 59 n⁰. 7 pergam. form. maxim. (secundum Bandini bibl. Medic. Laur. t. 2 p. 492" [cui hac in re potius crediderim] „formae quart. maj. valde nitidus optimeque servatus constans foliis 110), continet fol. 86 verso —106 epistolas Alciphronis duorum priorum librorum, fragm. epistolarum 1, 10, 11, 72 libri III, fragm. I—VI, Cratetis epistolam et eodem fere ordine quo *Π* quocum ex uno eodemque fonte manavit." De numero et ordine igitur vid. ad *Π*.

„*Ven.* cod. Veneticus bibliothecae S. Marci class. VIII n⁰. II, olim bibliothecae SS. Joannis et Pauli, chartac. form. quart." (octon.) „foliorum 395, continet praeter Aeschinis Lysiaeque orationes, Apollon. de constructione, Phalaridis et Bruti epistolas etiam Alciphronis, et fol. quidem 246 verso—264 epistolas parasiticas λη' incipientes ep. 4 libri III, deinde fol. 264—272 verso rusticas κθ' incipientes ep. 10 l. III, postremo fol. 272 verso—282 epistolas piscatorias κβ' (sed deest I 11) incipientes ep. 1 libri I. Liber bene quidem scriptus scatet innumerabilibus mendis et scripturae vocum et accentuum, ita ut manifesto appareat eum scriptum esse ab homine Graecae linguae prorsus imperito; verum e bono libro manasse ostendunt nonnullae egregiae lectiones et inprimis consensus cum praestanti cod. *Θ*, e quo conjicias utrumque librum eundem fontem habere." (De epistularum ordine Seil. nihil refert. Ex ejus tamen indiciis ad hujus cod. var. lect. quae enumerantur praef. p. XXIII sqq. patet hunc esse in *Ven.* ordinem: liber meus III praeter ep. 8 (ep. 20 legitur ante ep. 19),[1]) tum liber II praeter ep. 1 et 31—39, deinde liber I praeter ep. 11).

„*Ven.* 2. cod. Ven. Bibl. S. Marci, olim Bessarionis n⁰. 312 arm. LXV, bombyc. form. quart." (oct.) „inter multa opera rhetorica habet epist. Alciphronis I 21" (in hac ed. III 38). „Liber male scriptus."

„**C.** codex Palatinus n⁰. 132 chartac. saec. XV forma octon." (duode-

1) Numerus λη' igitur quem cod. praebet sec. Seil., mutandus est in μ'.

naria?) „constans foliis 515, continet duos priores libros integros" (in hac ed. igitur I 1—10, 14—22, III 37—40, II 3—7 et lib. IV).

De altero denique cod. Palatino n⁰. 155 (qui apud Seil. indicatur siglo **D**) quia jam fusius egimus in descriptione Parisini *N*, omnes codd. enumeravimus praeter eum quem adhibuit Dorvillius in annot. suis ad Charitonem. Affert enim ibi nonnullas lectiones (imprimis ad eas epp. quae in vulg. libros duos priores efficiunt) ex bono ut videtur libro, quem Seilerum secutus *cod. Dorv.* siglo indicavi.

codicum cognatio. Iam videamus quid de codicum cognatione statuere possimus. Audiendus hac in re imprimis Seilerus qui praef. p. XIII i. a. haec dicit: „Iam si quaeritur utrum omnes libri unius sint familiae necne, facilis atque expedita erit responsio ei qui praeter lectiones consideraverit et quas quisque liber contineat epistolas et qui sit earum ordo." Distinguit deinde quattuor codicum familias. Cui examini quia ut par est nonnulla addenda erant, neque omnia vera narrat Seil., brevibus verbis infra de ea re disputavi.

Familiae I^ae^ ex qua *Vulg.* fluxit annumerandi sunt praeter **A** et **C** etiam *K M* et partim *Δ Leid.* Habent ii libri epp. librorum I et (praeter **A** *M*) II vulg. (in hac ed. igitur I 1—10, 14—22, III 37—40, II 3—7 et lib. IV). Sunt omnes recentiores; unius autem codicis apographa esse videntur **C** *K Δ Leid.* Adhaerent iis **A** et *M.*

Fam. II^a^. Ex hujus familiae libris *Γ Urb. Vat. N* duo priores qui easdem praebent epp. eodem ordine (fere meos libr. I, II et III), unius sunt, ut etiam apparet e lectionibus, codicis apographa. *Vat.* etsi ad eos proxime accedit, ex eodem libro descriptus esse vix potest: caret enim epp. III 20—41 [III 55—72, I 20—22 et III 74]. Cum tamen fere semper in iis quae adsunt, faciat cum *Γ*, statuendum est *Vat.* descriptum esse ex eodem quidem codice quo *Γ*, sed ex exemplari in fine mutilato. Quod ad cod. *N*, ex lectionibus diversis patet eum non eadem propinquitate ac *Vat.* conjunctum esse cum *Γ Urb.* Quia autem *N* mutilus in media ep. III 5 [III 8] repente desinit nullo modo statui potest quot et quas primitus habuerit epistulas. (Propter epistularum ordinem aliquis fortasse etiam **B** huic familiae addere volet, quod tamen dissuadebit lectionum discrepantia. Non magis *Ven.* familiae II^ae^ adhaeret, quamquam easdem fere quas *Urb.* et *Γ* habet epistulas: conspirat hic codex, ut vidit Seil., plerumque cum *Θ*).

Fam. III^ae^ sunt *Flor. Π* et codicis *Δ* altera pars. Inest lib. IV

meus integer, libri I^{i} major pars et omnia fragm. Seilerus, ut vidimus, ad *Flor.* annotat hunc codicem omnia fere eodem ordine praebere ac *Π* „quocum ex uno eodemque fonte manavit." Recte. In libri *Δ* autem altera parte librarius ex eodem archetypo ea descripsit quae in priore parte (quam familiae I^{ae} annumeravimus) nondum aderant: omisit igitur hic epistulas libri I^{i} et II^{i} vulg. Praeterea huic familiae adhaerere videntur *Φ Ξ* ubi „Menandreae" tantum epistulae leguntur, etiamque fortasse *Cod. Dorv.* quamquam de eo libro nihil fere constat.

Fam. IV^{a} denique efficitur *Big. Lamb. Barb.* quae apographa omnia ex uno eodemque libro ducta sunt. Insunt epp. I 11—13 et III 1—5 [III 1—8].

Ceterorum librorum *Ven.* et *Θ* cognatos esse jam diximus; codex **B** nulli familiae annumerari potest.

pistularum ordo. Restat ut statuamus quis in quoque epistularum genere optimus sit liber. Sunt autem quattuor genera: epistulae piscatoriae, rusticae, parasiticae et amatoriae s. meretriciae, quorum generum ego primus singulorum singulum librum feci. Antea enim epistulae Alciphroneae disponebantur tribus libris quorum primus capiebat XL, secundus IV, tertius non minus quam LXXIV (ante Seilerum LXXIII, ante Wagnerum LXXII) epistulas. Hunc autem ordinem satis mirum Berglerus constituit, qui in praef. ad lectorem (praef. Seil. p. XXI et XXII) haec i. a. dicit: „nos hic primi edimus alias Alciphronis LXXII epistulas, quas tertium librum facimus." Procudit igitur ille v. d. ex suo ingenio librum tertium, quem duobus ab Aldo editis addidit. Sed jam Wagnerus addubitare coepit; in praef. sua (tom. II p. XIII) „quattuor" dicit „hominum generibus Alciphron sese continuit: piscatorum, agricolarum, meretricularum, parasitorum, ita tamen ut non uno tenore se excipiant ad quodque genus pertinentes epistolae, sed saepius misceantur. In quo quamquam quae ex variatione existit delectationem spectasse epistolographus noster aestimandus est, parum tamen afuit, quin singulas classes seorsim ponerem." Et postea Franc. Passov. Ersch. et Grub. lex. I III p. 145 „Wir glauben gegen die gewöhnliche Meinung vier Abtheilungen annehmen zu müssen: Fischerbriefe (I 1—19, III 1—3), ländliche Briefe, (I 24—28, III 9—41) Parasitenbriefe (I 20—23, III 4—8, 42—72) und Hetärenbriefe (I 29—40 nebst dem ganzen zweiten Buche)." Ut autem per se verisimile videtur Alciphronem quattuor illas hominum classes depingere voluisse quattuor epistularum libris,

ita hoc ipsum nos docent codices fere omnes, imprimis autem antiquissimi optimique. Non tantum enim nullus liber omnes continet epistulas, verum praeter codd. recentiores fam. I[ae] nullus exhibet epistulas ordine vulgato: immo libri antiquiores ut **B** *Γ Ven.* alius aliud servaverunt epistularum genus, unde jam Seilerus rectissime in praef. pag. XIII: „hic varius variis in libris epistolarum numerus et ordo facile ita potest explicari ut statuamus epistolas primitus secundum certa genera et justo ordine dispositas perscriptasque sensim eo esse disjectas, quod librarii prout cuique hoc vel illud genus aut singulae e variis generibus magis quam ceterae placuerint, selegerint et ita in unum corpus conscripserint." Deinde proponit easdem quattuor classes ac Passovius. Indicantur autem ea genera verbis ipsis in omnibus fere libris hoc modo: in *N Ven. Flor. Π Δ* **A C** *K* primum genus audit *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαί*, in **B** *Γ Urb. Vat. Ven.* secundi generis epp. appellantur *Ἀλκ. ῥήτ.* (vel *τοῦ αὐτοῦ*) *ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί*, in *N Γ Θ Vat. Leid.* tertium genus inscribitur *Ἀλκ. ῥήτ.* (vel *τοῦ αὐτοῦ*) *ἐπιστολαὶ παρασίτων* (aut *παρασιτικαί*), in cod. *Leid.* denique epistulae amatoriae nominantur *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἑταιρικαί.*

Iam patet cur eas quattuor classes quattuor libris disposuerim. In mea tamen editione, ut vides, epistulae alio prorsus ordine se excipiunt atque indicarunt Passovius, Seilerus alii. Quod feci iubentibus codicibus antiquissimis optimisque. Ita *Γ N Ven. Urb. Flor. Π* et *Vat.* (ubi una tantum epistula locum mutavit) librum meum primum habent meo ordine; liber meus secundus adest integer (praeter unam ep. 5) tantum in **B**, sed et *Γ Vat. Ven. Urb.* et *Flor. Π* in iis quas servaverunt hunc ordinem praebent[1]); librum meum tertium dederunt *Γ Urb.* etiamque *Ven.* (ubi ep. 6 abest et ep. 20 legitur ante ep. 19); in *Vat.* pars tantum inest, sed eodem ordine. Quartus denique meus liber (ubi epistularum ordo vulg. remansit), adest in *Flor. Π* et partim in *Ξ Φ* atque libris familiae I[ae] ex qua sine dubio vulgata ab Aldo edita est.

Quaeritur adhuc quo modo aut qua ratione perversus ille ordo ortus sit in familiae I[ae] codd. **A** *M* **C** *K Leid. Δ*, qui sunt omnes recentiores.

---

1) Epistula tamen quae olim III 19 erat loco suo reliqui quia praecedentis est responsum. Iam in nostrorum codicum archetypo ea epistula, ut videtur, locum mutaverat.

Hoc autem facile ita explicari potest atque explicandum est, ut statuamus librarium aut virum quendam doctum pro libidine epistularum piscatoriarum majorem partem cum parasiticis rusticisque nonnullis conjunxisse additis epistulis amatoriis omnibus; codices igitur ex quibus vulgata manaverit, illius florilegii esse filios atque consobrinos; viros doctos denique anthologiam eam legentes, mox putasse (neque injuria) ultimas quattuor epistulas quippe longiores et ex historia rem ducentes, unum *τμῆμα* efficere, ideoque epistulae 41 praemisisse verba *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος* (ut legitur in **C** *Leid.*) aut *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου* (ut praeter *K Δ* etiam *Π*) aut denique *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου βιβλίου* (quod habet *Flor.*). Quod ad ordinem libri III[i] Bergleriani, ipse Berglerus (vid. Seil. praef. p. XXII) nobis narrat, quomodo eum constituerit: epist. suas 1—8 sumpsit ex *Big.* et *Lamb.*, 9 et 10 sunt prima et secunda libri **B**, 11—32 ex *Leid.*, 33—41 ex **B**, et 42—72 etiam ex „thesauro illo epistularum" *Leid.* Ut igitur libri III[i] Bergleriani ita etiam priorum librorum ordo vulg. niti videtur unius hominis ingenio ac libidine.

Codices optimi. Ita, opinor, comprobavimus justum epistularum Alciphronearum ordinem nunc demum restitutum esse. Videamus denique quanti codices singuli singulis in generibus (libris) aestimandi sint.

Ex iis codicibus quibus nobis uti licuit in libri I textu constituendo (nempe *Γ Urb. N Ven. Vat. Cod. Dorv. Flor. Π* **A** *M* **C** *K Δ Big. Lamb. Barb.*) sine ullo dubio praestantissimi sunt quinque priores, quorum tamen *Ven.* summa prudentia adhibendus erat, cum incredibili socordia exaratus sit. Sed reliqui minime negligendi erant: nonnumquam *Flor. Π* nec non *Cod. Dorv.* et **A** egregias praebuerunt lectiones, etiamque ceteri, quamvis minoris pretii, interdum nos adjuverunt.

Liber meus II (epistulae igitur rusticae) nititur codd. **B** *Ven. Γ Urb. Vat. Leid. Flor. Π Cod. Dorv.* **A C** *Δ*, quorum ut jamdudum vidimus longe optimus atque antiquissimus est **B** qui solus etiam servavit ep. 1 et 31—39. Etiam hic tamen familiae secundae codices boni sunt.

Librum III edidi ex codd. *Θ Ven. Γ Urb. N Vat. Leid. Cod. Dorv. Flor. Π Δ* **A C** *K M*, e quibus duo priores, quorum cognationem recte statuit Seil., optimi videntur, quamquam etiam hic *Ven.* tot tantisque scatet vitiis atque lacunis, ut statuas eum descriptum esse ex archetypo male litteris minusculis exarato et propter scripturae compendia lectu difficillimo. De reliquis codd. idem quod supra est

dicendum: *Γ* *Urb.* *N* sunt libri egregii, ceteri minoris quidem momenti sed non prorsus omittendi.

Restat liber meus quartus (epistulae amatoriae) cui etiam annumeranda sunt fragmenta. Hic nos deserunt codd. optimi et antiquiores **B** *Γ* *Ven.* *Θ* *Vat.*, quo factum est ut imprimis in recensendis epp. longioribus 13—16 (ceterae enim satis integrae ad nos pervenerunt) codicum auxilio identidem destituti simus. Quod eo magis dolendum est quia ex epistulis Alciphroneis quattuor illae sine dubio elegantissimae maximique pretii sunt. Ad textum autem sanandum bonam tulerunt opem praeter *Flor.* *Π* etiam *Cod. Dorv.* et **A**, nec non *Φ* *Ξ* qui „Menandreas" tantum (epp. 1, 15 et 16) exhibent. Ceteri codd. *Δ* *Leid.* *M* **C** *K* omnes cum vulgata fere conspirant.

auxilia praeter codd., et sigla. Ecce codices unde annotatio mea critica fluxit: ad quam constituendam utrum rectam viam secutus sim necne dijudicet lector benevolus; meum nunc est ut afferam quibus auxiliis praeter codices mihi in Alciphrone edendo uti licuerit, quibusque ea siglis indicaverim.

I Editiones. **a.** = textus Aldinus. In epp. I 1—10, 14—22 III 37—40 II 3—7 et lib. IV [olim lib. I et II] *Vulg.* igitur = **a.** In ceteris epp. *Vulg.* = **b.**

b. = text. Bergleri
w. = „ Wagneri
s. = „ Seileri
m. = „ Meinekii
h. = „ Hercheri

Ubi tamen horum v. d. conject. aut emendationes ab ipsis non receptae indicandae erant, adhibui sigla Bergl. Wagn. Seil. Mein. Herch.

II Reliqua sigla. De litteris quibus codd. indicantur jam egimus. Seilerum in his secutus sum praeter ea quae monui de siglis meis *Leid.* et *Vat.* (olim *Ψ*). Addidi *N* *K* *M.* Per Hemst. s. Hemsterh. Valck. Ruhnk. me indicasse horum virorum conjecturas partim jam a Seilero editas, partim nunc demum e Bibl. Leid. productas, vix est quod dicam. Cetera sigla haec sunt:

R. s. Reisk. Conjecturae Reiskii editae in „Archiv. f. Phil. u. Paed." anni MDCCCXXVIIII n⁰. 7, quarum plerasque jam Wagnerus ediderat indicatas siglo Gloss. Eichst. (sumptae enim erant ex exemplari ed. Bergl. quod Eichstaedtii fuerat). Sed Reiskiana ibi mixta erant falsis; quibus distinctis ad pseudo-Reiskiana indicanda cum Seil. retinui siglum Gloss. Eichst.

Anonym. Herm. Ignoti auctoris breves notae margini duorum exemplarium adscriptae. Godofr. Hermannus eas praebuit Seilero, unde nomen.

Cob. C. G. Cobeti Var. Lect. p. 30—75 (sive Mnemos. V. S. III p. 129—147).

Fried. Bruno Friederich „zu Alkiphrons Briefen" in „Jahrb. f. klass. Philol." CI p. 542—544.

Herm. C. Fr. Hermanni „Kritische Ährenlese zu Alkiphrons Briefen" in Mus. Rhen. N. F. XI p. 58—89.

Hirsch. G. A. Hirschigii „observationes et emendationes in Alciphr." in „Zeitschrift f. d. Alterthumswissensch." anni MDCCCLV n°. 27.

Maehl. Jac. Maehly „zu dem 2en und 3en Buche von Alkiphrons Briefen" in Philol. XIV p. 194—204.

Metr. Chr. P. Metropulos „Verbesserungen einiger Stellen der Briefe des Rhetors Alkiphron" in Philol. X p. 134—144.

Nab. S. A. Naber „Lanx Satura" in „Verslagen en Mededeelingen der Kon. Akademie v. Wetensch. te Amst. Afd. Letterk." ser. II tom. I p. 28—31, et „Annot. Critt. in Alciphronem et Aristaenetum" in Mnemos. N. S. VI p. 238—258.

Nauck. A. Nauck „zu den Briefen des Alkiphron" in „Zeitschr. f. d. Alterthumsw." anni MDCCCLV p. 22—28 et „Kritische Bemerkungen" in „Bulletin de l'Acad. imp. des sc. de St. Petersb." XXII p. 98 sq. (sive „Mél. Gréco-Rom." IV p. 230 – 232).

Numeris epistularum meis addidi vulgatos uncis quadratis [ ] inclusos. Eosdem uncos in textu adhibui ad designanda ea quae delevi, aliis contra ⟨ ⟩ indicavi addita. In margine Seilerianae atque Meinekianae editionis paginarum numeros invenies.

Restat, ut gratias agam quam maximas viro egregio J. W. G. van Haarst Bibliothecae Groninganae praesidi pro officiosa sua erga me benevolentia; nec non viro doctissimo S. G. de Vries Bibliothecae Leidensi praefecto, cui ut jam dixi copias debeo omnes Hemsterhusii, Valckenaerii, Ruhnkenii; et rectori bibliothecae Ultrajectinae qui mihi editionem Seilerianam commodavit donec omnia inde sumpsissem quibus mihi opus erat. Grato etiam animo recordor humanitatem virorum qui Parisinae atque Vindobonensi bibliothecae praesunt: quibus faventibus non tantum novarum lectionum verum thesaurum comparare, verum etiam tabulas duas phototypicas huic editioni addere mihi licuit.

Scribebam Groningae ann. MCMI.

LIBER I.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑΙ.

1 [I 1].

Εὔδιος Φιλοσκάφῳ.

s. pag. 3 m. pag. 3 *Χρηστὴν ἡμῖν ἡ θάλαττα τὸ τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐστόρεσεν.*
ὡς γὰρ τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ χειμὼν ἡμέραν, καὶ λάβρως κατὰ τοῦ
πελάγους ἐπέπνεον ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων οἱ βορραῖ, καὶ ἐπεφρίκει μὲν ὁ
πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξηνθήκει, πανταχοῦ τῆς
θαλάσσης ἐπαλλήλων ἐπικλωμένων τῶν κυμάτων — τὰ μὲν γὰρ ταῖς
πέτραις προσηράσσετο, τὰ δὲ εἴσω ἀνοιδοῦντα ἐρρήγνυτο —, ἀργία
2 *παντελὴς ἦν· καὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ᾐόσι καταλαβόντες καλύβια, ὀλίγα ξυλισά-*
s. pag. 4 *μενοι κομμάτια ὅσα οἱ ναυπηγοὶ πρῴην ἐκ τῶν δρυῶν ἃς ἐξέτεμον*
ἀπέλιπον, ἐκ τούτων πῦρ ἀνάψαντες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ παραμυ-
3 *θούμεθα. τετάρτη δὲ αὕτη ἐπιλαβοῦσα ἡμᾶς ἀλκυονὶς ὡς οἶμαι ἡμέρα —*
ἔστι γὰρ τοῦτο τῷ καθαρῷ τῆς αἰθρίας τεκμήρασθαι — πλοῦτον ἀθρόον
ἀγαθῶν ἔδειξεν. ὡς γὰρ ὤφθη μὲν ὁ ἥλιος, πρώτη δὲ ἀκτὶς εἰς τὸ
πέλαγος ἀπέστιλβε, τὸ πρῴην νεωλκηθὲν σκαφίδιον σπουδῇ κατεσύραμεν,

---

1 [I 1].

§ **1.** *Χρηστὴν*] *χρηστή γε* R., qui ad sententiam cf. Themist. p. 133 b. Vidit Bergl. Eustath. ad Il. *Λ* p. 828, 1 nostrum locum laudare. — *εἶχεν ὁ χειμὼν* et *καὶ* del. Nauck. **h.** Vide ad II 18 [III 21] § 1. — *βορραῖ* Mein. Cob. **h.**] *βορεῖς Codd. vulg.* **s. m.**, *βορέαι* Valck. Cf. III 6 [III 42] § 2. — *ἐπαλλήλων* pro *ἐπ' ἀλλήλων* Valck. Bergl. edd. sqq. Confirm. *Flor. Ven.* — *εἴσω*] *εἰς οὐρανὸν* Reisk., *ἔξω* Mein. cl. Hom. Il. P 265 vix recte. — *ἐρρήγνυτο* **A b. w. m. h.**] *ἐρρήγνυντο* cett. codd. **s.** — *ἀργία* **h.**] *ἀεργία codd.* **s. m.** Vide ad II 7 [I 28] § 2, II 25 [III 28] § 1. Vix igitur recte Cob.: „Noluit rhetor *ἀργὸς* et *ἀργία* dicere suspicans 'pigrum' et 'desidem' ita dici, 'vacantem ab opera' non dici." — § **2.** *ἃς ἐξέτεμον* del. **h.**, id. *κατέλιπον*. Ad *ἀπέλιπον* cf. II 38 [III 40] fin. — *ἐκ τούτων*] *ἐκ τούτου Δ.* — *πῦρ ἀναψ.*] *πυρὰν ἀψ.* **A.** — § **3.** *ἀλκυονὶς* Valck. Seil. *Γ Vat.*] *ἁλκυονὶς* **C s. m. h.** — *αἰθρίας*] *εὐδίας Ven.*, quod mavult Mein. Est tamen nota marginalis. Quid enim *τὸ καθαρὸν τῆς εὐδίας*? cf. praeterea I 10 [I 10] § 4. — *τεκμήρασθαι Γ Π Vat. N Flor.* **s. m. h.**] *τεκμαίρεσθαι Vulg. Δ*, *τεκμείρεσθαι Ven.* — *ὁ* ante *ἥλιος* om. *Ven. N.*

4 εἶτ' ἐνθέμενοι τὰ δίκτυα ἔργου εἰχόμεθα. μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς
χαλάσαντες, φεῦ τῆς εὐοψίας, ὅσον ἰχθύων ἐξειλκύσαμεν· μικροῦ καὶ
τοὺς φελλοὺς ἐδέησε κατασῦραι ὑφάλους τὸ δίκτυον ἐξωγκωμένον. εὐθὺς
οὖν ὀψῶναι πλησίον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόντες ⟨τ⟩ἀργύριον, [καὶ]
m. pag. 4 τὰς ἀσίλλας ἐπωμίους ἀνελόμενοι καὶ τὰς ἑκατέρωθεν σπυρίδας ἐξαρτή-
5 σαντες ἄστυδ' [ἐκ Φαλήρων] ἠπείγοντο. πᾶσί τε τούτοις ἠρκέσαμεν ἡμεῖς
καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα γαμεταῖς καὶ παιδίοις ὄγκον οὐκ ὀλίγον
[ἔχειν] τῶν λεπτοτέρων ἰχθύων, οὐκ εἰς μίαν, ἀλλ' εἰ χειμὼν ἐπιλάβοι[το]
καὶ εἰς πλείους ἡμέρας ἐμφορηθῆναι.

2 [I 2].

s. pag. 5

Γαληναῖος Κύρτωνι.

Μάτην ἡμῖν τὰ πάντα πονεῖται, ὦ Κύρτων, δι' ἡμέρας μὲν ὑπὸ τῆς

ἔργου Hirsch. probb. Mein. Cob., rec. **h.**] ἔργων *Vulg.* **s. m.** — § **4.** μικρὸν *Vulg.* **m. h.**] μικροῦ *Codd.* — ἄπωθεν *Vulg.* **s. m.**] ἄποθεν *Codd.* Seil. **h.** Cf. Arist. Plut. 674, Av. 1184. — ἰχθύων Bergl. **s. m. h.**] ἰχθῦν *Γ* **A** *Leid.*, ἰχθὺν **C** *N Π Δ.* — ὑφάλους Reisk. *edd.*] ὑφάλου **C** *N Δ Π K*, ὕφαλον mrg. *Π*, om. *Γ Vat. Urb.*, del. Hirsch. — ἐξωγκωμένον] ἐξωγκασμένον *Δ.* — Verba καὶ—ἀργύριον, vulgo post ἐξαρτήσαντες posita, post πλησίον collocavi, cum **w.** Hemsterh. secutus. In *Vulg.* enim non tantum ὑπὲρ αὐτῶν ad pisces referri vix potest, verum etiam, ut Metr. post Hemst. observat, adest πρωθύστερον: primo nummos dant, tum corbes piscibus refertos umeris aptant atque abeunt. Verba ὑπὲρ αὐτῶν del. Mein., praeterea proponens τὰς ἑκατέρωθεν σπυρίδας ἐξαρτήσαντες ἀπ' αὐτῶν (i. e. τῶν ἀσιλλῶν) καὶ καταβαλόντες τἀργύριον—ἠπείγοντο, in quibus ἐξαρτήσαντες ἀπ' vix probabile videtur. Herm., ejecto καὶ vel καὶ τὰς ante ἀσίλλας, post ἐξαρτήσαντες plene interpungit, partic. ἀνελόμενοι et ἐξαρτήσαντες attributive ad ὀψῶναι referens. καὶ—ἀργύριον del. Herch. — ⟨τ⟩ἀργ. Cob. Mein. — καὶ ante ἀσίλλας expunxi. — καταβαλόντες] καταβάλλοντες *Flor. Ven.* — ἀσίλλας Hemst. *edd.*] εἵλας **C** *Γ Δ Π*, idem in ras. *N*, εἶλας *Vat.*, ὕλας *Ven.* — ἐξαρτήσαντες] ἐξαρτύσαντες **A C** *Δ Leid.* — ἄστυδ' „Att. εἰς ἄστυ." Cob. Cf. I 11 [III 1] § 1. — [ἐκ Φαλήρων] **h.** „Att. Φαληρόθεν." Cob. — § **5.** πᾶσί τε Mein.] πᾶσι δὲ *Vulg.* — πρὸς τούτοις] f. προσέτι. — γαμεταῖς κ. παιδίοις] γαμετὰς κ. παιδία *Γ Urb.* — [ἔχειν] **h.**, qui etiam del. τῶν. Idem emblema male receptum erat III 34 [III 70] § 1, II 29 [III 73] § 1 et III 47 [III 53] § 4, ubi om. *Vulg.* quod confirm. *Vat.* In II 9 [III 12] fin. nunc cum **B** om. — λεπτοτέρων Bergl. Mein. **m. h.**] λεπτομερῶν *Codd. Vulg.* **s.** Vide I 21 [I 18] § 2. — ἐπιλάβοι[το] Valck. Bergl. Mein. **h.** Cf. § 3. — ἐμφορηθῆναι *Γ* **s.** Cob. **h**] ἐμφορῆσαι cett. codd. **m.**, qui tamen postea etiam illud. Nisi *Γ* praeberet ἐμφορηθῆναι, posses etiam ἐμφορήσασθαι cl. IV 7 [I 35] § 2.

2 [I 2].

Inscr. Γαληναῖος *N Vat. Γ Ven.* **m. h.**] Γαληνὸς *Vulg.* **s.**

§ **1.** τὰ πάντα *Γ Vat.* **s. h.**] πάντα *Vulg. Flor. Ven.* **m.** — μὲν] om. *Vat. Ven. N.* —

εἵλης φλεγομένοις νύκτωρ δὲ ὑπὸ λαμπάσι τὸν βυθὸν ἀποξύουσι, καὶ
τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο εἰς τὸν τῶν Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν
2 *πίθον· οὕτως ἄπρακτα καὶ ἀνήνυτα διαμοχθοῦμεν. ἡμῖν μὲν γὰρ οὐδὲ*
ἀκαλήφης ἔστιν ἢ πελωρίδος ἐμπλῆσαι τὴν γαστέρα, ὁ δεσπότης δὲ
συλλέγει καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ τὰ κέρματα. οὐκ ἀπόχρη δὲ αὐτῷ
τοσαῦτα ἔχειν παρ' ἡμῶν, ὁ δὲ διερευνᾶται καὶ τὸ σκαφίδιον συνεχῶς.
3 *καὶ πρῴην, ὅτε ἐκ Μουνυχίας ἐπέμψαμεν αὐτῷ κομιοῦντα τοὐψώνιον*
Ἕρμωνα τουτονὶ τὸν μειρακίσκον, σπόγγους ἡμῖν ἐπέταττε κομίζειν καὶ
s. pag. 6 *τὰ ἐκ τῆς θαλάττης ἔρια, ἃ φύεται ἐπιεικῶς ἐν εὐρυνόμης εἰς λῆμνον·*
4 *ὥσθ' ὁ μὲν ⟨ὅσον⟩ οὔπω ταῦτα προσαπήτει, καὶ ὁ Ἕρμων ἀφεὶς τὸ*
φερνίον αὐτοῖς ἰχθύσιν, ἀφεὶς δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτῷ σκάφει, ᾤχετο ἐπὶ

εἵλης **m.**] *ἄλης* **A** *N*, *ἄλης Γ Vat.*, *ἀέλης* **C** *Δ Π*, *ἀλεᾶς Ven.*, *ἀέλλης* **a.**, *ἀλέης* **w.**, *εἵλης* Bergl. **s.**, *ἀλέας* aut *εἵλης* Reisk. — *νύκτωρ δὲ*] *νυκτὸς Ven.* (om. *δὲ*). — *λαμπάσι*] *λαμπάδι Ven.* — *ἀποξύουσι*] *ὑποξύουσι Γ Vat.*, *ἀποξύουσαι Ven.*, *ὑποδύουσι* Mein., quod tamen vereor ut graecum sit pro *ὑποδυομένοις* vel *ὑποδῦσι*. Verb. *ἀποξύειν* 'polire' 'deradere' 'abradere' h. l. sensu 'explorandi' 'scrutandi' usurpatum est. — *τὸν—πίθον* **A** *K* **s. m. h.**] *τοὺς—πίθους Γ N* **C** *Flor.* **b.**, *τοὺς—ποίθους Ven.*, *τὸν—πίθους Δ M*, *τὸν πίθους*[ν] *Π*. — *οὕτως*] *ὥστε* **A** *M*, *οὔτε Vat.* — *διαμοχθοῦμεν Codd.* **s. m. h.**] *μοχθοῦμεν Vulg.* — § **2.** *ἀκαλήφης Codd.* **s. m. h.**] *ἀκαλύφης Vulg.* — *ἰχθύας*] cf. I 9 [I 9] § 2. — *ἀπόχρη*] *ἀποχρῶν* **h.** cl. Heliod. IV 6 et Theodor. Prodr. Epigr. p. 5. Male. — § **3.** *κομιοῦντα* **A** *edd.*] *πονοῦντα N Flor.*, *πονοῦντι Ven.*, *πορισῦντα Π* mrg. corr. — *κομίζειν* add. *Γ Vat.* **s.**] om. cett. codd. **m. h.**, qui tamen postea reducit. Mein. cf. 'frumentum alicui imperare'. Vix recte. An latine? Vid. ad I 22 [I 19] § 2. — Pro *θαλάττης* in *N* lac. sign. — *ἐν εὐρυνόμης εἰς λῆμνον* **A** *N Vulg.* **s.**] *εἰς* om. **m. h.**, *εὐρυνομένης Γ*, *εὐρυνόμοις Vat.*, *εὐρυνώμης Π*, *εὐρινόμης* **C**, *ἀβαβρυνόμης Ven.* Locus varie tentatus. Reisk. omnia bene habere putat, *ἐν Εὐρυνόμης λίμνῃ* Bergl. qui deinde *ἔρια ἐφίεται, ἐπιεικῶς διερευνωμένοις τὴν λίμνην* vel *ἃ φύεται ἐν ἠϊόσι τῆς λίμνης* sed ipse sibi non credens, *ἀνευρυνομένης* vel *ἐνευρυνομένης* subaudito *θαλάσσης* Boissonad. ad Philostr. ep. p. 112, *ἐν Εὐρυνόμης λειμῶνι* Lobeck. Path. I p. 34, cui recte refragatur Mein. ipse *ἐν Ἑρμιόνης λιμένι* proponens, *ἐν τῇ ᾐόνι τῇ Σιληνιῶν* Hirschwälder n. Jahrb. f Phil. u. Paed. CXXV p. 279 cl. Aeschyl. Pers. 303 cum schol., *ἐν τοῖς βορβορώδεσιν* Metr. Locus videtur desperatus. — § **4.** *ὥσθ' Vat. Flor. Π K Vulg.* **m. h.**] *ὡς δ'* **s.**, *ὥστε* **A**. Retinui *Vulg.* addito ⟨*ὅσον*⟩ ante *οὔπω* cl. II 27 [III 30] § 2, III 36 [III 72] § 4, I 10 [I 10] § 1. Male hic locus vexatus est: Wagn. scripsit *οὕτω* et *προσαπῃτήκει*, Seil. *ὡς δ'* male invexit in cett. *Vulg.* secutus, Mein. restituto *ὥσθ'* et denuo scripto *προσαπῃτήκει* edidit *ὁ δ' Ἕρμων* (postea *καὶ ὁ Ἕρμ.*), Herch. *Vulg.* recepit sed maluit *καὶ ὁ μὲν οὔπω .. προσαπῃτήκει, ὁ δ' Ἕρμων*. Video nunc cum gaudio Herm. incidisse in idem atque me. Omittit tamen *ὥσθ'*, pro *ὁ μὲν* scripto *ὁ δ'*. Vix recte. *ὥσθ'* enim optime convenit cum praeced.: 'nobis ille imposuit laborem tam difficilem, ut ..' — *φερνίον* **m. h.** Confirm. *Flor. Π*] *φορτίον Vulg.* **s.**, *φορνίον Π Flor.*, *ἀφεὶς—ἰχθύσιν* om. *M K*. Ad *φερνίον* Mein. cf. I 9 [I 9] § 2. — *αὐτῷ σκάφει Γ N Vat. Ven. Flor.* **s. m. h.**] *αὐτῷ τῷ σκάφει* **A** *Vulg.*, *ἡμᾶς ἐν τῷ σκάφει* Is. Vossius apud Spanhem. de usu et praest.

λέμβου κωπήρους Ῥοδίοις τισὶ θαλαττουργοῖς ἀναμιχθείς. καὶ ὁ μὲν δεσπότης οἰκέτην, ἡμεῖς δὲ συνεργὸν ἀγαθὸν ἐποθήσαμεν.

3 [I 3].

Γλαῦκος Γαλατείᾳ.

*Χρηστὸν ἡ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίνδυνον, [οὐ μάτην γοῦν ἀνησίδωραν
ταύτην ὀνομάζουσιν Ἀθηναῖοι ἀνιεῖσαν δῶρα δι' ὧν ἔστι ζῆν καὶ
σώζεσθαι], χαλεπὸν ἡ θάλαττα καὶ ἡ ναυτιλία ῥιψοκίνδυνον. ὀρθῶς
2 ἐγὼ τοῦτο κρίνω πείρᾳ καὶ διδασκαλίᾳ μαθών. ποτὲ γὰρ ὄψον ἀποδόσθαι βουληθεὶς ἤκουσα ἑνὸς τῶν ἐν τῇ ποικίλῃ διατριβόντων ἀνυποδήτων καὶ ἐνεροχρώτων στιχίδιον ἀποφθεγγομένου τὴν ἀπόνοιαν τῶν
m. pag. 5 s. pag. 7 πλεόντων ἐπιστῦφον[τος]· ἔλεγε δ' Ἀράτου τινὸς εἶναι σοφοῦ τὰ μετέωρα, καὶ ἦν ὅσον ἀπομνημονεύσαντα [οὐχ ὅλον] εἰπεῖν ὧδε εἰρημένον 'ὀλίγον
3 δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει'. τί οὖν, ὦ γύναι, οὐ σωφρονοῦμεν καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ φεύγομεν τὴν πρὸς θάνατον γειτνίασιν, καὶ ταῦτα ἐπὶ παιδίοις ζῶντες, οἷς εἰ καὶ μηδὲν μέγα παρέχειν δι' ἀχρηματίαν ἔχομεν,*

---

numm. I p. 316. — *λέμβου* Hemst. *Cod. Dorv. N Γ* **s. m. h.**] *λέσβου* cett. codd. *Vulg.* — *κωπήρους* Bergl. *edd.*] *κωπήροις Π Δ* **C** *Cod. Dorv.*, *κωπήρεσι N Γ* (prob. Voss. l. l.), *κωπήρης* **A** *Vulg.* Sent. lacunosa videtur Reisk. Recte Bergl. *κωπήρους* cl. I 8 [I 8] § 2. Sententiae structura flagitat adj. ad *λέμβου*, quo admisso seq. *τισὶ* post *Ῥοδίοις* erat collocandum. — *θαλαττουργοῖς* Bergl. **m. h.**] *βαλαντουργοῖς* **C** *Π* **A** *Vulg.*, *βαλαυστουργοῖς N Δ*, *βαλαυτουργοῖς Flor. Ven.*, om. *Γ Vat.*, *βαλαυστιουργοῖς* **b. w. s.**, *βαλαντιουργοῖς* 'crumenisecis' R., *βλαττουργοῖς* Mein. cl. Salmas. ad Hist. Aug. t. II p. 551. Dubitabundus admisi Bergl. conj. — *ἐποθήσαμεν* **A s.** Cob. **h.**] *ἐπενθήσαμεν* cett. codd. *Vulg.* **m.** Expectatur potius *ποθοῦμεν*.

3 [I 3].

§ **1.** [*οὐ μάτην—σώζεσθαι*] del. **m. h.** Frustra defend. Hirsch. In *Ven.* om. *ταύτην—δῶρα.* — *χαλεπὸν ἡ*] *χαλεπὸν δὲ καὶ ἡ Vat.* dittogr. inseq. *καὶ ἡ.* — § **2.** *ποτὲ*] *πρῴην* Mein. — *ἑνὸς* „Att. *τινός*." Cob. Identidem apud nostrum *εἷς* pro *τὶς*. — *ἀνυποδήτων καὶ ἐνεροχρώτων* Cob. **h.**] *ἀνυποδήτου καὶ ἐνερόχρωτος* **A** *Vat.* **w. s. m.**, in *Γ ου* in ras., *ἀνυποδήτων καὶ ἐνερόχρωτος* cett. codd. — *ἐπιστῦφον* Mein. **h.**] *ἐπιστύφοντος Γ N Π K* **C** *Δ* **s. m.**, *ἐπιστίφοντος Ven. Leid. Vulg.*, *ἀποστύφοντος* **A.**, *ἐπιστείβοντος* Metr. male. Verb. *ἐπιστύφειν*, propr. dictum de cibis acerbis constringentibus os, deinde etiam de sonis aures vexantibus, h. l. usurpatum est sensu 'objurgandi' 'increpandi'. Recepi *ἐπιστῦφον* a Mein. *Vulg.* ex gen. praeced. orta esse videtur. Sic enim desideraretur *καὶ* ante *τὴν ἀπόνοιαν.* — *δ' Ἀράτου τινὸς* Bergl. **w. m. h.**] *δὲ ἄρα τοῦτο* **A**, *γὰρ ἄρα τοῦτο* cett. codd. *Vulg.*, *Ἀράτου τοῦτό τινος* Gloss. Eichst. — *ἀπομνημονεύσαντα*] *ἀπομνηστεύσαντι Ven.* — [*οὐχ ὅλον*] delevi. Adscriptum erat quia Glaucus partem tantum versus affert. (Arat. vrs. 299). — § **3.** *ὦ* ante *γύναι* om. **C b. w.** — *τὸν* ante *θάνατον* omisi cum *Γ Vat. Ven.* — *γειτνίασιν*] *ποτνίασιν Ven.*, unde *γειτονίασιν* dubitanter Mein., sed librarii vitium esse videtur. — Inter *μηδὲν* et *μέγα* add. *ἄλλο* **A.** —

τάδε παρέξομεν καὶ χαριούμεθα, τὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς ἐκ βυθοῦ κινδύνους ἀγνοῆσαι, γεωργίᾳ δὲ συντραφῆναι καὶ τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι.

4 [I 4].

Κυμόθοος Τριτωνίδι.

Ὅσον ἡ θάλαττα τῆς γῆς διαλλάττει, τοσοῦτον καὶ ἡμεῖς οἱ ταύτης
ἐργάται τῶν κατὰ πόλεις ἢ κώμας οἰκούντων διαφέρομεν. οἱ μὲν γὰρ ἢ
μένοντες εἴσω πυλῶν τὰ δημοτικὰ διαπράττονται, ἢ γεωμορίᾳ προσανέ-
2 χοντες τὴν ἐκ τῆς βώλου πρὸς διατροφὴν ἀναμένουσιν ἐπικαρπίαν· ἡμῖν
* pag. 8 δὲ οἷς ὁ βίος ἐν ὕδασι, θάνατος ἡ γῆ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν ἥκιστα δυναμέ-
νοις ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα. τί δὴ οὖν παθοῦσα, ὦ γύναι, τὴν ἠλακάτην
ἀπολιποῦσα καὶ τὰ νήματα τοῦ λίνου ἄστυδε θαμίζεις, ὠσχοφόρια καὶ
3 λήναια ταῖς πλουσίαις Ἀθηναίων συνεορτάζουσα; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν
οὐδ' ἀγαθὰ διανοεῖσθαι. οὐχ οὕτω δή σε ὁ πατὴρ ἐκ τῆς Αἰγίνης, οὗ
τεχθῆναί σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μνεῖσθαι ὑπ' ἐμοὶ γάμῳ παρέδωκεν.
4 εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε καὶ ἄπιθι· εἰ δὲ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς,
ἐπάνιθι [εἰς τὸν ἄνδρα] τὸ λῷον ἑλομένη, λήθη δέ σοι ἔστω μακρὰ τῶν
κατ' ἄστυ τούτων ἀπατηλῶν θεαμάτων.

τάδε παρέξομεν Γ Vat. **s.**] τάδε ἕξομεν Flor. Ven. Vulg. **m.**, τόδε παρέξομεν **h.**, τόδε γοῦν ἕξομεν Mein. Requiritur pro certo παρέξομεν ad inseq. χαριούμεθα, τάδε servavi propter sqq. quae plur. admittunt, sed recte Mein. desiderabat γοῦν vel simile quid. Addere tamen nolui. — τὸ τὰς] τῷ τὰς Ven. N. — ἀδεᾶ] ἡδέα **A.**

4 [I 4].

Inscr. Κυμόθοος Seil. cl. Κυμοθόῃ] Κύμοθος Γ Vat. Flor. Π N **A** Δ **m.**, Κύμωθος Vulg. **s.**, Κυμόθους **h.** Cf. I 21 [I 18] inscr. — Τριτωνίδι **C** Vulg. **s. m. h.**] Τριτωνίδῃ cett. codd.

§ **1.** ἡμεῖς οἱ ταύτης Γ N Vat. Ven. **s. m. h.**] οἱ ταύτης ἡμεῖς **A** Flor. Vulg. — δημοτικὰ edd.] νηματικὰ N, δὴ μικρὰ Ven., δημιουργικὰ Mein. Fort. λημματικά. Idem suadet N. Vid. etiam ad I 13 [III 3] fin. — διαπράττονται] διαπράττουσιν **A w.** — γεωμορίᾳ Γ Vat. N Flor. Cod. Dorv. **s. m.**] γεωργίᾳ Vulg. **h.**, γεωμετρίᾳ Ven. Cf. Anth. Pal. III p. 178. — προσανέχοντες Γ Vat. N Flor. Π **A C** K **m. h.**] προσέχοντες Vulg., προσέχουσιν Ven. qui om. sqq. usque ad ἐπικαρπίαν. — § **2.** ὁ βίος **A w. m. h.**] βίος cett. codd. Vulg. — ὕδασι Codd. (Δ habet ὕδα$\overset{\tau}{\sigma}$ι) edd.] ὕδατι Vulg. — ἠλακάτην Dobraeus Nab. **h.**] ἀκτὴν Vulg. **s. m.**, ἀκτὶν Flor., ἄκατον Lennep. (ad Phalar. p. 332 b). Vox ἀκτὴν sine dubio corrupta: ita enim conjungi vix possunt litus et stamina lini. Non magis aptum ἄκατον, ἠλακάτην contra aptissimum. — § **3.** ἀγαθὰ Vulg. **s. m. h.**] ἀγαθὸν Γ. Haec verba tetrametrum efficere animadvertit Mein. — οὕτω] ὅτι Γ — δὴ] δὲ **h.** — Αἰγίνης] Αἴτνης Ven. — τεχθῆναι „Att. γενέσθαι." Cob. — § **4.** εἰ τὴν—τὸ λῷον Mein. Hirsch. **h.** Confirm. Ven. (qui tamen τῆς θαλάττης et ἐπάνιθι στι λῷον)] εἰς τὸν ἄνδρα post ἄπιθι add. cett. codd. et **b. w.** qui tamen post ἄπιθι plene interpungendo εἰς τὸν ἄνδρα ad sequentia traxerunt, ἢ εἰς τὸν ἄνδρα Valck. eandem ob causam, δὲ ante τὰ om. **A** Π **C** Δ K, τῆς ante θαλάττης add.

λέμβου κωπήρους Ῥοδίοις τισὶ θαλαττουργοῖς ἀναμιχθείς. καὶ ὁ μὲν δεσπότης οἰκέτην, ἡμεῖς δὲ συνεργὸν ἀγαθὸν ἐποθήσαμεν.

3 [I 3].

Γλαῦκος Γαλατείᾳ.

Χρηστὸν ἡ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίνδυνον, [οὐ μάτην γοῦν ἀνησίδωραν ταύτην ὀνομάζουσιν Ἀθηναῖοι ἀνιεῖσαν δῶρα δι' ὧν ἔστι ζῆν καὶ σώζεσθαι], χαλεπὸν ἡ θάλαττα καὶ ἡ ναυτιλία ῥιψοκίνδυνον. ὀρθῶς
2 *ἐγὼ τοῦτο κρίνω πείρᾳ καὶ διδασκαλίᾳ μαθών. ποτὲ γὰρ ὄψον ἀποδόσθαι βουληθεὶς ἤκουσα ἑνὸς τῶν ἐν τῇ ποικίλῃ διατριβόντων ἀνυποδήτων καὶ ἐνεροχρώτων στιχίδιον ἀποφθεγγομένου τὴν ἀπόνοιαν τῶν*
m. pag. 5 s. pag. 7 *πλεόντων ἐπιστῦφον[τος]· ἔλεγε δ' Ἀράτου τινὸς εἶναι σοφοῦ τὰ μετέωρα, καὶ ἦν ὅσον ἀπομνημονεύσαντα [οὐχ ὅλον] εἰπεῖν ὧδε εἰρημένον 'ὀλίγον*
3 *δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει'. τί οὖν, ὦ γύναι, οὐ σωφρονοῦμεν καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ φεύγομεν τὴν πρὸς θάνατον γειτνίασιν, καὶ ταῦτα ἐπὶ παιδίοις ζῶντες, οἷς εἰ καὶ μηδὲν μέγα παρέχειν δι' ἀχρηματίαν ἔχομεν,*

---

numm. I p. 316. — *λέμβου* Hemst. *Cod. Dorv. Ν Γ* **s. m. h.**] *λέσβου* cett. codd. *Vulg.* — *κωπήρους* Bergl. *edd.*] *κωπήροις Π Δ* **C** *Cod. Dorv.*, *κωπήρεσι Ν Γ* (prob. Voss. l. l.), *κωπήρης* **A** *Vulg.* Sent. lacunosa videtur Reisk. Recte Bergl. *κωπήρους* cl. I 8 [I 8] § 2. Sententiae structura flagitat adj. ad *λέμβου*, quo admisso seq. *τισὶ* post *Ῥοδίοις* erat collocandum. — *θαλαττουργοῖς* Bergl. **m. h.**] *βαλαντουργοῖς* **C** *Π* **A** *Vulg.*, *βαλαυστουργοῖς Ν Δ*, *βαλαντουργοῖς Flor. Ven.*, om. *Γ Vat.*, *βαλαυστιουργοῖς* **b. w. s.**, *βαλαντιουργοῖς* 'crumenisecis' R., *βλαττουργοῖς* Mein. cl. Salmas. ad Hist. Aug. t. II p. 551. Dubitabundus admisi Bergl. conj. — *ἐποθήσαμεν* **A s.** Cob. **h.**] *ἐπενθήσαμεν* cett. codd. *Vulg.* **m.** Expectatur potius *ποθοῦμεν*.

3 [I 3].

§ **1.** [*οὐ μάτην—σώζεσθαι*] del. **m. h.** Frustra defend. Hirsch. In *Ven.* om. *ταύτην—δῶρα.* — *χαλεπὸν ἡ*] *χαλεπὸν δὲ καὶ ἡ Vat.* dittogr. inseq. *καὶ ἡ.* — § **2.** *ποτὲ*] *πρῴην* Mein. — *ἑνὸς* „Att. *τινὸς.*" Cob. Identidem apud nostrum *εἷς* pro *τὶς.* — *ἀνυποδήτων καὶ ἐνεροχρώτων* Cob. **h.**] *ἀνυποδήτου καὶ ἐνερόχρωτος* **A** *Vat.* **w. s. m.**, in *Γ ου* in ras., *ἀνυποδήτων καὶ ἐνερόχρωτος* cett. codd. — *ἐπιστῦφον* Mein. **h.**] *ἐπιστύφοντος Γ Ν Π Κ* **C** *Δ* **s. m.**, *ἐπιστίφοντος Ven. Leid. Vulg.*, *ἀποστύφοντος* **A.**, *ἐπιστείβοντος* Metr. male. Verb. *ἐπιστύφειν*, propr. dictum de cibis acerbis constringentibus os, deinde etiam de sonis aures vexantibus, h. l. usurpatum est sensu 'objurgandi' 'increpandi'. Recepi *ἐπιστῦφον* a Mein. *Vulg.* ex gen. praeced. orta esse videtur. Sic enim desideraretur *καὶ* ante *τὴν ἀπόνοιαν.* — *δ' Ἀράτου τινὸς* Bergl. **w. m. h.**] *δὲ ἄρα τοῦτο* **A**, *γὰρ ἄρα τοῦτο* cett. codd. *Vulg.*, *Ἀράτου τοῦτό τινος* Gloss. Eichst. — *ἀπομνημονεύσαντα*] *ἀπομνηστεύσαντι Ven.* — [*οὐχ ὅλον*] delevi. Adscriptum erat quia Glaucus partem tantum versus affert. (Arat. vrs. 299). — § **3.** *ὦ* ante *γύναι* om. **C b. w.** — *τὸν* ante *θάνατον* omisi cum *Γ Vat. Ven.* — *γειτνίασιν*] *ποτνίασιν Ven.*, unde *γειτονίασιν* dubitanter Mein., sed librarii vitium esse videtur. — Inter *μηδὲν* et *μέγα* add. *ἄλλο* **A.** —

τάδε παρέξομεν καὶ χαριούμεθα, τὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς ἐκ βυθοῦ κινδύνους ἀγνοῆσαι, γεωργίᾳ δὲ συντραφῆναι καὶ τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι.

4 [I 4].

Κυμόθοος Τριτωνίδι.

Ὅσον ἡ θάλαττα τῆς γῆς διαλλάττει, τοσοῦτον καὶ ἡμεῖς οἱ ταύτης ἐργάται τῶν κατὰ πόλεις ἢ κώμας οἰκούντων διαφέρομεν. οἱ μὲν γὰρ ἢ μένοντες εἴσω πυλῶν τὰ δημοτικὰ διαπράττονται, ἢ γεωμορίᾳ προσανέ-
2 *χοντες τὴν ἐκ τῆς βώλου πρὸς διατροφὴν ἀναμένουσιν ἐπικαρπίαν· ἡμῖν*
pag. 8 *δὲ οἷς ὁ βίος ἐν ὕδασι, θάνατος ἡ γῆ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν ἥκιστα δυναμένοις ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα. τί δὴ οὖν παθοῦσα, ὦ γύναι, τὴν ἠλακάτην ἀπολιποῦσα καὶ τὰ νήματα τοῦ λίνου ἄστυδε θαμίζεις, ὠσχοφόρια καὶ*
3 *λήναια ταῖς πλουσίαις Ἀθηναίων συνεορτάζουσα; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν οὐδ' ἀγαθὰ διανοεῖσθαι. οὐχ οὕτω δή σε ὁ πατὴρ ἐκ τῆς Αἰγίνης, οὗ τεχθῆναί σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μνεῖσθαι ὑπ' ἐμοὶ γάμῳ παρέδωκεν.*
4 *εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε καὶ ἄπιθι· εἰ δὲ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι [εἰς τὸν ἄνδρα] τὸ λῷον ἑλομένη, λήθη δέ σοι ἔστω μακρὰ τῶν κατ' ἄστυ τούτων ἀπατηλῶν θεαμάτων.*

τάδε παρέξομεν Γ Vat. **s.**] *τάδε ἕξομεν Flor. Ven. Vulg.* **m.**, *τόδε παρέξομεν* **h.**, *τόδε γοῦν ἕξομεν* Mein. Requiritur pro certo *παρέξομεν* ad inseq. *χαριούμεθα*, *τάδε* servavi propter sqq. quae plur. admittunt, sed recte Mein. desiderabat *γοῦν* vel simile quid. Addere tamen nolui. — *τὸ τὰς*] *τῷ τὰς Ven. N.* — *ἀδεᾶ*] *ἡδέα* **A.**

4 [I 4].

Inscr. Κυμόθοος Seil. cl. *Κυμοθόη*] *Κύμοθος Γ Vat. Flor. Π N* **A** *Δ* **m.**, *Κύμωθος Vulg.* **s.**, *Κυμόθους* **h.** Cf. I 21 [I 18] inscr. — *Τριτωνίδι* **C** *Vulg.* **s. m. h.**] *Τριτωνίδῃ* cett. codd.

§ **1.** *ἡμεῖς οἱ ταύτης Γ N Vat. Ven.* **s. m. h.**] *οἱ ταύτης ἡμεῖς* **A** *Flor. Vulg.* — *δημοτικὰ edd.*] *νηματικὰ N*, *δὴ μικρὰ Ven.*, *δημιουργικὰ* Mein. Fort. *λημματικά*. Idem suadet *N*. Vid. etiam ad I 13 [III 3] fin. — *διαπράττονται*] *διαπράττουσιν* **A w.** — *γεωμορίᾳ Γ Vat. N Flor. Cod. Dorv.* **s. m.**] *γεωργίᾳ Vulg.* **h.**, *γεωμετρίᾳ Ven.* Cf. Anth. Pal. III p. 178. — *προσανέχοντες Γ Vat. N Flor. Π* **A C** *K* **m. h.**] *προσέχοντες Vulg.*, *προσέχουσιν Ven.* qui om. sqq. usque ad *ἐπικαρπίαν*. — § **2.** *ὁ βίος* **A w. m. h.**] *βίος* cett. codd. *Vulg.* — *ὕδασι Codd.* (*Δ* habet *ὕδασι*) *edd.*] *ὕδατι Vulg.* — *ἠλακάτην* Dobraeus Nab. **h.**] *ἀκτὴν Vulg.* **s. m.**, *ἀκτὶν Flor.*, *ἄκατον* Lennep. (ad Phalar. p. 332 b). Vox *ἀκτὴν* sine dubio corrupta: ita enim conjungi vix possunt litus et stamina lini. Non magis aptum *ἄκατον*, *ἠλακάτην* contra aptissimum. — § **3.** *ἀγαθὰ Vulg.* **s. m. h.**] *ἀγαθὸν Γ.* Haec verba tetrametrum efficere animadvertit Mein. — *οὕτω*] *ὅτι Γ* — *δὴ*] *δὲ* **h.** — *Αἰγίνης*] *Αἴτνης Ven.* — *τεχθῆναι* „Att. *γενέσθαι*." Cob. — § **4.** *εἰ τὴν—τὸ λῷον* Mein. Hirsch. **h.** Confirm. *Ven.* (qui tamen *τῆς θαλάττης* et *ἐπάνιθι στι λῷον*)] *εἰς τὸν ἄνδρα* post *ἄπιθι* add. cett. codd. et **b. w.** qui tamen post *ἄπιθι* plene interpungendo *εἰς τὸν ἄνδρα* ad sequentia traxerunt, *ἢ εἰς τὸν ἄνδρα* Valck. eandem ob causam, *δὲ* ante *τὰ* om. **A** *Π* **C** *Δ K*, *τῆς* ante *θαλάττης* add.

5 [I 5].

Ναυβάτης Ῥοθίῳ.

Οἴει μόνος πλουτεῖν, ὅτι τοὺς παρ' ἐμοὶ θητεύοντας δελεάζων ἄγεις ὡς ἑαυτὸν περιουσίᾳ μισθωμάτων, καὶ εἰκότως· σοὶ μὲν γὰρ ὁ βόλος ἤνεγκε πρῴην χρυσοῦς κόμματος Δαρεικοῦ, τῆς ἐπὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίας
s. pag. 9 m. pag. 6 *ἴσως λείψανα, καταδύσης οἶμαι νηὸς Περσικῆς αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ αὐτοῖς χρήμασιν, ὅτε ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων [ὁ Θεμιστοκλῆς] ὁ τοῦ*
2 *Νεοκλέους ἤρατο τὸ μέγα κατὰ Μήδων τρόπαιον. ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ τὴν τῶν ἀναγκαίων εὐπορίαν ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν πoριζόμενος. ἀλλ' εἰ πλουτεῖς, σὺν ⟨τῷ⟩ δικαίῳ πλούτει· γινέσθω δέ σοι ὁ πλοῦτος μὴ κακίας, ἀλλὰ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης.*

6 [I 6].

Πανόπη Εὐθυβόλῳ.

Ἠγάγου με, ὦ Εὐθύβολε, οὐκ ἀπερριμμένην γυναῖκα οὐδὲ μίαν τῶν

---

praeter *Ven.* etiam **C** *Δ K*, *χαῖρε καὶ ἄπιθι. εἰ δὲ τὸν ἄνδρα εἶτα τὰ ἐκ τῆς θ. ἀγαπᾷς ἐπάνιθι* Perizonius, *ἄπιθι· εἰ δὲ τὸν ἄνδρα καὶ τὰ ἐκ θ. α.* Hirsch. praeter lect. receptam. Post *ἐπάνιθι* illud *εἰς τὸν ἄνδρα* collocavit Jacobs., rec. **s. m.**, qui tamen deinde emblema esse censet cl. *Ven.* lect. Probant hoc non minus cett. codd. qui nullo sensu *εἰς τὸν ἄνδρα* post *ἄπιθι* exhibent.

5 [I 5].

Inscr. Ναυβάτης Vulg. **s. h.**] *ναῦ^τα* **C**, *ναυάτης Ven.* **m.** cl. Xen. Hell. III 2, 5. Voluit nimirum III 2, 6, ubi tamen Cob. *Ναυβάτης*, quod etiam hic, opinor, unice verum est.

§ **1.** *θητεύοντας* Herelius **C w. s. m. h.**] *θηρεύοντας* cett. codd. *Vulg.* — *ὡς ἑαυτὸν Γ N Vat. Ven. Flor. Π* **s. m.**] *ὡς σεαυτὸν Δ* **A** *Vulg.* Cob. **h.** Cf. v. c. IV 6 [I 34] § 8, IV 16 [II 4] § 20, fr. VI [V] § 1. Etiam pro *ἐμαυτὸν* interdum noster *ἑαυτὸν*: III 11 [III 47] § 1, IV 13 [II 1] § 2. Legitur jam Isocr. II 38, Antiphon V 60. — *χρυσοῦς κόμματος Δαρεικοῦ* Mein. **h.**] *χρυσοῦ κόμματα Δαρεικοῦ Vulg.* **s. m.** Pro *Δαρεικοῦ* habet *δαρικοῦ N*, *δωρικοῦ Ven.* „*χρυσοῦς κόμματος Δαρεικοῦ* i. e. *χρυσοῦς Δαρεικὸν χαρακτῆρα ἔχοντας*, ut est ap. Diod. Sic. XVII 66." Mein. Cf. etiam Alc. III 5 [III 8] § 3. — *τῆς—λείψανα* del. Kiessling. — *ναυμαχίας*] *ναυαρχίας* mrg. *N.* — *ἡμετέρων*] *ὑμετέρων Vat.* — [*ὁ Θεμιστοκλῆς*] Cob. **h.**] add. **s. m.**, *ὁ* om. **A C** *Δ Π Vulg.* Post verba de pugna Salaminia Themistoclis nomen supervacuum. Frustra defend. Hirsch. cl. *Ἀριστείδης ὁ δίκαιος* III 25 [III 61] § 3. — *Νεοκλέους*] *Νικοκλέους* **A.** — *τὸ* om. **C** *N* haplogr. — *κατὰ Μήδων Vat. N Ven. Flor. Π Δ Vulg.* Seil. **m. h.**] *κατὰ Μήδους Γ*, *κατὰ τῶν Μήδων* **A s.** Herch. — § **2.** *σὺν ⟨τῷ⟩ δικαίῳ* Cob. **h.**] *σὺν δικαίῳ Vulg.* **s. m.** *Codd.* — *γινέσθω*] *γενέσθω Ven.* **h.** Cf. *πλούτει.* — *μὴ*] *οὐ Ven.*

6 [I 6].

Inscr. Εὐθυβόλῳ Codd. **s. m. h.**] *Εὐθυβούλῳ Vulg.* Ita etiam in § 1, nisi quod ibi *Εὐθύβουλέ* in *Γ Vat. Δ.* Piscatori illud nomen unice aptum. (*βόλος* 'jactus').

§ **1.** *Ἠγάγου*] *ἠγάμου* **A**, sed *γ* suprascr. aliena manu. — *ἀπερριμμένην*] *ἀποιρουμένην N*, *ἀπορουμένην Ven.* — *μίαν* del. **h.** Cf. III 22 [III 58] § 3.

ἀσήμων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθοῦ μὲν πατρὸς ἀγαθῆς δὲ μητρὸς γεγονυῖαν.
Σωσθένης ὁ Στειριεὺς ἦν μοι πατὴρ καὶ Δαμοφίλη μήτηρ, οἵ με ἐγγυητὴν
2 *ἐπίκληρον ἐπὶ παίδων ἀρότῳ γνησίων συνῆψάν σοι γάμῳ. σὺ δὲ ῥάδιος ὢν*
τὼ ὀφθαλμὼ καὶ πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδίσιον ⟨ἐκ⟩ κεχυμένος, ἀτιμάσας
s. pag. 10 *ἐμὲ καὶ τὰ κοινὰ παιδία, Γαλήνην καὶ Θαλασσίωνα, ἐρᾷς τῆς Ἑρμιονί[τι]δος*
μετοίκου, ἣν ἐπὶ κακῷ τῶν ἐρώντων ὁ Πειραιεὺς ἐδέξατο. κωμάζουσι
γὰρ εἰς αὐτὴν ἡ πρὸς θάλατταν νεολαία καὶ ἄλλος ἄλλο δῶρον ἀποφέρει·
3 *ἡ δὲ εἰσδέχεται καὶ ἀναλοῖ Χαρύβδεως δίκην. σὺ δὲ ὑπερβαίνων τὰς*
ἁλιευτικὰς δωροφορίας μαινίδας μὲν ἢ τρίγλας οὔτε φέρεις οὔτε θέλεις
διδόναι, ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερος καὶ γυναικὶ πάλαι συνὼν καὶ παίδων οὐ
μάλα νηπίων πατὴρ παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντεραστὰς βουλόμενος
κεκρυφάλους Μιλησίους καὶ Σικελικὸν ἱμάτιον καὶ ἐπ' αὐτῷ χρυσίον
4 *εἰσπέμπεις. ἢ πέπαυσο τῆς ἀγερωχίας, καὶ τοῦ λάγνης εἶναι καὶ θηλυμανὴς*

Στειριεὺς Vulg. **s. m. h.**] *Στηριεὺς N Flor. Π Ven.*, *Στειλιεὺς* **C**. — *μοι*] *σοι N*, qui om. *καὶ*. — *Δαμοφίλη* **A s. m. h.**] *δαμοφέλη Ven. N*, *Δαμοφύλη* **C** *Flor. Vulg.* Ad Doricam formam Mein. praeter Lamachum cf. Arist. Eqq. 327, Athen. XIV p. 614 e, Harpocr. p. 120, 11, Athen. VI p. 245 a. — *Σωσθένης—μήτηρ* om. *Γ Vat.* — *ἀρότῳ* Bergl. **b. w. s. m. h.**] *ἀραρότων Codd. Vulg.* — § **2.** *ῥάδιος*] *ῥαδινὸς* dubitanter Reisk. et Arnald. (Misc. obss. IV p. 447). Aùt *ῥάδιος ὢν τὼ ὀφθαλμὼ ⟨τακῆναι⟩ κ. πρ. π.* cl. Theocr. I 87, aùt *ΛΑΓΝΟΣ* pro *ΡΑΙΔΙΟΣ* cl. Aristoph. ap. Phot. p. 201, 15 Mein. Ad *ῥάδιος* cf. Plat. Legg. XI p. 917 (ubi *ῥαδίως* 'inconsiderate' 'temere') et Eur. Hipp. 1116 (*ῥάδια ἤθεα* 'animus levis'). — *ἀφροδίσιον* Reisk. **h.**] *ἀφροδισίων Vulg.* **s. m.**, *ἀφροδισίαν* Mein. Cf. Plat. Ep. VII p. 335 b. Si quis tamen praeferet *ἀφροδισίαν* non refragabor. — *ἐκκεχυμένος* Cob. **h.**] *κεχυμένος* codd. *Vulg.* **s. m.** 'effusus'. Idem scribendum videtur Luc. de Sacrific. c. 5. — *καὶ* post *ἐμὲ* om. *N*. — *Γαλήνην καὶ Θαλασσίωνα Ven. N Flor. Π* **A C** *Δ* **s. m. h.**] *Γαλήνης τῆς Θαλασσίωνος Vulg.*, om. *Γ Vat.* — *Ἑρμιονίδος* Herch] *Ἑρμιονίτιδος edd.* et *codd.* praeter *Γ Vat.* qui om. Cf. I 13 [III 3] § 3, III 10 [III 46] § 4. — *μετοίκου Vulg.* **s. m. h.**] *μετοίκου Leid.* (mrg. *μέτοικος* 'advena'), *μηδοίκου Flor.*, *μηοίκου Vat.* — *ἐρώντων Vulg.* **s. m.**] *ἐρώτων* **A** *Π*, *ἐράντων Leid.*, *ἐραστῶν* vel potius *ὁρώντων* Mein., *ὁρώντων* **h.**, *ἐρετῶν* Fried. Sed agitur de piscatoribus. Nil mutandum censeo. — *κωμάζουσι—νεολαία*] *πολλοὶ γὰρ κωμάζουσιν εἰς αὐτὴν Vat. Γ* (om. *ἡ πρ. θαλ. νεολ.*) — *εἰς αὐτὴν Γ Vat. N Cod. Dorv.* **A** *Δ K* **s. m.**] *πρὸς αὐτὴν* **C** *Vulg.* Cob. **h.** Ad *εἰς* Herm. cf. Schömann ad Isaeum p. 263, Sintenis ad Plut. Pericl. p. 305 sqq. Minime *πρὸς* scribendum quod codex unus deterrimus exhibet. Cf. praeterea II 34 [III 36] § 1, III 10 [III 46] § 4, III 18 [III 54] § 2. Non magis *εἰσπέμπεις* in sqq. cum Cob. mutandum in *προσπ.* Recte Herm. cf. Thuc. I 137. — *ἀποφέρει*] *προσφέρει* Cob., quod jure refutat Herm. Vert. 'deferunt'. — § **3.** *τρίγλας*] *τρίγγλας Leid.* — *οὔτε φέρεις*] Verba *τρίγλας—διδόναι* non placent Mein. „utpote dact. pentam. inclusa." Proponit *οὔτ' εἰσφέρεις.* Neminem, credo, pentameter ille offendet. — *οὔτε θέλεις*] *οὔτ' ἐθέλεις* **h.** Alciphr. habet èt *ἐθέλειν* èt *θέλειν*. — *παίδων Γ* **h.**] *παιδίων Vulg.* **s. m** Euthybolus *ἀφηλικέστερος* et adultorum liberorum pater. — *οὐ μάλα*] *οὐ μὰ Δία* Nab. — *παραγκωνίσασθαι* in *N* evanida praeter *γκωνισ*. — *Σικελικὸν ἱμάτιον*] *Σικελικὰ ἱμάτια Γ*. Singul. defenditur seq. *ἐπ' αὐτῷ*. — *εἰσπέμπεις*] *εἰσπέμπων Γ*. — § **4.** *ἢ πέπαυσο Codd. edd.*] *ἤ*

ἀπόσχου, ἢ ἴσθι με παρὰ τὸν πατέρα οἰχησομένην, ὅς, εὖ οἶδ', ἐμὲ ⟨οὐ⟩ περιόψεται καὶ σὲ γράψεται παρὰ τοῖς δικασταῖς κακώσεως.

7 [I 7].

Θαλάσσιος Ποντίῳ.

Ἔπεμψά σοι ψῆτταν καὶ σανδάλιον καὶ κεστρέα καὶ κήρυκας πέντε καὶ s. pag. 11 m. pag. 7 *τριάκοντα, σὺ δέ μοι τῶν ἐρετμῶν δύο πέμψον, ἐπειδὴ τἀμὰ κατέαγεν. ἀντίδοσις γὰρ [ἡ] παρὰ φίλων εἰς φίλους. ὁ γὰρ προχείρως καὶ θαρσαλέως αἰτῶν εὔδηλός ἐστιν ἅπαντα κοινὰ [τὰ πρὸς τοὺς φίλους καὶ] τὰ τῶν φίλων [ἔχειν] ἡγούμενος.*

8 [I 8].

Εὐκόλυμβος Γλαύκῃ.

Οἱ τὴν γνώμην ἀμφίβολοι τὴν παρὰ τῶν εὐνοούντων κρίσιν ἐκδέχονται. κἀγὼ τὰ πολλὰ ταῖς αὔραις διαλαλήσας — οὐδὲ γὰρ οὐδὲν πρὸς σὲ ἐθάρρουν

⟨*οὖν*⟩ *πέπ. Vulg.* Hirsch. Cf. I 21 [I 18] § 3. — *ἀγερωχίας καὶ τοῦ*] in *N* evanida praeter litt. *ἀγε.* — *λάγνης Flor. Π* **A** *K M* Mein. **h.**] *λάγνος Vulg.* **s. m.**, in *N γνος* tantum legi potest. „Cf. Phot. lex. p. 201, 14." Mein. In nonnullis codd. *λάγνης* cessit usitatiori *λάγνος.* — *ἀπόσχου*] del. Nauck. — *εὖ οἶδ' ἐμὲ* ⟨*οὐ*⟩ Hirsch.] *οὐδ' ἐμὲ Vulg. Vat. Flor. Ven.*, *οὐδέ με* **C**, *οὔτ' ἐμὲ* Seil. **s. m. h.** „nescio quid manci huic sententiae inest." Hirsch. *ΕΥΟΙΔΕΜΕΟΥ* abiit in *ΟΥΔΕΜΕ* librariorum incuria. — „*παρὰ τοῖς δικασταῖς* est rhetoris *σφάλμα.*" Cob. (*Att.* enim om.).

7 [I 7].

Inscr. Θαλάσσιος Vat. Ven. **s. m. h.**] *θάλασσος Vulg. Flor.*

§ **1.** *σανδάλιον*] *σανδάλια Γ.* — *καὶ κήρυκας—τριάκοντα*] om. *Γ Vat.* — *πέντε κ. τριακ.*] *ε̄ καὶ 'λ N.* — *κατέαγεν* Valck. Reisk. Cob.] *κατεάγη Ven.* Seil. **m.**, *κατεάγετο Vulg.* **s.** — [*ἡ*] **m. h.**] *ἡ παρὰ φίλων εἰς φίλους δόσις ἐστὶν ἀντίδοσις* Bergl., *ἀντίδοσις γὰρ ἡ* ⟨*δόσις*⟩ Seil. Haec dicit: 'inter amicos adest rerum omnium mutuatio, amicus alter alteri sua mutua dat, *κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων*'. Ad *ἀντίδοσις* cf. I 10 [I 10] § 5, III 2 [III 5] § 3, et Diod. Sic. II 54. — *θαρσαλέως*] *θαρραλέως* **h.** — Post *ἐστιν* omisi *ὡς* cum *Flor.* **h.**] add. *Vulg.* **s. m.** Cf. II 5 [I 26] § 3, IV 3 [I 31] § 3, IV 16 [II 4] § 4. Defend. *ὡς* Mein. cl. Soph. Ant. 242 et Xen. Anab. I 5, 9. Addere potuit Soph. Ajax 326. Alciphronem *ὡς* non admisisse patet ex locis laudatis nec non ex *Flor.* — [*τὰ πρὸς τοὺς φίλους καὶ*] et [*ἔχειν*] expunxi] *τὰ* ante *πρὸς* om. **m. h.** „Vertendum 'existumans omnia inter amicos esse communia, atque adeo sua esse quae amicorum sunt'." Mein. Non tantum ita Alciphr. bis idem dixisset tautologia intolerabili, verum structura impedita remaneret. Video nunc Nauck. eadem atque me expungere praeter *καί.* Cf. II 12 [III 15] fin.

8 [I 8].

Inscr. Εὐκόλυμβος] *Ὄλβιος Vat.*

§ **1.** *παρὰ*] *περὶ Ven.* — *αὔραις Γ Vat. N Flor. Π* **A w. s. m. h.**] *ἀβραις* (*αὖ* suprascr.) *M*, *ἄβραις* **C** *K*, *ὥραις Vulg.*, *ἅβραις* Hemst. — *οὐδὲ γὰρ οὐδὲν*] *οὐ γὰρ οὐδὲ* Reisk.,

ὦ γύναι — νῦν ἐξαγορεύω καὶ δέομαι τὸ λῷον ᾑρημένην συμβουλεῦσαι.
2 ἄκουε δὲ ὡς ἔχει καὶ πρὸς ὅ τι σε δεῖ τὴν γνώμην ἐξενεγκεῖν. τὰ ἡμέτερα, ὡς οἶσθα, παντελῶς ἐστιν ἄπορα καὶ βίος κομιδῇ στενός· τρέφει γὰρ οὐδὲν ἡ θάλαττα. ὁ λέμβος οὖν οὗτος ὃν ὁρᾷς ὁ κωπήρης, ⟨ὁ⟩ τοῖς πολλοῖς ἐρέταις κατηρτυμένος, Κωρύκιόν ἐστι σκάφος, λῃσταὶ δ' Ἀτταλῆς
s. pag. 12 τὸ ἐν αὐτῷ σύστημα. οὗτοί με κοινωνὸν ἐθέλουσι λαβεῖν τοῦ τολμήματος,
3 πόρους ἐκ πόρων [εὐμεγέθεις] ὑπισχνούμενοι. πρὸς μὲν οὖν τὸν χρυσὸν ὃν ἐπαγγέλλονται καὶ τὴν ἐσθῆτα κέχηνα, ἀνδροφόνος δὲ οὐχ ὑπομένω γενέσθαι οὐδὲ μιᾶναι λύθρῳ τὰς χεῖρας, ἃς ἡ θάλαττα ἐκ παιδὸς εἰς δεῦρο καθαρὰς ἀδικημάτων ἐφύλαξε· μένειν δὲ πενίᾳ συζῶντα χαλεπὸν
4 καὶ οὐ φορητόν. τούτων σὺ τὴν αἵρεσιν ταλάντευε. ὅποι γὰρ ἂν ῥέψῃς ὦ γύναι ἅπαξ, ἐκεῖσε ἀκολουθήσω. ἀποκόπτειν γὰρ εἴωθε τῆς γνώμης ἡ τῶν φίλων συμβουλὴ τὸ ἀμφίβολον.

οὐδὲν γὰρ οὐδὲ vel *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ* Mein. At *οὐδὲν* idem valet quod *τι*. Ad *πρὸς σὲ* subintelligendum *λαλεῖν* (*λέγειν*). — *ἐξαγορεύω*] *ἐξαγορεύειν Ven.* — *ᾑρημένην* **h.**] *εὑρημένην Vulg.* **s. m.**, *εὑραμένην Γ Vat.*, *εὑρομένην Flor.* Recte Herch. cf. I 4 [I 4] § 4, [Luc.] Amor. 4, Appian. B. C. V 39. Adde Alc. II 13 [III 16] § 3, et hujus ep. § 4 *τὴν αἵρεσιν.* — *δὲ*] *δὴ* Cob. Cf. e. g. I 9 [I 9] § 2. — *ὅ τι σε δεῖ*] *ὅτι δεῖ σε* **A**, *ὅτι σε χρὴ* **C**. — *τὴν*] *σὴν Ven.* — *ἐξενεγκεῖν*] „Att. *ἀποδείξασθαι* vel *ἀποφήνασθαι.*" Cob. — § **2.** *τρέφει*] *φέρει* Arnald. (Misc. Obss. V p. 448), Hirsch., *οὐδένα τρέφει* Mein. Defendit *οὐδὲν τρέφει* (= *οὐδεμίαν τροφὴν παρέχει*) Herm. cl. *μέγα βλάπτειν* (= *μεγάλην βλάβην προστιθέναι*). — *ὁ λέμβος*] *ὁ λέμβων N Ven.*, *ἡ λέμβος Flor.* — *οὖν*] om. *Ven.* — *οὗτος* add. *Codd. edd.*] om. *Vulg.* — *ὃν ὁρᾷς*] Expectes *ὃν οἶσθ'* aut tale quid. Adscr. ad *οὗτος*? — ⟨*ὁ*⟩ add. Herm. **h.** — *τοῖς* ante *πολλοῖς* om. **C**. — *κατηρτυμένος Vulg. edd.*] *κατηρτημένος Ven.* **A** *M Δ.* — *Κωρύκιον*] *κωρύβιον* **C**, *κορύκιον Flor. Π.* — *ἐστι* Arnald. (Misc. Obss. IV p. 448) Mein. **h.**] *τὸ codd. Vulg.* **w. m.**, *τι* **s.** Ad defendendam *Vulg.* Herm. frustra cf. I 11 [III 1] § 3. Siglum librarios decepisse videtur. — *δ' Ἀτταλῆς* Nab. cl. Strab. XIV p. 923, Paus. s. v. *κωρυκαῖος*, Steph. Byz. s. v. *κώρυκος*, Phot. s. v. *κωρυκαῖος*, Eustath. ad Dionys. Perieg. 855, Steph. Byz. s. v. *Ἀττάλεια*] *δὲ θαλάττης codd. edd.* — *αὐτῷ Γ Ven.* **C** Bergl. **s. m. h.**] *αὐτῇ* cett. codd. *Vulg.* — *πόρους ἐκ πόρων.*] *πόρους ἐξ ἀπόρων* Blomfield. ad Aesch. Prom. 59. Vix recte, vide ibi Herm. — [*εὐμεγέθεις*] Mein. **h.** Ille proposuit etiam *πόρους ἐκ πόρων ⟨καί μισθοὺς⟩ εὐμεγέθεις ὑπ.* — § **3.** *ὑπομένω*] *ὑπομένων N.* — *λύθρῳ* Bergl. *Codd. edd.*] *λίθῳ Vulg. Leid.*, ubi mrg. „*ἴσως λύθρῳ.*" — *ἀδικημάτων*] del. Cob. Cf. Plat. Legg. IX p. 864 e. Praeterea talia in nostro vix urgenda. — *καὶ οὐ φορητόν*] *καὶ* om. **C**, *καὶ ἀφόρητον* **h.** — § **4.** *ταλάντευε* Schneider in lex. s.v., **s. m. h.**] *ταλαντεύῃ Vulg. Codd.* (qui om. jota subscr.). — *ὅποι* Mein. **h.**] *ὅπου Vulg. Codd.* praeter *Ven.* qui om. Alc. non *ὅπου* pro *ὅποι* aut *ποῦ* pro *ποῖ*. — *τῆς γνώμης—τὸ ἀμφίβολον Γ Vat. N. Flor. Π* **s. m.**] *τῆς* om. **A** *Cod. Dorv.*, *τῆς* et *τὸ* om. **C** *K M.*, *τὸ* om. *Δ*, *τὸ ἀμφιβ.* ante *συμβουλὴ Ven.*, *εἴωθε γνώμην—ἀμφίβολον Vulg.*, *τῆς γνώμης* post *συμβουλὴ* **h.**

9 [I 9].

Αἰγιαλεὺς Στρουθίωνι.

Βάλλ' ἐς μακαρίαν, ὡς ἐναντίως ἡμῖν καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου χωρεῖ τὰ πράγματα. τὸ μὲν γὰρ [ἐπὶ] λεπτῶν κερμάτων ἀποδίδοσθαι . . . . . . καὶ ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια λυπ[η]ρὰν φέρει τὴν
2 *παραμυθίαν. ὥρα οὖν σὲ συμπράττοντα ἡμῖν, ὦ Στρουθίων, τὴν παρ'*
s. pag. 13 *ἡμῶν ἐξ ὧν ἂν ἡ θάλαττα πορίζῃ παραμυθίαν ἐκδέχεσθαι. βούλομαι δὲ πρὸς ἕνα ἢ δεύτερον τουτωνὶ τῶν λακκοπλούτων διὰ σοῦ προξένου, ἢ πρὸς Ἐρασικλέα τὸν Σφήττιον ἢ πρὸς Φιλόστρατον τὸν Χολαργέα, οἰκείως*
m. pag. 8 *ἔχειν ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῶν φερνίων κομίζειν αὐτοῖς τοὺς ἰχθύας. πάντως*
3 *γὰρ πρὸς τῇ καταβολῇ τἀργυρίου ἔσται παρ' αὐτῶν τις διὰ σοῦ παραμυθία Διονυσίων ἢ Απατουρίων τελουμένων. καὶ ἄλλως ἐκ τῆς πικρᾶς τῶν ἀγορανόμων ἐξελοῦνται ἡμᾶς χειρός, οἳ καθ' ἑκάστην ἐπὶ*

---

9 [I 9].

Inscr. Στρουθίωνι] *ποντίῳ* **C** (vide inscr. ep. seq.).

§ **1.** *βάλλ' Vulg.* **s. m. h.**] *βάλ' Γ Vat. Ven. Flor. Π* **A**, *μάλ' Δ M.* Cf. Arist. Vesp. 835, Plut. 782, Plat. Hipp. maj. 293 a, Alc. II 30 [III 32] § 1. — *καὶ* ante *κατὰ* om. **C**. — *Μανδροβόλου Γ Flor. Π* **A** *Δ* **C** *K M Leid.* **m. h.**] *Μανδραβόλου Vat. Ven. N*, *Μανδραβούλου* mrg. *Leid.* **w.**, *Μανδροβούλου Vulg.* **s.** Cf. fragm. Com. Vol. V p. 44 ed. Mein., et Bergl. ad hunc loc. — *τὰ* ante *πράγμ.* om. **C**. — Post *ἀποδίδοσθαι* lac. sign. posui cum Mein. qui suppl. *τοὐψώνιον*. Non male. Praeterea *ἐπὶ* delevi quod, ut vidit Cob., cum gen. nullum praebebat sensum. — *λυπρὰν* Cob. **h.**] *λυπηρὰν Ven.* **m.**, *λυμηρὰν* **C**, *λιμηρὰν Vulg.* **s.** 'tenue solatium', cf. II 1 [III 9] § 3. — *τὴν*] om. *Ven.* Passim Alc. add. artic. ubi Att. omisissent, cf. e. g. III 4 [III 7] § 2, III 25 [III 61] § 3, III 30 [III 66] § 4. — § **2.** *σὲ* Bergl. *Vat. Flor.* **s. m. h.**] *γε Vulg.*, *καὶ Ven.* — *πορίζῃ*] *πορίσῃ Leid.* — *παραμυθίαν*] *παραμοιβὴν* vel *ἀνταμοιβὴν* Wagn. — *ἐκδέχ*] *εἰσδέχ. Ven.* **h.** Meinekio haec sententia lacunosa videtur. Proponit *ὥρα οὖν ⟨καὶ⟩ σὲ συμπράττοντα ἡμῖν, ὦ Στρ. ⟨χαρίζεσθαι καὶ ἡμᾶς⟩ τὴν παρ' ὑμῶν*, quod jure reprehendit Herm. Omnia fort. recta: *συμπράττοντα ἐκδέχεσθαι* idem ac *συμπράττειν καὶ ἐκδέχεσθαι*. Possis tamen etiam *συμπράττειν* et *ἐκδεχόμενον*. — *ἢ πρὸς—Χολαργέα*] om. *Γ Vat.* — *Σφήττιον* Bergl. **s. m. h.**] *Σφίττιον* **A** *M*, *Φρίττιον N Π Δ* **C** *Vulg. Flor.*, *Φρύττιον Ven.* — *ὡς αὐτὸς κομίζειν*] Expectes *ὥστ' αὐτὸν κ.* Sed cf. v. c. III 9 [III 45] § 2, III 10 [III 46] § 3, II 23 [III 26], II 39 [III 41] § 2, III 40 [I 23] § 1, IV 10 [I 38] § 8. Vix recte Cob. omnes tales locos tentat. — *φερνίων Flor. Π* **s. m. h.**] *φερνείων* **C** *Leid. Vulg.*, *φερνίκων Γ N Vat.*, *φορείων* **A** *M.* Cf. I 2 [I 2] § 4. — *αὐτοῖς Γ Vat.* **m. h.**] *αὐτῷ Vulg.* **s.** Cf. *ἐξελοῦνται*. — § **4.** *πάντως*] *πάντα* **C** *K M*, ubi corr. — *παρ' αὐτῶν* Cob. Confirm. *Γ*] *παρ' αὐτοῖς Vat.* (secundum Mein.) **m. h.**, *παρ' αὐτῷ Vulg.* **s.** — *διὰ σοῦ Codd. edd.*] om. *Vulg.* — Ante *Διονυσίων* add. *ἢ* **w.**, *εἰ* **A** *M* (ubi mutat. in *ἢ*). — *τελουμένων*] „Att. *ἀγομένων*." Cob. — *τῶν ἀγ.*] om. *τῶν Ven.* — *ἐξελοῦνται*] „*ἐξαιρήσονται* Graecum." Cob. — Ad *καθ' ἑκάστην* cf. Greg. Cor. Dial. Att. § 6 (p. 33 Schäf.). — *ἐπὶ τῷ σφ. κέρδει*

τῷ σφετέρῳ κέρδει εἰς τοὺς ἀπράγμονας ἐμφοροῦσιν ὕβρεις. πολλοῦ δὲ δύνασθαι τοὺς παρασίτους ὑμᾶς παρὰ τοῖς νέοις καὶ πλουσίοις οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἔδειξεν.

10 [I 10].

Ἔφαλος Ποντίῳ.

Τὴν μὲν θάλατταν, ὡς ὁρᾷς, φρίκη κατέχει καὶ τὸν οὐρανὸν ὑποβέβηκεν
pag. 14 *ἀχλὺς καὶ πάντα πανταχόθεν συννέφελα, καὶ οἱ ἄνεμοι δὲ πρὸς ἀλλήλους*
ἀρασσόμενοι ὅσον οὔπω κυκήσειν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ οἱ
δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες καὶ τῆς θαλάττης ἀνοιδούσης λείως ἐφαλλόμενοι
2 *χειμῶνα καὶ τάραχον ἐπιόντα μηνύουσι. ταύρου δέ φασιν ἐπιτολὴν κατ'*
οὐρανὸν οἱ τὰ μετέωρα δεινοὶ τὰ νῦν ἑστάναι. πολλάκις οὖν σώζονται
ὑπ' ἀσφαλείας οἱ προμηθούμενοι φυλάξασθαι τὸν κίνδυνον· εἰσὶ δὲ οἵ,
παραδόντες ἑαυτοὺς ἅπαξ τῷ πελάγει, ὑπ' ἀμηχανίας τῇ τύχῃ τοὺς οἴακας
3 *ἐπιτρέψαντες, ... φέρεσθαι. ὅθεν ἀκούομεν τοὺς μὲν κατὰ τὸ Μαλέας*

Reisk. *Γ Vat.* **s. m. h.**] *ἐ. τ. σφ. κέρδει κερδαίνειν Flor.* **A** *Vulg.*, *ἐ. τ. σφ. κερδαίνειν* om. *κέρδει Ven. N.*, *ἐπὶ τῷ σφ. κερδαίνοντι* Mein. cl. Schäf. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 205, Alc. IV 15 [II 3] § 3, IV 16 [II 4] § 9. Apparet *κερδαίνειν* in mrg. adscriptum fuisse. — *ἐμφοροῦσιν*] *ἐκφέρουσιν* R. Alc. *ἐμφορεῖν ὕβρεις* scripsit ad analog. *τοῦ 'ἐμφορεῖν τινὶ πληγάς'.* — *πολλοῦ Codd. edd.*] *πολὺ* Herm., *πολλὰ* Lobeck ad Phryn. p. 197, *πολὺ* vel *πολλὰ* R. prob. Cob. „Att. *μέγα*." Hirsch. Mutare non ausus sum cl. Ar. Nub. 915, Eqq. 822, Ran. 1046, unde rhetor male *πολλοῦ* ('valde' *πάνυ*) etiam cum *δύνασθαι* conjunxisse videtur. — *ὑμᾶς Γ Π Δ Leid.* **b. w. s. m. h.**] *ἡμᾶς N* **A C** *Vulg.*

10 [I 10].

Inscr. *Ἔφαλος* Nauck.] *Κέφαλος Γ* **A** *edd.*, *κύφαλος Vat.*, *κρύφαλος* Arnald. Misc. Obss. IV p. 449, *κέπφαλος* Gloss. Eichst. Aptius multo *Ἔφαλος Ποντίῳ.* Cf. I 7 [I 7] inscr. Ad vocis formam cf. v. c. *ἡ Πάραλος.*

§ **1.** *συννέφελα*] *συνέφελα Π*, *συννένοφεν* Cob., quod tamen quia hoc sensu notum tantum ex Suida, *συννέφελος* (= *συννεφής*) autem legitur Thuc. VIII 42, causa mutandi vix erat. — *δὲ* ante *πρὸς* add. *Codd.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* — *ἀρασσ.*] *ταρασσ. Ven.* — *κυκ. τ. π.*] *τ. π. κυκ.* **A**. — *ἀνοιδούσης Γ Vat. Ven. N Flor. Π* **s. m. h.**] *ἀνοιδουμένης* **A C** *Δ Vulg.* Cf. Plat. Tim. p. 84 e, Herod. VII 39. — § **2.** *τὰ νῦν ἑστάναι*] *συνεστάναι* om. *τὰ νῦν* **A**. — *πολλ. οὖν*] *πολλ.* ⟨*μὲν*⟩ *οὖν* Mein. — *προμηθ. Γ Vat. Flor. Π Cod. Dorv. Δ K M*] *προμυθ. N*, *προθυμ. Ven.* **C** *Vulg.* — *ἅπαξ*] om. *Γ Vat.* — *ἐπιτρέψαντες Γ Vat.* **A** *M K* **s.**] *ἐπιτρέπουσι* **a.**, *ἐπιτρέψαντας Ven.* **C**, *ἐπέτρεψαν* Mein. **m. h.**, *ἀφράστως* (pro *ἅπαξ*) et ⟨*εἶθ'*⟩ *ὑπ'* Arnald. *ἐπιτρέπουσι* servans, *ἐς ἅπαξ τῷ πελάγει, ὑπ' ἀμηχανίας καὶ τῇ τύχῃ κίνδυνον ἀναρρίπτουσι, τοὺς οἴακας ἐπιτρέψαντες φερ.* (scil. *ὅπως καὶ ὅποι θέλωσι*) R. Quia recte Meinekio ne scripto quidem *ἐπέτρεψαν* locus persanatus videbatur, *Codd.* lect. retinui, posito lac. sign. post *ἐπιτρέψαντες*. Fort. *τῇ τύχῃ τοὺς οἴακας ἐπιτρέψαντες, ἀνέμοις καὶ κύμασι φέρονται*, vide ad I 15 [I 12] § 3, vel ⟨*εἴασαν ἑαυτοὺς ἀνέμοις κ. κύμασι*⟩ *φέρεσθαι* ut nunc mihi scribit v. clar. H. J. Polak. — § **3.** *Μαλέας Γ Vat. Ven. N* **s. m. h.**]

ἀκρωτήριον, τοὺς δὲ κατὰ τὸν Σικελικὸν πορθμόν, ἄλλους δὲ εἰς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος ῥύμῃ φερομένους ἐποκέλλειν ἢ καταδύεσθαι. ἔστι δὲ οὐδὲν τούτων
4 *πρὸς κίνδυνον καὶ χειμῶνα ὁ Καφηρεὺς ἐπιεικέστερος. ἀναμείναντες οὖν ἀπολῆξαι τὸ κλυδώνιον καὶ καθαρὰν αἰθρίαν γενέσθαι, περινοστήσομεν ἄχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ Καφηρέως τὰς ἀκτάς, ἵν᾿ εἴ πού τι τῶν ἐκ ναυαγίας*
5 *ἀποπτυσθὲν εὑρεθείη σῶμα, τοῦτο περιστείλαντες ταφῇ καλύψωμεν. οὐ*
s. pag. 15 *γὰρ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν κἂν μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἡ ἀντίδοσις φαίνηται. τέρπει δὲ οὐδὲν ἧττον τοὺς ἀνθρώπους [πρὸς τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς] καὶ διαχεῖ τὴν καρδίαν τὸ συνειδός, καὶ μάλισθ᾿ ὅταν εἰς τοὺς ὁμοφύλους οὐκέτ᾿ ὄντας τὴν εὐποιίαν καταβάλλωνται.*

11 [III 1].

m. pag. 39
s. pag. 76

Γλαυκίππη Χαρόπῃ.

Οὐκέτ᾿ εἰμὶ ἐν ἐμαυτῇ, ὦ μῆτερ, οὐδὲ ἀνέχομαι γήμασθαι ᾧ με κατεγγυήσειν ἐπηγγείλατο ἔναγχος ὁ πατήρ, τῷ Μηθυμναίῳ μειρακίῳ τῷ παιδὶ τοῦ κυβερνήτου, ἐξ ὅτου τὸν ἀστικὸν ἔφηβον ἐθεασάμην τὸν ὠσχοφόρον, ὅτε με ἄστυδε προὔτρεψας ἀφικέσθαι ὠσχοφορίων ὄντων.

Μαλέου Flor. **A** *Vulg.*, *μαλέον* **C.** — *Λιβυκὸν Ven.* **m. h.**] *λιβιακὸν N* (manu aliena), *λυκιακὸν Vulg.* **s.** — *ἐποκέλλειν Γ Vat.* **w. s m. h.**] *ἐπωκείλειν Leid.* **C** *K*, *ἐποκείλειν Ven. N Flor. Π* **A** *M Δ*, *ἐπωκεῖλαι* mrg. *Leid.*, unde *ἐποκεῖλαι* Berkel. ad Steph. Byz. s. v. *καφηρεὺς.* — *οὐδὲν*] *οὐδενὸς* Mein. **m.** Vert. 'nihilo aequior, opportunior'. — *πρὸς κινδ. κ. χειμ. Γ Vat.* **h.**] *πρ. χειμ. κ. κινδ. Vulg.* **s. m.** — *ὁ Καφηρεὺς*] om. **C.** — § **4.** *αἰθρίαν γενέσθαι, περινοστ.* Bergl. Reisk. **s m. h.**] *αἴθρ. γεν. ἀερὶ, νοστήσομεν* **A** *Γ Vat. Flor. Δ*, *αἴθρ. γεν. ἀερὶ νοστήσωμεν Ven. N*, *αἴθρ. γεν. ἀερὶ περινοστήσομεν* Wagn. Absurdum est *ἀερὶ.* — *τὰς ἀκτὰς Γ Vat. N* **m.**] *τῶν ἀκτῶν Vulg.* **s. h.**, om. *Ven.* Jungendum cum *περινοστήσομεν.* — *τι τῶν ἐκ ν. ἀποπτυσθὲν Vulg.* **s. m. h.**] *τ. τῶν ναυαγίων ἀποπτύσσων* **A**, *τ. τῶν ἐκ ν. ἀποπτύσσων M.*, *τῶν* del. Mein., qui ex **A** *ἀποπτυστὸν.* Verba *τῶν ἐκ ναυαγίας* idem valent quod *τῶν ναυαγησάντων.* — *ταφῇ καλύψ.*] *καλύψ. ταφῇ Δ* **h.** — § **5.** *φαίνηται Vulg.* **s. m. h.**] *γένηται Γ Vat.*, *φαίνεται Leid.* — *τέρπει* Mein.] *τρέφει Codd. edd.* nullo fere sensu. *τέρπει* aptissime jungitur cum *διαχεῖ τὴν καρδίαν.* (Vide ad I 13 [III 3] § 1). — Verba [*πρὸς—ἀγαθοῖς*] delevi, quae, olim adscripta ad *οὐδὲν ἧττον,* deinde alieno loco recepta nunc sententiae structuram perturbent. *πρὸς* del. Theod. Heysius. — *τὸ συνειδὸς*] om. *Γ.* — *καταβάλλωνται*] *καταβάλλονται K*, *καταβάλωνται* **m.** sine justa causa, cf. *φαίνηται, τέρπει, διαχεῖ.*

11 [III 1].

Inscr. Χαρόπῃ Γ Flor. Π Δ **m. h.**] *Χαρώπῃ Vulg.* **s.**, *Χαρώππῃ Leid.*

§ **1.** *ἐν ἐμαυτῇ*] „Ath. *ἐν ἐμαυτοῦ.*" Cob. Ea constructio elliptica editur a Cob. contra codd. Anab. I 5 fin. Cf. etiam Arist. Vesp. 642. Retinui *Vulg.* cl. Soph. Philoct. 950, ubi vide Nauck. — *κατεγγυήσειν* Bergl. **s. m. h.** confirm. *Π*] *κατ᾿ ἐγγύησιν N Γ Ven. Lamb. Big. Barb.* **b. w.**, *κατεγγύησιν Flor.*, *κατεγγυώσειν Vat. Leid.* — *ἐξ ὅτου*] om. *Ven.* — *ὅτε με*] *ὅτε μὲν Barb.* — *προὔτρεψας*] *προὔτρεψαι Barb.*, *προὔπεμψας Δ*,

2 καλὸς γάρ ἐστι, καλός, ὦ μῆτερ, καὶ ἥδιστος καὶ βοστρύχους ἔχει βρύων
οὐλοτέρους, καὶ μειδιᾷ τῆς θαλάττης γαληνιώσης χαριέστερον, καὶ τὰς
77 βολὰς τῶν ὀμμάτων ἐστὶ κυαναυγής, οἷος τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν
3 ἀκτίνων ὁ πόντος καταλαμπόμενος φαίνεται. τὸ δὲ ὅλον πρόσωπον —
ἐνορχεῖσθαι ταῖς παρειαῖς εἴποις ἂν αὐτὰς ⟨τὰς⟩ Χάριτας τὸν Ὀρχομενὸν
ἀπολιπούσας καὶ τῆς Ἀργαφίας κρήνης ἀπονιψαμένας· τὼ χείλη δὲ τὰ
ῥόδα τῆς Ἀφροδίτης ἀποσυλήσας τῶν κόλπων διήνθισται ἐπὶ τῶν ἄκρων
4 ἐπιθέμενος. ἢ τούτῳ γαμήσομαι ἢ τὴν Λεσβίαν μιμησαμένη Σαπφὼ οὐκ
ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Πειραϊκῶν προβόλων ἐμαυτὴν
εἰς τὸ κλυδώνιον ὤσω.

12 [III 2].

Χαρόπη Γλαυκίππῃ.

Μέμηνας, ὦ θυγάτριον, καὶ ἀληθῶς ἐξέστης. ἐλλεβόρου δεῖ σοι, καὶ οὐ τοῦ κοινοῦ τοῦ δὲ ἀπὸ τῆς Φωκίδος Ἀντικύρας, ἥτις, δέον αἰσχύνεσθαι

προὔπεμψεν Ven. — § **2.** *καλὸς γὰρ Codd.* **m. h.**] *καλὸς ⟨μὲν⟩ γὰρ Vulg.* **s.** — Alterum *καλός* om. *Ven.* — *βρύων*] *βοτρύων Γ Vat. Leid.* — *γαληνιώσης*] *γαλτωσιώσης Barb.* — *ὀμμάτων Flor. Π Δ*] *ὀφθαλμῶν* cett. codd. *edd.* Verisimilius *ὀφθαλμῶν* se ex mrg. insinuasse, quam secus. — *τὸ πρῶτον*] *τὸ πρῷον* Jacobs. ad Achill. p. 401. Vox *πρώϊον* pro *πρωΐ* (Att. *πρῴ*) legitur Hom. Il. XV 470, *τὸ πρῷον* eo sensu ignoro. Scripsitne Alc. *πρῴ*? — *ὑπὸ τῶν ἡλ. ἀκτ. Γ Vat. Leid.* Seil. **m. h.**] *ὑπὸ τῶν ἀκτ. τῶν ἡλ. Vulg.* **s.** Errore Mein. ad lectionem probandam ipsum nostrum locum affert. Voluit I 15 [I 12] § 2. — § **3.** Post *πρόσωπον* posui signum *ἀποσιωπήσεως* deleto *αὐταῖς*, pro quo *αὐτὰς* Pierson. (Veris. p. 95) Reisk. et *Π Δ* **s.**, *αὐτοῦ* **h.** Deinde *ἂν αὐτὰς ⟨τὰς⟩* scripsi] *ἂν αὐτὰς N Barb.*, *ἂν τὰς Vulg. edd.* Haec omnia varie tentata sunt. „*τὸ—πρόσωπον* 'vultum quod attinet'." R., *τὸ δὲ ὅλον πρόσωπον αὐταῖς ἐνορχεῖσθαι ταῖς Χάρισιν εἴποις ἂν τὸν Ὀρχ. ἀπολιπούσαις κ. τῆς Ἀργ. κρήνης ἀπονιψαμέναις* Mein. cl. Euphor. fr. 66, *φαίνεται δὲ ὅλος πρόσωπον. αὐτὰς ἐνορχ.* Nauck. cl. fragm. VI [V] § 3 et Hesiod. Theog. 26, *τῷ δὲ ὅλῳ προσώπῳ* Osann Jahrb. f. Klass. Phil. LXXIII p. 667 sq. „*αὐτὰς* redit ad *χάριτας*." R. In *Vulg.* *αὐταῖς* nil nisi dittogr. seq. *αὐτὰς*, a librario utcumque cett. verbis accommodatum (cf. *N*). *τὸ—πρόσωπον* est quod Herm. dicit „aposiopetischer nominativ." — *ταῖς*] *τὰς Flor. Π Δ.* — *Χάριτας*] om. *N Barb.* — *Ἀργαφίας Γ N Vat. Big. Leid.* **s. m. h.**] *ἀγραφίας Lamb. Barb.*, *Ἀγαφίας Ven.*, *Γαργαφίας* Bergl. mrg. *Leid.* **w.** Mein. cf. Anal. Alex. p. 282. — *κρήνης*] *κρήσσης Γ.* — *τὼ χείλη δὲ*] *τὼ χεῖλε δὲ N*, *τῶν χειλέων* om. *δὲ Big. Lamb.* — Post *ἐπιθέμενος* add. *ὡρῶν Γ.* Haec corrupta videntur Meinekio. Lectio Cod. *Γ* fort. scholii cujusdam de Horis reliquum est. — § **4.** *γαμήσομαι* Nab.] *μιγήσομαι Vulg. Codd.*, quod (vix recte!) soloecum videtur Nab. et Herm. cl. Luc. Pseudosoph. 6. Non cupit Glaucippe *μίγνυσθαι τῷ ἀστικῷ ἐφήβῳ*, sed ei *γαμεῖσθαι*, vid. § 1. Formam *γαμήσομαι* non obstare docet Luc. Dial. Mer. VII 2. — *Σαπφὼ*] del. Nab.

12 [III 2].

Inscr. Χαρόπη] vide ep. praeced. inscr. — *Γλαυκίππῃ*] *Γλαυκώπῃ N.*

§ **1.** *δεῖ*] *δὲ Ven. Vat.* — *δέον* Valck. **w. s. m. h.** Confirm. nunc. *Γ*] *δὲ* cett.

2 κορικῶς, ἀπέξυσαι τὴν αἰδῶ τοῦ προσώπου. ἔχε ἀτρέμα καὶ κατὰ σεαυτὴν
s. pag. 78 . . . . . ῥάπιζε τὸ κακὸν ἐξωθοῦσα τῆς διανοίας. εἰ γάρ τι τούτων ὁ σὸς
πατὴρ πύθοιτο, οὐδὲν διασκεψάμενος οὐδὲ μελλήσας τοῖς ἐναλίοις βορὰν
παραρρίψει σε θηρίοις.

13 [III 3].

m. pag. 40

Εὔαγρος Φιλοθήρῳ.

*Εὐοψία μὲν ἦν καὶ πλῆθος ἰχθύων· ἐγὼ δὲ τὴν σαγήνην ἁπλώσας . . . .
ἠπόρουν ὅ τι πράξαιμι. ἔδοξεν οὖν Σισύφειόν τί μοι βουλευσαμένῳ
βούλευμα ἐλθεῖν παρὰ τὸν δανειστὴν Χρέμητα, καὶ ὑποθήκην αὐτῷ
καθομολογήσαντα τὸ σκάφος λαβεῖν χρυσ[ίν]οῦς τέσσαρας, ἐξ ὧν αὖθις
2 καινουργῆσαί μοι τὴν σαγήνην ὑπάρξειεν. καὶ δῆτα τοῦτο λόγου θᾶττον
ἐγένετο. καὶ ὁ Χρέμης ὁ κατεσκληκώς, ὁ κατεσπακὼς τὰς ὀφρῦς, ὁ
ταυρηδὸν πάντας ὑποβλέπων, ἴσως ἔρωτι τῆς ἀκάτου χαλάσας τὸ βαρὺ*

---

codd., τὸ Bergl. (ejecto aut *αἰσχυν.* aut *τὴν αἰδῶ*), δὴ Hemst. — *κορικῶς* Bergl. **s. m. h.**] *κωρικῶς Barb.*, *κωρυκῶς N*, *κωμικῶς Γ Leid.* — *ἀπέξυσαι* Bergl. Mein.] *ἀπέξεσας Codd. Vulg.* Cf. II 38 [III 40] § 4. — § **2.** *ἀτρέμα*] *ἀτρέματα Ven.* — Post *σεαυτὴν* lac. sign. posui] *καὶ κ. σ. ῥίπιζε Vulg.* **s.** *Vat.*, *καὶ κ. σ. ῥάπιζε Ven.*, *καὶ ⟨μὴ⟩ κ. σ. ῥίπιζε* vel *καὶ κ. σ. τρέπου* Bergl. cl. II 7 [I 28] § 1, *τρέπου* etiam Wagn. Cob., *καὶ κ. σ. ⟨καὶ⟩ ῥάϊζε* Bast. **h.**, *καὶ κ. σεαυτὴν. ῥάπιζε* R., *κ. σ. καὶ ῥάπιζε* Herm., *καὶ κ. σ. ⟨γενομένη⟩ ῥάπιζε* Mein. **m.**, *τὸ κατὰ σεαυτὴν* Herch. cl. Heliodor. VI 15. Ad *ῥάπιζε* Mein. conf. Hippon. Chol. V 2, VII 7, quibus Herm. add. Plutarch. Qu. Symp. VII 8, 4. — *ἐξωθοῦσα*] *ἐξελθοῦσα* Leo Allat. „male." Bergl. — *διασκεψάμενος*] *δια* om. *Leid.*, *διαμέλησας σκεψάμενος Vat.* — *παραρρίψει σε Vulg. edd.*] *παραρρίψειε* om. *σε N.* Barb. Leid., *παραρρίψειέ σε Ven. Γ*, *παραρρίψειε* etiam Bergl., *⟨ἂν⟩ παραρρίψειέ σε* Seil. Cf. v. c. III 5 [III 8] § 3, II 21 [III 24] § 3, III 10 [III 46] § 4, III 13 [III 49] § 3.

13 [III 3].

§ **1.** *εὐοψία*] *εὐδία* Herm. cl. I 1 [I 1] § 3. Ad synonyma conjuncta Mein. cf. I 2 [I 2] § 1, I 15 [I 12] § 6, III 2 [III 5] § 9, III 37 [I 20], IV 15 [II 3] § 16, III 13 [III 49] § 1, III 18 [III 54] § 3, III 19 [III 55] § 4, ubi tamen nunc *ὁρώντων* del. Cob. Add. III 30 [III 66] § 1, et cf. III 38 [I 21] § 2, II 10 [III 13] § 2. — *ἁπλώσας*] *ὑπλώσας Lamb.*, *ἀποσχίσας* Arnald. cl. I 17 [I 14], *ἀπολέσας* Dobraeus Trillerus Herm. **h.** male: *καινουργῆσαι*, ut semper signif. 'renovare' *ἀκέσασθαι*, ita etiam in sqq. sensu reficiendi usurpatum est. Quod comprobat *τὴν* additum. Non omisit igitur rete Euager. Post *ἁπλώσας* lac. sign posuit Mein. Excidit e. g. *καὶ διεσχισμένην ἰδὼν* (*πολλαχοῦ διεσχισμένην ὁρῶν* Mein.). — *ὅ τι*] *ὅ Ven.*, *τί* **w.** — *καθομολογήσαντα Γ* **m. h.**] *καθομολογήσαντι Vulg.* **s.** — *χρυσοῦς* Cob.] *χρυσίνους Codd. edd.*, *χρυσίους Big.* Byzantinus *χρυσίνους* invexit, cf. IV 12 [I 40], III 5 [III 8] § 3, I 5 [I 5] § 1. — § **2.** *καὶ δῆτα τοῦτο*] exspectes *καὶ τοῦτο δὴ* cum. Nab., qui *καὶ τοῦτο δή, τὸ τοῦ λόγου, λόγου θᾶττον ἐγένετο* cl. III 20 [III 56]. Ad *καὶ δῆτα* tamen cf. I 16 [I 13] § 1, II 7 [I 28] § 1. — *κατεσπακὼς*] *ἀνεσπακὼς* Herm. Male, cf. *ταυρηδὸν πάντας ὑποβλέπων* 'qui contracta fronte torve omnes intueri solet'. Vide II 5 [I 26]. — *ὑποβλ.*]

καὶ ἀμειδές, ἀνεὶς τὰς ὄψεις ὑπεμειδία πρός με καὶ οἷος εἶναι ὑπουργεῖν
3 *πάντα ἔφασκεν. εὐθὺς μὲν οὖν ἔκδηλος ἦν, οὕτως ἀθρόως τὸ σκυθρωπὸν*
s. pag. 79 *λύσας, οὐκ ἀγαθόν τι διανοούμενος, ἀλλ' ὕπουλον ἔχων τὸ φιλάνθρωπον·*
ὡς δὲ ἐνστάντος τοῦ καιροῦ πρὸς τῷ ἀρχαίῳ καὶ τὸν τόκον ἀπῄτει οὐδὲ
εἰς ὥραν ἐνδιδούς, ἐπέγνων τοῦτον ἐκεῖνον ὃν ἠπιστάμην πρὸς τῇ Διομηΐδι
πύλῃ καθήμενον, τὸν τὴν καμπύλην ἔχοντα, τὸν ἐχθρὰ πᾶσι φρονοῦντα
4 *Χρέμητα τὸν Φλυέα· καὶ γὰρ ἕτοιμος ἦν ἐπιλήψεσθαι τοῦ σκάφους. ἰδὼν*
οὖν εἰς ὅσον ἀμηχανίας ἐληλάκειν, οἴκαδε ἀποτρέχω καὶ τὸ χρυσοῦν
ἁλύσιον, ὅπερ ποτὲ εὐπορῶν τῇ γαμετῇ κόσμον εἶναι περιαυχένιον ἐπε-
ποιήκειν, ἀποσπάσας τοῦ τραχήλου, ὡς Πασίωνα τὸν τραπεζίτην ἐλθὼν
ἀπημπόλησα, καὶ συναγαγὼν τὰ νομίσματα αὐτοῖς τόκοις φέρων ἀπέδωκα,
καὶ ὤμοσα κατ' ἐξωλείας ἐμαυτοῦ μήποτ' ⟨ἂν⟩ ὑπομεῖναι παρά τινα τῶν
ἐν πόλει δανειστῶν ἐλθεῖν μηδ' [ἂν] ⟨εἰ⟩ φθάνοιμι λιμῷ κατασκλῆναι.

ἐπιβλ. Barb. — *τὰς ὄψεις*] *τὴν ὄψιν* **h**. — § **3.** *ἀθρόως* 'repente'. In III 14 [III 50] § 2 signif. 'catervatim, gregatim' (igitur 'avide, rapaciter'). — *ἔχων τὸ*] *ἐχοιτὸν Barb.* — *ἐνστάντος—οὐδὲ* om. *Ven.* — *εἰς ὥραν Γ Vat.* **b. w. m. h.**] *εἰς ὥραν ἡμέραν N Lamb. Big.*, *εἰς ὥραν ἡμέρας* **s.** „*ἡμέραν* var. lect. praecedentis *ὥραν*." Mein. — Verba *ἠπιστάμην — καθημένον* om. *Barb.* — *Διομηΐδι* Lud. Dindorfius in H. Steph. Thes. **s. m. h.**] *Διομήτιδι Vulg.* Vid. ad III 15 [III 51] § 4. — *τὴν καμπ.*] *γὰρ καμπ. Leid.* — *Φλυέα* **s. m. h.**] *Φλυϊέα* Bergl., *Φλοιέα Vulg.* — *ἕτοιμος ἦν ἐπιλήψεσθαι*]. Ad *ἕτοιμος ἦν* Herm. conf. Lys. Ergocl. § 7, Plato Rep. III 391 b, ad *ἐπαλαμβάνεσθαι* Dem. Mid. § 133, Apat. § 9, 13, Lacrit. § 25, ad futur. *βοηθήσειν, ἐνήσειν, οἴσειν* post *διανοεῖσθαι* apud Thucyd. — § **4.** *ἐπεποιήκειν Vulg.* **s.**] *ἐπεπορίκειν* **m. h.** (Mein. cf. Pollux X 187 fragm. Comm. IV p. 181). Male: *πορίζειν τί τινι κόσμον εἶναι* nihil est. Ad *ποιεῖν* cf. IV 3 [I 31] § 4, IV 14 [II 2] § 9. Possis etiam *ἐπεπορίκειν* om. *εἶναι*. „An *ἐπεποιήμην*?" H. J. Polak. — *ὡς Πασίωνα* **s.** Cob. **h.**] *ὡς Πασέωνα Γ Leid. Π* **m.**, *ὤσας Πασέωνα N*, *ὤσας Πασέωνα Big.*, *εἰς Πασείωνα Barb.*, *ἐς Πασέωνα* mrg. *Leid. Flor.* **b. w.**, *Πασένα Vat.*, *Πασάωνα Ven.* Ad *Πασίωνα* Seil. cf. II 16 [III 38], III 30 [III 66], et Dem. contr. Aphob. I, 11. — *νομίσματα*] *ν̂ ν̊ N*, *ν̂ Vat.*, *νομίσματα ⟨τὸ δάνεισμα⟩* Mein. At *τὰ νομίσματα* idem quod *τὰ νομίσματα δανεισθέντα*, i. e. *τὸ δάνεισμα*. — *αὐτοῖς τόκοις Vat.* Seil. **m. h.**] *σὺν αὐτοῖς τόκοις Vulg. Γ* **s.**, *αὐτοῖς τοῖς τόκοις* R. — *κατ' ἐξωλείας ἐμαυτοῦ* Bast. ep. crit. p. 104 **s. m. h.**] om. *ἐξωλείας Leid. Vat. Γ* **b. w.**, *κατὰ τελώνας ἐμ. Ven.*, *κατεξώνας Flor.*, *κατ ἐξωλε.. ἐμ. Π Δ*, *κατέξων ἐμ. N*, *κατελώνας εμ. Lamb. Big. Barb.*, *καταρώμενος ἐμ.* Reisk. — *μήποτ' ⟨ἂν⟩* **h.**]. Orat. dir. *μήποτ' ἂν ὑπομείναιμι*. — [*ἂν*] ⟨*εἰ*⟩ scripsi] *ἂν* ⟨*εἰ*⟩ **m.** Postquam *ἂν* e loco superiore descendit inter *μηδ'* et *εἰ*, pro *ἂν* = *ἐὰν* habitum est, quo facto *εἰ* excidit. Mein. ⟨*εἰ*⟩ restituit, ⟨*ἂν*⟩ post *μήποτ'* Herch. reddidit, restabat ut *ἂν* altero loco ejiceretur. Alciphro *ἐὰν* non jungit cum optat: in III 28 [III 64] § 4 et IV 19 [I 37] § 3 **m.** recte *εἰ*, cf. II 14 [III 17] fin. Non magis *εἰ* cum conjunct.: in II 18 [III 21] § 3 et II 28 [III 31] § 3 optat. revixit ex Cod. **B.** — *κατασκλῆναι* Bergl. *edd.*] *κατασκληθῆναι Γ Vat. Π Cod. Dorv. Δ*, *κατακληθῆναι N Big. Barb.*, *κατακλησθῆναι Leid.*, *κατακλιθῆναι Ven.*, *κατεσκληκέναι* Mein. Inf. *σκλῆναι* optima forma, *σκληθῆνα* inaudita. Praeterea Bergl. cf. Eustath. p. 1508, 26. Ad infin. post *φθάνω* cf. IV 16 [II 4] § 17. —

ἄμεινον γὰρ εὐπρεπῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν ὑποκείμενον λημματικῷ καὶ φιλοκερδεῖ πρεσβύτῃ.

14 [I 11].

m. pag. 9
s. pag. 15

Θυνναῖος Σκοπέλῳ.

Ἀκήκοας ἀκουσμάτων βαρύτατον, ὦ Σκόπελε; στόλον Ἀθηναῖοι διανοοῦνται πέμπειν εἰς τὴν ὑπερορίαν ναυμαχεῖν ἐθέλοντες. καὶ ἤδη μὲν ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία αἱ μάλιστα ταχυναυτοῦσαι πρόδρομοι λύουσι [τῶν ᾐόνων] τὰ πρυμνήσια, τοὺς μαστῆρας [οἳ μέλλουσιν ἀπαγγέλλειν
2 *παρ' οὗ καὶ ὅτε δεῖ ἀπιέναι πολεμήσοντας,] ἐνθέμεναι. χρεία ⟨γὰρ⟩ ταῖς λοιπαῖς ναυσὶ τὸ στρατιωτικὸν τάγμα δεχομέναις ἐρετῶν πλειόνων καὶ οὐχ ἥκιστα ἐμπείρων ἀνέμοις καὶ κύμασιν ἀπομάχεσθαι. τί οὖν ὦ βέλτιστε*
s. pag. 16 *δρῶμεν; φεύγομεν ἢ μένομεν; ἀνδρολογοῦσιν ἐκ Πειραιῶς καὶ Φαληρόθεν κἀκ Σουνίου καὶ μέχρι αὐτῶν τῶν Γεραιστῷ προσοίκων χωρίων τοὺς*

λημματικῷ scripsi] *δημοτικῷ Codd. edd.*, *λημῶντι* (*ΛΗΜΩΝΤΙ ΔΗΜΟΤΙ*) Hirsch. cl. II 25 [III 28] § 3, quod tamen minus aptum seni qui 'torve omnes aspicit'. Idem *Codd.* vitium adesse videtur I 4 [I 4] § 1. Revixit ita etiam h. l. illa synonymorum conjunctio, quam noster in deliciis habet (vide ad hujus ep. § 1).

14 [I 11].

Inscr. Σκοπέλῳ] *Πρυμναίῳ* C (vide inscr. ep. inseq.). „In *Ven.* haec est inscriptio epistulae sequentis." Seil.

§ **1.** *βαρύτατον Γ Vat. Flor. Π* **s. m. h.**] *βαρυτάτων Vulg.* **A.**, *ἀκήκοα ἄκουσμα τῶν βαρυτάτων* R. — *ὑπερορίαν*] *ὑστεραίαν* Nab. cl. II 30 [III 32] § 2, III 11 [III 47] § 2, III 36 [III 72] § 2. Nihil mutandum. Per *ὑπερορία* intelligunter omnes regiones extra Atticam, cf. Aesch. I 19 ubi *ἀρχὴ ὑπερόριον* opponitur *ἀρχῇ ἐνδήμῳ*. — *ναυμαχεῖν*] *ναυμαχίαν* **C**. — [*τῶν ᾐόνων*] **h**. Cf. III 11 [III 47] § 4. Omnes Homerum secuti *λύειν τὰ πρυμνήσια* scripserunt pro 'solvere navem'. — *μαστῆρας.*] Sunt, ut Herm. dicit 'Rekrutirungs- oder Aushebungscommissarien'. „Es handelt sich um eine Matrosenpresse." Herm., rectissime verba [*οἳ—πολεμήσοντας*] delens, quae non tantum h. l. sensu carent et pessime *μαστῆρας* separant ab *ἐνθέμεναι*, verum etiam per se sciolum produnt, qui pro 'unde et quando' male *παρ' οὗ καὶ ὅτε* scripsit (frustra igitur *πᾶσιν οὗ* Gloss. Eichst. Mein , [*παρ'*] Herm.), nec non *τοὺς* ante *πολεμήσοντας* omisit. — § **2.** ⟨*γὰρ*⟩ addidi] ⟨*δὲ*⟩ **m. h.** Explicatur hac sententia, qua de causa Paralus et Salaminia ancoram solvant. (*ΓΑΡ* ante *ΤΑΙΞ* excidit.). — *δεχομέναις*] *δεξομέναις* Nab. Verbis *ναυσὶ τὸ στρ. τ. δεχομέναις* indicantur 'naves longae'. — *τί οὖν—μένομεν* post *ἐργάτας* collocat Mein. Malui cum *N* et **h.** *δ'* delere post *ἀνδρολογοῦσι*. — *φεύγομεν ἢ μένομεν*] *φεύγωμεν ἢ μένομεν Δ*, unde *φεύγωμεν ἢ μένωμεν* Jacobs. ad Ach. Tat. p. 559, Valck. Cob. qui cf. Eur. Ion. 758. Defendit *Vulg.* Bergl. cl. Anth. Pal. V 75 prob. F. W. Schneidewin. Philolog. VIII p. 651. — *κἀκ* **h.**] *καὶ codd.* — *αὐτῶν τῶν* scripsi] *τῶν αὐτῷ Γ N* **A** *Π* **C** **s. m. h.**, *τῶν ἐν τῷ Leid.*, *τῶν αὐτῶν ἐν Δ* (aliena manu *αὐτῷ*), *τῶν ἐν Vulg.*, *τῶν αὖ τῷ* Herch. Voluit, opinor, 'usque ad ipsas regiones Geraesti affines'. — *χωρίων*

3 τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς δὲ ἡμεῖς οἱ μηδὲ τὴν ἀγορὰν εἰδότες ὑπομείναιμεν ⟨ἂν⟩ παρατάττεσθαι καὶ ὁπλομάχοις ἀνδράσιν ὑπηρετεῖν; δυοῖν δὲ ὄντοιν χαλεποῖν, τοῦ τε φεύγειν ἐπὶ τέκνοις καὶ γυναιξὶ τοῦ τε μέλλειν ξίφεσιν ὁμοῦ καὶ θαλάττῃ παραδιδόναι τὸ σῶμα, τοῦ μένειν ὄντος ἀλυσιτελοῦς τὸ φεύγειν ἐφάνη λυσιτελέστερον.

15 [I 12].

Ναυσίβιος Πρυμναίῳ.

Ἠγνόουν ὅσον εἰσὶ τρυφερὰ καὶ ἁβρόβια τῶν Ἀθήνησι πλουσίων τὰ μειράκια· ἔναγχος δὲ Παμφίλου μετὰ τῶν συνηλικιωτῶν μισθουμένου τὸ σκαφίδιον, ὡς ἂν ἔχοι γαληνιῶντος τοῦ πελάγους παραπλεῖν ἅμα καὶ συμμετέχειν ἡμῖν τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων, ἔγνων ἡλίκα αὐτοῖς ἐκ γῆς καὶ
2 θαλάττης πορίζεται τρυφήματα. οὐ γὰρ ἀνεχόμενος τῶν ξύλων τῆς ἁλιάδος ἐπί τε ταπήτων τινῶν ξενικῶν καὶ ἐφεστρίδων κατακλιθεὶς — οὐ γὰρ
s. pag. 17 οἷός τε ἔφασκεν εἶναι κεῖσθαι ὡς οἱ λοιποὶ ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, τὴν σανίδα οἶμαι λίθου νομίζων τραχυτέραν — ᾔτει παρ' ἡμῶν σκιὰν αὐτῷ μηχανήσασθαι τὴν τοῦ ἱστίου σινδόνα ὑπερπετάσαντας, ὡς οὐδαμῶς οἷός

---

m.] *ὁρίων Vulg.* **s.** *ῥίων* **h.**, quod quo sensu sit accipiendum, non plane patet. — § **3.** *πῶς δὲ ἡμεῖς N Γ* (ubi *καὶ* suprascr.) rec. **s.**] *πῶς δὲ καὶ ἡμεῖς Vat. Flor.* **A** *Vulg.*, *πῶς δὲ κἂν ἡμ.* **m.**, *πῶς δ' ἂν* **h.** Vocula *καὶ* inutilis, *ἂν* post *ὑπομείναιμεν* collocare malui. — *οἱ μηδὲ Codd.* **s. m. h.**] *εἰ μὴ δὲ Vulg.* — *ὑπομείναιμεν*] *ὑπομείναμεν Leid.* — *ὑπηρετεῖν* Bergl. Herm.] *ὑπηρετεῖσθαι Codd. edd.* „Dem *παρατάττεσθαι* accommodirt." Herm. cl. Strange in Jahn's Archiv. 1834 p. 13. — *δυοῖν*] *δυσοῖν* **C** *K Δ M*, *δυσὶ N Flor.* — *τοῦ τε μέλλειν –παραδιδόναι Vulg.* **s.**] *ἢ μένειν—παραδιδόναι N*, *τοῦ τε μένειν—παραδιδόναι* **m.**, *τοῦ τε μένειν—παραδιδόντας* **h.** cum Heysio. Sed *μέλλειν παραδιδόναι* idem quod *παραδώσειν* ut saepius, cf. v. c. IV 13 [II 1] § 8, IV 15 [II 3] § 15. *μένειν* e versu sequente irrepsit.

15 [I 12].

Inscr. Ναυσ. Πρυμν.] *θυνναῖος σκοπέλῳ Ven.* (i. e. inscr. ep. praeced.).

§ **1.** *εἰσὶ codd. Vulg.* **s. m.** constr. Att.] *ἐστὶ* **h.** — *τὸ Vulg.* **s. h**] *τι Ven.* **m.** Vert. 'meum', cf. v. c. I 13 [III 3] § 1. — *ὡς ἂν*] *ὡ . . . σ' ἰν Π.* Cf. III 7 [III 43] fin. — *ἔχοι Γ Vat. N Ven. Flor. Π Δ*] *ἔχῃ Vulg.* **C**, *ἔχει K.* — *παραπλεῖν* Cob. Herch. Confirm. *Γ*] *περιπλεῖν* cett. codd. *edd.*, quod frustra defendit Herm. — § **2.** Post *ἁλιάδος* in *Π* sex fere litt. lac. — *ἐπί τε* Bergl. mrg. *Leid. edd.*] *ἔς τε Γ Π Δ Leid.* **A** *Vulg.*, *ἔς γε Vat. N Flor. Ven.* — *ἐφεστρίδων*] *ἐφεστρίδος Vat. Γ.* — *κατακλιθεὶς Γ Vat. N* **s. m.**] *κατακλινεὶς Vulg.* **A** Cob. **h.**, *κατακλινὴς Flor.* **C**, *κατακληνὴς Δ K M.* Cf. fr. V [VI] § 7. — *οἷός τε Vulg.* **h.**] *οἷος Codd.* **s. m.** „puto *οἷόν τε*, aut '*οἷός τε*' *ἔφασκεν* '*εἶμι*'" mrg. *Leid.* male. — *ἐπὶ τῶν Vulg.* **h.**] *κατὰ τῶν Γ Vat. Π* **s. m.**, om. *ἐπὶ N Ven.* **A C** *Δ K M*, unde Mein. *λοιποί, τῶν καταστρωμάτων τὴν σανίδα οἶμαι κ. τ. λ.* Sed *ἡ σανίς* idem fere valet ac *τὰ καταστρ.* (cf. Eur. Hel. 1556). *κατὰ* pro *ἐπὶ* ortum esse videtur e seq. *καταστρ.* — *λίθου νομ. Flor.* **m. h.**] *νομιζ. λίθου Vulg.* **s.** — *αὐτῷ*] *αὐτὸ* aut *αὐτῷ Vat.*

3 *τε ὧν φέρειν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας. ἡμῖν δὲ οὐ μόνον τοῖς ταύτην ποιου-*
m. pag. 10 *μένοις τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἁπαξαπλῶς ὅσοις μὴ περιουσία*
[πλούτου] πρόσεστι, σπουδάζεται ἔστιν οὗ δυναμένοις τῇ εἵλῃ θέρεσθαι.
4 *ἐν ἴσῳ γὰρ κρυμὸς καὶ θάλαττα. φερομένων δὲ ἅμα — οὐ μόνος οὐδὲ*
μετὰ μόνων τῶν ἑταίρων ὁ Πάμφιλος, ἀλλὰ καὶ γυναίων αὐτῷ περιττῶν
τὴν ὥραν πλῆθος συνείπετο, μουσουργοὶ πᾶσαι. ἡ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο
Κρουμάτιον, καὶ ἦν αὐλητρίς· ἡ δὲ Ἐρατώ, καὶ ψαλτήριον μετεχειρίζετο·
5 *ἄλλη δὲ Εὐεπίς, καὶ αὕτη κύμβαλα ἐπεκρότει — ἐγένετο οὖν μοι μουσικῆς*
ἡ ἄκατος πλέα, καὶ ἦν ᾠδικὸν τὸ πέλαγος καὶ πανθυμηδίας ἀνάμεστον.
6 *πλὴν ἐμέ γε ταῦτα οὐκ ἔτερπεν. οὐδὲ γὰρ οὐκ ὀλίγοι τῶν ὁμοβίων καὶ*
s. pag. 18 *μάλιστα ὁ πικρὸς Γλαυκίας Τελχῖνος ἦν μοι βασκαίνων βαρύτερος. ἐπεὶ*
δὲ τὸν μισθὸν πολὺν κατέβαλε [το], τἀργύριόν με διέχεε, καὶ νῦν ἐκείνου

---

§ **3.** *ἁπαξαπλῶς*] *ἅπαξ ἁπλῶς* **C** *Δ Π*, *ἅπαξ* om. *Γ Vat.* Cf. III 29 [III 65] § 2. — *[πλούτου]* delevi cl. II 29 [III 73] § 2, IV 13 [II 1] § 4. — Ante *σπουδάζεται* add. *ἢ Γ Vat. N Ven. Flor.*, *καὶ* Jacobs ad Achill. Tat. p. 829. Illud *ἢ* unde venerit ignoro, sed sqq. sunt corruptissima: *ἔστιν οὗ*] *ἔστιν οὐ Γ N Ven. Flor. K.*, *ἔστιν ὅτε* Herch. In cett. conspirant *Codd.* nisi quod pro *δυναμένοις* habent *δυναμένων Cod. Dorv. Flor. Δ K.* Fort. *σπουδάζεται περὶ τοῦ δύνασθαι τῇ εἵλῃ θέρεσθαι.* An [*δυναμένοις*]? — Verba *σπουδάζεται— φερομένων* om. **A.** — § **4.** *κρυμὸς καὶ θάλαττα. φερομένων δὲ Vulg.* **s. h.**] *κρυμοὺς καὶ θάλπος φέρομεν φερομένων δὲ Γ Vat.*, *κρυμοὺς καὶ θάλασσαν φέρομεν ἅμα. φερομένων δὲ ἅμα Ven. N*, *κρυμοὺς κ. θάλατταν. φερομένων δὲ Flor. Π Δ* **C** *K.*, *κρυμοὺς καὶ θάλατταν φέρομεν .... ων δὲ ἅμα* **m.**, proponens *φέρομεν. ⟨πλοιζομέν⟩ων* vel *φέρομεν ⟨ἀνα⟩ φερομένων*, quod tamen mox abjicit. Ad *φέρεσθαι* Herm. cf. I 10 [I 10] § 2 et Plat. Theaet. p. 144. Verba *φέρομεν φερομένων* orta esse videntur e dittogr. — *οὐ μόνος—ἐπεκρότει*] parenthesi inclusit Bergl. cui accessit Reisk. **s. m. h.**, confirm. *Γ.* — *ἑταίρων*] *ἑτέρων Γ Vat. Ven.* **C.** — *αὐτῷ περιττῶν*] *τῷ π. N.* — *μουσουργοὶ πᾶσαι Ven. Flor.* **A m. h.**] *πᾶσ. μουσ. Γ Vat. Vulg.* **s.** — *Εὐεπίς* Nauck.] *Εὐεπὴς Vulg.* **s. h.**, *Εὐέπης* **m.**, *Εὐτέρπη* Herch. Ad *Εὐεπὶς* Nauck. cf. *Ἄνθης Ἀνθίς*, *Πύθης Πυθὶς.* — *καὶ αὐτὴ Γ Vat.* **s.**] *αὐτὴ δὲ Vulg. Ven. Flor.* **m. h.** Post *ἄλλη δὲ* praestat *καὶ αὕτη.* — § **5.** *πανθυμηδίας* Reisk. **A**] *πᾶν θυμηδίας Vulg.* **s. m.**, *πάσης θυμηδίας* Mein. cl. Athen. XI p. 462 c. Ita **h.**, sed cf. *πανσπερμία* II 11 [III 14], *πανδαισία* II 15 [III 18]. — *ἀνάμεστον Γ Vat. N Ven. Flor. Π Cod.*
μεστον
Dorv. **s. m. h.**] *ἀναπλεων Δ*, *ἀναπλέων Vulg.* **A C.** — *πλὴν ἐμέ γε*] *πλὴν οὐ μέ γε* **C.** — § **6.** *οὐδὲ γὰρ οὐκ ὀλίγοι Vulg.* **s. m.**] *ἐπεῖδον γὰρ οὐκ ὀλ.* **h.**, Cob. secutus. Fort. recte. Ad proverb. *Τελχῖνος βαρύτερος* vide Lobeck. Aglaoph. p. 1181—1202. *βασκαίνων* idem quod *μεμφόμενος*, *αἰτιώμενος* (ut explicat Hesych.), dativ. *μοι* igitur cum *βαρύτερος* jungendum: ‘increpando (objurgando) erat mihi Telch. molestior’. *πικρὸς*] *μικρὸς N Ven.*, *μιαρὸς* Mein. Immo *πικρὸς* ‘acerbus’ aptissimum est. — *Γλαυκίας* Bergl. *Γ Vat. N Flor. Π Ven.* **A** *Δ* **s. m. h.**] *Λαυκίας* **C** *Vulg.* — *Τελχῖνος*] *Τελχίνιος Leid.* mrg. — *βαρύτερος*] *βαρύτερον* **h.** male. — *κατέβαλε[το]* Bergl. Mein. **m.**] *ἀπέλαβον* **h.**, qui tamen postea etiam illud. Bergl. cf. I 1 [I 1] § 4. Mein. add. II 36 [III 38] fin. III 23 [III 59] § 1. Legitur etiam III 40 [I 23] § 3. Fort. *το* ortum est e scriptura *ἐκ πλήρους κατέβαλε τὸ ἀργύριον.* „Possis etiam *κατέβαλε, τότε τἀργύριον.*" Mein., ubi tamen *τότε* inutile. — *διέχεε* Cob. **h.**] *διέχει Codd.*

τοὺς ἐπιθαλαττίους ἀγαπῶ κώμους καὶ τοιοῦτον ἕτερον ἐπιστῆναί μοι ποθῶ δαπανηρὸν καὶ πολυτελῆ νεανίσκον.

16 [I 13].

Αὐχένιος Ἀρμενίῳ.

Εἰ μέν τι δύνασαι συμπράττειν, καὶ δῆτα λέγε πρός με, οὐ πρὸς ἑτέρους
ἔκπυστα ποιῶν τἀμά· εἰ δὲ μηδὲν οἷός τε εἶ ὠφελεῖν, γενοῦ μοι τὰ νῦν
Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος. ἐγὼ δὲ, ὅπῃ ποτὲ τἀμά, σοι διηγήσομαι.
ἔρως με οὐκ ἐᾷ παρεμπεσὼν ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ κυβερνᾶσθαι, ἀλλὰ τὸ
2 *νῆφον ἐν ἐμοὶ συνεχῶς ὑπὸ τοῦ πάθους βυθίζεται. πόθεν γάρ ποτε εἰς*
ἁλιέα δύστηνον ἀγαπητῶς τὴν ἀναγκαίαν ἐκπορίζοντα διατροφὴν ἔρως
ἐνέσκηψε καὶ ἐντακεὶς οὐκ ἀνίησιν, ἀλλ' ἴσα τοῖς πλουσίοις καὶ ὡρικοῖς
s. pag. 19 *νεανίσκοις φλέγομαι; καὶ ὅ ποτε γελῶν τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλεύοντας*
ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους, καὶ γαμησείω νῦν καὶ τὸν Ὑμέναιον ἐκφαντάζομαι
3 *τὸν παῖδα τῆς Τερψιχόρης. ἔστι δὲ ἡ παῖς ἧς ἐρῶ τὸ τῶν μετοίκων*
θυγάτριον τῶν ἐξ Ἑρμιόνης οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. ἄλλην
m. pag. 11 *μὲν οὖν δοῦναι προῖκα οὐκ ἔχω· ἐμαυτὸν δὲ δείξας οἷος εἰμὶ θαλαττουργός,*
εἰ μὴ μαίνοιτο ὁ ταύτης πατήρ, οἶμαι παρέξειν ἐπιτήδειον νυμφίον.

Vulg. **s. m.** Aor. requiritur. — *ἕτερον Γ Vat. N Ven. Flor.* **m. h.**] *δεύτερον Vulg.* **s.** 'Alium', non 'alterum' flagitat sententia. Ad *ἕτερος* cf. v. c. II 10 [III 13] § 3, IV 7 [I 35] § 4, I 19 [I 16].

16 [I 13].

Inscr. *Ἀρμενίῳ N* **C** **s. m.**] *Ἁρμενίῳ Vulg.* **A**, *Ἀρμένῳ* **h.** „*Ἀρμένιος* ad *ἄρμενον*, *Αὐχένιος* ad *αὐχὴν*." Mein. *αὐχὴν* gubernaculi pars, cf. Poll. I 90.

§ **1.** *μέν τι*] *μέντοι N Ven.* **C** *K.* — Ad *καὶ δῆτα* vide I 13 [III 3] § 2. — *ἔκπυστα*] *ἔκπτυστα N.* — *μηδὲν*] *μηδὲ Ven. N.* — *εἶ* add. *Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* — *Ἀρεοπαγίτου* **C** (ubi manu rec. „l. *ἀρει*") *Ven.* **m. h.**] *Ἀρειοπαγίτου Γ Vat. N Flor. Π Δ* **s.**, *Ἀρεοπαγείτου* **A**. Cf. Cob. Mnem. V. S. p. 280. — *ἐγὼ δὲ—διηγήσομαι.*] *διηγήσομαι*; R. vertens 'ego vero qua tandem ratione exponam?' „tum vero *πῇ* scribendum." Seil., *διηγήσωμαι* Bergl.: 'sed me ut aliquo modo tibi narrem, amoris impetus non sinit', ⟨*ἀπορῶ*⟩ post *διηγήσομαι* Nab. At male omnes *τἀμὰ* junxerunt cum *διηγήσομαι*. Hoc enim Auchenius dicit: 'ego tibi quaenam sit mea conditio (s. quidnam agam) narrabo'. Ad *τἀμὰ* subintellig. *ἐστὶ*. — § **2.** *πόθεν γάρ ποτε*] *πόθεν γὰρ πότε Flor.*, unde *πόθεν γὰρ πόθεν* Mein. sine causa. — *ἴσα* Bergl. *Γ Vat. N* **s. m. h.**] *ὅσας Vulg.*, *ὅσα Π* (ubi mrg. *ἴσα*) *K M* **A C** *Δ*, *ἴσα Flor. Ven.* — *φλέγομαι*] *φθέγγομαι Ven.* — *γελῶν τοὺς*] Ita Latini, Graeci *ἐπὶ τοῖς*. Vide ad I 22 [I 19] § 2. — *ὅλος*] *ὅλως* **A** *Δ.* — *καὶ γαμησείω Γ Vat. N* **s. m. h.**] *γαμησείων νῦν* **A** om. *καὶ*, quod etiam om. *Vulg.* — *τὸν Ὑμέναιον* del. H. J. Polak. — *ἐκ* ante *φαντάζομαι* om. **h.** — *τὸν παῖδα* Bergl. **s. m. h.**] *τὴν π. Codd. Vulg.* — § **3.** *ἧς ἐρῶ τὸ* Bergl. prob. Valck. rec. **s. m. h.**] *εἰς ἔρωτα Codd.* Prob. conj. etiam Reisk. qui tamen *του* (pro *τὸ*) quod recipere jubet Nab. sine causa. Altera Reiskii conj. *ἡ παῖς Ἀστερόπη* vix est quod memoretur. — *ἐμαυτὸν*] *ἑαυτὸν Ven.* — *θαλαττουργός*] *θαυματουργὸς N Ven.* — *μαίνοιτο Codd. edd.*] *μένοιτο Flor.* **C**, *ἀναίνοιτο* Pierson.

17 [I 14].

Ἐγκύμων Ἁλικτύπῳ.

Ἠρόμην ἰδὼν ἐπὶ τῆς ᾐόνος τῆς ἐν Σουνίῳ παλαιὸν καὶ τετρυχωμένον
δίκτυον, ὅτου εἴη καὶ τίνα τρόπον οὐκ ἐξακούμενον ἀποσχισθέν, ἤδη
2 *δὲ καὶ ὑπὸ χρόνου [παλαιότητος] διερρωγὸς ἀποκέοιτο. οἱ δὲ ἔφασαν σὸν*
κτῆμα γεγονέναι πρὸ τούτων τεττάρων ἐτῶν, εἶθ' ὑφάλῳ προσομιλῆσαν
πέτρᾳ κατὰ μέσον ἀποσχισθῆναι τῶν πλεγμάτων· σοῦ δὲ ἐξ ἐκείνου μήτε
s. pag. 20 *ἀκέσασθαι μήτε ἀνελέσθαι βουληθέντος μεῖναι, μηδενὸς τῶν περιοικούντων*
3 *ὡς ἀλλοτρίου θιγγάνειν ἐπιχειρήσαντος. ἐγένετο οὖν οὐκ ἐκείνων μόνον*
ἀλλὰ καὶ σοῦ τοῦ ποτὲ δεσπότου λοιπὸν ἀλλότριον. αἰτῶ οὖν σε τὸ τῇ
φθορᾷ καὶ τῷ χρόνῳ μὴ σόν. σὺ δ' ᾧ παντελῶς ἀπώλειαν προσένειμας,
ἥκιστα ζημιούμενος, ἕτοιμος ἔσο πρὸς τὴν δόσιν. ἔρρωσο.

Veris. p. 94. *Vulg.* integra esse videtur. Cogitavi tamen de *ἐμ. δ. δείξας οἷος εἰμὶ θαλ., εἰ ἀναίνοιτο ὁ ταύτης πατὴρ μαίνοιτ' ἄν· οἶμαι γὰρ παρέξειν ἐπιτηδ. νυμφίον.*

17 [I 14].

§ **1.** *οὐκ ἐξακούμενον ἀποσχισθὲν* Bergl. Nab. Polak.] *οὐκ ἐξωγκωμένον ἀποσχισθὲν* **m.**, *οὐκ ἐξογκούμενον ἀποσχισθὲν Vulg.* **s. h.**, *ἐξωκούμενον Vat.*, *ὑποσχισθὲν Γ*, *ἀποχισθὲν Leid.*, mrg. corr., *ἀποσχισθῆναι Π*, unde *ἀποσχισθείη* Mein. prob. Nab., *οὐκ ἐξ ὀλίγου μὲν ἀποσχ.* Keilius. Praeter lect. receptam Bergl. etiam *οὐκ ἐξακουμένου ἀποσχισθὲν, οὐκ ἐξ ὄγκου μόνον ἀποσχ.* (quod prob. Nauck.), *οὐκ ἐξογκούμενον μόνον ἀποσχισθὲν*, et *καὶ τίνα τρόπον ἐξογκούμενον ἀποσχισθὲν, ἤδη δὲ καὶ* quod prob. Reisk. — *[παλαιότητος]* Cob. **h.** — *διερρωγὸς*] *διερρωγός ἀπερρωγὸς* **C.** — *ἀποκέοιτο Γ N* **s. m. h.**] *ἀπέκειτο Vulg.* **A.** — § **2.** *ἔφασαν*] *ἔφθασαν Ven.*, unde *ἔφρασαν* **m.** cl. III 1 [III 4] § 3. Idem *ἔφρασαν* legit IV 16 [II 4] § 2, ubi tamen recte Cob.: „'inquit' est *ἔφη*, non *ἔφρασε*." — *μήτε*] *μηκέτι* **A.** — *ἀκέσασθαι*] ... *σασθαι* **C.** — *μήτε ἀνελέσθαι*] *μήτε ἀκέσασθαι μήτε ἀποδόσθαι βουλ.* Nab. Siquid mutandum malim *μηκέτι ἀκέσασθαι μηδὲ ἀνελέσθαι βουλ.* — *περιοικούντων Flor.* **A** *Vulg.* **h.**] *ἐνοικούντων Γ Vat. N Ven.* **s. m.** Requiritur 'vicinorum', non 'incolarum' aut 'habitatorum'. — *ἐπιχειρήσαντος*] *ἐπιχειρήματος N.* — § **3.** *ἐκείνων* Bergl. Seil. **m. h.** Confirmat *Ven.*] *ἐνοίκων Γ N Π* **A C** *Δ Vulg.* **s.** „dicendum fuisset *οὐ τῶν ἐνοίκων.*" Bergl. — *ἀλλὰ καὶ Flor. Vulg.* **m.**] *ἀλλὰ γὰρ καὶ Γ N Ven.* Jacobs. ad Ach. Tat. p. 477 **s. h.**, *ἀλλὰ καὶ γὰρ Vat.* Voculae *γὰρ* post *οὖν* vix locus est. — *ποτε*] om. **C.** — *λοιπὸν*] om. *Γ Vat.* Vert. 'jam', cf. III 38 [I 21] § 2, IV 15 [II 3] § 14, II 1 [III 9] init., III 13 [III 49] § 2, fr. V [VI] § 6, IV 13 [II 1] § 6. Recte igitur Cob. *λοιπὸν* del. II 31 [III 33] § 1. *τὸ λοιπὸν* autem signif. 'in futurum', cf. IV 10 [I 38] § 5, III 34 [III 70] § 4, ubi *τὸ* restituendum erat, quod exciderat ante *λο.* In III 13 [III 49] § 2 et fr. V [VI] § 6 contra *τὸ* delevi. — *τῇ φθορᾷ καὶ τῷ χρόνῳ Γ Vat. N Ven. Flor. Π* **A C** *Δ M* **w. s. m. h.**] *τ. φθορᾷ τῷ χρόνῳ Vulg.*, *τῇ φορᾷ καὶ τῷ χρόνῳ K*, *τῇ φθορᾷ τοῦ χρόνου* Bergl., *φορᾷ τῶν χρόνων* Reisk. Vert. 'tempore et situ'. — *ᾧ παντελῶς ἀπώλειαν* Seil. confirm. *Vat. Γ Ven. N Flor.*] *ὃ παντελῶς ἀπωλείᾳ Vulg.* **s. m. h.**, *ὃ παντελῶς ἀπώλειαν* cett. codd. praeter **C** qui *ἀπόλειαν.* — *ἔρρωσο* add. *Γ Vat. N Ven. Flor. Cod. Dorv.* **s. m.**] om. *Vulg.* **h.**

18 [I 15].

Ἁλίκτυπος Ἐγκύμονι.

Δυσμενὴς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός, φησὶν ἡ παροιμία. τίς γὰρ σοὶ τῶν ἐμῶν φροντίς; τί δὲ τὸ παρ' ἐμοῦ ῥαθυμίας ἠξιωμένον κτῆμα σὸν εἶναι νομίζεις; εἶργε τὰς χεῖρας, μᾶλλον δὲ τὰς ἀπλήστους ἐπιθυμίας, μηδέ σε ἡ τῶν ἀλλοτρίων ὄρεξις ἀδίκως αἰτεῖν χάριτας ἐκβιαζέσθω.

19 [I 16].

s. pag. 21

Ἐγκύμων Ἁλικτύπῳ.

Οὐκ ᾔτησά σε ἃ ἔχεις, ἀλλ' ἃ μὴ ἔχεις. ἐπεὶ δὲ οὐ βούλει ἃ μὴ ἔχεις ἕτερον ἔχειν, ἔχε ἃ μὴ ἔχεις.

20 [I 17].

Εὐσάγηνος Λιμενάρχῳ.

Οὐκ ἐς κόρακας φθαρήσεται ὁ σκοπιωρὸς ὁ Λέσβιος; φρίκη σκιερὰν κατὰ μέρος τὴν θάλατταν ἰδὼν ἀνεβόησεν ὡς πλήθους ὅλου προσιόντος
2 *θύννων ἢ πηλαμύδων· καὶ ἡμεῖς πεισθέντες τῇ σαγήνῃ μονονουχὶ τὸν*

---

18 [I 15].

Inscr. Ἐγκύμονι] *Ἐγκύμωνι Δ K M.* In *Γ Vat.* inscr. loco est lemma *ἀμοιβαία.*

§ **1.** *τίς γὰρ*] *τί γὰρ* dubitanter Reisk. — *σοὶ* Cob.] *σοι edd. Codd.* praeter **C** qui om. Defend. *Vulg.* Herm. frustra: ad *τῶν ἐμῶν* requiritur *σοὶ.* — *τί δὲ*] *τίς δὲ Γ N.* — *ἠξιωμένον*] irridet Cob. — *νομίζεις*] *νομίζει Γ N* — *ἀδίκως* scripsi] *ἀδίκους Vulg. edd.* et *Codd.* praeter *Vat.* qui *ἀστίκους*, unde *ἀτόκους* Fried., qui etiam cogitavit de *ἀστόχους. ἀδίκους* nihil est, *ἀδίκως* sensum saltem praebet. Minime cogitandum de *ἀτόκους* aut *ἀστόχους*: *αἰτεῖν ἄτοκα αἰτήματα* aliquid est, *αἰτεῖν ἀτόκους χάριτας* non intellego. Fort. Alc. scripsit *ἀδίκους ἐπάγειν χεῖρας.*

19 [I 16].

Inscr. In *Γ Vat.* inscr. loco lemma *ἀμοιβαία.*

§ **1.** *ἐπεὶ δὲ*] *ἐπειδὴ Flor.*

20 [I 17].

Inscr. Εὐσάγηνος] *Εὐπάγηνος Γ, Εὐσάγημος Π.* — Λιμενάρχῳ] *λιμενάρχῃ Γ Vat.*

§ **1.** *σκοπιωρὸς* Perizonius **w. h.**] *σκοπιουρὸς* **A s.**, *σκοπιοῦρος Γ Vat. N* **m.**, *σκοπιοῦργος Flor. Π Δ Vulg.*, om. **C.** Perizonius confert Philostr. imag. I 13 probb. Bergl. Mein., qui tamen nil mutat cl. fluctuatione in *κηπουρὸς* vel *κηπωρὸς.* Neque accentum mutavit. Quia paenultima longa *ὀξύνεται*, cf. *ὀψοποιὸς, κηπουρὸς, οἰκουρὸς.* Quod ad formam cum *ω*, male Mein. confert *κηπουρὸς*, nam ut *σκοπια* cum *ορος* dat *σκοπιωρὸς*, ita *κηπο* cum *ορος* nihil dare potest nisi *κηπουρὸς*, quod ubique est restituendum, ut *οἰκουρὸς.* — *ὁ*] om. *Γ Vat. Ven.* — *φρίκη*] *φρίκης Π* **A** *Δ M* **C.** — *κατὰ μέρος Vulg.* **s. h.**] *κατακαίρως Ven.*, unde *κατακόρως* **m.**, sed *Vulg.* unice verum est. Ad *κατὰ μ.* cf. v. c. Plat. Legg. VI p. 757 d. Et Alc. III 30 [III 66] § 2 *παρὰ μ.* eodem sensu. — *ἰδὼν* add. *Γ Vat. N Ven.* **A s. m. h.**] om. *Vulg. Flor. Π.* — *προσιόντος*] *πλουσιοντος Ven.* — *ἢ*] *καὶ* Hirsch. conject. inutili. — § **2.** *μονονουχὶ*]

m. pag. 12 *κόλπον ὅλον περιελάβομεν. εἶτα ἀνιμώμεθα, καὶ τὸ βάρος μεῖζον ἦν ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων. εὐέλπιδες οὖν καὶ τῶν πλησίον τινὰς ἐκαλοῦμεν*
s. pag. 22 *μερίτας ἀποφανεῖν ἐπαγγελλόμενοι, εἰ συλλάβοιντο ἡμῖν καὶ συμπονήσαιεν.*
3 *τέλος μόγις ποτὲ δείλης ὀψίας εὐμεγέθη κάμηλον ἐξειλκύσαμεν μυδῶσαν ἤδη καὶ σκώληξιν ἐπιβρύουσαν. τοιαῦτα θηράσας οὐχ ἵνα ἐπιγελάσῃς ἐδήλωσα, ἀλλ' ἵνα μάθῃς αἷς καὶ πόσαις μηχαναῖς ἡ τύχη με τὸν ἀτυχῆ καταγωνίζεται.*

21 [I 18].

Εὔπλοος Θαλασσέρωτι.

Ὑπερμαζᾷς ἢ μέμηνας· ἀκούω γάρ σε λυρῳδοῦ γυναικὸς ἐρᾶν καὶ εἰς ἐκείνης φθειρόμενον πᾶσαν τὴν ἐφήμερον ἄγραν κατατίθεσθαι. ἀπήγγειλε
2 *γάρ μοι τοῦθ' ὁ γειτόνων βέλτιστος Σωσίας, οὗτος ἐκεῖνος [Σωσίας] ὁ τὸν χρηστὸν καὶ ἡδὺν γάρον ἕψων ἐκ τῶν λεπτοτέρων ἰχθύων οὓς ἐγκολπίζεται τῇ σαγήνῃ. ἔστι δὲ τῶν ἐπιεικῶς τὴν ἀλήθειαν τιμώντων, καὶ οὐκ ἄν ποτε*

μονονοὺ Ven. — *περιελάβομεν*] *περιεβάλομεν* **m**. sine justa causa. Cf. Arist. Plut. 934, Polyb. IV 39, 8; IX 20, 3; I 29. — *ἀνιμώμεθα* Reisk. *Γ Vat. N Ven. Flor. Π Cod. Dorv.* **s. m. h.**] *ἀνιώμεθα* **A** *Δ M* **C** *K*, *ἠνιώμεθα Vulg.*, *ἠνιμώμεθα* Gloss. Eichst. — *καὶ τὸ βάρος*] *τὸ γὰρ βάρος* **A** scioli conjectura: praecedebat *ἀνιώμεθα*. — *ἰχθύων*] *δικτύων* Arnald. Misc. Obss. IV p. 450. Male. — *εὐέλπιδες* Cob. Hirsch. **h.**] *ἐλπίδι Vulg.* **A.**, *ἐλπίδες* Bast. *Γ Vat. Ven. Flor.* **s. m.** — *τῶν πλησίον*] *τῶν πλησίων N* **A**· — *ἐκαλοῦμεν*] *ἐγκαλοῦμεν Π*. — *μερίτας* Bergl. *Γ Vat. N* **s. m. h.**] *μεριστὰς Vulg. Flor. Π* **A C** *Δ*, *μεριτὰς Ven.* — *ἀποφανεῖν* Mein. Cob. Hirsch. **h.**] *ἀποφαίνειν Codd. Vulg.* **s. m** — *συμπονήσαιεν*] *συμπονήσειαν* **h.** — § **3.** *μόγις ποτὲ* **h.** cl. III 39 [I 22] § 4] *μόγῳ πολλῷ Codd. Vulg.* **s. m.**, *μόγις πολλῷ πόνῳ* Cob. cl. Aesch. Pers. 509, non male. — *καὶ σκώληξιν*] *καὶ τοῖς σκ. Vat.* — *ἐπιγελάσῃς*] *ἐπεγγελάσῃς* Cob., quod recte refutat Herm.: 'ridere' enim, non 'irridere' requiritur. — *με τὸν*] *ἐμὲ τὸν* **s.**, omitt. *με Ven.* **m.** male: 'me miserum' poscit sententia.

21 [I 18].

Inscr. Εὔπλοος] *Εὔπλους* Herch. Cf. *inscr.* I 4 [I 4].

§ **1.** *λυρῳδοῦ* Bergl. **s. m. h.**] *λοιδόρου Codd. Vulg.*, *λυσιῳδοῦ* Bergl. etiam cl. Strab. XIV p. 959, Athen. XIV p. 620 e, Plut. Sull. c. 36, *λαιδροῦ* Reisk. — *εἰς ἐκείνης φθειρόμενον* Reitz. (ad Luc. am. XLIV) probb. Mein. Seil.] *ὡς ἐκείνης φθ. Vulg. Γ Vat. N Flor. Π Δ* **C** *K*, *ὡς ἐκείνῃ φθ.* **A**, *ὡς ἐκείνην φθ.* Bergl. Valck. **h.**, *ἐκείνῃ συμφθειρόμενον Ven.* **m.**, non male, cf. *προσφθείρεσθαι* IV 6 [I 34] § 3, verum 'itare ad eam' praestare videtur. — *τοῦθ' ὁ γειτόνων βέλτιστος* Cob. **h.**] *τοῦτο γ. ὁ βέλτ. Codd. Vulg.* **s. m.** — In sqq cum Herch. *ἔστι—ὀλίσθοι* post *οὗτος ἐκεῖνος—σαγήνῃ* collocavi deleto altero *Σωσίας*, quod additum erat a librario. Ab eodem v. d. recepi *ὀλίσθοι*, pro quo *ὠλίσθησεν Codd.*, *ὤλισθεν* Cob. Irreali enim locus non est. — *τὸν χρηστὸν*] *τῶν χριστὸν Leid.*, mrg. *χρηστὸν*. — *ἕψων Ven.* **A m. h.**] *ἑψῶν Vulg.* **s.** — *λεπτοτέρων edd.* et *Codd.* praeter **A C** qui *λεπτομερῶν*. Cf. ad I 1 [I 1] § 5. — § **2.** *τῶν* ante *ἐπιεικῶς* om. *Flor. Π* **A C.** — *τὴν* ante *ἀλήθ.* om. *Γ Vat. N Ven.* **s.** —

ἐκεῖνος εἰς ψευδηγορίαν ὀλίσθοι. πόθεν οὖν, εἰπέ μοι, μουσικῆς σοι .....
s. pag. 23 *διάτονον καὶ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον γένος ἐστίν; ὁμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ τῆς παιδίσκης ἠρέθης καὶ τοῖς κρούμασιν, ὡς ⟨ὁ⟩ αὐτὸς ἔφασκεν ἀπαγγέλλων.*
3 *πέπαυσο εἰς ταῦτα δαπανώμενος, μή σε ἀντὶ τῆς θαλάττης ἡ γῆ ναυαγὸν ἀποφήνῃ ψιλώσασα τῶν χρημάτων, καὶ γένηταί σοι τὸ τῆς ψαλτρίας καταγώγιον [ὁ] Καλυδώνιος κόλπος ἢ [τὸ] Τυρρηνικὸν πέλαγος, καὶ Σκύλλα ἡ μουσουργός, οὐκ ἔχοντί σοι Κράταιϊν ἐπικαλεῖσθαι, εἰ δεύτερον ἐφορμᾷ.*

22 [I 19].

Θαλάσσερως Εὐπλόῳ.

Τηνάλλως ποιεῖς τὴν πρός με νουθεσίαν, ὦ Εὔπλοε. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς ἀνθρώπου θεῷ μυσταγωγοῦντι πυρφόρῳ καὶ τοξοφόρῳ

Verba *ὡς αὐτὸς ἔφασκεν ἀπαγγέλλων* in *Vulg.*, ubi post *πόθεν—ἐστίν;* erant, sensum nullum praebebant, neque mirum est Reisk. periodum *πόθεν οὖν—μέλος ἐστίν* (quae ibi inter *οὗτος ἐκεῖνος—σαγήνῃ* et *ὡς αὐτὸς ἔφ. ἀπαγγέλλων* legebatur) non intellexisse, Bergl. autem pro *γὰρ* post *ὁμοῦ* scripsisse *ἄρα*. Cum Mein. *ὡς—ἀπαγγέλλων* post *κρούμασιν* collocanda erant et ⟨*ὁ*⟩ *αὐτὸς* supplendum. Prob. Seil., qui tamen ⟨*ὁ*⟩ non requirit. At vix abesse potest et **h.** recepit, male tamen cetera alieno loco relinquens. Pro *μέλος* Fried. *γένος* restituit. Cf. Plut. Symp. IX 14, 3. Sed vix recte ita explicat, ut *γένος* sit anceps, significans èt 'Geschlecht' èt 'Form, Abart'. Malui cum Nab. lac. sign. ponere post *μουσικῆς σοι*. Supplet Nab.: *μουσικῆς σοι ⟨φροντίς, οὐδὲ διαγιγνώσκοντι τί⟩ διάτονον κ. τ. λ.* — *διάτονον*] *διάτ[ρ]ονον Π.* — *τῇ ὥρᾳ*] *τοῦ ὥρᾳ Ven.* — *ἠρέθης* Cob. **h.**] *ἠράσθης Codd. Vulg.* **s**., *ὁμοῦ γὰρ τῇ ὥρα καὶ τοῖς κρούμασιν ἠράσθης τῆς παιδίσκης* Bergl., *ὁμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ τ. παιδ. ἠράσθης τῶν κρουμάτων* Seil., *ἠγάσθης* **m.**, qui etiam *ἠρεθίσθης* prob. Seil. — *κρούμασιν*] *κρούσμασιν* **C.** — *ἀπαγγέλλων*] *ἐπαγγέλλων N* **s.**, *ἐπαγγέλων* **C.** Cf. § 1 hujus ep. — § **3.** *εἰς ταῦτα*] *εἰς ταύτην* **h.** Spectat *ταῦτα* ad *τῇ ὥρᾳ* et *τοῖς κρούμασιν*. — *μή σε*] *μήτε N.* — *ναυαγὸν Flor.* **m. h.**] *ναυπηγὸν N Ven.*, *ναυηγὸν Vulg.* **s.** — [*ὁ*] et [*τὸ*] del. **h.** Articulo locus non est. — *καὶ Σκ. ἡ μουσ.* add. *codd.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* — *σοι*] del. **h.** Propter tot verba interposita voculam noster iterasse videtur. — *Κράταιϊν*] *Κράταϊν Leid.*, *Κραταιΐν* **s.** male annotans Odyss. XII 124 *Κραταιΐν* legi. — *ἐπικαλεῖσθαι*] *ἐπικαλέσασθαι* **h.**, quod minus convenit cum sq. *ἐφορμᾷ*. — *εἰ δεύτερον ἐφορμᾷ*] *ἢ δεύτερον ἐφορμᾶν Γ*, *εἰ δευτ. ἀφορμᾷ Ven.* Cf. Od. XII 122.

22 [I 19].

Inscr. Εὐπλόῳ] vide inscr. ep. praeced. — *Θαλάσσερως* Mein.] *Θαλάσσερος Ven.*, *Θαλασσέρως* cett. codd. *edd.* Cf. Arcad. (Herodian.) p. 93/4 Bark.
In *Γ Vat.* inscr. loco est lemma *ἀμοιβαία*.

§ **1.** *Τηνάλλως*] *τηνάλως Γ Vat. N Flor.* **C**, *τὴν ἄλλως Leid.* **h.** — *ποιεῖς*] *ποιεῖ* Cob. cl. IV 1 [I 29] § 4, II 2 [III 10] § 3. Fort. recte, quamquam conferri potest II 17 [III 20] § 4. — *Εὔπλοε*] *Εὔπλῳ* **h.** Vide inscr. ep. praeced.

πειθόμενος. καὶ ἄλλως ἡμῖν τὸ ἐρᾶν συγγενές, τῆς θαλαττίας θεοῦ τεκούσης
2 *τοῦτο τὸ παιδίον. ἡμέτερος οὖν πρὸς μητρὸς ὁ Ἔρως, καὶ ὑπὸ τούτου*
s. pag. 24 *βληθεὶς τὴν καρδίαν ἔχω πρὸς θαλάττης τὴν κόρην, Πανόπῃ νομίζων ἢ Γαλατείᾳ ταῖς καλλιστευούσαις τῶν Νηρηίδων συνεῖναι.*

πειθόμενος] *πυθόμενος* **C**. — *θαλαττίας*] *θαλαττίου Γ* sed corr. — *τὸ* ante *παιδίον* om. *Γ Vat. N. Ven.* — § **2.** *ἡμέτερος*] *ἡμετέρειος* Cob. Latine dictum esse censet Herm. (vid. Virg. Aen. II 149) ut etiam IV 7 [I 35] § 4 et IV 11 [I 39] § 7 (*κακῶς ἐρᾶν* 'misere amare') III 2 [III 5] § 1 (*χρηστῶς ἀσπάζεσθαι* 'comiter salutare'). Addere potuerat v. c. I 9 [I 9] § 2 (*ἕνα ἢ δεύτερον* 'unum vel alterum'), I 16 [I 13] § 2 (*γελᾶν τινὰ* 'ridere aliquem'), I 17 [I 14] § 2 (*πρὸ τούτων τεττάρων ἐτῶν* 'ante hos quattuor annos'), IV 1 [I 29] § 3 (*χρηστοτέρῳ* latine pro *ἄγαν* aut *λίαν χρηστῷ*). — *καὶ ὑπὸ*] *ὡς ὑπὸ Ven.* — *πρὸς θαλάττης Γ* prob. H. J. Polak.] *πρὸς θαλάττῃ Leid. Vulg.* **s. m.**, om. *πρὸς Ven.*, [*πρὸς θαλ.*] **h**. — *Πανόπῃ*] *Πανώπῃ Ven.* — *συνεῖναι*] *συνοικεῖν* **b**, ex conjectura ut videtur.

LIBER II.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΓΡΟΙΚΙΚΑΙ.

1 [III 9].

44 86 * * * * * *

Ἀποπειρώμενος τῶν σκυλακίων εἰ λοιπὸν ἐπιτήδεια εἰς δρόμον, λαγωὸν
ἔν τινι θάμνῳ διασ[τρ]οβήσας ἐξαίφνης ἀνέστησα, τὰ δὲ σκυλάκια οὑμοὶ
υἱεῖς ἐκ τῶν ἱμαντίων ἀπέλυσαν. καὶ τὰ μὲν ἐθορύβει καὶ ἐγγὺς ἦν ἑλεῖν
τὸ θηρίον, ὁ λαγωὸς δὲ, τοῦ κινδύνου φυγῇ ὑπερβὰς τὸ σιμὸν φωλεοῦ
2 *τινος κατάδυσιν εὕρετο. μία δὲ ἡ προθυμοτέρα τῶν κυνῶν ἤδη περι-*
κεχηνυῖα καὶ ψαῦσαι προσδοκῶσα τῷ δήγματι συγκατῆλθεν εἰς τὴν ὀπὴν
τῆς γῆς· ἐντεῦθεν ἀνελκύσαι βιαζομένη τὸ λαγῴδιον, καταθραύει τοῖν προσ-
3 *θίοιν ποδοῖν τὸν ἕτερον. καὶ ἀνειλόμην χωλεύουσαν σκύλακα ἀγαθὴν καὶ*
. 87 *τὸ ζῷον ἡμίβρωτον, καὶ γέγονέ μοι κέρδους ἐφιεμένῳ λυπροῦ ζημίαν*
μεγάλην ἀπενέγκασθαι.

---

1 [III 9].

§ **1.** „Nihil hic deest, nisi titulus." Bergl. — *λοιπὸν* 'jam', cf. ad I 17 [I 14] § 3. — *εἰς δρόμον* **h.**] *κατὰ δρόμον Vulg.* **s. m.** *Codd.* Siglum librarios fefellisse videtur. — *λαγωὸν*] *λαγῳὸν* **B**, *λαγὼ* **h.** Formam Ion.-Ep. mutare nolui cl. sq. *ὁ λαγωὸς.* — *διασοβήσας* Herch. **h.**] *διαστροβήσας Codd. Vulg.* **s. m.** Cf. fragm. VI [V] § 2. Vert.: 'leporem perterritum excitavi'. *διαστροβεῖν* 'pervolare' (notum tantum, quod sciam, ex Plut. Lucull. I 3) jungitur c. acc. — *οὑμοὶ* **m. h.**] *οἵ μοὶ* **B**, *οἱμὲν Vulg.*, unde *οἱ ἐμοὶ* Wagn. **s.** — *ἐκ* **B s. m. h.**] om. *Vulg.* **w.** — *ἱμαντίων*] *ἱμάντων* Nab. At sunt *σκυλάκια*, non *σκύλακες.* — *ἀπέλυσαν*] *ἐπέλυσαν* **h.** cl. fortasse Xenoph. Cyneg. VII 8. Sed tunc *ἐκ. τ. ἱμ.* minus aptum. — *λαγωὸς*] *λαγὼς* **h.** Vide supra. — *ἐθορύβει*] *ἔθει ῥύμῃ* Cob. Recte Herch. cf. Arrian. Cyneg. III 4, XX 3. Lepus canum latratu attonitus *ἁλίσκεται.* — *εὕρετο*] *ηὕρετο* **h.**, *ηὗρε* Cob. Vert.: 'sibi repperit'. Ad augm. om. cf. III 40 [I 23] § 3, IV 2 [I 30] § 2, IV 16 [II 4] § 19, III 39 [I 22] § 1. — § **2.** *προθυμοτέρα Codd. Vulg.* **s. m.**] *προθυμοτάτη* **h.** Aùt duo catuli erant, aùt *προθυμοτέρα* idem valet quod *ἄγαν προθύμῳ* constr. latina, vid. ad I 22 [I 19] § 2. — *περικεχηνυῖα* **B s. m. h.**] *περι* om. *Vulg.* **w.** — Post *γῆς* Bergl. plene distinguit, secutus est **m.**] virgulam habent **s. h.** — *καταθραύει* Bergl. prob. Reisk. Mein.] *καὶ θραύει Codd. edd.* — § **3.** *ζημίαν ἀπενέγκασθαι*] „Att. *ζημίᾳ περιπεσεῖν.*" Cob.

2 [III 10].

Ἰοφῶν Ἐράστωνι.

Ἐπιτριβείη καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ὁ μιαρὸς ἀλεκτρυὼν, ὅς με
ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον ἀναβοήσας ἐξήγειρεν. ἐδόκουν γάρ, ὦ φίλτατε
γειτόνων, λαμπρός τις εἶναι καὶ βαθύπλουτος, εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαί
2 μοι στῖφος, οὓς οἰκονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον ἔχειν. ἐῴκειν δὲ καὶ
τὼ χεῖρε δακτυλίων πεπληρῶσθαι καὶ πολυταλάντους λίθους περιφέρειν·
καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοί μου μαλακοὶ καὶ ἥκιστα τῆς δικέλλης ἐμέμνηντο.
ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν, Γρυλλίωνα εἴποις ἂν καὶ Παταικίωνα
3 παρεστάναι. ἐν τούτῳ δὴ καὶ ὁ δῆμος ⟨ὁ⟩ Ἀθηναίων εἰς τὸ θέατρον
παρελθόντες ἐβόων προχειρίσασθαί με στρατηγόν. μεσούσης δὲ τῆς χειρο-
s. pag. 88 τονίας ὁ παμπόνηρος ἀλεκτρυὼν ἀνεβόησε καὶ τὸ φάσμα ἠφανίσθη. ὅμως
ἀνεγρόμενος περιχαρὴς ἦν ἐγώ, ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος τοὺς φυλλοχόους
ἑστάναι μῆνας ἔγνων εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδῆ.

---

2 [III 10].

§ **1.** *Ἐπιτρ.—ἀλεκτρυὼν* **B**] *Ἐπιτρ. κ. κ. κ. ἀπ. ὁ κάκιστος ἀλεκτρυὼν καὶ μιαρώτατος* cett. codd. *edd.* „*κακὸς* delendum videri possit." Mein. male, cf. III 12 [III 48] init., II 14 [III 17] init., II 25 [III 28] § 3, *ἐπιτριβείη ὁ κάκιστος ἀλεκτρ.* Herch. Ex **B** nunc apparet, librarios, quibus unum maledictum non satis videretur, superlativos istos invexisse. Vide ad hujus ep. fin. — *βαθύπλουτος*] *βαθύτατος* **B**. — *ἐφέπεσθαί*] *ἕπεσθαι Ven.* quod mavult Mein. — *μοι*] in **B** erasum. — *στῖφος* Seil. **s. m. h.** Confirm. **B**] *στίφος Vulg.* — *οἰκονόμους*] *οἰκετῶν νόμους* **B**. — § **2.** *ἐῴκειν*] „Veteres *ἐδόκουν.*" Cob., *ἐδόκουν* vel *ᾤμην* Herch. Vert.: 'visus sum (vel 'videbar') mihi'. — *δὲ καὶ*] *δὲ* om. **B**. — *περιφέρειν*] *περιφέρει Flor.* — *ἐφαίνοντο δὲ καὶ*] *καὶ* om. *Π Δ.* — *εἴποις ἂν Vulg.* **w.**] *εἶπες ἂν Γ Vat. Ven.* Seil. **m. h.**, *εἴπαις*
αι
ἂν Flor. **s.**, *εἶπες* **B**, *εἶπας Π Δ.* Irreali locus non est: 'Grylliona et Pataeciona dixeris', cf. III 29 [III 65] § 3. — *Παταικίωνα*] *Παταkίωνα Γ* et mrg. *Leid.*, *Παταίκτινα Leid.*, *Παταίκινα Vat.* — *παρεστάναι* add. *Codd.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* — § **3.** *δὴ*] *δὲ Vat. Ven.*, om. **B** *Flor. Π Δ.* — ⟨*ὁ*⟩ Cob. **h.** Possis etiam ⟨*ὁ τῶν*⟩, aut *ὁ Ἀθηναίων δῆμος* quod fort. praestat. — *παρελθόντες* **B** *Π* **s.** Cob. **h.**] *προσελθόντες Γ Vat. Ven.* **m.**, *προελθόντες Flor.* **b. w.** Mein., sed cf. Arist. Acharn. 43 sq., Eccles. 129 sq. — *προχειρίσασθαί*] „Att. *αἱρεῖσθαι.*" Cob. — *ἀνεβόησε* **B** *Flor. Π* **s. m. h.**] *ἀν* om. *Γ Vat. Vulg.* Vide § 1. — *ὅμως ἀνεγρόμενος* **b. s. h. B**] *ὅμως ἀναγρομένος Flor.*, *ὅμως ἀναγειρόμενος Ven.* **m.**, *ὅμως ἀναγράμμενος Flor.*, *ὅμως δ' ἀνεγρόμενος* Cob., sed *δὲ* vix ferendum propter *μεσούσης δὲ* et *ἐνθύμιον δὲ.* — *ἐγὼ*] del. Cob. — *ἐνθύμιον ποιησάμενος*] „peccavit Rhetor, non recordatus *ὅτι τὸ ἐνθύμιον ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ προστροπαίου παρ' Ἀττικοῖς*, ut recte Ammon. de D. V. p. 52." Cob. — *ἑστάναι*] *εἶναι* **B** *Flor. Π Cod. Dorv. Δ.* Cf. I 10 [I 10] § 2, III 1 [III 4] § 3, IV 11 [III 39] § 1, 'instare'. — *φυλλοχόους*] *φυλλόχους Flor.*, *φιλοχόους Ven.* — *εἶναι*] „Graecum est *ὄντα.*" Cob. Cum part. legitur III 36 [III 72] § 2. — *ψευδῆ* **B** *Flor. Π Cod. Dorv. Δ*] *ψευδέστατα Vulg. edd.* Etiam hic, ut § 1, superl. debetur scribis.

3 [I 24].

s. pag. 29
n. pag. 15

Ἀμνίων Φιλομόσχῳ.

Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήια, καὶ λιμοῦ φάρ-
μακον οὐδέν. ὠνεῖσθαι δὲ ἡμῖν ἐπακτοὺς πυροὺς οὐχ οἷόν τε διὰ σπάνιν
2 *κερμάτων. ἔστι δέ σοι, ὡς ἀκούω, τῆς πέρυσιν εὐετηρίας λείψανα. δάνεισον*
οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ὡς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ
τὰ παιδία. καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης ἐκτίσομεν ʽαὐτῷ τῷ μέτρῳ,
καὶ λώϊον', ἐάν τις ἀφθονία γένηται. μὴ δὴ περιίδῃς ἀγαθοὺς γείτονας
εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ φθειρομένους.

4 [I 25].

Εὐπέταλος Ἐλατίωνι.

Οὐδέν με τῆς γῆς ἀμειβομένης τῶν πόνων ἀντάξιον, ἔγνων ἐμαυτὸν
s. pag. 30 *ἐπιδοῦναι θαλάττῃ καὶ κύμασι. ζῆν μὲν γὰρ καὶ τεθνάναι μεμοίραται*
πᾶσιν ἡμῖν, καὶ οὐκ ἔστι τὸ χρεὼν φυγεῖν, ʽκἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν

---

3 [I 24].

Inscr. *Φιλομόσχῳ*] *Βελομόσχῳ Γ.*

§ **1.** *χάλαζα*] *θάλασσα Ven.* — *ἐμπεσοῦσα*] *ἐκπεσοῦσα* **A** *M.* — *λιμοῦ*] *λοιμοῦ* **A**. — *δὲ Γ Vat. Ven. Flor.* **s. m. h.**] om. **B C** *Δ Π Vulg.* — *ἐπακτοὺς*] *ἐπακτὰς Ven.* — *πέρυσιν Γ Vat.* **A** *edd.*] *περίσυν* **B** *Π Δ M*, *περὶ τῆς περὶ συν* **C**. — § **2.** *ἔχοιμι*] *ἔχοιμεν Vat.*, *ἔχωμεν* **m. h.**, *ἔχω* Herch. Quanti apud nostrum valeat structurae lex patet v. c. ex III 28 [III 64] § 1. — *καρπῶν δὲ εὐφορίας*] *καρπὸν δὲ ἐμφορίας Ven.* — *ἐκτίσομεν—λώϊον* Herel. Act. Klotz. III p. 91 Cob. **h.**] *ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λῷον Vulg.* **s. m.**, *ἐκτίσομεν αὐτό τε τὸ μέτρον Vat.*, *ἐκτίσομαι αὐτό τε τὸ μέτρον Γ.* Respicit Hes. Op. et D. 350. — *ἀφθονία codd.* (praeter **C**) **s. m. h.**] *εὐθηνία Vulg.* **C** „scioli interpretatio." Seil. cl. Hesych. s. v. *εὐεστὼ* et s. v. *εὐετηρία.* — *δὴ* Bergl. **B** *Γ Vat. Ven. Flor. Π* **s. m. h.**] *δὲ Vulg.* **A C**. — *εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ*] „*εἰς στενὸν* pro *ἐν στενῷ.*" Bergl. qui *τοῦ καιροῦ* non intelligit quid sibi velit. Hemst. cf. Plut. Mor. p. 178 a, cui loco Peerlkamp. (Xen. Eph. p. 358) addit Dem. XVII p. 214. Vide etiam Polyb. XXIX 11 (*τὸν ἔσχατον καιρὸν*), Plut. Sull. 12. Fort. tamen *τῶν καιρῶν* scribendum. *φθειρομένους* idem fere quod *ἰόντας*, ut saepius, cf. imprimis I 16 [I 13] § 3. Conjectura igitur Bernardi *κλήρου* (Reiskii vit. p. 325) inutilis erat.

4 [I 25].

Inscr. *Εὐπέταλος Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] *εὔταλος* **B** *Flor. Π Δ*, *Εὔθαλος* **A**, *Εὔστολος Vulg.* — *Ἐλατίωνι*] *Ἐλατίονι* **A**, *ἀλατίωνι Γ Vat.*, *ἀναχίωνι Ven.* Alterum nomen ad *πέταλον*, alterum ad *ἐλάτη.*

§ **1.** *τῶν πόνων* om. *Ven.* — *ἀντάξιον Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] *ἄξιον Vulg.* **B** *Flor.* **A**. — *μὲν*] om. *Ven.* **C**. — *μεμοίραται*] idem **B** sed *οι* in ras., *μεμοίρηται Leid.*, *μεμείραται Ven.* „Veteres *εἵμαρται.*" Cob. — *πᾶσιν* add. *Γ Vat.* **s. m. h.**] om. **B** *Ven. Flor. Vulg.* — *χρεὼν* Cob. probb. Nauck. Metr., rec. **h.**] *χρέος Codd. Vulg.* **s. m.** Requiritur 'effugere necessitatem, fatum'. — *φυγεῖν*] *τηρεῖν* **A**, ortum e sequente *τηρῇ.* — *κἂν*]

2 καθείρξας τηρῇ. ἐνεργὸς γὰρ ἡ εἱμαρμένη καὶ τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον·
ὥστε τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τούτων ταλαντεύεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς τύχης βραβεύ-
εται. ἤδη γάρ τινες μὲν ἐπὶ γῆς ὠκύμοροι, ἐπὶ θαλάττης δὲ μακρόβιοι
3 κατεβίωσαν· ὥστε εἰδὼς ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐπὶ ναυτιλίαν βαδιοῦμαι, καὶ
ἀνέμοις ὁμιλήσω καὶ κύμασι. κρεῖττον γὰρ ἐπανήκειν ἐκ Βοσπόρου καὶ
Προποντίδος νεόπλουτον, ἢ καθήμενον ἐπὶ ταῖς τῆς Ἀττικῆς ἐσχατιαῖς
λιμῶδες καὶ αὐχμηρὸν ἐρυγγάνειν.

5 [I 26].

m. pag. 16 **Ἀγελαρχίδης Πυθολάῳ.**

*Μέγα, ὦ γενναῖε, κακόν εἰσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τοκογλύφοι. ἐγὼ γὰρ
οὐκ οἶδα τί παθών, δέον παρὰ σὲ ἢ παρά τινα ἄλλον τῶν κατ' ἀγρὸν
s. pag. 31 γειτόνων ἐλθεῖν, ἐπεὶ κατέστην ἐν χρείᾳ χρημάτων, βουλόμενος ἐπὶ Κολωνῷ
πρίασθαι χωρίον, ξεναγήσαντός μέ τινος τῶν ἀστικῶν ἐπὶ τὰς Βλεψίου
2 θύρας ἀφικόμην. εἶτα καταλαμβάνω πρεσβύτην ὀφθῆναι ῥικνόν, συνεσπα-*

καὶ Vat. — *αὐτὸν καθείρξας Flor.* **s. m. h.**] *αὐτὸν καθ.* **B**, *ἑαυτὸν καθ. Γ Vat. Ven.*, *καθ. αὐτὸν Vulg.*, *καθ. αὐτὸν* **A** *Δ* **C**. Sunt verba Dem. de Coron. 97. — § **2.** *ἐνεργὸς γὰρ ἡ εἱμαρμένη* Davisius (ad Maxim. Tyr. XI, 5) rec. **s. m. h.**] *ἐνεργὸς γὰρ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Vulg. Vat. Flor.*, *ἐναργὴς γὰρ ἡ ἡμ. ἐκ.* Arnald. misc. obss. IV p. 452 prob. Wagn., *ἐνεργὸς ἡμέρα ἐκ. Ven.* — *πεπρωμένον*] *πεπραγμένον Ven.* — *οὐχ ὑπὸ τούτων Vulg.*] *οὐδ' ὑπὸ τούτων* **h.**, *οὐδ' ὑπὸ τούτοις* **s. m.**, *οὐχ* sed *χ* in ras. **B**, *οὐδ' Cod. Dorv.*, *οὔθ'* cett. codd. (praeter *Vat.* qui *οὐθ'*), *ὑπὸ τούτων* **A**, *ὑπὸ τούτοις* **B** *Γ Vat. Ven. Flor.*, *ὑπὲρ τούτοις Cod. Dorv.* 'ut vita non ab illis (nempe a mari aut terra) pendeat, non ab illis regatur, verum a fortuna'. — *τῆς τύχης* Reisk. *Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] *τῇ τύχῃ Vulg.* **B** *Flor.* — *βραβεύεται*] *βιάζεται Γ*, *βραύσεται Flor.* — § **3.** *ἔχειν*] „pro *ἔχοντα*." Cob. — *ὁμιλήσω*] *ὁμιλήσων* Nab. — *ἢ* ante *καθημ.*] om. *Ven.* — *ἐπὶ ταῖς*] *ἐπὶ τὰς Γ Vat.* „Immo *ἐν ταῖς*." Cob. Cf. tamen I 1 [I 1] § 2, II 17 [III 20] § 2, fr. V [VI] § 5, Eur. Phoen. 1534, Arist. Plut. 338, et jam Herod. V 77. — *ἐσχατιαῖς*] *ἐσχατιὰς Γ Vat.* — *λιμῶδες*] *λιμώδη* **A**.

5 [I 26].

Inscr. Πυθολάῳ] *Πυθόλα Ven.* **A**, *Πιθολάῳ Γ Vat. Flor.*

§ **1.** *ὦ γενναῖε Γ Vat. Ven. Cod. Dorv.* **s. m. h.**] *ὦ γύναι* cett. codd., *ὦ φίλε Vulg.* — *εἰσιν* add. *Γ Vat.* **s. m. h.**] om. *Vulg. Flor.* — *τοκογλύφοι*] *κοτογλ. Δ M*, *κοντογλ.* **C** *K.* — *γὰρ*] *δὲ Γ Vat. Ven.* — *οἶδα τί*] *οἶδ' ὅ τι* Cob. **h.**, sed cf. II 35 [III 37] § 3. — *παρά* ante *τινα* om. **A**. — *κατ' ἀγρὸν*] *κατ' ἀγροὺς Γ* **s. m.** Postea tamen Seil. etiam singularem cl. II 8 [III 11] § 2, II 17 [III 20] § 4, II 32 [III 34] § 3, II 7 [I 28] § 2, II 11 [III 14]. — *κατέστην*] *κατέστιν Flor.* — *Κολωνῷ edd.*] *Κολωνίῳ Γ Vat. Flor. Π Δ* **A C**, *Κωλωνίῳ M.* — *ξεναγήσαντός* Bergl. *Γ Vat. Ven. Π Cod. Dorv.* **s. m. h.**] *ἐξηγήσαντός Vulg. Δ* **C** „dicendum fuerat *ἐξηγησαμένου*." Bergl. — *Βλεψίου* **h.**] *Βυρτίας Γ Vat. Ven.*, *Βυρτίου* **s.**, *Μυρτίου Cod. Dorv. Flor.*, *Μαρτίου Vulg. Π Δ* **A C**, *Μαργίτου* aut *Μαργίου* Reisk., *Μαντίου* Hemst. cl. Dem. XXXIX et XL., *Μαρψίου* Mein Adhibenda optimorum codd. lectio. De *Μαργίου* igitur aut *Μαντίου* aut *Μαρψίου* non cogitandum, sed aut cum **s.** legendum *Βυρτίου*, aut (quod ego praetuli) conj.

κότα τὰς ὀφρῦς, χαρτίδια ἀρχαῖά τινα σαπρὰ δὲ διὰ τὸν χρόνον, ὑπὸ κόρεων καὶ σητῶν ἡμίβρωτα, διὰ χειρὸς κατέχοντα. εὐθὺς μὲν οὖν μόλις με προσεῖπε, ζημίαν ἡγούμενος τὴν προσηγορίαν. εἶτα τοῦ προξένου
3 φήσαντος ὡς δεοίμην χρημάτων, πόσων ἤρετο ταλάντων. ἐμοῦ δὲ θαυμάσαντος τὴν ὑπερβολὴν διέπτυεν εὐθέως καὶ δῆλος ἦν δυσχεραίνων. ὅμως ⟨δ'⟩ ἐδίδου καὶ ἀπῄτει γραμματεῖον καὶ πρὸς τῷ ἀρχαίῳ τόκον βαρύν, καὶ τὴν οἰκίαν ὑποτεθειμένος ἥ ἔστι μοι. μέγα τι κακόν εἰσιν οἱ περὶ τὰς
s. pag. 32 ψήφους καὶ δακτύλων κάμψεις ἀλινδούμενοι. μή μοι γένοιτο, ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι, μὴ δανειστὴν ἰδεῖν.

---

recipienda Herch. qui cf. Luc. Tim. 58 et Dial. Mort. 27, 7. — § **2.** *χαρτίδια ἀρχαῖά τινα σαπρὰ δὲ* Arnald. (Misc. Obss. IV p. 453) Hemst. **s. m. h**. Confirm. *Γ Vat.* (qui tamen om. *δὲ*) et *Ven.* (qui *σαπράδαι*)] *χάρτην διὰ ἀρχαῖα σαπρῷ δὲ Flor.*, *χάρτην διαρχαῖά τινα σαπρὰ δὲ Π Δ*, *χάρτην δι' ἀρχαῖά τινα σαπρώδη* **A**, *χάρτην διαρχαῖόν τινα σαπρῶ δὲ* **C**, unde *χάρτην δι' ἀρχαῖά τινα σαπρὸν δὲ Vulg.*, *χάρτην δὲ ἀρχαίαν τινὰ σαπρὰν* R. — *διὰ τὸν χρόνον Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] *τῷ χρόνῳ Vulg.*, om. *διὰ* cett. codd. — *σητῶν*] „Att. *σέων*." Cob. Cf. Anth. Pal. XI 322, 347. — *ἡμίβρωτα* Hemst. Arnald. l. l.] confirm. *Codd.* praeter *Leid.* qui *ἡμιβρώτων*, unde *ἡμίβρωτον Vulg.* — *κατέχοντα Γ Vat. Ven. Flor.* **s. m. h.**] *ἔχοντα Π Δ* **C** *Vulg.* „Veteres *ἔχοντα*." Cob. Cf. *προσανέχειν* pro Att. *προσέχειν* I 4 [I 4] § 1, II 21 [III 24] § 3. — *εὐθὺς*] Melius *ἀρχὴν* vel *κατ' ἀρχὰς* scripsisset. — *προσεῖπε, ζημίαν*] *προσεῖπεν ⟨ὥσπερ⟩ ζημίαν* Nab. Malim (cl. I 15 [I 12] § 2) *προσεῖπε, ζημίαν ⟨οἶμαι⟩ ἡγούμενος* vel, ut mihi suggerit v. clar. H. J. Polak., *ζημίαν ἡγουμενος ⟨οἶμαι⟩ τ. πρ.* ad evitandum hiatum. — § **3.** *διέπτυεν*] *διέκτυεν Leid.*, *ἀπέπτυεν* Hirsch. Cf. Luc. de merc. cond. 30 fin. et *διάπτυστος*. — *ὅμως ⟨δ'⟩ ἐδίδου* Cob.] *καὶ δῆλος ἦν ⟨καταφρονῶν τῆς εὐτελείας τοῦ δανείσματος· τέλος δὲ καὶ⟩ δυσχεραίνων ὅμως ἐδίδου* aut [*ὅμως ἐδίδου*] Herm., qui male putat Agelarchidem abire infecta versura. — *πρὸς Γ Vat. Ven.* Seil. **m. h.**] *ἐπὶ Vulg.* **s.**, om. *Flor.* — *τόκον*] *τόκῳ Δ* **C** *K M.* — Ante *τόκον* add. *καὶ Γ Vat. Ven.* — *οἰκίαν* Herm.] *οὐσίαν Codd. edd.* „*τὴν οὐσίαν ἥ ἔστι μοι* wäre eine unerträgliche tautologie." Herm. — *ὑποτεθειμένος* Pierson. ad Herod. p. 474, rec. **s. m.**] *ὑποθήσει μηνὸς Γ Vat.*, *ὑποθέσει μηνὸς Flor. Π Vulg.*, *ὑποθέσιν μηνὸς Ven.*, *ὑπετίθει μηδενὸς* **A**, *ὑποθέμενος* Bergl., *ὑποθησόμενος* Herm. **h.** (sed futuro hic locus non est), *καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχαίῳ τόκον βαρὺν μηνὸς καὶ τὴν οὐσίαν ὑπόθεσιν προσέτι.* R. (ubi vix Graecum *ὑπόθεσιν* pro *ὑποθήκην*), *ὑπετίθετο ἥ ἔστι μοι* Hirsch. (*μηνὸς* ex mrg. irrepsisse contendens. Non male). — *ἥ ἔστι μοι Γ Vat.* **s. m. h.**] *εἰ ἔστι μοι Flor. Π*, *εἰ ἔτι μοι M K*, *εἰσέτι μοι Vulg.*, *προσέτι. οἴμοι ὡς* Reisk. frustra. — *εἰσιν*] om. **A**. — *τῶν* ante *δακτ.* om. *Ven.*] add. cett. codd. *edd.* — *κάμψεις Ven.* **m.**] *τὰς κάμψεις Vulg.* **s. h.**, *κατακάμψεις Γ Vat.* Seil. sed cf. Anth. Pal. I 84. Ortum videtur *κατα* ex sequente *καμ.* — *ἀλινδούμενοι Codd.* **s. m. h.**] *εἰλινδούμενοι Vulg.* Veteres aut *κυλίνδεσθαι* (Ar. Vesp. 492) aut *καλινδεῖσθαι* (Isocr. XV 30, Dem. XIX 199) aut etiam *κυλινδεῖσθαι* (servant saltem Herm. et Schanz. Plat. Phaed. p. 81 d et 82 e). Alc. etiam *ἀλινδεῖσθαι* eo sensu, cf. II 11 [III 14], II 28 [III 31] § 2, nec non *εἰλεῖσθαι*, cf. III 24 [III 60] § 1, III 28 [III 64] § 2. *κυλινδεῖσθαι* legitur III 40 [I 23] § 2, *καλινδεῖσθαι* remansit in *καλινδήσεσι τῶν κύβων* III 6 [III 42] § 1, *εἰλινδεῖσθαι* nihil est. — *δαίμονες*] om. *Γ Vat. Ven.* — *μὴ λύκον ἔτι μὴ*] *μὴ λύκον ἔτι μήτε* Valck., *μὴ—μηδὲ* Jacobs. prob. Nab. „asyndeton aptissimum." Seil.

6 [I 27].

Ἀνίκητος Φοιβιανῇ.

Φεύγεις με, ὦ Φοιβιανή, φεύγεις, καὶ ταῦτα ἀρτίως ὅλον τὸν ἀγρὸν ἀπενεγκαμένη. τί γὰρ οὐ τῶν ἐμῶν λαβοῦσα ἔχεις; οὐ σῦκα; οὐ τυρὸν ἐκ ταλάρων; οὐκ ἔριφον νεογιλόν; οὐκ ἀλεκτορίδων ζεῦγος; οὐ τὰ λοιπὰ τρυφήματα πάντα ἔστι σοι ἐξ ἐμοῦ; οὕτως ὅλον με αὐτῇ ... κατὰ τὴν
2 *παροιμίαν ἀνατρέψασα δουλεύειν ἐπηνάγκασας. σὺ δὲ οὐδεμίαν ὤραν ἔχεις ἐμοῦ διακαῶς φλεγομένου· ἀλλὰ χαῖρε καὶ ἄπιθι· ἐγὼ δὲ [οἴσω] βαρέως μέν, οἴσω δὲ ὅμως τὴν ἀτιμίαν.*

7 [I 28].

m. pag. 17
s. pag. 33

Φοιβιανὴ Ἀνικήτῳ.

Ὠδίνουσά με ἀρτίως [ἥκειν ὡς ἑαυτὴν] ἡ τοῦ γείτονος μετέπεμψε γυνή· καὶ δῆτα ᾔειν ἀραμένη τὰ πρὸς τὴν τέχνην, σὺ δὲ ἐξαπίνης ἐπιστὰς ἐπειρῶ τὴν δέρην ἀνακλάσας κύσαι. οὐ παύσῃ τρικόρωνον καὶ ταλάντατον

---

6 [I 27].

Φοιβιανῇ] *Φοιβιαίνῃ* **B** *Π*.

§ **1.** *Φοιβιανὴ* **B** *Π edd.*] *Φοιβιάνη Vat. Ven. Flor.* — *οὐκ ἔριφον νεογιλὸν* add. *Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] om. *Vulg. Flor. Π* **B**. — Post *σῦκα, ταλάρων, ζεῦγος* interrog. sign. posui cum **B**. — *πάντα*] om. *Γ Vat.* — *αὐτῇ ... κατὰ* **m. h.**] *αὐτὴ κατὰ Vulg.* **s.**, *αὐτῇ κατὰ* **B**, *αὐτίκα κατὰ* **C**, *ἄρδην κατὰ* Jacobitz., *αὐτῇ ⟨σκάφῃ⟩* dubitanter Mein. cl. Choliamb. poët. p. 174, Zenob. II 31, Diogen. II 39. Proverbium ignotum. — *ἐπηνάγκασας Γ Vat. Flor. Π Δ M K*] *κατηνάγκασας* **B**, *ἠνάγκασας Vulg.* **A**. — § **2.** *ὤραν* mrg. *Π* **w. s. m. h.**] *ὥραν* cett. codd. *Vulg.* — Post *ἔχεις* trium litt. rasura in *Γ*. — *διακαῶς*] *διακακῶς* **C** *M*. — [*οἴσω*] Cob. **h.** Cf. IV 11 [I 39] § 2, II 35 [III 37] § 3.

7 [I 28].

§ **1.** *Ὠδίνουσά*] *ὠδίνουσαί Γ*, *ὠδύνουσαν Ven.* — [*ἥκειν ὡς ἑαυτὴν*] expunxi cl. III 29 [III 65] § 2, IV 16 [II 4] § 2, [*ἥκειν*] relicto *ὡς ἑαυτὴν* Cob. **h.** Sed *μετέπεμψεν ὡς ἑαυτὴν* inauditum. — *μετέπεμψε Codd.* (praeter **A**) **s. m.**] *μετεπέμψατο* **A w. h.** Cf. Ar. Vesp. 680, Thuc. IV 88, 9; VII 8, 1; I 112, ubi vide Classen-Steup; apud nostrum etiam III 29 [III 65] § 2. — *καὶ δῆτα*] vide ad I 13 [III 3] § 2. — *ᾔειν* Bergl. **B** *Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] *ἥκειν Δ* **A C** *Vulg.*, *ἥκειν Π*, *ειν* tantum *Flor.* In nonnullis libris *ἥκειν*, ut videtur, ex loco superiore huc descendit. — *ἐξαπίνης Γ Vat. Ven.* **s.** Cob. **h.**] *ἐξαπίνεος* **B**, *ἐξαπιναῖος Flor. Π* **m.**, *ἐξαπιναίως Δ* **A** *Vulg.* Adv. requiritur quidquid contradicit Herm. Vide ad IV 9 [I 37] § 1. — *ἐπιστὰς Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] *ἀναστὰς* **B** *Flor. Π Vulg.* — *τὴν*] om. *Γ* — *δέρην Vulg.* **m. h.**] *δέριν* **B** *Γ Flor. Π Δ* **C** *K M*, *δέρριν Ven.*, *δέρρην Vat.* „Formae *δέριν* nullum exemplum est." Mein. — *τρικόρωνον* Majus (hist. crit. de la Rép. des lettres IX p. 144) confirm. *Γ Vat. Ven.*, rec. **s. m. h.**] *τρίκορον* **B** *Flor. Π Δ Cod. Dorv.* **A**, *τρίκουρον* **C** *Vulg.*, unde *σιτόκουρον* Bergl. cl. Athen. VI p. 248 b. Ad *τρικόρωνος* cf. A. Pal. V 289, XI 69. — *ταλάντατον* La Croz. confirm. **B** *Γ Vat.*, rec. **s. m. h.**] *τάλαντα τὸν Flor.*, *τάλαν* **A**, *τάλαντον*

γερόντιον πειρῶν τὰς ἐφ' ἡλικίας [ἀνθούσας] ἡμᾶς ὥς τις ἄρτι γενειάζειν
2 *ἀρχόμενος; οὐχὶ τῶν κατ' ἀγρὸν πόνων ἀφεῖσαι ἀργὸς τῶν ἰδίων προϊστάμενος; οὐ τοὐπτανίου καὶ τῆς ἐσχάρας ὡς ἀδύνατος ὢν ἐξέωσαι; πῶς οὖν*
pag. 34 *τακερὸν βλέπεις [βλέμμα] καὶ ἀναστένεις; πέπαυσο, Κέρκοψ ἄθλιε, καὶ τρέπου κατὰ σεαυτόν, [ὦ πρέσβυ], μή σε λαβοῦσα κακόν τι ἐργάσωμαι.*

8 [III 11].

pag. 45
pag. 88

Δροαντίδας Χρονίῳ.

Οὐκέτι σοι μέλει οὔτε τῆς εὐνῆς ἡμῶν οὔτε τῶν κοινῶν παιδίων οὔτε μὴν τῆς κατ' ἀγρὸν διατριβῆς, ὅλη δὲ εἶ τοῦ ἄστεος, Πανὶ μὲν καὶ Νύμφαις ἀπεχθομένη, ἃς ἐπιμηλίδας ἐκάλεις καὶ δρυάδας καὶ ναΐδας,
2 *καινοὺς δὲ ἡμῖν ἐπεισάγουσα θεοὺς πρὸς πολλοῖς τοῖς προϋπάρχουσι. ποῦ*

Δ Π Vulg., *ταλάντα Ven.*, *φάλανθον* vel *φάλαντον* Hemst. — *ἐφ' ἡλικίας* **B C s. m.**] *ἐφ' ἡλικίᾳ Γ Vat.*, *ἀφ' ἡλικίας Π Δ Vulg.* An scripsit *ἐν ἡλικίᾳ*? — [*ἄνθουσας*] **h.** — *ὥς τις Γ Π Δ Leid.* **A s. m. h.**] *ὥστις Vulg.*, om. *τις* **C.** — *γενειάζειν* Nauck. **h.**] *νεάζειν Vulg.* quod frustra defendit Herm. cl. IV 14 [II 2] § 1, *χνοάζειν* Nab. non male, sed magis placet *γενειάζειν*, quod litt. *νε* haplogr. abiit in *νεάζειν* (notum enim *γ* et *ν* minusculas identidem confundi). — *οὐχὶ—προϊστάμενος;* **h.**] In *Vulg.* **s. m.** *ἀεργὸς* legitur cum *codd.* praeter *Γ* (de qua re cf. I 1 [I 1] § 2). Pro *ἀφεῖσαι* hab. *ἤφεισαι* **B** *Π*, *ὕφεισαι K*, *ἤφει Flor.*, om. *Γ Vat. Ven.* Post *ἀργὸς* add. *εἶ; Γ Vat.* Quod ad *τῶν ἰδίων προϊστάμενος* (ita **A**, *τῶν ἀϊδίων πορισάμενος Π Δ Leid.* **C** *Vulg.*, *τὴν ἀδικίαν πορισάμενος* **B**, *τὴν ἀηδίαν πορισάμενος δὲ Ven.*, *τὴν ἀ . . . δίαν πορισάμενος Flor.*, om. *Vat. Γ*) varie tentata sunt: *ἀφεῖσαι, τοῖς ἀέργοις τῶν βοϊδίων παρισούμενος* et *ἀροτὸν* pro *ἀγρὸν* R., *τῶν ἰδίων πορισάμενος* Lennep. ad Phal. p. 214, *τῶν ἀΐδου πυλῶν παριστάμενος* Gloss. Eichst., *ἀφεῖσαι; ⟨οὐκ⟩ ἀργὸς ⟨εἶ⟩ τ. ἰ. πρ.;* proponit Polak. — [*βλέμμα*] Bergl. **m. h.** Cf. II 16 [III 19] § 2, II 18 [III 21] § 2, III 39 [I 22] § 2, IV 13 [II 1] § 2. — *ἀναστένεις* Bergl.] *ἀναπνέεις Codd.* **s.**, *ἀναπνεῖς* **w. h.**, *καὶ . . . . . ἀναπνέεις* **m.**, [*καὶ ἀναπνέεις*] Mein., *βαρὺ ἀναπνεῖς* Seil., *πνεῦμα ἐρωτικὸν ἀναπνεῖς* Herm., *ἔρωτα ἀναπνεῖς* Herch. Postea Herm. *Vulg.* defendit cl. Dem. Mid. § 209, Xen. Symp. II 26, Plato legg. VIII p. 838 d. Frustra. Tentat idem *μύρου πνεῖς*, sed ipse sibi non credens. — *Κέρκοψ* Arnald (misc. obss. 5, p. 55), Burmann. (ad Ovid. Metam. XIV 92). Confirm. *Flor. Π* **B**, rec. *edd.*] *Κέκροψ* cett. codd. *Vulg.* — [*ὦ πρέσβυ*] **h.** Adscriptum ad *Κέκροψ*, post *Κέρκοψ* ineptum. — *μὴ—ἐργάσωμαι* add. *Γ Vat. Ven.* rec. **s. m. h.**] om. *Vulg.*

8 [III 11].

Inscr. Χρονίῳ] *Κρονίῳ* Reisk., *Χρονίῳ* suspectum Bergl. Mein., defendit Seil. cl. Paus. VIII 47 § 6, *Χιονίῳ* Kayserus **h.**

§ **1.** *παιδίων* **B** *Γ Ven. Flor. Π* **s. m. h.**] *παίδων Vat. Vulg.* — *μὴν*] *μὲν Vat.* — *ὅλη*] *ὅλος* (i. e. *ὅλως*) *Ven.* — *ἄστεος*] *ἄστεως* Herch., sed cf. III 15 [III 54] § 4, III 29 [III 65] § 2, fr. V [VI] § 16. — *ἀπεχθομένη* **B** *Flor. Π* **w. s. h.**] *ἀπεχθανομένη* cett. codd. **b. m.** 'Pan. et Nymph. exosa', vel iis 'infensa'. — *ναΐδας*] om. **B.** — *πολλοῖς*] *πολλοὺς Ven.*

γὰρ ἐγὼ κατ' ἀγρὸν ἱδρύσω Κωλιάδας ἢ Γενετυλλίδας; οἶδ' ἀκούσας
ἄλλα τινὰ δαιμόνων ὀνόματα, ὧν διὰ τὸ πλῆθος ἀπώλισθέ μου τῆς
3 *μνήμης τὰ πλείονα. οὐ σωφρονεῖς ὡς ἔοικεν, ὦ γύναι, οὐδὲ ὑγιές τι*
διανοῇ. ἀλλὰ ἐνάμιλλος εἶ ταῖς ἀστικαῖς ταυταισὶ ταῖς ὑπὸ τρυφῆς διαρ-
s. pag. 89 *ρεούσαις, ὧν καὶ τὸ πρόσωπον ἐπίπλαστον καὶ ὁ τρόπος μοχθηρίας*
ὑπεργέμων· φύκει γὰρ καὶ ψιμυθίῳ καὶ παιδέρωτι δευσοποιοῦσι τὰς
παρειὰς ὑπὲρ τοὺς δεινοὺς τῶν ζωγράφων. σὺ δὲ ἢν ὑγιαίνῃς, ὁποίαν σε
τὸ ὕδωρ ἢ τὸ ῥύμμα τὸ πρὶν ἐκάθηρε, τοιαύτη διαμενεῖς.

9 [III 12].

Πρατίνας Ἐπιγόνῳ.

Μεσημβρίας οὔσης σταθερᾶς φιλήνεμόν τινα ἐπιλεξάμενος πίτυν [καὶ
πρὸς τὰς αὔρας ἐκκειμένην] ὑπὸ ταύτῃ τὸ καῦμα ἐσκέπαζον. καί μοι
ψυχάζοντι μάλ' ἡδέως ἐπῆλθέ τι καὶ μουσικῆς ἐπαφήσασθαι, καὶ λαβὼν
τὴν σύριγγα ἐπέτρεχον τῇ γλώττῃ, στενὸν τὸ πνεῦμα μετὰ τῶν χειλέων
2 *ἐπισύρων, καί μου ἡδύ τι καὶ νόμιον ἐξηκούετο μέλος. ἐν τούτῳ δὲ οὐκ*

---

§ **2.** *Γενετύλλιδας; οἶδ' ἀκούσας ἄλλα τινὰ*] *Γενετύλλιδας; οἶδ' ἀκούσας τὰ ἄλλα τῶν* **B**, *Γενετύλλιδας ἃς οἶδα ἀκούσας καὶ τὰ ἄλλα τῶν* Jacobs. ad Ach. Tat. p. 606. „Att. *ἀλλ' ἄττα* pro *ἀλλὰ τινὰ*." Cob. — *ἀπώλισθέ* Hemst. **s. m. h.**] *ἀπόλισθέ* Steph. Bernard. ad anon. introd. anatom. p. 85, *ἀπολεῖσθαι Codd. Vulg.* — § **3.** *ὡς ἔοικεν* add. **B** *edd.*] om. cett. codd. — *ἐνάμιλλος εἶ* Mein.] *ἁμιλλᾶσαι ἐν* **B** *Vulg.*, *ἅμιλλαι ἐν Ven.*, *ἐν* del. Hemst., *ἁμιλλᾷ γε* Seil., *ἀλλ' ἅμ' ἐλᾷς* (scil. *εἰς τὸ ἄστυ*) *ἐν ταῖς ἀστικαῖς ταυταισὶ* (scil. *ἀναστρεφομένη*) Metr., *ἀλλ' ἀλινδῇ ἐν* **h.** Dicebant *ἁμιλλᾶσθαι πρός τινα*, cf. Thuc. VI 31 § 3, Eur. Herc. Fur. 960, Luc. Dial. Mort. XII 7. Ad *ἐνάμιλλος* cf. v. c. ep. Crat. (**s.** p. 166) fin. — *ἀστικαῖς* Ruhnk. **s. m. h.**] *ἀττικαῖς Codd. Vulg.* — *ταυταισὶ ταῖς*] *ταυτησὶ τῆς Ven.* — *καὶ παιδέρωτι*] om. **B.** — *δευσοποιοῦσι*] *δευσωποιοῦσι Leid.* — *ὑγιαίνῃς*] *ὑγιαίνοις Ven.* — *ὁποίαν σε*] *ὅπου ἄρ σε Ven.*, unde *ὁποίαν ἄρα* Mein. pro *ἐκάθηρε* imprf. requirens. — *ῥύμμα*] *ῥύμα Γ Leid.*, *ῥῆμα Ven.*

9 [III 12].

§ **1.** *Μεσημβρίας—σταθερᾶς*] om. *Ven.* — *σταθερᾶς* **B** *Γ* **s. m. h.**] *σταθηρᾶς Vulg. Vat.* — [*καὶ πρὸς τὰς αὔρας ἐκκειμένην*] **m. h.**] *καὶ πρὸς τὰς αὔρας ἐσκιασμένην* Metr., quod vix intelligo. Pro *ἐκκειμένην* hab. *ἐκείμην Ven.*, unde *πρὸς τὰς αὔρας ἐκείμην ὑπὸ ταύτῃ τὸ καῦμα σκιάζων* Mein. — *ἐσκέπαζον* Mein.] *ἐσκίαζον Codd. edd.* quod frustra defendit Keil. cl. Xenoph. Oec. XIX 18, *ἐσκέδαζον* cl. *σκεδάζειν ἤερα, καπνὸν* Metr., *ἔσχαζον* vel *ἠλύσκαζον* Herm., quorum illud saltem ineptum. Ad *ἐσκέπαζον* cf. Anacreont. XVII 9. — *τι*] *τις Ven.* — *καὶ* add. *Codd.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* — *μουσικῆς* Bergl. edd. sqq.] *μουσικῶς Vulg. Codd.* — *ἐπαφήσασθαι*] *ἐφάψασθαι* Bergl. **w.**, *μουσικῇ ἐπαφήσεσθαι* Bergl. etiam, subaudito vel addito *ἐμαυτὸν* (male *ἐπαφήσεσθαι* ab *ἐπαφίημι* deducens). — *μετὰ*] *μεταξὺ* Mein. Mutatione non opus est. — *χειλέων* **B s. m. h.**] *χειλῶν Vulg.* — *καί μου* **m. h.**] *καί μοι Codd. Vulg.* **s.** — § **2.** *ἐν τούτῳ δὲ*] *ἐν τῷδε Ven.*, *ἐν τούτῳ δὴ* Mein., sed cf. ad I 8 [I 8] § 1.

οἰδ' ὅπως ὑπὸ τῆς ἡδυφωνίας θελγόμεναι πᾶσαί μοι πανταχόθεν αἱ αἶγες
περιεχύθησαν, καὶ ἀφεῖσαι νέμεσθαι τοὺς κομάρους καὶ τὸν ἀνθέρικον
ὅλαι τοῦ μέλους ἐγίνοντο. ἐγὼ δὲ ἐν μέσαις τὸν Ἠδωνὸν ἐμιμούμην τὸν
pag. 90 *παῖδα τῆς Καλλιόπης. ταῦτά σοι οὖν εὐαγγελίζομαι, φίλον ἄνδρα συνει-*
δέναι βουλόμενος ὅτι μοι μουσικόν ἐστιν τὸ αἰπόλιον.

10 [III 13].

pag. 46

Καλλικράτης Αἴγωνι.

Ἐγὼ μὲν ἥκοντος τοῦ καιροῦ γύρους περισκάψας καὶ ἐμβαθύνας βόθρια
οἷος [τε] ἤμην ἐλάδια ἐμφυτεύειν καὶ ἐπάγειν αὐτοῖς ναματιαῖον ὕδωρ,
2 *ὅ μοι ἐκ τῆς πλησίον φάραγγος ἐποχετεύεται. ἐπελθὼν δὲ ὄμβρος ἐς*
τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας ποταμοὺς ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκρωρείας τῶν
ὀρῶν ἐγέννησεν, οἳ ῥύμῃ κατασυρόμενοι ἰλὺν ἐπεσπάσαντο καὶ τοὺς βό-
θρους κατέχωσαν, ὥστε εἶναι πάντα ἰσόπεδα καὶ οὐδὲ δοκεῖν ὅλως εἰργασ-
3 *μένα. οὕτως ἠφάνισταί μοι τὰ πονήματα καὶ εἰς μίαν ὄψιν ἄτοπον κατέστη.*
τίς ἂν οὖν ἔτι πονοίη μάτην, ἀδήλους ἐλπίδας ἐκ γεωργίας καραδοκῶν;
μετιτέον μοι ἐφ' ἕτερον βίον. φασὶ γὰρ ἅμα ταῖς τῶν ἐπιτηδευμάτων
ἀλλαγαῖς καὶ τὰς τύχας μετασχηματίζεσθαι.

καὶ ante *ἀφεῖσαι* om. *Ven.* — *τὸν Vulg.* **s. m. h.**] *τὸ* **B** *Γ Vat. Ven.* — *ἐγίνοντο*] *ἔγενεν Ven.* — *ἐν μέσαις τὸν Ἠδωνὸν* **B**] *ἐν μέσαις ταῖς ἡδοναῖς Γ Vat. Ven.* **b. h.**, *ἐν μέσοις τοῖς Ἠδωνοῖς* Reisk. **w. s.** quod speciosius quam verius, *ἐν μέσαις ταῖς νομαῖς* **m.** „Mallem *ἀγέλαις* vel *ποίμναις* nisi esset caprarius." Bergl. Nunc demum **B** reddidit Alciphronis verba. Ad *μέσαις* facile subintelligitur *αἰξὶν*. — *σοι* scripsi] *σε Codd. edd.* Acc. non fero in Atticista. Cf. Ar. Eqq. 643, Dem. XVIII 323. — *ἐστιν τὸ* **B s. m. h.**] *ἐστιν ἔχειν τὸ Vat. Ven.*, *ἐστιν ἔχειν Vulg.*, *ἐστιν ἐκεῖνο* Mein. Vide ad I 1 [I 1] § 5. Fort. *τὸ* delendum.

10 [III 13].

Inscr. Καλλικράτης] *Καλλίκρατος* **B.**

§ **1.** *βόθρια* **B** *Ven.* **s. m. h.**] *βόθρον Vulg. Vat.* — *οἷος [τε] ἤμην* scripsi] *οἷος [τε] ἦν* Cob. **h.** „Non dicit *ἐδυνάμην*, sed *προῃρούμην, παρεσκευαζόμην.*" Cob. Vide ad I 15 [I 12] § 2, sed *ἤμην* servavi cl. III 18 [III 54] § 3, et I 17 [I 14] fin. ubi *ἴσο* pro *ἴσθι*. — *ναματιαῖον* Bergl. *edd.*] *ναματίδιον* **B**, *ναμάτιον Vulg. Γ Vat. Ven.* Confert Bergl. Theophr. hist. plant. IV 3, cui add. Aeschin. II 115. 'jugis aqua'. — § **2.** *καὶ νύκτας ἴσας*] *καὶ νύκτας τὰς ἴσας* **h.** — *ἀκρωρείας τῶν ὀρῶν*] „vid. Lobeck. Paral. p. 537." Mein. Cf. apud nostrum *πολιοῦχε ἄστεος* III 15 [III 51] § 4, *εὐημερίας ἡμέρα* III 38 [I 21] § 2. Praeterea vid. ad I 13 [III 3] init. — *οἳ*] *ἡ Ven.* — *ἰλὺν*] *ἰλὴν Leid.* — § **3.** *μοι* add. **B w. s. m. h.**] om. *Γ Vat. Ven.* — *ἂν οὖν* **B** *edd.*] om. *ἂν Γ Vulg.* — *πονοίη μάτην, ἀδήλους Vulg.* **s.** Cob. **h.**] *πονοίη, μάτην ἀδήλους* Reisk. **m.**, [*ἐκ γεωργίας*] Nauck., qui verba *μάτην—καραδοκῶν* poetae cuidam tribuit. Aegre careas verbis *ἐκ γεωργίας*. — *καραδοκῶν*] *παραδοκῶν* in **m.** est typothetae vitium. — *ἀλλαγαῖς*] *ἀλλαγεῖν Ven.* — *τὰς τύχας* Bergl. **B** *Γ edd.*] *τὰς ψυχὰς Vulg.* — *μετα* ante *σχηματίζεσθαι* om. **B.**

11 [III 14].

s. pag. 91

Σιτάλκης Οἰνοπίωνι.

Εἰ πατρῴζεις, ὦ παῖ, καὶ τἀμὰ φρονεῖς, χαίρειν τοὺς ἀλαζόνας ἐκείνους τοὺς ἀνυποδήτους καὶ ὠχριῶντας, οἳ περὶ τὴν Ἀκαδήμειαν ἀλινδοῦνται, καὶ βιωφελὲς μὲν οὐδὲν οὔτε εἰδότας οὔτε πράττειν δυναμένους, τὰ μετέωρα δὲ πολυπραγμονεῖν ἐπιτηδεύοντας, ἐάσας ἔχου τῶν κατ' ἀγρὸν ἔργων, ἀφ' ὧν σοι διαπονοῦντι μεστὴ μὲν ⟨ἔσται⟩ ἡ σιπύη πανσπερμίας, οἱ δὲ ἀμφορεῖς οἴνου γέμοντες, πλέα δὲ ἀγαθῶν τὰ σύμπαντα.

12 [III 15].

Κότινος Τρυγοδώρῳ.

Ὁ τρύγητος ἐγγὺς καὶ ἀρρίχων ἔστι μοι χρεία. δάνεισον οὖν μοι τούτων τοὺς περιττούς, ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν ἀποδώσοντι. ἔχω αὖ ἐγὼ πιθάκνια πλείονα. εἰ οὖν δέοιο, προθύμως λάμβανε. τὸ γὰρ κοινὰ τὰ τῶν φίλων οὐχ ἥκιστα τοῖς ἀγροῖς ἐμφιλοχωρεῖν ὀφείλει.

---

11 [III 14].

πατρῴζεις] *πατράζεις Vat. Leid.*, mrg. corr. — *χαίρειν*] del. **h.**, qui postea tamen revocavit cl. Plat. ep. VII p. 338 c. Fort. *ἐάσας*, quod post *ἐπιτηδεύοντας* om. **B**, olim inter *ὠχριῶντας* et *οἳ* erat. — *ἀνυποδήτους*] *ἀνυποδέτους* **B**. Cf. Ar. Nub. 102. — *ἀλινδοῦνται*] vide ad II 5 [I 26] § 3. — *βιωφελὲς*] *βιωφελὴν Ven.* — *οὔτε*] *οὐδὲ* et deinde *οὐδὲ* **w.** ut putabat ex **B**, sed *Codd.* habent *οὔτε—οὔτε.* — *εἰδότας*] *εἰδότες Ven.* **B.** — *δυναμένους*] *δυνάμενοι Ven.* et **B** qui inverso ordine *οὔτε πραττ. δυνάμενοι οὔτε εἰδότες.* — *πολυπραγμονεῖν ἐπιτηδεύοντας* **B. m.**] *πολυπραγμονοῦντας καὶ ἐπιτηδεύοντας* cett. codd. *Vulg.* **s. h.** „intolerabili synonymorum cumulatione." Mein. — *ἐάσας*] om. **B.** Vide supra. — *ἀγρὸν*] *ἀγροὺς Ven.* — *μεστὴ μὲν ⟨ἔσται⟩* Hirsch. Vides quomodo exciderit. — *πλέα* **s. m. h.**] *πλεῖα Vulg.* **B** *Vat. Ven.*, *πλεῖστα Leid.*, mrg. *πλεῖα.* Cf. I 15 [I 12] § 5.

12 [III 15].

Inscr. Τρυγοδώρῳ] *Τρυγόδωνι* **B**, *Τρυγοδώρη Ven.*

Edebatur *τρυγητὸς*, sed cf. Arcad. (Herodian.) de Acc. p. 81 b. *τρύγητος ὁ καιρὸς μονογενῶς, τρυγητὸς δὲ τὸ τρυγόμενον. τοιοῦτον καὶ τὸ ἄμητος καὶ ἀμητὸς.* Alterum tantum, quod retinuit vim participii, *ὀξύνεται.* — *μοι*] om. *Ven.* — *ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν*] Vid. III 26 [III 62] § 2. — *εἰς μακρὰν Γ Ven.* **s. m. h.**] *εἰς μακρὸν Vulg. Vat.* Confert Bergl. IV 7 [I 35] § 3, cui Seil. add. III 13 [III 49] § 4. Cf. etiam III 26 [III 62] § 2. — *ἀποδώσοντι. ἔχω αὖ ἐγὼ* scripsi] *ἀποδώσοντι. ἔχω οὖν κἀγὼ Vulg.* **s. h.**, et *Codd.* (praeter *Ven.* qui *ἐγὼ*), *ἀποδώσοντι . . . . . . ἔχω οὖν ἐγὼ* **m.** qui c. c. supplet ⟨*καί τι καὶ ἀντιδώσοντι*⟩ quod recte reprehendit Herm. Ortum est *οὖν* e praeced. et seq. *οὖν.* — *πιθάκνια* Bergl. **s. m. h.**] *πιθάκια Vulg. Ven.*, *πιθαίκια Vat.* Idem vitium *Codd* in II 15 [III 18], II 16 [III 19] inscr. et III 10 [III 46] § 4. (*πιθάκνη* 'cadus', *πιθάκνιον* 'doliolum'). — *δέοιο*] *δέοι* **B**, *δὲ εἰς Ven*, unde *δεήσει* vel *δεήσῃ* Mein., sed cf. III 38 [I 21] § 3, II 5 [I 26] § 2, IV 9 [I 37] § 4, IV 16 [II 4] § 11. *Ven.* lect. orta ex male lecto *δέοιο.* — *τὸ γὰρ* Bergl. **s. m. h.**] *τὰ γὰρ Codd.* — *ὀφείλει* **B** *Ven.* **s. m. h**] *ἐθέλει* cett. codd. *Vulg.* 'oportet' melius quam 'solet'.

13 [III 16].

pag. 92 **Φυλλὶς Θρασωνίδῃ.**

pag. 47 *Εἰ γεωργεῖν ἐβούλου καὶ νοῦν ἔχειν, ὦ Θρασωνίδη, καὶ τῷ πατρὶ πείθεσθαι, ἔφερες ἂν [καὶ] τοῖς θεοῖς κιττὸν καὶ δάφνας καὶ μυρρίνας καὶ ἄνθη ὅσα σύγκαιρα, ἡμῖν τοῖς γονεῦσι πυροὺς ἐκθερίσας καὶ οἶνον ἐκ βοτρύων ἀποθλίψας καί, βδάλας τὰ αἰγίδια, τὸν γαυλὸν πληρώσας*
2 *γάλακτος· νῦν δὲ ἀγρὸν ⟨μὲν⟩ καὶ γεωργίαν ἀπαναίνῃ, κράνους δὲ ἐπαινεῖς τριλοφίαν καὶ ἀσπίδος ἐρᾷς, ὥσπερ τις Ἀκαρνὰν ἢ Μαλιεὺς μισθοφόρος.*
3 *μή σύγε, ὦ παιδίον, ἀλλ' ἐπάνιθι ὡς ἡμᾶς καὶ τὸν ἐν ἡσυχίᾳ βίον ἀσπάζου — καὶ γὰρ ἀσφαλὴς καὶ ἀκίνδυνος ἡ γεωργία, οὐ λόχους, οὐκ ἐνέδρας, οὐ φάλαγγας ἔχουσα — ἡμῖν τε ὁ γηροκόμος γενοῦ, ἀντὶ τῆς ἐν ἀμφιβόλῳ ζωῆς τὴν ὁμολογουμένην ἑλόμενος σωτηρίαν.*

pag. 93

14 [III 17].

Χαιρέστρατος Λειρίῳ.

Ἐπιτριβείης, ὦ Λείριον, κακὴ κακῶς ὅτι με τῇ μέθῃ καὶ τοῖς αὐλοῖς κατακοιμήσασα βραδὺν ἀπέφηνας τοῖς ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀποπέμψασιν. οἱ

---

13 [III 16].

Inscr. Φυλλὶς] *Φυλλῆς Γ.* Mater scribit filio.

§ **1.** *γεωργεῖν*] *γεωργεῖς Ven.* — [*καὶ*] **h.**] *καὶ ⟨αὐτὸς⟩ τοῖς θεοῖς* Cob. In *Vulg.* legebatur in hac sententia octies *καί*. Bis male irrepserat: ante *τοῖς*, ubi del. Herch., et ante *ἡμῖν*, ubi om. **B**. Vert.: 'si agrum colere velles, mi fili, Deos muneribus donares pro nobis messe et vindemiis factis'. Nam cum eodem cod. optimo **B** legendum erat *πληρώσας* (ut **s.**) pro *Vulg. πλήρη* (quod **m.**). Proposuit *καὶ ἡμῖν ⟨τι⟩* (scil. *ἔφερες*) Seil. quod jure profligat Mein., *καὶ ἡμῖν τ. γ. π. ἐξεθέρισας κ. ο. ἐκ. β. ἀπέθλιψας κ. βδ. τ. αἰγ. τ. γ. ἐπλήρωσας γαλ.* **h.** non male, *καὶ ἡμῖν τοῖς γονεῦσι ⟨πόρους⟩, πυροὺς ἐκθ.* dubitanter Polak. — *βδαλ. τ. αἰγ.*] om. **B** fort. recte nam sententiae structuram perturbat. — *μυρρίνας* **B** *Γ* **s. m. h.**] *μυρίνας Vat. Leid.*, *μυρίνην Vulg.* — *γαυλὸν*] *γαλὸν* **B**, om. *Ven.* — § **2.** *ἀγρὸν*] *ἀγροὺς Ven.* **m. h**. Vid. II 5 [I 26] § 1. — *⟨μὲν⟩* add. Cob. propter *κράνους δὲ*. Fort. tamen **B** rectius *νῦν δὲ κράνους ἐπαινεῖς* om. cett. — *ἀπαναίνῃ*] *ἀπαναίνει Ven. Leid.* Alc. utraque forma utitur. — *Ἀκαρνὰν*] *Ἀκαρνᾶν* **B**. — *Μαλιεὺς* **B** *Ven.* **s. m. h.**] *Μηλιεὺς Vulg.*, sed cf. III 22 [III 58] § 1. — § **3.** *ἐπάνιθι*] *ἐπάνι Ven.* — *ὁ* ante *γηροκόμος* del. **h**. Vide ad I 9 [I 9] § 1. — *γηροκόμος Leid. Vulg.* **m. h.**] *γηρωκόμος* cett. codd. „cf. Lobeck ad Phryn. p. 691." Mein. — *γενοῦ* Reisk. **m. h.**] *ἐγγὺς Vulg.* **s.**

14 [III 17].

Inscr. Λειρίῳ et § 1 *Λείριον* Reisk. **s.**] *Ληρίωνι* et *Ληρίων* **B**, *Ληρίῳ* et *Λήριον Vulg.*, *Λειριόνῃ* Thes. Steph. (s. v. *λήριον*) **m.**, *Ληρινόῃ* **h.** Idem fort. restituendum III 9 [III 5] § 1, ubi tamen ex *codd. Λειριόνῃ* edidi. Cf. II 39 [III 41] inscr. *Μηλίῳ*.

§ **1.** *Λείριον*] Vide *inscr.* — *κατακοιμήσασα* **B** *Ven.* **m.**] *κατακηλήσαρα Vulg.* **s.** „*τῇ μέθῃ κατακηλεῖν τινὰ* vix recte dicitur." Mein., *κατακοιμίσασα* Cob. **h.**, sed cf. Soph. Oed. R. 870 et 1222, Herod. VIII 134. — *ἀποπέμψασιν*] *ἀποπέμψεως Vat. Leid.*,

μὲν γὰρ ἕωθεν προσεδόκων με φέροντα αὐτοῖς τὰ κεράμεα σκεύη, ὧν
2 ἕνεκεν ἀφικόμην· ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς πάννυχος καταυλούμενος εἰς ἡμέραν
ἐκάθευδον. ἀλλ' ἄπιθι, ὦ τάλαινα, καὶ τοὺς ἀθλίους τουτουσὶ θέλγε τοῖς
γοητεύμασιν. ἐμοὶ γὰρ εἰ ἔτι ἐνοχλοίης, κακόν τι παμμέγεθες προσλαβοῦσα
ἀπελεύσῃ.

15 [III 18].

Εὔσταχυς Πιθακνίωνι.

Τοὐμοῦ παιδίου γενέσια ἑορτάζων ἥκειν σε ἐπὶ τὴν πανδαισίαν, ὦ
s. pag. 94 Πιθακνίων, παρακαλῶ, ἥκειν δὲ οὐ μόνον ἀλλ' ἐπαγόμενον τὴν γυναῖκα
2 καὶ τὰ παιδία καὶ τὸν σύργαστρον· εἰ βούλοιο δέ, καὶ τὴν κύνα, ἀγαθὴν
οὖσαν φύλακα καὶ τῷ βάρει τῆς ὑλακῆς ἀποσοβοῦσαν τοὺς ἐπιβουλεύοντας
3 τοῖς ποιμνίοις. ἡ δὲ τοιαύτη ⟨οὖσα⟩ οὐκ ἂν ἀτιμάζοιτο δαιτυμὼν εἶναι
σὺν ἡμῖν. ἑορτάσομεν δὲ μάλ' ἡδέως, καὶ πιόμεθα εἰς μέθην καὶ μετὰ
τὸν κόρον ᾀσόμεθα, καὶ ὅστις ἐπιτήδειος κορδακίζειν, εἰς μέσους παρελθὼν
m. pag. 48 τὸ κοινὸν ψυχαγωγήσει. μὴ μέλλε οὖν, ὦ φίλτατε. καλὸν γὰρ ἐν ταῖς
κατ' εὐχὴν ἑορταῖς ἐξ ἑωθινοῦ συντάττειν τὰ συμπόσια.

---

mrg. corr. — *οἱ μὲν γὰρ*] om. *Ven.* — *με* ante *προσεδ.* habent **B s.** — *κεράμεα σκεύη* scripsi] *κεράμεια σκεύη Γ Vat.* **s. m.**, *κεράμεια* [*σκεύη*] Bergl. *Vulg.*, *κεραμεᾶ σκεύη* **h.**, fort. quia Lobeck. ad Phryn. 147 formam *κεραμεοῦς* praefert. Immo neque *κεράμειος*, neque *κεράμεος*, neque *κεραμεοῦς* expectatur, verum *κεραμοῦς: χρυσὸς—χρυσοῦς, ἄργυρος—ἀργυροῦς*, ita *κέραμος—κεραμοῦς*. Edidi *κεράμεα* cl. Plat. Lysis p. 219 e, Plut. Galb. 12 § 2. Fort. recte Bergl. [*σκεύη*]. — § **2.** *δὲ*] *γὰρ* **B** *Ven.* — *ἀθλίους*] *ἀστικοὺς* Bergl. Fort. *τοῦς ἀθλίους* ⟨*ἀστικοὺς*⟩ *τουτουσὶ* (vel *τούτους* ut **B**). Ad *ἀθλίους* cf. III 8 [III 44] § 1. — *εἰ ἔτι Γ* **s. m. h.**] *ἦν ἔτι Vulg.*, *ἦν τι* **B**. — *ἀπελεύσῃ*] *ἀπελάσῃ Ven.*, *ἄπει* Cob. Mutare non ausus sum.

15 [III 18].

Inscr. *Πιθακνίωνι* **h.**] *Πιθακίωνι Vulg.* **s. m.** Idem error in hujus ep. § 1, II 16 [III 19] *inscr.*, III 10 [III 46] § 4. Vide ad II 12 [III 15].

§ **1.** *παιδίου* **B** *Γ Ven. mrg. Leid.* **s. m. h.**] *παιδὸς Vulg. Leid. Vat.* — *γενέσια*] „*γενέθλια θύειν* Att. dicunt." Cob. — *ἑορτάζων*] *ἑώρταζον* **B**, *ἑορτάσων* Mein. **h.** Ipso die natali primo mane haec charta mitti putanda est. — *ὦ*] *ὡς Ven.* — *τὰ παιδία*] *τὸν παῖδα Ven.* — *τὸν*] *τὸ Ven.* — *σύργαστρον* Reisk. **m. h.**] *συνέργαστρον Codd. Vulg.*, *συνεργάτην* **s.**, sed cf. ep. seq., et III 27 [III 63] § 1. — § **2.** *τῷ*] *τὸ Ven.* — § **3.** *δὲ τοιαύτη Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] *τοιαύτη δὲ Vulg.*, *δὲ τοσαύτη Leid.*, mrg. corr. — ⟨*οὖσα*⟩ supplevi. Exciderat ante *οὐκ ἄν*. 'quae quia talis est'. — *ἀτιμάζοιτο* **B** *Leid. Vat.* Hemst. **m. h.**] *ἀτιμάζοι το Γ Vulg.* **s.**, *ἀτιμάζοιτο τὸ μὴ* Reisk. Vert.: 'non indigna habebitur quae nobis sit conviva'. — *δὲ μάλ' Vulg.* **s. h.**] *δὲ μάλλ' Vat. Leid.*, *μᾶλλον* **B**, *ἀλλ' ἀμμ' ἀλλ' Ven.*, unde *δ' ἅμα μάλ'* **m.**, qui: „vix dignoscas *ΑΛΛΑΜΜΑΛΛ* ab *ΔΑΜΑΜΑΛ*." *Vulg.* propter unum *Ven.* (qui qua incuria exaratus sit ubique patet) non mutanda erat. — *τὸ κοινὸν*] om. **B**. — *ἐν ταῖς κατ' εὐχὴν*] om. *Ven.* — *κατ' εὐχὴν Vulg.* **h.**] *κατ' εὐχὰς* **B** *Γ Leid.* **s. m.** Quae sint *αἱ κατ' εὐχὰς ἑορταὶ* ignoro, *αἱ κατ' εὐχὴν ἑορταὶ* sunt *ἑορταὶ αἳ γίγνονταί τινι ἡδομένῳ*, cf. Plat. Soph. 249 d, Aristot. poët. 13.

16 [III 19].

Πιθακνίων Εὐστάχυι.

Κοινωνικὸς ὢν καὶ φιλέταιρος ὄναιο σαυτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδίων, ὦ Εὔσταχυ. ἐγὼ δὲ τὸν κλῶπα φωράσας, ἐφ' ᾧ πάλαι ἤσχαλλον τὴν ἐχέτλην ὑφελομένῳ καὶ δύο δρεπάνας, ἔχω παρ' ἐμαυτῷ τοὺς κωμήτας
2 *ἀναμένων ἐπικούρους. νῦν γὰρ οὐκ ἐδοκίμαζον ἀσθενέστερος ὢν καὶ μόνος τὼ χεῖρε ἐπιβάλλειν αὐτῷ. ὁ μὲν γὰρ δριμὺ βλέπει καὶ τοξοποιεῖ τὰς*
pag. 95 *ὀφρῦς καὶ σφριγῶντας ἔχει τοὺς ὤμους καὶ ἁδρὰν τὴν ἐπιγουνίδα φαίνει·*
3 *ἐγὼ δὲ ὑπὸ τῶν πόνων καὶ τῆς δικέλλης κατέσκληκα, καὶ τύλους μὲν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχω, λεπτότερον δέ μοι τὸ δέρμα λεβηρίδος. ἡ μὲν οὖν γυνὴ καὶ τὰ παιδία εἰς σοῦ βαδιοῦνται καὶ τῆς εὐωχίας μεθέξουσιν, ὁ δὲ σύργαστρος μαλακῶς ἔχει τὰ νῦν. ἐγὼ δὲ καὶ ἡ κύων τὸν μιαρὸν οἴκοι φυλάξομεν.*

17 [III 20].

Ναπαῖος Κρηνιάδῃ.

Οἶσθά με ἐπισάξαντα τὴν ὄνον σῦκα καὶ παλάθας ⟨ἄστυδε⟩ καταγα-

---

16 [III 19].

Inscr. Πιθακνίων] vide ad *inscr.* ep. praeced. — *Εὐστάχυι*] *Εὐσταχίῳ Ven.*

§ **1.** *παιδίων*] *παίδων Γ Leid.* Vide ep. praeced. — *ἐχέτλην Codd. edd.*] *ἐχέπλην Vulg.* — *παρ' ἐμαυτῷ*] *παρ' ἐμαυτὸν* **B.** — § **2.** *καὶ* ante *μόνος* add. **B** *Ven.* **w. s m. h.**] om. *Vulg. Vat.* — *αὐτῷ* add. **B w. s. m. h.**] om. cett. codd. *Vulg.* — *ἐπιγουνίδα*] *ἐπιγυννίδα Leid.*, *ἐπιγοννίδα Vat.* — § **3.** *τύλους*] *τύχους Leid.* — *λεπτότερον*] *κενώτερον* Bergl. male: *κενώτερός* (vel *γυμνότερός*) *εἰμι λεβ.* aliquid est, cf. Athen. VIII p. 362 b, *κενώτερόν μοι τὸ δέρμα λεβ.* non intelligo. *λεπτότερόν μοι τ. δ. λ.* proverbium fuisse videtur de sene annis confecto, *οὗ τὸ σῶμα οὐκέτι σφριγᾷ.* — *εἰς σοῦ* Gloss. Eichst. Cob.] *εἴσω Codd. Vulg.* **s.**, *εἰς σὲ* Bergl. **m. h.** Etiam *εἴς σε* et *ὡς σὲ* Bergl., sed cf. I 39 [III 41] § 3, III 30 [III 66] § 1. Non displicet tamen *εἰς σὲ* cl. I 6 [I 6] § 2, II 34 [III 36] § 1. — *σύργαστρος*] *σύγγαστρος Vat. Γ Leid.* Vide ad ep. praeced. § 1. „*σύγγαστρος* idem esset quod *ἀδελφός*." Bergl. — *μαλακῶς*] *μάλα κακῶς* Metr. Male, cf. fr. V [VI] § 19. Vert.: 'aegrotat'. Vid. etiam IV 15 [II 3] § 4. — *οἴκοι*] del. Mein. **h.**, *τὸν κει Ven.*, unde deinde *ἐκεῖνον* Mein. Scribae vitium potius videtur.

17 [III 20].

Inscr. Κρηνιάδῃ Reisk. Ruhnk. **B** *Γ Vat.* **w. s. m. h.**] *Κρινιάδῃ Ven. Vulg.*

§ **1.** *σῦκα καὶ* add. **B w. s.**] om. cett. codd. **m. h.**, sed quia *παλάθη* (cl. e. g. Theophr. hist. plant. IV 2, 10 et Herod. IV 23) dicitur de omnibus fere fructibus qui condiuntur, *σῦκα καὶ* h. l. recte a cod. **B** servatum est. Quod comprobat sq. *ταῦτα.* — *παλάθας* **B w. s.**] *πάλαθα Vulg. Γ Ven.*, *παλάθια* **m. h.** „*παλάθια* propter *ταῦτα* necessarium est, cf. Athen. XI p. 478 d." Mein. At vide supra. Ad *παλάθας* Seil. recte cf. III 15 [III 51] § 2. — *⟨ἄστυδε⟩ καταγαγόντα;* scripsi] *καταγαγόντα;* **B**, *καταγαγόντα* cett. codd. *edd.* Interrog. sign. igitur **B** nobis dedit. Posuit lac. sign.

γόντα; ὥς οὖν ταῦτα ἀπεδόμην, τῶν τις γνωρίμων ἄγει με λαβὼν εἰς
τὸ θέατρον, οὗ καθίσας ἐν καλῷ διαφόροις ἐψυχαγωγούμην θεωρίαις.
2 τὰς μὲν οὖν ἄλλας οὐ συνέχω τῇ μνήμῃ, εἰμὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα καὶ εἰδέναι
καὶ ἀπαγγέλλειν κακός· ἓν δὲ ἰδὼν ἀχανὴς ἐγώ σοι καὶ μικροῦ δεῖν
ἄναυδος. εἷς γάρ τις εἰς μέσους παρελθὼν καὶ στήσας τρίποδα τρεῖς μικρὰς
ἐπετίθει παροψίδας, εἶτα ὑπὸ ταύταις ἔσκεπε τρία λευκὰ [καὶ μικρὰ] καὶ
στρογγύλα λιθίδια, οἷα ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν χειμάρρων [ἀν]εὑρίσ-
3 κομεν· ταύτας ποτὲ μὲν κατὰ μίαν ἔσκεπε ⟨ταῖς⟩ παροψίσι, ποτὲ δὲ οὐκ
οἶδ' ὅπως ⟨πάσας⟩ ὑπὸ τῇ μιᾷ ἐδείκνυ, ποτὲ δὲ παντελῶς ἀπὸ τῶν

---

ante *καταγαγόντα* Mein. (et **h**.) proponens ⟨*ἄστυδ' ἐληλακέναι.*⟩ Sed praeterquam quod noster post *οἶδα* nunquam infinit. exhibet, etiam *ἐπισάττειν τὴν ὄνον παλάθας* vix Graecum videtur. Et *καταγαγόντα* nihil esset. Attamen *ἄστυδε* sine dubio recte supplevit. Vides quam facile excidere potuerit. — *ὥς οὖν* scripsi] *ἕως οὖν* **B**, *οὖν ἕως οὗ edd.* et cett. codd. praeter *Ven.* qui *οὗ* om. Jam Mein. intellexit *Vulg.* non recte procedere. Volebat *καταγαγόντα οὖν, ὥς ταῦτα ἀπεδόμην.* De *οὗ* vid. infra. — *τῶν τις γνωρίμων ἄγει με λαβὼν* Mein.] *τῶν τινι γνωρίμων ἄγει μέ τις λαβὼν* **B w. s. m. h.**, *λαβὼν* om. *Γ Vat. Ven. Vulg.* Iam Hemst. *τῶν τις γνωρίμων ἄγει με εἰς τὸ θ.* prob. Mein., qui tamen recte *λαβὼν* servat. (Cf. II 6 [I 27] § 2). Prob. etiam Hirsch., sed mavult [*τινι*]. At ita *τις* nimis longe abesset a genit. *τῶν γν.*, neque conferri potest quem Hirsch. affert Xen. Anab. III 3, 4. (Conject. Reisk. *παρὰ τῶν τινὶ* 'diversantem apud aliquem', vix est quod memoretur, praesertim cum eo sensu forma medio-passiva requiratur, cf. v. c. II 34 [III 36] § 1). — *οὗ* scripsi] *καὶ codd. edd.* Huc enim reducendum esse censeo illud *οὗ*, quod scribarum incuria in locum superius migraverat, ubi nunc ante *ταῦτα* in omnibus fere libris sine ullo sensu legitur. Suffragatur mihi cod **B**, qui in sqq. egregiam exhibet lectionem *ἐψυγαγωγούμην* pro *Vulg.* *ἐψυχαγώγει.* Quibus restitutis *καθίσας* signif. 'sedendi' recepit, ut passim. Ad *ἐν καλῷ* = *καλῶς* cf. III 28 [III 64] § 2. Ita, credo, Alciphroni sua reddidimus. — § **2.** *καὶ* ante *εἰδέναι* om. *Ven.* — *δὲ* ante *ἰδὼν* om. **B**. — *ἰδὼν* Bergl. (in versione) **w. m. h.** confirm. **B** *Ven.*] *εἰδὼς* cett. codd. *Vulg.* **s.** — *τις* add. **B** *Γ* **w. s. m. h.**] om. cett. codd. *Vulg.* Ita Alc. saepius. Vide ad I 3 [I 3] § 2. — *ἐπετίθει* **B s. m. h.**] *παρετίθει* cett. codd. *Vulg.* — Sequitur nunc descriptio praestigiarum quae non minus corrupta edebatur. *τρία λευκὰ* [*καὶ μικρὰ*] Hirsch.] *λευκά τινα καὶ μικρὰ* **B** *Ven.* **s. m. h.**, *μικρά τινα καὶ λευκὰ* *Vulg.* cett. codd. „diserte numerus additus esse debuerat..... et cur *μικρὰ* additum?" Hirsch. Rectissime: non addito numero tota narratio obscurior. Alciphronea verba *τρία λευκὰ* in *λευκά τινα* abierunt postquam scribae errore locum mutaverant, *καὶ μικρὰ* autem adscriptum ad *λιθίδια.* — [*ἀν*]*εὑρίσκομεν* **h.** *ἀν* post *ων* dittographia ortum; *ἀνευρίσκειν* ineptum: 'reperimus', non 'post investigationem invenimus'. — § **3.** *ταύτας* Mein.] *ταῦτα codd. edd.* Revera Napaeus in narrando obliviscitur se in praeced. non dixisse *ψήφους*, sed *λιθίδια*, cf. *κατὰ μίαν* et *τὴν μέν, τὴν δέ.* — *ταῖς παροψίσι* **h.**] *παροψίδα* *Vulg.*, *παροψίδι* Mein., qui: „tres homo habebat lapillos, quos singulos sub singulis patellis occultabat." Scribae incuria ortum *παροψίδα*: junxit *κατὰ μίαν παροψίδα* de sententia securus. — *οὐκ οἶδ'—ποτὲ δὲ* om. *Ven.* — *ὅπως* ⟨*πάσας*⟩ *ὑπὸ* Mein.] *ὅπ.* ⟨*πάνθ'*⟩ *ὑπὸ* Herch. „modo singulos singulis patellis obtegebat, modo omnes sub una occultabat." Mein. — *τῇ*] del. **h.**

παροψίδων ἠφάνιζε καὶ ἐπὶ τοῦ στόματος ἔφαινεν. εἶτα καταβροχθίσας τοὺς πλησίον ἑστῶτας ἄγων εἰς μέσον τὴν μὲν ἐκ ῥινός τινος τὴν δὲ ἐξ
m. pag. 49 ὠτὸς τὴν δὲ ἐκ κεφαλῆς ἀνῃρεῖτο, καὶ πάλιν ἀνελόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν ἐποίει. κλεπτίστατος ἄνθρωπος ὑπὲρ ὃν ἀκούομεν Εὐρυβάτην τὸν Οἰχαλιέα. μὴ γένοιτο κατ' ἀγρὸν τοιοῦτον θηρίον· οὐ γὰρ ἁλώσεται ὑπ' οὐδενὸς, καὶ πάντα ὑφαιρούμενος τἄνδον φροῦδά μοι [τὰ κατ' ἀγρὸν] ἀπεργάσεται.

18 [III 21].

Εὐνάπη Γλαύκῃ.

Ὁ μὲν ἀνὴρ ἀπόδημός ἐστί μοι τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχων ἐν ἄστει, ὁ δὲ θητεύων παρ' ἡμῖν Παρμένων ζημία καθαρά, ῥάθυμος ἄνθρωπος
2 καὶ τὰ πολλὰ καταπίπτων εἰς ὕπνον. ὁ δὲ λύκος ἀργαλέος πάροικος καὶ βλέπων φονῶδές τε καὶ αἱμοβόρον· Χιόνην γὰρ τὴν καλλιστεύουσαν τῶν
s. pag. 97 αἰγῶν ἐκ τοῦ φελλέως ἁρπάσας οἴχεται· καὶ ὁ μὲν δειπνεῖ ἀγαθὴν αἶγα
3 καὶ εὐγάλακτον, ἐγὼ δὲ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολείβω. πέπυσται δὲ τούτων οὐδὲν ὁ ἀνήρ· εἰ δὲ μάθοι, κρεμήσεται μὲν ἐκ τῆς πλησίον πίτυος

Vid. ad I 9 [I 9] § 1. — *ἔφαινεν*] *ἔφερεν Vat. Leid.*, mrg. corr. — § **4.** *εἰς μέσον*] *εἰς μέσους* **B.** — *τὴν μὲν—τὴν δὲ*] *τὸ μὲν—τὸ δὲ* Hirsch. Vide supra. — *ῥινός τινος Vulg.* **s.**] *τινος* om. *Ven.* **m. h.** „expectabam *ἐκ ῥινὸς ⟨τούτων⟩ τινὸς.*" Mein. 'ex alicujus (eorum) naribus'. — *ὠτὸς Γ* **h.**] *ὠτίου* **B s. m.**, *ὠτίων Vat. Vulg.* Vox *ὠτὸς*, quippe cum *ῥινὸς* et *κεφαλῆς* conjuncta, multo melior quam *ὠτίου* diminutivum. — *ἐκ κεφαλῆς*] *ἐκ σφαγῆς* **h.** conject. inutili: 'e capillis' intelligitur. Usque ad nostrum tempus praestigiatores iidem remanserunt. — *πάλιν ἀνέλομενος*] *ἀνελόμενος, πάλιν* **h.** Est novum praestigiarum specimen: 'cum autem denuo eos sumpsisset, (repente) e conspectu amovit'. — *ἐποίει*] „pro *ἐποιεῖτο.*" Cob. Vide ad I 22 [I 19] init. — *κατ' ἀγρὸν*] *κατάγειν Vat.*, *κατάγοιν Leid.*, mrg. corr. — [*τὰ κατ' ἀγρὸν*] Herch.] *τὰ κατ' ἀγρὸν* **B** *Ven.* **w.** Seil. **m.**, *τὰ κατὰ τὸν ἀγρὸν Γ Vat. Vulg.* **s. h.** Orta videntur e dittogr. praeced. *κατ' ἀγρὸν*: inepta saltem sunt in hoc contextu.

18 [III 21].

§ **1.** *ἔχων*] „Att. omisisset." Cob., unde [*ἔχων*] **h.**, sed cf. I 1 [I 1] § 1 et II 30 [III 32] § 2. Attice contra II 19 [III 22] § 3 et III 28 [III 64] § 3. — *Παρμένων* Bergl. *edd.* Confirm. *Vat.*] *παραμένων Γ Leid. Ven.*, *καὶ παραμένων* **B.** — § **2.** *καὶ* ante *βλέπων* **B w. s. m. h.**] om. cett. codd. *Vulg.* — *τε* Herch.] *τι codd. edd.*, om. **h.** cl. *ἐγρηγορὸς βλέπειν, οἰκτρὸν ὁρᾶν, γεγωνὸς βοᾶν, πεφυλαγμένον γελᾶν, ἀηδὲς γρύζειν.* Ad *τε καὶ*, Herch. cf. Luc. Icarom. 23, Aelian. N. A. VIII 10, IX 1, X 10 cett. — *αἱμοβόρον Γ Vat. Ven. Leid* **s. m. h.**] *ὠμοβόρον* **B** *Vulg.* **w.** non male, sed post *φονῶδες* illud aptius. Vid. ad I 13 [III 3] init. — *γὰρ codd.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* **w.** — *καλλιστεύουσαν* **B s. m. h.**] *καλλίστην* cett. codd. *Vulg.* — *φελλέως* **w. m. h.**] *Φελλέως Vulg.* **s.**, qui tamen postea etiam illud. „*φελλεύς, τόπος σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης, συνεργὴς* (*δυσεργὴς* Ruhnk.) *δέ.*" Schol. ad Plat. Critiam p. 111 c. — *ἁρπάσας—αἶγα καὶ*] om. *Ven.* — *ἀπολείβω*] *ἀποθλίβω* **B.** — § **3.** *μάθοι* **B** *Ven. Vat.* **s m. h.**] *μάθῃ Vulg.* Vide ad

ὁ μισθωτός, αὐτὸς δὲ οὐ πρότερον ἀνήσει πάντα μηχανώμενος, πρὶν τὰς παρὰ τοῦ λύκου δίκας εἰσπράξασθαι.

19 [III 22].

Πολύαλσος Εὐσταφύλῳ.

Πάγην ἔστησα ἐπὶ τὰς μιαρὰς ἀλώπεκας κρεάδιον τῆς σκανδάλης
ἀπαρτήσας. ἐπεὶ γὰρ ἐπολέμουν τὰς σταφυλάς, καὶ οὐ μόνον τὰς ῥᾶγας
ἔκοπτον ἀλλ' ἤδη καὶ ὁλοκλήρους ἀπέτεμνον τῶν οἰνάρων τοὺς βότρυς,
2 *ὁ δεσπότης δὲ ἐπιστήσεσθαι κατηγγέλλετο — ἀργαλέος ἄνθρωπος*
καὶ δριμύς, γνωμίδια καὶ προβουλευμάτια συνεχῶς ἐπὶ τῆς πνυκὸς
Ἀθηναίοις εἰσηγούμενος, καὶ πολλοὺς ἤδη διὰ σκαιότητα τρόπου καὶ
δεινότητα ῥημάτων ἐπὶ τοὺς ἕνδεκα ἀγαγών — δείσας μή τι πάθοιμι
κἀγὼ καὶ ταῦτα τοιούτου ⟨τοῦ⟩ δεσπότου ὄντος, τὴν κλέπτιν ἀλώπεκα

I 13 [III 3] § 4. — *αὐτὸς δὲ* **B** *edd.*] om. *δὲ* cett. codd. — *ἀνήσει πάντα μηχανώμενος* **B** *Vulg.* **s. h.**] *ὄνησιν μηχανώμενος* cett. codd., [*πάντα μηχανώμενος*] **m.** male referens Bergleruin addidisse *πάντα,* **B** autem nil praebere nisi *ἀνέσει.* — *τὰς*] „abundat." Cob., unde [*τὰς*] **h.** Vide ad I 9 [I 9] § 1. — *παρὰ*] *περὶ Ven.* mrg. *Leid.* — *δίκας εἰσπράξασθαι*] „Ath. *πρὶν παρὰ τοῦ λύκου δίκην λαβεῖν.*" Cob.

19 [III 22].

Inscr. Πολύαλσος] *Πολύαλγος* Seil., sed est 'is, qui nemora, sylvulas frequentat' non ineptum hortorum praefecti nomen.

§ **1.** *μιαρὰς*] *μικρὰς Γ Ven.*, *ἐπὶ τὴν μιαρὰν ἀλώπεκα,* et *ἐπολέμει—ἔκαπτεν—ἀπέτεμνε* Herch. Revera singul. h. l. expectatur cl. *τὴν κλέπτιν ἀλ.* in § 2, sed cf. II 17 [III 20] § 3. Non inelegans, et personae conveniens sermo. — *τῆς σκανδάλης* **B m.**] *τῆς σκανδάλας* cett. codd. *Vulg.* **s.**, *τῆς σκανδαλήθρας* Hemst., *τοῦ σκανδάλου* **h.** „*σκανδάλα* videtur idem significare quod *σκανδάληθρον.*" Bergl. „Feminini aliud exemplum nondum repertum est." Mein. *τοῦ σκανδάλου* sequior forma pro *τοῦ σκανδαλήθρου,* quod fort. noster scripsit, Arist. Acharn. 687 secutus, ubi vide schol. — *ἀπαρτήσας* **B s. m. h.**] *ἀφάψας Vat. Vulg.*, *ἐφάψας Ven.* — *ἐπολέμουν*] „pro *ἐλυμαίνοντο* est *ἀκυρολογία.*" Cob. Noster tamen hoc non sentiens *εἰκόνα* suam tenet usque ad *βότρυς,* quam ob causam verbis *κόπτειν* et (*ἀπο*)*τέμνειν* utitur. Vix recte igitur *ἔκαπτον* Cob. **h.** — *τὰς σταωυλὰς*] *ταῖς σταφυλαῖς* Reisk. Cob. **h.** Ad acc. cf. v. c. Diod. Sic. IV 61, ubi vid. Wesseling. Cf. etiam Heyn. ad Apollod. III 15, 8. — *ῥᾶγας* **s. m. h.**] *ῥάγας Codd. Vulg.* — § **2.** *καὶ* ante *γνωμ.* suppl. **h.** sine justa causa. — *γνωμίδια*] *γνωμίδας Vat. Leid.* — *Ἀθηναίοις* **B w. s. m. h.**] *πρὸς Ἀθηναίους Vulg.* cett. codd. Cf. Lys. XIV 35. — *πνυκὸς*] *πυκνὸς* Cob. **h.** Noster Atticam formam, si est codicum fides, nusquam adhibuit. — *καὶ* ante *πολλοὺς* om. **B** *Ven.* Fort. igitur Alc. ita scripsit: *δριμύς, ⟨ὃς⟩ γνωμ. κ. προβ.—εἰσηγούμενος πολλοὺς ἤδη—ἤγαγεν.* — *ἤδη*] *ἡδέως Leid.*, mrg. corr. — *τρόπου*] „veteres *τρόπων.*" Cob. Cf. tamen Aesch. Prom. 11, 28, Arist. Plut. 246, Plat. Phaed. p. 59 a, Dem. LIX 83. — *ἀγαγὼν*] *ἀπαγαγὼν* Cob. rec. **h.** Mutare non ausus sum. — ⟨*τοῦ*⟩ Seil. **m. h.** 'cum talis (tam austerae indolis) sit dominus'. Seil. — *κλέπτιν* **B** *Γ* **s. m. h.**] *κλέπτην* mrg. *Leid. Vat. Vulg.*,

3 συλλαβὼν ἐβουλόμην παραδοῦναι. ἀλλ' ἡ μὲν οὐχ ἧκε· Πλαγγὼν δὲ τὸ
s. pag. 98 Μελιταῖον κυνίδιον, ὃ τρέφομεν ἄθυρμα τῇ δεσποίνῃ προσηνές, ὑπὸ
τῆς ἄγαν λιχνείας ἐπὶ τὸ κρέας ὁρμῆσαν κεῖταί σοι τρίτην ταύτην ἡμέραν
m. pag. 50 ἐκτάδην νεκρὸν ἤδη μυδῆσαν. ἔλαθον οὖν ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀναρριπίσας.
4 καὶ τίς παρ' ἀνθρώπῳ σκυθρωπῷ τῶν τοιούτων συγγνώμη; φευξόμεθα
ᾗ ποδῶν ἔχομεν, χαιρέτω δὲ ὁ ἀγρὸς καὶ τἀμὰ πάντα. ὥρα γὰρ σώζειν
ἐμαυτόν, καὶ μὴ παθεῖν ἀναμένειν ἀλλὰ πρὸ τοῦ παθεῖν φυλάξασθαι.

20 [III 23].

Θαλλὸς Πιτυΐσκῳ.

Πάντα ⟨μὲν⟩ φιλῶ τρυγᾶν — ἔστι γὰρ τὸ καρπῶν ἀποδρέπεσθαι πόνων ἀμοιβὴ δίκαιος — ἐξαιρέτως δὲ [ἐθέλω] βλίττειν τὰ σμήνη. ἔχων οὖν,

---

τοὺς κλέπτους ἀλώπεκας Leid., *τὴν κλεπτιστάτην ἀλώπεκα* Bergl. Singularem h. l. Alciphronem usurpasse patet ex sqq. Fort. Bergl. recte: *κλέπτις* aliunde quod sciam ignotum. — *Πλαγγὼν*] *Πλαγγῶν* **B**, *Πλάγγων Vat*, *Κλαγγὼν* Seil. „*Πλαγγὼν* 'pupula' satis aptum Melitensis catuli nomen." Mein. Legitur Callim. in Cer. 91 'pupula cerea'. Fort. tamen Seil. recte. — *ἄθυρμα*] „poëtae sublectum pro *παίγνιον*." Cob. — *προσηνές*] „*προσηνὲς* quid sit in tali re non perspicio." Cob. Librarium adscripsisse *προσαῖνον* (*προσσαῖνον*) credit Metr. — *λιχνείας*] *λιχνίας* **B**. — *νεκρὸν*] del. Cob. Recte Herch. cf. III 15 [III 51] § 4. — § **4.** *παρ' ἀνθρώπῳ σκυθρωπῷ* Wagn. **s. m. h.**] *παρ' ἀνθρώπων σκυθρωπῷ* **B**, *παρὰ τῷ σκ. Γ Vat. Vulg.*, *περὶ τῷ σκ. Ven.* „*παρὰ τῷ* non male." Mein. — *ἐμαυτὸν Vat. Vulg.* **w. m. h.**] *αὐτὸν* **B** *Ven.*, unde *αὑτὸν* Seil. fort. recte, vide ad I 5 [I 5] § 1. — *μὴ παθεῖν ἀναμένειν*] *μὴ ⟨τὸ⟩ παθεῖν ἀναμ.* Cob. **h.** quod speciosum est. Cf. tamen I 10 [I 10] § 4, III 39 [I 22] § 2. — Pro *φυλάξασθαι* expectes potius *ἀποφυγεῖν* vel simile quid.

20 [III 23].

Inscr. Θαλλὸς] *Θάλλος Vat.* **b. w.** — *Πιτυΐσκῳ* scripsi] *Πιτυΐστῳ* **B** *Vulg.* **s. m. h.**, *Τιτυΐστῳ Γ Vat. Ven. Leid.*, unde *Τιτυρίσκῳ* Mein. qui etiam cogitabat de *Τιτυΐσκῳ*, sed mox rejecit quia ineptum. *Τιτυρίσκῳ* a *Τίτυρος* quod erat nomen pastorale, magis placet, sed quia *πίτυς* erat arbor pastoribus gratissima (cf. Longi Pastoral. passim, apud nostrum v. c. II 9 [III 12] § 1, II 18 [III 21] § 3), nil mutandum censui praeter *-ίστῳ*, quod *-ίσκῳ* feci cl. v. c. II 31 [III 33], II 33 [III 35], II 38 [III 40].

§ **1.** Hanc sententiam sine dubio emendavit Hirsch., qui post *πάντα* add. ⟨*μὲν*⟩ quo accepto sponte excidit [*ἐθέλω*], quod nil nisi „inanis repetitio" verbi *φιλῶ*. Frustra Nab. ⟨*περὶ*⟩ *πάντα φιλῶ* ⟨*τὸ*⟩ *τρυγᾶν* et *ἐξαιρέτως δὲ ἔχω πρὸς τὸ βλίττειν.* — *καρπῶν* **B** *edd.*] *κακῶν Γ Vat. Leid.*, *κακὸν Ven.*, *ἔστι γὰρ κακῶν ἀποδρέπεσθαι πόνων ἀμοιβὴν δίκαιον* Bergl. propter formam *δίκαιος* pro *δικαία*. Sed recte Seil. cf. Diod. Sic. V 72, Eurip. Iph. Taur. 1202, Heraclid. 901. Verba *καρπῶν ἀποδρέπεσθαι vers. lat.* reddidit per 'frugum collectio'. Debuit 'frugibus vel messe frui' cl. III 15 [III 51] § 2. Illo sensu enim expectaverim *καρποὺς ἀποδρέπεσθαι* (vel potius *ἀποδρέπειν*). — Sqq. Cob. ex Cod. **B** Alciphroni restituit. Edebatur ante me *ἔχω οὖν* et *πρῶτον μὲν οὖν*, plene distincto post *νεογενῆ*, de quibus recte Herm.: „*ἔχω* und

σίμβλους ὑπὸ τῇ πέτρᾳ ἀποκλάσας, κηρία νεογενῆ, πρῶτον μὲν τοῖς
2 *θεοῖς ἀπηρξάμην, ἔπειτα δὲ τοῖς φίλοις ὑμῖν ἀπάρχομαι. ἔστι δὲ λευκὰ*
ἰδεῖν καὶ ἀποστάζοντα λιβάδας Ἀττικοῦ μέλιτος, οἷον αἱ Βριλήσσιαι λαγόνες
s. pag. 99 *ἐξανθοῦσι. καὶ νῦν μὲν ταῦτα πέμπομεν, [καὶ] εἰς νέωτα δὲ δέχοιο παρ'*
ἡμῶν μείζονα τουτωνὶ κἄτι ἡδίονα.

21 [III 24].

Φιλοποίμην Μοσχίωνι.

Λύκον ἔοικα τρέφειν τὸ μιαρὸν ἀνδράποδον· ἐμπεσὼν γὰρ εἰς τὰς
αἶγας οὐκ ἔστιν ἥντινα οὐκ ἀπολώλεκε, τὰς μὲν ἀποδόμενος τὰς δὲ
2 *καταθύων. καὶ τῷ μὲν ἡ γαστὴρ τῆς κραιπάλης ἐμπίπλαται, καὶ τὰ λοιπὰ*
τῇ τενθείᾳ δαπανᾶται καὶ ψάλλεται καὶ καταυλεῖται καὶ [πρὸς] τοῖς μυρο-
πωλείοις φιληδεῖ, τὰ δὲ αὔλια ἔρημα, αἶγες δὲ ἐκεῖναι [αἱ πρότερον]

---

doppeltes *οὖν* sind matt", ipse tamen frustra proponens *ἐγὼ οὖν* et *πρῶτον μὲν*. Ita enim verba *κηρία νεογενῆ* nulla constructione remanerent (moneo *ἐγὼ* in **h**. esse errorem typogr.). Rectissime **B** et Cob. *ἔχων οὖν* et *πρῶτον μὲν*, hypostigma posita post *νεογενῆ*. — *σίμβλους* **B** *Vat. Ven. Vulg.*] *σίμβλα Γ Leid.* **s. m. h.** Etiam Mein. deinde *σίμβλους*. Neutr. *σίμβλον* ignotum. — *ἀποκλάσας* **B** *edd.*] *ὑποκλ. Leid. Γ Vat.*, *ἀποκλάδας Ven.* — *δὲ* post *ἔπειτα* om. **B**. — *ἀπάρχομαι*] *ἀπέρχομαι Leid.* — § **2.** *καὶ* post *ἰδεῖν* om. *Leid.* — *λιβάδας*] *λιβάδα Γ Leid.* — *οἷον*] *οἶνον* **B**. — [*καὶ*] **m h.** Etiam *καὶ* ante *νῦν* non aegre caream. — *δέχοιο*] *δέχοιο* ⟨*ἂν*⟩ aut *ἐκδέχου* Herch., *προσδέχου* Cob. Consultius visum est nihil mutare: 'nunc haec tibi mitto: anno autem insequenti spero te etiam majora atque suaviora a nobis accepturum', i. e. 'spero fore ut anno insequenti *κηρία* mea etiam majora atque suaviora sint'. — *μείζονα* **m. h.**] *μείζω Vulg.* **s.**, *μείζων Ven.* „aut *μείζω—ἡδίω*, aut *μείζονα—ἡδίονα*." Mein. Quia *ἡδίονα codd.*, hoc praestat. — *τουτωνὶ* Mein. **m. h.**] *τούτων ἢ* **B** *Ven.*, *τούτων Vulg.* **s.** — *κἄτι* Nab.] *καὶ codd. edd.* Post verba *λευκὰ—μέλιτος* minus aptum *καὶ*, aptissimum *κἄτι*.

21 [III 24].

Inscr. *Φιλοποίμην*] *Φιλοπόμων Ven.*, unde *Φιλοπάμων* Mein. (ad form. Dor. coll. III 17 [III 53]), qui tamen recte etiam *Vulg.* aptissimam putat.

§ **1.** *ἔοικα* **B** *edd.*] *ἔοικας* cett. codd. — Post *ἀνδράποδον* interpung. **B** *Γ* Wagn. **s. m. h.**] post *τρέφειν Vulg.*, ubi *γὰρ* ante *εἰς* cum *Vat. Ven.* om. — *ἐμπεσὼν* mrg. *Leid.* **s. m. h.**] *ἐμπεσ'' ὢν* **B**, *ἐμπεσὸν Γ Vat. Leid.* — *ἥντινα*] *ὃ Ven.* — § **2.** Inter *μὲν* et *ἡ* add. *τι Ven.* — *τενθείᾳ* Bergl. **m. h.** confirm. *Γ*] *ταθείᾳ Leid. Vat.*, *πενθίᾳ* **B**, *τωθείᾳ Ven.* Idem valet quod *λιχνεία* II 19 [III 22] § 3, cf. Arist. Av. 1691. — *ψάλλεται* **B** *edd.*] *πάλλεται* cett. codd., *καταψάλλεται* Reisk. 'fidibus demulcetur': *ἀνδράποδον* fidicinem aut fidicinam conduxit, qui (quae) fidibus caneret, cf. Ath. VIII p. 348 f. — [*πρὸς*] **h.** *φιληδεῖν* semper et ubique cum dat. jungitur. Cogitavi de *προσέτι*, sed *πρὸς* librarii esse videtur. — *μυροπωλείοις* **B** *Γ* mrg. *Leid.* **b. w. s.**] *μυροπωλίοις Ven.* **m. h.**, *μυροπώλοις Vat.*, *μυροπόλοις Leid.* Fere ubique in talibus *codd.* *-ιον*, var. lect. *-εῖον*. Nostrum igitur est decernere utra forma recta sit. Equidem optimos codd. secutus, h. l. edidi *μυροπωλείοις* cl. praesertim Lys. XXIV 20. In Ar. Ran. 112 contra legitur *ἀρτοπώλιον*. Ad *ἐργαστήρια* indicanda utraque igitur forma in usu fuisse veditur. — [*αἱ*

3 οἴχονται. τέως μὲν οὖν ἡσυχίαν ἄγω, μὴ προαισθόμενος ψύττα κατατείνας
φύγῃ· εἰ δὲ ἀνυπόπτως λαβοίμην αὐτοῦ καὶ ἐγκρατὴς γενοίμην, δεθήσεται
τὼ πόδε χοίνικας παχείας ἐπισύρων, καὶ τῇ σκαπάνῃ προσανέχων ὑπὸ
s. pag. 100 τῇ δικέλλῃ καὶ τῇ σμινύῃ τῆς μὲν τρυφῆς ἐπιλήσεται, παθὼν δὲ γνώσεται
οἷόν ἐστι τὸ τὴν ἄγροικον σωφροσύνην ⟨μὴ⟩ ἀσπάζεσθαι.

22 [III 25].

Ὕλη Νομίῳ.

Θαμίζεις εἰς ἄστυ [κατιών], ὦ Νομίε, καὶ τὸν ἀγρὸν οὐδ' ἀκαρῆ
m. pag. 51 θέλεις ὁρᾶν· ἀργὸς δὲ ἡ γῆ χηρεύουσα τῶν ἐκπονούντων, ἐγὼ δὲ οἰκουρῶ
2 μόνη μετὰ τῆς Σύρας ἀγαπητῶς τὰ παιδία βουκολοῦσα. σὺ δὲ ἡμῖν
αὐτόχρημα μεσαιπόλιος ἄνθρωπος μειράκιον ἀστικὸν ἀνεφάνης. ἀκούω

πρότερον] delevi emblema ad *ἐκεῖναι* adscriptum. Iam Mein.: „si abesset nemo desideraret." — § **3.** *ψύττα κατατείνας* Bergl. **w. s. m. h.**] *ψύττα κατά τινος* **B**, *ψύττας παρά τινος Vat. Leid.* **b.**, *ψῦττας* (sic!) *παρά τινος Γ*, *ψύπτας περί τινος Ven.* Confert Bergl. Luc. Lexiph. 3 fin. — *φύγῃ*] *φεύγῃ* **B.** — *δεθήσεται Γ*] *δεδήσεται* cett. codd. *edd.* Fut. exact. vix locus est. Vide Cob. ad III 26 [III 62] § 4. — *τὼ πόδε* **B s. m. h.**] *τὼ χεῖρε Ven. Vat. Vulg.* — *ἐπισύρων*] *ἐπιφέρων* **B.** *χοίνικες* 'pedicae', cf. Arist. Plut. 276, Dem. XVIII 129. — „*τῇ σκαπάνῃ προσανέχων* non est 'rastris intentus' (ut *vers. lat.*) sed 'fossioni int.', ut Anth. Pal. IX 644." Mein. Ad *προσανέχων* vide I 4 [I 4] § 1. — *παθὼν*] *μαθὼν* Reisk. — *γνώσεται οἷόν ἐστι* Seil. **m. h.**] *γνώσται οἷόν ἐστι Ven.*, *γνώσιον οἷόν ἐστι Leid.* mrg. *-σεται, οἷόν ἐστι γνώσεται Vulg.* **s.**, *γνώσεται οἷον ἦν* **B** „non male." Mein. Immo 'quid sit' non 'quid esset' requiritur. — In sqq. post *σωφροσύνην* addidi ⟨*μὴ*⟩] *γνώσεται οἷόν ἐστι τὴν ἄγροικον σωφροσύνην ἀτιμάζεσθαι* Maehl., quod vix Graecum. Ad *ἀσπάζεσθαι* cf. III 9 [III 45] fin. — *ἄγροικον*] *ἄδικον* mrg. *Leid.* — *ἀσπάζεσθαι*] *ἀσπάσασθαι* **B.**

22 [III 25].

Inscr. Ὕλη] *Ὕλης Γ.*

§ **1.** *θαμίζεις*] *θαυμάζεις Ven.* — *εἰς ἄστυ*] „Attice *ἄστυδε*." Cob. *εἰς ἄστυ* etiam II 28 [III 31] § 1. — [*κατιών*] expunxi cl. III 2 [III 5] § 1, I 4 [I 4] § 2. — *Νομίε* Cob.] *Νόμιε codd. edd.* Vid. Lehrs de Ar. st. Hom. p. 269 sqq. — *οὐδ' ἀκαρῆ Vulg.* **s.**] *οὐδ' ἀκαρεῖ* **B**, *οὐδ' ἀκαρὶ* **m. h.** Vox *ἀκαρὶ* nil, quod sciam, significat nisi 'vermis parvulus' ('Milbe') cf. Aristot. H. A. V 32. Ad *ἀκαρῆ* cf. Arist. Av. 1649, Nub. 496, Vesp. 541, Dem. or. L 56. In Alc. III 4 [III 7] § 1 (ubi cum Cob. legendum *ἐν ἀκαρεῖ* cl. III 20 [III 56] fin., Luc. Asin. 37) ipse **m.** praebet *ἀκαρῆ*, et IV 11 [I 39] init. **h.** *ἀκαρῆ* integrum reliquit. — *ἀργὸς* **B** Cob. **h.**] *ἀργεῖ* cett. codd. *Vulg.* **s. m.** Utrumque recte, cf. Xen. Cyrop. III 2, 19, Plat. legg. VII p. 824 c, Xen. Cyrop. I 6, 11. — „*χηρεύουσα* Od. IX 123." Cob. — *ἐκπονούντων* **h.**] *ἐμπονούντων codd. Vulg.* **s. m.**, *ἐμπονεῖν* aliunde ignotum, *ἐκπονεῖν* hoc sensu Theophr. XVI 94, cf. Plut. Pericl. 12. — *τῆς Σύρας* Bergl. **s. m. h.**] *τῆς Σισύρας codd. Vulg.* „ex seq. ep. interpolatum." Bergl. — *βουκολοῦσα*] *βαυκαλῶσα* Hemst. Valk. Vert: 'alens, nutriens, victum praebens' ut Ar. Vesp. 10, aut 'quieta, tranquilla reddens' cl. Aesch. Ag. 669, Luc. Amor. 38, Alc. III 2 [III 5] § 3. — § **2.** *μεσαιπόλιος Vat. Ven. Vulg.* **m. h.**] *μεσαπόλιος Leid.*, *μεσοπόλιος* **B s.** – *ἀστικὸν* Ruhnk. **w. s. m. h.**] *ἀττικὸν codd. Vulg.* —

γάρ σε τὰ πολλὰ ἐπὶ Σκίρου καὶ Κεραμεικοῦ διατρίβειν, οὗ φασὶ τοὺς ἐξωλεστάτους σχολῇ καὶ ῥᾳστώνῃ τὸν βίον καταναλίσκειν.

23 [III 26].

Ληναῖος Κορύδωνι.

Ἄρτι μοι τὴν ἅλω διακαθήραντι καὶ τὸ πτύον ἀποτιθεμένῳ ὁ δεσπότης
s. pag. 101 ἐπέστη καὶ ἰδὼν ἐπῄνει τὴν φιλεργίαν. ἐφάνη δέ μοί ποθεν ὁ Κωρυκαῖος δαίμων, Στρόμβιχος ὁ παμπόνηρος. ἰδὼν γάρ με ἐφεπόμενον τῷ δεσπότῃ, κειμένην τὴν σισύραν ἣν ἀποθέμενος εἰργαζόμην ὑπὸ μάλης ᾤχετο φέρων, ὡς ὁμοῦ ζημίαν καὶ τὸν ἀπὸ τῶν ὁμοδούλων προσοφλῆσαι γέλωτα.

24 [III 27].

Γέμελλος Σαλακωνίδι.

Τί ταῦτα, ὦ Σαλακωνίς, ὑπερηφανεῖς τάλαινα; οὐκ ἐγώ σε εἰς

Σκίρου καὶ Κεραμείκου *Vulg.* **s. m. h.**] Σκιεροῦ Κεραμικοῦ **B**, σκίρου καὶ Κεραμικοῦ *Γ*. Scirus locus Athenis ubi sedebant meretrices (cf. III 5 [III 8] § 1), et versabantur omnegenus nebulones (cf. Eustath. ad Od. p. 1397, 24).

23 [III 26].

διακαθήραντι] διακαθαίροντι *Ven.* — ἀποτιθεμένῳ] ἀποθεμένῳ Cob. **h.** Vert.: 'cum nuper area purgata ventilabrum deponerem, herus advenit'. — ἐπῄνει **B s. m. h.**] ἐφίλει *Vulg. Ven. Vat.* — Κωρυκαῖος Mein. **s. m. h.**] Κωρύκεος **B**, Κωρύκιος *Γ*, Κωρύκειος *Vulg.* „Dicitur de eo qui ex insidiis auscultat." Bergl. Vide Mein. ad Menandr. p. 56, et cf. Suidam s. v. Κωρυκαῖος, Alc. I 8 [I 8] § 2. — Στρόμβιχος **B** edd.] Στρόχνος cett. codd. — τὴν ante σισύραν add. *codd.* **w. s. m. h.**] om. *Vulg.* — ὡς] ὥσθ' Cob., ὥστε με **h.**, sed. vid. ad I 9 [I 9] § 2. — ζημίαν *Vulg.* **s.**] ζημία *codd.*, ζημίᾳ **m.**, ⟨τῇ⟩ ζημίᾳ **h.** Dativ. ζημίᾳ sine art. male, ὁμοῦ⟨τῇ⟩ ζημίᾳ melius. Malui tamen *Vulg.* ζημίαν servare, ut ὁμοῦ καὶ sit idem quod 'aeque ac', cf. I 14 [I 11] § 3, I 21 [I 18] § 2. — ἀπὸ *Γ Leid.* mrg. *Vulg.* **w.**] ὑπὸ **B** *Ven. Vat. Leid.* **m. h.** quod tamen vix ferendum. Ad ἀπὸ cf. Soph. Phil. 560, El. 433, et praesertim Lycurg. 79, Thuc. IV 108, 7; I 141, 1; VIII 89, 3. — προσοφλῆσαι] προσοφλεῖν Cob. At fort. Alc., in Lys. XIII 66 legens ὤφλησεν, Atticum esse putabat.

24 [III 27].

Inscr. Γέμελλος Reisk. **B** *Vat.* **w. s. m. h.**] Γέβελλος *Vulg. Leid.*, Μέγελλος *Γ*. Idem nomen III 39 [I 22]. — Σαλακωνίδι Reisk.] Σαλαμωνίδι *Γ Vat.* **B**, Σαλαμωνίδη *Leid.*, Σαλμωνίδι Bergl. **w. s. m. h.** „potius Σαλαμινίδι." Bergl. In Reisk. conj. et ipse incideram: nomen personae aptissimum: 'fastidiosae, superbienti', cf. Arist. Rhet. II 16, mor. magn. I 27; Athen. XV p. 691 f.

§ **1.** Σαλακωνὶς Reisk. Vide *inscr.*] Σαλμωνὶς *Vulg.* — Post τάλαινα add. **τὸν δεσπότην B**, rec. **s. m. h.** Dubitat Mein., sed ὑπερηφανεῖν cum acc. pers. et rei esset inauditum. τὸν δεσπ. est merum librarii additamentum, cf. § 2. — εἰς τοὔργ. καθημ.] „Ath.

τοὐργαστήριον καθημένην παρὰ τὸν ἀκεστὴν τὸν ἑτερόποδα ἀνειλόμην, καὶ ταῦτα λάθρα τῆς μητρός, καὶ καθάπερ τινὰ ἐπίκληρον ἐγγυητὴν
2 *ἀγαγόμενος ἔχω; σὺ δὲ φρυάττῃ, παιδισκάριον εὐτελές, καὶ κιχλίζουσα καὶ μωκωμένη με διατελεῖς. οὐ παύσῃ τάλαινα τῆς ἀγερωχίας; ἐγώ σοι τὸν ἐραστὴν δείξω δεσπότην καὶ τὰς κάχρυς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν φρύγειν ἀναγκάσω, καὶ τότε εἴσῃ παθοῦσα οἷ κακῶν σαυτὴν ἐνέσεισας.*

25 [III 28].

pag. 102

Σαλακωνὶς Γεμέλλῳ.

Πάντα ὑπομένειν οἷα τε εἰμὶ πλὴν τοῦ σοὶ συγκαθεύδειν, δέσποτα. καὶ τὴν νύκτα οὐκ ἔφυγον οὐδὲ ὑπὸ τοῖς θάμνοις ἐκρυπτόμην, ὡς ἐδόκεις, ἀλλὰ τὴν κάρδοπον ὑπεισελθοῦσα ἐκείμην ἀμφιθεμένη τὸ κοῖλον τοῦ
2 *σκεύους εἰς κάλυμμα. ἐπειδὴ δὲ κέκρικα βρόχῳ τὸν βίον ἐκλιπεῖν, ἄκουε λεγούσης ἀναφανδόν, πάντα γάρ μου περιαιρεῖ φόβον ἡ πρὸς τὸ τελευτᾶν*
n. pag. 52 *ὁρμή· ἐγώ σε ὦ Γέμελλε στυγῶ, τοῦτο μὲν βδελυττομένη τὸ δάσος τοῦ*

ἐπ' οἰκήματος καθημ." Cob. Ad *εἰς* cf. III 7 [III 43] § 1, III 17 [III 53] § 3. Bergl. laudat Achill. Tat. VI, 7 § 5. Orta videntur haec et talia e dictionibus brachylogicis ut *παρεῖναι εἰς Σάρδεις* Xen. An. I 2, 2. Cf. Aesch. II 154, Xen. An. II 2, 15, Eur. Iph. Taur. 620, Xen. Cyr. VII 4, 4 et praesertim Dem. XXI 227. — *ἀκεστὴν* Seil. **s. m. h.**] *ἀκέστην Vat.* **w.**, *Ἀκέστην Vulg.*, *περὶ του ἀκέστην Ven. ἀκεστὴς* 'sutor', cf. Xen. Cyr. I 6, 16 et Plat. Polit. p. 281 b. Liban. memorat *ἀκεστήριον* '(taberna) sutrina'. — *ἑτερόποδα* **B** *Γ* **w. s. m. h.**] *ἑτερόποδον Vulg. Vat.* — *λάθρα* **B m. h.**] *λαθραίως Vulg.* **s.** — § **2.** *καὶ κιχλίζ.—διατελεῖς*] om. *Ven.* — *τὸν*] *τὴν Ven.* — *τὰς* add. **B**, rec. **s. m. h.**] om. *Vulg.* — *κάχρυς* **B** *edd.*] *κέγχρους Γ Vat.*, *κέχρους Ven.* et mrg. *Leid.*, *μέχρις Leid.* — *ἐπὶ τῶν ἀγρῶν*] *ἐπὶ τὸν ἀγρὸν* **B**, *ἐπὶ τῷ ἀγρῷ* Seil. non abjecto tamen *ἐπὶ τὸν ἀγρὸν*, quod merum librarii vitium. — *ἀναγκάσω* Cob. **h.** confirm. nunc **B**] *ἀναπείσω Vulg.* **s. m.**, *ἀναπέμψω* Arnald. — *παθοῦσα* Bast. ep. crit. p. 282 **s. m. h.**] *μαθοῦσα codd. Vulg.* — *οἷ— ἐνέσεισας* **B s. m. h.**] *οἵων κακῶν σεαυτὴν ἔνδον ἔθηκας Vat. Vulg.*, *οἷον κακὸν σὰν τὴν ἔνδον ἔθηκας* (sic!) *Ven.*

25 [III 28].

Inscr. Σαλακωνὶς] vide *inscr.* ep. praeced. Inscriptionis loco *ἀμοιβαία* legitur in *Γ Vat. Leid.*

§ **1.** *οἵα*] *οἷα* **B.** — *τοῦ σοὶ συγκαθεύδειν* **B w.** Cob. **h.**] *τοῦ συγκαθεύδειν μετὰ σοῦ Vulg.* **s. m.** „Aut *καθεύδειν μετὰ σοῦ* aut *συγκαθεύδειν σοι.*" Reisk. — *δέσποτα*] *δή ποτε* dubitanter Mein. Cogitavi de *πλὴν τοῦ πώποτε σοὶ συγκ.*, nam *δέσποτα* revera nimis blanda compellatio est. — *καὶ*] *καίτοι* Nab. non male. — *ὑπὸ* Bergl. confirm. *Γ Vat. Ven.*, rec. **s. m. h.**] *ἐπὶ Vulg.* — § **2.** *ἄκουε λεγούσης ἀναφανδὸν Γ Vat. Ven.* **s. m. h.**] *ἄκουε λέγουσ' ἀναφανδὸν* **B**, *ἄκουε ἀναφανδὸν Vulg.*, *ἄκουε, λέγω σοι, ἀναφανδὸν* Wagn. — *μου Vat. Ven. Vulg.* **w. h.**] *ὁμοῦ* **B s. m.**, qui tamen deinde *μου*. Defendi quidem potest *ὁμοῦ* cl. v. c. Aesch. Pers. 401, Eum. 286, sed *μου* praestare videtur, praesertim cum *ὁμοῦ* eo sensu apud Alc. non iterum legatur. — *τελευτᾶν*] *τελευταῖον Γ* mrg. *Leid.*, *τελευτᾷν Leid.* — In sqq. **h.** praebet *στυγῶ ὥσπερ—*

3 *σώματος καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένη, τοῦτο δὲ τὴν δυσχέρειαν τοῦ στόματος ἐκ τοῦ μυχαιτάτου τῆς φάρυγγος τὴν δυσοσμίαν ἐκπέμποντος. κακὸς κακῶς ἀπόλοιο τοιοῦτος ὤν. βάδιζε παρά τινα λημῶσαν ἄγροικον γραῦν ἐπὶ ἑνὶ γομφίῳ σαλεύουσαν, ἀληλιμμένην τῷ ἐκ τῆς πίττης ἐλαίῳ.*

26 [III 29].

s. pag. 103

Ὥριος Ἀνθοφορίωνι.

Ἠπιστάμην ⟨μέν⟩ σε, ὦ Ἀνθοφορίων, ἁπλοϊκὸν εἶναι ἄνθρωπον καὶ αὐτόχρημα τὸν ἀπὸ τῆς ἀγροικίας ἄγροικον, ὄζοντα στεμφύλων καὶ κόνιν πνέοντα, ἠγνόουν δὲ ὅτι δεινὸς εἶ ῥήτωρ ὑπὲρ τοὺς ἐν Ἡλιαίᾳ τῶν ἀλλοτρίων
2 *ἕνεκα δικομαχοῦντας. κινήσας γὰρ ἐπὶ τοῦ κωμάρχου δίκας ἔναγχος,*

ἐκτρεπομένη καὶ τοῦτο μὲν—σώματος, τοῦτο δὲ cett., sed postea intellexit, nil in ord. vulg. esse vituperandum. — *δάσος* **B s. m. h.**] *βάρος Γ Vat.*, *βάθος Ven.* — *τι κίναδος* Bergl. *edd.*] *τὶς κίναδος Leid.*, *τίς κίναιδος* **B.** — § **3.** *στόματος*] *σώματος Ven.* — *ἐκπέμποντος*] *ἐκπέμποντα Γ Leid.* — *λημῶσαν* **B w. s. m. h.**] *ληροῦσαν Γ Vat. Vulg.*, *ληρῶσαν Ven.* — *ἄγροικον*] *ἀγρικῶν Ven.* — *ἐπὶ ἑνὶ*] *ἐφ' ἑνὶ* Cob. — *τῷ ἐκ τῆς* **B** *Γ* **s. m. h.**] *ἐκ* om. *Vulg.*

26 [III 29].

Inscr. *Ὥριος* scripsi] *Ὤριος Γ*, *Ὄριος* **B** *Vat. Ven. Vulg.*, *Ὄρειος* Bast. **s. m. h.** Cod. Parisinus nomen verum servavit: *ὥριος* 'maturus, validus, florens juventute' (cf. Luc. am. 12) aptissime jungitur *Ἀνθοφορίωνι*.

§ **1.** *Ἠπιστάμην ⟨μέν⟩* Cob. — *εἶναι* add. **B w. s. m.**] om. cett. codd. *Vulg.* **h.** „veteres *ὄντα*." Cob. Cf. tamen Herod. III 134, Xen. An. III 2 § 39, Eur. Iph. Aul. 1005. — *αὐτόχρημα* 'ex omni parte, penitus', cf. II 22 [III 25] § 2. — *αὐτόχρημα τὸν* Pierson. Veris. p. 96, rec. **w. s. m. h.** confirm. **B**] *ἀθλοχρήματον Leid. Γ Vat.*, *ἀφιλοχρήματον Ven.*, [*τὸν*] Bergl. cl. i. a. II 4 [I 25] § 2. — *ἄγροικον, ὄζοντα* **B w. m. h.**] *ἀγροικίζοντα* cett. codd. *Vulg.*, [*ἄγροικον*] **s.** „fort. recte." Mein. 'merum de rure rusticum' Bergl. Nisi **B** egregiam illam lectionem praeberet, crederem Hemst., qui *ἀγροικίζοντα* del. „nam praecedentis sapit interpretationem." — *κόνιν* **B w. s. m. h.**] *κόνεως Γ Vulg.* — *Ἡλιαίᾳ* Hemst.] *Μιλιαίῳ* **B b. s. m. h.**, *Μηλίῳ κατὰ* cett. codd., *Μητιχείῳ* Bergl. **w.**, *Μητίχου καλλίῳ* Bast. (ep. crit. p. 159) cl. Poll. VIII 121. Quibus recte refragatur Seil.: *Μητιχεῖον* ex nullo alio scriptore notum est, neque codd. favent. Dictiones *κατὰ τῶν ἀλλοτρίων* et *τῶν ἀλλ. ἕνεκα* in unum conflatas esse in codd. praeter **B** statuit Bast. Rectissime; cod. **B** autem *Ἡλιαίᾳ* suadet, quod etiam voluit Herel. (Act. Klotzii lit. III 1, p. 92): *ἐν ἡλιαίᾳ* minusculae enim quam facile abire potuerint in *ἐν μηλιαίῳ* notum est. Reputanti autem, quot et qualia vitia in nostro a scribis commissa sint, non dubium, credo, erit, quin etiam *Μηλιαίῳ* pro notissimo *Ἡλιαίᾳ* iis debeatur. (Memoratu vix digna sunt quae de hoc loco hariolatur Metr., qui, contendens h. l. agi aut de Martis accusatione propter Halirrhotii caedem, aut de causa Orestea, voluit aut *ῥήτωρ ὑπὲρ τοῦ Ἐνυαλίου κατὰ τῶν ἄλλων* [nempe *θεῶν*] *Ἁλιρροθίου ἕνεκα δικομαχούντων*, aut *ῥήτωρ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἐνυαλίῳ* [i. e. *ἐν Ἀρείῳ πάγῳ*] *κατὰ τῶν ἄλλων τριῶν* [nempe *Ἐρινύων*] *κενὰ δικομαχούντων*). — *ἕνεκα δικομαχοῦντας* Bergl. Cob. **h.**] *ἕνεκεν ἀδικομαχοῦντας Vulg.* **s. m.**, *ἕνεκεν ἀδικομαχούντων* **B.** — § **2.** *κινήσας*] *νικήσας* **B.** „pro *εἰπών*." Cob. *κινεῖν δίκας* 'lites movere'. Conferri

οὐκ ἔστιν ἥν τινα οὐχὶ νικήσας ἀπηλλάγης. μακάριε τῆς γλώττης καὶ λαλίστερε τρυγόνος. ἐγὼ δὲ ἑρμαίῳ σοι χρῶμαι, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου. ἔκκειμαι γὰρ τοῖς βουλομένοις τἀμὰ σφετερίζεσθαι καὶ ἀγαπῶ τὴν ἡσυχίαν, καὶ ταῦτα εἰδὼς ὅτι [μοι] πολλάκις ἐκ τῆς ἀπραγμοσύνης φύεται πράγματα.

27 [III 30].

k. pag. 104 **Ἀμπελίων Εὐέργῳ.**

Πολὺς ὁ χειμὼν τὸ τῆτες καὶ οὐδενὶ ἐξιτόν. πάντα γὰρ ἡ χιὼν κατείληφε,
καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς, ἀπορία
δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνειδος. προκύψας δῆτα τῆς καλύβης οὐκ
ἔφθην παρανοίξας τὸ θύριον καὶ ὁρῶ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὀρνέων
2 φερόμενον, καὶ κοψίχους καὶ κίχλας. εὐθέως οὖν ἀπὸ τῆς λεκάνης
ἀνασπάσας ἰξὸν ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς κλάδους, καὶ ὅσον οὔπω
τὸ νέφος ἐπέστη [τῶν στρουθίων] καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἐκρέμαντο,
3 θέαμα ἡδύ, πτερῶν ἐχόμεναι καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν εἰλημμέναι. ἐκ
m. pag. 53 τούτων λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα πέντε καὶ εἴκοσι.

---

potest *κινεῖν λόγον* Plat. Rep. V p. 450 a, *πάντα λόγον* Plat. Phileb. p. 15 e. — *ἥν τινα* **B** *Ven.* **w. s. m. h.**] *ἣν* *Vulg.* *Γ.* — *τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου* **m.**] *κατὰ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου* **B** *Ven.* **s.**, *τὸ τοῦ λόγου* cett. codd. *Vulg.*, *τὸ ⟨δὴ⟩ τοῦ λόγου* **h.** Ad lect. rec. cf. III 20 [III 56] § 1. — [*μοι*] Mein. Cob. **h.** „Commune omnibus est quod commemorat, quodque proverbium dicebatur *πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.*" Cob. — *πολλάκις* **B** *Vat. Ven.* **s. m. h.**] *πολλὰ* *Vulg.* **w.**

27 [III 30].

§ **1.** *πολὺς*] *πολεῖς* *Ven.* — *τὸ τῆτες* **B** *edd.*] *ταῖς θήτταις* cett. codd. *Vulg.* — *ἐξιτὸν* *Γ Ven. Vat.* **h.**] *ἐξιτητὸν* *Vulg.* **s. m.**, *ἐξίτητον* **B.** *ἐξιτητὸν* ignotum, *ἐξιτὸν* sublegit Hesiod. Th. 732. — *γὰρ* add. **B s. m. h.**] om. *Vulg.* cett. codd. — *κατείληφε*] *κατείληχε* **B.** — *ἀργὸν δὲ καθίζειν*] *ἀργῶς δὲ καταζῆν* **B**, quod librario debetur. — *παρανοίξας*] „*παροίξας* Atticum." Cob. cl. Phryn. Bekk. p. 60, 20, Moer. s. v. *παροίξας.* — *θύριον*] *θήριον* *Ven.* — *κοψίχους*] *κοσσύφους* **B s.**, quod videtur explicatio vocis satis rarae *κόψιχος.* Ita *κόψιχοι* et *κίχλαι* junguntur etiam Ar. Av. 1080. — § **2.** *ἀχράδων*] *ἐχράδων* **B.** — *ὅσον οὔπω*] *ὅσον δ' εἴπω* *Leid.*, *ὅσον οὐδέπω* vel *ὅσον οὐδεπώποτε* Bergl. male. Jungendum *ὅσον οὔπω—καὶ* 'vix—cum'. Vide ad I 2 [I 2] § 4. — [*τῶν στρουθίων*] Mein. **m.**] *τῶν στρουθῶν* **h.** „*στρουθία* probatos scriptores de cujusvis generis avicula dixisse evinci non potest." Mein., quem etiam offendunt sqq. feminina. *στρουθῶν* nonnumquam quidem sensu *τοῦ 'ὀρνίθων'* usurpatur, et fem. aut masc. est, sed omittere malui, praesertim cum ne suo quidem loco receptum esse videatur. — *ὀροδάμνων*] *ὀροδάμων* **B.** — *ἡδὺ*] *ἡ δὲ* *Ven.* — *ἐχόμεναι—εἰλημμέναι* (*εἰλιμμέναι* **B**)] *ἐχόμενα—εἰλημμένα* *Ven.* — *λάχος σοι* Bergl. **B** edd. sqq.] *λαχὼν μοι* *Vat. I*, *λαχόν μοι* *Leid. Vulg.*, *λεχόμην μοι* *Ven.*, *λαβὼν σοι* Reisk., *λαχμὸν τὰς πίονάς σοι* Bergl., „*λάχος* pro *μέρος.*" Cob., *λίχος* Metr. At *λίχος* videtur esse pultis quoddam genus, quod male huc quadraret. — *καὶ* add. post *πέντε*

κοινωνεῖν γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς, φθονοῦσι δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων.

28 [III 31].

Φιλόκωμος Ἀστύλλῳ.

s. pag. 105 Οὐπώποτε εἰς ἄστυ καταβὰς οὐδὲ εἰδὼς ὅ τι ποτέ ἐστιν ἡ λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ὑφ' ἑνὶ περιβόλῳ κατοικοῦντας
2 ἀνθρώπους, καὶ τἆλλα ὅσα διαφέρει πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστυδε γένοιτο, ἧκε ἀπάξων νῦν κἀμέ. καὶ γὰρ ἔγωγε δέομαι τοῦ πλέον τι μαθεῖν, ἤδη μοι βρύειν θριξὶ τῆς ὑπήνης ἀρχομένης. τίς οὖν δή με τἀκεῖθι μυσταγωγεῖν ἐπιτηδειότερος ἢ σὺ ὁ τὰ πολλὰ εἴσω πυλῶν ἀλινδούμενος;

29 [III 73].

s. pag. 155
m. pag. 77

Κωμαρχίδης Εὐχαίτῃ.

Ἡ ὗς ἡ πρῴην ἐπίτεξ εἶναι νομιζομένη ἀρτίως τέτοκε, καὶ ἔχω δελφάκων

B *Γ* **s. m. h.**] om. cett. codd. *Vulg.* — κοινωνεῖν **B s. m.**] κοινὸν cett. codd. *Vulg.*, κοινοῦν Mein. Cf. tamen II 29 [III 73] § 2. — γὰρ] δὲ **B.** — φθονοῦσι **B s. m.**] φθονούντων cett. codd. *Vulg.* **h.**, qui: κοινὰ γὰρ τἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς, φθονούντων δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων. Malim: κοινωνεῖν γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ (τἀγαθοῦ) ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν, φθονοῦσι—γειτόνων.

28 [III 31].

Inscr. Φιλόκωμος Bergl. **B s. m. h.**] Φιλόκνμος cett. codd. *Vulg.* — Ἀστύλλῳ Reisk. prob. Seil. Mein.] Θεστύλλῳ *codd. edd.* praeter **h.** qui Θεστύλῳ, sed Ἀστύλλῳ unice verum: 'rusticus oppidano sal.'. Ad formam vide Ἄνθυλλα II 31 [III 33] inscr.

§ **1.** εἰδὼς] ἴδω **B.** — ὅ τι] τί *Vat. Vulg.* — καινὸν] κοινὸν *Ven.* — Ante ὑφ' add. τοὺς **h.** Male: rusticus aspicere vult novum spectaculum: intra moenia habitantes homines. — περιβόλῳ **B** edd.] προβόλῳ cett. codd. — μαθεῖν] del. **h.**, male. Non potest neque vult Philocomus omnia τἆλλα ὅσα διαφέρει πόλις ἀγροικίας oculis ἰδεῖν, vult pleraque auribus et mente μαθεῖν. — § **2.** εἰ—γένοιτο **B m.**] εἰ—γένηται cett. codd. *Vulg.* **s.**, εἰ—γενήσεται **h.**, qui tamen postea cum Herm. ἢν—γένηται. Aùt ἢν cum conj. aùt εἰ cum opt., vide ad I 13 [III 3] § 4. — νῦν] del. Cob. Intelligitur 'nunc' 'diesmal'. — ἔγωγε δέομαι scripsi] ἔγωγε ἄγειν οἶμαι **B**, ἔγω ἄγειν οἶμαι *Ven.*, ἐγὼ δεῖν οἶμαι *Vulg.*, ἔγωγε δεῖν οἶμαι **s. m. h.**, quod tamen qui tandem defendas non video. Nullo modo τοῦ explicari possit; praeterea ex *codd.* patet locum esse corruptum. Corruptela ita explicanda videtur, ut ex δέομαι Alciphroneo δεῖν οἶμαι librariorum ortum sit, quod in nonnullis codd. etiam magis corruptum ἄγειν οἶμαι fieret. Ad δέομαι hoc sensu cf. II 5 [I 26] § 2, III 38 [I 21] § 3, IV 9 [I 37] § 4, IV 16 [II 4] § 11. Possis etiam δέομαι, οἶμαι. — πλέον *Ven.* **m. h.**] πλεῖον cett. codd. *Vulg.* **s.** — ἀρχομένης] ἀρχομένῳ *Γ.* — τἀκεῖθι scripsi] κἀκεῖθι **B s. m.**, κακεῖ *Vat. Vulg.*, κακεῖν *Ven.*, τἀκεῖ Cob. **h.** Ad ἐκεῖθι cf. III 17 [III 53] § 2, sed recte Cob. τὰ pro καὶ requirebat. — ἐπιτηδειότερος Hirsch.] ἐπιτήδειος *codd. edd.*, sed ἐπιτήδειος ἢ nihil est. — De ἀλινδούμενος vide ad II 5 [I 26] § 3.

29 [III 73].

§ **1.** πρῴην] παρ' ἐμοὶ *Ven.* — ἐπίτεξ—νομιζομένη] om. *Ven.* —

2 *ἀφθονίαν· γρύζουσι δὲ μάλ᾽ ἀηδές, ἀλλ᾽ ἐδώδιμοι. μεταδίδωμι δῆτα καὶ σοὶ δύο τούτων [ἔχειν]. οὔτε γὰρ πάντας οἷός τέ εἰμι τρέφειν τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν, καὶ ἅμα τοῖς φίλοις κοινωνεῖν τοὺς ἐν περιουσίαις ὄντας ἀγροικικῇ πρέπον ἐπιεικείᾳ, οἵους ἡμᾶς ἡ φιλτάτη γῆ ἁπλοϊκοὺς καὶ φιλαλλήλους τοὺς ἑαυτῆς τροφίμους ἀνεθρέψατο.*

30 [III 32].

pag. 53 pag. 105

Σκοπιάδης Σκοτίωνι.

Βάλλ᾽ ἐς μακαρίαν, οἷον κακόν ἐστιν, ὦ Σκοτίων, ἡ μέθη. ἐμπεσὼν γὰρ εἰς συμπόσιον κακοδαιμόνων ἀνθρώπων — οἰνόφλυγες δὲ πάντες ἦσαν, καὶ οὐδεὶς τὸ μέτρῳ πίνειν ἔστεργε — συνεχῶς δὴ περιφερομένης
2 *τῆς κύλικος — ἦν ⟨γὰρ⟩ τοῖς ἀρνουμένοις τοὐπιτίμιον [ἔδει γὰρ αὐτοὺς]*

ἐδώδιμοι Cob.] *ἐδώδιμον Codd. Vulg.* **s. m.**, [*ἀλλ᾽ ἐδώδιμον*] **h.** sine causa. Cum Cob. *ἐδώδιμοι* scripsi, nam *ἐδώδιμον γρύζειν* nihil est. — § **2.** [*ἔχειν*] expunxi, cf. I 1 [I 1] § 3. — *κριθῶν—οὐσῶν* Bast. **s. h.**] *κριθίων—οὐσῶν Codd.* (*Ven.* hab. *κριθίον*) *Vulg.*, *κριθίων—ὄντων* Schäfer (ad Lamb. Bos. p. 281), **m.** Lect. vulg. non ferenda, neque defendenda cl. II 17 [III 20] § 2. Epist. II 21 [III 24] § 1 et II 27 [III 30] § 2 nunc correctae. Recte igitur Bast. levi mutatione pro *-ίων* scripsit *-ῶν*. — Ad *κοινωνεῖν* = *κοινοῦν* vide II 27 [III 30] fin. — *τοὺς ἐν περιουσίαις ὄντας*] *τοὺς περιουσίους Ven.* et Mein. cl. Hesych. s. v. *περιούσιος*. Idem scribendum censet III 34 [III 70] § 2, ubi tamen sine dubio Bergl. recte *πλουσίων*. Nolim equidem vocem ex nullo alio scriptore notam recipere ex uno *Ven.*, qui mendis atque lacunis scatet. — *ἑαυτῆς*] *ἑαυτῇ Ven.*

30 [III 32].

Inscr. Σκοπιάδης] *Σκορπιάδης Ven.* **m.**, *Κοπιάδης* Seil., *Σκορδιάδης* **h.** Revocav *Vulg.*, nam *Σκορπιάδης* vix rustici nomen, *Σκορδιάδης* nihil ad scribentis personam, *Κοπιάδης* ideo minus probabile quia *Codd.* conspirant in *Σ*. Fort. per *Σκοπιάδης* intelligitur 'homo montanus, monticola' ut *Σκοπιήτης Πὰν* A. Pal. VI 16, 34. — *Σκοτίωνι Leid.* **w. s. m. h.**] *Κοτίωνι* cett. codd. (*Vat.* et *Ven.* in § 1 *Σκοτίων*) *Vulg.* Fort. *Σκοπίωνι*, ut sit: 'monticola montano sal.'

§ **1.** *βάλλ᾽* **B** edd.] *βάλ᾽* cett. codd. Vid. ad I 9 [I 9] § 1. — *Σκοτίων*] vide inscr. — *οἰνόφλυγες*] *οἰνοφλυγεῖς* **B** qui om. *δὲ*. — *τὸ μέτρῳ πίνειν* Cob. **h.**] *τῷ μέτρῳ τὸ πίνειν Codd. Vulg.* **s. m.** „Pro *μετρίως* dicitur *μέτρῳ* non *τῷ μέτρῳ*." Cob. cl. Zenob. V 19. — § **2.** Sequentia varie tentata sunt: *ἦν τοῖς ἀρν. τοὐπίτιμον· ἔδει γὰρ αὐτοὺς εἰς* **B b.**] *ἦν τοῖς ἀρν. ἐπέχεον· ἐ. γ. α. καὶ εἰς* cett. codd., *ἦν τοῖς ἀρν. ἐπέχεον, ἦν αὐτοῖς τοὐπιτίμιον* Bergl., a quo *τοὐπιτίμιον* receperunt edd. sqq., *ἦν τ. ἀρν. τοὐπιτίμιον δεῖν αὐτοὺς καὶ εἰς* Valck. **w.**, *γὰρ* post *ἦν* et *τοῦτο* post *ἀρνουμένοις* add. G. Hermannus probb. Mein. (qui *γὰρ* et *τοῦτο* recepit) et partim Seil. (qui, addito *τοῦτο*, verba *ἦν—ἀρν.* intacta reliquit), [*ἦν τοῖς ἀρν. τοὐπιτ.*] Herm., [*συνεχῶς—τοὐπιτίμιον*] et [*αὐτοὺς*] **h.** Equidem malui orationis scabritiem ita tollere ut verba *ἔδει αὐτοὺς* ejicerem (olim ad *ἦν τοῖς ἀρν. τοὐπιτίμιον* adscripta), *γὰρ* autem, quod in *Vulg.* inter *ἔδει* et *αὐτοὺς* legebatur, versui superiori restituerem, ubi jam G. Hermannus aegre desiderabat.

s. pag. 106 *εἰς τὴν ὑστεραίαν ἑστιᾶν — πιὼν οὖν ὅσον οὔπω πρότερον ἐν ἀσκῷ βαστάσας οἶδα, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχω καὶ ἔτι σοι καρηβαρῶ καὶ τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω.*

31 [III 33].

Ἀνθύλλα Κορίσκῳ.

Ἔοικε καὶ τὰ νάματα εἰς τὰ ἄνω ῥυήσεσθαι, εἴ γε ⟨σὺ⟩ οὕτως, ὦ Κορίσκε, ἀφηλικέστερος γεγονώς, ὅτε ἤδη [λοιπὸν] ὑϊδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἔχομεν, ἐρᾷς κιθαρῳδοῦ γυναικὸς κἀμὲ κνίζεις ἄχρι τοῦ καὶ αὐτὴν ἐκρι-
2 *νῆσαι τὴν καρδίαν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀτιμάζομαι τριακοστὸν ἔτος ἤδη συνοῦσά*
s. pag. 107 *σοι, Παρθένιον δὲ ⟨ἡ⟩ ἱππόπορνος μεθ' ὑποκορισμῶν ἐκθεραπεύεται*
m. pag. 54 *ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς καταπίνουσα. γελῶσι δὲ οἱ νέοι, καὶ σὺ τοῦ γέλωτος ἀναισθήτως ἔχεις. ὦ γῆρας ἑταίρας παίγνιον.*

32 [III 34].

Γνάθων Καλλικομίδῃ.

Τίμωνα οἶσθα, ὦ Καλλικομίδη, τὸν Ἐχεκρατίδου τὸν Κολλυτέα, ὃς

Quo facto ultro exciderunt verba *εἴ τις ἠρνεῖτο τὴν κύαθον*, in cod. **B** tantum obvia explicatio verborum *τοῖς ἀρνουμένοις*. Lector enim ad *ἦν γὰρ τοῖς ἀρνουμένοις τοὐπιτίμιον* adscripsit explicationem *ἔδει αὐτοὺς εἴ τις ἠρνεῖτο τὴν κύαθον*, quae verba in textum recepta totum locum perturbaverunt; *ἦν—ἐπέχεον* est librarii conjectura. — *πιὼν οὖν—βαστάσας* add. **B w. s. m. h.**] om. cett. codd. *Vulg.* — *οὔπω πρότερον*] *οὐπώποτε* Nab. Vix mutatione opus esse videtur. — *οἶδα, τρίτην—ἀπερυγγάνω* **B** G. Hermannus. Seil. **m.**] *οἶδα δ' ἐγὼ τρ. τ. ἡμέραν καρηβαρῶν κ. τ. κρ. ἀπερυγγάνων* *Leid. Γ Vat. Ven.* **b.** (qui *δ'* ante *ἐγὼ* seclusit), *οἶδα ἐγὼ τρ. τ. ἡμ. ἔχω κ. ἔτι σοι καρηβαρῶν κ. τ. κρ. ἀπερυγγάνων* **s.**, *οἶδα τρ. τ. ἔχω ἡμ. καρηβαρῶν κ. τ. κρ. ἀπερυγγάνων.* Jacobs. ad Ach. Tat. p. 979 (qui praeterea conjecit post *ἔχω* addendum esse *κακῶς*). „Attici *ἔχω καὶ* omisissent." Cob., unde [*ἔχω καὶ*] **h.** sed vid. ad II 18 [III 21] § 2.

31 [III 33].

§ **1.** ⟨*σὺ*⟩ add. Cob. prob. Nab. Abesse nequit. — *ἀφηλικέστερος* Bergl. *edd.*] *ἀφηλικέστερον* **B.** — *ἤδη* [*λοιπὸν*] Cob. Vide ad I 17 [I 14] § 3. Dubitare tantum possis utrum deleas. — *ὑϊδοῦς κ. θυγατριδοῦς* Seil. **s. m. h.**] *υἱοὺς κ. θυγατριδοὺς* **B** *Vulg.*, *ὑϊδεῖς* aut *υἱωνοὺς* Reisk., *ὑϊδοὺς* Pierson. (ad Moer. p. 379), rec. **w.** Ad *ὑϊδοῦς* cf. Xen. An. V 6, 37, Plat. legg. XI p. 925 a. — § **2.** *Παρθένιον* Seil. **s. m. h.**] *παρθενίαν* **B** *Vulg.*, *παρθένιον* Toup. emend. in Suid. III p. 260 (p. 525 Lips.), *συνοῦσά σοι παρθενίῳ· ἡ δὲ ἱπποπ.* R. Ad scorti nomen cf. *παρθενίς* Luc. Dial. Mer. 15, 1, quem locum laudat Seil. — ⟨*ἡ*⟩ add. Toup. — *σε αὐτοῖς* Bergl. *edd.*] *σεαυτὸν* **B.** — *καταπίνουσα* Nab.] *καταπιοῦσα* **B** *edd.* Aoristi participio vix locus est.

32 [III 34].

Inscr. *Γνάθων* Bergl. *edd.*] *Γνάδων* **B** Bergl. cf. Luc. Tim. 45 *Γναθωνίδης ὁ Κόλαξ* et Alc. III 8 [III 44] inscr. — *Καλλικομίδῃ* **h.**] *Καλλικωμίδῃ* **B** *Vulg.* **s. m.** 'Pulchricapillo', ut II 29 [III 73] inscr. *Εὐχαίτης* etiam rusticus.

§ **1.** *Καλλικομίδης*] vide *inscr.* — Ad *Κολλυτέα* Bergl. cf. IV 11 [I 39] fin., „ubi

ἐκ πλουσίου, σπαθήσας τὴν οὐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους καὶ τὰς ἑταίρας, εἰς ἀπορίαν συνηλάθη, εἶτ' ἐκ φιλανθρώπου μισάνθρωπος ἐγένετο
2 *καὶ τὴν Ἀπημάντου ἐμιμήσατο στύγα. καταλαβὼν γὰρ τὴν ἐσχατιὰν ταῖς βώλοις τοὺς παριόντας βάλλει, προμηθούμενος μηδενὶ [αὐτῷ] καθάπαξ*
3 *ἀνθρώπων ἐντυγχάνειν. οὕτως τὴν κοινὴν φύσιν ἀπέστραπται. οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Ἀθήνησι νεοπλούτων Φείδωνός εἰσι καὶ Γνίφωνος μικροπρεπέστεροι. ὥρα μοι μετανίστασθαι καὶ πονοῦντι ζῆν. δέχου δὴ οὖν με μισθωτὸν κατ' ἀγρόν, πάντα [ὑπομένειν] ἀνεξόμενον ὑπὲρ τοῦ τὴν ἀπλήρωτον ἐμπλῆσαι γαστέρα.*

33 [III 35].

108 **Θαλλίσκος Πετραίῳ.**

Αὐχμὸς τὰ νῦν· οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται· δεῖ δὲ ἐπομβρίας. διψῆν γὰρ τὰς ἀρούρας αὐτὸ τὸ κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι. μάταια
2 *ἡμῖν ὡς ἔοικε καὶ ἀνηκόῳ τέθυται τῷ Ὑετίῳ, καίτοι γε ἐξ ἁμίλλης ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες, καὶ ὡς ἕκαστος ⟨εἶχε⟩ δυνάμεως*

Κολλυτῷ ipsius pagi nomen." *Κολυττῷ* igitur ibi in **b**, est merum typoth. vitium, quod incogitanter intactum reliquit **w**. Cf. etiam L. Ross. de dem. Att. p. 124/5, Leak. de dem. Att. p. 228 ed. Westerm. quos laudat Seil. — *Ἀπημάντου* Bergl. edd. sqq.] *ἀπήμαντον* **B** *Vulg.* Confert Bergl. Plut. Anton. 70, cui Seil. addit Diog. L. I 107. — § **2.** *μηδενὶ [αὐτῷ]* scripsi] *μηδένα αὐτῷ* **B** *edd.*, *μηδενὶ ἀνθρώπων καθάπαξ ἐντυγχάνειν* Cob. Verb. *προμηθεῖσθαι* cum Acc. c. inf. revera inauditum, cum inf. etiam I 10 [I 10] § 2, sed ordinem intactum reliqui; *καθάπαξ* jungendum cum *μηδενί*: 'nemini omnino'. — § **3.** *οἱ λοιποὶ δὲ* **B s. m. h.**] *οἱ δὲ λοιποὶ Vulg.* **w**. — *νεοπλούτων* Reisk. Hemst. Piers. Veris. p. 97 **w. s. m. h.**] *μεσοπλούτων* **B** *Vulg.*, *λακκοπλούτων* Hirsch., sed *νεοπλούτων* simplicior emendatio est (*νεο* minusculas facillime *μεσο* fieri notum). — *Φείδωνός εἰσι καὶ Γνίφωνος* Cob.] *φειδώνοντές εἰσι καὶ γνίφωνες Vulg.*, *Φείδωνός τέ εἰσι καὶ Γνίφωνος* Bergl. edd. sqq. prob. Hemst., qui tamen ipse *φείδωνές τέ εἰσι κ. γνίφωνες*. „Expunge *τε*." Cob., quod confirm.
o o
nunc **B**, ubi *Φείδωνές εἰσι καὶ γνίφωνες*. — *δὴ* **B w. s. m. h.**] *δὲ Vulg.* — *[ὑπομένειν]* **h.** et *ἀνεξόμενον* **m. h.**] *ἀνεχόμενον* **B** *Vulg.* **s.** Fort. *ὑπομένειν* servandum erat, et putandum *ἀνεχόμενον* idem fere valere ac *ἕτοιμον ὄντα* vel simile quid.

33 [III 35].

§ **1.** *αὐτὸ* Reisk. **s. m.**] *αὐτὰς Codd. Vulg.* **s.**, del. **h.** Vert.: 'sitire arva ipsa jam glaeba arens ostendit'. — *ἀνηκόῳ* Mein.] *ἀνήκοα Vulg.* Semper *ὁ ἀνήκοος* idem quod *ὁ μὴ ἀκούων*. — *τῷ Ὑετίῳ*] *Διὶ Ὑετίῳ* Hirsch. cl. IV 16 [II 4] § 8, sed *Vulg.* videtur scribentis personae aptior, cf. III 17 [III 53] § 3, ubi non magis cum Cob. *θεοῖς* supplendum. — § **2.** *καίτοι γε*] „Att. semper interponunt aliquid." Cob. Ad lect. rec. cf. III 19 [III 55] § 10, III 24 [III 60] § 3. — *οἱ—οἰκήτορες*] „Att. *οἱ κωμῆται*." Cob. — *ὡς ἕκαστος ⟨εἶχε⟩* scripsi]. Post *περιουσίας* add. *εἶχε* Bergl. Reisk. **w. m. h.**, om. *Vulg.* **s.** qui tamen deinde conject. probat, etiam proponens *δυνάμεως ἦν ἦν* ubi *ἦν* pessime additum. Malui *εἶχε* addere post *ἕκαστος*, ubi multo

ἢ περιουσίας συνεισηνέγκαμεν, ὁ μὲν κριὸν ὁ δὲ τράγον ὁ δὲ κάπρον, ὁ πένης πόπανον ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους [εὖ μάλα εὐρω-
3 *τιῶντας], ταῦρον δὲ οὐδείς· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκημάτων ἡμῖν τὴν λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦσιν. ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος τῶν δαπανημάτων· ἔοικε γὰρ πρὸς ἑτέροις ἔθνεσιν ὁ Ζεὺς ὢν τῶν τῇδε ἀμελεῖν.*

34 [III 36].

Πρατίνας Μεγαλοτέλει.

Χαλεπὸς ἦν ἡμῖν ὁ στρατιώτης, χαλεπός. ἐπεὶ γὰρ ἧκε δείλης ὀψίας
m. pag. 55 *καὶ κατήχθη οὐ κατὰ τύχην ἀγαθὴν εἰς ἡμᾶς, οὐκ ἐπαύσατο ἐνοχλῶν*
s. pag. 109 *τοῖς διηγήμασι, δεκάδας τινὰς καὶ φάλαγγας ὀνομάζων, εἶτα σαρίσσας*
2 *καὶ καταπέλτας καὶ δέρρεις· καὶ νῦν μὲν ὡς [ἀν]έτρεψε τοὺς Θρᾷκας τὸν προηγεμόνα βαλὼν μεσαγκύλῳ, νῦν δὲ ὡς κοντῷ διαπείρας τὸν Ἀρμένιον ἀπώλεσεν· ἐπὶ πᾶσί τε αἰχμαλώτους παρῆγε καὶ ἐδείκνυ γυναῖκας, ἃς ἔλεγεν ἐκ τῆς λείας ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἀριστείας αὐτῷ γέρας δεδόσθαι.*
3 *τῷ δὲ ἐγκανάξας κύλικα εὐμεγέθη φλυαρίας φάρμακον ὤρεγον, ὁ δὲ καὶ*

---

facilius excidere potuit quam post *περιουσίας*. — *συνεισηνέγκαμεν* Cob. **h.**] *συνεισηνέγκατο* **B** *Vulg.* „Graecum est *συνεισφέρειν*." Cob. recte cf. Xen. Hell. II 1, 5. Litt. *μεν* ante seq. *ὁ μὲν* evanuerant, *συνεισηνέγκατο* librario debetur. — *κάπρον* Bergl. edd. seqq.] *καρπὸν* **B** *Vulg.* — *πόπανον*] Vocis monstrum *πόνανον* in **s.** quamquam est typoth. vitium, in **m.** tamen receptum legitur. — [*εὖ—εὐρωτιῶντας*] Seil. **h.**] „Ex ep. III 53 (in hac ed. III 17) § 3." Seil. prob. Mein. Sacrificatio 'micarum turis cariosarum' *τῷ Ὑετίῳ* offendit.

34 [III 36].

Inscr. Πρατίνας Bergl. Seil., rec. **h.**] *Πρατῖνος* **B s. m.** Bergl. confert II 9 [III 12] prob. Mein., qui etiam *Κρατῖνος*.

§ **1.** *χαλεπός*] Pro altero *χαλεπὸς* legit *ὦ Μεγαλότελες* Nab., sed bis *χαλεπὸς* aptissimum videtur. — *εἰς*] „vitiosum." Cob. Vide ad I 6 [I 6] § 2. — *σαρίσσας* Bergl. **w. s. m.**] *σισάρας* **B** *Vulg.*, *σαρίσας* **h.**, quae forma mihi ignota est. — *δέρρεις* Bergl. **h.**] *δέρρας* **B** *Vulg.*, *γέρρας* Bergl. **w.**, *γέρρα* Bergl. **s. m.** Femin. *γέρρας* nihil est, *γέρρα* nimis distat a cod. lect., *δέρρεις* recte cf. Thuc. II 75, Diod. Sic. XX 9. Imprimis praeced. *καταπέλτας* docet *δέρρεις* verum esse, nam sunt tegumenta quibus oppidani frangunt *τῶν καταπελτῶν* vim. — § **2.** [*ἀν*]*έτρεψε* scripsi] *ἐτρέψατο* Cob., sed cf. v. c. Thuc. IV 25 § 9, Herod. I 63, IV 128. *ἀνατρέπειν* est 'delere', cf. II 6 [I 27] § 1. — *προηγέμονα*] Videtur Alc. sublegisse Dem. de Coron. § 260, ubi tamen sensu diverso. Fort. igitur *προ* delendum. — *κοντῷ*] 'hasta', cf. Luc. Tox. 55. — *ἀριστείας γέρας*] *ἀριστείας* del. Cob., qui: „*ἀριστεῖον* fuit adscriptum, quod invectum utcumque verbis accommodatum est." Fort. recte, sed ut apud Hom. *γέρας* non tantum 'fortitudinis praemium', verum in universum 'honos, donum honorificans' significat, ita Plat. Phaedr. p. 259 b. c. synonymum est vocis *δῶρον*. Mutare igitur nolui. — *δεδόσθαι edd.*] *διδόσθαι* (sic!) **B.** — § **3.** *τῷ δὲ*] *τῷ δ' ἐγὼ* Gloss. Eichst., *ὡς δὲ* **h.** „*τῷ δ' ἐγὼ* non male." Mein. Nihil mutandum est; *ὡς δὲ* quomodo jungi possit cum sqq., non perspicio. — *φάρμακον*] „usitatius *φαρμ.* dicitur 'id quo quid

ταύτην καὶ πλείονας ἐπὶ ταύτῃ καὶ ἁδροτέρας ἐκπιὼν οὐκ ἐπαύσατο τῆς ἀδολεσχίας.

35 [III 37].

Ἐπιφολλὶς Ἀμαρακίνῃ.

Εἰρεσιώνην ἐξ ἀνθῶν πλέξασα ᾔειν ἐς Ἑρμαφροδίτου τῷ Ἀλωπεκῆθεν
ταύτην ἀναθήσουσα. εἶτά μοι λόχος ἐξαίφνης ἀναφαίνεται νέων ἀγερώχων
2 ἐπ' ἐμὲ συντεταγμένων· ὁ λόχος δὲ τῷ Μοσχίωνι συνέπραττεν. ἐπεὶ γὰρ
τὸν μακαρίτην ἀπέβαλον Φαιδρίαν, οὐκ ἐπαύσατό μοι πράγματα παρέχων
καὶ γαμησείων· ἐγὼ δὲ ἀνηνάμην ἅμα μὲν τὰ νεογνὰ παιδία κατοικτεί-
pag. 110 ρουσα ἅμα δὲ τὸν ἥρω Φαιδρίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τιθεμένη. ἐλάνθανον δὲ
3 ὑβριστὴν ὑμέναιον ἀναμένουσα καὶ θάλαμον νάπην εὑρήσουσα. εἰς γάρ
με τὸ συνηρεφὲς ἀγαγών, οὗ τὸ πύκνωμα συνεχὲς ἦν τῶν δένδρων, αὐτοῦ που κατὰ τῶν ἀνθῶν καὶ τῆς φυλλάδος, αἰδοῦμαι εἰπεῖν, ὦ φιλτάτη, τί παθεῖν ἐπηνάγκασε. καὶ ἔχω τὸν ἐξ ὕβρεως ἄνδρα, οὐχ ἑκοῦσα μὲν

---

efficitur', quam contra." Cob. cl. Wyttenb. ad Eunap. p. 35. Cf. tamen Hippon. fr. 19 B, Pind. Ol. IX 98, Aesch. Prom. 249, Ag. 548, Plat. Legg. I p. 647 e, Eurip. Heraclid. 596, Bacch. 283, Theocr. XIV 52. „Usus vitae quotidianae Alciphronem arguit." Cob. recte. Putandum igitur est illum Pyrgopolinicem jam partim madidum *δείλης ὀψίας* ad Pratinam venisse: madenti enim *κύλιξ εὐμεγέθης* revera *φλυαρίας φάρμακον* fieri potest. — *τῆς* ante *ἀδολ.* requirebat Cob., praebet **B**. — Post *ἀδολεσχίας* add. ⟨*εἰ μὴ μόλις*⟩ Nab. sine justa causa ut videtur.

35 [III 37].

Inscr. *Ἐπιφυλλὶς* Bergl. **s. m. h.**] *Ἐπιφυλὶς* **B**. „Allusione ad *τὴν φυλλάδα.*" Bergl. (§ 3).

§ **1.** *ἀνθῶν*] *ἀνθέων* Herch. sine causa. — *ἐς Ἑρμαφροδίτου τῷ Ἀλωπεκῆθεν*] suspectat Bergl., Lobeck. (Aglaoph. p. 1007), Engel (Kypros II p. 231), Herm. (qui, statuens *ἀφίδρυσιν* cultus e demo in demum, legit *εἰς Ἕρμον Ἀφροδίτῃ τῇ Ἀλωπ.*), Mein. (qui [cl. Soph. Ant. 849] *ἐς ἕρμα Φαιδρίου τοῦ Ἀλ.*). Constat m. j. hanc viduam, quippe quae a secundis votis abhorreret, neque Hermaphrodito neque Aphroditae *εἰρεσιώνην ἀναθεῖναι*, verum potius *τῷ μακαρίτῃ Φαιδρίᾳ*, ut vidit Mein., cui assensus per *ἕρμα* tamen (l.l. Soph. *ἕργμα* L, unde fort. rectius *ἕργμα* Nauck.) potius intelligam 'tumulum' '*χῶμα*', cl. App. B. C. V 101, Diod. Sic. V 70. Ad *εἰρεσιώνῃ* sensu 'coronae sepulcralis' cf. C. Inscr. I no. 956. — *τῷ* ante *Μοσχίωνι* addidi ex Cod. **B**. — § **2.** *ἥρω*] „pro *ἥρωα.*" Bergl. Cob. Cf. III 22 [III 58] § 3. — *ἀναμένουσα*] *ὑπομένουσα* Mein. „cum de muliere sermo sit a veneris usu quam maxime aliena." Fort. *ὑπομενοῦσα* 'passura' (cl. Plat. Phaed. p. 102 e, Gorg. p. 478 c; Dem. XXI 3; Lys. XIII 63 aliis), ut recte Cob. pro seq. *εὑρίσκουσα* restituit *εὑρήσουσα*, quod recepi. — § **3.** *εἰς γάρ με* **B s. m. h.**] om. *με* *Vulg.* **w.**, *εἰς γὰρ τὸ συνηρεφές με ἀγαγὼν* Hirsch. Tollere hoc hyperbaton non ausus sum. — *ἀνθῶν*] *ἀνθέων* Herch. Vide ad § 1. — *αἰδοῦμαι*] „pro *αἰσχύνομαι.*" Cob. — *τί παθεῖν edd.*] *τὸ παθεῖν* **B**, *ὅ τι παθεῖν* Cob. „deletis virgulis scribe *τι.*" Herch., sed vide ad II 5 [I 26] § 1. — *ἔχω* (post *καὶ*) Bergl. **w. s. m.**] *ἔξω* *Vulg.*, *ἔξω* **B**, del. **h.** Aptissimum

ὅμως δὲ ἔχω. καλὸν μὲν γὰρ ἀπείρατον εἶναι τῶν ἀβουλήτων, ὅτῳ δὲ οὐχ ὑπάρχει τοῦτο, κρύπτειν τὴν συμφορὰν ἀναγκαῖον.

36 [III 38].

Εὔδικος Πασίωνι.

Φρύγα οἰκέτην ἔχω πονηρόν [ὃς ἀπέβη τοιοῦτος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν]· ὡς γὰρ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ κατ' ἐκλογὴν τοῦτον ἐπριάμην, Νουμήνιον μὲν εὐθὺς
m. pag. 56 ἐθέμην καλεῖσθαι, δόξαντα δὲ εἶναι ῥωμαλέον καὶ ἐγρηγορὸς βλέποντα
2 μετὰ περιχαρείας ἦγον ὡς ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς μοι ἐσόμενον. ἦν δὲ οὗτος ἄρα λαμπρὰ ζημία. ἐσθίει μὲν γὰρ τεσσάρων σκαπανέων σιτία, ὑπνοῖ δὲ ὅσον ἤκουσα τετυφωμένου σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδην τινὰ Κρῆτα κεκοιμῆσθαι [ἢ ὡς ἀκούομεν τὴν Ἡρακλέους τριέσπερον]. τί ἂν οὖν
s. pag. 111 ποιοίην, ὦ φίλτατε ἑταίρων καὶ συγγεωργῶν, ἴθι φράσον, ἐπὶ τοιούτῳ θηρίῳ καταβαλὼν ἀργυρίδιον;

37 [III 39].

Φιλομήτωρ Ἐπιφανίῳ.

Πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὦ μῆτερ, πρὸς ὀλίγον καταλιποῦσα τοὺς σκοπέλους καὶ τὴν ἀγροικίαν, θέασαι πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τὰ κατ' ἄστυ καλά. οἷα γάρ οἷά σε λανθάνει, Ἁλῷα καὶ Ἀπατούρια καὶ Διονύσια

ἔχω, posita cum Bergl. virgula post ἄνδρα. — ἀπείρατον Cob. **h.**] ἀπείραστον **B b. s. m.** „ἀπείρατον 'non expertum', ἀπείραστον 'non tentatum'." Reisk.

36 [III 38].

§ **1.** [ὅς—ἀγρῶν] **m.** Jam antequam Eudicus eum emit, ὁ Φρύξ erat πονηρὸς (cf. in § 2 ἦν ἄρα λαμπρὰ ζημία). Alciphronea sunt verba in **h.**, ubi sine ulla causa τοιοῦτος ἀπέβη legitur pro ἀπέβη τοιοῦτος. Adscripta videntur ab osore vitae rusticanae. — ἕνῃ Cob. **h.**] ἕνῃ **B b. w. s. m.** — δόξαντα δὲ **B w. s. m. h.**] δόξας τε *Vulg.* — ἐγρηγορὸς Bergl. Lobeck. ad Phryn. p. 119 **s. m. h.**] ἐγρηγορὼς **B b. w.** — περιχαρείας **m. h.**] περιχαρίας *Vulg.* **s.** Cf. Plat. Phileb. p. 65 d, legg. V 732 c. — § **2.** ἄρα Bergl. **s. m. h.**] ἅμα **B b. w.**, μάλα Ruhnk. prob. Mein. Immo ἄρα rectius. Vert. 'ut expertus sum'. — ὑπνοῖ] „Att. καθεύδει." Cob. — ἤκουσα τετυφωμένου Bergl. *edd*] ἠκούσατε τυφουμένου **B.** — [ἤ—τριέσπερον] del. Mein. **h.** De Epimenida cf. Luc. Tim. 6, de trinoctio quo Herc. satus est Luc. Dial. Deor. X. Haec de Hercule verba debentur sciolo. (**B** praebet τὴν Ἡρακλέως, non, ut Bergl. affert, τῆς Ἡρακλέους). — ποιοίην Hirsch. **m. h.**] ποιοίμην *Vulg.* **s.** Intelligitur 'quid agam'. — συγγεωργῶν **B m. h.**] συνεργῶν *Vulg.* **s.** Recte Mein. cf. Arist. Plut. 223. — φράσον Bergl. *edd.*] φράσειν **B.** — ἐπὶ] „pro ἀντί." Cob., sed ἐπὶ τοιούτῳ θηρίῳ idem quod τοιούτου θηρίου χάριν, ut Soph. Antig. 1047 τοῦ κέρδους χάριν plane idem atque ἐπὶ κέρδει.

37 [III 39].

Inscr. Φιλομήτωρ] Hoc nomen, ante me inscriptionis ep. seq., et Εὐθύδικος quod nomen olim hic, nunc inscr. seq. legitur, permutanda esse censuit Bergl. probb. Seil. Mein. — Ἐπιφανίῳ] Ἐπιφανίδι vel Ἐπιφάνιδι Bergl. Nomin. Ἐπιφάνιον.

§ **1.** πρὸς ὀλίγον] ἐπ' ὀλίγον Mein., qui tamen deinde recte ad πρὸς conf. Long.

2 *καὶ ἡ νῦν ἑστῶσα σεμνοτάτη τῶν Θεσμοφορίων ἑορτή. ἡ μὲν γὰρ Ἄνοδος*
τῇ προτεραίᾳ γέγονεν, ἡ Νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι [παρ' Ἀθηναίοις]
ἑορτάζεται, τὰ Καλλιγένεια δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν θύουσιν. εἰ οὖν ἐπειχθείης
[ἔρχῃ], ἕωθεν πρὸ τοῦ τὸν ἑωσφόρον ἐξελθεῖν συνθύεις ταῖς Ἀθηναίων
3 *γυναιξὶν αὔριον. ἧκε οὖν, μὴ μέλλε, ναὶ πρὸς ἐμῆς καὶ τῶν αὐταδέλφων*
τῶν ἐμῶν σωτηρίας. τὸ γὰρ ἄγευστον πόλεως καταλῦσαι τὸν βίον ἀπο-
τρόπαιον, ὡς ὂν θηριῶδες καὶ δύστροπον. ἀνέχου δέ, ὦ μῆτερ, τῆς
s. pag. 112 *ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρρησίας· καλὸν ἅπασιν ἀνθρώποις ἀνυποστόλως*
ὁμιλεῖν, οὐχ ἥκιστα δὲ [ἀναγκαῖον τὸ] πρὸς τοὺς οἰκείους ἀληθίζεσθαι.

38 [III 40].

Εὐθύδικος Φιλίσκῳ.

Ἐγὼ μὲν τὸν παῖδα ἀποδόσθαι εἰς ἄστυ ξύλα καὶ κριθὰς ἀπέπεμψα,

---

Past III 4. — *ἑστῶσα*] *ἐνεστῶσα* Hirsch. fort. recte, cf. III 21 [III 57] § 1, I 13 [III 3] § 3. Mutare tamen nolui cl. I 10 [I 10] § 2, III 1 [III 4] § 3. — § **2.** *ἡ μὲν γὰρ* *Vulg.* **s. h.**] *ἡ μὲν οὖν* **B m.** male: est explicatio verbi *ἐνστάντων*. Sequens *οὖν* huc irrepsit. — *τῇ προτεραίᾳ γέγονεν* scripsi] *κατὰ τὴν πρώτην γέγονεν ἡμέραν* **B** *edd.*, *πρώτην* in *πρῴην* mutavit reliquis intactis relictis R. Vel ex sqq. luce clarius patet Alc. h. l. scripsisse *τῇ προτεραίᾳ* (i. e. *χθὲς* cf. III 7 [III 43] init.), verba autem *κατὰ τὴν πρώτην ἡμ.* etiamque *παρ' Ἀθηναίοις* (quod recte induxit **h.**), reliquum esse notae marginalis. — *τὰ Καλλίγενεια*] *τῇ Καλλιγενείᾳ* Bergl. Defendit *Vulg.* Fritzschius (comm. de Thesmoph.) cl. Latin. 'quinquatria (*τὰ*)' pro 'quinquatrus (*ἡ*)' (Varr. l. lat. VI 14). „Vetustiorem hic usum, certe volgi, agnosco, ductus etiam ab Ar. Ran. 219." Idem. Fort. tamen recte Bergl. — *θύουσιν*] *θύσουσιν* Cob. **h.**, qui deinde pro *συνθύεις* cum Reisk. scripserunt *συνθύσεις*. Recte *Vulg.* servat **m.** cl. IV 11 [I 39] § 8, IV 14 [II 2] § 9, et „fort." IV 13 [II 1] § 3, (II 26 [III 29] § 2 tale quid non invenitur). Add. I 3 [I 3] § 3. Sumpta videntur haec et talia e sermone quotidiano. Vix recte Herch., cett. locis intactis relictis, hic *θύσουσιν* et *συνθύσεις* recepit. — *ἐπειχθείης* [*ἔρχῃ*] deleta virgula post *ἐξελθεῖν* Cob. **h.**] ⟨*καὶ*⟩ *ἔρχῃ* Reisk. Scil. „rectius scripsissent *εἰ οὖν ἐπειχθεῖσα ἔρχῃ*, vel *εἰ οὖν ἐπειχθείης ἐρχομένη*." Mein. Verb. *ἔρχῃ* ex mrg. receptum esse videtur. Fort. etiam *αὔριον* delendum: *ἕωθεν* per se *αὔριον* est. — § **3.** *ναὶ πρὸς* Bergl. **s. m. h.**] *καὶ πρὸς* **B** *Vulg.* „Att. *οὕτως ὄναιο ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν*." Cob. — *αὐταδέλφων*] „ita Sophocli dicere licuit, non licuit Alciphroni." Cob. — *ὡς ὂν—δύστροπον*] del. Herch. Vix recte, cf. sqq. *ἀνέχου— παρρησίας*. — *δὲ* *Vulg.* **h.**] *δὴ* **B s. m.** male: voci 'igitur' locus non est. — „*ἀνυποστόλως* Graeculi finxerunt et *ἀληθίζομαι*." Cob. At *ἀληθίζομαι* jam Her. I 136. — [*ἀναγκαῖον τὸ*] seclusi. Iam Nauck. del. *ἀναγκαῖον*. Verba *οὐχ ἥκιστα δὲ* id non admittunt, et *τὸ* erat molestissimum. Vert. 'cum omnibus quidem, praesertim autem cum familiaribus aperte versari decet.' Librarius *τὸ ἀναγκαῖον* alicubi adscripsisse videtur.

38 [III 40].

Inscr. *Εὐθύδικος*] vide ad inscr. ep. praeced. — *Φιλίσκῳ* Mein. confirm. nunc **B**, ubi *Φιλισκῷ*] *Φιλίσῳ* *Vulg.* **s. m. h.**, *Φιλιστίῳ* R.

§ **1.** *ἀποδόσθαι*] „pro *ἀποδωσόμενον*. Melius etiam *πωλήσοντα*." Cob. — Sqq. erant

ἐπανήκειν τὴν αὐτὴν τὰ κέρματα κομίζοντα παρεγγυῶν. χόλος δὲ ἐμπεσὼν ἐξ ὅτου⟨οὖν⟩ δαιμόνων εἰς αὐτὸν [οὐκ ἔχω λέγειν], ὅλον παρήμειψε καὶ
2 τῶν φρενῶν ἔξω κατέστησε. θεασάμενος γὰρ ἕνα τουτωνὶ τῶν μεμηνότων,
m. pag. 57 οὓς διὰ τὸ μανιῶδες πάθος [λύτταν] κύνας ἀποκαλεῖν εἰώθασιν, ὑπερέβαλε
3 τῇ μιμήσει τῶν κακῶν τὸν ἀρχηγέτην. καὶ ἔστιν ἰδεῖν θέαμα ἀποτρόπαιον καὶ φοβερόν, κόμην αὐχμηρὰν ἀνασείων, τὸ βλέμμα ἰταμός, ἡμίγυμνος ἐν τριβωνίῳ, πηρίδιον ἐξηρτημένος καὶ ῥόπαλον ἐξ ἀχράδος πεποιημένον μετὰ χεῖρας ἔχων, ἀνυπόδητος, ῥυπῶν, ἄκαρτος, τὸν ἀγρὸν καὶ ἡμᾶς οὐκ εἰδὼς τοὺς γονεῖς, ἀλλ' ἀρνούμενος, φύσει λέγων γεγονέναι τὰ πάντα καὶ τὴν τῶν στοιχείων σύγκρασιν αἰτίαν εἶναι γενέσεως, οὐχὶ τοὺς πατέρας.
4 εὔδηλον δὲ ὅτι καὶ χρημάτων ὑπερορᾷ καὶ γεωργίαν στυγεῖ. ἀλλὰ καὶ
s. pag. 113 αἰσχύνης αὐτῷ μέλει οὐδὲν καὶ τὴν αἰδῶ τῶν προσώπων ἀπέξυσται. οἴμοι οἷόν σε, ὦ γεωργία, τὸ τῶν ἀπατεώνων τουτωνὶ φροντιστήριον ἐξετραχήλισε. μέμφομαι τῷ Σόλωνι καὶ τῷ Δράκοντι, οἳ τοὺς μὲν κλέπτοντας σταφυλὰς θανάτῳ ζημιοῦν ἐδικαίωσαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδίζοντας ἀπὸ τοῦ φρονεῖν τοὺς νέους ἀθῴους [εἶναι] τιμωρίας ἀπέλιπον.

---

valde impedita. Iam Wagn. censebat *εἰς αὐτὸν* abesse posse, saltem non suo loco stare. Rectissime: in *Vulg.* verborum ordo minime ferendus erat. *ἐξ ὁτουδὴ* et [*οὐκ ἔχω λέγειν*] Cob., unde *ἐξ ὅτου⟨οὖν⟩* et [*οὐκ ἔχω λέγειν*] **h.**, quem secutus sum. Apparet, quam facile *οὖν* post *ὅτου* omitti potuerit, quo facto librarius suo marte add. *οὐκ ἔχω λέγειν,* totum locum perturbans. Quod ad *ὁτουδή*, cognovi hoc sensu usurpari *ὁτουδήποτε* ut Dinarch. I 93, *ὁτουδὴ* ita adhibitum me legere non memini. — *τῶν* ante *φρενῶν* omitt. **B.** — *ἔξω κατέστησε*] „melius *ἐξέστησε.*" Cob., sed *φρενῶν ἔξω* h. l. idem quod *ἄφρονα*, cf. Eur. Ion. 926 et Dem. XIX 198. Ad postpositionem cf. Soph. Ant. 796, et ut videtur Pind. Ol. VII 46 sq., ubi Bergk. ingeniose *ὀρθᾶν ὁδῶν ἔξω φρένας*. Verb. *καθίστημι* autem ita passim, etiam apud nostrum. — § **2.** In **m.** *τῶν* ante *μεμηνότων* errore typogr. excidit. — [*λύτταν*] **w. s. m. h.**] *λυττάναν* *codd.* Olim adscriptum. — § **3.** *ἀνασείων*] *ἀνασιλλῶν* Hemst. — *ἄκαρτος* R. **m.**] *ἄπρακτος* *Vulg.* **s. h.** „Cf. Athen. p. 211 e." Seil. *ἄπρακτος* 'deses' (ut Plat. Tim. Locr. p. 104 e) per se non improbandum, in hoc contextu minus aptum videtur. — *σύγκρασιν*] *σύγκρισιν* Hemst. non male, cf. Plat. Tim. p. 64 e, sed mutatione non opus erat. — Ad *πατέρας* = *γονέας* cf. ep. seq. § 3, et III 25 [III 61] § 4. — § **4.** *εὔδηλον δὲ ὅτι—ὑπερορᾷ—στυγεῖ* Herm.] *εὔδηλον δὲ ἐστι—περιορᾶν—στυγεῖν* **B** *Vulg.* **s. m.**, *εὔδηλος* aut *ἔνδηλος* R., *εὔδηλος δὲ ἐστι—περιορῶν—στυγῶν* **h.**, *εὔδηλος δέ ἐστι—ὑπερορῶν—στυγῶν* Cob., sed Herm. sequi malui: sigla enim pro *ὅτι* et *ἐστι* fere eadem. Verb. *περιορᾶν*, ut vidit Cob., neque sensus neque constr. admittit. — *τῶν προσώπων* **B s. m. h.**] *τοῦ προσώπου* Bergl. cl. I 12 [III 2] § 1. Seil. ad *Vulg.* cf. Xen. Anab. II 6 § 11, ubi tamen [*ἐν τοῖς προσώποις*] Cob. Sed Alciphro hoc ut plura alia poetis sublegit. — *σε*] *σοι* Hemst. R., *οἷόν σοι, ὦ γεωργία, γεωργὸν τὸ* Mein., *σέ, ὦ γεωργὲ* **h.** (*λεωργὲ* typ. vit). Vert.: 'o agricultura, quantopere pessumdedit te istorum tenebrionum (nempe *τῶν κυνῶν* vide § 2) schola', i. e. 'quantopere vos, cynici, juventutem ab agris alienam reddidistis'. Ad *οἷον* exclam. cf. Hom. Il. XXIV 419, *οἷα* ita Od. XVI 93. Etiam Herod. nonnumquam, unde sumpsit noster. — *ἀπὸ τοῦ*

39 [III 41].

Δρυάδης Μηλιόνῃ.

*Ἔπεμψά σοι τῶν Δεκελειᾶσι προβάτων ἀποκείρας τὰ ῥωμαλέα τοὺς
πόκους· ὅσα γὰρ ψώρας ὑπόπλεα, ταῦτα τῷ ποιμένι Πυρρίᾳ παρέδωκα
χρῆσθαι ἐς ὅ τι ἂν θέλῃ, πρὶν [φθάσαι] διαφθαρῆναι παντελῶς ὑπὸ
2 τῆς νόσου. ἔχουσα οὖν ἀφθονίαν ἐρίων ἐξύφηνον ἡμῖν ἐσθήματα πρόσφορα
ταῖς ὥραις, ὡς εἶναι τὰ μὲν τῷ θέρει προσαρμόζοντα λεπτοϋφῆ, τὰ δὲ
χειμέρια ἐχέτω περιττῶς τῆς κρόκης καὶ πεπαχύνθω πλέον, ἵνα τὰ μὲν
τῇ μανότητι σκιάζῃ μόνον καὶ μὴ καταθάλπῃ τὰ σώματα, τὰ δὲ τῇ
3 βαρύτητι ἀπείργῃ τὸν κρυμὸν καὶ ἀλεξάνεμα τυγχάνῃ. καὶ ἡ παρθένος
* pag. 114 δὲ [ἡ παῖς] ἣν ἔχομεν ἐν ὥρᾳ γάμου συλλαμβανέτω τῆς ἱστουργίας ταῖς
θεραπαινίσιν, ἵνα εἰς ἀνδρὸς ἐλθοῦσα μὴ καταισχύνῃ τοὺς πατέρας ἡμᾶς.
καὶ ἄλλως δὲ εἰδέναι σε χρή, ὡς αἱ ταλασίαν ἀγαπῶσαι καὶ τὴν Ἐργάνην
θεραπεύουσαι κόσμῳ βίου καὶ σωφροσύνῃ σχολάζουσιν.*

φρονεῖν] *ἀ. τ. ἀφρονεῖν* Reisk., *ἀ. τ. φροντίζειν* Mein. **m.** prob. Herch., qui tamen *ἀπὸ τοῦ φροντίζειν* ad *φροντιστήριον* adscripta fuisse censet. Hoc saltem statuendum est, neque *φρονεῖν*, neque *ἀφρονεῖν* bonum praebere sensum; *φροντίζειν* melius videtur, sed *ἀπὸ*, quamquam non prorsus improbandum, non placet pro *διά*. Fort. igitur [*ἀπὸ τοῦ φροντίζειν*] cum **h**. — [*εἶναι*] Cob. — Ad *ἀθῴους τιμωρίας* cf. III 26 [III 62] § 4. — *ἀπέλιπον*] *κατέλιπον* **h.**, quod hoc sensu 'zurücklassen, übriglassen' revera usitatius esset. Cf. tamen I 1 [I 1] § 2, (ubi **h** etiam *κατέλιπον*), IV 10 [I 38] § 5.

39 [III 41].

Inscr. Μηλίῳ Seil.] *Μηλίωνι* **B** *Vulg.* **s.**, *Μηλιόνῃ* **m.**, *Μηλιάδι* Bergl. cl. II 8 [III 11] § 1, *Μηλινόῃ* **h**. Vide ad II 14 [III 17] *inscr.*

§ **1.** Ad *Πυρρίᾳ* in mrg. **B** annot. *ὄνομα λέγεται.* — *ἐς*] del. Cob. — [*φθάσαι*] Cob. **h.** recte: ex mrg. receptum esse videtur. — § **2.** *ἐσθήματα*] „tam bene conveniunt rustico, atque *αὐτάδελφοι.*" Cob. — *ὡς*] cf. I 9 [I 9] § 2. — § **3.** [*ἡ παῖς*] del. Cob. **h.** — *πατέρας*] vide ad II 38 [III 40] § 3. — *ἄλλως δὲ* **B w s. m. h.**] *δὲ* om. **b.** — *σωφροσύνῃ edd.*] *σωφροσύνης* **B.** „*σχολ. σωφρ.* pro *σωφροσύνην ἀσκεῖν.*" Cob.

LIBER III.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΡΑΣΙΤΩΝ.

1 [III 4].

s. pag. 80 **Ἑκτοδιώκτης Λοπαδεκθάμβῳ.**

Ὁ γνώμων οὔπω σκιάζει τὴν ἕκτην, ἐγὼ δὲ ἀποσκλῆναι κινδυνεύω
2 *τῷ λιμῷ κεντούμενος. εἶεν, ὥρα μοι βουλεύματος, Λοπαδέκθαμβε, μᾶλλον*
m. pag. 41 *δὲ μοχλοῦ καὶ καλῳδίου [ἀπάγξασθαι]· εἰ γὰρ ἢ ὅλην καταβαλοῦμεν τὴν κίονα τὴν τὸ πικρὸν τοῦτο ὡρολόγιον ἀνέχουσαν, ἢ τὸν γνώμονα τρέψομεν ἐκεῖσε νεύειν οὗ τάχιον δυνήσεται τὰς ὥρας ἀποσημαίνειν, ἔσται τὸ βού-*

---

1 [III 4].

Inscr. *Ἑκτοδιώκτης*] Hoc nomen, ante me in inscr. ep. seq. editum, cur huc reduxerim, *Τρεχέδειπνος* autem quod hic legebatur illuc transtulerim, patebit. Subniror neminem hucusque v. d. haec nomina permutasse, et Seilerum v. c. maluisse pro *Ἑκτοδιώκτης* (quod revera in inscr. sq. minus aptum) proponere *Ἐτνοδιώκτης* conjectura inutili. Ad permutationem cf. II 37 [III 39]. — *Λοπαδεκθάμβῳ* Reinesius. Bergl. edd. sqq. Confirm. *Ven.* et *Θ* (ubi haec quidem inscr. deest, in § 1 tamen est *Λοπαδέκθαμβε*)] *Λοπαδεχθάμβῳ* *Vulg.*, quod frustra defend. Mein. cl. *ἐχθύεσθαι* et *ἐχθὸς* (pro *ἐκτὸς*) ap. Boeck. C. I. II p. 402.

§ **1.** *ἀποσκλῆναι Vulg.* **s.** Cob. **h.**] *ἀποκλῆναι Leid.*, *ἀπεσκληκέναι Θ Ven.* **m.** Perfecto post *κινδυνεύω* locum non esse, recte animadvertit Cob., cf. III 3 [III 6] § 2. Etiam Eustath. p. 1295, 39 hunc locum adducit cum forma *ἀποσκλῆναι*, ut vidit Kusterus. — *κεντούμενος*] del. Cob., „nam *κεντεῖν* est 'confodere'." Delere non ausus sum. — *μοι* **m.**] *σοι Vulg.* **s.**, *τοι* Arnald., om. **h.** Inter *σοι* et *μοι* dubitat Herm. Sententia flagitat *μοι*. — *Λοπαδέκθαμβε*] vide *inscr.* — *καλῳδίου*] ⟨*οὐ*⟩ *καλ. Barb.*, *λοπαδίου* mrg. *Leid.*, *μάλ' εὖ δεῖ μοχλ. κ. καλ.* Metr. male. — [*ἀπάγξασθαι*] Herel., prob. Seil. (qui tamen dubitanter *ἀπαρτᾶσθαι*) om. **m. h.** — § **2.** *εἰ γὰρ ἢ ὅλην—ἢ τὸν γνωμ.—ἔσται* Seil.] *εἰ γὰρ καὶ ὅλην—ἢ τ. γν.—ἔσται Vulg.* **s.**, *εἰ γ. καὶ ὅλην—ἢ τ. γν.—καὶ ἔσται Ven.* **m.**, *εἰ γ. [καὶ] ὅλην—ἢ τ. γ.—ἔσται* **h.**, *ἢ γὰρ—ἢ τ. γν.—καὶ ἔσται* Metr., *εἰ γ. καὶ ὅλην—εἰ δὲ τ. γν.—ναὶ ἔσται* Mein. (qui tamen deinde *εἶεν, ὥρα μοι βουλεύματος. εἰ γὰρ τὸν γνώμονα τρέψομεν ἐκ. ν. οὗ ταχ. δυν. τ. ὥρ. ἀποσημαίνειν, ναὶ ἔσται* cett. omissis.), *εἰ ἄρα* ('num forte', pro quo Att. *ἐάν πως*) *καὶ ὅλην* (cl. Hom. Il. XVI 243, Plat. Crit. p. 44 e)—*ἢ τόν* ⟨*γε*⟩ *γνώμ.—καὶ ἔσται* Herm. Hectodioctes, enectus fame, *τὸν γνώμονα* evertere studet, oblitus eo modo *τὴν ἕκτην* non citius *σκιάζεσθαι*. — *καταβαλοῦμεν*] *καταβαλοῦ Ven.* — *τοῦτο*] *τοῦτον Ven.* — *τάχιον*] „pro *θᾶττον*." Cob. — *δυνήσεται*] *δυνήσηται Lamb.* —

3 *λευμα Παλαμήδειον· ὡς νῦν ἐγώ σοι αὗος ὑπὸ λιμοῦ καὶ αὐχμηρός.*
Θεοχάρης δὲ οὐ πρότερον καταλαμβάνει τὴν στιβάδα πρὶν αὐτῷ τὸν
4 *οἰκέτην δραμόντα φράσαι τὴν ἕκτην ἑστάναι. δεῖ οὖν ἡμῖν τοιούτου σκέμ-*
ματος, ὃ κατασοφίσασθαι καὶ παραλογίσασθαι τὴν τοῦ Θεοχάρους εὐταξίαν
δυνήσεται. τραφεὶς γὰρ ὑπὸ παιδαγωγῷ βαρεῖ καὶ ὠφρυωμένῳ οὐδὲν
φρονεῖ νεώτερον, ἀλλ' οἷά τις Λάχης ἢ Ἀπόληξις αὐστηρός ἐστι τοὺς
s. pag. 81 *τρόπους καὶ οὐκ ἐπιτρέπει τῇ γαστρὶ πρὸ τῆς ὥρας ἐμπίπλασθαι. ἔρρωσο.*

2 [III 5].

Τρεχέδειπνος Μαγδαλιοκάπτῃ.

Χθὲς δείλης ὀψίας Γοργίας ὁ Ἐτεοβουτάδης συμβαλών μοι κατὰ τύχην χρηστῶς ἠσπάσατο καὶ κατεμέμφετο ὅτι μὴ θαμίζοιμι παρ' αὐτόν. καὶ μικρὰ προσπαίξας 'ἴθι πρὸς Διός' εἶπεν 'ὦ βέλτιστε, καὶ μετὰ βραχὺ λουσάμενος ἧκε Ἀηδόνιον ἡμῖν τὴν ἑταίραν ἄγων. ἔστι δέ μοι συνήθης

---

§ **3.** *σοι*] om. *Θ.* — *αὗος*] *αὖω Lamb.* — *αὐχμηρός*] *αὐχμῆς Lamb.* — *Θεοχάρης* Gronov. prob. Bergl., rec. *edd.* Confirm. *Ven.*] *θεόχαρις* cett. codd. praeter *Θ*, qui *Θεοχάρις*. „Cf. sq. *Θεοχάρους*." Bergl. — *οἰκέτην* **s. m. h.**] *οἰκεῖον Vulg. codd.* praeter *Θ*, qui *ἱκέτιν*. — *φράσαι*] *φθάσαι Θ*, *φράσει Ven.* — § **4.** *κατασ. κ. παραλ. Vulg.* **s. h.**] *παραλ. καὶ κατασ. Ven.*, *κατασ.* [*κ. παραλ.*] **m.**, quia 'decipere ordinem' vix recte dicitur. Synonymorum conjunctionem Alc. in deliciis habet, vid. ad I 13 [III 3] init. — *τὴν τοῦ Θεοχάρους Θ* **s. m. h.**] *τὴν Θεοχάριδος Γ Vat. Leid.*, *τὴν Θεοχάρους Vulg. N.* — *φρονεῖ νεώτερον*] 'juveniliter lascivit' Mein. Insolentius dictum. *φρονεῖ ἠπιώτερον* Metr. frustra. — *οἷα—Ἀπόληξις* om. *Θ Ven.* — *Ἀπόληξις* Hemst. probb. Seil. Bergk., rec. **m. h.**] *Ἀποληξίας codd. Vulg.* **s.** Bergk. cfrt. Dem. contr. Steph. I 64, Harpocr. s. v. *Ἀπόληξις* et s. v. *στασιώτης*. De mutatione vid. ad III 19 [III 55] fin. — *ἐστι*] *μὲν Barb. Lamb.* — *τοὺς τρόπους* Hirsch.] *τοῖς τρόποις codd. edd.* sine sensu. — Post *ὥρας* add. *ἢ ἐκείνης Vulg.* **s.**, *ἢ ἐκεῖνοι N Γ Vat.*, *ἢ ἐκεῖνος Barb.*, om. *Θ Ven.* Seil., **m. h.** — *ἐμπίπλασθαι* Bergl. *Θ Ven.* **h.**] *τοῦ πίμπλασθαι* cett. codd. *Vulg.*, unde *τοὐμπίπλασθαι* Bergl. **s. m.** Articulo locus non est. — *ἔρρωσο*] om. *Θ* **h.**

2 [III 5].

Inscr. Τρεχέδειπνος] Vid. *inscr.* ep. praeced. — *Μαγδαλιοκάπτῃ* **h.**] *Μανδιλοκολάπτῃ Vulg.* **s. m.**, *μανδυλοκολάπτῃ Θ Γ*, *Μανδυλικολάπτῃ Ven.*, *Μανδιλοκλέπτῃ* R., *Μαινιδοκολάπτῃ* vel *Σκανδικοκολάπτῃ* Gloss. Eichst., *Μανδυοκλέπτῃ* vel *Κανδυλοκολάπτῃ* Seil. cl. Athen. XII p. 516 d et Poll. VI 70, *Μανδηλοκολάπτῃ* Mein., vertens 'qui mantilia (mantelia) pertundit'. Sed quis credat Alc. nomen derivasse a *μανδήλιον* (voce Graecolatina fere ignota) et *κολάπτω* ('tundere, excavare' quod huc vix quadrat)? Ad lect. rec. Herch. cf. Eustath. ad Il. p. 462, 35. Vid. etiam III 8 [III 44] § 2. Est nomen unice aptum.

§ **1.** *Ἐτεοβουτάδης Vulg.* **s. m. h.**] *Ἐτεοβουτάδου N*, *Ἐπρεοβουτάδης Leid. Vat. Ven.* — *χρηστῶς*] *χρηστῷ Barb.*, *ὁ χρυσοῦς* vel *ὁ χρηστὸς* Mein., sed vid. ad I 22

ἐπιεικῶς καὶ μένει, πάντως οὐκ ἀγνοεῖς, μικρὸν ἄπωθεν τοῦ λεωκορίου·
2 *δεῖπνον [τε] ἡμῖν ηὐτρέπισται γεννικὸς ἰχθὺς τεμαχίτης καὶ σταμνία τοῦ*
3 *Μενδησίου νέκταρος, εἴποι τις ἄν, πεπληρωμένα.' καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν*
ᾤχετο· ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν Ἀηδόνιον δραμὼν καὶ φράσας παρ' ὅτου καλοῖτο,
s. pag. 82 *ἐδέησα κινδύνῳ περιπεσεῖν. ἀγνώμονος γὰρ ὡς ἔοικε πειραθεῖσα τοῦ*
Γοργίου καὶ μικροπρεποῦς περὶ τὰς ἀντιδόσεις, τὴν ὀργὴν ἔναυλον [ἐγκει-
μένην] ἔχουσα, πλήρη τὴν κακ⟨κ⟩άβην ἀποσπάσασα τῶν χυτροπόδων
m. pag. 42 *ἐδέησέ μου κατὰ τοῦ βρέγματος καταχέαι ζέοντος τοῦ ὕδατος, εἰ μὴ*
φθάσας ἀπεπήδησα παρὰ βραχὺ φυγὼν τὸν κίνδυνον. οὕτως ἡμεῖς ἐλπίσιν
ἀπατηλαῖς βουκολούμενοι πλείους τῶν ἡδονῶν τοὺς προπηλακισμοὺς
ὑπομένομεν.

3 [III 6].

Ἀρτεπίθυμος Κνισοζώμῳ.

Ἀγχόνης μοι δεῖ, καὶ ὄψει με σὺ μετὰ μικρὸν ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον

[I 19] § 2. — *ἐπιεικῶς*] *ἐπιεικὸς Ven.* — *μένει*] „pro *οἰκεῖ*." Cob. — *πάντως οὐκ Θ* **s. m. h.**] *πάντως ὡς οὐκ Vulg. Vat.*, *ὡς πάντως οὐκ.* Reisk. — *ἄπωθεν Γ* **m. h.**] *ἄποθεν* cett. codd. *Vulg.* **s.** Vid. ad I 1 [I 1] § 4. — *λεωκορίου Θ edd.*] *νεωκ.* cett. codd. praeter *Barb.*, qui *νεοκ.* — § **2.** [*τε*] Bergl. **b.**] add. *codd.* et edd. sqq. praeter *Barb.* **w.**, qui *δὲ*. Vocula *τε* minime ferenda: *δεῖπνον* enim erit *ἰχθὺς τεμ.* et *σταμν.* — *ηὐτρέπισται edd.*] *ηὐτρέπιστο codd.* — *γεννικὸς ἰχθὺς τεμαχίτης Θ Ven.* **m.**] *γεννικὸν ἰχθύες τεμμαχίται Ν Γ Vulg.* **s.** (qui *τεμαχίται*), *γεννικὸν ἰχθύες τεμαχῖται* Seil. **h.** (qui *ἰχθῦς*). Unus *ἰχθὺς τεμ.*, opinor, ad coenam sufficit. — *ἂν*] om. *Ven.* — § **3.** *παρὰ*] *περὶ Vat.* — *καὶ φράσας*] om. *Θ.* — *καλοῖτο*] *καλεῖτο Ven.*, unde *καλεῖται* **m.** sine causa. — Ante *ἐδέησα* et sq. *ἐδέησε* Bergl. desiderabat (*μικροῦ* vel) *ὀλίγου*, quod add. Seil. **m. h.** Herch. tamen deinde facit cum Mor. Haupt. qui Herm. IV p. 30 *Vulg.* defendit cl. Imman. Bekker. ad Od. IX 483, 540, exemplis ibi laudatis ipse addens Pausan. IV 17, 8. Supplere nolui: neque post *καλοῖτο*, neque pòst *χυτροπόδων* aptum videtur propter sqq. Parasitus enim revera *κινδύνῳ περιέπεσε*, et meretrix ei, nisi aufugisset, revera *τὸ ὕδωρ ἂν κατέχεε κατὰ τοῦ βρέγματος*. Pro *περιέπεσον* igitur Alc. h. l. scripsisse videtur *ἐδέησα περιπεσεῖν*, pro *κατέχεεν ἂν* autem *ἐδέησε καταχέαι*. — *περιπεσεῖν*] *περιβαλεῖν Lamb.* — *περὶ Θ Ven.* **s. m. h.**] *πρὸς Vulg. Vat.* — *ἀντιδόσεις*] *ἀποδόσεις Θ.* Vert.: 'remunerationes, mercedem', cf. I 10 [I 10] § 5. — [*ἐγκειμένην*] Hemst. Wagn. **s. m. h.** — *ἔχουσα*] *ἔχουσαν Θ.* — *κακ⟨κ⟩άβην* **h.** Cf. Ath. IV p. 169 c, VIII 338 a. — *ἀποσπάσασα Θ Ven.* **s. m. h.**] *ἀνασπάσασα Vulg. Vat.* — *βρέγματος* Seil. Confirm. *Γ Ven. Θ*, rec. **m. h.**] *βρέχματος Vulg.* **s.** Cf. III 30 [III 66] § 5. — *τοῦ* ante *ὕδατος* om. **b.** — *παρὰ βραχὺ φυγὼν*] om. *Big.*

3 [III 6].

Inscr. *Ἀρτεπίθυμος*] *Ἀρτεμίδωρος Big.* — *Κνισοζώμῳ*] *Κνιζοζώμῳ Θ Ven.*, *Κνισσοζώματι Leid.*, „*Κνισσόζῳ* i. e. *ὀσφραντῇ τῆς κνίσσης* 'nidoris olfactori'" R., sed recte Bast. cfert III 74 inscr. *Βορβοροζώμῳ*.

§ **1.** *καὶ*] *ἢ Γ.* — *σὺ μετὰ μικρὸν* Mein] *οὐ μετὰ μικρὸν Codd.*, [*οὐ*] *μ. μικρὸν* **b.**, *οὐ μ. μακρὸν* Reisk. cett. edd.

ἔχοντα. οὔτε γὰρ οἷός τέ εἰμι φέρειν τὰ ῥαπίσματα καὶ τὴν ἄλλην παροι-
νίαν τῶν κάκιστ' ἀπολουμένων ἐρανιστῶν, οὔτε τῆς μιαρᾶς καὶ ἀδηφάγου
2 γαστρὸς κρατεῖν· ἡ μὲν γὰρ αἰτεῖ, καὶ οὐ πρὸς κόρον μόνον ἀλλ' εἰς
s. pag. 83 τρυφήν· τὸ πρόσωπον δὲ τὰς ἐπαλλήλους πληγὰς οὐκ ἀνέχεται, καὶ κιν-
δυνεύω τοῖν ὀφθαλμοῖν τὸν ἕτερον συσκλῆναι ὑπὸ τῶν ῥαπισμάτων
3 [ἐνοχλούμενος]. ἰοὺ ἰοὺ τῶν κακῶν, οἷα ὑπομένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει ἡ
παμφάγος αὕτη καὶ παμβορωτάτη γαστήρ. ἔκρινα οὖν πολυτελοῦς τραπέζης
ἀπολαύσας ἀποπτύσαι τὸ ζῆν, κρείττονα ὀδυνηροῦ βίου τὸν καθ' ἡδονὴν
θάνατον ἡγησάμενος.

4 [III 7].

Ἑτοιμόκοσσος Ζωμεκπνέοντι.

Ἰατταταιάξ, τίς ἦν ἡ χθὲς ἡμέρα; ἢ τίς δαίμων ἢ θεὸς ἀπὸ μηχανῆς
2 ἐρρύσατό μ' ἐν ἀκαρεῖ μέλλοντα παρὰ τοὺς πλείονας ἰέναι; εἰ μὴ γὰρ
ἀναζεύξαντά με τοῦ συμποσίου κατά τινα ἀγαθὴν τύχην Ἀκεσίλαος ὁ
ἰατρὸς ἡμιθνῆτα, μᾶλλον δὲ αὐτόνεκρον θεασάμενος [ἕνα τῶν κάτω],
⟨τοῖς⟩ μαθηταῖς ἐπέταττεν φοράδην ἀνελεῖν, ⟨καὶ⟩ ἤγαγεν ὡς ἑαυτὸν
οἴκαδε καὶ ἀπερᾶν ἐπηνάγκασεν, ἔπειτα διατεμὼν φλέβα ῥυῆναι τὸ

οἷός—ῥαπίσματα scripsi cum *Θ* (qui tamen om. *φέρειν*)] *τὰ ῥαπ.* ante *οἷός τε* cett. codd. *Vulg.* **m. h.**, ante *φέρειν* **s.** — *ἀπολουμένων Γ Leid. Θ edd.*] *ἀπολλυμένων* cett. codd. Cf. v. c. IV 9 [I 37] § 2, IV 5 [I 33] § 1. — *καὶ* ante *ἀδ.* om. *Θ.* — *ἀδηφάγου Γ* **m. h.**] *ἀδδηφάγου Vulg.* **s.** Cf. Soph. Phil. 313, Theocr. XXII 115. — § **2.** *γὰρ*] om. *Leid.* — *τὸν ἕτερον Γ* et mrg. *Leid. edd.*] *τὸν* om. *N Θ Vat. Ven. Leid.*, *ἑτέροιν Barb. Leid.* — *συσκλῆναι* Reisk. prob. Cob., rec. **h.**] *συσταλῆναι Vulg.* **s. m.** sine sensu, *σταλάων εἶναι* (*σταλάω* = *σταλάττω*) vel *καὶ κινδυνεύει τοῖν ὀφθαλμοῖν ὁ ἕτερος σταλάων εἶναι* Metr. Recte Cob. cfert. Hesych. s. v. *συνέσκληκε*, *συμπέπηγε* et Bekk. Anecd. I p. 304. Apud nostrum *κατασκλῆναι* I 13 [III 3] § 4, *ἀποσκλῆναι* III 1 [III 4] § 1, ubi etiam pendet a verbo *κινδυνεύω.* — [*ἐνοχλούμενος*] Cob., qui recte: „quasi vero qui cui oculum pugnis paene effodit, dici possit 'homini negotia facessivisse'." — § **3.** *παμβορωτάτη*] *παμβρωτάτη Leid.* — *κρ. ὀδ. β. Θ Ven.* **s. m. h.**] *ὀδ. β. κρείττω Vulg. Vat.*, *ὀδ. β. κρείττονα N Barb.*

4 [III 7].

Inscr. *Ἑτοιμόκοσσος Γ Θ Ven.* **s. m. h.**] *Ἑτοιμόκορος Vulg.*, *Ἑτοιμόκροσσος Vat.* Cf. Suid. *κόσσος*, *ῥάπισμα.*

§ **1.** *μ' ἐν ἀκαρεῖ* Cob. **h.**] *με ἀκαρῆ Vulg.* **s. m.** Vid. ad II 22 [III 25] § 1, et cf. III 20 [III 56] § 2 ubi legendum *ἐν ἀκαρεῖ χρόνου.* — § **2.** *Ἀκεσίλαος*] *Ἀγεσίλαος Θ.* — *αὐτόνεκρον* **m. h.**] *αὐτονεκρὸν Vulg.* **s.**, *αὐτὸν νεκρὸν Barb.* — [*ἕνα τῶν κάτω*] Arnald. (Misc. Obss. V p. 288) **s. m. h.** Male Mein. *ἕνα τῶν νεκρῶν* in *Codd.* legi refert. — ⟨*τοῖς*⟩ **h.** Post *κάτω* exciderat. — Sqq. edebantur corrupta: *ἐπέταττεν* Bergl.] *ἐπιτάττων Codd. edd.* constructione valde impedita. Praeterea *ἐπιτάξας* expectes. — *ἀνελεῖν* Arnald. Bergl. **s. m. h.**] *ἀνελὼν Codd.* — ⟨*καὶ*⟩ Bergl. qui *ἐπέταττεν ἀνελεῖν, καὶ φοράδην.* — *ὡς*] om. *Vat.* — Verba *ἀπερᾶν—ἔπειτα* om. *Γ Vat.* — *ἐπηνάγκασεν* **m. h.**] *ἀπηνάγκασεν Vulg.* **s.**, *ἠνάγκασεν* Wyttenb. — *διατεμὼν φλέβα ῥυῆναι Vulg.* **h.**] *καὶ διατ. φλ. ῥ. Vat.*, *ῥυῆναι φλέβα διατ. Θ Ven.* **s. m.** male: verba

πολὺ τοῦ αἵματος ἐποίησεν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ἀνεπαισθήτῳ με τῷ
3 *θανάτῳ διαφθαρέντα ἀπολωλέναι. οἷα γὰρ οἷα [πάσχει τὰ δίκαια] ⟨οἱ⟩*
s. pag. 84 *λακκόπλουτοι εἰργάσαντό με ἄλλος ἄλλοθεν περιττὰ πίνειν καὶ πλείω ἢ*
4 *κατὰ τὸ κύτος τῆς γαστρὸς ἐσθίειν ἀναγκάζοντες. ὁ μὲν γὰρ ἀλλᾶντα ἐνέσαττεν, ὁ δὲ πόπανον εὐμέγεθες παρεώθει ταῖς γνάθοις, ὁ δὲ κρᾶμα,*
m. pag. 43 *οὐκ οἶνον, ἀλλὰ νᾶπυ καὶ γάρον καὶ ὄξος κεράσαμενος, καθάπερ εἰς*
5 *πίθον ἐνέχει. αὐτίκα λέβητας πιθάκνας ἀμίδας ἐμῶν ἀπεπλήρωσα, ὥστε αὐτὸν τὸν Ἀκεσίλαον θαυμάζειν πῶς καὶ τίνα τρόπον ἐχώρησε τοσοῦτον τὸ σῶμα βρωμάτων φορυτόν. ἀλλ' ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες καὶ ἀλεξίκακοι προύπτου με κινδύνου φανερῶς ἐξείλοντο, ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι καὶ*

---

enim librarii incuria perturbata esse apparet. — „Pro *διατεμὼν* veteres *σχάσας*." Cob. — *οὐδὲν*] *οὐδὲ Ven.* — *διαφθ. ἀπολ.*] *ἀπολ. διαφθ. Ven.* — § **3.** *οἷα γ. οἷα* [*π. τ. δ.*] ⟨*οἱ*⟩ Bergl. **b. w. s.**] *οἷα γ. οἷα οὐκ ἀνασχετὰ δὴ ἐκεῖνοι οἱ* Jacobs. append. ad Porsoni advers., *οἷα γ. οἷα πάσχειν οἱ Νικίαι οἱ λ.* Reisk., *οἷα γ. οἱ λ.* Cob. de arte interpr. p. 138, rec. **m. h.** Ad *οἷα γ. οἷα* Seil. tamen recte cf. II 37 [III 39] § 1, III 19 [III 55] § 1, III 26 [III 62] § 4. Talia amat noster. Verba *πάσχει τ. δ.* sunt, ut Mein. dicit, „librarii parasito infensi." Artic. *οἱ* exciderat post *οἷα* antequam *π. τ. δ.* receptum erat. — *λακκόπλουτοι εἰργάσαντο*] *λακκόπλουτον εἰργάσατο Θ*, ubi mrg. *ἄγαν πλούσιον ἀπὸ τοῦ λάκκου.* — *ἄλλος*] *ἄλλο Ven.* — *ἄλλοθεν*] *ἄλλοτε Barb.* — *κύτος Θ Ven.* **s. m. h.**] *κῦτος Vulg.* — *ἀναγκάζοντες*] *ἀναγκάζονται Ven.* — § **4.** Ad *ἀλλᾶντα* in mrg. *Θ* legitur *Λουκανικὸν* quod Mein. primo quidem probavit, deinde tamen recte denuo rejecit „interpretamentum vocis *ἀλλᾶντα.*" — *ἐνέσαττεν*] *ἐνέταττεν Γ Θ* mrg. *Leid.* — *πόπανον* R.] *κόπαιον Vulg.* **s. m. h.**, *κώπαιον Θ Ven.*, *κόπανον* Bergl. cl. *ἄρτος τρισκοπάνιστος* (Batrachom. 35) et *τετράτρυφος ὀκτάβλωμος* (Hesiod. O. et D. 442). Sed quid h. l. *κόπανον*? Quod ad *κόπαιον*, non tantum aliunde fere ignotum est, verum huc non quadrat: post *ἀλλᾶντα* minime 'frustum' expectatur, sed (ut Reisk. intellexit) cibi genus. — *παρεώθει* Cob. **h.**] *παρώθει codd. Vulg.* **s. m.** Eodem modo Cob. correxit IV 10 [I 38] § 4 et jam Lehmann. III 19 [III 55] § 9. Cf. II 7 [I 28] § 2, III 25 [III 61] § 2, fr. V [VI] § 9. „Communis describentium error in *ὠθεῖν, οὐρεῖν, ὠνεῖσθαι.*" Cob. — *κερασάμενος* Seil. **h.**] *ἐργασάμενος Vulg.* **s.**, *ἐργαζόμενος Big.*, *ὀργασάμενος* Mein. prob. Seil. rec. **m.** Sed non tantum recte Cob.: „Attici *ὀργάσας*", verum etiam quomodo sinapi, jus et acetum macerari possint non intelligo. Cf. etiam sq. *ἐνέχει.* Verb. *κερασάμενος* igitur unice verum (*ΟΞΟϹΚϾΡ* abiit in *ΟΞΟϹϾΡΓ*). — § **5.** *αὐτίκα Θ Ven.* **s. m. h.**] *ἅτινα Vulg. Vat.* — *πιθάκνας Vulg.* **s. m.**] *πιθάκνα N*, *πιθάκια Barb.*, *πιθαίκας Vat.*, *πιθάκνια* Seil. **h.** Non tantum codd. suadent *πιθάκνας*, sed ipse loci color id flagitat. — *ἐμῶν Θ Ven.* **m. h.**] *ἐμημεκὼς Vulg.* **s.** — *πῶς* **h.**] *ποῦ codd. Vulg.* **s. m.** vix recte. Etiam h. l. igitur Alc. adhibuit duo synonyma conjuncta, vid. ad I 13 [III 3] § 1. — *ἐχώρησε — φορυτὸν Vat.* Seil. **m.**] *ἐχώρησε τοσοῦτον ὁ τῶν βρ. φορυτὸς Vulg.* **s.** et *N* (qui tamen *φορυτὸν*), *ἐχώρησε τοσούτων βρ. φορυτὸν Θ*, *ἐχώρησε τοσοῦτος ὁ τῶν βρ. φορυτὸς* Wagn. **w.** prob. Hemst., *ἐχώρησα τοσοῦτον βρ. φορυτὸν* Bergl. **h.**, *ἐχώρησε τοσούτων* (sive *τοσοῦτον*) ⟨*ὁ στόμαχος*⟩ *βρ. φορυτὸν* Seil., *ἐχώρησε τὸ σῶμα τοσούτων βρ. φορυτὸς Ven.*, *ἐχώρησε* ⟨*κώρυκος*⟩ *τοσ. βρ. φορυτὸν* R. — *φανερῶς*] *φανέντες Ven. Θ.* — *ἐργασίαν*] *ἐργασία Θ.* —

εἰς Πειραιᾶ βαδιοῦμαι τὰ ἐκ τῶν νεῶν φορτία ἐπὶ τὰς ἀποθήκας μισθοῦ
6 *μεταθήσων. ἄμεινον γὰρ [ἐπὶ] θύμοις καὶ ἀλφίτοις διαβόσκειν τὴν γαστέρα,*
a. pag. 85 *ὁμολογουμένην ἔχοντα τὴν τοῦ ζῆν ἀσφάλειαν, ἢ πεμμάτων ἀπολαύοντα καὶ φασιανῶν ὀρνίθων τὸν ἄδηλον ὁσημέραι θάνατον ἀπεκδέχεσθαι.*

5 [III 8].

Οἰνοπνίκτης Κοτυλοβροχθίσῳ.

Ἴθι ⟨καὶ⟩ λαβὼν τὴν σύριγγα καὶ τὰ κύμβαλα ἧκε περὶ πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸν χρυσοῦν στενωπὸν ⟨τὸν⟩ ἐπὶ τὴν ἄγνον, ἔνθα συμβαλεῖν ἡμῖν ἐξέσται καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἀπὸ Σκίρου λαβοῦσι Κλυμένην τὴν ἑταίραν
2 *ἀγαγεῖν παρὰ τὸν νεόπλουτον Θηριππίδην τὸν Αἰξωνέα. διακαῶς δὲ αὐτῆς οὗτος ἐρᾷ πολὺς ἐξ οὗ χρόνος, καὶ δαπανᾶται οὐκ ὀλίγα μάτην· ἠσθημένη γὰρ τὸν ἔρωτα ἐκκεκαυμένον τοῦ μειρακίου, θρύπτεται καὶ συνεχῶς*

εἰς Πειραιᾶ βαδιοῦμαι—μεταθήσων **h.**] *Πειραιεῖ βαδιοῦμαι—μετατιθεὶς Vulg. Vat.*, idem sed *μετατιθοῖς Ven.*, *μεταθεὶς N Θ Barb.*, *Πειραιοῖ* Schäfer. (cl. Ael. V. H. II 13) rec. **s. m.**, *Πειραιοῖ βαδιοῦμαι —μετατιθεὶς* **s.** qui tamen deinde: „lege *μεταθήσων*", *Πειραιοῖ [βαδιοῦμαι]—μεταθήσω* **m.** cl. II 4 [I 25] § 3, III 11 [III 47] § 5, *ἐπ' ἐργασίαν βαδιοῦμαι καὶ Πειραιοῖ—μεταθήσω* Mein., qui postea: „vellem pro *βαδιοῦμαι* scriptum esset *βιώσομαι.*" Vitium (ut jam Reisk. vidit proponens *Πειραιάδε*) latebat in forma *Πειραιεῖ*, quae orta videtur postquam *εἰς* post *καὶ* excidit. Etiam apud Alc. *Πειραιεῖ* pro *ἐν Πειραιεῖ* esset inauditum, cf. IV 15 [II 3] § 4; *μεταθήσων* (*μεταθήσ͡*) autem latere videtur in optimorum codd. lect. *μεταθείς*. Cogitavi etiam de *ἐπ' ἐργ. τρέψομαι [καὶ] ἐν Πειραιεῖ [βαδιοῦμαι] τὰ ἐκ τ. ν.—μεταθήσων.* — *νεῶν*] *νεκρῶν Θ.* — § **6.** [*ἐπὶ*] delevi: ex loco superiore descenderat. Frustra Seil. 'bei Graupen'. Iam *vers. lat.* recte 'bulbis et polenta pascere ventrem'. — *διαβόσκ.*] *ἐπιβοσκ. Θ.* — *ὁμολογουμένην Vulg. Vat.* **h.**] *ὁμολογημένην Ven.*, *ὡμολογημένην Θ* **s. m.** male: cf. II 13 [III 16] § 3 et v. c. Thuc. IV 62. — *ἔχοντα—ἀπολαύοντα*] *ἔχοντι—ἀπολαύοντι Θ.* — *ἄδηλον*] *ἄξιον Barb.*, quod fort. ille parasitorum osor adscripsit cui etiam debemus *πάσχει τὰ δίκαια* in § 3. — *ἀπεκδέχεσθαι*] „malim *ἐκδέχ.*" Mein. „Att. *προσδέχ.*" Cob.

5 [III 8].

Inscr. Οἰνοπνίκτης Ven. Seil. **m. h.**] *Οἰνοπήκτης* cett. codd. *Vulg.* **s.**, *Οἰνοπίπης* Seil. antea, *Οἰνοπύκτης* Nauck. cl. *Ἀρτοπύκτης* III 14 [III 50], *Λιμοπύκτης* III 35 [III 70]. Sed recte Seil. ad lect. rec. cf. *Βουκοπνίκτης* III 15 [III 50].

§ **1.** ⟨*καὶ*⟩ addidi. Miror neminem adhuc v. d. id animadvertisse: 'i, sume fistulam ac veni' *vers. lat.* recte. — *στενωπὸν ⟨τὸν⟩ ἐπὶ τὴν ἄγνον* Reisk. edd. sqq. (**s.** tamen *τὸν ἄγνον*)] *στεφίωπον ἐπὶ τὸν ἄγνον* (*ἄγνον N Vat.*) *Codd.*, unde *στενωπὸν ἐπὶ τὴν ἄγνον* Bergl. conjectura palmaria, cf. IV 11 [I 39] § 7. — *ἑταίραν* **s. m. h.** Confirm. *Vat.*] *ἑταῖραν Vulg.* — *ἀγαγεῖν* **m. h**] *ἄγειν Vulg.* **s.**, *ἄγειν ἀγαγεῖν Ven. Vat.* Ad aor. cf. *συμβαλεῖν.* — *παρὰ*] *περὶ Vat. Barb.* — *Θηριππ. τὸν Αἰξ.* **m. h.**] *Θηριππίδην Αἰξωνέα Ven.*, *τὸν Θ. τὸν Αἰξ. Vulg.* **s.** — § **2.** *διακαῶς δὲ*] *διακαῶς γὰρ* **h.** ex cod. Neapolitano. Vix recte: sequitur enim *ἠσθημένη γάρ.* — *αὐτῆς οὗτος*] *οὗτος αὐτῆς Vat.* — *ἐξ οὗ*] *ἐξ οὗ ὅτου Ven.* — *ἠσθημένη γὰρ*] *ἠσθ. δὲ Ven.*, quod frustra defend. Mein. pro *μάτην* proponens *μὰ τὴν* cl. Menandr. Rell. p. 131. — *τὸν* ante *ἔρωτα*

ἀκκίζεται, καὶ πλείονα ἐπὶ πλείοσιν ἀποφερομένη οὔ φησιν ἑαυτὴν ἐπιδώσειν, εἰ μή τι χωρίον πρὸς τοῖς ἀργυρίοις λάβοι. ὥρα οὖν καὶ βίᾳ ταύτην, εἰ συνήθως ἀντιτείνοιτο ἡμῖν, ἀποσπᾶν. δύο δὲ ὄντε καὶ ἐρρωμένω τάχιστ'
3 *ἂν αὐτὴν καὶ ἄκουσαν ἀπάξαιμεν. Θηριππίδης δὲ εἰ τοῦτο αἴσθοιτο καὶ*
s. pag. 86 *τοὔργον ἐπιγνοίη τῆς ἡμετέρας ἀγρυπνίας κατόρθωμα, ληψόμεθα χρυσοῦς τοῦ νέου κόμματος οὐκ ὀλίγους καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, καὶ προσέτι τὴν οἰκίαν εἰσιέναι ἐπ' ἀδείας ἕξομεν καὶ [τὸ] χρῆσθαι τὸ λοιπὸν ἀνεπικωλύτως.*
4 *τάχα δὲ οὐδὲ παρασίτους ἡμᾶς ἀλλὰ φίλους ἡγήσεται. οἱ γὰρ παράκλησιν εἰς εὐποιίαν μὴ ἀναμείναντες οὐκέτι κόλακες ἀλλὰ φίλοι νομίζονται.*

6 [III 42].

m. pag. 58
s. pag. 114

Ῥαγοστράγγισος Στεμφυλοδαίμονι.

Ἄρδην ἀπόλωλά σοι· ὁ γὰρ χθὲς, ὡς ἑώρας, εὐπάρυφος, πιναροῖς

---

om. *Ven.* — *ἐπιδώσειν*] *ἐπιδοῦναι Ven.* — *μή τι* scripsi] *μὴ τὸ codd. edd.*, *μή τι χρυσίον* Nab. cl. Dem. de Cor. § 36 vix recte: *τὰ ἀργύρια* sunt 'nummi, merces'. — *ἀντιτείνοιτο*] *ἀνατείνοιτο Γ Ven.* et mrg. *Leid.* — *τάχιστ' ἂν* Lobeck. (ad Phryn. p. 736) rec. **s.**] *τάχιστα Codd. Vulg.* **m.** et **h.**, qui maluit *ἂν* addere post *καὶ* (*κἂν*). — *ἀπάξαιμεν Vulg.* **s.**] *ἀπάξαι Γ Vat.* **m.**, *ἀπᾶξαι Leid. Ven.* (qui add. *δυνησόμεθα*, quod rec. **m.**), *ἁρπάξαιμεν* Cob. quia „*ἀπάξαι* est extrema barbaries, quae in Alc. non cadit.", unde *ἀπαγάγοιμεν* **h.** Recte Herm. statuit *δυνησόμεθα* esse emblema. Ad aor. *ἀπάξαι* cf. Antiph. V 46 (loc. corrupt.). In Ar. Ran. 468, Thuc. II 97, VIII 25 nunc mutatum est. Sed Alc. putasse videtur raro etiam Atticos, Homerum atque Herod. secutos, eam formam adhibuisse. — § **3.** *Θηριππίδης δὲ*] *Θηριππίδη ως δὲ* (sic) *Ven.*, unde *Θηριππίδη· ὁ δὲ* vel *Θηριππίδη· ὥστε* Mein., sed *Θηριππίδη ως* in *Ven.* est merum scribae vitium (dittogr. litt. *η*, quae minuscula nonnumquam simillima litt. *ω*). — *ληψόμεθα*] *κλεψόμεθα Leid.*, mrg. corr. — *κόμματος* Hemst. Majus (Hist. de la Rép. des lettr. XI p. 148) probb. Reisk., Jacobs., rec. **m. h.**] *σκέμματος Vulg.* **s.** et *codd.* praeter *Ven.* qui *σκέματος*. „*νέου* pro *καινοῦ*." Cob. Cf. I 5 [I 5] § 1. — [*τὸ*] **m. h.** „Requiritur *αὐτῷ*." Hirsch. — § **4.** *εὐποιίαν*] *εὐπονίαν Vat.* — *ἀναμείναντες*] *ἐπιμ. Ven.* — *νομίζονται* Mein. Cob.] *λογίζονται codd. edd.*

6 [III 42].

Inscr. *Ῥαγοστράγγισος Θ Γ* (qui *ῥαγαστρ.*) **s. m. h.**] *Ῥαγηστράγγισος* mrg. *Leid. Vulg.*, *ῥαγγοστράγισος Vat.*, *ἀγγοστράγισος Leid.*, *Ῥαγησιράπισος* Reisk. Nil mutandum: „signif. hominem *ὃς στραγγίζει ῥᾶγας* 'qui acinos pressat'." Bast. — *Στεμφυλοδαίμονι Θ Γ Ven.* **m. h.**] *Σταφυλοδαίμονι Vat. Vulg.* **s.**, *Σταφυλολυμεῶνι* Reisk., *Σταφυλοθλίβωνι* Valck., *Σταφυλοδηλήμονι* Seil., qui tamen *-δαίμονι* defend.: „*δαίειν* 'dividere dissecare', deinde 'perdere'." Quamquam *-δηλήμονι* non malum, mutare tamen nolui. Mein. cf. apud comicos *βλεπεδαίμων*, *σοροδαίμων*.

§ **1.** *ὁ γὰρ χθὲς, ὡς ἑώρας, εὐπ.* Seil.] *ὁ γ. χθὲς, ὡς ὁρᾷς, εὐπ. Γ Vat. Leid.* Verba *ὡς ὁρᾷς* post *πιναροῖς* hab. *Θ Ven.* **s. m. h.**, sed vix ut credam adducor, Alciphronem ita incogitanter scripsisse. In I 8 [I 8] § 2 *ὃν ὁρᾷς* emblema esse videtur. —

καὶ τρυχίνοις ῥακίοις τὴν αἰδῶ περισκέπω. ἀπέδυσε γάρ με Παταικίων ὁ
παμπόνηρος, ὃς τὰ κέρματά με — εἶχον δὲ ὡς οἶσθα ὑπόσυχνον ἀργύριον —
δεξιαῖς χρώμενος ταῖς καλινδήσεσι τῶν κύβων ἄχρι δραχμῶν καὶ ὀβολῶν
2 ἀπεσύλησεν. ἐξὸν δὲ μοι παριδεῖν ὅσον ἐζημιώθην, εἶτ' ἀθρῴῳ γενέσθαι
τοῦ πλείονος, ἐκ τῆς κατ' ὀργὴν ἔριδος τὴν εἰς τοὔσχατον ὑπέμεινα
βλάβην· καθ' ἓν γὰρ ἕκαστον τῶν ἱματίων ἐκ προκλήσεως ἀποτιθεὶς
τέλος ἁπάντων ἐψιλώθην τῶν ἐνδυμάτων. ποῖ δὴ οὖν βαδιστέον; χαλεπῶς
γὰρ καὶ λάβρως ἐπαιγίζων ὁ βορρᾶς δίεισί μοι τῶν πλευρῶν ὥσπερ
3 βέλος. ἐς Κυνόσαργες ἴσως οἰχητέον. ἢ γάρ τις τῶν ἐκεῖ νεανίσκων κα-
s. pag. 115 τοικτείρας ἀμφιάσει με ἱματίοις, ἢ καταλήψομαι τὰς ἐγγύθεν καμίνους
καὶ τῷ πυρὶ ὁ δύστηνος θάλψομαι· τοῖς γὰρ γυμνοῖς σισύρα καὶ ἐφεστρὶς
ἡ φλὸξ [καὶ τὸ ἐκ τῆς εἵλης θέρεσθαι].

7 [III 43].

Ψιχοκλάστης Βουκίωνι.

Τῇ προτεραίᾳ ξυράμενοι τὰς κεφαλὰς ἐγὼ καὶ Στρουθίων καὶ Κύναιθος

τρυχίνοις Maehl. **h**.] *τριχίνοις codd. Vulg.* **s. m.**, sed cf. IV 8 [I 36] § 2. Ad *πιναροῖς* praeterea multo aptius. — *ῥακίοις τὴν αἰδῶ περισκέπω Θ Ven.* et **s. m. h.**] *ῥάκεσι καλύπτω τὴν αἰδῶ Γ Vat. Vulg.* — *με Γ Θ Vat.* **s. m. h.**] *μου Vulg.* — *καλινδήσεσι*] *ἀλινδήσεσι Ven.* **h.** vix recte: vid ad II 5 [I 26] § 3. — § **2.** *δὲ*] om. *Γ Θ.* — *προκλήσεως*] *προκλίκεως Θ.* — *ἀποτιθεὶς*] *ἐκτιθεὶς* Nab. sine causa: ex sqq. enim patet parasitum revera vestes deinceps deposuisse. — *καὶ λάβρως*] *ἐλάβρως Ven.* Siglum librarium fefellit. — „*δίεισι* pro *διέρχεται.*" Cob. — *μοι Γ Θ* **s.**] *μου Vulg. Ven.* **m. h.** — *τῶν πλευρῶν*] genit. insolentior ad *διιέναι*, cf. Hom. Od. VI 304, Il. XX 263. Fort. *τὰς πλευρὰς.* — Ad *Κυνόσαργες* in mrg. *Θ τόπος ἐν ᾧ οἱ νόθοι διακρίνονται.* — § **3.** *τις*] *τίς Ven.* — *κατοικτ. Θ Ven.* **s. m. h.**] *ἐποικτ. Vulg. Vat.* — „*ἀμφιάσει* pro *ἀμφιεῖ.*" Cob. — *τὰς ἐγγ. καμ.* Bergl. **w.** Herch.] *ἐγγ. τ. καμ. Codd.* cett. edd. — Verba *καὶ—θέρεσθαι* rectissime del. **h.**, qui a glossatore ficta credit ex III 40 [I 23] § 3. Quidquid id est, huc minime quadrant. — *εἵλης Ven.* **m. h.**] *ὕλης Vulg. Γ Vat.*, *ἕλης Θ* **w. s.**, *εἴλης* Bergl. Reisk. Vid. ad I 2 [I 2] § 1.

7 [III 43].

Inscr. Ψιχοκλάστης Valck. Seil. prob. Cob.] *Ψιχοκλαύστης edd. codd.* (praeter *Θ* qui *Ψιχοκλ.* (υ suprascr.) et *Ven.* qui *Ψυχοκλ.*), *Ψιχοκναύστης* R., *Ψιχοκάπτης Metr.* nimis recedens a codd. — *Βουκίωνι*] Metr. confert Neo-Gr. *βουκιὰν* 'ein Stück Brot womit man den Mund vollfüllt' (a. v. *βυνῶ*). Recte, ut videtur: *Ψιχοκλ.* ('qui miculas perfringit') opponitur *Βουκίωνι.* Cf. etiam III 14 [III 50] inscr. ubi *Βουκοπνίκτης* et *Ἀρτοπύκτῃ* fere synonyma. In III 24 [III 60] inscr. *Χασκοβούκης* eodem modo explicandum est. Vix recte igitur Mein. haec nomina deducit a. v. *βύκος* („vini genus cf. ad Steph. Byz. p. 101, 9").

§ **1.** *Στρουθίων Γ Vulg.* **s. m.**] *Στρουθίας Ven. Θ* **h.** et Mein. cl. Menandr. Rell. p. 99. Servavi *Vulg.* cl. I 9 [I 9]. — *Κύναιθος*] *Κίναιθος Γ Leid.* Cf. Luc. pro im. 20 et 22.

[οἱ παράσιτοι], λουσάμενοι εἰς τὸ ἐν Σηραγγείῳ βαλανεῖον, ἀμφὶ τὴν
πέμπτην ὥραν δρόμον ἀφέντες εἰς τὸ προάστειον τὸ Ἀγκυλῆσι τὸ Χαρι-
2 *κλέους τοῦ μειρακίσκου ᾠχόμεθα, ἔνθα αὐτός τε ἀσμένως ὑπεδέξατο*
φιλόγελως [τε] ὢν καὶ φιλαναλώτης, ἡμεῖς τε διατριβὴν αὐτῷ καὶ τοῖς
s. pag. 116 *συμπόταις παρέσχομεν, παρὰ μέρος ἀλλήλους ἐπιρραπίζοντες καὶ ἀνάπαιστα*
εὔκροτα ἐπιλέγοντες [αὐτο]σκωμμάτων ἁλυκῶν καὶ αὐτοχαρίτων ἀστεϊσμῶν
3 *αἱμυλίας γέμοντα. ἐν τούτῳ δὲ, ἱλαρώτατα καὶ εὐφροσύνως διακειμένου*
τοῦ συμποσίου, ἐπέστη ποθὲν Σμικρίνης ὁ δύστροπος καὶ δύσκολος·
4 *εἵπετο δ' αὐτῷ πλῆθος οἰκετῶν, οἳ δραμόντες ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησαν. αὐτὸς*
m. pag. 59 *δὲ ὁ Σμικρίνης πρῶτον μὲν τῇ καμπύλῃ παίει τὸν νῶτον τὸν Χαρικλέα,*

[*οἱ παράσιτοι*] Keilius **h.**] *ὁ παράσιτος Θ*, *οἱ παρασίτοι ος* (sic!) *Ven.*, unde *οἱ παρὰ Τίσιδος* Mein. sine justa causa. Adscriptum videtur. — *εἰς τὸ ἐν Σηραγγείῳ βαλ. Vat. Vulg.* **w.** Cob.] *ἐ. τ. ἐν Σηραγγίῳ β. Ven.* **s. m.**, *ἐ. τ. ἐν Συραγγίῳ β. Θ*, [*εἰς τὸ*] *ἐν Σηραγγείῳ* [*βαλ.*] **h.** Cf. Isaeum VI § 33, et Phot. p. 509 *τόπος κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου καὶ ἡρῷον ἐν αὐτῷ.* In — *ειον* igitur *λήγει* ut *Θήσειον*, *Ἡράκλειον*. Ad *εἰς* cf. II 24 [III 27] § 1. — *τὴν πέμπτην Θ Ven.* **s. m. h.**] *τὴν* om. *Vulg. Γ Vat.* — *Ἀγκυλῆσι* **s. m. h.** Hirsch.] *Ἀγκύλης Γ Θ Vulg.*, *Ἀγγύλης Ven.*, *Ἀγγελῆσι* vel *Ἀγρυλῆσι* Bergl. „*Ἀγκυλὴ* est Aegeidis pagus." Seil. cl. i. a. Bast. Ep. crit. p. 92, Leak. de dem. Att. p. 221, Boeck. C. I. Gr. I p. 490. — *τὸ*] *εἰς* Seil. Male: *προάστειον* enim est 'suburbanum', cf. Luc. Hermot. 24. — *μειρακίσκου*] *μειρακίου Ven. Θ.* — § **2.** *αὐτός τε* et *ἡμεῖς τε*] *αὐτὸς* et *ἡμεῖς δὲ Θ* **s.** — *ἀσμένως*] *ἄσμενος* Cob. **h.** Cf. tamen III 30 [III 66] § 2. — *ὑπεδέξ.*] *ἐδέξ. Ven.* — [*τε*] expunxi quia sententiae elegantian tollit. — *φιλαναλώτης Leid.* **s. m. h.**] *φιλαναλωτὴς Vulg. Γ Ven.*, *φιλαναλωτὴρ Θ.* — *καὶ* ante *τοῖς Θ Ven.* **m. h.**] *τε καὶ Vulg.* **s.** — *παρὰ μέρος* **s. m. h.**] *παραμέρος Vulg. Ven. Vat.*, *παρὰ μέρους Θ.* Male pro *κατὰ μέρος* vel potius *ἐν μέρει.* Quid intersit docet Xen. Anab. VII 6 § 36, Arrian. An. III 26 § 8. Alio sensu Alc. III 30 [III 66] § 3. — *ἐπιρραπίζοντες*] *ἐπιρριπίζοντες* Reisk. vix recte, 'alapas infligentes' *Vers. lat.* — [*αὐτο*]*σκωμμ.* Lobeck. Paral. p. 242 prob. Mein.] *αὐτοσκωμμ. Θ* **s.**, *αὐτὸ σκωμμ. Ven.*, *αὐτῷ σκωμμ. Vulg. Γ Vat.*, unde *αὐτοῖς σκωμμ.* **m. h.** At *αὐτοῖς* pro *ἀλλήλοις* apud Alc. non iterum. Vox *αὐτο* e sq. *αὐτοχαρίτων* huc devenit. — *ἁλυκῶν*] *ἀστικῶν* (*ἀστυκῶν*) Ruhnk. Hemst. Reisk. Videtur esse 'salsorum', cf. Plat. Tim. p. 65 e. — *αὐτοχαρίτων*] *αὐτοχθόνων* Hemst. — *ἀστεϊσμῶν* Mein.] *ἀττικῶν Codd. edd.* sine sensu, del. Ruhnk., *Ἀττικῆς αἱμυλίας* Valck. Sq. *καὶ* ante *αἱμυλίας* add. *Ven. Θ* probb. Ruhnk. Seil. „est librarii non videntis genit. ab *αἱμυλίας* pendere." Mein., qui deinde ita locum rescribit: *σκωμμάτων Ἀττικῶν καὶ αὐτοχαρίτων αἱμυλίας γέμοντα.* Fort. *αἱμυλίας* sciolo debetur. Vox *ACTEICMΩN* abiit, ut videtur, in *ATTIICΩN*. — § **3.** *ἐν τούτῳ—διακειμένου* scripsi ex *Γ*, qui tamen *ἱλαρότατα*] *ἐν τούτῳ δι' ἱλαρότητος καὶ εὐφροσύνης διακ. Vulg.* **s.**, *ἐν τούτῳ δὲ εὐφροσύνης κ. ἱλαρότητος διακ. Θ Ven.*, *ἐν τούτῳ δὴ δι' ἱλαρότητος κ. εὐφροσύνης διακ.* Seil., qui tamen deinde *δι'* omittit ut **m. h.** „*διακεῖσθαι ἔν τινι* nihil est." Cob. rectissime, unde *ἱλαρότητι καὶ εὐφροσύναις διακεχυμένου* Herm. frustra. Submiror neminem ante me probasse egregiam lect. cod. optimi *Γ*. Ad *ἐν τούτῳ* cf. II 2 [III 10] § 3, II 9 [III 12] § 2. — *καὶ δύσκολος*] om. *Θ Ven.* Cf. Menandr. Rell. p. 49 ed. Mein. — § **4.** *πρῶτον Θ Ven.* **s. m. h.**] *πρῶτα Vulg. Vat. Γ.* — *τὸν νῶτον*] *τὸ ν.* Pierson. Cob. **h.**, sed recte Mein. cf. Lobeck. ad Phryn. p. 290. — *τὸν Χαρικλέα* Cob. Herm.] *τοῦ Χαρικλέους Codd. edd.*

ἔπειτα ἐπὶ κόρρης πατάξας ἦγεν ὡς ἔσχατον ἀνδραπόδων. ἡμεῖς δὲ νεύματι μόνῳ τοῦ πρεσβύτου εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας ἐστρεβλούμεθα· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ξήνας ἡμᾶς ὑστριχίσιν οὐκ ὀλίγας οὐδ' εὐαριθμήτους, τέλος ἀγαγὼν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπέθετο· ὁ ἄγριος γέρων. καὶ εἰ μὴ συνήθης ὢν καὶ πολλάκις ἡδυπαθήσας μεθ' ἡμῶν ὁ χαρίεις Εὔδημος, εὐθύδικος ἀνὴρ ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀνέῳξεν ἡμῖν τὸ δεσμω-
s. pag. 117 *τήριον, τάχ' ἂν καὶ τῷ δημίῳ παρεδόθημεν. οὕτως ὁ δριμὺς γέρων καὶ πικρὸς ἐνεπίμπρατο καθ' ἡμῶν, καὶ πάντα ἔπραττεν ὡς ἂν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἴσα τοῖς ἀνδροφόνοις καὶ ἱεροσύλοις ἀπαχθείημεν.*

8 [III 44].

Γνάθων Λειχοπίνακι.

Ἡμῶν ὡς Μεγαρέων ἢ Αἰγιέων οὐδεὶς λόγος, εὐδοκιμεῖ δὲ τὰ νῦν Γρυλλίων μόνος καὶ κατέχει τὸ ἄστυ, καὶ πᾶσα αὐτῷ καθάπερ Κράτητι

Vel sqq. docent Alciphronem scripsisse accusativum. Genitivo enim admisso post *ἦγεν* requireretur *αὐτόν*. — *δὲ* post *ἔπειτα* omisi cum *Ven.* **m.** **h.** — *ἀνδραπόδων* Cob. **h.**] *ἀνδράποδον Codd. Vulg.* **s.** **m.** „ut *ἔσχατος Μυσῶν* pro 'contemptissimo, vilissimo'. Cob. — *ἐστρεβλούμεθα*] *ἐδεσμούμεθα Ven.*, *δεσμούμεθα Θ.* „*εἰς τοὐπίσω* ad *ἐστρεβλ.* senarius. Pro *στρεβλοῦν* Att. *περιάγειν*." Cob. — *ὑστριχίσιν Θ* **m.**] *ὑστριχῖσιν Vat.*, *ὑστριχίδι Vulg.* **s.** Herm. **h.** Ex sqq. patet Alciphronem plural. adhibuisse. Dativi enim *ὀλίγαις* et *εὐαριθμήτοις* (*ἀναριθμήτοις Leid.*), nec non *μάστιξι* (quod in *Γ Vat. Leid.* additur ante *τέλος*) orti sunt e dat. plur. *ὑστριχίσιν*. Vocem *μάστιξι* jam Jacobs. ad Ach. Tat. p. 799 ejecit probb. **s.** **m.** **h.** confirm. *Θ. Ven.*, accusativos rectissime restituit **h.**: subauditur enim *πληγάς*. — *οὐκ* [*ὀλιγ. οὐδ'*] *εὐαρ.* Cob., cui recte refragatur Herm. De synonymis conjunctis vid. ad I 13 [III 3] § 1. — *δεσμωτήριον*] *δρυμώτερον Leid.* — *ὁ* add. *edd.*] om. *codd.* — § **5.** *πολλάκις ἡδυπαθήσας* Cob.] *πολλὰ καθηδυπαθήσας codd. edd.*, *πολλὰ καὶ ἡδυπ.* Herm. Offendit Areopagites heluo. — *Εὔδημος*] om. *Θ* qui cum *Ven.* add. *εὐθύδικος* quod rec. **s.** **m.** **h.** — *συνεδρίου* Bergl. edd. sqq., confirm. *Θ Ven.*] *συμποσίου Vulg. Vat.* — *δημίῳ* Bergl. Jacobs. ad Ach. Tat. p. 954 confirm. *Γ Ven. Θ*, rec. **s.** **m.** **h.**] *δήμῳ Vulg. Vat.* — *ἐνεπίμπρατο Θ* **s.** Cob. **h.**] *ἐν* om. cett. codd. *Vulg.* **m.** — De *ὡς ἂν* ('ut') cf. ad I 15 [I 12] § 1. — *ἐπὶ θανάτῳ*] *ἐπὶ τῷ θαν. Ven.*, *ἐπὶ θάνατον Vat.* — *ἴσα Γ* **s.** **m.** **h.**] *ἶσα Vat. Vulg.*

8 [III 44].

Inscr. Λειχοπίνακι] *Λεισχοπίνακι Vat. Leid.*, *λοχοπ. Γ* „Cf. Batrachomyom. 100, 233." Bergl.

§ **1.** *Αἰγιέων*] *Αἰγινητῶν Γ Leid.*, ubi mrg. *Αἰνητῶν*. Cf. v. c. Plut. Symp. V 7 p. 682 f. — *κατέχει τὸ ἄστυ* Bergl. Cob. **h.**] *κατέχει τοῦ ἄστεος Γ* mrg. *Leid.* **s.** **m.** **h.**, *κατάρχει τοῦ ἄστεος Vat. Vulg.* „cf. Luc. Symp. 19." Bergl. „Graecum est *τὸ ἄστυ* ut *κατέχειν τὸ θέατρον*." Cob. Verb. *κατάρχειν* sensu 'regnandi' ut aegre in Alciphr. fero, ita etiam ad sensum minus aptum quam *κατέχει* quod servavit cod. Paris. Male tamen ibi irrepsit vel remansit genit. qui ad *κατάρχειν* aptus, ad *κατέχειν* sensu cassus est.

τῷ Θήβηθεν κυνὶ ἀνέῳγεν [ἡ] οἰκία. ἐμοὶ δοκεῖν, Θετταλίδα τινὰ γραῦν ἢ Ἀκαρνανίδα φαρμακεύτριαν πεπορισμένος καταγοητεύει τοὺς ἀθλίους
2 *νεανίσκους. τί γὰρ καὶ στωμύλον ἔχει; τί δὲ ὁμιλητικὸν καὶ ἡδὺ φέρει; ἀλλ' ἴσως εὐμενεστέροις ὄμμασιν ἐκεῖνον εἶδον αἱ Χάριτες, ὡς τοὺς μὲν ἀπομύττεσθαι πρὸς αὐτοῦ, ἡμᾶς δὲ ἀγαπᾶν εἰ τὰς ἀπομαγδαλίας ὡς*
3 *κυσί τις παραρρίψειε. τάχα δὲ οὐ γόης, ἀλλὰ τύχῃ κέχρηται δεξιᾷ. [τύχη*
s. pag. 118 *γὰρ παρὰ πάντα ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα]. οὐδὲν γὰρ ἐν ἀνθρώποις γνώμη, πάντα δὲ τύχη, καὶ ταύτης ὁ τυχὼν ἡδύς ἐστι καὶ νομίζεται.*

9 [III 45].

Τραπεζολείκτης Ψιχοδιαλέκτῃ.

Ἤλγησα, ὦ καλὲ Ψιχίων, ἀκούσας τὴν συμβᾶσάν σοι περὶ τὸ πρόσωπον συμφοράν. εἰ δὲ καὶ τοῦτον ἐγένετο τὸν τρόπον ὃν διηγήσατο ἡμῖν ἐπανελ-
m. pag. 60 *θοῦσα τοῦ συμποσίου Λειριόνη — λέγω δὴ τὴν παιδίσκην Φυλλίδος τῆς*

κυνὶ Herelius, Toupius em. in Suid. p. 198, rec. **s. m. h.**] *κοινὴ Vulg.*, *κοινῇ* Reisk. *Γ Vat.*, del. Hirsch. fort. recte, adscr. ad *Κράτητι*. — „*ἀνέῳγεν* pro *ἀνέῳκται.*" Cob. Cf. III 11 [III 47] § 3. — [*ἡ*] Cob. **h.** „non tota domus, sed unaquaeque." Cob. — *Ἀκαρνανίδα* Bergl. edd. sqq. Confirm. nunc *Γ*] *Ἀκαρανίδα Leid.*, *Ἀκαρνίδα Vat. Vulg.* — *καταγοητεύει*] *καταγοητεύειν Leid.* — § **2.** *φέρει*] del. Hirsch. sine justa causa ut videtur. — *τοὺς μὲν Vulg.* **m. h.**] *τὰ μὲν* mrg. *Leid.*, *τὰς μὲν* Hemst. **s.** Intelliguntur *οἱ ἄθλιοι νεανίσκοι.* — *ἀπομύττεσθαι* Reisk. Confirm. *Vat. Γ* et mrg. *Leid.*, rec. **m. h.**] *ἀπομάττεσθαι Vulg.* **s.**, *ἐναπομάττεσθαι* ⟨*τὰς χεῖρας*⟩ Hemst. cl. Theocr. XVII 36. Frustra, vert. 'emungi'. — *πρὸς αὐτοῦ*] *αὐτῷ* Hemst., *πρὸς αὐτὸν* Seil. conject. inutili quia non praecedit *ἀπομάττεσθαι* verum *ἀπομύττεσθαι.* — § **3.** *γόης*] fort. *γοήτισιν* vel *γοητείαις* ad *κέχρηται*, nam *γόης* non valde placet, cf. § 1 fin. — [*τύχη—πράγματα*] del. Kühnius Fried. **h.**] *παρὰ* del. Cob. Sumpta ex Dem. Olynth. II 22. Frustra defend. Seil. cl. II 4 [I 25] § 1, III 7 [III 43] § 1. Non delenda sunt haec verba, quia Demosthenica, verum quia in sqq. idem dicitur tautologia intolerabili. Sine ullo dubio adscripta sunt ad verba *οὐδὲν—τύχη.*

9 [III 45].

Inscr. Τραπεζολείκτης Θ Ven. **m. h.**] *Τραπεζολείχων Vulg.* **s.**, *Τραπεζολείων Vat.* „Cf. *χυτρολείκτης* III 54 (in hac ed. III 19)." Mein. — *Ψιχοδιαλέκτῃ*] *Ψυχοδιαλέκτῃ Vat.*, *Ψιχοδιαλείκτῃ* Seil., *Ψιχοκλέπτῃ* Mein., qui tamen deinde vulg. defend. 'qui rem habet et consuescit cum frustulis' i. e. 'qui frustulis vescitur' cl. *συγγίνεσθαι φάγροις* apud comicos et Alc. I 8 [I 8] *ἀνέμοις ὁμιλεῖν.* (Dubitanter addit etiam III 39 [I 22] § 3 qui locus tamen nihil ad rem). *Ψιχιδιαλείκτῳ* Nab., *Ψιχιοδιαλέκτῃ* 'Krümchenleser' Nauck. An scripsit Alc. *Ψιχίωνι*? cf. § 1. Illud *-διαλέκτῃ* ex altero nomine ortum videtur.

§ **1.** *Ψιχίων*] *Ψιχίον Θ.* Vid. ad inscr. — *ἐκ* ante *τοῦ συμπ.* add. Cob. **h.**, sed Alc. saepius praep. omittit cf. v. c. I 11 [III 1] § 3, I 13 [III 3] § 4, III 2 [III 5] § 3. — *Λειριόνη Vulg.* **s. m.**] *ἠλεκτριόνη Θ*, *Ληριόνη Ven.* prob. Mein., *Δηρινόη* **h.**, *Ἠλεκτρυώνη* Seil. sed ipse sibi non credens, *Λειριώνη* H. Steph. in Thes. s. v. *Λήριον.* Fort. *Λείριον*, vid. ad II 14 [III 17] inscr. — *δὴ Θ Γ Ven.* **m. h.**] *δὲ Vulg.* **s.** — *τὴν*] om.

ψαλτρίας — πόλεμον ὑπέστης καὶ πόρθησιν καινὴν ἄνευ μηχανῆς καὶ
2 *ἑλεπόλεως. ἀκούω γὰρ τὸν καταπύγονα καὶ θηλυδρίαν περικατᾶξαί σοι τὴν φιάλην, ὡς τὰ θραύσματα λωβήσασθαί σου τήν τε ῥῖνα καὶ τὴν δεξιὰν*
s. pag. 119 *σιαγόνα, καὶ τοῦ αἵματος ἐνεχθῆναι κρουνούς, οἵους ὕδατος αἱ ἐν Γερανείᾳ*
3 *πέτραι σταλάττουσι. τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τουτωνί, τοσούτου τὸ γαστρίζεσθαι πωλούντων; ὠνούμεθά γὰρ κινδύνου τὸ ζῆν, καὶ τὸν ἐκ λιμοῦ θάνατον δεδιότες τὴν μετὰ κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα.*

10 [III 46].

Στεμφυλοχαίρων Τραπεζοχάροντι.

Ὡς εὐτυχῶς, ὡς μακαρίως πέπραγα. ἐρήσῃ με ἴσως τίνα τρόπον, ὦ βέλτιστε Τραπεζοχάρων. ἐγὼ δῆτά σοι φράσω καὶ πρὶν ἐρέσθαι. ἦγε μὲν ἡ πόλις, ὡς οἶσθα, τὴν Κουρεῶτιν [ἑορτήν]· ἐγὼ δὲ παραληφθεὶς ἐπὶ

Ven. — *καινὴν* Reisk. **s.** Cob. **h**] *ἱκανὴν Codd. Vulg.* **m.** Cf. sqq. *ἄνευ—ἑλεπόλεως.* — *καὶ*] om. *Θ.* Fort. [*μηχανῆς καὶ*]. — § **2.** *καταπύγονα* Lobeck. ad Phryn. p. 195, rec. **s. m. h.**] *καταπύγωνα Vulg.* et *Codd.* praeter *Vat. Leid.*, qui *καταπόγωνα.* — *περικατᾶξαί* Mein.] *περικατεάξαι codd. edd.* quod defend. Nauck. cl. Buttm. Ausführl. Sprachl. II p. 97, sed scribis imputandum videtur. — *σοι τὴν φιάλην* Bergl. edd. sqq.] *σου τὴν φιάλην Vulg.* et *Codd.* praeter *Ven.* qui *σου τὴν κεφαλὴν* describentis errore, *σου περὶ τὴν κεφαλὴν τὴν φιάλην* Seil. — *ὡς*] vid. ad I 9 [I 9] § 2. — *θραύσματα Vulg.* **s.**] *τραύματα Θ Ven.*, unde *θραύματα* **m. h.** cl. Lob. ad Ajac. p. 322. At *τραύματα* est librarii intelligentis quidem parasitum vulnera accepisse, sed non videntis *τραύματα* minus aptum esse. — *λωβήσασθαί σου Γ Leid. Vat.* **s. m. h.**] *σου λωβίσασθαι Ven.*, unde *σου λωβήσασθαι* Mein., *λοήσασθαι σου Θ*, unde *θραύσματ' ἀλοήσασθαι* Boissonad. sine causa, *λωβήσασθαί σοι Vulg.* — *τήν τε ῥῖνα Codd.* (*Θ* hab. *ῥίνα*) **s. m. h.**] *τε* om. *Vulg.* — *ἐνεχθῆναι Θ Ven.* **s. m. h.**] *ἀναχθῆναι Vulg.* **w.**, unde *ἀναχυθῆναι* Bergl. — *ὕδατος αἱ ἐν Θ Ven.* Seil. **m. h.**] *αἱ* om. *Vulg.* **s.** — *Γερανείᾳ* Bergl. Confirm. *Θ Ven.*, rec. **s. m. h.**] *Γερανίᾳ* **w.**, *γὰρ ἀνίᾳ Γ Vat. Vulg.* — *σταλάττουσι*] *σταλάζουσι Ven.*, *σταλάσσουσι Vat.* Cf. fr. V [VI] § 4. — § **3.** *ἀνέξεται* Bergl. *edd.* Confirm. *Θ*] *ἀνέχεται Ven.*, *ἀνθέξεται Leid. Γ.* — *τουτωνί* Hemst. Cob. **h.**] *τούτων εἰ Vulg. Vat.*, *τούτων Θ Ven.* — *τὸ*] *τοῦ Γ.* — *πωλούντων;* Hemst. Mein. Cob. **m. h.**] *πωλούντων· Ven. Θ* **s.**, non disting. *Vulg. Vat.* — *γὰρ* add. *Θ Ven.* **s. m. h.**] om. *Vulg. Vat.*

10 [III 46].

Inscr. Στεμφυλοχαίρων] *Στεμφυλοχάρων* **h.** sine ulla causa, cf. III 30 [III 66], III 36 [III 72]. — *Τραπεζοχάροντι*] *Τραπεζοχάρητι Θ*, qui tamen § 1 *Τραπεζόχαρον.* Cf. III 18 [III 54] inscr.

§ **1.** *εὐτυχῶς*] „malim *εὐτυχῶ.*" Cob., *εὐτυχῶν* **h.** (voluitne *εὐτυχῶς*?) Nil mutavi cl. Soph. Antig. 701. — *πέπραγα*] *πέπραχα Θ.* — *ἐρ. με ἴσ. Ven. Θ* **s. m. h.**] *ἴσ. ἐρ. με Vulg. Vat.* — *βέλτιστε* add. *Θ Ven.* **s. m. h.**] om. *Vulg. Vat.* — *Τραπεζοχάρων* Cob. **h.**] *Τραπέζοχαρον codd. Vulg.* **s. m.** — *δῆτα Ven. Θ* **s. m. h.**] *δὴ Vulg. Vat.*, *δὲ Γ.* Vid ad I 13 [III 3] § 2. — *ἐρέσθαι Ven.* **m. h.**] *ἔρεσθαι Vulg.* **s.**, *ἐρεῖσθαι Θ.* — *Κουρεῶτιν*] *Κουρεώτην Vat. Ven. Leid.* — [*ἑορτήν*] expunxi] *ἡμέραν* **b. w.** Adscriptum *ἑορτὴν* a sciolo, *ἡμέραν* unde Bergl. produxerit nisi ex ipsius ingenio, nescio. Sed non magis aptum est quam *ἑορτήν.* — *παραληφθεὶς ἐπὶ δεῖπνον*] „a latinitatis ratione

2 δεῖπνον [τέρπειν], ὠρχούμην τὸν κόρδακα. οἱ δαιτυμόνες δὲ ἐκ φιλονεικίας ἔπινον, ἕως τῆς ἁμίλλης εἰς ἄπειρον προχωρούσης κῶμα κατέσχε τὸ συμπόσιον καὶ πάντας ὕπνος ὑπειλήφει νυστακτὴς ἄχρι καὶ αὐτῶν τῶν οἰκετῶν·
3 ἐγὼ δὲ περιέβλεπον μὲν εἴ τι τῶν ἀργυρῶν σκευῶν ὑφελέσθαι δυναίμην·
s. pag. 120 ὡς δὲ ταῦτα ἔτι νηφόντων ἐξ ὀφθαλμῶν ἐγεγόνει καὶ ἦν ἐν ἀσφαλεῖ, τὸ χειρόμακτρον ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξηλλόμην ὡς ἐν τῇ φυγῇ τοῖν διαβάθροιν
4 θάτερον ἀποβαλεῖν. ὅρα δὲ ὡς ἔστι πολυτελές, ὀθόνης Αἰγυπτίας καὶ ἁλουργοῦ πορφύρας [τῆς] Ἑρμιονίδος, λεπτὸν εἰς ὑπερβολὴν καὶ πολύτιμον ὕφασμα. εἰ τοῦτο ἀδεῶς ἀπεμπολήσαιμι, γαστριῶ σε ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν πανδοκέα Πιθακ⟨ν⟩ίωνα. πολλὰς γὰρ ὁμοῦ πολλάκις παροινίας ἀνέτλημεν, καὶ χρή σε τὸν κοινωνὸν τῶν δυστυχημάτων μερίτην γενέσθαι καὶ τῆς εὐτυχούσης ἡμέρας.

11 [III 47].

Ὡρολόγιος Λαχανοθαυμάσῳ.

Ἑρμῆ κερδῷε καὶ ἀλεξίκακε Ἡράκλεις, ἀπεσώθην. οὐδὲν ⟨ἂν⟩ δεινὸν

---

dictum: 'coenae adhibitus'." Cob. fort. recte, vid. ad I 22 [I 19] § 2, et cf. III 12 [III 48] § 2. Ita etiam D. Sic. II 24. — [τέρπειν] Cob. **h.** Infin. inauditum. — § **2.** φιλονεικίας] φιλονεικείας in **m.** est typ. vitium. — ἁμίλλης Arnald. Misc. Obss. V p. 291, rec. **w. s. m. h.** Confirm. *Θ Ven.*] ἀμύνης *Vulg. Vat.*, ἀμύστιδος Hemst. — κῶμα Arnald. l. l., rec. **s. m. h.** confirm. *Θ*] κῶμος *Vulg. Vat.*, κόμα *Ven.* — ὕπνος] om. *Θ.* — ὑπειλήφει] ὑπείληφε *Θ.* — § **3.** μὲν] om. *Θ.* — τῶν ἀργυρῶν σκευῶν] τὸν ἀργυρὸν σκεῦον *Ven.* — ὑφελέσθαι] ἀφελέσθαι *Ven.* — ὑπὸ μάλης] ὑπ' ἀγκάλης *Θ*, quod describentis aut glossatoris est. — ἐξηλλόμην ὡς—ἀποβαλεῖν] post ἐξηλλόμην lac. sign. **m.** supplens ⟨καὶ τοσοῦτον ἠπειγόμην⟩. Delet ὡς—ἀποβαλεῖν **h.** sine causa; non magis autem lac. sign. opus erat: ea quae Mein. addit, facile subaudiuntur, cf. I 2 [I 2] § 4 ubi ὥσθ' male tentatum est. Ad ὡς cf. I 9 [I 9] § 2. — ἐν τῇ] ἔτη *Vat. Ven.* — τοῖν διαβάθροιν *Θ* **s. m**] τοῖν διαβάθροις *Ven.*, τῶν διαβάθρων *Vulg. Vat.* mrg. *Leid.*, τῶν διαβάτρων *Leid.* — θάτερον Reisk. **s. m.**] ἄτερον *Vulg. Vat.*, ἕτερον *Ven. Θ.* — § **4.** ὅρα] ὅσα *Vat.*, ἄρα *Ven.* — πολυτελές, ὀθόνης] πολυτελές, σινδόνης *Ven.*, πολυτελέστερον σινδόνης **m.** qui mavult σινδόνος cl. I 15 [I 12] et III 30 [III 66], πολυτελέστερον ὀθόνης **h.** Equidem non credo hic quicquam esse mutandum. Adj. πολυτελὲς respicit χειρόμακτρον. Quod ad ὀθόνης, non video cur Mein. receperit σινδόνης ex uno *Ven.* — [τῆς] seclusi. Cf. praeced. ὀθόνης Αἰγυπτίας. — εἰς *edd.*] ἐπὶ *codd.* — πολύτιμον] πολύτι *Leid.*, πολυτίμητον *Ven.*, πολύμιτον Otto Jahn. (Philol. XXVIII p. 1). — ὕφασμα] om. *Θ.* — Πιθακνίωνα Cob. **h.**] Πιθακίωνα *Codd.* **s. m.** Vid. ad II 15 [III 18] inscr. — ἀνετλήμεν Bergl. Reisk. confirm. *Ven. Vat. Γ Θ*, rec. **s. m. h.**] ἀνέπλημεν *Vulg.* „ἀνέτλημεν pro ἀνεσχόμεθα." Cob. — κοινωνὸν] κοινὸν *Θ.* — μερίτην] συμμερίτην *Θ* **s.** Cf. tamen I 20 [I 17] § 2. — τῆς εὐτυχ. ἡμ.] „Att. τῆς εὐημερίας." Cob.

11 [III 47].

Inscr. Ὡρολόγιος] Ὡρολογεῖος *Θ Ven.*

§ **1.** ἀπεσώθην] ἀπεσώσειεν *Vat. Leid.*, ubi mrg. corr. — οὐδὲν] οὐδὲ *Ven.* — ⟨ἂν⟩ Mein. Cob. **h.** Abesse nullo pacto potest.

m pag. 61 *ἔτι γένοιτο. προχόην ὑφελόμενος ἀργυρᾶν Φανίου τοῦ πλουσίου δρόμῳ δοὺς φέρεσθαι — ἦν γὰρ ἀωρία τῆς νυκτός — ἠπειγόμην σώζειν ἑαυτόν.*
2 *κύνες δὲ ἐξαίφνης οἰκουροὶ περιχυθέντες ἄλλος ἀλλαχόθεν χαλεποὶ καὶ*
s. pag. 121 *βαρεῖς τὴν ὑλακὴν ἐπήεσαν Μολοττοὶ καὶ Κνώσιοι, ὑφ' ὧν οὐδὲν ἐκώλυσέ με ὡς ἠδικηκότα τὴν Ἄρτεμιν διεσπάσθαι μέσον, ὡς μηδὲ τὰ ἀκρωτήρια εἰς τὴν ὑστεραίαν περιλειφθῆναι πρὸς ταφὴν τοῖς ἑτοίμοις εἰς ἔλεον καὶ*
3 *συμπάθειαν. εὑρὼν οὖν ὑδρορρόον ἀνεῳγότα οὐκ εἰς βάθος ἀλλ' ἐπιπολῆς, [καὶ] ὑποδὺς εἰς τοῦτον κατεκρύβην. ἔτι σοι ταῦτα τρέμων καὶ παλλόμενος λέγω. ἑωσφόρου δὲ ἀνασχόντος τῶν μὲν ᾐσθόμην οὐκέθ' ὑλακτούντων —*
4 *οἴκοι γὰρ πάντες ἐδέδεντο —, αὐτὸς δὲ εἰς Πειραιᾶ δραμὼν νηὶ Σικελικῇ λύειν μελλούσῃ τὰ πρυμνήσια περιτυχὼν ἀπεδόμην τῷ ναυκλήρῳ τὴν*
5 *προχόην. καὶ νυνὶ τὸ τίμημα ἔχων νένασμαι τοῖς κέρμασι καὶ νεόπλουτος*

ὑφελόμενος] *ὑφελόμενοι Θ.* — *ἀργυρᾶν*] *ἀργυρὰν* **b. w.**, om. *Ven. Θ.* — *Φανίου*] *Φαλαννίου Θ.* — *δρόμῳ δοὺς φέρεσθαι*] om. *Ven. Θ.* fort. recte quia in verbis *ἠπειγ.*— *ἑαυτὸν* fere idem dicitur. Additum videtur a scriba non videntis voculam *γὰρ* sequentia respicere. Etiam *δοὺς φέρ.* non addito *ἐμαυτὸν* vix Graecum est. — *ἀωρία*] *ἀωρὶ* Nauck. **h.** Mutare non ausus sum. — *τῆς νυκτὸς*] „Att. *τῶν νυκτῶν*." Cob., sed cf. Theocr. XI 40. Post *νυκτὸς* add. *μεσούσης Γ Vat.* **b. w. s.** — *ἠπειγόμην*] *καὶ ἠπειγόμην Ven. Θ*, unde *κατηπειγόμην* Mein. fort. recte, cf. III 15 [III 51] § 1. — *ἑαυτὸν Ven. Θ* **s. m.**] *ἐμαυτὸν Vulg.* Cob. **h.**, sed vid. ad I 5 [I 5] § 1. — § **2.** *ἀλλαχόθεν codd.* **s. m. h.**] *ἄλλοθεν Vulg.* — *τὴν ὑλακὴν ἐπήεσαν*] om. *Θ*, *ἐπήεσαν* om. *Ven.* — *ἐκώλυσέ Ven. Θ* **s. m. h.**] *ἐκώλυέ Vulg. Vat.* — *διεσπάσθαι Γ Θ* **m.**] *διασπᾶσθαι* **w. s.** Cob. **h.**, *διεσπᾶσθαι Vulg. Vat.* *Ven.* 'non multum afuit quin discerptus sim'. — *ἀκρωτήρια* Bergl. edd. sqq.] *ἀκροθίνια codd.* sine sensu. — *εἰς τὴν ὑστεραίαν*] *τῇ ὑστεραίᾳ Θ Ven.* quod etiam voluit Mein., sed cf. v. c. II 30 [III 32] § 2, III 36 [III 72] § 2, II 37 [III 39] § 2. — *πρὸς*] *εἰς Θ Ven.*, quod voluit Mein., sed cf. III 3 [III 6] § 2, II 7 [I 28] § 1. — § **3.** *ὑδρορρόον Vulg.* **s. h.**] *ὑδρορρόων Vat.*, *ὑδρορρόαν Γ Θ Ven. Leid.* **m.** Sed obstat masc. *ἀνεῳγότα* et *τοῦτον*, nam nom. *ὁ ὑδρορρόας* quem Mein. ponit, inauditum est. Concedo tamen etiam *ὑδρορρόος* aliunde ignotum esse, atque expectari *ὑδρορροῦν* quod fort. Alc. scripsit. — De *ἀνεῴγοτα* vid. III 8 [III 44] § 1. — *βάθος*] *βάθους Leid.* — *ἐπιπολῆς*] *ἐπιπολὺ Θ*, *ἐπιστολὴς Ven.* — [*καὶ*] **h.** Ex loco inferiore dittogr. irrepsit. — *κατεκρύβην*] „pro *κατεκρύφθην*." Cob., sed cf. Eur. Suppl. 543, ubi codd. *κρυβήσονται*, Elmslejus et *edd.* *κρυφήσονται* fort. cl. Soph. Aj. 1145, sed non magis Atticum quam *κατεκρύβην.* — *ἀνασχόντος*] *ἀνάρχοντος Leid.*, mrg. corr. — *ᾐσθόμην οὐκέθ' ὑλακτ.* Hirsch. Confirm. nunc *Θ*] *οὐκ ᾐσθ. ἐθ' ὑλ.* Hemst., *ᾐσθόμ. οὐθ' ὑλ. Ven.*, *οὐκ ᾐσθ. οὐκέθ' ὑλακτ. Vulg.* **s. m. h** et cett. codd., *οὐκ ᾐσθ. οὐδ' ὑλ.* Mein. frustra. — *πάντες* Hemst. Confirm. *Ven.* rec. **m.**] *πάντως* cett. codd., cett. edd. — § **4.** *Πειραιᾶ δραμὼν*] *Πειραιὰν δρ. Leid.*, *Πῦρ ἀναδραμὼν* (sic!) *Ven.* — *νηὶ λ. μ. τ. πρ. περιτυχ.*] „Att. *ναῦν ἀνάγεσθαι μέλλουσαν καταλαβών.*" Cob. — *πρυμνήσια*] *πρύμνωτον Ven.*, unde *τὰ πρυμνήσια τῶν ᾐόνων* Mein. cl. I 14 [I 11], ubi tamen vid. Lectio Veneti est merum vitium describentis, qui quid scribere potuerit ut identidem apparet ita modo vidimus in *πῦρ ἀναδραμών.* (*η* minuscul. solet confundi cum *ω*, et *σῖ* (= *σια*) male scriptum pro *τ̀* (= *τὸν*) habitum est). — *ναυκλήρῳ*] *ναυκλήρων Ven.* — § **5.** *νυνὶ* **m. h.**] *νύνι Ven.*, *νῦν* cett. codd. *Vulg.* **s.** — „*τὸ τίμημα*

ἐπανελήλυθα, καὶ τοσοῦτον ῥιπίζομαι ταῖς ἐλπίσιν ὡς ἐπιθυμεῖν κόλακας τρέφειν καὶ κεχρῆσθαι παρασίτοις, οὐ παρασιτεῖν αὐτός. ἀλλ' ἣν τουτὶ τὸ πορισθὲν ἀργύριον ἀπαναλώσω, πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐπιτήδευσιν τρέψομαι· οὐδὲ γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τῆς τέχνης ἐπιλήσεται.

12 [III 48].

s. pag. 122 **Κεφαλογλύπτης Ματτυαφανίσῳ.**

Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο καὶ ἄφωνος εἴη Λικύμνιος ὁ τῆς τραγῳδίας ὑποκριτής. ὡς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἵππασον τὸν Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομποὺς τορῷ τινὶ καὶ γεγωνοτέρῳ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφὴς ἦγε συμ-
2 *πόσιον. ἔνθα παραληφθεὶς φεῦ τῶν κακῶν οἷα ὑπέμεινα, τοῦτο μὲν πιττούμενος τὴν κεφαλὴν καὶ γάρῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς ῥαινόμενος, τοῦτο δὲ ἀντὶ πλακοῦντος, τῶν ἄλλων ἄμητας ἐσθιόντων καὶ σησαμοῦντας,*
3 *αὐτὸς μέλιτι δεδευμένους λίθους ἀποτρώγων. ἡ πασῶν δὲ ἰταμωτάτη, τὸ ἐκ Κεραμεικοῦ πορνίδιον, ἡ μέτοικος ἡ Φενεᾶτις, Ὑακινθίς, κύστιν*
m. pag. 62 *αἵματος πληρώσασα καταφέρει μου τῆς κεφαλῆς, καὶ ὁμοῦ τῷ κτύπῳ*

---

pro *τὴν τιμήν*." Cob. — *ὡς*] *ὥστ'* Cob. **h.** Vid. tamen ad I 9 [I 9] § 2. — *κεχρῆσθαι*] *χρῆσθαι* Cob., sed cf. v. c. III 21 [III 57] § 1, III 22 [III 58] § 2, III 29 [III 65] § 1, III 37 [I 20] § 2, IV 16 [II 4] § 18. Vix recte Cob. tales locos tentat. — *ἀπαναλώσω*] *ἐπαναλώσω Ven.*, *καταναλώσω* Cob. **h.** fort. recte, sed nil mutavi cl. etiam Thucyd. VII 11 § 3, Dion. Hal. IV 43, Plut. Caes. 55. — *οὐδὲ* **s. m. h.**] *οὔτε Codd. Vulg.* — *σκυτ. μαθ.*] *μαθ. σκυτ Θ.* — *ἐπιλήσεται*] *ἐπιλήθεται* **h.** (qui tamen in vers. 'obliviscetur'), *ἐπιλήσομαι* Nab. Nulla erat justa mutandi causa.

12 [III 48].

Inscr. Κεφαλογλύπτης Seil. **m. h.**] *Κεφελογλ. Ven.*, *Ἐφελογλ.* cett. codd. *Vulg.* **s.**, *Νεφελογλ.* Bergl., *Φλοιογλ.* Herelius. **w.** „Vert. 'Kopfschaber Kopfklauber'." Seil. — *Ματτυαφανίσῳ* Herch. **h.**] *Ματταφανίσσῳ Θ*, *Μαπαφανίσῳ Ven.*, *Μαππαφασίῳ Vulg.* **s.**, *Μαππαφανίσῳ* Seil. **m.** cl. Martial. XII 29, 11, quod speciosum quamquam de voce Graeco-Lat. *μάππα* valde dubito.

§ **1.** *κακὸς κακῶς* Bergl. *edd.*] *κακεγκάκως Θ*, *κακηγκάκως Γ* (*γ* add. manu recentiore) *Ven. Leid.* mrg., *κακησκάκως Leid.* De hoc codicum consensu cf. G. V(itelli) in Studi Italiani di filol. class. V 278. — *ἄφωνος*] *ἄχορος Ven.*, *ἄχωρος Θ.* Cf. sqq. *γεγωνοτέρῳ φωνήματι.* — *Αἰσχύλου*] *Αἰσχύλους Ven.* — *τινὶ*] *τε* Herch. sine justa causa. — *γεγωνοτέρῳ Vulg.* **s. h.**] *γεγωνῷ τῷ Ven. Θ* **m.** De latinism. vid. ad I 22 [I 19] § 2. — Ante *ἦγε* add. *καὶ Ven. Θ.* — *πιττούμενος*] *πεττούμενος Leid. Vat.*, unde *πεκτούμενος* Bergl. sine causa. — *ἄμητας*] *ἀμίτας Θ.* — [*αὐτὸς*]? — *δεδευμ. λιθ.*] *λιθ. δεδευμ. Θ*, *λιθ. δεδεμένους Ven.* — *ἀποτρώγων* Mein. **h.**] *ἀπέτρωγον Ven.* **m.**, *ἀπέτραγον Vulg. Vat.* Non secundum cognovi in Alc. locum adeo constructione excidentem ut h. l. *Vulg.* — § **3.** *δὲ*] om. *Θ.* — *Φενεᾶτις* **s. m. h.**] *Φενεάτις Vulg. Θ*, *Φενεάτης Ven.*, *Φαινεάτις Γ.* — *Ὑακινθίς*] *Ὑακινθὸς Θ*, *Ὑάκινθος Γ.* H. l. distinxi cum Herm. cl. I 6 [I 6] *τῆς Ἑρμιον. μετοίκ.* In *Vulg.* virgula post *μέτοικος* erat. — *πληρώσασα*] *πλήσασα Θ Ven.*

4 ⟨ἐ⟩λελούμην τῷ αἵματι. καὶ τῶν μὲν εὐωχουμένων πολὺς καὶ καπυρὸς
s. pag. 123 ἐξεχύθη γέλως, ἐγὼ δὲ ὧν ἔπαθον μισθὸν οὐκ ἀπηνεγκάμην ἄξιον, ἀλλά μοι γέγονε τῶν ὕβρεων ἀμοιβὴ τὸ μέτρον τῆς γαστρός, πέρα δὲ οὐδέν.
5 μήτε οὖν ἐς νέωτα εἴη μήτε μὴν νικῴη ὁ θεοῖς ἐχθρὸς Λικύμνιος, ὃν ἐγὼ τῆς ἀχαρίστου φωνῆς ἕνεκεν ὀρθοκόρυζον καλεῖσθαι πρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Διονυσοκολάκων ἔκρινα. ἔρρωσο.

13 [III 49].

Καπνοσφράντης Ἀριστομάχῳ.

Ὦ δαῖμον ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ καὶ λυπεῖς

⟨ἐ⟩λελούμεν **h**. Semper Alc. in plusq. prf. augm. syllab. addit, cf. v. c. ἐδέδεντο III 40 [I 23] § 3, III 11 [III 47] § 3; ἐπεποιήκειν I 13 [III 3] § 4; ἐκέκλητο III 19 [III 55] § 4. — § **4.** πολὺς—γέλως] πολὺς ὑπάρχων ὁ θόρυβος περιεβόμβει τὸ δῶμα *Θ Ven.*, quae sunt, ut Seil. recte animadvertit, „librarii recordantis Od. X 398, 454." Frustra Seil. ea cum *vulg.* conjungere conatur hoc modo: πολὺς κ. κ. ἐ. γέλως καὶ πολὺς ὑπ. ὁ θορ. περιεβ. τὸ δωμάτιον. — πέρα Bergl. *edd.*] πέρας *codd.* — § **5.** εἴη] om. *Θ Ven.* — μήτε μὴν *codd.* **s. m. h.**] μήτε μὴ *Vulg.* — νικῴη *Ven. Θ* **m. h.**] βιῴη *Vulg.* **s.** Pro μήτε—εἴη jam Bergl. vidit alias dici μὴ οὖν ὥρασιν (male ὥρας scribit) ἵκοιτο, quod recipere jubet Cob. cl. Luc. Deor. Dial. VI 4, de salt. 5, dial. Mer. X 3. Etiam sqq. vix integra: non sine specie μήτ' ἐπιβιῴη Hemst., verum potius servanda νικῴη lect. optimorum codd., quos secutus μήτε οὖν ἐς νέωτα μήτε νῦν νικῴη ὁ θ. ἐχθρ. Λ. Nauck. At jam vicit Licymnius. Suspicari possis Alciphronem scripsisse μὴ οὖν ἐς νέωτά γε νικῴη Λ., sed unde illud εἴη μήτε μὴν? Proponit igitur μὴ οὖν ἐς νέωτα, εἰ καὶ νῦν, νικῴη Polak. — ἀχαρίστου] ἀχαρίστον (sic!) *Leid.*, ubi ἀχρίστου mrg., ἀχαρίτου Cob. **h**. „ἀχάριστος est 'accepti beneficii immemor', non 'injucundus'." Cob. Mutare non ausus sum cl. III 15 [III 51] § 2, III 24 [III 60] § 3. Nusquam ἀχάριτος apud Alc. legitur. Cf. praeterea Xen. An. II 1 § 13, Oec. VII 37, Isocr. I 31, ubi Alc. fort. -ιστος inveniebat. — ὀρθοκόρυζον] ὀρθοκόρυδον Bergl. cl. Athen. III p. 98 e (ubi nunc tamen ὀρθροβόας restitutum) et proverb. ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται, quibus add. Anth. Pal. XI 195, IX 380, Diogen. VI 50 Seil., ipse praeferens ὀρθιοκόρυδον. Voluit Κρονοκόρυζον Reisk., ἀρχοκόρυζον Gloss. Eichst., ὀρνιθοκόρυδον Maehl. (ut 'Hundsthier, Lerchenvogel'), αὐτοκόρυδον vel ὀρφεοκόρυδον Mein. cl. Ἡρακλειοξανθίας. Nil mutavi, quamquam scribendum censeo ὀρθιόκρωζον cl. πολύκρωζος Opp. Cyn. III 117. — καλεῖσθαι] καλὸν ἆσθαι (sic!) *Ven.*, unde καλῶν⟨χάριν οἴσ⟩εσθαι πρὸς ἡμῶν (vel potius πρὸς ὑμῶν) ἔκρινα (vel ἔκρινον) Mein. in quibus tamen ἔκρινον 'putabam' (vel ἔκρινα 'putavi') vix Graecum. Vereor ne *Ven.* lectio merum sit librarii vitium. — πρὸς] παρ' *Θ Ven.*, quod in conj. Mein. aptius esset quam πρός. — ἡμῶν] ὑμῶν *Θ*. Subaudi τῶν παρασίτων. — ἔκρινα] ἔκρινον *Ven.* — ἔρρωσο] om. *Θ* **h**.

13 [III 49].

§ **1.** κεκλήρωσαι καὶ] del. Cob. prob. Kockio. Fort. recte, sed cf. I 13 [III 3] § 1. — καὶ] om. *Θ*.

ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων. ἢν γὰρ ἀπορία τοῦ καλοῦντος γένηται, ἀνάγκη με σκάνδικας ἐσθίειν καὶ γήθυα ἢ πόας ἀναλέγειν καὶ τῆς ἐννεακρούνου
2 πίνοντα πίμπλασθαι τὴν γαστέρα. εἶτα ἕως μὲν τὸ σῶμα τὰς ὕβρεις ὑπέμενε καὶ ἦν ἐν ὥρᾳ τοῦ πάσχειν νεότητι καὶ ἀκμῇ νευρούμενον, φορητὴ ἡ
s. pag. 124 ὕβρις· ἐπειδὴ δὲ λοιπὸν ἐγώ σοι μεσαιπόλιος, καὶ τὸ λειπόμενον τοῦ βίου πρὸς γῆρας ὁρᾷ, τίς ἴασις τῶν κακῶν; Ἁλιαρτίου σχοινίου χρεία, καὶ κρεμήσομαι πρὸ τοῦ Διπύλου, ἢν μή τι δεξιὸν ἡ τύχη βουλεύσηται.
3 εἰ δὲ [καὶ] τοῖς αὐτοῖς ἐπιμείνειεν, οὐ πρότερον στραγγαλιῶ τὸν τράχηλον,
4 πρὶν τραπέζης ἀπολαῦσαι πολυτελοῦς· οὐκ εἰς μακρὰν δὲ ὁ περίβλεπτος οὗτος καὶ ἀοίδιμος ἔσται γάμος Χαριτοῦς καὶ Λεωκράτους, μετὰ τὴν ἕνην καὶ νέαν τοῦ Πυανεψιῶνος, εἰς ὃν πάντως ἢ παρὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἢ τοῖς ἐπαυλίοις κεκλήσομαι. δεῖ γὰρ θυμηδίας καὶ παρασίτων τοῖς γάμοις, καὶ ἄνευ ἡμῶν ἀνέορτα πάντα καὶ συῶν οὐκ ἀνθρώπων πανήγυρις.

συνδέων] *συνδῶν* Cob. **h.**, quod recipere non ausus sum. Fort. Alc. *δέων* scripsit ut *πνέων, ῥέων, χέων, θέων, πλέων*. „Veteres dicebant *συνοικίζειν*, ut *συνοικεῖν* et *συζῆν κακῷ τινὶ* pro *χρῆσθαι διὰ τέλους*." Cob. — *ἢν*] *ἡ Θ*. — *γένηται ἀνάγκη με*] om. *Θ Ven*. — *γήθυα* Reisk. (qui scripsit *γήθεια*, fort. igitur voluit *γήτεια* quod idem) rec. **s. m. h**] *γητθία Θ, τήθεα* cett. codd. *Vulg*. — *ἢ πόας*] *ἢ ὄα* **h.** non male, cf. Plat. Symp. p. 190 d: baccae quoddam genus. Fort. tamen *ἢ πόας* additum est a lectore faceto. — *ἀναλέγειν—πίνοντα*] om. *Θ* — § **2.** *μὲν*] *καὶ Leid.*, mrg. corr. — *τὸ σ. τ. ὕβρ. Θ Ven.* **s. m. h.**] *τ. ὕβρ. τ. σ. Vulg. Vat.* — *τοῦ*] *τῷ Θ*. — *φορητὴ Vat. Vulg.* **w. h.**] *φορητὴν Ven.*, *φορητὸς Θ* **s. m.**, qui sec. *Ven.* mavult *φορητόν*. Immo etiam *Ven.* indicat *φορητὴ* ab Alc. scriptum esse. — *ἐπειδὴ δὲ λοιπὸν* scripsi] *ἐπειδὴ δὲ τὸ λοιπὸν Vulg.* **s.** et *Codd.* praeter *Leid.* qui *ἐπειδὰν* et *Θ Ven.* qui om. *τὸ λοιπὸν* probb. **m. h.**, quorum ille hab. *ἐπεὶ δ' ἤδη ἐγώ σοι*, hic *ἐπεὶ δὲ ἐγώ σοι*. Ad *λοιπὸν* cf. I 17 [I 14] § 3. Fort. tamen cum *Ven. Θ* scribendum est *ἐπειδὴ δὲ ἐγώ* omisso *τὸ λοιπόν*, quod ad sq. *τὸ λειπόμενον* adscriptum esse potest. — *μεσαιπόλιος* Bergl. *edd.*] *μεσαίπονος codd.* — *καὶ* (ante *κρεμησ.*)] *ᾧ* Herm., quod in *ὡς* mutatum solito vitio abierit in *καί*. Nil mutandum videtur. — *Διπύλου*] *διπήχου Θ, διπύλου Ven.* — *βουλεύσηται*] *βραβεύσῃ* cl. II 4 [I 25] Lennep. ad Phalar. 37 vix recte: verbo decernendi non locus est. Concedo tamen *βουλεύσηται* non multo aptius videri: expectes 'suppeditet'. Attamen Alciphronem scripsisse *βουλεύσηται* persuasum habeo. — § **3.** [*καὶ*] **h.** Ex loco superiore venit, et h. l. sensu carebat. — *ἐπιμείνειεν*] *ἐπιμείνοιεν Vat.* et mrg. *Leid.* — *στραγγαλιῶ* **m. h.**] *στραγγαλίσω Codd. Vulg.* **s.**, sed cf. Cob. V. L. p. 177 sqq. — *πολυτελοῦς*] *λυσιτελοῦς Θ*. — § **4.** *μακρὰν* Reisk. confirm. *Θ Ven.*, rec. **s. m. h.**] *μακρὸν* cett. codd. *Vulg.* — *ἔσται* add. Boissonad. anecd. III p. 322, confirm. *Θ Ven.*, rec. **s. m. h.**] om. *Vulg.* cett. codd. — Post *Πυανεψιῶνος* add. *δὲ Γ.* — *παρὰ*] *μετὰ Ven.*, unde *πάντως μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῖς ἐπαυλίοις κεκλ.* Mein., quod vereor ut cuiquam probaturus sit, praesertim cum luce clarius pateat illud *μετὰ* e loco superiore delapsum esse. Ad *παρὰ* (= per) cf. IV 7 [I 35] § 2, IV 10 [I 38] § 7. — *κεκλήσομαι*] „pro *κληθήσομαι*." Cob. — [*οὐκ ἀνθρ.*]? — *πανήγυρις*] *πανηγύρεις* Seil.

14 [III 50].

Βουκοπνίκτης Ἀρτοπύκτῃ.

Οὐκ ἀνέχομαι ὁρῶν Ζευξίππην τὴν ἱππόπορνον ἀπηνῶς τῷ μειρακίῳ
χρωμένην. οὐ γὰρ δαπανᾶται εἰς αὐτὴν χρυσίον μόνον καὶ ἀργύριον,
s. pag. 125 *ἀλλ' ἤδη καὶ συνοικίας καὶ ἀγρούς. ἡ δὲ ἐπὶ πλέον ἐκτύφεσθαι τὸν ἔρωτα*
m. pag. 63 *τούτῳ μηχανωμένη τοῦ Εὐβοέως ἐρᾶν προσποιεῖται [τοῦ] νεανίσκου, ἵνα*
2 *τὰ τούτου σπαθήσασα οὕτως ἐπ' ἄλλον τρέψῃ τὸν ἔρωτα. ἐγὼ δὲ ὀδυνῶμαι*
τὴν καρδίαν ὁρῶν ὑπορρέοντα τοσοῦτον πλοῦτον, ὃν οἱ μακαρῖται αὐτῷ
Λυσίας καὶ Φανοστράτη κατέλιπον. ἃ γὰρ ἐκεῖνοι κατ' ὀβολὸν συνήγαγον,
ἀθρόως ἀναλοῖ τὸ πολύκοινον τοῦτο καὶ αἰσχρότατον γύναιον. πάσχω
μὲν οὖν τι καὶ ἐπὶ τῷ μειρακίῳ· κύριος γὰρ γενόμενος τῆς οὐσίας πολλὴν
3 *τὴν εἰς ἡμᾶς φιλανθρωπίαν ἐνεδείξατο· ὁρῶ δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα σκάζοντα·*
εἰ γὰρ εἰς ταύτην ἅπαντα ⟨ἀνα⟩τεθείη τὰ προσόντα τούτῳ τῷ βελτίστῳ,
καλῶς, ὦ θεοί, καλῶς ἀπολαύσομεν τῆς πλησμονῆς. ἔστι γὰρ ὡς οἶσθα

14 [III 50].

Inscr. *Βουκοπνίκτης*] *βουβοπν. Ven.* 'vino suffocatus' Mein. Vix recte: vid. ad III 7 [III 43] inscr. Nomina *Βουκοπν.* et *Ἀρτοπ.* fere synonyma sunt. — *Ἀρτοπύκτῃ Ven.* **m. h.**] *Ἀντοπίκτῃ Vulg.* **s.**, *ἀντοπήκτῃ Γ*, *Ἐτνοπήκτῃ* vel *Ἐτνολείκτῃ* Seil.

§ **1.** *Ζευξίππην* Majus Hist. de la rép. des lettr. XI p. 149, confirm. *Vat. Γ*, rec. **s. m. h.**] *Εὐξίππην Vulg.*, *Ζευγίππην Ven.* Idem *codd.* vitium IV 5 [I 33] § 1 ubi Reisk. corr., et IV 11 [I 39] § 2, ubi recte *Ζευξίππῃ* **h.** — *ἱππόπορνον*] *ὑπόπορνον Γ.* — *ἤδη*] *ἢ Γ*, om. *Leid. Ven.* — *συνοικίας κ. ἀγροὺς* Bergl. **w. m. h.**, confirm. *Ven.*] *συνοικίαι κ. ἀγροὶ* cett. codd. *Vulg.* **s.** „Alc. constanter *δαπανᾶσθαι* activo sensu praeter II 1 (in hac ed. IV 13) § 7, ubi *δεδαπανῆσθαι* scribendum videtur pro *δαπανῆσαι.*" Mein. recte. — [*τοῦ*] **h.** — *τὰ τούτου* Bergl. **w. s.** Cob. **h.** Confirm. *Vat.*] om. *τὰ* cett. codd. **b.**, *καὶ τούτου* **m.** ubi ex uno *Ven.* receptum est *κατασπαθήσασα* verbum Alciphroni ignotum. Ad *σπαθήσασα* cf. II 32 [III 34] § 1, III 29 [III 65] § 2. Voce *τούτου* indicatur *ὁ μειράκιος Φίληβος.* — *οὕτως* add. *Ven.* **m.**] *εἶτ'* Cob., om. cett. codd. cett. edd. — § **2.** Ante Seil. edebatur *μακαρίται.* — *Λυσίας*] *Φανίας Ven.* scribae errore, cf. sq. *Φανοστρ.* — *Φανοστράτη*] *Φαινοστράτη Γ Vat. Leid.* quod non displicet Meinekio, *Φανοστράτης Ven.* Cf. *Φανομάχη* III 36 [III 72] § 1, *Φανίας* III 11 [III 47] § 1. — *συνήγαγον*] *ἀνήγαχον Ven.* — *ἀθρόως ἀναλοῖ*] *ἀναλ. ἀθρ. Ven.* — *τὴν*] del. Cob. **h.**, sed vid. ad I 9 [I 9] § 2. — *ἐνεδείξατο* Bergl. **s. m. h.** Confirm. *Vat. Ven.*] *ἀνεδείξατο* cett. codd. **b. w.** Recte Seil. cf. IV 5 [I 33] § 3, IV 10 [I 38] § 2. — § **3.** *σκάζοντα*] *σκευάζοντα* mrg. *Leid.* — *εἰς ταύτην*] *εἰς Γλαύκην* Reisk. sine causa. — *⟨ἀνα⟩τεθείη* Reisk. prob. Mein. cl. III 23 [III 59] § 2. Conferri possunt etiam Ar. Nub. 1453, Thuc. VIII 82. — *τὰ προσόντα*] „pro *τὰ ὑπάρχοντα* sive *ἡ οὐσία.*" Cob. Cf. I 15 [I 12] § 2. — *τούτῳ*] *αὐτῷ Ven.* — *καλῶς, ὦ θ., καλῶς ἀπολ. τῆς πλ.*] *καλὴν, ὦ θ., καλῶς ἀπολ. τὴν πλησμονὴν Ven.*, unde *καλὴν, ὦ θ., καλῶς ἀπολάψομεν τὴν πλησμονὴν* Mein., cui recte refragatur Cob.: et *ἀπολαύειν* et *ἀπολάπτειν* (cf. Ar. Nub. 811) habent genit. Attamen neque *Vulg.* valde placet. Possis quidem vertere 'tum, o Di, affatim saginabimur' ironice pro 'tum desinent nostrae coenae', sed multo magis placeret *καλὴν, ὦ θ., καλὴν ποθή-*

ἁπλοϊκὸς ὁ Φίληβος καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους ἐπιεικὴς καὶ μέτριος τὸν τρόπον, ᾠδαῖς μᾶλλον καὶ γέλωτι ἢ ταῖς εἰς ἡμᾶς ὕβρεσι θελγόμενος.

15 [III 51].

s. pag. 126

Λαιμοκύκλωψ Κρεολώβῃ

Ἰδοὺ μετὰ τὸν Εὐρώταν καὶ τὸ Λερναῖον ὕδωρ καὶ τὰ Πειρήνης νάματα ἔρωτι τῆς Καλλιρρόης ἐκ Κορίνθου πάλιν Ἀθήναζε κατεπείγομαι. οὐ γάρ με τῶν τρυφημάτων τῶν ἐν τούτοις οὐδὲν ἤρεσεν, ἀλλ' ἕτοιμος ἐντεῦθεν
2 ἀποσοβεῖν καὶ σπεύδειν ὡς ὑμᾶς. ἀχάριστοι γὰρ ὤφθησαν οὗτοι καὶ ἥκιστα συμποτικοί, καὶ πλείους παρ' αὐτοῖς αἱ παροινίαι τῶν ἀπολαύσεων. ὡς ἄμεινον ἐμοὶ ὀλύνθους ἢ παλάθας [ἐπι]μασᾶσθαι τῶν Ἀττικῶν, ἢ τοῦ
3 παρὰ τούτοις χρυσίου ἀποδρέπεσθαι. οἷα γὰρ καινουργεῖν ἐπιχειροῦσιν ἀναγκάζοντες ἀσκωλιάζοντας πίνειν, διάπυρόν τε τὸν οἶνον καὶ θερμὸν

σομεν τὴν πλησμονήν. Artic. nequis deleat, adeat I 9 [I 9] § 2. — ἐστι] ἔτι *Ven.* — οἶσθα] οἶμαι *Leid.*, ubi οἶσθαι mrg. — ἐπιεικ. κ. μ.] μ. κ. ἐπιεικ. *Ven.*, quod etiam voluit Mein. sine causa. — τὸν τρόπον om. *Ven.* prob. Mein. Totam hanc sententiam Polak. in parenthesi collocare vult inter κύριος γὰρ et ὁρῶ δὲ.

15 [III 51].

Inscr. Λαιμοκύκλωψ *Γ Vat.* **s. m. h.**] Λαιμοκύκλῳ *Vulg.* **w.**, unde Λαιμόκυκλος Bergl. frustra. — Κρεολώβῃ **m. h.**] Ψικλεολόβῃ *Vulg.* **w.**, Κλεολώβῃ *Γ*, unde Κρεωλώβῃ **s.**, Κρεολάβῃ *Ven.*, unde lect. rec. Mein. Frustra Ἰφικρεωλάβῃ vel Ἰφικρεωλάβῃτι Bergl., aut Ψιχολώβῃ Reisk. (syllaba Ψι in *Vulg.* orta est e nominis praeced. ultima litt. ψ quae ibi omittitur).

§ **1.** ἰδοὺ] ἰδοῦ *Ven.* — καὶ τὰ Π. ναμ.] om. *Ven.* — τὰ Πειρήνης Bergl. *edd.* confirm. *Γ Vat.*] τὰ Τειρήνης mrg. *Leid.*, ubi in textu ταπεινῷ. — ἔρωτι τῆς scripsi] ἐρωτικῆς *Γ Leid.*, unde ἐρῶν τῆς Bergl. (cl. I 16 [I 13] § 3) quod rec. **b. w. s. h.**, ἔρωτι om. τῆς *Ven.* **m.** Praetuli mutationem levissimam. — Καλλιρρόης *Γ Ven.* **s. m. h.**] Καλιρρόης *Vulg. Vat.* Iam Καλλιρόης Bergl. — κατεπείγομαι] κατεπείγομεν *Ven.* — οὐ γάρ με τῶν] οὐ γάρ με τι τῶν omisso seq. οὐδὲν *Ven.* **h.**, οὔ με γὰρ τῶν τι τρυφημάτων τῶν ἐν τ. ἤρ. Mein. sed *Vulg.* melior, cf. e. g. I 8 [I 8] § 1. — ἐντεῦθεν *Ven.* **m. h.**] ἐνθένδε *Vulg.* **s.** — σπεύδειν] φεύγειν *Ven.* — ὑμᾶς] ἡμᾶς *Ven.* — § **2.** ἀχάριστοι] ἀχάριτοι 'gratiis cassi' Reisk. Ita **h.**, sed vid. ad III 12 [III 48] § 5. — οὗτοι *Ven.* **m. h.**] οἵδε *Vulg.* **s.** — συμποτικοί] συμποτικὸν *Ven.* — αὐτοῖς] ἑαυτοῖς *Γ Vat.* — ὡς] ὥστ' Cob. **h.**, sed vid. ad I 9 [I 9] § 2. — παλάθας] λαπάθας *Ven.* — [ἐπι]μασᾶσθαι Cob. **h.**] ἐπιμάσσασθαι *Ven.* Verb. ἐπιμασᾶσθαι non tantum ineptum verum etiam aliunde ignotum. Praep. ἐπι orta videtur aut ex superiore aut ex inferiore ἀπό. Fort. tamen rectius ἐκεῖ μασᾶσθαι Polak. — In sqq. *Ven.* opem tulit: ἢ τοῦ—ἀποδρέπεσθαι *Ven.* **m. h.**] ἢ τὸ π. τ. χρυσίον ἀποδρύπτεσθαι cett. codd. **h.**, ἢ διὰ τὸ π. τ. χρ. ἀποδρύπτεσθαι Bergl. **w. s.** Ad ἀποδρέπεσθαι sensu τοῦ 'ἀπολαύειν' cf. II 20 [III 23] init. Mavult Mein. χρυσοῦ sine causa cf. v. c. IV 6 [I 34] § 3, I 6 [I 6] § 3. — § **3.** οἷα γὰρ καινουργεῖν Mein. Cob. **h.**] οἷα γὰρ καὶ νεουργεῖν *Codd. Vulg.* **s. m.**, οἷα γὰρ οἷα νεουργ. Herelius (act. Klotz. lit. III p. 93). Recte Mein., nam καὶ h. l. nihil erat. — ἀναγκ. ἀσκ.] inverso ordine *Ven.* — τὸν add. *Ven.*, rec. **m. h.** — καὶ θερμὸν] del. Valck. prob. Maehl. Ad synonyma cf. I 13

ἄνευ τοῦ πρὸς ὕδωρ κράματος καταχέοντες, εἶτὰ [ὀστέα] κῶλά τε καὶ ἀστραγάλους καθάπερ τοῖς κυσὶ παραρριπτοῦντες καὶ νάρθηκας ἐπιρ-
s. pag. 127 *ρηγνύντες, καὶ σκύτεσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἱμᾶσιν ἀντὶ παιδιᾶς πλήττοντες.*
4 *ἐμοὶ γένοιτο, πρόμαχε Ἀθηνᾶ καὶ πολιοῦχε τοῦ ἄστεος, Ἀθήνησι καὶ ζῆσαι καὶ τὸν βίον ἀπολιπεῖν. ἄμεινον γὰρ πρὸ τῆς Διομηΐδος πύλης ἢ πρὸ τῶν Ἱππάδων ἐκτάδην ⟨κείμενον⟩ πατεῖσθαι νεκρὸν τύμβου ⟨οὐ⟩ περιχυθέντος, ἢ τῆς Πελοποννήσου εὐδαιμονίας ἀν⟨τ⟩έχεσθαι.*

16 [III 52].

m. pag. 64 **Ἀκρατολύμας Χωνοκράτει.**

Οὔ μοι μέλει· ποιούντων ὅσα καὶ βούλονται ⟨οἱ⟩ ῥιψοκίνδυνοι Γρόνθων

[III 3] init. — *πρὸς*] *πυρὸς Ven.* — [*ὀστέα*] del. **h**. Recte omnino: si Alciphroneum esset, legeretur *ὀστέα* (*τε*) *καὶ κῶλα καὶ ἀστραγάλους*, nunc delendum emblema ad *κῶλα* et *ἀστραγάλους* adscriptum. — *ἐπιρρηγνύντες*] *περιρρηγνύντες* **h**. Hoc dicere videtur: 'nobis ossa adjicientes ferulas frangebant (nempe in tergis nostris)'. Edebant igitur parasiti vapulantes adeo ut fustes frangerentur. Ad *ἐπιρρηγν.* cf. Aesch. Pers. 1030, ferulae ad feriendum adhibentur etiam Xen. Cyr. II 3, 20. — *καὶ σκύτεσι— ἱμᾶσιν*] *καὶ σκύτει—ἱμᾶσιν Ven.*, *καὶ σκύτεσι καὶ τοῖς πολλοῖς ἱμᾶσιν* Mein. (cl. III 16 [III 52] *τὰς πολλ. βασαν.* (§ 3) ubi tamen Herch. recte correxisse videtur *τὰς ἄλλας βασ.*), *καὶ σκύτεσιν ἄλλοις τε καὶ τοῖς ἱμᾶσιν* Metr., *καὶ σκύτεσιν καὶ τοῖς ἐξ ἀνθρώπων ἱμᾶσιν* dubitanter Herch. Aut *Vulg.* servanda aut fort. verba *καὶ—ἱμᾶσιν* delenda, nisi melius *σκύτεσι καὶ τμητοῖς ἱμᾶσιν* Polak. cl. Soph. Electr. 747, Eur. Hipp. 1244 sq. — *ἀντὶ παιδιᾶς*] *ἀντὶ παῖδας Vat. Leid.*, *ἀντιπωδᾶς* mrg. *Leid.* — *πλήττοντες*] „Att. *παίοντες*." Cob. — § **4.** *πρόμαχε*] om. *Ven. Leid.* — *τοῦ ἄστεος*] del. **h**. Vix recte, vid. ad II 10 [III 13] § 2. — *Διομηΐδος* Lud. Dindorf. in Thes. Steph. s. v. *Διόμεια*, rec. **s. m. h.**] *Διομήδους Vulg. Vat.*, *δι' ἄμιδος Ven.* Cf. I 13 [III 3] § 3. — *πρὸ τῶν Ἱππ.*] *παρὰ τ. Ἱππ. Γ Vat. Ven.* — *ἐκτάδην* ⟨*κείμενον*⟩ *πατεῖσθαι* Bergl. prob. Seil.] *ἐκτάδην πατεῖσθαι Vulg.* **s.** et *Codd.* (praeter *Ven.* qui *ὑεῖσθαι*), *ἐκτάδην κεῖσθαι* Bergl. etiam, quod rec. **m. h.** Immo rectissime Valck. ad Phoen. 1691 *πατεῖσθαι* servandum censet „tot mala perpessum parasitum non temere hanc vocem posuisse" existimans. Seil. confert A. Pal. VII 577. — ⟨*οὐ*⟩ add. **m.** cl. Plat. Rep. IV p. 439 e. Conjecit etiam ⟨*οὐδὲ*⟩ *τύμβου περιχ.* quod minus probabile. — *περιχυθέντος*] *περιχυθέντες Ven.* — *Πελοποννήσου*] *Πελοποννησίων Ven.* **m. h.** At Athenae (Attica) opponitur Peloponneso, non Peloponnesiis. — *ἀντέχεσθαι* Valck. **h.**] *ἀνέχεσθαι Codd. Vulg.* **s. m.**, *κηδεμονίας ἀντεχ.* Metr. Ad *ἀντεχ.* cf. ep. Cratetis (**s.** p. 166) fin. Vert. 'sectari'.

16 [III 52].

Haec inscr. ante me erat inscr. epistulae sq.; quae autem ibi erat, huc reposui. Cur permutaverim cuique, opinor, patebit ep. sq. inspicienti. *Λοπαδίων* enim nomen aptissimum *λοπάδας* surripientis, h. l. autem sine sensu. Non minus apparebit, cur plenae inscriptiones neque tantum nomina *Λοπαδίων* et *Ἀκρατολύμας* inter se permutata sint: ad *Λοπαδίων* ('qui patinas surpit') apte jungitur *Εὐκνίσῳ* ('qui nidorem amat'), et *Ἀκρατολύμας* non ineptus amicus 'hominis qui infundibulo *κρατεῖ*'. Pro *Χωνοκράτει* (ut **s. m. h.**) hab. *Χωνοκράτῳ codd.* (In *Vulg.* male legitur *Ἀκρατολύμα Σχωνοκράτῳ*).

§ **1.** *οὔ*] „Veteres *οὐδέν*." Cob. — *μέλει*] *μέλοι Θ Ven.*, *μέλον Vat.* quod non

καὶ Σαρδανάπαλλος· ἐμὲ γὰρ κοινωνῆσαι τῆς ἀτόπου πράξεως ἀδύνατον,
2 *οὐδ' εἰ μάντευμά μοι ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἐπιτρέποι τὸ δρᾶμα [ὡς*
ἔστιν ἐργάζεσθαι χρηστόν· φύεται γὰρ σπανίως καὶ ἐν παισὶ τὸ χρηστὸν
καὶ πιστὸν ἦθος καὶ ὑγιές]. πάντως οὖν ἀφεκτέον. ὑποπειρῶσι γὰρ τὴν
παλλακὴν τοῦ τῆς οἰκίας δεσπότου, καὶ ἤδη αὐτοῖς ἡ πρᾶξις εἰς ἀκμὴν
s. pag. 128 *προκεχώρηκε. καὶ οὐκ ἀρκοῦνται τῇ τῶν ἀφροδισίων ἀθέσμῳ πλησμονῇ,*
3 *ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας σκεύη καθ' ἓν ἐκλαμβάνουσι. καὶ ἴσως μὲν*
ἄχρι τινὸς λήσεται τοὔργον πραττόμενον, πάντως δέ ποτε ἢ λάλος γείτων
ἢ ψίθυρος οἰκέτης ἀγορεύσει τὸ πρᾶγμα εἰς τοὐμφανές, καὶ ἀνάγκη μετὰ
πῦρ καὶ σίδηρον καὶ τὰς ἄλλας βασάνους τέλος αὐτοῖς γενέσθαι τῆς ἡδονῆς
τὸ κώνειον ἢ τὸ βάραθρον. ἀφειδῶς γὰρ χρώμενοι τῷ τολμήματι ἰσόρ-
ροπον τῇ πράξει τὴν τιμωρίαν ἐκτίσουσιν.

17 [III 53].

Λοπαδίων Εὐκνίσῳ.

Χθὲς Καρίωνος περὶ τὸ φρέαρ ἀσχολουμένου εἰσέφρησα εἰς τοὐπτάνιον·

---

displicet Meinekio. Est tamen, ut videtur, scribae error. — *εἰ* ante *ποιούντων* add. *Ven.* qui fort. praeb. *μέλοι* (supra: ει), ut monet Mein. — *ποιούντων*] *τοιούτων Θ.* — *βούλονται*] *βούλωνται Ven.* — ⟨*οἱ*⟩ add. Seil. **h.** — *ῥιψοκίνδυνοι*] *ῥιψοκίνδυνον Θ.* — *Γρόνθων*] *γρόνθον Θ*, *γρίθων Γ* et mrg. *Leid.*, *γόρθων Ven.*, *Γρίφων* Mein., *Γενθίων* **h.** Fort. erat tibicen (cf. Poll. IV 83). — *εἰ* post *οὐδ'* om. *Leid.* — *ἐπιτρέποι*] *ἐπιτρέπει Ven. Leid.* — *τὸ δρᾶμα*] cf. III 26 [III 62] § 2. — [*ὡς—ὑγιές*] del. Bergl. probb. Seil. Mein., om. **m. h.** Frustra *χρηστή* **b. w.**, *χρηστὴν* deleto *ἔστιν* Reisk. Verba *τὸ χρηστὸν καὶ* om. *Ven. Θ.* Etiam sqq. *πάντως οὖν ἀφεκτέον* addubito quia vix apparet quid sibi velit *οὖν*, neque refragabor si quis *τὸ δρᾶμα* delebit. — § **2.** *καὶ— προκεχώρηκε*] om. *Ven.* — Ante *ἀκμὴν* add. *τὴν Vulg. Vat.* — *ἀκμὴν* Bergl. **s. m. h.**] *ἀρχὴν Codd. Vulg.*, *ἁρπαγὴν* Lennep. ad Phalar. p. 84. — *ἀλλὰ καὶ* Bergl. prob. Seil. rec. **m.**] *ἀλλὰ γὰρ Codd. Vulg.* **s. h.** „Possit etiam *ἅμα γὰρ* conjici." Mein. — *καθ' ἓν ἐκλ. Θ Ven.* **s. m. h.**] *καθ' ἓν ὡς ἐπέμφωρα λαμβ. Vulg. Γ Vat.*, unde *καθ' ἓν ὥσπερ φώρια λ.* Toupius (ad Longin. p. 285) rec. **w.**, *καθ' ἓν ὡς ἐπ' ἐκφορᾷ λ.* Bergl. „Fort. adscripserat librarius *ὥσπερ φῶρες*." Seil. recte ut videtur. — § **3.** *τινὸς*] *τινὰ Θ Leid.* Cf. III 18 [III 54] § 3. — Ad *λήσεται* pro *λήσει* Seil. cf. i. a. Luc. de Sacrif. 14, Dion. Hal. de Comp. V. 26, antiq. III 56. Passim ita apud sequiores, vid. Cob. V. L. p. 138. Activum apud nostrum III 34 [III 70] § 5. — *σίδηρον*] *σιδήρου Θ.* — *τὰς ἄλλας* **h.**] *τὰς πολλὰς Codd. Vulg.* **s. m.** Vid. ad ep. praeced. § 3. — *βασάνους*] *δαπάνας Γ* et mrg. *Leid.* — *αὐτοῖς*] *αὐτῷ Γ Leid.*, om. *Θ.* — *τῆς ἡδονῆς* add. *Ven. Θ*, rec. **s. m. h.** — *ἢ*] *καὶ Θ.* — *ἰσόρροπον*] *ἰσόρροποι Leid.* — *ἐκτίσουσιν*] *ἐκτίσαιντο Θ.* „Att. *ἀξίαν δίκην διδόναι*." Cob.

17 [III 53].

Inscr. *Λοπαδίων* **s. m.** cl. Schäf. ad Greg. Cor. p. 917] *Κοπαδίων Vulg. Ven. Θ*, *Κοπασίων Vat.*, *Κωπᾳδίων* **h.** Vid. ad inscr. ep. praeced. — *Εὐκνίσῳ Vat.* **s. m. h.**] *Εὐκνίσσῳ* Hemst. *Θ Γ*, *Εὐηνίσσῳ Ven. Vulg.*

§ **1.** *εἰσέφρησα*] „Veteres add. *ἐμαυτόν*." Cob. — *τοὐπτάνιον*] *τοὐπτανεῖον Θ Ven.*,

ἔπειτα εὑρὼν λοπάδα εὖ μάλα κεκαρυκευμένην καὶ ἀλεκτρυόνα ὀπτὸν
χύτραν τε μεμβράδας ἔχουσαν καὶ ἀφύας Μεγαρικὰς ἐξήρπασα, καὶ
s. pag. 129 *ἀποπηδήσας ποῖ καταχθείην ἐζήτουν καὶ εὐκαίρως ἐμφάγοιμι μόνος.*
2 *ἀπορίᾳ δὲ τόπου δραμὼν ἐπὶ τὴν ποικίλην — καὶ γὰρ οὐκ ἠνώχλει*
ταύτην οὐδὲ εἷς τῶν ἀδολεσχων τουτωνὶ φιλοσόφων — κεῖθι τῶν πόνων
ἀπέλαυον. ἀνανεύσας δὲ τῆς λοπάδος ὁρῶ προσιόντας τῶν ἀπὸ τῆς τηλίας
3 *τινὰς νεανίσκων, καὶ δείσας τὰ μὲν βρώματα ὄπισθεν ἀπεθέμην, αὐτὸς*
δὲ εἰς τοὔδαφος ἐκείμην κρύπτων τὰ κλέμματα εὐχόμενός τε τοῖς Ἀπο-
m. pag. 65 *τροπαίοις τὸ νέφος παρελθεῖν χόνδρους ὑποσχόμενος λιβανωτοῦ ἱκανούς,*
οὓς οἴκοι ἀναλεξάμενος τῶν ἱερῶν ἔχω εὖ μάλα εὐρωτιῶντας· καὶ οὐκ
4 *ἠστόχησα· οἱ θεοὶ γὰρ αὐτοὺς ἄλλην ὁδὸν ἔτρεψαν. κἀγὼ σπουδῇ κατα-*
βροχθίσας πάνθ' ὅσα ἐνέκειτο τοῖς σκεύεσι, φίλῳ πανδοκεῖ τὴν χύτραν
καὶ τὸ λοπάδιον, τὰ λείψανα τῶν κλεμμάτων, χάρισμα δοὺς [ἔχειν]
ἀπεχώρησα, ἐπιεικής τις καὶ δεξιὸς ἐκ τῶν δωρημάτων ἀναφανείς.

τὸ ὀπτάνιον mrg. *Leid.*, ubi *τοῦ Σπανίου* in textu. — *ἔπειτα Ven. Θ* **s. m. h.**] *εἶτα Vulg. Vat.* — *εὑρὼν*] *εὗρον Γ.* — *λοπάδα*] *λοπάδια Leid.* — *εὖ μάλα*] *οὐκ εὖ* om. *μάλα Ven. Θ.* — *κεκαρυκευμένην*] *κεκρασμένην Θ.* — *καὶ ἀλεκτρ. ὀπτὸν*] Fort. delendum: inveniebat patellam et ollam, inter quas inepte intruditur ille gallus gallinaceus assus. Cui opinioni favere videntur ipsa verba. Pro *λοπάδα καὶ ἀλεκτρυόνα χύτραν τε* enim expectes aut *λ. κ. α. καὶ χύτραν* aut *λοπάδα τε καὶ α. κ. χ.* Vid. etiam § 4. — *χύτραν τε Θ Ven.* **s. m. h.**] *καὶ χύτραν Vulg. Vat.*, quod recipiendum est si verba *καὶ ἀλ. ὀπτὸν* Alciphronea sunt. — *Μεγαρικὰς* Pierson. ad Moer. p. 393, rec. **s. m. h.**] *Φαληρικὰς* Bergl. cl. Ar. Av. 75, *μαγειρικὰς Vulg. codd.* praeter *Θ* qui *μεγειρικὰς*. Cf. Plut. Mor. p. 83 d. — *ποῖ*] *πῇ Ven.* „Veteres *ὅποι*." Cob. — *καταχθείην*] „Veteres non *καταχθῆναι* eo sensu usurpabant." Cob. — *καὶ*] *ἵν'* Polak. — *εὐκαίρως*] „pro *ἐπὶ σχολῆς*." Cob. (cl. imprimis Suid. s. v. *σχολὴ* et *σχολάζειν*, Schol. ad Plat. Eutyphr. p. 6 c), *εὐκέρως Ven.*, unde *εὐχερῶς* Mein. vix recte. — *ἐμφάγοιμι* Reisk. **s. m. h.**] *ἂν φάγοιμι Ven. Θ, μόνος ἂν φάγοιμι Vulg. Vat.* — § **2.** *τόπου*] *που Θ.* — *ἠνώχλει Ven. Θ* **m. h.**] *ἠνόχλει Vulg.* **s.** — *ἀδολέσχων*] *ἀδολεσχῶν* Cob. **h.** Cf. tamen III 30 [III 66] § 1, ubi *ἀδόλεσχον.* — *κεῖθι*] „pro *ἐκεῖ*." Cob. Vid. ad II 28 [III 31] § 2. — *ἀπέλαυον*] *ἀπέλαβον Ven.*, *ἀπήλαυον Vat. Θ.* — *ἀνανεύσας τῆς λ.*] Vert. 'suspectans a patina', cf. Ael. N. A. XIII 17. — *τηλίας* Bergl. confirm. *Ven. Θ*, rec. **s.** (qui tamen majuscula) **m. h.**] *τιλίας Vulg. Vat.*, sed cf. Aesch. Timarch. 53, Poll. VII 203. — *τινὰς Ven. Θ* **s. m. h.**] *τινὰ Vulg. Vat.* Plural. requiritur, cf. *τὸ νέφος.* — *ὄπισθεν* Koen. ad Greg. Cor. p. 222 confirm. *Ven. Θ*, rec. **s. m. h.**] *ὄπιθεν Vulg. Vat.* — § **3.** *εἰς*] vid. ad II 24 [III 27] § 1. — *εὐχόμενός τε*] *καὶ ηὐχόμην* **b. w.** — Ad *ἀποτροπαίοις* add. *θεοῖς* Cob., sed vid. ad II 33 [III 35] § 1. — *τὸ ν. παρελθ. χ. ὑπ. λιβ. ἱκανοὺς Ven. Θ* **s. m. h**] *π. τ. ν. ὑπ. χ. λιβ.* omisso *ἱκ. Vulg.*, idem sed *λιβ. χ. Γ Vat.*, *λιβανωτοὺς Leid.*, mrg. corr. — *ἀναλεξάμενος*] *ἀναδεξαμένους Θ.* — *ἠστόχησα*] „Melius *οὐκ ἠτύχησα*." Cob. — *αὐτοὺς Codd.* **s. m. h.**] *αὐτὸν Vulg.* **w.** — § **4.** *φίλῳ πανδοκεῖ*] *φίλῳ πανδοκῷ* mrg. *Leid.*, ubi *φιλωπανδοκεῖ* in textu, *Φιλοπανδοκεῖ Ven.* — *χυτρ. κ. τ. λοπ. Ven. Θ* **s. m. h.**] *λόπαδα κ. τ. χυτρίδιον Vat. Vulg.* **w.** — *τὰ λείψανα*] om. *Θ.* — [*ἔχειν*] delevi cum *Vat. Vulg.* **w.** Vid. ad I 1 [I 1] § 5. — *δεξιὸς Θ* **s. m.**] *μέτριος Vulg. Vat.* **w. h.**, quod huc tamen minus quadrat. Proponit *ΑCΤЄΙΟC* pro

18 [III 54].

Χυτρολείκτης Πατελλοχάροντι.

Τί δακρύω, ἴσως ἐρήσῃ με, ἢ πόθεν κατέαγα τὸ κρανίον, ἢ πῶς τὸ
s. pag. 130 *ἀνθηρὸν τοῦτο εἰς μέρη κατερρωγὸς ἱμάτιον φορῶ; ἐνίκησα κυβεύων, ὡς μήποτ' ὤφελον. τί γὰρ ἔδει με ἀσθενέστερον ὄντα ῥωμαλέοις συνε-*
2 *ξετάζεσθαι νεανίαις; ἐπεὶ γὰρ εἰς ἐμαυτὸν ὅλας τὰς ἐκθέσεις συνελεξάμην, ἀπορία δὲ ἦν αὐτοῖς παντελὴς ἀργυρίου, ἐπ' ἐμὲ πάντες ὥρμησαν. καὶ οἱ μὲν πὺξ ἔπαιον, ἄλλοι δὲ λίθοις ἐχρῶντο, οἱ δὲ διέσχιζον τὸ ἱμάτιον.*
3 *ἐγὼ δ' ἀπρὶξ τῶν κερμάτων εἰχόμην, ἀποθανεῖν πρότερον ἢ προέσθαι τι ἐκείνοις τῶν μοι πεπορισμένων αἱρούμενος· καὶ δὴ μέχρι γέ τινος ἀντέστην γεννικῶς καὶ τὰς φορὰς τῶν πληγῶν ὑπομένων καὶ τὰς ἐκστροφὰς τῶν δακτύλων ἀνεχόμενος, καὶ ἤμην οἷά τις Σπαρτιάτης ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ*
4 *βωμοῦ τῆς Ὀρθίας τυπτόμενος. ἀλλ' οὐκ ἦν Λακεδαίμων ἐν ᾗ ταῦτα ὑπέμενον, ἀλλ' Ἀθῆναι καὶ τῶν Ἀθήνησι κυβευτῶν οἱ ἐξωλέστατοι. τέλος δ' οὖν λιποθυμήσας ἀφῆκα τοῖς ἐναγέσι λαμβάνειν. οἱ δὲ καὶ τὸ προκόλπιον*

ΔΕΞΙΟϹ Polak. — *ἐκ τῶν δωρημάτων*] *ἐκ τῶν φωραμάτων* vel *ἀδικημάτων* Mein., sed *Vulg.* sana videtur.

18 [III 54].

Inscr. Πατελλοχάροντι] *Πατελλοχάρωνι* voluisse videtur Herch. sine causa, cf. III 10 [III 46].

§ **1.** *δακρύω Ven. Θ* **s. m. h.**] *δακρύεις Vulg.* **w.** *Vat.* — *κατέαγα* Bergl. confirm. *Ven. Θ*, rec. *edd.*] *κατέαγε Leid. Γ* (ubi *ε* tamen in ras.). — Post *τοῦτο* add. *καί Ven.* — „*εἰς μέρη κατερρ.* melius uno verbo *διερρωγὸς.*" Cob. — § **2.** *ἐκθέσεις*] *μαθέοεις Θ.* — *συνελεξάμην*] *συνεζευξάμην Ven.* — *παντελὴς*] *παντελῶς* **b.** errore. — *λίθοις ἐχρῶντο*] *λάξ ἐνήλλοντο* Bergl. „mire dictum pro *ἔβαλλον.*" Cob. Cogitavi de *λίθοις* (*μ'*) *ἐχώσαντο* (cf. Ar. Ach. 295). In via publica lusisse videntur nebulones. — § **3.** *τ. κ. εἰχ. Θ* **s. m. h.**] *εἰχ. τ. κ. Vulg.* — *ἐκ. τ. μοι πεπ.* Bergl. *Vulg.* **s. m.**] *ἐκ. τ. ἐμοὶ πεπ.* Bergl. etiam, rec. **w. h.**, *τῶν ἐκείνοις μοι πεπ. Codd.* praeter *Ven.* (qui *πορισμένων*), et *Θ* (qui *τῶν ἐκείνων μοι πεπ.*) Del. *ἐκείνοις* Mein. sine causa. — *γέ*] om. **b. w.** — *γεννικῶς Ven. Θ* **s. m. h.**] *γενναίως Vulg. Vat.* — *ἤμην*] „pro *ἦν.*" Cob., *ἦν* **h.**, *ἥμην* Metr. male. De *ἤμην* vid. ad II 10 [III 13] § 1. — *ἀνὴρ*] addubitat Keilius, *ἄνηβος* (i. e. *παῖς*) Metr. cl. Xen. Rep. Lac. II 2 sq. non male. — *τῆς Ὀρθίας* Bergl. edd. sqq.] *τῆς Πυθίας Codd. Vulg.*, *τῆς Πειθοῦς* Metr. quia *οἱ παῖδες* flagellabantur *εὐπειθείας* vel *πειθοῦς χάριν* (Xen. Rep. Lac. II 2, Cyrop. II 3, 19). At ideo *Ἄρτεμις Ὀρθία* minime *Πειθὼ* appellari potest. — § **4.** *οὐκ ἦν Λακεδαίμων ἐν ᾗ* Bergl. *edd.*] *οὐκ ἐν Λακ. τῇ ἐμῇ Codd.* praeter *Θ* qui om. *τῇ*, et *Ven.* qui *οὔκαι Λ. ἐμῇ.* „Graecum est *ἀλλ' οὐκ ἦν Λακεδαίμων τάδε.*" Cob. cl. i. a. Thucyd. VI 77. — *ἀλλ' Ἀθ.— ἐξωλέστατοι*] om. *Θ*, *ἀθηνης τοι δὲ· ἀθηνᾶς γαρ καὶ τὸν ἐνταῦθα κυβευταρν οἱ ἐξωλέστατοι* (sic!) *Ven.* — *Ἀθῆναι*] *αὖθις Leid.*, mrg. corr. — *δ' οὖν* **s. m. h.**] *γοῦν Ven. Θ*, *οὖν Vulg. Vat.* — *λιποθυμήσας* Cob. **h.** sec. *Θ* qui *λυποθυμ.*] *λειποθυμ. Vulg.* **s. m.** et *Codd.* praeter *Leid.* qui *λειποθυμηθέντες*, mrg. *-σας.* Ad *ι* cf. Archil. 47, Eur. Or. 1305, Aesch. Ag. 212, et imprimis illud *λιποταξίου* et *λιπομαρτυρίου.* — *τοῖς ἐναγέσι* Bergl. confirm. *Θ Γ*, rec. *edd.*] *ἐνακίσι* cett. codd., om. *Leid.* — *προκόλπιον*]

s. pag. 131 διηρεύνησαν, καὶ τὰ ἐν τούτῳ ἐγκείμενα φέροντες ᾤχοντο, τοῦτ᾽ ἐμοῦ λῷον ἡγησαμένου τὸ ζῆν δίχα χρημάτων ἢ μετὰ χρημάτων τεθνάναι.

19 [III 55].

Αὐτόκλητος Ἑτοιμαρίστῳ.

Ὀλίγα ἢ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἰδιωτῶν οἱ σεμνοὶ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὴν ἀρετὴν ἐξυμνοῦντες· τούτους λέγω τοὺς ἐργολαβοῦντας τὰ μειράκια. οἷον γὰρ οἷον ἔλαθέ σε συμπόσιον Σκαμωνίδου γενέσια τῆς θυγατρὸς
2 ἑορτάζοντος. καλέσας γὰρ ἔναγχος οὐκ ὀλίγους τῶν προὔχειν δοκούντων
m. pag. 66 Ἀθήνησι πλούτῳ καὶ γένει, ᾠήθη δεῖν καὶ τοῖς φιλοσοφοῦσι κοσμῆσαι τὴν εὐωχίαν. παρῆν οὖν ἐν πρώτοις Ἐτεοκλῆς ὁ στωικὸς οὗτος, ὁ πρεσβύτης, ὁ κουριῶν τὸ γένειον, ὁ ῥυπαρός, ὁ τὴν κεφαλὴν αὐχμηρός, ὁ
3 ῥυσότερον τῶν βαλαντίων ἔχων τὸ πρόσωπον. παρῆν δὲ καὶ Θεμισταγόρας
s. pag. 132 ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου, ἀνὴρ οὐκ ἄχαρις ὀφθῆναι, οὔλῃ τῇ γέννϊ λαμπρυνόμενος. ἦν δὲ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ζηνοκράτης, οὐκ ἀτημέλητος τοὺς
4 κικίννους καὶ ἐπὶ βαθεῖ τῷ πώγωνι σεμνυνόμενος, ὅ τε ἀοίδιμος —

---

in *Γ* inter *ι* et *ον* locus erasus. — *ἐν τούτῳ*] „melius omisisset." Cob. Fort. delendum. — *τοῦτ᾽ ἐμοῦ*] *τούτου Ven.*, *τοῦτό μου* Mein., *σπουδῇ, ἐμοῦ* Polak. — *λῷον* Seil. **m. h.**] *λώιον Vulg.*, *λόγον Ven.* — [*τὸ*]? An in sqq. *τοῦ* pro *ἢ*? — *δίχα Ven. Θ* **s. m. h.**] *ἄνευ Vulg. Vat.*

19 [III 55].

Inscr. Αὐτόκλ. Ἑτοιμ.] *Θαμβόφαγος Κυπελλιστῇ Θ*, vid. inscr. ep. sq.

§ **1.** *ὀλίγα ἢ οὐδὲν*] *ὀλίγον σχεδὸν* mrg. *Leid.*, *ὀλίγα ἢ οὐδὲ Ven.* — *καὶ* ante *τὸ* om. *Θ.* — *ἔλαθέ σε*] *ἐλευθέρως Leid.*, mrg. corr. — *Σκαμωνίδου*] *Σκαμηνίδου Leid.*, *σκαμανίδου Θ*, *Σκαμβωνίδου* „a pago Attico" Bergl., prob. Seil. Nusquam apud nostrum nomen ita formatum. Videtur referendum esse *Σκαμωνίδης* ad *σκαμωνία* (Ath. I p. 28 d) unde *σκαμωνίτης* vini genus ad purgandum adhibitum. Ioculare igitur nomen ut solet Alc. — *τῆς* ante *θυγ.* add. *Θ Ven.* **s. m. h.**] om. *Vulg. Vat.* — § **2.** *φιλοσοφοῦσι*] *φιλοσόφοις Θ.* — *πρώτοις Ven. Θ* **s. m. h**] *τούτοις Vulg. Vat.* — *Ἐτεοκλῆς* Bergl. **s. m.** confirm. nunc *Θ*] *Εὐοκλῆς* cett. codd. *Vulg.*, unde *Εὐθυκλῆς* Valck. ad Eur. Phoen. p. 566 prob. Reisk. rec. **h.**, *Εὐκλῆς* idem probb. Herch. Mein., *Εὐρυκλῆς* Reisk., *Ἑτοιμοκλῆς* Bergl. etiam, *Ἐτυμοκλῆς* vel *Θεοκλῆς* Mein. qui tamen deinde *Εὐκλῆς* probat. — *ὁ—γένειον*] om. *Θ.* — *κουριῶν* Schneid. Saxo prob. Seil. rec. **m. h.**] *κουρειῶν Vulg.* **s.** — Post *αὐχμηρὸς* add. *ὁ γεγηρακὼς codd.* praeter *Θ*, del. Bergl. **s. m. h.** In **s.** errore omnia verba *ὁ κουριῶν—γεγηρακὼς* seclusa sunt. — *ῥυσότερον* **m. h.**] *ῥυσσότερον Vulg.* **s.**, *ῥυσσώτερον Θ.* — *βαλαντίων*] *βαντίων Θ.* Malim *ῥυσότερον βαλλαντίου* vel *βαλαντίου.* — *πρόσωπον Ven. Θ* **s. m. h.**] *μέτωπον Vulg. Vat.* — § **3.** *δὲ* ante *καὶ* om. *Θ Ven.* — *ὁ—περιπάτου* om. *Θ.* — *ὀφθῆναι*] „Att. *ἰδεῖν.*" Cob. — *γέννϊ Ven. Θ Γ Vat.* mrg. *Leid.* **s. m. h.**] *γενειάδι Vulg.* **w.**, *γενίαδι Leid.* — *ἦν*] *παρῆν* Seil. sine causa. — *οὐκ ἀτημ.—κικίννους καὶ* om. *Θ Ven.* — *κικίννους* Bergl. *codd.*] *κίκωνας Γ*, *κίνωνας Vat.* „aliud quid fort. latet." Mein. — Ante *ἐπὶ* add. *αὐτὸς Vulg.* **s.** et *codd.* praeter *Θ Ven.* — *ἐπὶ* Hemst. Reisk. rec. **s. m. h.**] *ὑπὸ Codd. Vulg.* — § **4.** *ὅ τε*] *καὶ ὅ τε Ven. Θ.*

τοῦτο γὰρ πρὸς ἁπάντων ἐκέκλητο — Ἀρχίβιος ὁ Πυθαγόρειος, ὦχρον ἐπὶ τοῦ προσώπου πολὺν ἐπιβεβλημένος, πλοκάμους ἀπ' ἄκρας τῆς κεφαλῆς ἄχρι στέρνων αὐτῶν ἀπαιωρῶν, ὀξὺ καὶ ἐπίμηκες τὸ γένειον καθεικώς, τὴν ῥῖνα ἐπικαμπής, τὸ στόμα ἐπιχειλής, αὐτῷ τῷ πεπιέσθαι καὶ λίαν μεμυκέναι τὴν ἐχεμυθίαν ὑποσημαίνων. ἐξαίφνης δὲ καὶ Παγκράτης ὁ κύων ῥύμῃ τοὺς πολλοὺς παρωσάμενος εἰσήρρησε, στελέχῳ πρινίμῳ ἐπερειδόμενος, [ἦν γὰρ] ἀντὶ τοῦ πυκνώματος τῶν ὄζων χαλκοῖς τισιν ἥλοις ἐμπεπαρμένην ἔχων βακτηρίαν, καὶ τὴν πήραν δὲ διάκενον καὶ
6 *πρὸς τὰ λείψανα εὖ τόνοις ἠρτημένην. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀπ' ἀρχῆς εἰς*
s. pag. 133 *τέλος παραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τῆς ἑστιάσεως ἀκολουθίαν,*
οἱ φιλόσοφοι δέ, προϊόντος τοῦ συμποσίου καὶ τῆς φιλοτησίας συνεχῶς

ἐκέκλητο Ven. Θ **s. m. h.**] *ἐκαλεῖτο Vulg. Vat.* — *Πυθαγόρειος* Cob. **h.**] *Πυθαγορικὸς Codd. Vulg.* **s. m.** Vid. § 7 hujus ep. — *ἀπ' ἀκρᾶς τ. κ. Ven. Θ* **s. m. h.**] *ἀπὸ τ. κ. Vulg. Vat.* — *ἄχρι Ven. Θ* **s. m. h.**] *μέχρι Vulg. Vat.* — *ἀπαιωρῶν Θ Ven.* **s. m. h.**] *αἰωρῶν Vulg. Vat.* — *ἐπιμηκὲς Ven. Θ* **s. m. h.**] *μακρὸν Vulg. Vat.* — *τὸ γ. καθ. Ven. Θ* **s. m. h.**] *καθ. τ. γ. Vulg. Vat.* — Ante Seil. edebatur *ῥίνα*. — „*τὸ στ. ἐπιχ.* is est 'qui labrum labro jungens os clausum habet'. Alio sensu *γλῶσσα ἐπιχειλὴς* Poll. VI 120 'in labris versans, garrula'." Mein. — *αὐτῷ τῷ* et *ὑποσημαίνων Vulg.* **s. h.**] *ὡς ἀπὸ τοῦ* et *ὑποσημαίνειν Ven. Θ* **m.**, quod quamquam defendi potest (*ὡς* = *ὥστε* ut passim apud Alc. et *ἀπὸ* idem quod *διά*) *Vulg.* tamen praetuli quia conjunctioni *ὥστε* vix locus est. — *πεπιέσθαι* Hemst. Arnald. Misc. Obss. V p. 294, rec. **s.**] *πεπεῖσθαι Codd.*, *κεκλεῖσθαι* Bergl. (*καλεῖσθαι* in annot. ejus crit. videtur typogr. error.), *πεπρῖσθαι* Mein. cl. Lobeck. ad Ajac. 1030, rec. **h.** Ad *πιέζειν* 'comprimere' cf. Hom. Od. IV 287 sq. et apud nostrum IV 16 [II 4] § 5. — § **5.** *ὁ* ante *Παγκρ.* om. *codd.* **s. m. h.**] add. **b. w.** — *εἰσήρρησε* Bergl. confirm. *Θ Ven.*, rec. edd. sqq.] *εἰσήρησε Γ Vat.*, *εἰσήρεσε Vulg.*, *εἰσέφρησε* Herm. cl. III 17 [III 53] § 1. At Bergl. recte cf. Ar. eq. 4, ubi Schol. *εἰσήρρησεν, εἰσῆλθεν εἰσεπήδησεν* et Suid. *εἰσήρρησεν, εἰσεφθάρη*. — *στελέχει* Bergl. **h.**] *στελεῷ Vulg.* **s.**, *στελέχῳ* **m.** cl. Poll. X 166. „Ineptum est hominem 'manubrio' innixum dici." Mein. — *ἔχων* scripsi ex *Θ*] *φέρων* cett. codd. *edd.* Iam Cob. requirebat verb. *ἔχειν*, pro *ἦν γὰρ φέρων* proponens *εἶχε γὰρ*. Non male, sed malui *ἦν γὰρ* expungere virgula posita post *ἐπερειδόμενος* ubi plene distinguebatur. Nam ut in tota hac periodo ubi *οἱ φιλόσοφοι* describuntur participia adhibentur, ita etiam h. l. *ἔχων* non mutandum erat. Illud *ἦν γὰρ* unde venerit nisi ex praeced. *παρῆν δὲ καὶ* et *ἦν δὲ καὶ* nescio, verum *ἦν ἔχων* pro *εἶχε* Alc. non admittit: in IV 16 [II 4] § 9 sine dubio Hemst. *ναυτὶς* restituit, et fr. V [VI] § 16 *ἦσαν κομισθέντες* minime conferri potest. — *βακτηρίαν*] *βακτηρίαις Ven.* — *δὲ* post *πήραν* add. *Ven. Θ* **s. m. h.**] om. *Vulg. Vat.* — *διάκενον*] *διακειμένον Leid.*, ubi *διακείμενον* mrg. — *πρὸς*] *πρὸ Leid.* — *εὖ τόνοις* Mein.] *εὐτόνως Θ*, *ἐντόνως Ven.*, *εὐζόνως Leid.*, unde *εὐζώνως* Bergl. *edd.* adverbium aliunde ignotum, *εὐχώρως* Maehl. — *ἠρτημένην*] *ἠρτειμένην Leid.*, *ἠρτυμένην* Jacobs. ad Philostr. im. p. 510 prob. Maehl., rec. **s. h.** (ubi errore *ἠρτημένην* in textu remansit). Vert. 'manticam vacuam ad reliquias recipiendas firmiter restibus suspensam (nempe humeris)'. — § **6.** *παραπλησίαν*] *περιπλησίαν Leid.*, ubi *παραπλησίως* mrg. — *τὴν* ante *ἀκολουθ.* om. *codd.* **s. m. h.**] add. *Vulg.*

7 *περισοβουμένης, ἄλλος ἄλλην τερατείαν ἐπεδείξαντο. Ἐτεοκλῆς μὲν γὰρ ὁ*
στωϊκὸς ὑπὸ γήρως καὶ πλησμονῆς ἐκτάδην κείμενος ἔρρεγχεν· ὁ Πυθαγό-
ρειος δὲ τὴν σιωπὴν λύσας τῶν χρυσῶν ἐπῶν τινὰ κατὰ μουσικὴν ἁρμονίαν
ἐτερέτιζεν. ὁ βέλτιστος δὲ Θεμισταγόρας, ἅτε τὴν εὐδαιμονίαν κατὰ τὸν
τοῦ περιπάτου λόγον οὐ ψυχῇ καὶ σώματι μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς
ὁριζόμενος, ἀπῄτει πλείονα πέμματα καὶ ποικιλίαν τῶν ὄψων δαψιλῆ.
8 *Ζηνοκράτης δὲ ὁ Ἐπικούρειος τὴν ψάλτριαν ὡς αὑτὸν ἐνηγκαλίζετο τακερὸν*
καὶ ὑγρὸν προσβλέπων ὑπομεμυκόσι τοῖς ὄμμασι, λέγων τουτὶ εἶναι τὸ
9 *τῆς σαρκὸς ἀόχλητον καὶ τὴν καταπύκνωσιν τοῦ ἡδομένου. ὁ κύων δὲ*
pag. 67 *πρῶτα μὲν ⟨ἐ⟩ούρει κατὰ τὴν κυνικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σύρμα χαλάσας καὶ*
καθεὶς τὸ τριβώνιον, ἔπειτα καὶ Δωρίδα τὴν μουσουργὸν οἷος ἦν ἐν
ὀφθαλμοῖς ἁπάντων [ὁρώντων] ἐνεργεῖν, φάσκων ἀρχὴν γενέσεως εἶναι
10 *τὴν φύσιν· ὥστε ἡμῶν τῶν παρασίτων οὐδεὶς ἦν λόγος· τὸ γὰρ θέαμα*
pag. 134 *καὶ τὴν θυμηδίαν παρεῖχεν οὐδεὶς τῶν εἰς τοῦτο κεκλη[ρω]μένων, καίτοι*
γε καὶ Φοιβιάδης ὁ κιθαρῳδὸς καὶ μῖμοι γελοίων οἱ περὶ Σαννυρίωνα

περισοβουμένης] *περισοβούσης* **h.** Cf. tamen Luc. Symp. § 5 et Alc. III 39 [I 22] § 2. Mutare itaque non ausus sum. Activ. legitur fr. V [VI] § 11. — *τερατείαν*] *παραιτίαν Θ*, *τερθρείαν* Bergl. non male, sed nil mutandum videtur, vid. Ruhnk. ad Tim. p. 252 quem cf. Seil. — § **7.** *Ἐτεοκλῆς* Bergl. **s. m.**] *νεοκλῆς Θ*, *εὐοκλῆς* cett. codd. *Vulg.*, *Εὐθυκλῆς* Valck. **w.** Vide supra § 2. — *μὲν* add. *Θ Ven.* **s. m. h.**] om. *Vulg. Vat.* — *ἔρρεγχεν* Seil. **m. h.**] *ἔρεγχεν codd. Vulg.* **s.** „Att. *ῥέγκειν* dicebant." Cob. — *Πυθαγόρειος*] „malim *Πυθαγορικός*." Mein. Immo in § 4 *Πυθαγόρειος* erat restituendum. — *τινὰ κατὰ* Maehl.] *κατά τινα codd.* praeter *Ven.* qui om. *κατὰ* quod etiam del. Mein., *τῶν τι χρυσ. ἐπ. κατά τινα μ. ἁρμ. ἐτ.* **h.**, *κατὰ τέττιγα* Fried. „Vert.: 'aureorum dictorum quaedam secundum musicam harmoniam cantabat'." Maehl. — *ποικιλίαν*] *ποικίλων Θ.* — *δαψιλῆ*] *δαψιλῶς Θ.* — § **8.** *ὡς αὑτὸν Γ Θ* **w.**] *ὡς αὐτὸν* mrg. *Leid. Vulg.* **s. m.**, *ἑαυτὴν* om. *ὡς Leid.*, *ἄσωτον* vel *ἀσώτως* Arnald. Misc. Obss. V p. 294, *ὡσαύτως* Gloss. Eichst., *Ἐρώτιον* R., *ὡς αὑτὸν ⟨ἕλκων⟩* Mein., *τὴν ψαλτρίαν νεανίσκην ἐνηγκ.* Maehl., om. **h.** sine ulla causa. Fort. Mein. recte. — *ἐνηγκαλίζετο*] *ἐγκεκαλίζετο Θ*, *ἐνηγκαλίετο Leid.* — *τουτὶ Ven.* **m. h.**] *τοῦτο Vulg.* **s.** — *καὶ—ἡδομένου*] om. *Θ.* — § **9.** *μὲν* post *πρῶτα* add. *Ven.* **m. h.** — *ἐούρει* Lehmann ad Luc. Conv. 35 prob. Cob. rec. **h.**] *οὔρει Θ Γ Ven.* **b. w. m.**, *ἔρει Leid.*, ubi *σύρει* mrg., *ἤρει Vat.* Vid. ad III 4 [III 7] § 4. — [*ὁρώντων*] Cob. **h.** Iam suspectum Meinekio. — „*ἐνεργεῖν* a Graeculis sumptum est." Cob. — Inter *ἀρχὴν* et *γεν.* add. *καὶ Ven.* — § **10.** *ὥστε*] *ὡς Θ.* — *ἦν* Mein. prob. Herch.] *ἐστι codd.* **m.**, *ἔτι* Reisk. prob. Jacobs. ad Ach. Tat. p. 611 rec. **s. h.**, *ἔτι ἦν* Cob., [*ἐστι*] Mein. altera conject. Ad mutationem *ἦν* idem cf. II 21 [III 24] § 3. — *κεκλημένων* Bergl. Cob. **h.**] *κεκληρωμένων Codd. Vulg.* **s. m.**, qui proponit *πεπληρωμένων* cl. Eur. Iph. Taur. 306. Ad *καλεῖσθαι* tamen cf. v. c. III 13 [III 49] § 4, et activ. ibidem § 1. — *καὶ* post *γε* add. *Θ* **s. m. h.** — *Φοιβιάδης*] *Φοιβάδης Θ.* — *οἱ* ante *περὶ* om. *Θ*, qui *γελοῖοι.* — *Σαννυρίωνα*] *Σαννουρίωνα Vat.*, *Σουσαρίωνα* Bergl. Mein. fr. Com. Att. I p. 25, rec. **s.** Defendit *Vulg.* Th. Bergk. cl. Eust. ad Odyss. p. 1792, 8 (*Σαννυρίων* a *σάννας*).

καὶ Φιλιστί[α]δην οὐκ ἀπελείποντο. ἀλλὰ πάντα φροῦδα καὶ οὐκ ἀξιόχρεα, εὐδοκίμει δὲ μόνος ὁ τῶν σοφῶν λῆρος.

20 [III 56].

Θυμβροφάγος Κυπελλιστῇ.

Ἐπαίρεις σαυτὸν οὐδὲν δέον καὶ τύφου πλήρης εἶ καὶ βαδίζεις ἴσα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, Πυθοκλεῖ, καὶ τῶν ἀρίστων ἀποφέρῃ μερίδας.
2 *οὔκουν τὰς σπυρίδας καθ' ἡμέραν ἐξογκῶν σὺ μεγέθει λειψάνων; καθάπερ πρῴην Ἀρητάδης ὁ γραμματικὸς ἐποίει, Ὁμήρου ὡς ἔφασκεν ἐπιλέγων στιχίδιον εὐμηχάνως αὐτῷ πρὸς τὰς ἁρπαγὰς τῶν βρωμάτων ἡρμοσμένον*
s. pag. 135 *'καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι'. πέπαυσο, κατάβαλε*

Φιλιστίδην Bergk. cl. Athen. I p. 20 a, XII p. 538 e] *Φιλιστιάδην edd.* et *codd.* praeter *Θ* qui om., *Φιλιστίωνα* Bergl. prob. Seil. Ad mutationem cf. III 1 [III 4] § 4. — *ἀπελ.*] *κατελ. Θ.* — *ἀξιόχρεα* Seil. Cob. confirm. *Θ*, rec. **s. h.**] *ἀξιόθεα* cett. codd. *Vulg.* **m.** — *εὐδοκίμει δὲ μόνος*] *ηὐδοκίμει δὲ μόνος* **h.**, *εὐδοκίμονος Ven.*, unde *εὐδόκιμος δὲ μόνος* Mein. De augm. vid. ad II 1 [III 9] § 1. — *σοφῶν Ven. Θ* **m. h.**] *σοφιστῶν* cett. codd. *Vulg.* **s.**

20 [III 56].

Inscr. Θυμβροφάγος Bergl. cl. Ar. Ach. 254, Nub. 421, prob. Cob.] *Θαμβοφάγος codd.* **s. m.**, *Θαμβοφάνος Vulg.* **w.**, *Ἰαμβοφάγος* Mein. cl. Dem. de Cor. 139 („quod cum plerique interpretati sint 'hominem conviciis promtum' eam interpret. fort. Alc. secutus est"), *Θαμβόφαγρος* **h.** non male (*φάγρος* est piscis genus). — *Κυπελλιστῇ* Bergl. edd.] *Κυπελιστῇ codd.* In *Ven.* est inscr. praeced. ep.

§ **1.** *οὐδὲν*] *οὐδὲ Ven.* — *καὶ τύφου πλ. εἶ—Πυθοκλεῖ* **m. h.**] *καὶ βαδίζεις εἰς ἃ οὐ δεῖ καὶ τύφου πληρ. εἶ, τ. δὴ τ. τ. λ., Πυθόκλεια Leid.* et *Γ* qui tamen *Πυθομ. καὶ* (a manu recent. corr. in *Πυθοκλεῖ*), *καὶ βαδ. ἴσα δὴ κ. τυφ. πλ. εἶ, τ. δ. τ. τ. λογ., Πυθοκλεῖ* Bergl. **w.** et **s.** (qui tamen *ἴσα* quod rec. edd. sqq.), [*καὶ τύφου πλ. εἶ*] Hemst. Seil., *καὶ τύφου πλήρης εἶ κ. βαδ. ἴσα Πυθ.* Ruhnk., *καὶ τύφ. πλ. εἶ καὶ βαδ. ἴσα δὴ τοῦτο δὴ τοῦ λόγ. Πυθ.* Reisk., quem verborum ordinem nunc confirm. *Ven.*, qui *καὶ τύφ. πλ. εἰ* (sic!) *καὶ βαδ. εἰς ἃ μὴ δεῖ τ. δ. τ. τ. λ. Πυθ.* Ad proverb. Bergl. cf. Dem. de fals. leg. 314 et Athen. V p. 213 e. — *καὶ—μερίδας* **m. h.**] *καὶ ἀποφέρῃ μ τῶν ἀρ. Vulg.* **s.** et *Codd.* praeter *Ven.* qui *καὶ ἀρίστων ἀποφ. μ.* — In sqq. Mein. secutus sum quod ad interpunctionem (in *codd.* et cett. edd. enim verba *καθάπερ—φέρεσθαι* in parenthesi leguntur). Sed male ille *vulg. οὐκοῦν* intactum reliquit, pro quo *οὔκουν* scribendum erat. Fort. etiam *ἐξογκῶν* mutandum in *ἐξογκοῖς*: cum partic. enim expectes *οὔκουν ⟨ὁ⟩ τ. σπ. κ. ἡ. ἐξογκῶν σὺ μ. λειψάνων;* ut animadvertit Polak., qui locum deinde ita rescribit: *κ. τ. ἀρίστων ἀποφέρῃ μερίδας, τὰς σπυρ. καθ' ἡμ. ἐξογκῶν σὺ μ. λειψάνων. οὐκοῦν* (scil. *ποιεῖς*) *καθάπερ πρῴην Ἀρ. ὁ γρ. ἐποίει κ. τ. λ.* — § **2.** *Ἀρητάδης* **m. h.**] *Ἁρπάδης Vulg.* **s.**, *ἁρπτάδης Ven.* Confert Mein. Euseb. Praep. ev. X 3, 16, Schol. Hom. Il. XXIV 110, Od. III 341. — *στιχίδιον*] *στίχον Ven.* — *εὐμηχάνως Γ* **w. s. m. h.**] *ἀμηχάνως Vulg.*, *εὐμήχανος Ven.* — *αὐτῷ?* — *ἁρπαγὰς*] *ἀρχὰς Ven.*

τὴν ἀλαζονείαν, τρισάθλιε, ἢ ἀνάγκη σὲ [τῆς οἰκίας] γυμνὸν θύραζε ἐν ἀκαρεῖ χρόνου [ἐκβληθέντα] ἐκπεσεῖν.

21 [III 57].

Οἰνόλαλος Ποτηριοφλυάρῳ.

*Οὐκ εἰς δέον οἰνωμένος ἐσκωψάμην τὸν τροφέα τοῦ νεανίσκου Ζώπυρον.
ἐξ ἐκείνου γὰρ ἴσως διαβολῇ τυπεὶς τὰ ὦτα περὶ τὰς δόσεις κατέστη
μικροπρεπέστερος καὶ φειδωλῷ τῷ μέτρῳ κέχρηται. εἰωθὼς γὰρ ἐν ταῖς
ἑορταστικαῖς τῶν ἡμερῶν ἢ χιτώνιον ἢ τριβώνιον ἢ ἐφεστρίδα πέμπειν,
ἔναγχος Κρονίων ἐνστάντων [ὑποδήματα] Ἰφικρατίδας μοι νεουργεῖς*
2 *ἔπεμψε τῷ Δρόμωνι δοὺς κομίζειν. ὁ δὲ ἐπὶ ταύταις ἐβρενθύετο καὶ*
pag. 68 *μισθοὺς τῆς διακονίας ἀπῄτει. ἐγὼ δὲ δάκνομαι καὶ τὴν προπετῆ γλῶτταν
διαμασ[σ]ῶμαι καὶ ὀψὲ τῆς ἁμαρτίας αἰσθάνομαι. ὅταν γὰρ τὸ ῥεῦμα
τῶν λόγων μὴ καθηγουμένης τῆς διανοίας φέρηται, ἀνάγκη τὴν γλῶτταν
τηνικαῦτα προσκρούειν καὶ σφάλλεσθαι.*

[*τῆς οἰκίας*] Cob. **h.**] *γυμνὸν τῆς οἰκίας Vulg.* **s.**, *τῆς οἰκ. γ. Ven.* **m.**, *τῆς οὐσίας γ.* Mein. — *θύραζε* del. Mein. male. — *χρόνου*] *χρόνῳ Ven.* **m.**, sed cf. Ar. Plut. 244 (ubi ipse Mein. *ἐν ἀκαρεῖ χρόνου*), Luc. Char. 14, Timon 3, Plutarch. Anton. 28. Vid. praeterea ad II 22 [III 25] et III 4 [III 7] § 1. — [*ἐκβληθέντα*] Mein. Cob. **h.** — *ἐκπεσεῖν Γ Leid. Vulg.* **s. h.**] *ἦναι Ven.*, *ἐμπεσεῖν* cett. codd. **m.** qui post hoc verb. hab. lac. sign., *ἐμπεσεῖν ⟨εἰς τὸ βάραθρον⟩* Mein. cl. Athen. V p. 236, *ἐμπαισθῆναι* Maehl. Perperam Mein. refert omnes codd. praeter *Ven.* praebere *ἐμπεσεῖν*. „Sumpta sunt haec ex Ar. Plut. 244." Cob.

21 [III 57].

Inscr. Οἰνόλαλος] *Οἰνόλαος Ven.* — *Ποτηριοφλυάρῳ* Bergl. edd. sqq.] *Ποτηροφλυάρῳ Vulg. Γ*, *Κυπελλιστῇ Ven.* Vid. inscr. ep. praeced.

§ **1.** „*οἰνωμένος* pro *μεθύων*." Cob. De augm. om. vide ad II 1 [III 9] § 1. — „*ἐσκωψάμην* pro *ἔσκωψα*." Cob. Quod fort. restituendum, cf. IV 5 [I 33] § 4, fragm. V [VI] § 2. — *τὸν τρ. τοῦ νεανίσκου Ζώπ.* Reitz. ad Lucian. Conv. 26 rec. **s. m.**] *τὸν τρ. τὸν νεανίσκου Vulg.* et *Codd.* praeter *Ven.* qui *τὸν νεανίσκον Ζώπυρον τὸν τροφέα*, unde *τοῦ νεανίσκου τὸν τρ. Ζωπ.* **h.** — *περὶ—μικροπρεπ.*] *κατέστη μικροπρ. π. τ. δ. Ven.* **h.** — *φειδωλῷ τῷ μέτρῳ*] *φειδωνείῳ μέτρῳ* Cob. cl. Theophr. Charact. XI, unde *φειδωνίῳ μέτρῳ* **h.** Fort. Cob. recte. — *κέχρηται*] „melius *χρῆται*." Cob. Vid. ad III 11 [III 47] § 5. — Post *κέχρηται* add. *περὶ τὰς δαπάνας Ven.* **m.** Videtur esse nota marginalis. — *ἐν ταῖς—ἡμερῶν*] „Veteres *ἐν ταῖς ἑορταῖς*." Cob. — [*ὑποδήματα*] del. Bergl. **s. m. h.** — Post *Ἰφικράτιδας* add. *τινας* Herm. sine causa. — *νεουργεῖς* Bergl. **s. m. h.**] *νεουργῆ εἰς Codd.* praeter *Ven.* qui pro verbis *Ἰφικρατ.—ἀπῄτει* hab. *οὐδὲ προσέβλεψεν* quod „librarii est singula perscribere pertaesi", ut dixit Mein., „*νεουργεῖς* pro *καινάς*." Cob. „'neumodisch'" Herm., sed *νεουργὸν ἱμάτιον* ita Plat. Rep. VI p. 495 e. — § **2.** *ἐπὶ ταύταις*] *ἐπὶ τούτῳ* Seil. non male, rec. **h.** — *διαμασ[σ]ῶμαι* **s. m. h.** „Pro *δάκνω* vel *ἐνδάκνω*." Cob. — *τῆς διαν. Vulg.* **s.** Cob. **h.**] *τῆς* om. *Ven. Γ* **m.** — *ἀνάγκη—σφάλλεσθαι Ven.* (qui tamen *τηλικαῦτα* et *γλῶσσαν*), prob. Mein., rec. **h.**] *τότε σφάλλεσθαι τὴν γλῶτταν ἀνάγκη. ἔρρωσο.* cett. codd. *Vulg.* **s. m.** Nunquam Alc. *γλῶσσα*. Ad *προσκρούειν* cf. IV 9 [I 37] § 2.

22 [III 58].

s. pag. 136

ʿΑλοκύμινος Φιλογαρελαίῳ.

Οὐδὲν προτιμῶ σου, κἂν ἀπειλῇς ψιθυρίειν κατ' ἐμοῦ· [καὶ] καττύεις διαβολὰς ἀνηνύτους. ἁπλοϊκὸς γὰρ καὶ γενναῖος ὁ Μαλιεὺς στρατιώτης ὁ βόσκων ἡμᾶς τὰ νῦν δὴ ταῦτα, καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ ζηλοτυπεῖν τὰς ἑταίρας, ὡς πρῴην λόγου ῥυέντος αὐτῷ ἐπὶ τοῦ συμποσίου, πολλὴν
2 *κατέχεε βλασφημίαν τῶν τὰ τοιαῦτα ⟨μὴ⟩ ὑπομενόντων. ἔλεγε γὰρ γαμεταῖς ἐπικλήροις οἰκουρίαν πρέπειν καὶ τὸν σεμνὸν βίον, τὰς ἑταίρας δὲ δεῖν εἶναι πάντων ἀναφανδὸν καὶ πᾶσιν ἐκκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις· ὅνπερ οὖν τρόπον τοῖς λουτροῖς καὶ τοῖς σκεύεσι κοινοῖς κεχρήμεθα, κἂν ἑνὸς*

---

22 [III 58].

Inscr. *ʿΑλοκύμινος* Seil. **s. m. h.** Confirm. *Γ*] *ʾΑλοκύμηνος Vulg.* cett. codd. praeter *Ven.* qui hanc inscr. om., *ʾΑλόκυμινος* („ut sit quasi *ἀλοκίζων κύμινον* 'qui sulcat cuminum', ut *κυμινοπρίστης*") Bergl. rec. **w.**, quod jure reprehendit Seil. Ad *ʿΑλοκ.* cf. Ath. VII p. 320 b. — *Φιλογαρελαίῳ* Ruhnk. (in litt. ad Herel.) cl. Hesych. *γαρέλαιον· γάρος καὶ ἔλαιον,* rec. **w. s.**] *Φιλογαρελαδίῳ Γ* **m. h.**, *Φιλονοαιλαδίῳ* cett. codd. *Vulg.*, *Φιλονελαδίῳ* Valck. Nusquam Alc. adhibet virorum nomina in *-ιον*. Vix recte Mein. id ex uno *Ven.* admisit III 27 [III 63]. Etiam fragm. II [II] *Μονογνάθῳ* cum **h.** restitui ex cod. *Δ*.

§ **1.** *κατ' ἐμοῦ· [καὶ] καττύεις διαβ. ἀνηνύτους* Arnald. Misc. Obss. V p. 294] *κατ' ἐμοῦ καὶ κατύειν διαβ. ἀγενήτους Γ Leid.* (ν supra scr.), *καὶ καττύειν διαβ. ἀγεννήτους Ven.* (om. igitur *κατ' ἐμοῦ*), pro *καττύειν* hab. *καττύεις* **b.**, *καττύῃς* **w. s.**, *καττύσειν* **m. h.**, pro *ἀγεννήτους* hab. *ἀγεννεῖς* **w. s.** e Bergleri conj., *ἀτέγκτους* Hemst., *ἀγενήτους* **m.** et **h.** qui tamen deinde *ἀγεννήτους* revocavit, *ἀνηνύτους* praeter Arnald. etiam Reisk. Sine dubio Arnald. hunc locum restituit: et *καττύῃς* et *καττύσειν* ineptum, *ἀγέννητος* vel *ἀγένητος διαβολὴ* ('insimulatio irrita') vereor ut probari possit. Ad *ἀνήνυτος* cf. I 2 [I 2] § 1. — *Μαλιεὺς*] *Γ Ven.* **w. s. m h.**] *ʾΙλιεὺς* **b.** — Inter *Μαλιεὺς* et *στρατιώτης* add. *οὗτος Ven.* **m.**, post *στρατιώτης* add. *οὗτος Γ*. Adscriptum videtur. — *ὁ βόσκων—ταῦτα,* Hemst. prob. Cob. rec. **h**] *ὁ βόσκων ἡμᾶς. τὰ νῦν δὴ ταῦτα καὶ τοσοῦτον* **s. m.**, *ὁ β. ἡμᾶς. τὰ νῦν δὲ ταῦτα κ. τ. Vulg.* et *Codd.* praeter *Γ* qui pro *νῦν δὲ* hab. *νῦν δή*. — *τὰς ἑταίρας* Pierson. Veris. p. 97 rec. **s. m. h.**] *τὰς ἑορτὰς Codd. Vulg.*, *τοὺς ἐρῶντας* Bergl., *τοὺς ἐραστὰς* Hemst. — *ὡς*] *ὥστε* Cob. vix recte, vid. ad I 9 [I 9] § 2. — *λόγου—συμποσίου*] aut haec verba expungenda, aut pro *ῥυέντος* legendum *ῥηθέντος* censet Herm. Immo aptissimum *ῥυέντος*. — ⟨*μὴ*⟩ Mein. recte. Vert.: 'qui talia (nempe alios rem habere cum meretrice qua ipsi uterentur) non aequo animo ferrent'. — § **2.** Post *γαμεταῖς* add. *καὶ* Hemst. vix recte, cf. I 6 [I 6] § 1, II 24 [III 27] § 1, III 28 [III 64] § 4. — *οἰκουρίαν*] *οἰκουρίας Ven.* — *πρέπειν*] *πρέπον Ven.* — *σεμνὸν* Bergl. *edd.*] *γυμνὸν codd.* — *βίον, τὰς ἑταίρας δὲ δεῖν* Bergl. Hemst. prob. Reisk., rec. **b. w. m. h.** confirm. *Ven.*] Post *βίον* add. *καὶ Γ Leid.* rec. **s.** — *τ. σκεύεσι*] *ταῖς στοαῖς* Bergl., *τοῖς σκήνεσι* Bernard. ad Anon. introd. anat. p. 85. Recte defend. *Vulg.* Hemst. Mein., qui de vasis lavanti necessariis intelligendum esse censent. — *κοινοῖς*] *ὁμοίως* Jacobs. ad Ach. Tat. p. 570 sine causa. — *κεχρήμεθα*] „immo *χρώμεθα*." Cob., sed cf. ad III 11 [III 47] § 5. — *κἂν* Bergl. edd. sqq.] *καὶ codd.* **b.**, *καὶ οὐδενὸς* Reisk.

3 *εἶναι δοκῇ, οὕτως καὶ ταῖς εἰς τοῦτον ἀπογραψαμέναις τὸν βίον. εἰδὼς οὖν τηνάλλως τὴν διαβολήν σου χωρήσουσαν, τρέμε ἐνδακὼν τὸ χεῖλος,*
pag. 137 *ὡς οἱ τὸν Σίγηλον ἥρω παριόντες, μὴ κακόν τι προσλάβῃς· οὐ γάρ ἐστι τῶν Ἀττικῶν τούτων εἷς τῶν χαύνων μειρακίων, ἀλλ' ἀνὴρ ὁπλομάχος καὶ ἀρήιος, παρ' ᾧ κολακείας καὶ διαβολῆς τρόπος ἔρρει. ἀνάγκη δὲ τὸν διαβολὰς μὴ προσιέμενον τοῖς διαβάλλουσιν ἀπεχθάνεσθαι.*

23 [III 59].

Λιμέντερος Ἀμασήτῳ.

Παρ' ἕνα τινὰ τῶν τὰ πινάκια παρὰ τὸ Ἰακχεῖον προτιθέντων καὶ τοὺς ὀνείρους ὑποκρίνεσθαι ὑπισχνουμένων βούλομαι ἐλθὼν τὰς δύο ταύτας δραχμάς, ἃς οἶσθα με ἐν χεροῖν ἔχοντα, καταβαλὼν τὴν φανεῖσαν ὄψιν
2 *μοι κατὰ τοὺς ὕπνους διηγήσασθαι. οὐ χεῖρον δὲ καὶ πρὸς σὲ ὡς φίλον ἀναθέσθαι τὸ καινὸν τοῦτο καὶ πέρα πάσης πίστεως φάσμα. ἐδόκουν γὰρ [κατ' ὄναρ] εὐπρεπὴς εἶναι νεανίσκος καὶ οὐχ ὁ τυχών, ἀλλ' ἐκεῖνος*

δοκῇ Bergl. edd. sqq.] *δοκεῖ codd. Vulg.* — § **3.** *τὴν*] om. *Ven.* — *χωρήσουσαν*] *χωρήσασαν Ven. Γ.* — *τρέμε Ven.* **m. h.**] *τρέμω* cett. codd., unde ⟨*οὐ*⟩ *τρέμω* Bergl. **s.** — *ἐνδακὼν*] *δακὼν Ven.* Quia in suis codd. *τρέμω* et *προσλάβωμαι* inveniebat, Bergl. scripto *οὐ τρέμω* verba *ἐνδακὼν—προσλαβ.* huc non pertinere, verum inserenda esse aut post *διαμασῶμαι* in praeced. ep. § 2, aut potius post *παρέχειν* in III 33 [III 69] fin. censebat. Credebantur haec donec melius nos docuit *Ven.* unde Mein. recte *τρέμε* et *προσλάβῃς* recepit. Sed minus recte idem v. d. ab eodem cod. *δακὼν* scripsit pro *Vulg.* *ἐνδακὼν* quod jure vindicat Cob. — *Σίγηλον* litt. majuscula Mein. fragm. Com. II p. 1 et p. 419, rec. **s. m. h.**] *σιγηλὸν Vulg. Ven.*, *σίγηλον* cett. codd. Confert Mein. Eustath. ad Odyss. p. 1967, 36. — *προσλάβῃς Ven.* **m. h.**] *προσλάβωμαι* cett. codd. *Vulg.* **s.** Vid. supra. — *τούτων εἷς*] *τοῦτον Ven.*, *τουτωνὶ* Cob. **h.** quod speciosum. Cf. tamen v. c. I 6 [I 6] § 1. — „*ὁπλόμαχος κ. ἀρήιος* poëtica sunt." Cob. — *κολακείας Ven.* **m. h.**] *κολακεία* cett. codd. *Vulg.* **s.** — *διαβ. μὴ Ven.* **m. h.**] *μὴ διαβ.* cett. codd. *Vulg.* **s.**

23 [III 59].

Inscr. *Λιμέντερος*] *Λιμόντερος Ven.* — *Ἀμασήτῳ*] *Αἰνοσίτῳ* Herel. in Act. Klotz. lit. III p. 194, *Ἀμασίῳ Ven.*, unde *Ἀμάστῳ* Mein. cl. Suid. *Ἄμαστος ὁ Ἀμάσητος.* At ex ipso eo loco patet, ut recte animadvertit Seil., nihil omnino vulgatae obstare.

§ **1.** *τινὰ* add. *Γ* **s. m. h.** — *με ἐν χεροῖν*] *ἐν χεροῖν με Ven.*, *ἐνέχυρόν με* **m.**, qui tamen recte *Vulg.* vertit 'quas nosti me possidere'. Usitatius esset *ἐν χεροὶν ἐχ.* — *καταβαλὼν*] *καταβαλόντα Leid. Γ.* — § **2.** *καινὸν*] *κενὸν Ven.* — *τοῦτο*] *τοῦτον Leid.* — *πέρα*] *παρὰ Leid.* — *πάσης*] *ἁπάσης Ven.* — Post *φάσμα* add. *καὶ ζήτημα Ven.* quod fort. ex mrg. venit. Proponit dubitabundus *τὸ καινὸν τοῦτο ζήτημα καὶ πέρα πασ. πίστεως φάσμα* Polak. — [*κατ' ὄναρ*] Cob. **h.** Cf. II 2 [III 10] § 1, 2. Post praeced. *κατὰ τοὺς ὕπνους* haec otiosa.

m. pag. 69 *[εἶναι] ὁ Ἰλιεὺς ὁ περίψυκτος καὶ περικαλλής, ὁ τοῦ Τρωὸς παῖς Γανυ-*
s. pag. 138 *μήδης, καὶ καλαύροπα ἔχειν καὶ σύριγγα καὶ τιάρᾳ Φρυγίῳ στέγειν τὴν*
3 *κεφαλὴν ποιμαίνειν τε καὶ εἶναι κατὰ τὴν Ἴδην. ἐξαίφνης δὲ ἐπιπτάντα*
μοι γαμψώνυχα καὶ μέγαν ἀετόν, γοργὸν τὸ βλέμμα καὶ ἀγκυλοχείλην
τὸ στόμα, κουφίσαντά με τοῖς ὄνυξιν ἀφ' οὗπερ ἐκαθήμην πέτρον μετεωρί-
4 *ζειν εἰς τὸν ἀέρα καὶ πελάζειν τοῖς οὐρανίοις τόποις ἐπειγόμενον· εἶτα*
μέλλοντα ψαύειν τῶν πυλῶν αἷς αἱ Ὧραι ἐφεστᾶσι, κεραυνῷ βληθέντα
πεσεῖν, καὶ τὸν ὄρνιν οὐκέτι εἶναι τὸν διιπετῆ καὶ μέγαν ἀετόν, γῦπα δὲ
πικρὸν ὀδωδότα, ἐμὲ δὲ τοῦτον ὅς εἰμὶ Λιμέντερον, γυμνὸν πάσης ἐσθῆτος,
5 *οἷα πρὸς λουτρὸν ἢ παλαίστραν ηὐτρεπισμένον. ἐκταραχθεὶς οὖν ὡς εἰκὸς*
ἐπὶ τοσούτῳ πτώματι ἐξηγ[ει]ρόμην, καὶ πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως
ἀγωνιῶ καὶ δέομαι οἷ φέρει τὸ ὄναρ μαθεῖν παρὰ τῶν τὰ τοιαῦτα ἀκρι-
βούντων, εἰ μέλλει τις ἀπλανῶς εἰδέναι καὶ εἰδὼς ἀληθίζεσθαι.

[εἶναι] Bergl. edd. sqq.] *οἶμαι* Reisk., *νὴ Δία* Mein. non male, sed videtur dittogr. praecedentis *εἶναι*. — *περίψυκτος* Bergl. edd. sqq.] *περίψεκτος Leid.*, *περίψηκτος Γ.* Recte Bergl. cf. IV 11 [I 39] § 3 et 8, et Hesych. s. v. — *περικαλλὴς* Dindorf. Confirm. *Ven.*, rec. **m. h.**] *περικάλλιστος* cett. codd. *Vulg.* **s** — *Γανυμήδης*] del. Nab. Immo hoc nomine omisso verborum gravitas diminueretur. — *τιάρᾳ*] *τί ἄρα Ven.* — Ad fem. *Φρυγίῳ* Seil. cf. Luc. Harmonid. c 1. — *στέγειν* Mein.] *στέφειν codd. edd.*, *σκέπειν* Nab. „quia plurimum interest inter *στέφανον* et *τιάραν*." — *καὶ εἶναι*] del. Cob. fort. recte. — § **3.** *ἐπιπτάντα*] *ἐπιστάντα Ven.* **m.** qui cf. II 27 [III 30] § 2, Soph. Ant. 117, Strab. VI p. 260 sq. Propter sqq. *κουφίσαντά—ἐπειγόμενον* illud malui. — *γαμψώνυχα*] *γαμψώνυχοι Ven.* — *ἀγκυλοχ. τὸ στόμα*] aut [*τὸ στόμα*] aut *ἄγκυλον τὸ στόμα* om. cett. Metr. sine causa: cf. e. g. II 10 [III 13] § 2 *ἀκρωρ. τῶν ὀρ.*, III 15 [III 51] § 4 *πολιοῦχ. τ. ἀστ.*, III 38 [I 21] § 2 *εὐημ. ἡμ.* et vid. ad I 13 [III 3] § 1. — „*πελάζειν* a poetis sumptum est." Cob. — § **4.** Post *μέλλοντα* omisi *τότε* cum *Ven.* **m. h.** — *ψαύειν*] *λάβην* (sic!) *Ven.*, unde *λαβεῖν* Mein. At non tantum *λαμβάνειν* cum gen. vix recte scriptum esset, verum Alciphro, quod sciam, non iterum *μέλλειν* cum inf. aor. usurpavit. Lect. Veneti igitur scribae error videtur. — *ὄρνιν*] *ὄρνεον Ven.* — *εἶναι* post *οὐκέτι* hab. *Ven.* **h.**] post *μέγαν* cett. codd. *Vulg.* **s. m.** — *διιπετῆ κ. μέγαν* **m. h.**] *διιπετὴν κ. μέγαν Ven.*, *διοπετῆ τὸν μέγαν* cett. codd. *Vulg.* **s.** Mavult *διοπετῆ* Seil. vix recte, cf. Hom. hymn. in Ven. 4. — *πικρὸν* Bergl. edd.] *μικρὸν Codd.* „fort. *μιαρόν*." Mein., qui tamen recte *πικρὸν* non improbat. — Verba *ἐμὲ—ηὐτρεπισμένον* om. *Ven.* qui deinde *ἐγὼ δὲ διαταραχθεὶς ἐπιεικὸς* (i. e. *ἐπιεικῶς*) e librarii conjectura. — § **5.** *ἐξηγρόμην* Cob. **h.**] *ἐξηγειρόμην Vulg.* **s.** et *Codd.* praeter *Ven.* qui *διηγειρόμην* quod rec. **m.** Ad Aorist. cf. II 2 [III 10] fin. Verb. *διαγείρειν* aliunde quod sciam ignotum est. — Inter *καὶ* et *πρὸς* requirit *νῦν* Mein. fort. recte. — *ἀγωνιῶ*] *ἀκονιῶ Leid.* — *δέομαι*] *δεῖ μοι* Wagn. sine justa causa: *δέομαι* enim ita passim legitur. — *οἷ Γ Ven.* **s. m. h.**] *οἷον Vulg.* **w.** — *φέρει*] *ῥέπει* Cob. Defend. *Vulg.* Nab. cl. Valck. ad Ioann. Chrysost. p. XLIV et Bast. ep. crit. p. 208. Malim *ἐφ' ὅ τι ἂν φέρῃ* in Atticista cl. Plat. Charm. p. 163 d., Soph. p. 250 d., sed nil mutandum est, cf. Herod. I 120, IV 11 et praesertim IX 120 ubi *ταύτῃ ὁ νόος ἔφερε*. — *τὰ* post *τῶν* add. *Codd.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* **w.** — *μέλλει Ven.* **m. h.**] *μέλλοι Γ Vulg.* **s.**, *μέλοι Leid.* Ad *μέλλω* cum infin. praes. pro

24 [III 60].

s. pag. 139

Χασκοβούκης Ὑπνοτραπέζῳ.

Οὐκέτι εἰσῆλθον εἰς τὴν Κόρινθον· ἔγνων γὰρ ἐν βραχεῖ τὴν βδελυρίαν
τῶν ἐκεῖσε πλουσίων καὶ τὴν τῶν πενήτων ἀθλιότητα. ὡς γὰρ ἐλούσαντο
οἱ πολλοὶ καὶ μεσοῦσα ἦν ἡμέρα, στωμύλους ἐθεασάμην καὶ εὐφυεῖς
νεανίσκους, οὐ περὶ τὰς οἰκίας ἀλλὰ περὶ τὸ Κράνειον εἰλουμένους καὶ
2 *οὗ μάλιστα ταῖς ἀρτοπώλισι καὶ ὀπωροκαπήλοις ἔθος ἀναστρέφειν. ἐνταυθὶ*
γὰρ εἰς τοὔδαφος ἐπικύπτοντες ὁ μὲν φλοιοὺς θέρμων ἀνῃρεῖτο, ὁ δὲ
τὰ ἔλυτρα τῶν καρύων ἐπολυπραγμόνει μή πού τι τῶν ἐδωδίμων ⟨ἐν⟩-
απομεῖναν διέλαθεν, ὁ δὲ τῶν ῥοιῶν τὰ περικάρπια, ἃ σίδια ἡμῖν τοῖς
Ἀττικοῖς προσαγορεύειν ἔθος, ἀπέγλυφε τοῖς ὄνυξιν εἴ πού τι τῶν κόκκων
ἔτι δράξασθαι δυνηθείη, οἱ δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἄρτων ἀποπίπτοντα πρὸς

---

indic. fut. cf. I 14 [I 11] § 3. Cum Cob. **h**. igitur in sqq. revocandum erat *Vulg.* *ἀληθίζεσθαι* pro quo *ἀληθίσασθαι Ven.* **m**. — *ἀπλανῶς* Bergl. *edd.* confirm. *Γ Ven.*] *ἁπλανῶς Leid.*

24 [III 60].

Inscr. Χασκοβούκης] *Βουκοχάσκης* cl. *Βουκοπνίκτης* III 14 [III 50] Seil. non male quamquam conferri possunt III 1 [III 4], III 8 [III 44], III 29 [III 65]. Sed perperam idem vertit 'immaniter inhians' quod jure reprehendit Mein. („id vero esse debebat *Βουχάσκης*"), ipse explicans 'qui vino inhiat' cl. Steph. Byz. p. 101, 9 ubi *βύκος* vini genus. Vix recte: vid. ad III 7 [III 43] inscr. — *Ὑπνοτραπέζῳ*] *Ἰπνοτραπέζῳ* Seil. (cl. Harpocr. s. v. *ἰπνὸς*, Ar. Vesp. 837 et ad vocis formam *Βορβορόζωμος*, *Κνισόζωμος*, *Λαιμοκύκλωψ* cett.) rec. **h**., sed jure Mein. *Vulg.* defendit vertens 'homo qui inter pocula obdormiscit' cl. III 19 [III 55] § 7, III 39 [I 22] § 3.

§ **1.** *εἰσῆλθον*] expectes *ἐπανῆλθον* cum Polakio. — *ἐν βρ. τ. βδ.*] *τ. βδ. ἐν βρ. Ven.* — „*ἐκεῖσε* pro *ἐκεῖ*." Cob. Cf. Lobeck. ad Phryn. p. 44. — *τῶν* ante *πενήτων* add. Reisk. rec. **w**. **s**. **m**. **h**., confirm. *Γ*] om. *τῶν Vulg.* — *οἱ πολλοὶ*] *οἱ πλούσιοι* Schwarz. in monument. ingen. I p. 14. Corruptum videtur Meinekio, cui non magis tamen placet *οἱ πλούσιοι*. Sine justa causa *Vulg.* tentata esse videtur. — *ἦν ἡμ. Ven.* **m**. **h**.] *ἡμ. ἦν* cett. codd. *Vulg.* **s**. — *εὐφυεῖς*] „Att. veteres *εὐφυᾶς*." Cob. — *οὐ περὶ τ. οἰκ.*] haec olim corrupta videbantur Meinekio, qui tamen deinde sana putat: „adulescentulos istos non domus intrasse ut lautis epulis operam darent." — *εἰλουμένους Γ* **w**. **s**. **m**. **h**.] *ἀλωμένους* **b**., *ἁλουμένους Leid.*, *εἰλουμένους Ven.* „Ath. *ἀλινδουμένους* vel *ἀλύοντας*." Cob. Vid. ad II 5 [I 26] § 3. — *ἀναστρέφειν*] „graece *ἀναστρέφεσθαι*." Cob., quod fort. restituendum est. — § **2.** *ἐνταυθὶ Ven.* **m**. **h**.] *ἐνταυθοῖ Vulg.* **s**. cett. codd. — *τὰ ἔλυτρα Γ Leid.* **s**. **m**. **h**.] om. *τὰ Vulg.* **w**., *εὐλύπαρα Ven.* — *ἐναπομ.* Bergl.] *ἀπομεῖναν Vulg.* **s**. **m**. et *codd.* (praeter *Ven.* qui *ἀπομεῖναι*), *ἐνυπυμεῖναν* Cob. **h**., qui tamen deinde *ἐναπομ.* probat. Post *ων* excidit *εν* levi scribarum errore. — *διέλαθεν*] *δι* om. *Ven.* — *ἔτι δράξ.* Bergl.] *ἐπιδράξ. codd. edd.* male: nunquam cum acc. jungitur, quamobcausam Herch. satis violenter *τι* mutavit in *τινος*. Ad *δράττεσθαι* cum acc. cf. Herod. III 13, Qu. Smyrn. I 350. — *οἱ δὲ*] *ἐν δὲ Ven.*

3 *πολλῶν ἤδη πεπατημένα ἀναλέγοντες ἔκαπτον. τοιαῦτα τὰ τῆς Πελοπον-*
s. pag. 140 *νήσου προπύλαια καὶ ἡ δυοῖν θαλάσσαιν ἐν μέσῳ κειμένη πόλις, χαρίεσσα μὲν ἰδεῖν καὶ ἀμφιλαφῶς ἔχουσα τρυφημάτων, τοὺς οἰκήτορας δὲ ἀχα-*
m. pag. 70 *ρίστους καὶ ἀνεπαφροδίτους κεκτημένη· καίτοι γέ φασι τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Κυθήρων ἀνασχοῦσαν τὴν Ἀκροκόρινθον ἀσπάσασθαι· εἰ μὴ ἄρα τοῖς μὲν γυναίοις Ἀφροδίτη πολιοῦχος τοῖς δὲ ἀνδράσιν ὁ Λιμὸς καθίδρυται.*

25 [III 61].

Σκορδοσφράντης Μεριδᾷ.

Ἡράκλεις, ὅσα ὑπέστην πράγματα ῥύμματι καὶ νίτρῳ Χαλαστραίῳ χθιζινοῦ ζωμοῦ τοὐμοὶ περιχυθέντος τὴν γλισχρότητα ἀποκαθαίρων. καὶ
2 *οὐχ οὕτω με ἔδακεν ἡ ὕβρις ὅσον τὸ δι ἄφον τοῦ ὑβρίζοντος. ἐγὼ μὲν γὰρ Ἀνθεμίωνος υἱὸς τοῦ πλουσιωτάτου τῶν Ἀθήνησι καὶ Ἀξιοθέας τῆς κατὰ γένος ἐκ Μεγακλέους ὡρμημένης, ὁ δὲ ταῦθ' ἡμῖν ἐργαζόμενος*

ἔκαπτον Bergl. *edd.*] *ἔλαπτον Ven.*, *ἔχαπτον Γ* mutatum in *ἔχαμπτον*, *ἔσχαμπτον Leid.* „Librarii voluerunt *ἔχαπτον*." Seil. cl. Hemst. ad Ar. Plut. p. 315. „Vulgo *χάπτειν* pro *κάπτειν* dici monuit Eustath. ad Od. *Δ* p. 1485, 35; p. 1817, 50." Hemst. — § **3.** *τὰ* post *τοιαῦτα* add. Bergl. edd. sqq. Confirm. *Γ*] om. *Vulg.* — *τῆς Πελοποννήσου*] *τοῖς Πελοποννησίοις Ven.* — *καὶ ἡ*] *ἡ δὲ Ven.* — *οἰκήτ. δὲ Ven.* **m. h.**] *δὲ οἰκ. Vulg.* **s.** Cf. v. c. I 10 [I 10] § 1. — *ἀχαρίστους*] *ἀχαρίτους* Cob. **h.**, sed vid. ad III 12 [III 48] § 5. — *γυναίοις*] *γενναίοις Leid.*

25 [III 61].

Inscr. *Σκορδοσφράντης Μεριδᾷ* Mein. **m.**] *Μεριδὰς σκορδοσφράντη Ven.*, *Μεριδᾶς Ὑδροσφάντη Leid.* unde *Ὑδροσφράντης Μεριδᾷ* Bergl. *Vulg.* **s.** nominibus transpositis cl. ep. fin., *Μεριδᾶς Κοδροσφράντη Γ*, unde *Χονδροσφράντης* ('qui redolet alicam') vel *Σκοροδοσφράντης* Seil., quod nunc fere confirm. *Ven.*, *Ὑδνοσφράντης* **h.** Ad form. per syncopen Seil. cf. Diog. L. VI 85, Mein. laudat Lobeck. Pathol. II p. 301. Eadem forma cum Mein. ex *Ven.* restituenda erat in inscr. ep. sq. Ad *Μεριδᾷ* quod corruptum videbatur Seilero, Mein. cf. Lobeck. ad Wolfii Anal. II p. 47. Vert. 'ferculorum amatori'.

§ **1.** *ῥύμματι edd.*] *ῥύματα codd.* — *χθιζ. ζωμ.*] *ζωμ. χθιζ. Ven.* — *τοὐμοὶ—ἀποκαθαίρων*] *περιχυθεὶς* omissis ceteris *Ven.* — *ἔδακεν*] *ἔδακνεν Ven.* **m.** — *τὸ δι ἄφον τοῦ ὑβρίζ. Ven.* **h.**] *τὸ παρ' ἀξίαν ὑπομένειν* cett. codd. *Vulg.* **s.**, unde *τὸ παρ' ἀναξίου ὑπομένειν* **m.** quod reprehendit Cob. Herm., et postea ipse Mein. vidit *Ven.* lect. esse adhibendam, *Vulg.* enim esse interpolatoris. Quod prob. Nauck., Herch. Pro corrupto *δι ἄφον* autem proposuerunt *τὸ διάφορον* Mein., *τὸ ἰδιάζον* Nauck., *τὸ ἄδοξον* Herch. Voluit *τὸ παρ' ἀξίαν τοῦ ὑβρ.* Herm., *τὸ ἀνάξιον* (*ΔΙΑΦΟΝ—ΑΑΞΙΟΝ*) Polak. fort. recte. — § **2.** *μὲν* post *ἐγὼ* om. *Ven.* — Inter *τοῦ* et *πλουσ.* inserit *πάλαι* Nab. sine justa causa. — *κατὰ γένος ἐκ Μ.*] *ἐκ Μ. κατὰ γένους Ven.*, unde [*κατὰ γένος*] Mein. sine causa. — *ὡρμημένης* Bergl. prob. Mein. rec. **h.**] *ὡρμωμένης Leid.*, *ὁρμωμένης Vulg.* **s. m.** et *Γ* ubi tamen mutatum in *ὡρμωμένης*. — *ταῦθ' ἡμῖν ἐργαζόμενος codd.* **s. m.**] *ταῦθ' ἡμᾶς ἐργαζόμενος Vulg.* **w. h.** „oportebat *ταῦθ' ἡμᾶς ἐργαζόμενος* vel *εἰργασμένος* aut *ἐργασάμενος*." Bergl. Ad dativ. Seil. cf. Eur. Hecub. 1085, Ar. Vesp. 1350, Anton. Diogen. IV p. 32 Passov.

s. pag. 141 *πατρὸς μὲν ἀσήμου μητρὸς δὲ βαρβάρου, Σκυθίδος [δὲ] οἶμαι ἢ Κολχίδος ἐν νεομηνίᾳ ἐωνημένης· οὕτω γάρ μοι τῶν γνωρίμων τινὲς διηγήσαντο.*

3 *ἀλλ' ἐγὼ μὲν ⟨ἐν⟩ ταπεινῷ τῷ σχήματι, τὴν πατρῴαν ἀποβαλὼν οὐσίαν, ἀγαπῶ τὴν ἀναγκαίαν ἐκπορίζειν τῇ γαστρὶ τροφήν. Δωσιάδης δ', ὦ θεοί, τὴν πνύκα καταλαμβάνει δημηγορῶν κἂν τοῖς ἐν Ἡλιαίᾳ καταριθμεῖται δικάζουσι καὶ τὰς ἡνίας ἔχει τοῦ δήμου, παρ' ᾧ Μιλτιάδης ἐδέδετο ὁ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρόπαιον ἐγείρας, καὶ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ἐξωστρακίζετο.*

4 *λυπεῖ δέ με οὐχ ἥκιστα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ τῆς προσηγορίας ἀποβολή. οἱ μὲν γὰρ πατέρες Πολύβιόν με ἔθεντο καλεῖσθαι, ἡ τύχη δὲ ἀμείψασα τοὔνομα Σκορδοσφράντην πρὸς τῶν ὁμοτέχνων ἠνάγκασε προσαγορεύεσθαι.*

26 [III 62].

Σκορδολέπισος Καπνοσφράντῃ.

s. pag. 142 *Ἐπίστασο τὴν αἰτίαν, ἐφ' ᾗ με διεσίλλαινον αἱ γυναῖκες, τελευταῖον δὲ*

Fort. tamen *ἡμᾶς ἐργασάμενος* cum Bergl. scribendum. — [*δὲ*] del. Bergl. *edd.*, *γὰρ* Mein. — *νεομηνίᾳ*] „Att. *νουμηνίᾳ*." Cob. — § **3.** ⟨*ἐν*⟩ add. Hemst. (ad Arist. Plut. p. 471) rec. **s. m. h.**] om. *Codd. Vulg.* Male Mein. putat Hemst. addidisse *ἐν* ante *νεομηνίᾳ* ubi omnes codd. praebent. — *τῷ*] „melius sine *τῷ*." Cob. Vid. hac de re ad I 9 [I 9] § 2. — *τὴν—τροφήν Ven.* **m.** et **h.** (qui tamen *ἐκπορίζων*)] *τῇ γαστρὶ τὴν ἀναγκαίαν πλησμονὴν ἐκπορίζειν* cett. codd. **s.** et **b. w.** (ubi tamen *ἐκπορίζων*). „Potest et *ἐκποριζόμενος*." Bergl., „veteres *ἐκπορίζων*." Cob. Ad infin. Seil. cf. Luc. dial. mort. XII 4, Herodian. 2, 15; 4, 14, et Held. ad Plut. Aem. Paull. 7, 2 p. 165. Fort. tamen part. restituendum cl. I 5 [I 5] § 3, IV 10 [I 38] § 4. — *Δωσιάδης* Valck. Seil. **m. h.**] *Δοσιάδης codd. Vulg.* **s.** — *πνύκα*] *πύκνα* Cob. **h.**, sed vid. ad II 19 [III 22] § 2. — *καταριθμεῖται*] *ἐγκαταρ.* vel *συγκαταρ.* Bergl., *μεταριθμ.* Schäfer ad Dionys. Hal. de comp. verb. p. 148. Leniore medicina Seil. *κἂν τοῖς* scripsit pro vulg. *καὶ τοῖς*. Secuti sunt **m. h.** — Post *Ἡλιαίᾳ* add. *καὶ αὐτὸς Ven.*, unde [*δικάζουσι*] ⟨*καὶ αὐτὸς*⟩ *καὶ τ. ἡν.* aut ⟨*καὶ αὐτὸς*⟩ *δικάζουσι καὶ τ. ἡν.* Mein. At verbis *καὶ αὐτὸς* vix locus est. Fort. orta sunt in *Ven.* e dittogr. verborum *καὶ* (*κἂν*) *τοῖς*. — Post *Μιλτιάδης Ven.* add. *γραμματικὸς*. — *ὁ τὸ* Bergl. *edd.*] *ὅ τι codd.* — *ἐν Μαρ.*] „pro *Μαραθῶνι*." Cob. cl. *Ἐλευσῖνι*, *Σικυῶνι*. „*ἐν* fort. aliquis vellet sublatum sed frustra." Bergl. recte, cf. v. c. III 33 [III 69] § 1, III 36 [III 72] § 1, IV 8 [I 36] § 2. — *ἐξωστρακίζετο*] *ἐξωστράκιστο* Mein. Expectem potius *ἐδέθη* et *ἐξωστρακίσθη*. Pro *παρ' ᾧ* autem malim *παρ' οὗ*. — § **4.** „*πατέρες* pro *γονεῖς*." Cob. Cf. II 38 [III 40] § 3. — *Σκορδοσφράντην*] vid. ad inscr. — *τῶν*] om. *Ven.* — *ἠνάγκασε*] *ἠνάγκασθαι* (sic!) *Ven.*

26 [III 62].

Inscr. *Σκορδολέπισος* **m.**] *Σκοδρολέπισος Ven.*, *Κηδρολέπισος Leid.*, *Χιδρολέπισος* Bergl. **b. w. s.** et *Γ*, quod tamen quomodo explicem non habeo. *Σκοροδολέπισος* **h.** De forma vid. ad inscr. ep. praeced. — *Καπνοσφράντῃ* Reisk. prob. Nauck. rec. **h.**] *Καπυροσφράντῃ codd. Vulg.* **s. m.** Prob. conjecturam etiam Seil. (cl. III 13 [III 49] inscr.) sed proponit praeterea *Καπροσφράντῃ* et *Καππαροσφράντῃ* quod tamen, ut animadvertit Mein., vix recte formatum est.

§ **1.** *Ἐπίστασο* Bergl. **s. m. h.**] *Ἠπίστασο codd.* **b. w.**

ἡ γραῦς ἡ δούλη ἐλοιδορήσατό μοι εἰποῦσα 'ἀλλ' ἐκκορακισθείης ὅτι ἄκαιρος εἶ καὶ λάλος'. μυστήριον ἐν αὐταῖς τρέφεται ⟨τοῦ⟩ ταῖν θεαῖν ταῖν Ἐλευσινίαιν ἀσφαλέστερον, καὶ βούλονται ἡμᾶς ἀγνοεῖν τοὺς εἰδότας·
2 *ἢ καὶ οἴονται ἀκηκοότας οὔπω πεπεῖσθαι. ἐγὼ δὲ οἶδα τὸ δρᾶμα καὶ*
m. pag. 71 *ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν κατερῶ τῷ δεσπότῃ· οὐ γὰρ βούλομαι χείρων φανῆναι τῶν κυνῶν, αἳ τῶν τρεφόντων προϋλακτοῦσι καὶ κήδονται· μοιχὸς πολιορκεῖ τὴν οἰκίαν, ὁ Ἠλεῖος νεανίσκος, ὁ εἷς τῶν Ὀλυμπίασι βασκάνων. καὶ πρὸς τοῦτον γραμματίδια ὁσημέραι φοιτᾷ δίθυρα παρὰ τῆς γαμετῆς τοῦ τρέφοντος ἡμᾶς καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι καὶ μῆλα ἀποδεδηγμένα·*
3 *αἱ δὲ ἀλάστορες αὗται θεραπαινίδες συνίσασι καὶ ἡ ἐπιτύμβιος γραῦς, ἣν Ἔμπουσαν ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν καλεῖν εἰώθασιν ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ βιάζεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι· βούλομαι γὰρ ἐμαυτὸν οὐ παράσιτον ἀλλὰ φίλον ἐπιδεῖξαι, καὶ ἄλλως διψῶ τῆς κατ'*
4 *αὐτῶν τιμωρίας. οἶδα γὰρ ὅτι, εἰ ταῦτα εἰς φανερὸν ἀχθείη, αἱ μὲν*
s. pag. 143 *θεραπαινίδες δεδήσονται, ὁ μοιχὸς δὲ ἀπολεῖται ῥαφάνοις τὴν ἕδραν βεβυσμένος, ἡ μιαρὰ δὲ γυνὴ τίσει τὴν ἀξίαν τῆς ἀκολασίας δίκην, εἰ μὴ Πολυάγρου τοῦ κυρτοῦ βλακικώτερός ἐστι τὰ τοιαῦτα Λυσικλῆς. ἐκεῖνος*

ἐκκορακισθείης Davisius, Hemst., Reisk.] *ἐκκουριασθείης codd.*, *ἐκκορηθείης* Bergl. *edd.* quod non improbat Hemst. cl. Hesych. *ἐκκορῶσι· φθείρουσι*, Suid. s. v. *κόρημα* et s. v. *ἐκκορηθείης*. Vid. etiam Ar. Pax 59 cum schol. Sed illud codd. suadere videntur. — *αὐταῖς*] *αὐταῖν Ven.* — *τρέφεται* Mein. Cob. **h.**] *τρέφεσθαι Ven.*, *στρέφεται* cett. codd. *Vulg.* **s. m.** Confert Cob. Terentianum 'aliquid monstri alunt'. — ⟨*τοῦ*⟩ addidi. Omitti nequit. — *ταῖν*] *τῶν Ven.*, *τοῖν θεοῖν τοῖν Ἐλευσινίοιν* Cob. **h.** Mutare non ausus sum. — *ἀσφαλέστερον*] *ἀφανέστερον* dubitanter Maehl. Nil mutandum videtur. — *οἴονται* Davisius ad Cic. Tusc. IV 7 **w. s. m. h.**] *οἷόν τε codd.* **b.**, *εἰ οἷόν τε* Bergl., *οἷόν ἐστιν* Reisk. — *οὔπω edd.*] *οὕτω codd.* — *ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν*] „Att. *ὅσον οὔπω* vel *οὐκ εἰς μακράν*." Cob. Vid. II 12 [III 15]. — *προϋλακτοῦσι* **b. w. s. h.**] *προσυλακτοῦσι codd.*, *προφυλακτοῦσι* Mein. **m.** An *προφυλάττουσι*? — *ὁ* ante *εἷς*] del. Mein., qui ad hunc locum cf. Paus. VI 20 § 15 (8) sqq. — *πρὸς τοῦτον* et *παρὰ τῆς γαμετῆς* Bergl. edd. sqq.] *παρὰ τούτων* et *περὶ τῆς γαμετῆς codd.* **b.** Idem quod Bergl. voluit Hemst., qui etiam *παρὰ τούτου* et *πρὸς τὴν γαμετήν*. — *φοιτᾷ δίθυρα* Hemst. **w. s. m. h.**] *φοιτᾷ ἰδίουρα Codd. Vulg.*, *φοιτᾷ ἰδιόχειρα* Bergl. „*ΦΟΙΤΑΙΔΙΟΥΡΑ* ita si scripseris vetusto more, vitii causa liquet." Hemst., qui cf. Dio Cass. LXVII 15 § 3, Herodian. I 17, Harpocr. s. v. *παράστασις*, Hesych. s. v. Quibus Seil. add. fragm. Com. IV p. 166 ed. Mein. — § **3.** *συνίσασι* Bergl. *edd.*] *συνίασι codd.* — *ἡ*] om. *Ven.* — *ἐπιτύμβιος Γ Ven.* **s. m. h.**] *ἐπιτήδειος Leid.* **b. w.**, unde *ἐπικήδειος* Bergl. — *οὐκ ἔσθ' ὅπως* Bergl. **w. m. h.**] *οὐκ οἶδ' ὅπως codd.* **b. s.** — *σιγήσομαι*] *σιγημαι σε* (sic!) *Ven.* — *ἀλλὰ φίλον* add. *Γ*, rec. **s. m. h.** — § **4.** *οἶδα γὰρ ὅτι, εἰ* Bergl. Cob. **h.**] *οἶδα γὰρ οἶδ', εἰ Γ* **s. m.**, *οἶδα γὰρ οἶδα* om. *εἰ* cett. codd., *οἶδα γὰρ εἰ* **b.** — *δεδήσονται*] *δεθήσονται* Cob. At saepissime Alc. habet prf. pro praes. et fut. exact. pro fut. — *ῥαφάνοις*] „Att. *ῥαφανῖσιν*." Cob. Cf. Athen. II p. 57 a. — *Πολυάγρου Ven.*] *Πολιάγρου* cett. codd. *edd.* — *βλακικώτερός* Cob. cl. Ruhnk. ad Tim. p. 61] *μαλακώτερός Ven.* **m. h.**, *κακώτερός* cett. codd. *Vulg.* **s.**

γὰρ λύτρα παρὰ τῶν μοιχῶν ἐπὶ τῇ γαμετῇ πραττόμενος ἀθῴους τῆς τιμωρίας ἠφίει.

27 [III 63].

Φιλομάγειρος Πινακοσπόγγῳ.

Οἷα βουλεύονται καὶ διανοοῦνται αἱ θεοῖς ἐχθραὶ λαιστρυγόνες αὗται τῇ κεκτημένῃ συμπράττουσαι· καὶ οἶδε τούτων οὐδὲν ὁ Φαιδρίας. μηνὶ πέμπτῳ μετὰ τοὺς γάμους τέτοκεν αὐτῷ τὸ γύναιον παιδίον ἄρρεν· τοῦτο μετὰ τῶν σπαργάνων δέραιά τινα καὶ γνωρίσματα περιθεῖσαι ἔδωκαν Ἀσφαλίωνι τῷ συργάστρῳ κομίζειν ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας τῆς Πάρνηθος.
2 *ἡμᾶς δὲ τέως μὲν ἀνάγκη κρύπτειν τὸ κακόν, καὶ πρὸς τὸ παρὸν σιγῶ.*
s. pag. 144 *[ἡ σιγὴ δέ ἐστι τοῦ θυμοῦ τροφή.] ἐπειδὰν δέ τι κἂν βραχὺ λυπήσωσι, κόλακα καὶ παράσιτον ἐξονειδίζουσαι καὶ τὰς ἄλλας ἃς εἰώθασιν ὕβρεις ἐπιφέρουσαι, εἴσεται τὸ γεγονὸς ὁ Φαιδρίας.*

28 [III 64].

m. pag. 72 **Τουρδοσύναγος Ἐφαλλοκύθρῃ.**

Ὁ μὲν Κρίτων ὑπ᾽ ἀ⟨γ⟩νοίας καὶ ἀρχαιότητος τρόπου τὸν υἱὸν εἰς

Pro *πραττόμενος* expectem *πραξάμενος*. — *τῆς τιμωρίας*] del. Cob., sed cf. II 38 [III 40] fin.

27 [III 63].

Inscr. Πινακοσπόγγῳ] *Πινακοσπογγίῳ Ven.* **m.**, *Πινακοσπογγίσῳ* **h.** (ubi typogr. errore *Πινασκοσπ.*). *Vulg.* integra esse videtur, vid. ad III 22 [III 58] inscr.

§ **1.** *βουλεύονται*] *βούλονται Ven.* — *λαιστρυγόνες codd.* **m. h.**] *Λαιστρύγονες Vulg.* **s.**, *λαικάστριαι* Bergl. **w.** prob. Mein., qui etiam tentat *ἀλάστορες* et *λαισπύγονες* „quamquam id de viris potius dici potuisse videtur", *τρεῖς Γοργόνες* Metr. Defend. *Vulg.* Seil. cl. Bergk. de reliq. com. Att. p. 260. Vertendum videtur 'monstra illa'. — *αὗται—συμπράττουσαι* Bergl. **m. h.**, *αὗται—συμπράττουσι codd.* **b. w.**, *αὗται ⟨αἱ⟩—συμπράττουσαι* Reisk. **s.** prob. Polak. — *οὐδὲν*] *οὐδὲ Ven.* — Inter *τοῦτο* et *μετὰ* add. *ὁ Ven.* — *δέραιά*] *περιδέραιά Ven.* — *ἔδωκαν* Bergl. *edd.*] *ἔδοξαν codd.* „Fort. *ἔδοσαν*." Polak. — *συργάστρῳ Ven.* **m. h.**] *συργάστορι* cett. codd. *Vulg.* **s.** Vid. ad II 15 [III 18] § 1. — § **2.** *παρὸν*] *παρὰν Leid.* — *σιγῶ. [ἡ—τροφή.]* **m.**] *σιγώην. σιγὴ—τροφή. codd.*, *σιγῶμεν. σιγὴ—τροφή.* **s.**, *σιγᾶν. [ἡ σιγὴ—τροφή.]* Cob. **h.** non male sed codd. conj. Mein. favent. (*σιγὴ* Bergl. **b. w. s.** confirm. *Γ*] *σινὴ* cett. codd., *σιωπὴ Ven.* Pro *θυμοῦ* voluit *λιμοῦ* Reisk.). — *δέ τι*] *ἔτι Ven.* — *κἂν*] *ἂν Leid.* — *ἐξονειδίζουσαι Ven.* **m. h.**] *ὀνειδίζουσαι* Bergl. *Vulg.* **s.**, *ὀνειδίζοντα* cett. codd. „Att. *ἀποκαλοῦσαι*." Cob. — *ἃς* add. Bergl. *edd.* confirm. *Γ*.

28 [III 64].

Inscr. Τουρδοσύναγος] *Τουρδοσύμφαγος* Seil., *Τουρδοκύναγος* Mein. Dubito non nihil de *τουρδο* (turdo), vid. ad III 12 [III 48] inscr. Fort. *Γουροσύμφαγος*, cf. Ath. XIV p. 645 f. — *Ἐφαλλοκύθρῃ* **m.**] *Ἐφαλλοκύθρηα Ven.*, *Ἐφαλλοκύθρᾳ* cett. codd. *Vulg.* **w. h.**, *Ἐφαλλοχύτρᾳ* Reisk. **s.** Ad form. Ionic. Mein. cf. Poll. VII 163 (ubi cod. A hab. *Κυθροπλάθος*), Eustath. ad Hom. p. 746, 16. Apud nostrum ita *Κυμόθοος* I 4 [I 4], *Εὐπλόῳ* I 22 [I 19].

§ **1.** *ὑπ᾽ ἀγνοίας* Mein. Seil.] *ὑπ᾽ ἀνοίας edd.* et *codd.* praeter *Ven.* qui *ὑπονοίας*. —

φιλοσόφου φοιτᾶν ἐπέτρεψε, τὸν αὐστηρὸν πρεσβύτην καὶ ἀμειδῆ, τὸν
ἐκ τῆς ποικίλης, ἐξ ἁπάντων τῶν φιλοσόφων καθηγεῖσθαι τοῦ παιδὸς
ἀξιώτατον ἡγησάμενος, ὡς ἂν παρ' αὐτῷ λόγων τινὰς σκινδαλμοὺς
2 *ἐκμαθὼν ἐριστικὸς καὶ ἀγκύλος τὴν γλῶσσαν γένηται. ὁ δὲ παῖς ἐς τὸ*
ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο τὸν διδάσκαλον· οὐ πρότερον γὰρ ⟨τῶν⟩ λόγων
γενέσθαι μαθητὴς ἀλλὰ τοῦ βίου καὶ τῆς ἀγωγῆς ἐσπούδασε. θεασάμενος
γὰρ τὸν διδάσκαλον τῇ ἡμέρᾳ σεμνὸν καὶ σκυθρωπὸν καὶ τοῖς νέοις
ἐπιτιμῶντα, νύκτωρ δὲ περικαλύπτοντα τὴν κεφαλὴν τριβωνίῳ καὶ περὶ
3 *χαμαιτυπεῖα εἱλούμενον, ἐζήλωσεν ἐν καλῷ. καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν*
εἰς ἔρωτα Ἀκαλανθίδος τῆς ἐκ Κεραμεικοῦ κατολισθήσας φλέγεται· αὕτη
s. pag. 145 *δὲ ἐπιεικῶς ἔχει πρὸς ἐμὲ καὶ ἐρᾶν ὁμολογεῖ, τῷ μειρακίῳ δὲ ἔτι ἀντι-*
τείνεται ἡσθημένη τῷ πόθῳ τυφόμενον, καὶ οὐ πρότερόν φησιν ἐπιδώσειν
ἑαυτὴν πρὶν ἂν ἐγὼ τοῦτο ἐπιτρέψω· ἐμὲ γὰρ κύριον τοῦ ταῦτα προστάττειν
4 *ἐποιήσατο. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δοίης, Ἀφροδίτη πάνδημε, τῇ φιλτάτῃ*

ἐπέτρεψε] *προὔτρεψε* Cob. **h**. fort. recte. An voluit 'concessit, permisit'? cf. v. c. hujus ep. § 3. — *ἀμειδῆ τὸν* Bergl. *edd.* confirm. *Γ*] *ἀμειδῆτον* cett. codd. — *ἀξιώτατον* Mein. **m. h**. prob. Seil.] *ἀξιώτερον codd. Vulg.* **s**. Proposuit Mein. etiam [*ἐξ*] *ἁπάντων—ἀξιώτερον* minus recte. — *παρ' αὐτῷ*] *παρ' αὐτοῦ Ven.* — *σκινδαλμοὺς* Bergl. **b. w. s**. confirm. *Γ*] *σκιλδαμοὺς Leid.*, *σχινδαλαμοὺς* **m**. (errore ut videtur pro *σχινδαλάμους*), *σχινδαλμοὺς* **h**. De hujus vocis forma quia non constat (cf. Ar. Nubb. 130 ubi *σκινδάλμους* aut *σκινδαλάμους codd.*, *σκινδαλάμους* Fritzch. Kock. Bergk., *σχινδαλάμους* Porson. Brunck. Dind. Mein. v. Leeuwen. Vid. etiam Ran. 818) *Vulg.* mutare nolui. — *ἐριστικὸς*] *ἐρωτικὸς Ven.* — § **2.** *οὐ πρότερον—ἀλλὰ Ven.* Seil. **m. h**.] *οὐ πρότερον—ἀλλὰ καὶ* cett. codd. *Vulg.* **s**., unde *οὐ μόνον—ἀλλὰ καὶ* Reisk. Defend. *Ven.* lect. Seil. cl. Plut. Pelop. 33, Polyb. IX 13. Vid. etiam Aeschin. I § 30. Vert. 'non priusquam' i. e. 'maluit mores quam placita ediscere'. — ⟨*τῶν*⟩ Cob. Nab. **h**. — *γενέσθαι*] *γίνεσθαι* **w**. — Post *ἀλλὰ* add. *μιμητὴς* Nab. sine justa causa. — *τῇ ἡμέρᾳ*] „opponuntur *ἀττικιστὶ νύκτωρ* et *μεθ' ἡμέραν*." Cob. Ita Alc. IV 16 [II 4] § 6, neque aliunde cognovi *τῇ ἡμέρᾳ* hoc sensu. Mutare tamen non ausus sum. — *περικ. τ. κ. τρ.*] „Att. uno verbo *ἐγκαλυψάμενον*." Cob. — *τὴν* ante *κεφ.*] om. *Ven.* — *χαμαιτυπεῖα* Bergl. **m. h**.] *χαμαιτυπίας Vulg.* **s**. et *codd.* praeter *Ven.* qui *γαμετῇ*. — *εἱλούμενον*] *εἰλούμενον* **w**., *ἀειλούμενον Ven.* „illi *ἀλινδούμενον* dicebant." Cob., quod ut credam vix adducor, vid. ad II 5 [I 26] § 3. Litt. *ἀ* in *Ven.* orta est e voce praeced. — *ἐν καλῷ*] *καλῶς* dubitanter Bergl., *εὖ μάλα* Reisk., addubitat Seil. Idem plane legitur II 17 [III 20] § 1 *οὐ καθίσας, ἐν καλῷ—ἐψυχαγωγούμην*. — § **3.** *κατολισθήσας*] mutare non ausus sum (recordatus II 23 [III 26] fin. ubi *προσοφλῆσαι* pro *προσοφλεῖν*), quamquam credo (cl. II 8 [III 11] § 2, I 21 [I 18] § 1) Alciphronem scripsisse *κατολισθών*. — *αὕτη* Cob. **h**.] *αὐτὴ codd. Vulg.* **s. m**. Nihil certius hac conjectura. — *ἔτι ἀντιτείνεται* Arnald. Misc. obss. p. 295 rec. **s. m. h**.] *ἐπανατείνεται codd. Vulg.* **w**. — *τῷ πόθῳ codd.* **s. m. h**.] om. *τῷ Vulg.* **w**. De articulo vid. ad I 9 [I 9] § 1, et cf. III 31 [III 67] § 2. — *ἐπιδώσειν Γ Leid.* **s. m. h**.] *ἐπιδώσει Ven.* **b. w**. — *ἐπιτρέψω*] *ἐπιστρέψω Ven.* — *ταῦτα Ven.* **m. h**.] *τὰ τοιαῦτα* cett. codd. *Vulg.* **s**. — *προστάττειν*] *παρατάττειν Leid.* — Pro *καὶ ἀγαθὰ* voluit *κἀγαθὰ* Cob. cl. Phot s. v. *καλὸς κἀγαθός*. — *δοίης* Bergl. *edd.*] *δοίην codd.*

γυναικί· ἑταίρου γάρ, οὐχ ἑταίρας ἔργον διεπράξατο. ἐξ ἐκείνου γὰρ θεραπεύομαι λιπαρῶς ἄλλοτε ἄλλαις δωροφορίαις. καὶ εἴ μοι ῥεύσειε τοῦ χρόνου προϊόντος δαψιλέστερος, οὐδὲν κωλύσει με τούτου γαμοῦντος ἐπίκληρον γυναῖκα ἐν γαμετῆς σχήματι τὴν Ἀκαλανθίδα λυσάμενον ἀναλαβεῖν. ἡ γὰρ τοῦ ζῆν αἰτία κοινωνὸς τοῦ ζῆν δικαίως ἂν κατασταίη.

29 [III 65].

a. pag. 146 **Πηξάγκωνος Ῥυτομάχῳ.**

Μέγα τοῦτο ἀγαθὸν ἡ ἐξ Ἰστρίας ναῦς, ἡ ἐπὶ τοῦ χώματος ὁρμοῦσα, ταῖς Ἀθήναις ἧκε φέρουσα τὸν θαυμαστὸν τοῦτον ἔμπορον, ὃς τοὺς πλουσιωτάτους τῶν Ἀθήνησι καὶ μεγαλοδώρους κίμβικας καὶ μικροπρεπεῖς ἀπέφηνεν· οὕτως ⟨ἐκ⟩κεχυμένως πρὸς τὰς δόσεις κέχρηται τῷ βαλαντίῳ.
2 *οὐ γὰρ ἕνα παράσιτον ἐξ ἄστεος ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς μεταπέμψας, καὶ οὐχ*
a. pag. 73 *ἡμᾶς μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταιρῶν τὰς πολυτελεστέρας καὶ ⟨τῶν⟩ μουσουργῶν τὰς καλλιστευούσας καὶ τοὺς ἀπὸ σκηνῆς ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν ἅπαντας, οὐ τὴν πατρῴαν οὐσίαν τὰ δὲ ἐκ δικαίων αὐτῷ ποριζόμενα*

---

§ **4.** *λιπαρῶς*] *λιπαρὸς Ven.* — *εἴ* Jacobs. ad Anth. Pal. p. 490 rec. **m. h.**] *ἤν codd.* Vid. ad I 13 [III 3] § 4. — *ῥεύσειε*] „pro *ῥυείη*." Cob. Sed fort. Alc. non minus quam nos inveniebat *ῥεύσας* Ar. Equ. 526, ubi vid. Theod. Kock. — *δαψιλέστερος*] *δαψιλεστέρως* Jacobs. l. l. male, *εἴ μοι ῥεύσειαν* vel *ῥεύσαιεν* (nempe *αἱ δωροφόριαι*) *δαψιλέστερον* Wagn. prob. Seil. Fort. scripsit Alc. *εἴ μ. ῥεύσειαν* et *δαψιλέστεραι*, sed *Vulg.* videtur defendi posse cl. Appian. B. C. V 76 med., quem locum affert Polak.

29 [III 65].

Inscr. Πηξάγκωνος Cob. prob. Herch. confirm. nunc *Γ*] *Πηξάγηφνος Leid.* **b.** (qui in versione 'Misogniphus'), unde *Παιξόγνιφος* ('qui avaro ludit') Seil., *Πηξάγωνος Ven.* **m.** (vertens 'qui in certamine obrigescit'), *Παιξέγκωμος* (i. e. *ὁ παίζων ἐν κώμοις*) Seil. altera conj. Defend. *Πηξάγωνος* etiam Metr. qui vert.: 'Eiskämpfer' (*πῆξις* idem sit quod *πάγος*!), *Πηξάγκων* **h.** — *Ῥυτομάχῳ* **h.**] *Ῥιγομάχῳ codd. Vulg.* **s. m.** Emendatio egregia, cf. v. c. *Ἀρτοπύκτῃ* III 14 [III 50], *Ψιχομάχῳ* III 35 [III 71]. Ad *ῥυτὸν* (paterae genus) cf. e. g. Athen. XI p. 496 f et p. 497 e.

§ **1.** *ἀγαθὸν*] om. *Leid.* — *Ἰστρίας* Wagn. **s. m. h.**] *Ἰστίας Leid.* **b. w.**, *ἰστείας Γ*, *ἰστρία Ven.*, *Ἱστιαίας* dubitanter Bergl. Gloss. Eichst., *ἐκ Σήστου* (cl. II 4 [I 25] § 3) Valck. De Istria urbe cf. v. c. Herod. II 33 fin., ubi vid. Stein. — *ὁρμοῦσα* Dorvill. ad Charit. p. 392, rec. **s. m. h.**] *ὁρῶσα codd. Vulg.*, *ὁρμῶσα* Bergl. **w.** — *ταῖς Ἀθήναις Ven.* **m. h.**] *τὰς Ἀθήνας Γ*, *τῆς Ἀθήνας Leid.*, *εἰς Ἀθήνας* Bergl. **b. w.**, *εἰς τὰς Ἀθήνας* **s.** Dativ. jungendus cum *φέρουσα*. — *πλουσιωτάτους τῶν Ἀθ.* Cob. **h.**] *πλουσίους τῶν Ἀ. codd.* **m.** sine sensu, *πλουσίους τοὺς Ἀθ.* Bergl. **s.**, *πλουσίους τῶν Ἀθηναίων* Cob. altera conj. An *τοὺς Ἀθήνησι πλουσίους*? — *ἀπέφηνεν*] *ἀπέφερεν Leid.* — *οὕτως ἐκκεχυμένως* Cob. prob. Maehl. rec. **h.**] *οὕτω κεχυμένως codd. Vulg.* **s. m.** Vid. ad I 6 [I 6] § 2. *κεχυμένως* aliunde ignotum. — *μεταπέμψας*] *μεταπεμψάμενος* Reisk. **h.**, sed vid. ad II 7 [I 28] § 1. — *ἑταιρῶν*] *ἕτερον Ven.* — ⟨*τῶν*⟩ Mein. Cob. — *ἀπὸ* Schäfer. Melet. p. 28, rec. **s. m. h.**] *ἐπὶ codd. Vulg.* — *οὐ τὴν—τὰ δὲ*] *τήν τε—τά τε* R. sine causa. — *αὐτῷ ποριζόμενα* Seil.] *αὐτοὺς περιζόμενα Leid.*, *αὐτῷ ποριζόμεθα Ven.*, *αὐτῷ*

σπαθᾷ. καὶ ψαλλόμενος καὶ καταυλούμενος ἥδεται, καὶ τὴν διατριβὴν
3 *ποιεῖται χαρίτων καὶ ἀφροδίτης γέμουσαν καὶ ὑβρίζει οὐδέν· ἔστι δὲ καὶ ὀφθῆναι κεχαρισμενώτατος καὶ ⟨τῷ⟩ προσώπῳ [αὐτῷ] τὰς Ὥρας αὐτὰς ἐνορχουμένας ἔχει, καὶ τὴν Πειθὼ τῷ στόματι ἐπικαθῆσθαι εἴποις ἄν· προσπαῖσαί τε γλαφυρὸς καὶ λαλῆσαι στωμύλος 'οὕνεκα οἱ γλυκὺ Μοῦσα*
4 *κατὰ στόματος χέε νέκταρ'. εἰπεῖν γὰρ οὐ χεῖρον κατὰ τοὺς παιδείᾳ σχολάζοντας ⟨τὸν⟩ ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμώμενον, ἐν αἷς οὐδὲ εἷς τούτων ἄγευστος.*

30 [III 66].

s. pag. 147

Γυμνοχαίρων Φαγοδαίτῃ.

Ἐθεάσω οἷά με εἰργάσατο ὁ κατάρατος οὗτος κουρεὺς ὁ πρὸς τῇ ὁδῷ;

ποριζόμενα cett. codd. *edd.* Expectem potius *αὐτῷ πεπορισμένα* 'quae sibi acquisivit'. — Ante *ψαλλόμενος* add. *κατα* Hirsch. „ob sequens *καταυλούμενος*." Vix recte: plane idem legitur II 21 [III 24] § 2, ubi vide. — *οὐδὲν*] *οὐδὲ Ven.* — § **3.** ⟨*τῷ*⟩ *προσώπῳ* Mein. **h.**] *πρόσωπον codd.*, ⟨*τὸ*⟩ *πρόσωπον* Wyttenb. ad Plut. de sera numin. vind. p. 9, rec. **w. s. h.** prob. Cob. At dativ. requiritur, cf. I 11 [III 1] § 3. — [*αὐτῷ*] expunxi, pro quo *αὐτὸ Ven.*, *αὐτοῦ* Wyttenb. **h.**, *αὐτῷ* Seil. melius. Sed ne recepto quidem *αὐτῷ* vel *αὐτοῦ* sententia mihi placeret. Videtur esse mera dittogr. sq. *αὐτὰς* utcumque cett. verbis accommodata. Vid. ad simillimum locum I 11 [III 1] § 3. — *τ. Ὥρ. αὐτ.*] *τὰς ἄλλας Ven.*, om. *αὐτὰς* **h.** — *ἐνορχουμένας* et deinde *ἐπικαθῆσθαι* Wyttenb. l. l. rec. **w. s.**] *ἐπικαθημένας* et *ὀρχεῖσθαι codd.*, unde *ἐπικαθημένας* et *τοῖς ὄμμασιν ἐνορχεῖσθαι* Bergl. **b.**, *ἐπικαθημένας* et *ἐπικαθῆσθαι* **m.**, *ἐνορχεῖσθαι* (om. *ἔχει*), et *ἐπικαθῆσθαι* **h.** e conject. Mein., qui, locum graviter corruptum putans, proponit aut *καὶ τῷ προσώπῳ αὐτὰς τὰς Χάριτας ἐνορχεῖσθαι κ. τὴν Πειθὼ τῷ στόματι ἐπικαθῆσθαι εἴποις ἂν* (ad *Χάριτας* cl. Schrader. ad Musaeum vrs. 63 et Anth. Pal. XII 181), aut [*καὶ προσωπ.—ἔχει*], aut denique [*καὶ πρόσωπον—εἴποις ἄν*], ut Alc. scripserit *ἔστι δὲ καὶ ὀφθῆναι κεχ. προσπ. τε γλαφυρὸς κ. λ. στωμύλος*, lector autem ex ep. I 11 [III 1] § 3 suo marte similem *εἰκόνα* expresserit. Hoc non male: fatendum enim est verba quae placent in puella juvenem describente, minus placere in parasito qui loquitur de suo 'rege'. — *προσπαῖσαι* Bergl. **b. w. s. h.**] *προσπεσεῖν codd.*, *προσπαίζειν* Mein. **m.** Propter sq. *λαλῆσαι* illud recipere malui. — *τε*] *δὲ Ven.* — *οὕνεκα—νέκταρ*] „Theocr. VII 82." Seil. — § **4.** *οὐ χεῖρον*] suspectum Meinekio, *οὐ* ⟨*χρὴ*⟩ *χεῖρον* Maehl. Sed ad *οὐ χεῖρον* 'non abs re fuerit' cf. III 23 [III 59] § 2. Neque veteres, ut recte animadvertit Polak., hanc ignorabant dictionem, cf. v. c. Plat. Phaedo p. 105 a. — ⟨*τὸν*⟩ add. Polak. — *ὁρμώμενον*] *ὁρμώμενος Ven.* — *ἄγευστος* Bergl. *edd.*] *ἄγεται codd.*, unde *τούτων* ⟨*ἄπειρος ἐν τιμῇ*⟩ *ἄγεται* Mein. non male.

30 [III 66].

Inscr. Γυμνοχαίρων] *Γαμοχαίρων* Herel. quod nomen non valde aptum rec. **w.**, *Γυμνοχάρων* Herch., sed cf. III 20 [III 46] *inscr.* Vertit Seil. 'qui nudis (i. e. tonsis) maxillis gaudet' cl. Ap. Rhod. II 707, recte fortasse. Possis tamen *Θυννοχαίρων* quod parasito aptius et alteri nomini magis conveniens. Voluit *Ἀμνοχαίρων* Herch. qui alterum nomen aut *Φαγιλοδάπτῃ* aut *Φαγιλοδαρδάπτῃ* scribendum censet. Malui edere *Φαγοδαίτῃ* ut *Vulg.* **s.** et *codd.* praeter *Ven.* qui *φαγοδαρδάρτῳ*, unde *Φαγοδαρδάπτῳ* **m.**, *Φαττοδαρδάπτῃ* **h.** An *Φηγοδαίτῃ*? cf. Ar. Pax 1137.

*λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον καὶ λάλον, τὸν ⟨τὰ⟩ ἐκ Βρεντησίου προτιθέμενον
ἔσοπτρα, τὸν τοὺς [χειροήθεις] κόρακας τιθασ[σ]εύοντα, τὸν ταῖς μαχαιρίσι
2 κυμβαλισμὸν εὔρυθμον ἀνακρούοντα. ὡς γὰρ ἀφικόμην ξυρεῖσθαι τὴν
γενειάδα βουλόμενος, ἀσμένως τε ἐδέξατο καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθίσας
σινδόνα καινὴν περιθεὶς πράως εὖ μάλα κατέφερέ μοι τῶν γνάθων τὸν
3 ξυρὸν ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα τῶν τριχῶν. ἀλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ πανοῦργος
ἦν καὶ σκαιός· ἔλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ μέρος ποιῶν καὶ οὐ κατὰ πάσης
τῆς γνάθου, ὥστε ὑπολειφθῆναί μοι ἀλλαχοῦ μὲν δασεῖαν ἀλλαχοῦ δὲ
4 λείαν τὴν σιαγόνα. κἀγὼ μὲν οὐκ εἰδὼς τὴν πανουργίαν ᾠχόμην κατὰ
τὸ εἰωθὸς ἄκλητος εἰς Πασίωνος. οἱ συμπόται δὲ ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ
γέλωτι, ἕως ἀγνοοῦντά με ἐφ' ὅτῳ γελῶσιν εἷς τις εἰς μέσους παρελθὼν
5 τῶν ὑπολειφθεισῶν τριχῶν ἐπιλαβόμενος εἵλκυσεν. ἐκείνας μὲν οὖν περι-
pag. 148 παθῶς κοπίδα λαβὼν ἀπερρίζωσα, ἕτοιμος δέ εἰμι ξύλον εὐμέγεθες
pag. 74 ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἀλιτήριον· ἃ γὰρ ⟨οὐδ'⟩
οἱ τρέφοντες παίζουσι, ταῦτα ⟨ὁ⟩ μὴ τρέφων ἐτόλμησεν.*

---

§ **1.** *ἀδόλεσχον*] *ἀκόρεστον Ven.* **m.** cl. Soph. O. Col. 120, sed legitur ibi *ἀκορέστατος* (a nom. *ἀκορὴς = ὑβριστὴς*), non *ἀκόρεστος* quod semper significat 'insatiabilis'. Ad synonyma conjuncta cf. I 13 [III 3] § 1, ad vocis formam III 17 [III 53] § 2. — ⟨*τὰ*⟩ Cob. **h.** — *ἐκ Βρεντησίου* Bast. ep. crit. p. 178 rec. **s. m. h.**] *ἐκ βροτησίου Γ* (ubi inter *ο* et *τ* litt. erasa est), *Ἀβροτησίου* cett. codd. **b. w.** — *προτιθέμενον*] *προτεθειμένον Ven.* „fort. rectius." Mein. Vert. 'qui proponit (venalia)', cf. Luc. Nigr. 25. — [*χειροήθεις*] Mein. Cob. Maehl. **h.**] *τὸν ποιοῦντα χειροήθεις κόρακας καὶ τιθασσεύοντα* Seil. cl. Dem. Olynth. III 31, Xen. Oec. VII 10, *χειροήθεις ποιοῦντα* (om. *τιθασ.*) Maehl. altera conject., *τὸν τοὺς κόρακας χειροήθ. τιθασ.* Mein. praeter lect. receptam. Sed recte Cob.: „nil agit qui mansuetum mansuefacit." — [*σ*] Mein. **m. h.** Cf. v. c. Aesch. Eum. 356. — § **2.** *γὰρ*] om. *Ven.* — *ξυρεῖσθαι* L. Dindorf. **m. h.**] *ξυριεῖσθαι codd. Vulg.* **s.** Neque *ξυρίζειν* graecum videtur, neque fut. locus est. — *ἀσμένως*] *ἄσμενος* Cob. **h.**, sed cf. III 7 [III 43] § 1. — *θρόνου*] *δίφρου Ven.* — *μοι*] *μου* **h.** sine justa causa. — *τὸν ξ. Γ Ven.* **m.**] *τὸ ξυρὸν* cett codd. *Vulg.* **s. h.** Optimi codd. adhibendi erant. — § **3.** *πανοῦργος* Bergl. *edd.* confirm. *Γ*] *προῦργος* cett. codd. — *καὶ σκαιός*] „In Attica non potest idem *πανοῦργος* et *σκαιὸς* esse." Cob., unde *εἰκαῖος* (om. *καὶ*) Herm, *οὐ* pro *καὶ* aut *καὶ βάσκανος* Polak. Cf. tamen *σκαιότητα τρόπου* II 19 [III 22] § 2. — *ὑπολειφθ.*] *ὑποληφθ. Leid.* — *ἀλλαχοῦ—ἀλλαχοῦ* Nauck.] *πολλαχοῦ—πολλαχοῦ codd. edd.* — § **4.** *εἰς Πασίωνος*] *ἐν συμποσί* (sic!) *Ven.* — *ὅτῳ*] *ᾧ τε Ven.* — *ὑπολειφθεισῶν* Bergl. *edd.*] *ὑπολειφθησῶν Leid.*, *ἀπολειφθεισῶν Ven. Γ* (ubi tamen *ἀπο* in rasura). Quamquam *ἀπολ.* in Alc. ferri posse videtur (vid. ad II 38 [III 40] fin.), recepi tamen conj. Bergl. cl. hujus ep. § 3. — § **5.** *ἐκείνας*] *ἐκεῖνος Leid.* — *περιπαθῶς*] *κακοπαθῶς Ven.* **m.**, sed recte Cob. revocavit *Vulg.* An *περιπαθής* 'iratus'? — *κοπίδα*] *κοπίδας Ven.* **m.** quod vix intelligo. Iure *Vulg.* restituit Cob. Subaudi *μαγειρικήν* (ut legitur Plut. Lycurg. 2 fin.). „Caeterum *κοπίδι ἀπορριζοῦν* facilius rhetores scribunt quam sani intellegunt." Cob. recte, sed hoc Gymnochaeronti potius quam Alciphroni imputandum est. — ⟨*οὐδ'*⟩ Mein. **h.** — *παίζουσι* Bergl. edd. sqq. Confirm. *Γ Ven.*] *παίουσι Leid.* **b.** qui etiam proposuit *ποιοῦσι* vel potius *οὐ ποιοῦσι.* — ⟨*ὁ*⟩ **h.**

31 [III 67].

Διφαναπαυσίλυπος Πλακουντομύωνι.

Νεβρίδα ἰδὼν κανηφοροῦσαν, παρθένον καλλίπηχυν καὶ εὐδάκτυλον, ταῖς βολαῖς τῶν ὀφθαλμῶν ἀπαστράπτουσαν, εὐμήκη καὶ εὔχρουν, ἧς αἱ παρειαὶ μαρμαίρουσιν, οὕτως ἐξεκαύθην εἰς ἔρωτα ὥστε με ἐπιλαθόμενον ὅς εἰμι προσδραμόντα ἐθέλειν κύσαι τὸ στόμα, ἔπειτα ἐπὶ συννοίας γενό-
2 *μενον προσφύντα βούλεσθαι τὰ τοῖν ποδοῖν ἴχνη καταφιλεῖν. αἰαῖ τῆς*
s. pag. 149 *ἀγερωχίας, νῦν ἐμὲ μὴ ἐπιθυμεῖν θέρμων ἢ κυάμων ἢ ἀθάρας, ἀλλ' οὕτως ὑπερμαζᾶν καὶ τῶν ἀνεφίκτων ἐρᾶν. καταλεύσατέ με πάντες εἰς ταὐτὸν συνελθόντες πρὶν ἢ ἐκρινηθῆναι τοῖς πόθοις, καὶ γενέσθω μοι τύμβος ἐρωτικὸς ὁ τῶν λιθιδίων κολωνός.*

32 [III 68].

Ἡδύδειπνος Ἀριστοκόρακι.

Θεοὶ μάκαρες, ἱλήκοιτε καὶ εὐμενεῖς εἴητε. οἷον ἀπέφυγον κίνδυνον,

---

31 [III 67].

Inscr. *Διψαναπαυσίλυπος Γ Ven.* **s. m. h.**] *Διψοφαπαυσίλυπος Leid.* **b.** qui conjecit *Διψαφαυσίλειπος*. De hoc nomine Seil. cf. Bast. ad Greg. Cor. p. 594, Boisson. ad Philostr. ep. p. 79. Fort. Bergl. recte, cf. Ar. Equ. 394, Eccles. 146.

§ **1.** *Νεβρίδα* Reisk. Valck. rec. **s. m. h.**] *Νεβίδα Ven.*, *Νευρίδα* cett. codd. *Vulg.* **w.** — *καλλίπηχυν*] „a poetis sumpsit." Cob. — *εὐδάκτυλον*] „non sane eleganter de suo finxit." Cob. — *ἀπαστρ. Γ Ven.* **s. m. h.**] *ἀπ* om. *Leid. Vulg.* **w.** — *ἧς— μαρμαίρουσιν*] „non videtur satis dici: aliquid amplius desidero." Bergl. Defend. *Vulg.* Seil. cl. Dorvill. ad Charit. p. 298. Cf. Anth. Pal. V 48 et 282, nec non illud Homericum *ὄμματα μαρμαίροντα* (Il. III 397). — *ἐπιλαθόμενον*] *ἐπιλαθόντα Ven.* — *ὅς εἰμι* Bergl. **s. m. h.** Confirm. *Ven.*] *οἷός εἰμι* cett. codd. **b. w.** — *προσδρ.*] *πρόδρ. Ven.* — *συννοίας*] *συνουσίας* Metr. qui in sqq. pro *καταφιλεῖν* vult *καταβινεῖν*, verb. *προσφύντα* intelligens de eo „qui pedibus firme nisus coïtum perficere conatur." Quae vereor ut cuiquam probet: quid enim ita faciendum verbis *τὰ—ἴχνη*? Praeterea parasitum comprimere conantem virginem *κανηφόρον* in via publica noli expectare in Alciphrone. Attamen in *Vulg.* non placet *προσφύντα* (*προφύντα Ven.*) quo „non poterat infelicius vocabulum reperire", ut recte Cob. Fort. *προσκυνοῦντα* legendum, quamquam, ut animadvertit Polak., conferre possis Luc. Piscat. 51, Symp. 44, Musc. Encom. 3. — § **2.** *αἰαῖ* **s. m. h.**] *αἲ αἲ* Bergl., *αἶ αἶ* cett. codd. — *μὴ ἐπιθ.*] malim levi mutatione *μη⟨κέτι⟩ ἐπιθ.* — *ἀθάρας*] „Att. *ἀθάρης*." Cob., quod fort. restituendum. — *πάντες*] in **h.** excidit errore typogr. — *ἐκρινηθῆναι* Boissonad. ad Philostr. ep. p. 80, rec. **s. m. h.**] *κριθῆναι codd.*, *...ριθῆναι* **b.**, *βριθῆναι* Ruhnk. prob. Io. Chr. Wolf in Thes. ep. Lacroz. II p. 83 rec. **w.**, *ἐπιτριβῆναι* Reisk., *πρισθῆναι* Lud. Dindorf. in H. Steph. Thes. s. v. *βρίθω*. Recte Seil. ad *ἐκρινηθῆναι* cf. II 31 [III 33] § 1. — *ὁ*] *ἡ Ven.* — *κολωνός*] *κολωσσός* mrg. *Leid.*

32 [III 68].

Inscr. *Ἀριστοκόρακι*] *Ἀριστοκόλακι* Nauck. cl. *Ψωμοκόλαξ*. Immo nomen vulg. parasito unice aptum.

§ **1.** *ἱλήκοιτε*] „e poësi perantiqua sumptum." Cob.

τῶν τρισκαταράτων ἐρανιστῶν λέβητά μοι ζέοντος ὕδατος ἐπιχέαι βουληθέντων. ἰδὼν γὰρ πόρρωθεν εὐτρεπεῖς ἀπεπήδησα, οἱ δὲ ἀπροβουλεύτως ἐξέχεαν, καὶ τὸ θερμὸν ἐπιρρυὲν Βαθύλλῳ τῷ οἰνοχοοῦντι παιδὶ ψιλὸν
2 *εἰργάσατο. τῆς κεφαλῆς γὰρ ἀπέσυρε τὸ δέρμα καὶ φλυκταίνας ἐπινωτίους ἐξήνθησεν. τίς ἄρα μοι δαιμόνων ἐπίκουρος ἐγένετο; μή ποτε οἱ σωτῆρες Ἄνακες, ὡς Σιμωνίδην τὸν Λεωπρέπους τοῦ Κρανωνίου συμποσίου, κἀμὲ τῶν τοῦ πυρὸς κρουνῶν ἐξήρπασαν.*

33 [III 69].

pag. 150

Τρικλινοσὰξ Κοσσοτραπέζῳ.

Ἐξηγόρευσα Μνησιλόχῳ τῷ Παιανιεῖ τὴν τῆς γαμετῆς ἀσέλγειαν· καὶ ὃς δέον βασανίσαι διερευνᾶν τε τὸ πρᾶγμα ποικίλως, ὅρκῳ τὸ πᾶν ὁ χρυσοῦς ἐπέτρεψεν. ἀγαγοῦσα οὖν αὐτὸν ἡ γυνὴ εἰς τὸ Καλλίχορον τὸ
2 *ἐν Ἐλευσῖνι φρέαρ ἀπωμόσατο [καὶ ἀπελύσατο] τὴν αἰτίαν. καὶ ὁ μὲν*

μοι—ἐπιχέαι] „veteres *μου καταχέαι* vel *κατασκεδάσαι*." Cob. — *ζέοντος Γ* **s. m. h.**] *ζέοντα* cett. codd. *Vulg.* **w.** — *ὕδατος*] om. *Ven.* — *εὐτρεπεῖς*] *εὐπρεπεῖς Ven.* — *ἐξέχεαν* Cob. **h.**] *ἐξέχεον codd. Vulg.* **s. m.** Aor. requiritur, cf. *ἀπεπήδησα* et *εἰργάσατο.* — *τὸ*] *τὸν Ven.* — *Βαθύλλῳ τῷ* Lud. Dindorf. in Thes. H. Steph. s. v., rec. **m. h.**] *Βαθυλωτῷ codd.*, unde *Βαθύλῳ τῷ* Bergl. **b. w. s.** — *παιδὶ*] *παῖδα Ven.* — *ψιλὸν*] „voluit, credo, *φαλακρὸν*." Cob. — *εἰργάσατο* Bergl. in vers., rec. edd. sqq. confirm. *Ven.*] *εἰργάσαντο* cett. codd. **b.** — § **2.** *ἀπέσυρε* Seil. **s. m. h.** confirm. *Ven.*] *ἀπεσύρη* cett. codd. **b. w.** — *Ἄνακες* **h.**] *ἄνακτες codd. Vulg.* **s. m.** Cf. imprimis Plut. Thes. 33. — *Σιμωνίδην*] del. Polak. cl. v. c. II 9 [III 12] § 2. Fort. recte: sq. *τὸν*, quod melius abesset, id indicare videtur. — *Λεωπρέπους* Cob. **h.**] legebatur *Λεωπρεποῦς.* — *Κρανωνίου* Bergl. *edd.* confirm. *Γ*] *Καρανωνίου* cett. codd. — *συμποσίου codd.* **s. m. h.**] om. **b. w.**

33 [III 69].

Inscr. *Τρικλινοσὰξ Ven.* **m. h.**] *Τρικλινοσάραξ Γ* **s.** qui tamen non sanum putat, *Τρικνινοσάραξ Leid.* **b.**, *Τριχινοσάραξ* Bergl. **w.** „Denotatur 'homo pulvinar farciens'." Mein., qui ad accentum cf. Arcad. p. 18, 23 ubi *βλεφαροσπὰξ* (e conject.), *νεκροβαστὰξ.* — *Κοσσοτραπέζῳ Γ Ven.* **s. m.**] *Γλωσσοτραπέζῳ Leid.* **b. w.**, unde *Κνωσσοτραπέζῳ* **h.** non male, vid. ad III 24 [III 60] inscr., sed codd. optimorum lect. non inepta videtur parasito qui in coena vapulat. Nec quicquam obstat formae. Saepius Alc. habet nomina propria e duobus substantivis composita.

§ **1.** *ὃς δέον* Bergl. *edd.*] *ὡς δέον codd.* — *διερευνᾶν τε τὸ* Bergl. **w. s.**] *διερευνᾶτο τὸ Γ, δεερευνάτο το* (sic!) *Leid.*, *δι' ἐρεύνης τὸ Ven* **m. h.**, quod tamen vix ferri possit. De synonymis conjunctis vid. ad I 13 [III 3] § 1. — *ποικίλως*] *ποικίλης Ven.* **m. h.** — *χρυσοῦς*] *χρυσὸς Ven.* — *Καλλίχορον* Wagn. **w. s. m. h.**] *Καλήχωρον Leid. Vulg.*, *Καλλίχωρον Γ,* sed cf. Hom. Hymm. in Cer. 272. — *ἐν*] „veteres omisissent." Cob. Vid. ad III 25 [III 64] § 3. — [*καὶ ἀπ.*] Cob.] *καὶ ἀπελύσατο* Wyttenb. Ep. crit. p. 59 prob. Reisk. rec. **w. s. m.**, *καὶ ἀπεδύσατο codd.* (praeter *Leid.* qui *ἀποδύσατο*) *Vulg.* et **h.** (qui falso hanc lectionem Wyttenbachio tribuit), *καὶ ἀπελούσατο* Arnald. Misc. Obss. V p. 295 prob. Metr. Verba *καὶ ἀπελύσατο* non Alciphronea esse patet ex sqq. quae iis receptis otiosa essent. Adscriptum videtur olim *ἀπελύσατο* ad *ἀπωμόσατο.* —

m. pag. 75 *ἀμογητὶ πέπεισται καὶ τὴν ὑποψίαν ἀπέβαλεν· ἐγὼ δὲ τὴν φλυαρὸν γλῶτταν ἀποτέμνειν ὀστράκῳ Τενεδίῳ τοῖς βουλομένοις ἕτοιμός εἰμι παρέχειν.*

34 [III 70].

Λιμοπύκτης Θρασοκυδοίμῳ.

s. pag. 151 *Κορύδωνι τῷ γεωργῷ συνήθης ἐπιεικῶς ἦν, καὶ τὰ πολλὰ ἐξεχεῖτο ἐπ' ἐμοὶ τῷ γέλωτι, ἀστικῆς στωμυλίας καὶ ξένης οὐ κατὰ τοὺς χωρίτας ἐπαΐων. τοῦτ' οὖν ἰδὼν ἕρμαιον ᾠήθην, εἰ τῶν κατὰ ἄστυ πραγμάτων ἀπαλλαγεὶς εἰς τὸν ἀγρὸν βαδιοίμην καὶ συνεσοίμην ἀνδρὶ φίλῳ, γεωργῷ ἀπράγμονι καὶ ἐργάτῃ, οὐκ ἐκ δικαστηρίων οὐδὲ ἐκ τοῦ σείειν κατὰ ἀγορὰν ἀδίκους ἐπινοοῦντι πόρους, ἀλλὰ γῆθεν ἀναμένοντι τὴν ἐπικαρπίαν [ἔχειν].*
2 *καὶ δῆτα διανοηθεὶς ταῦθ' οὕτω δρᾶν, ᾠκειωσάμην τὸν Κορύδωνα. καὶ στείλας ἐμαυτὸν ἀγροικικῶς, νάκος ἐναψάμενος καὶ σμινύην λαβών, αὐτοσκαπανεὺς ἐδόκουν. ἕως μὲν οὖν ἐν παιδιᾶς μέρει ἔπραττον ταῦτα,*

---

§ **2.** *ἀμογητὶ Ven.* **m.** prob. Keil. Metr.] *ἀμηγέπη* cett. codd. *Vulg.* **s.** Cob. **h.**, *ἀμέλει* Herm. cl. Luc. Hist. conscr. 29. „Non 'quodammodo' homini de fide uxoris persuasum esse dici potuit, sed 'facili opera'." Mein. qui ad *ἀμογητὶ* cf. Cinnam. Hist. I 4, cui addit Luc. Nav. 21 Keil. „*ἀμηγέπη* wird in der Regel nur da gebraucht wo man sich bei einem unvollkommnen Resultate doch beruhigen zu können glaubt." Herm., qui tamen male etiam *ἀμογητὶ* hisce verbis rejicit: „die Mühelosigkeit des Ehemannes" (sic!) „ist ziemlich gleichgültig." — *Τενεδίῳ* Bergl. edd. sqq. confirm. *Γ*] *στενεδίῳ Leid. Vulg.*, om. *Ven.* — *τοῖς βουλ.*] „Att. multo sanius *τῷ βουλομένῳ.*" Cob. Quod fort. restituendum. — *εἰμι*] „Att. omisissent." Cob. — *παρέχειν*] om. *Ven.* Putat Bergl. excidisse h. l. verba quae exstant III 22 [III 58] § 3, ubi tamen vide.

34 [III 70].

Inscr. Λιμοπύκτης Mein. Nauck. **m. h.**] *Λιμοπύστης Leid. Γ Ven.* Bergl. in latinis, rec. **s.**, (*Λιμούστης* **b.** vitio typogr. quod tamen intactum reliquit **w.**), *Λιμογεύστης* Seil., *Λιμομύστης* Metr. Ad *-πύκτης* Mein. cf. III 14 [III 50] inscr. — *Θρασοκυδοίμῳ*] *Χαλσοκυδοίμῳ Γ*, om. *Ven.* qui exhibet *Τρικλινοσὰρξ λιμοπύστης* (vid. ad inscr. ep. praeced.). In lect. cod. *Γ* aliud quid latere videtur. Fort. *Κοσσοκυδοίμῳ* vel *Κονδυλοκυδοίμῳ*: *Vulg.* enim parasito minime apta.

§ **1.** *ἐπ'* Bergl. **w. s. h.**] *ἐν codd.* et **m.** qui cf. Soph. Ant. 551 vix recte, nam ibi ut Aesch. Choeph. 222 *γελᾶν ἔν τινι* idem valet quod *ἐγγελᾶν τινι*, ut recte Nauck. et Wecklein. animadverterunt. — *ἀστικῆς* Ruhnk. ad Longin p. 260, rec. **w. s. m. h.**] *ἀττικῆς codd. Vulg.* — *οὐ κατὰ* Reisk. **m. h.**] *ἢ κατὰ codd. Vulg.* **s**, quod frustra defend. Bergl. et Nitzch. ad Plat. Ion p. 68 particulam *ἢ* suspendentes voce *ξένης*. Etiamsi *ξένης ἢ κ. τ. χ.* graece dictum esset, *ἐπαΐων* tamen sic nude positum non placeret. Del. *ξένης* Polak. jungens *ἀστικῆς κ. οὐ κ. τ. χ.* (cl. Herod. I 121 fin., Dem. Mid. 169) non male profecto, sed jungendum potius videtur *οὐ κ. τ. χ. ἐπαΐων*: 'dicacitatem urbanam non ut (i. e. melius quam) solent rustici intelligens'. Ad *ξένης* 'insolentioris' cf. Luc. V. H. I 2. — *τοῦτ' οὖν* scripsi] *τοῦτον codd. edd.* vix recte. — *τὸν* ante *ἀγρὸν*] om. *Ven.* — *σείειν κατ' ἀγορ.*] „melius *συκοφαντεῖν.*" Cob., *σοβεῖν κ. ἀγ.* **h.**, *θέειν κ. ἀ.* Metr. Verb. *σείειν* hoc sensu rhetor mutuatus esse videtur ex Antiph. VI 43. — *ἐπινοοῦντι*] *ἐπινοοῦντα Γ.* — *γῆθεν*] „pro *ἐκ τῆς γῆς.*" Cob. — [*ἔχειν*] delevi, vid. ad I 1 [I 1] § 5. — § **2.** *ἀγροικικῶς* Bergl. **s. m. h.** confirm. *Γ*] *ἀγρικῶς Vulg.* **w.** — *ἐναψ.*] *ἀναψ.*

ἀνεκτὸν ἦν καὶ μεγάλα ἀποκερδαίνειν ῥώμην, ὕβρεων καὶ ῥαπισμάτων
3 *καὶ τῆς περὶ τὰ ἐδώδιμα τῶν πλουσίων ἀνοσιότητος ἀπηλλαγμένος. ἐπεὶ*
δὲ ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν συνηθείας ἐξ ἐπιταγῆς ἐπραττετο τοὔργον, καὶ
ἔδει πάντως ἢ ἀροῦν ἢ φελλέα ἐκκαθαίρειν ἢ γύρους περισκάπτειν καὶ
τοῖς βόθροις ἐμφυτεύειν, οὐκέτ' ἀνασχετὸς ἡ διατριβή, ἀλλά μοι μετέμελε
4 *τῆς ἀλόγου πράξεως καὶ τὴν πόλιν ἐπόθουν. ἐλθὼν οὖν μετὰ μήκιστον*
pag. 152 *χρόνον οὐκέθ' ὁμοίως ἀστεῖος οὐδὲ χαρίεις ἐδόκουν, ἀλλά τις ὄρειος καὶ*
τραχὺς καὶ ἀπηχής, ὥστε αἱ μὲν οἰκίαι τῶν πλουσίων πᾶσαί μοι ⟨τὸ⟩
5 *λοιπὸν ἀπεκέκλειντο, ὁ δὲ λιμὸς τὴν γαστέρα ἐθυροκόπει. ἐγὼ δὲ αὖος*
ὢν ὑπὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἐνδείας λῃσταῖς τισι Μεγαρικοῖς, οἳ περὶ τὰς
Σκειρωνίδας τοῖς ὁδοιπόροις ἐνεδρεύουσιν, ἐκοινώνησα. ἔνθεν ὁ βίος μοι
ἀργὸς ἐξ ἀδικίας πορίζεται. εἰ δὲ λήσω ταῦτα ποιῶν ἢ μή, ἄδηλον. δέδια
δὲ τὴν μεταλλαγὴν τοῦ βίου. εἰώθασι γὰρ αἱ τοσαῦται μεταβολαὶ οὐκ εἰς
τὸ ζῆν ἀλλ' εἰς ἀπώλειαν καταστρέφειν.

35 [III 71].

s. pag. 76 **Φιλάπορος Ψιχομάχῳ.**

Λεξιφάνης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς θεασάμενός με ὀργιζόμενον πρὸς

Leid. — *ἀνεκτὸν* Reisk. Hemst. **s. m.**] *ἀνεκτὸς codd.* **b. w.**, *ἀνεκτὰ* **h.** quod tamen speciosius quam verius: subaudiendum non *ταῦτα*, verum *τὸ οὕτως* (*ταῦτα*) *πράττειν.* — *μεγάλα*] *μέγα Ven.* — *ἀποκ.*] *ὑποκ. Ven.* — *πλουσίων* Bergl. *edd.*] *μουσίων Leid.*, *μουσείων* cett. codd., *περιουσίων* Mein. cl. II 29 [III 73] § 2, ubi tamen vid. — **ἀνοσιότητος** Theod. Heysius (in Herme II p. 462) cl. III 41 [III 74] § 1, rec. **h.**] *ἀνισότητος codd. Vulg.* **s. m.** — § **3.** *ἐξ ἐπιταγῆς*] „solemnius *ἐξ ἐπιτάγματος.*" Wyttenb. bibl. crit. III p. 20. — *μετέμελε* Bergl. *edd.*] *μετέμε Leid.*, *μετάμελλε Ven.* — Post *πόλιν* add. ⟨*πάλιν*⟩ Polak. — § **4.** *μετὰ* Mein. **h.**] *ἐπὶ codd. Vulg.* **s. m.**, *ἐπὶ μηκίστῳ χρόνῳ* Bergl., post *χρόνον* suppl. *ἀπὼν* vel *ἀπογενόμενος* Seil. „*ἐπὶ μηκ. χρ.* male pro *διὰ πλείστου χρόνου*, et hoc nimium pro *διὰ χρόνου.*" Cob. Siglum librarios decepisse videtur. — *ἀστεῖος* Cob. **h.**] *δεκτὸς codd. Vulg.* **s. m.**, *ὅμοιος ἐοικὼς* Metr. „In *ΔЄΙϹΤΟϹ* latere mihi videtur *ΑϹΤЄΙΟϹ.*" Cob. — ⟨*τὸ*⟩ supplevi, vid. ad I 17 [I 14] § 3. — *ἀπεκέκλειντο*] „notabile pro *ἀποκεκλεισμένοι ἦσαν.*" Bergl. „Vitiosa haec forma. Attici *κλῇσαι* et *κέκλῃμαι*, sequiores *κλεῖσαι* et *κεκλεῖσμαι.*" Cob. Apud Alciphronem codd. ubique habent formam *κλει*, cf. IV 9 [I 37] § 3, IV 14 [II 2] § 5, fr. VI [V] § 1. Prf. *κέκλειμαι* igitur, quod noster fort. inveniebat v. c. Dem. II 16, Xen. Anab. VI 2, 8 mutare non ausus sum. — § **5.** *τῶν* ante *ἀναγκ.*] om. *Ven.* — *Μεγαρικοῖς* Bergl. *edd.* confirm. *Γ*] *μεναρικοῖς Leid.*, *μεγα . . . Ven.* — *εἰς τὸ ζῆν*] *εἰς ζημίαν* Valck. Nil mutandum videtur.

35 [III 71].

Inscr. Φιλάπορος] *Φιλόπωρος* Herel. sec. Wagn., rec. **w.**, *Φιλόπορος* Herelium voluisse opinatur Seil., ipse proponens *Φιλάπονος* vel *Φιλόχορος.* Defend. *Vulg.* Mein. cl. i. a. Lob. Path. I 147. Epistulae argumentum suadet *Φιλόχορος*, quod tamen ut Seil. ipse fatetur, „a codd. scriptura aliquantum recedit." — *Ψιχομάχῳ*] *Φιλομάχῳ Ven.*

§ **1.** *ὀργιζόμενον* add. *Γ* rec. **s. m. h.**] om. cett. codd. **b.**, qui ideo pro sq. *πρὸς* requi-

τὰς ἐν ⟨τοῖς⟩ συμποσίοις παροινίας, λαβὼν καθ' ἑαυτὸν πρῶτα μὲν s. pag. 153 *ἐνουθέτει μὴ τοιαῦτα ἐπιτηδεύειν [ἐξ] ὧν ὕβρις τὸ τέλος, ἔπειτα τοῦ φωνήματος ὡς ἔχοιμι διὰ βραχέων ἀποπειραθεὶς τῷ χορῷ τῶν κωμικῶν*
2 *συλλαμβάνει. ἐκ τοῦδε τραφησόμενον ἔφασκε καὶ ἐμέ. ἐκέλευεν οὖν ἐκμαθόντα .... Διονυσίοις τοῖς ἐπιοῦσι τὸ τοῦ οἰκέτου σχῆμα ἀναλαβόντα τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ δράματος ὑποκρίνασθαι. ἐγὼ δὲ ὀψὲ τοῦ καιροῦ καὶ φύσιν καὶ ἐπιτήδευμα μεταβαλὼν δύσκολός τις καὶ δυσμαθὴς ἐφαινόμην.*
3 *ἐπεὶ δ' οὐκ ἦν ἑτέρως πράττειν, τὸ δρᾶμα ἐξέμαθον, καὶ μελέτην ἀσκήσει ῥώσας ἕτοιμός εἰμι τῷ χορῷ συντελεῖν. σὺ δὲ ἡμῖν μετὰ τῶν συνήθων ἐπίσειε τοὺς κρότους ἵνα, κἂν τι λάθωμεν ἀποσφαλέντες, μὴ λάβῃ χώραν τὰ ἀστικὰ μειράκια κλώζειν ἢ συρίττειν, ἀλλ' ὁ τῶν ἐπαίνων κρότος τὸν θόρυβον τῶν σκωμμάτων παραλύσῃ.*

36 [III 72].

Οἰνοχαίρων Ῥαφανοχορτάσῳ.

Οὐχ οὕτως οἱ τοὺς Ἑρμᾶς περικόψαντες ἢ τὰ τῆς θεοῦ ἐν Ἐλευσῖνι

---

rebat *παρὰ*. — ⟨*τοῖς*⟩ add. Cob. **h**. — *πρῶτα*] *πρῶτον Ven.* Ad *πρῶτα* cf. III 19 [III 55] § 9. — [*ἐξ*] del. Mein. **h**. — *φωνήματος* Mein. cl. III 12 [III 48] § 1, rec. **m**. **h**] *φρονήματος codd. Vulg.* **s**. — *ὡς*] om. *Ven.* — *κωμικῶν*] *κομοδικῶν Ven.* Confert Mein. fragm. com. III p. 423. — *ἐκ τοῦδε*] *ἐκ τούτου δὲ* Bergl. rec **h**. qui in sqq. pro *τραφησόμενον* hab. *τραφήσεσθαι*. Defend. *Vulg.* Mein. vertens: 'abhinc dicebat me quoque ut ceteros gregis sui histriones, nutritum iri'. At vereor ut *τραφησόμενον* eam versionem admittat. Quod ad lectionem Hercherianam, non nego Alciphronem ita scribere potuisse, verum recipere non ausus sum. *Vulg.* igitur quamvis corruptam adhibui. Proponit *τῷ χόρῳ τ. κ. συλλαμβάνει ἐκ τοῦδε τραφησόμενον καὶ ἐμὲ* (del. *ἔφασκε* pro quo hab. *ἔφασκον Ven.*) Polak. — § **2**. Post *ἐκμαθόντα* lac. sign. posuit Mein. **m**.] del. *ἐκμαθόντα* Herch. **h**. (qui: „adscriptum olim ad *τὸ τοῦ—ἀναλαβόντα* et derivatum ex sqq. *τὸ δρᾶμα ἐξέμαθον*") sine justa causa. Melius Mein. fabulae nomen desiderat, unde *ἐκμαθόντα* ⟨*τὸν Ἀθάμαντα*⟩ Nab. — *ὀψὲ τοῦ καιροῦ* Wagn. edd. sqq.] *ὀψὲ τῷ καιρῷ Codd.* praeter *Ven.* qui *ὀψὲ* om., *ὀψὲ τῶν καιρῶν* Mein., qui tamen deinde ad *τοῦ καιροῦ* recte cf. I 3 [I 3] § 3. — *ἐπιτήδευμα codd.* **s**. **m**. **h**.] *ἐπιτήδευσιν Vulg.* **w**. — § **3**. Ante *τὸ* add. *καὶ Ven.* — „*τῷ χορῷ συντελεῖν* nove dictum pro *συναγωνίζεσθαι*." Cob. — *λάθωμεν*] *λέγωμεν* Nab. vix recte, cf. Plat. Gorg. p. 487 d. ubi etiam partic. aor. Vert. igitur 'etiamsi quicquam inscii peccaverimus'. — *λάβῃ*] *λάβο Ven.* — *ἀστικὰ*] *ἀγικὰ Leid.* — *θόρυβον* Nab. cl. Plat. Legg. IX p. 876 b, Isocr. XII 2, Dem. Mid. 14, Cob. V. L. p. 290] *θροῦν edd.* et *codd.* praeter *Ven.* qui hab. *ῥοῦν*.

36 [III 72].

Inscr. Οἰνοχαίρων] *Οἰνοχάρων* **h**., sed vid. ad III 10 [III 46] inscr. — *Ῥαφανοχορτάσῳ* Bergl. *edd.* confirm. *Γ*] *Ῥαφανοσχορτάσῳ Leid.* In *Ven.* haec est inscr. ep. sq. Indicatur 'homo qui saginatur raphano'. Ad *ῥάφανος* pro *ῥαφανίς* vid. III 26 [III 62] § 4.

§ **1**. *οἱ* post *ἢ* add. **h**. Mutatione non opus esse videtur.

s. pag. 154 *μυστήρια ἐξορχησάμενοι τὸν περὶ ψυχῆς ἀγῶνα ὑπέμειναν, ὡς ἐγὼ εἰς*
2 *χεῖρας ἐμπεσών, ὦ θεοί, τῆς μιαρωτάτης Φανομάχης. ἐπεὶ γὰρ ἔγνω*
τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα προσκείμενον τῇ Ἰωνικῇ παιδίσκῃ τῇ τὰς σφαίρας ἀναρ-
ριπτούσῃ καὶ τὰς λαμπάδας περιδινούσῃ, ὑπετόπησεν ἐμὲ πρόξενον εἶναι
τῆς κοινωνίας, καὶ διὰ τῶν οἰκετῶν ἀναρπάσασα παραχρῆμα μὲν ἐν
κυσοδόκῃ δήσασα κατέσχεν, εἰς τὴν ὑστεραίαν δὲ παρὰ τὸν ἑαυτῆς ἤγ⟨αγ⟩ε
πατέρα, τὸν σκυθρωπὸν Κλεαίνετον, ὃς τὰ νῦν δὴ ταῦτα πρωτεύει τοῦ
3 *συνεδρίου καὶ εἰς αὐτὸν ὁ Ἄρειος πάγος ἀποβλέπουσιν. ἀλλ' ὅταν τινὰ*
θέλωσιν οἱ θεοὶ σώζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βαράθρων, ὡς κἀμὲ
τοῦ τρικαρήνου κυνός, ὅν φασιν ἐφεστάναι ταῖς ταρταρείαις πύλαις, ἐξήρ-
4 *πασαν. οὐκ ἔφθη γὰρ τὰ κατ' ἐμὲ ὁ δεινὸς ἐκεῖνος πρεσβύτης τῇ βουλῇ*
m. pag. 77 *κοινούμενος, καὶ ἠπιάλῳ συσχεθεὶς εἰς τὴν τρίτην ἀπέψυξε. καὶ ὁ μὲν*
ἐκτάδην κεῖται, ⟨τὰ⟩ πρὸς τὴν ἐκφορὰν τῶν οἴκοι παρασκευαζομένων,
5 *ἐγὼ δὲ ᾗ ποδῶν εἶχον ᾠχόμην καὶ σώζομαι οὐχ ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀτλαντίδος*
[Μαίας] παιδὸς ψυχαγωγηθείς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ποδῶν καὶ τοῦ τολμήματος
τὴν ἐλευθερίας πορίσας ἀτραπόν.

ὑπέμειναν] „veteres *ἔδραμον*." Cob. — § **2.** *ἄνδρα* add. *Γ* **s. m. h.**] om. *Vulg.* **w.** — *ὑπετόπησεν*] „pro *ὑπώπτευσεν*." Cob. Sed ut *ὑποτοπεῖσθαι* hoc sensu legitur Ar. Ran. 958, Thesm. 496, ita *ὑπετόπησαν* habet Thucyd. v. c. I 20. — *κυσοδόκῃ* Cob. **h.**] *κυσοδόχῃ codd. Vulg.* **s. m.**, *κυνοδόχῃ* Reisk. Ad formam Cob. recte cf. *δωροδόκος*, *ὁδοιδόκος*, *ξυροδόκη*, *ἱστοδόκη*, ad. signif. Bergl. cf. Hesych. s. v. *κυσοχήνη* probb. Seil. Mein. Vox aliunde plane ignota. — *εἰς τὴν ὑστεραίαν*] „pro *τῇ ὑστεραίᾳ*." Cob — *ἤγαγε* Cob. **h.**] *ἦγε codd. Vulg.* **s. m.** Aor. requiritur cf. *ὑπετόπησεν*, *κατέσχεν*. — *ἀποβλέπουσιν*] *ἀποβλέπει* R. Defend. *Vulg.* Wagn. cl. II 2 [III 10] § 3, cui loco addit I 6 [I 6] § 2 Seil. Constr. ad sensum. — § **3.** *αὐτῶν—βαράθρων* Bergl. *edd.* confirm. *Ven.*] *αὐτῶν—βάθρων Leid. Γ*, *αὐτοῦ—βαράθρου* maluit Bergl. — *ὡς κἀμὲ*] *οὕτως κἀμὲ* **h.**, qui tamen deinde recte *Vulg.* revocavit. — *ταρταρείαις* **h.**] *ταρταρίαις codd. Vulg.* **s. m.**, sed cf. v. c. Eur. Herc. Fur. 907. — § **4.** *κοινούμ.* Bergl. *edd.* confirm. *Π Γ*] *κινούμ. Leid.* — *εἰς τὴν τρίτην Flor. Π Δ cod. Dorv.* rec. **m. h.**] *εἰς τὴν ἕω Leid. Γ* **b. w.**, unde *εἰς τὴν ἕνην* Dorvill. ad Chariton. p. 288, rec. **s.** cl. i. a. Arist. Ach. 172 schol. Si *ἕνην* verum est expungendum *τὴν*. — ⟨*τὰ*⟩ Cob. **h.** — § **5.** Post *ἐγὼ δὲ* omisi *ψύττα κατατείνας* (ita Dorvill. l. l. p. 421, *ψύττα κατά τινας Flor. cod. Dorv.*, *ψίττα κατά τινας Δ Π*) cum *Γ Leid.* et *edd.* Ex ep. II 21 [III 24] § 2 huc translata esse recte censet Wagn. — *ᾗ* Bergl. cl. II 19 [III 22] fin., rec. edd. sqq. confirm. *Flor. Π cod. Dorv.*] *οἷον Leid.* **b.**, *οἷ* Reisk. — [*Μαίας*] del. Hemst. — *ψυχαγωγηθείς* add. *Flor. Π cod. Dorv.* **w. s. m. h.**] om. *Leid. Vulg.* „Apud veteres est 'animo oblectatus', numquam 'ad inferos ductus'." Cob. Ad nostrum locum cf. Luc. Deor. Dial. VII 4, ubi *ψυχαγωγεῖν* idem fere ac *κατακηλεῖν*, quod etiam hoc loco intelligendum esse videtur. Cf. etiam Ar. Av. 1555, ubi vid. Kock. — *ἐλευθερίας Flor.* **m. h.**] *ἐλευθερίαν Δ Π*, *ἐλευθέραν Leid. Vulg.* **w. s.** — *πορίσας*] om. **h.** (typogr. vitio?) Expectem potius *πορισάμενος*. — *ἀτραπόν*] *ἄτροπον Flor. Π.*

37 [I 20].

m. pag. 13 s. pag. 24 **Θερμολέπυρος Ὠκίμωνι.**

Σχέτλια πεπόνθαμεν· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὖθαρ καὶ μῆτραι καὶ ἧπαρ
δρόσῳ προσεοικὸς [διὰ τὴν ἐκ τῆς πιότητος λεπτότητα] παρέκειτο, ἡμῖν
δὲ ἔτνος ἦν τὸ βρῶμα· καὶ οἱ μὲν Χαλυβώνιον ἔπινον, ἐκτροπίαν δὲ
2 *ἡμεῖς καὶ ὀξίνην. ἀλλ' ὦ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται δαίμονες, δοίητε*
παρατροπὴν τῆς ἀδίκου ταύτης τύχης καὶ μὴ τοὺς μὲν διηνεκῶς φυλάττετε
ἐν εὐτυχίᾳ, τοῖς δὲ τὸν λιμὸν συνοικίζετε ..... τῇ γὰρ φορᾷ τῆς εἱμαρμένης
s. pag. 25 *τὰ τοιαῦτα κατηνάγκασται. ἄδικα πάσχομεν πρὸς αὐτῆς οἱ λεπτῇ καὶ στενῇ*
κεχρημένοι τῇ τύχῃ.

38 [I 21].

Κωνωποσφράντης Ἰσχνολίμῳ.

Ἀνεμιαίους ἐλπίδας ἔσχον ἐπὶ τῷ μειρακίῳ Πολυκρίτῳ. ᾤμην γὰρ

---

37 [I 20].

Inscr. *Ὠκίμωνι*] *Ὠκίμονι* **A**. — *λέπυρον* '(frugum) folliculus', ad *ὤκιμον* (herbae genus) cf. Athen. XIII p. 567 c. *Ven.* h. l. habet inscr. ep. praeced.

§ **1.** *δρόσῳ*] *χρυσῷ* Reisk. — [*διὰ—λεπτότητα*] Pierson. Veris. p. 94, quem secuti sunt **m. h.** Pro *πιότητος* (ut *Γ* **w. s. m. h.**) hab. *ποιότητος* cett. codd. *Vulg.*, pro *λεπτότητα* voluit *λιπαρότητα* Bergl. (qui etiam conjecit *λεπτότ.* esse servandum et *καὶ* delendum), *λευκότητα* Gesnerus prob. Pierson. l. l., *στιλπνότητα* Reisk. (qui pro *δρόσῳ* scripserat *χρυσῷ*), *λειότητα* Mein. — *παρέκειτο*] *προέκειτο* mrg. *Leid.* — § **2.** *μοιραγέται*] *μοιρίδιοι* Herch. vix recte. Ad synonymorum conjunctionem cf. I 13 [III 3] init. — *παρατροπὴν*] *παράτροπον* *Urb.* *Γ*, [*παρα*]*τροπὴν* Herch. fort. recte, sed mutare non ausus sum. — *διηνεκῶς φ. ἐν εὐτ.* *Γ* *Ven.* **m. h.**] *διηνεκῶς φ. εὐτ.* *Urb.*, *διηνεκεῖ φ. εὐτ.* *Leid.* *Vulg.* **s.**, *διηνεκεῖ φ. ἐν εὐτ.* *K*, *ἐν διηνεκεῖ φ. εὐτ.* aut *διηνεκῶς φ. ἐν εὐτ.* Seil., *διηνεκεῖ* verum esse censet Herm. Optimos codd. sequi malui. — *τοῖς δὲ—συνοικίζετε* Seil. **s. m. h.** confirm. *Π* et *Γ* *Urb.* (qui tamen omittunt *τὸν*)] *τοῖς δὲ τὸν λοιμὸν συν.* cett. codd. praeter *Leid.* qui *τοὺς δὲ τῷ λοιμῷ συν.* quod rec. **b. w.** — Post *συνοικίζετε* lac. sign. posui cum Reisk. Polak. et **m.** Supplet ⟨*ἀλλ' οὐκ ἐνδέχεται*⟩ Reisk., ⟨*εἰ δέ τις ἐρεῖ·*⟩ posita virgula post *κατηνάγκασται* Polak. Legit *συνοικίζετε· χαλεπῇ γὰρ* om. lac. sign. Herch. **h.** — *τῇ γ. φορᾷ—κατηνάγκασται* *Γ* *Urb.* **s. m. h.** (qui tamen *χαλεπῇ* pro *τῇ*)] *τῇ γ. φθορᾷ—κατηνάγκασθαι* *Ven.*, *ἡ γ. φορὰ—κατηνάγκασται* **A** *Π* *M*, *ἡ γ. φ.—κατηνάγκασθαι* **C** *Δ* *K*, *ἡ γ. φ.—κατηνάγκασεν* *Leid.* *Vulg.* **w.** „*ἡ γὰρ φ.* cett. est prosopopoeia desperantis." Reisk. — *αὐτῆς*] *αὐτοῖς* *Ven.* — *στενῇ*] *συνετῇ* *Ven.* — *τῇ* ante *τύχῃ* add. **A** *Γ* *cod. Dorv.* *Π* *M* **s. m. h.**] om. *Leid.* *Ven.* *Vulg.* **w.**

38 [I 21].

Inscr. *Κωνωποσφράντης*] *Κονοποσφρ.* **A**, *Κωνοποσφρ.* *Δ* *M*, *Κωνωποσφάντης* *Leid.* **C**, *Καπνοσφράντης* Nauck. cl. III 13 [III 49] inscr. fort. recte. — *Ἰσχνολίμῳ* **s. m. h.** et *codd.* praeter **A** qui *Ἰσχνολαίμῳ*, et **C** qui *Ἰσχολίμῳ* quod rec. *Vulg.* **b. w.**, *Ἰσχαδολίμῳ* vel potius *Ἰσχαδολύμᾳ* (cl. III 17 [III 53] inscr.) Nauck. sine ulla causa: „nomen parasito conveniens a macritudine et fame." Bergl. recte. Ad *ἰσχνὸς* cf. imprimis Plat. Legg. II p. 665 e. — Haec inscr. om. *Ven.*, in *Ven.* 2 autem legitur *Φιλάπορος Φιλομάχῳ* (vid. ad III 35 [III 71] inscr.).

§ **1.** *ἔσχον*] *ἔχων* *Ven.*, *ἔχω* *Γ* *Urb.* *Ven.* 2.

αὐτόν, εἰ τεθναίη αὐτῷ ὁ πατήρ, χύσιν ἐργάσεσθαι τῆς οὐσίας πολλὴν καὶ ἀδηφαγοῦντα καὶ καθηδυπαθοῦντα μετά τε ἡμῶν μετά τε τῶν ἑταιρῶν ὅσαι κατὰ τὴν ὥραν πρωτεύουσιν [ἐξαντλοῦντα ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πολὺ τῆς
2 *οὐσίας]. ὁ δέ, ἐπειδὴ κρίνον αὐτῷ ὁ γεννήσας ἐγένετο, σιτεῖται μὲν τῆς*
s. pag. 26 *ἡμέρας ἅπαξ, καὶ τοῦτο ὀψὲ τῆς ὥρας ἡλίου λοιπὸν ἀμφὶ τροπὰς τὰς εἰς δύσιν ἔχοντος· σιτεῖται δὲ οὐδὲν τῶν πολυτελῶν ἀλλ' ἄρτον τὸν ἐξ ἀγορᾶς, καὶ ὄψον, εἴ ποτε εὐημερίας ἡμέραν ἐπιτελοίη, δρυπετεῖς ἢ φαυλίας.*
3 *διαμαρτὼν οὖν τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἐλπίδος οὐκ οἶδ' ὅ τι καὶ δράσαιμι. εἰ γὰρ ὁ τρέφων δεῖται τοῦ θρέψοντος, τί ἂν εἴη ὁ τρέφεσθαι ὀφείλων; λιμώττοντα δὲ λιμώττοντι συνεῖναι διπλοῦν τὸ βλάβος. ἔρρωσο.*

εἰ τεθναίη αὐτῷ ὁ πατήρ Bergl. *edd.*] *ἢ* (sic!) *τεθνάναι ἢ αὐτῷ ὁ π. codd.* praeter *Ven.* 2 (qui *ἢ τεθνᾶναι ἢ* et tum omissis ceteris *ἀδδηφαγοῦντα*) et *Leid.* (qui *ἢ τεθνάναι ἢ αὐτῷ τὸν πατέρα* quod rec. **a.**) — *ἐργάσεσθαι* Bergl. prob. Mein. rec. **h.**] *ἐργάσασθαι codd. Vulg.*, ⟨*ἂν*⟩ *ἐργάσασθαι* **s. m.** ex altera Bergleri conj. — *πολλὴν*] *πολλάκις Γ Urb.* — *ἀδηφ.*] *ἀδδηφ. Γ Urb.* **s.**, sed cf. v. c. Soph. Philoct. 313, Theocr. XXII 115. Voluit *καταδηφαγοῦντα* Bergl., quod compositum aliunde ignotum est. — *καὶ καθηδ.* om. *K*, ubi tamen in mrg. manu aliena additum. — *τῶν*] om. *Γ.* — *ὅσαι* inter *ὥραν* et *πρωτ.* hab. *Ven.* — [*ἐξαντλ.—οὐσίας*] del. **m. h.** Pro *ἐξαντλοῦντα—ἢ τὸ πολὺ* hab. *ἐξαντλοῦν τὸ πολὺ Urb.*, *ἐξαναλοῦν τὸ πολὺ Γ* **s.**, *ἐξαντλῆσαι τὸ πολὺ Ven.* et *Ven.* 2, quae omnia videntur mera librariorum conamina ad jungenda haec cum reliquis Frustra *δαπανῆσαι τ. π. τῆς οὐσ.* Lennep. ad Phalar. p. 295. — § **2.** *κρίνον—ἐγένετο* **m. h.**] *κρίνων—ἐγένετο Leid. Vulg.*, *Κρίνων—ἐγένετο* **A C** *Flor. Π Ven. Δ*, *Κρίνων—ἐξεγένετο Γ Urb.* **s.**, *Κρίτων—ἀπεγένετο* Heringa Obss. p. 291 rec. **w.**, *κλινῶν—ἐξεγένετο* Reisk., *Γνίφων* vel *Κνίφων* Seil., *καὶ ῥᾴων—ἐγένετο* Bergl. Ad *κρίνον* Mein. cf. Hesych. s. v., Zenob. IV 18, Menand. fr. inc. 504, Athen. VI p. 253 f ubi *ἢ κρίνον ποιήσει* legendum censet (hoc vix recte). — *ὀψὲ τῆς ὥρας* Valck. ad Ammon. p. 78 rec. **s. m. h.**] *ὀψὲ* vulgo ante *τῆς ἡμέρας* legebatur. — *λοιπὸν* 'jam'. Vid. ad I 17 [I 14] § 3. — *ἀμφὶ τροπὰς τ. εἰς δ. ἔχ. Γ Urb.* **s. m. h.**] *ἀμφὶ .... εἰς δύσιν Δ Π K M*, *ἀμφὶ εἰς δύσιν* **C**, *ἀμφὶ δύσιν Flor.* **A** *Vulg.* Haec omnia a *καὶ τοῦτο* ad *ἔχοντος* om. *Ven.* 2, unde „fort. delenda" censet Mein. sine justa causa. Liber ille *Ven.* 2 pessime exaratus in unica hac quam habet Alciphronea epistula versum totum etiam om. § 1. — *ἔχοντος*] *ἔχοντα Urb.* — *τὸν* post *ἀρτὸν* om. *Γ Ven.* 2 **m. h.**, qui tamen deinde restituit. — Ante *εἴ ποτε* add. *καὶ* **h.** male, ut ipse postea vidit. — *εὐημερίας ἡμέραν*] *εὐημερίαν* Mein., sed vid. ad I 13 [III 3] § 1 et II 10 [III 13] § 2. — *δρυπετεῖς* Meursius lect. Att. VI 7 et Perizonius, rec. **b. w.** confirm. *Δ* mrg. *Leid.*] *δοριπετεῖς* **A**, *δορυπετεῖς Leid.* **C** *Vulg.*, *δρυπέπεις Urb. Γ Ven.*, *δρυπεπεῖς Π* **s. m. h.** Siquis formam *δρυπεπεῖς* praeferet non valde refragabor. — § **3.** *ταύτης*] om. **C.** — *δράσαιμι*] *δράσω* **h.**, sed non curat Alc. eam legem, vid. ad II 3 [I 24] § 2. — *θρέψοντος*] *θρέψαντος Ven.* 2 *Leid.* **a.** — *τί*] *τίς Γ Urb.* **s. m.** Recte Cob. efert *τί γένωμαι* et *οὐδέν εἰμ' ἄρα.* — *λιμ. δὲ λιμ. Γ Π Δ K* **A** *M* **C w. s. m. h.**] *λιμ. δὴ λιμ. Urb.*, *λιμ. λιμ. cod. Dorv. Ven.*, *λιμώττοντι δὲ* (om. *λιμώττοντα*) *Leid. Vulg.* — *τὸ*] om. *Ven.* **m.**, sed vid. ad I 9 [I 9] § 2. — *βλάβος Γ Urb. Ven. Flor. Π Ven.* 2 **s. m. h.**] *βάρος* **A** *Δ Vulg.* — *ἔρρωσο* add. *Flor. Π Δ M K* **s. m.**] om. cett. codd. *Vulg.* **b. w. h.**

39 [I 22].

m. pag. 14

Γέμελλος Εὐβούλῳ.

Παρέκειτο μὲν ἡμῖν ὁ Γέλωνος τοῦ Σικελιώτου πλακοῦς ἐπώνυμος. ἐγὼ
δὲ καὶ τῇ θέᾳ μόνον πρὸς τὰς καταπόσεις εὐτρεπιζόμενος εὐφραινόμην·
μέλλησις δὲ ἦν πολλή, περιστεφόντων ⟨τῶν⟩ τραγημάτων τὰ πέμματα·
ἦν δὲ ὁ καρπὸς τῆς πιστάκης καὶ βάλανοι φοινίκων καὶ κάρυα τῶν ἐλύτρων
2 *ἐξῃρημένα. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα ἕκαστα ἐχθρὰ βλέπων ἀνέμενον ἐπαφήσειν*
s. pag. 27 *ἐμαυτὸν ἐγχανὼν τῷ πλακοῦντι. οἱ δὲ καὶ τὸ ἐντραγεῖν ἐπὶ μήκιστον*
ἐξέτεινον καὶ ⟨τῆς⟩ κύλικος συνεχῶς περισοβουμένης διατριβὰς καὶ μελ-
3 *λησμοὺς ἐνεποίουν, καὶ ὥσπερ ἐκ συνθήματος τὴν ἐμὴν ἀναρτῶντες*
ἐπιθυμίαν ὁ μέν τις κάρφος λαβὼν ἐξεκάθαιρε τὰ ἐνιζάνοντα τῶν βρωμάτων
τοῖς ὀδοῦσιν ἰνώδη, ὁ δὲ ὑπτιάσας ἑαυτὸν οἷος ἦν ὕπνῳ κατέχεσθαι μᾶλλον
ἢ τῆς τραπέζης φροντίζειν· εἶτα ἄλλος ἄλλῳ διελέγετο, καὶ πάντα μᾶλλον
ἐπράττετο ἢ ὁ ἡδὺς ἐκεῖνος καὶ ποθητὸς ἐμοὶ πλακοῦς εἰς ἀπόλαυσιν ἤγετο.

---

39 [I 22].

Inscr. Γέμ. Εὐβ. Γ Π Δ **A C** *K* **s. m. h.**] *Εὐβ. Γεμ. Vulg., Γέλος Εὐβ. Ven.*

§ **1.** *μὲν*] om. *Ven.* — *ὁ Γέλ. τ. Σ. Γ Urb. Ven.* **A s. m. h.**] *ὦ γέλλων ὀστοῦ* cett. codd. *Vulg.* **w.**, „*ἴσως ὦ Γέμελλε ναστοῦ*" mrg. *Leid.*, *ὦ Γέμελλε ναστὸς ὁ τοῦ Σικελιώτου πλακοῦς ἐπών.* La Croz. prob. Bergl. (cl. Poll. VI 11 § 78), qui ipse cogitaverat de *ὦ Γέμελλε, ὁ τοῦ Σικελιώτου πλακ. ἐπών.* quod tamen deinde abjecit, *ὦ Γέμελλε Γέλων ὁ τοῦ Σικελιώτου* Perizonius. Ad lect. receptam Mein. cf. Anecd. Oxon. (Cramer.) III p. 168, cui Herch. add. Anonym. ap. Haupt. in Ind. Schol. Univ. Berol. a. 1871—72 p. 9. „Patriae Gelonis notatio fort. glossatori debetur." Mein. sine justa causa ut videtur. — *καὶ* ante *τῇ*] om. *Ven.* — *εὐφρ. Γ Urb. Π* **s. m. h.**] *ηὐφρ.* cett. codd. *Vulg.* Vid. ad II 1 [III 9] § 1. — *περιστεφόντων ⟨τῶν⟩ τραγημ.* scripsi] *τῶν* om. *edd.*, *περιστρεφόντων τρανημ. Urb.*, *περιτρεφόντων τραγ. Ven.*, „*ἴσως περιστεφῶν τῶν τραγημ.*" mrg. *Leid.*, „*ἴσως περισσῶν τῶν*" mrg. *Γ.* — *ὁ* ante *καρπὸς* om. *Γ Urb.* — § **2.** *ταῦτα*] *αὐτὰ* **h.** sine justa causa. — *ἕκαστα*] om. *Ven.* — *τῷ*] *τὸ Ven.* — *ἐντραγεῖν*] *τραγεῖν Ven.* — *ἐπὶ μήκ.*] *ἐπὶ μέγιστον Γ Urb.* — *ἐξέτεινον* Cob. **h.**] *ἐξέτειναν codd. Vulg.* **s. m.** — *⟨τῆς⟩* **h.** — *συνεχῶς Γ Urb. Ven.* **s. m. h.**] *συνεχὲς Flor. Vulg.* — *περισοβουμένης*] *περισοβούσης* **h.**, sed vid. ad III 19 [III 55] § 6. — *μελλησμοὺς* Bergl. edd. sqq. confirm. *Γ Urb*] *μελισμοὺς* cett. codd. *Vulg.* — § **3.** *ἐνεποίουν, καὶ* **h.**] *ἐνεποίουν. τέλος codd.* cett. edd. Recte vidit Herch. illud *τέλος*, h. l. ineptum, ortum esse e sq. *τέλος.* — *ἰνώδη*] *οἰνώδη Ven.* — *ὁ δὲ* Bergl. *edd.* confirm. *Δ K*] om. *Vulg.* — *ὕπνῳ κατέχ.*] *ὕπνου κατάρχεσθαι* Nab. quod speciosum quamquam Alc. *κατάρχεσθαι* eo sensu non iterum usurpat. — *ἄλλος ἄλλῳ διελ.*] *ἄλλος ἄλλο τι διελ.* Nab. sine justa causa. Vertit 'alius alia in re occupatus erat' Mein. vix recte. Hoc enim Gemellus dicit: 'convivae minime cogitabant de edenda illa placenta suavissima, immo sermones serebant." — *ἐπράττετο*] del. Nauck. Nab. **h.** Malui in sqq. ex cod. **A** recipere *ἤγετο* pro *Vulg. ἤρχετο.* — *ἐμοὶ Γ Flor. Ven.* probb. Seil. Mein.] *ἡμῖν* cett. codd. *edd.* Jungendum cum *ποθητός.* — *ἤγετο* **A**] *ἤχετο M*, *ἤρχετο* cett. codd. *edd.* „Apud omnes veteres *ἠρχόμην* est 'incipiebam'." Cob.

4 *τέλος, ὡς εἰκός, οἱ θεοὶ κατοικτείραντες τὸ κατάξηρον τῆς ἐμῆς ἐπιθυμίας*
μόλις ποτὲ ἱμείροντά με τοῦ πλακοῦντος ἀπογεύσασθαι παρεσκεύασαν.
ταῦτά σοι γράφω οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς ἡδέσιν ἡσθείς, ὅσον ἐπὶ τῇ παρολκῇ
τῆς βραδυτῆτος ἐκτακείς.

40 [I 23].

Πλατύλαιμος Ἐρεβινθολέοντι.

Οὐπώποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμεινα τοιοῦτον χειμῶνα. οὐ γὰρ
μόνον ἐκ παραλλήλου φυσῶντες, μᾶλλον δὲ φύρδην φερόμενοι κατεκτύπουν
. 28 *ἡμῶν οἱ ἄνεμοι, ἀλλ' ἤδη καὶ χιὼν πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος φερομένη*
πρῶτον μὲν τοὔδαφος ἐκάλυπτεν, ἔπειτα οὐκ ἐπιπολῆς ἀλλ' εἰς ὕψος
ἤρετο τῆς νιφάδος χῦμα πάμπολυ, ὡς ἀγαπητὸν εἶναι τὸ θύριον ἀνοίξαντα
2 *τῆς οἰκίας τὸν στενωπὸν ἰδεῖν. ἐμοὶ δὲ οὔτε ξύλον οὔτε ἄσβολος παρῆν.*
πῶς γὰρ ἢ πόθεν; ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων.
ἐβουλευσάμην οὖν Ὀδύσσειον βούλευμα δραμεῖν εἰς τὰς θόλους [ἢ τὰς
. 15 *καμίνους] τῶν βαλανείων. ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖσε συνεχώρουν οἱ τῶν ὁμοτέχνων*

Quamquam *ἠρχόμην* formam quod attinet in Alciphrone ferri potest (cf. v. c. fragm. V [VI] § 15), post *ἐπράττετο* tamen praestat lectio cod. **A**. — § **4.** *ὡς εἰκός Γ Urb.* **s. m.**] *οἷα εἰκός Vulg.* **A**, *ὡς* om. *Ven.*, del. verba **h.** fort. recte. — *τῆς βραδυτῆτος*] del. **h**. Ad defendendam *Vulg.* Mein. laudat Plat. legg. IV 723 d (male apud eum 712 a legitur). Fort. tamen cum Herch. delendum *τῆς βραδ.*

40 [I 23].

Inscr. *Ἐρεβινθολέοντι*] *Ἐρεβινθοφλέοντι* Reisk. Seil. (qui etiam *Ἐρεβινθοπνέοντι*), *Ἐρεβινθολέποντι* **m.**, sed recte Herch. cl. *ὀσπριολέων* vulg. restituit vertens 'Erbsenwürger, Erbsenfresser'. „Der Parasit trägt passend den Namen eines Unkrauts."

§ **1.** *ἐκ παραλλήλου Flor.* **s. m. h.**] *ἐκ παραλλή... K, ἐκ παραλλήλων Vulg.* — *φύρδην*] *σύρδην Flor.* Oppositum *τῷ 'ἐκ παραλλήλου'*. Vert. 'turbidi, discordes inter se'. — *ἡμῶν*] *ἡμῖν* **A**, *ἡμᾶς* **h**. „certum est Graecae linguae et rationem et usum postulare *ἡμᾶς*." Cob., qui tamen dubitat num auctoris an scribarum vitium sit. Defend. *Vulg.* Herm., qui ad *καταυλεῖν* c. gen. confert Plat. legg. VII p. 790 e. Distinguendum censet *καταβοᾶν τινα* 'niederschreien' a *καταβοᾶν τινος* 'verschreien'. *καταβροντᾶν τινα* 'niederdonnern' a *καταβροντᾶν τινος* 'entgegendonnern'. Cum autem nostro loco *κατακτυπεῖν* significet 'entgegenheulen', genitivum servandum putat. — *ἐπιπολῆς*] *ἐπιστολῆς Leid.* — *ἤρετο* Mein. **h.**] *ἤρετο Vulg.* **s. m.** — *χῦμα*] *χύμα* contra codd. **m.**, qui tamen postea corr. — Ad *ὡς* pro *ὥστ'* vid. I 9 [I 9] § 2. — *θύριον* Mein. **h.**] *θυρίον codd.* cett. edd. — § **2.** *ἐμοὶ δὲ*] om. *Flor.* — Post *εἰσεδύετο cod. Dorv.* inserit *λεπτὸς*, quod non improbat Mein. Ex uno codice recipere nolui, neque *λεπτὸς κρυμὸς* valde placet. — *ὀστέων*] *ὀστῶν* **h**. Mutare talia non ausus sum. — *τὰς cod. Dorv. Π Δ* **A** *M* **s. m. h.**] *τοὺς Vulg.* — [*ἢ τὰς καμίνους*] Cob. prob. Herm., om. **h**. „*θόλοι* gehören den Bädern, *κάμινοι* den Schmiedwerkstätten (*χαλκείοις*) an." Herm. — *ἐκεῖσε*] *ἐκεῖ* **A h**. Ad *ἐκεῖσε* cf. III 24 [III 60] § 1.

περὶ ταὐτὰ κυλινδούμενοι· καὶ γὰρ αὐτοὺς ἡ παραπλησία θεὸς ἠνώχλει
3 *[Πενία]. ὡς οὖν ᾐσθόμην οὐκ εἶναί μοι εἰς ταύτην εἰσιτητόν, δραμὼν ἐπὶ τὸ Θρασύλου βαλανεῖον [ἰδιωτικῆς οἰκίας], εὗρον τοῦτο κενόν, καὶ καταβαλὼν ὀβολοὺς δύο καὶ τὸν βαλανέα τούτοις ἵλεων καταστήσας, ἐθερόμην ἄχρις οὗ τὸν νιφετὸν πηγυλὶς διεδέξατο, καὶ ὑπὸ τοῦ κρύους τοῦ μεταξὺ διεροῦ παγέντος πρὸς ἀλλήλους ἐδέδεντο οἱ λίθοι. μετὰ δὲ τὸ ἀποβρράσαι τὸ δριμὺ προσηνὴς ὁ ἥλιος ἐλευθέραν μοι τὴν πρόοδον καὶ περιπάτους ἀνειμένους ἀπέφηνεν.*

41 [III 74].

m. pag. 77
Φρυγοκοίλης Βορβοροζώμῳ.

s. pag. 156 *Ὑβρίζεσθαι πρὸς τοῦ τρέφοντος, εἰ καὶ ἀνόσιον, φορητόν, ἅπαξ ἐκδόμενον τὸ σῶμα τοῖς προπηλακίζειν ἐθέλουσιν ἕνεκα τῆς ἀθεμίτου γαστρός· τὸ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν συμπαρόντων, πολλῷ βαρύτερον· τὸ δὲ μὴ μόνον*

περὶ ταὐτὰ Mein.] *περὶ ταῦτα codd. edd.* — *κυλινδούμενοι* mrg. *Π Vulg.* **h.**] *ἠλινδούμενοι Π Δ* **C** *K M*, *ἐλινδούμενοι* **A**, *ἀλινδούμενοι* **s. m.**, sed vid. ad II 5 [I 26] § 3. — *ἠνώχλει Flor. Π Δ M* **C** *K* Seil. **m.**] *ἠνόχλει Vulg.* **s. h.** — *[Πενία]* del. Cob. prob. Polak. — § **3.** *εἰσιτητόν*] *εἰσιτητέον* **A w.** — *ἐπὶ τὸ Θρασύλου* **s. m. h.**] *ἐπὶ Θρασύλου* **C**, *ἐπὶ τὸ Θρασύλλου Vulg.*, *τὸ ἐπὶ Θρασύλου Flor. Π Δ K* **A** *M.* — *[ἰδιωτικῆς οἰκίας]* del. **h.** Debentur verba librario aut lectori. — *κενὸν*] *κενότερον* mrg. *Π.* — Post *νιφετὸν* omisi *μὲν* cum **A m. h.** — Ante *πηγυλὶς* add *ἡ* Cob. sine justa causa. — *ἀλλήλους*] *ἀλλήλοις Leid.* — *τὴν*] om. *Flor.* — *πρόοδον* Bergl. edd. sqq. confirm. *codd.* praeter *Flor.* **A**, qui *πρόσοδον* ut *Vulg.* — *ἀνειμένους* Bergl. edd. sqq. confirm. *Flor.*] *ἀνειμένως* cett. codd. *Vulg.* — *ἀπέφηνεν Vulg.* **s. m. h.**] *ὑπέφηνεν codd.*

41 [III 74].

Inscr. Φρυγοκοίλης Βορβοροζώμῳ Bast. **m. h.** *Ven.*] *Φριγοκοίλης Βορβ. Leid. Vulg.*, *Φριγοκείλης Βορβ. Γ*, *Φρικοκοίλης Βορβ.* Bast. altera conj. quod rec. **s.**, qui ipse *Σφριγοκοίλης* conjecerat, *Φρικοκοίτης* vel *Ῥιγοκοίτης Βορβ.* Mein., *Φυσίκιλλος Βολβοζώμῳ* Metr. Vertit nomina recepta Bast. 'qui a les entrailles frites' et 'potage d' ordure', sed non valde placent. Recte tamen Mein. etiam *Φρικοκοίλης* reprehendit, quod *Φρικοκοιλίας* formandum fuisset. Fort. hoc ipsum *Φρικοκοιλίας* verum est, nam quae Mein. ipse proponit non magis arrident, et *Φυσίκιλλος* (ut Metr.) nimis recedit a codd. lect. Quod ad *Βορβοροζώμῳ*, fort. revera Alc. ita scripsit, quamquam *Βολβοζ.* Metr. non male.

§ **1.** Haec epistula non Alciphronis videtur Seilero quia verba § 1 „parum Alciphroneam orationem sapiunt." Fort. recte. — *ἐκδόμενον*] *ἀποδόμενον Ven.* **m.** cl. III 9 [III 45] fin. Propter unum *Ven.* minime *Vulg.* rejicienda erat praesertim cum optimum praebeat sensum, ut ipse Mein. concedit. — *προπηλ.*] *προσπηλ. Leid.* — *ἀθεμίτου Ven.* **m. h.**] *ἀθεμίστου* cett. codd. *Vulg.* **s.** — *καὶ* ante *ὑπὸ* om. *Ven.* — *συμπαρόντων*] *συμπινόντων* **h.** Nulla mutatione opus esse videtur. — *μόνον*] *μόνων Urb.*

2 *ὑπὸ τούτων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἰταμωτέρων οἰκετῶν, ἔτι χαλεπώτερον. εἰ δὲ προσθείην καὶ τὰς θεραπαινίδας κιχλιζούσας καὶ μωκωμένας καὶ γέλωτα τὴν ἡμετέραν ἀτυχίαν ποιουμένας, τότε σχετλιάζων καθ' Ὅμηρον ἀποδυσπετῶ. τοῦτο γὰρ Αὐτόχθονος ἤκουσα τοῦ γραμματικοῦ ποτε καὶ μνήμῃ συνέχω 'Ζεῦ πάτερ· οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος'. ὀλέθριοι γὰρ ἀληθῶς οἱ δαίμονες οἱ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν πρυτανεύοντες, ἵν' ἐγὼ μὲν ὑπομένω κινδύνους ἀλγεινούς, γέλωτος δὲ ὑπόθεσις τοῖς χειρίστοις τἀμά.*

---

§ **2.** *καὶ* ante *τὰς* om. *Ven.* — *κιχλιζούσας*] *καὶ χλιζούσας Leid.* — *καὶ γέλωτα— ποιουμένας*] om. *Leid.* — *σχετλιάζων* **m. h.**] *σχέτλια codd. Vulg.* **s.** sine sensu. — *Αὐτόχθονος* Bast. **s. m. h.**] *αὐτόχθονος codd. Vulg.*, quod non improbat Bast. mutato *ἤκουσα τοῦ* in *ἤκουσά του.* — *Ζεῦ πάτερ*] Hom. Il. III 365. — *ἐφ' ἡμῖν*] *ἔφη Leid.* – *γέλωτος ὑπόθεσις*] „Ath. dicebant *γέλως*. Praeterea *ὑπόθεσις* pro 'argumentum' et 'materia' novicium est." Cob., qui praeterea post *ὑπόθεσις* add. *ἦ*, recte ut videtur.

LIBER IV.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ.

1 [I 29].

m. pag. 17
s. pag. 34

Γλυκέρα Βακχίδι.

Ὁ Μένανδρος ἡμῖν ἐπὶ τὴν τῶν Ἰσθμίων θέαν εἰς τὴν Κόρινθον ἐλθεῖν βεβούληται· ἐμοὶ μὲν οὐ κατὰ νοῦν· οἶδα[ς] γὰρ οἷόν ἐστιν ἐραστοῦ τοιούτου καὶ βραχὺν ἐστερῆσθαι χρόνον. ἀποτρέπειν δ' οὐκ ἐνῆν μὴ πολ-
2 *λάκις ἀποδημεῖν εἰωθότα. οὐδ' ὅπως αὐτὸν παρεγγυήσω μέλλοντα ἐπιδημήσειν ἔχω, οὐδ' ὅπως μή, βουλόμενόν γε σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ· κἀμοί τινα φέρειν φιλοτιμίαν τοῦτο λογίζομαι· οἶδε γὰρ τὴν οὖσαν ἡμῖν*
3 *ἑταιρίαν πρὸς ἀλλήλας. δέδοικα δέ, ὦ φιλτάτη, οὐ σὲ τοσοῦτον — χρηστο-*

---

1 [I 29].

Inscr. *Γλυκέρα*] Secundum Herod. (Arcad.) 101 (quem locum jam attulit Bergl.) *Γλυκερὰ* scribendum est; quia tamen in codd. Alciphroneis ubique id nomen *παροξύνεται* nil mutavi.

§ **1.** *ἡμῖν* Bergl. **w. h.**] *ἡμῶν codd.* cett. edd. „alias dicendum fuisset *ὁ Μένανδρος ὁ ἡμέτερος.*" Bergl. Fort. Alc. id ipsum scripsit. — *οἶδα[ς]* Cob. **h.** Secundae personae hic locus non esse videtur. — *ἐστερῆσθαι* Mein. Cob.] *ὑστερῆσαι codd. edd.*, quod frustra defend. Herch. cl. Lob. ad Ajac. 782. „possis etiam *στέρεσθαι.*" Cob. — *εἰωθότα*] *εἰωθότας Ξ Φ Flor.*, unde *εἰωθότος* **m.**, qui de structura cf. Vindic. Strab. p. 19. Sed *Vulg.* recte a Cob. restituta videtur. — § **2.** *παρεγγυήσω*] *παρεγγυῆσαι* **A**, *παρ' ἐγυήσω* (sic!) *Ξ*, ⟨*σοι*⟩ *παρεγγυήσω* Reisk., sed *Vulg.* integra est. — *ἐπιδημήσειν*] *ἐπιδημεῖν*? Non iterum apud Alc. *μέλλειν* cum inf. fut. — Sqq. quae in *Vulg.* interpunctione carebant, recte distinxit Bergl., qui deinde pro *Vulg.* *ἀπὸ* restituit *ὑπὸ* quod rec. edd. sqq. confirm. *Ξ Φ Π Δ* **A**. Eodem auctore *γε* post *βουλόμενον* inserui expuncto *αὐτὸν,* quod post praeced. *αὐτὸν* vix ferri possit. — *φέρειν* Bergl. rec. edd. sqq. confirm. *Ξ Φ Π Μ* **C** *Δ*] *φέρει Vulg.*, quod retinuit Reisk. locum frustra ita refingens: *ὑπὸ σοῦ. κἀμοί τινα φέρει φιλοτιμίαν τοῦτο λογιζομένῃ*, vel *ὑπὸ σοῦ, κἀμοί τινα φέρῃ φιλοτιμίαν τοῦτο, ἐκλογίζομαι.* Praeter lect. rec. Bergl. etiam proposuit *κἀμοί τινα φέρει φιλοτιμίαν τοῦτο, ὃ λογίζομαι.* — *οἶδε* Cob. **h.**] *οἶδα codd. Vulg.* **s. m.** „sine sensu." Cob. — *ἑταιρίαν*] *ἑταιρείαν Ξ* quod mavult Nauck. cl. IV 14 [II 2] § 7 ubi *ἑταιρείαν codd. edd.* At sensus ideoque etiam forma vocis in utroque loco diversa est. — *ἀλλήλας*] *ἀλλήλαις* in Menandreis ed. Mein. p. 341 typogr. vitium esse videtur. — § **3.** *σὲ* post *οὐ* add. *edd.* ex **A**] om. cett. codd. — *χρηστο-*

35 *τέρῳ γὰρ ἤθει κέχρησαι τοῦ βίου — ὅσον αὐτὸν ἐκεῖνον. ἐρωτικὸς γάρ*
ἐστι δαιμονίως, καὶ Βακχίδος οὐδ' ἂν τῶν σκυθρωποτάτων τις ἀπόσχοιτο.
4 *τὸ μὲν γὰρ δοκεῖν αὐτὸν [οὐκ] ἔλαττον τοῦ σοὶ ἐντυχεῖν ἢ τῶν Ἰσθμίων*
ἕνεκεν τὴν ἀποδήμησιν πεποιῆσθαι, οὐ πάνυ πείθομαι. ἴσως αἰτιάσῃ με
τῆς ὑποψίας. συγγίνωσκε δὲ ταῖς ἑταιρικαῖς, ὦ φιλτάτη, ζηλοτυπίαις.
5 *ἐγὼ δ' οὐ παρὰ μικρὸν ἡγοῦμαι Μενάνδρου διαμαρτεῖν ἐραστοῦ. ἄλλως*
τε κἂν μοι κνισμός τις [ᾖ] πρὸς αὐτὸν ἢ διαφορὰ γένηται, δεήσει με
18 *ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ Χρέμητός τινος ἢ Φειδύλου πικρῶς λοιδορεῖσθαι.*
ἐὰν δ' ἐπανέλθῃ μοι οἷος ᾤχετο, πολλὴν εἴσομαί σοι χάριν. ἔρρωσο.

2 [I 30].

Βακχὶς Ὑπερείδῃ.

Πᾶσαί σοι ἴσμεν αἱ ἑταῖραι χάριν καὶ ἑκάστη γε ἡμῶν οὐχ ἧττον ἢ

τέρῳ] latine, vid. ad I 19 [I 22] § 2. — *τις*] „consuetudo veterum postulat *οὐδείς*." Cob. — § **4.** [*οὐκ*] Mein. **s. m. h.** Iam Bergl. vidit *Vulg.* non procedere: proposuit in sqq. *καὶ πάνυ πείθομαι* intacto relicto nostro *οὐκ*, non male. Sed neque Mein. neque Bergl., ut intellexit Cob., hunc locum persanavit. Non enim patet quid facias verbo *δοκεῖν* quod huc minime quadrat et fort. aliunde venit, ut Alc. scripserit *τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἔλαττον κ. τ. λ.* Proponit *προσίεμαι* pro *πείθομαι* servato *τὸ δοκεῖν* Polak., qui cf. Herod. I 75 fin., VI 123 et Alc. III 22 [III 58] § 3. — *ἀποδήμησιν Ξ Φ Π* **s. m.**] *ἀποδήμην Λ M* **C** *K, ἀποδημίαν* cett. codd. *Vulg.* **h.** Ad *ἀποδήμησιν* laudat C. I. Gr. I 2 no. 1813 Dindorf. in Thes., ut me monet Polak., qui recte hanc vocem servandam censet in rhetore insolita captante. — *πεποιῆσθαι*] aut *ποιήσεσθαι* scribendum aut putandum hanc epistulam scriptam fingi Menandro jam Athenis Corinthum profecto. — *τῆς*] fort. aliquis tollere volet, sed frustra, vid. ad I 9 [I 9] § 1. — *ὑποψίας*] *ὑπεροψίας Flor.* — § **5.** *ἡγοῦμαι Vulg.* **s. h.**] *ἡγούμην codd.* **m.**, unde *ἂν ἡγοίμην* cl. Soph. O. R. 267 et Alc. IV 13 [II 1] § 7 Seil. frustra: requiritur ind. praes. — *διαμαρτεῖν*] *διαμαρτυρεῖν* **C**. — Verba *ἄλλως τε—λοιδορεῖσθαι* cum praecedentibus vix cohaerent. Etiam Mein. vidit *Vulg.* vix intelligi si *ἄλλως τε κἂν* solito sensu 'praesertim cum' usurpatum sit; unde statuit aut ea verba esse vertenda per 'ac praeterea etiam si', aut pro *κἂν* legendum esse *ἐὰν*. At ne sic quidem haec apte cum prioribus jungerentur. Nullum video hujus loci remedium, nisi statuas ea verba huc non pertinere. Hanc sententiam suo loco esse motam censet Polak., qui eam collocare vult inter *ζηλοτυπίαις* et *ἐγὼ δ' οὐ*. Quibus mutatis dubito tamen, num haec persanata sint. — *ἄλλως τε*] *ἄλλως δὲ Flor.* — *κἂν μοι*] *κἀμοὶ Flor. M.* — [*ᾖ*] del. Cob. **h.** cum *Vulg.*] add. **A** *Π Λ K* **s. m.**, *εἰ Ξ Φ Flor. M.* Nullo pacto ferri potest. — *ἢ διαφορὰ*] del. Hirsch. cl. Plut. de adul. et am. p. 60 f et 61 a. Vix recte, vid. ad I 13 [III 3] § 1. Neque verba *πρὸς αὐτὸν* post *τις* offendunt. — *τῆς* ante *σκηνῆς* om. **A**. — *Φειδύλου* **A s. m. h.**] *Φιδύλου* cett. codd., *Διφίλου Vulg.* **b.** Ad nomen cf. II 32 [III 34] § 4.

2 [I 30].

Inscr. Ὑπερείδῃ et sic deinceps **h.**] *Ὑπερίδῃ codd. Vulg.* **s. m.** De forma vid. Fr. Blass Hyperidis ed. p. XXXIX.

§ **1.** *πᾶσαί σοι ἴσμεν—χάριν Vulg.* **s. m. h.**] *πᾶσαι ἴσμ. αἱ ἑτ. χ.* (omisso *σοι*) *codd.*

Φρύνη. ὁ μὲν γὰρ ἀγὼν μόνης Φρύνης, ὃν ὁ παμπόνηρος Εὐθίας ἐπανεί-
ς. 36 *λετο, ὁ δὲ κίνδυνος ἁπασῶν. εἰ γὰρ αἰτοῦσαι παρὰ τῶν ἐραστῶν ἀργύριον οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς διδοῦσιν αἱ τυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου τούτου καὶ μηκέτι ἔχειν πράγματα*
2 *μήτε τοῖς ὁμιλοῦσι παρέχειν. νῦν δ' οὐκέτι τὸ ἑταιρεῖν αἰτιασόμεθα ὅτι πονηρὸς Εὐθίας ἐραστὴς εὑρέθη, ἀλλ' ὅτι ἐπιεικὴς Ὑπερείδης ζηλώσομεν.*
3 *πολλὰ τοίνυν ⟨κ⟩ἀγαθὰ γένοιτό σοι τῆς φιλανθρωπίας. καὶ γὰρ ἑταίραν χρηστὴν σεαυτῷ περιεσώσω, καὶ ἡμᾶς ἀμειψομένας σε ἀντ' ἐκείνης παρεσκεύασας. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν λόγον γράψαις τὸν ὑπὲρ τῆς Φρύνης, τότε ἂν ὡς ἀληθῶς χρυσοῦν αἱ ἑταῖραί σε στήσαιμεν ὅπῃ ποτὲ βούλει τῆς Ἑλλάδος.*

3 [I 31].

Βακχὶς Φρύνῃ.

Οὐ τοσοῦτόν σοι τοῦ κινδύνου συνηχθέσθην, ὦ φιλτάτη, ὅσον ὅτι πονηροῦ μὲν ἀπηλλάγης ἐραστοῦ χρηστὸν δὲ εὗρες [Ὑπερείδην], συνήσθην. τὴν γὰρ δίκην σοι καὶ πρὸς εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. διαβόητον γάρ

---

praeter **A** qui *σοι* add. post *ἑταῖραι* (ex librarii conject. ut videtur, ut multa in eo libro). — *Φρύνη*] *Φρύνης Flor.* — *μόνης Π* **s. m. h.**] *μόνος* cett. codd. *Vulg.* — *ἐπανείλετο*] *ἀπανείλετο* **A** „veteres *ἐνεστήσατο*." Cob. — *οὐ τυγχάνομεν*] om. *Flor.* — Sqq. corrupta sunt: *αἱ τυγχάνουσαι* **A** *Π M Δ* **C** *K* quod rec. **m.**] *ἐντυγχάνουσαι* cett. codd. cett. edd., sed jure Mein. censet *ἐντυγχάνειν* non recte esse positum. Accedit ei Herm., qui tamen deinde confert IV 8 [I 36] § 2 etiamque I 11 [III 1] § 4 (ubi nunc *γαμήσομαι* correctum). Sed etiamsi concederemus Alciphronem h. l. (ut revera fecit in IV 8 [I 36] § 2) *ἐντυγχάνειν* usurpasse de feminis, ne sic quidem omnia recta essent. Quo intellecto Herm. dubitanter aut *τοῖς διδοῦσιν* aut omnia verba *οὐ τυγχάνομεν—τυγχάνουσαι* delet. „Dixisset Atheniensis *τυχοῦσαι τοῖς δεδωκόσιν—κριθησόμεθα*." Cob. recte omnino; Bacchis enim, astuta causae patrona, non memorat Phrynam acceptis nummis ab Euthia alium sibi elegisse amatorem, verum hoc tantum dicit: 'si aut nullos ab amatoribus accipimus nummos aut iis acceptis in jus rapimur (ut Phryne), melius erit nobis alium quaestum quaerere'. Fort. igitur Alc. *τυχοῦσαι τοῖς διδοῦσιν* scripsit, aut etiam *τυγχάνουσαι τοῖς διδοῦσιν* ut me monet Polak. An *τοῖς* [*διδοῦσιν*] *ἐντυγχάνουσιν*? — *τούτου* add. *codd.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* — *μήτε*] *μηδὲ* Seil. **h.**, *μηκέτι ⟨μήτε⟩ ἔχειν—μήτε* vel *μηκέτι ⟨μήτε αὐτὰς⟩ ἔχειν—μήτε*" Mein. — § **2.** ⟨*κ*⟩ suppl. **h.** Omitti nequit. — § **3.** *περιεσώσω*] *περιεποιήσω* **A w.** — *σε* ante *στήσαιμεν* om. *Flor. Π Δ Leid.* **C** *K.* — *ὅπῃ*] *ὅπου* Cob. **h.** fort. recte.

3 [I 31].

§ **1.** *τοῦ*] om. **C** *K.* — *ὦ* **A w. s. m. h.**] om. cett. codd. *Vulg.* — Inter *ἐραστοῦ* et *χρηστὸν* add. *χρηστοῦ* **C.** — [*Ὑπερείδην*] **m.** (qui quidem [*Ὑπερίδην*] quam nominis formam hab. *codd. Vulg.* **s.**, sed vid. ad inscr. ep. praec.) et **h.**, *Ὑπερίδης* **C.** Deinde Mein. nomen servare maluit inserto *Εὐθίου* post *ἐραστοῦ*, sed e margine potius videtur. — *πρὸς εὐτυχ. codd.* **b. w. s. m. h.**] *πρὸς τὴν εὐτυχ. Vulg.*

pag. 37 σε οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἁπάσῃ ὁ ἀγὼν
2 ἐκεῖνος πεποίηκεν. Εὐθίας μὲν οὖν ἱκανὴν τιμωρίαν δώσει τῆς σῆς ὁμιλίας στερόμενος· ὑπὸ γὰρ ὀργῆς μοι δοκεῖ κινηθεὶς διὰ τὴν ἔμφυτον ἀμαθίαν ὑπεράραι τὸ μέτρον τῆς ἐρωτικῆς ζηλοτυπίας. καὶ νῦν ἐκεῖνον ἐρῶντα
3 μᾶλλον εὖ ἴσθι ἢ Ὑπερείδην. ὁ μὲν γὰρ διὰ τὴν τῆς συνηγορίας χάριν δῆλός ἐστι σπουδάζεσθαι βουλόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν, ὁ δὲ
pag. 19 τῷ ἀποτεύγματι τῆς δίκης παροξύνεται. προσδέχου δὴ πάλιν ἀπ' αὐτοῦ
4 δεήσεις καὶ λιτανείας καὶ πολὺ χρυσίον. μὴ δὴ καταδιαιτήσῃς ἡμῶν, ὦ φιλτάτη, τῶν ἑταιρῶν, μηδ' Ὑπερείδην κακῶς δόξαι βεβουλεῦσθαι ποιήσῃς τὰς Εὐθίου ἱκεσίας προσιεμένη, μηδὲ τοῖς λέγουσί σοι ὅτι, εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον περιρρηξαμένη τὰ μαστάρια τοῖς δικασταῖς ἐπέδειξας, οὐδὲν ⟨ἂν⟩ ὁ ῥήτωρ ὠφέλει, πείθου. καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἵνα ἐν καιρῷ γένηταί σοι ἡ ἐκείνου παρέσχε συνηγορία.

4 [I 32].

pag. 38

Βακχὶς Μυρρίνῃ.

Μὴ δὴ κρείττονος εἴη σοι τυχεῖν ἐραστοῦ, δέσποινα Ἀφροδίτη, ἀλλ'

ἐν ante *τῇ* om. **C**. — § **2.** *Εὐθίας* et sic deinceps *Flor. Π Δ M edd.*] *Εὐθείας* **C** *Leid. Vulg.* De hoc nomine cf. Harpocr. s. v. *Εὐθίας*. — *οὖν* **m. h.**] *γὰρ Vulg.* **s.**, om. **C**. Ortum videtur *γὰρ* ex praeced. *γὰρ*. — *ὁμιλίας*] *ὁμιλήσας* **C**. — *στερόμενος* Cob. **h.**] *στερούμενος codd.* et cett. edd., sed expectes *ἐστερημένος* vel *στερηθείς*. — Legebatur *ὑπεράραι* ante Seil. — § **3.** *τῷ ἀποτ.*] *τῶν ἀποτ.* — *ἀπ' αὐτοῦ* **m.**] *δι' αὐτοῦ codd. Vulg.* **s.** „Graecum est *παρ' αὐτοῦ*." Cob., quod rec. **h.** Sed recte, ut videtur Mein. *ἀπ'* scripsit „quod ab edito (*δι'*) una lineola differt." De *ἀπὸ* vid. ad II 23 [III 26] fin. Haec verba corruptissima videntur Nab. qui proposuit ⟨*μὴ*⟩ *προσδέχου δὴ πάλιν παρ' αὐτοῦ δ. κ. λ. καὶ* ⟨*τὸ*⟩ *πολὺ* et deinde pro *μὴ δὴ* (pro quo *σὺ δὲ μηδὲ* Reisk.) *μηδὲ* posita virgula post *χρυσίον*. At *προσδέχου* non est 'admitte, recipe', verum 'expecta': ⟨*μὴ*⟩ igitur vix quadraret. Neque artic. ante *πολὺ* opus esse videtur. Sed *μὴ δὴ* revera non valde placet. Expectes cum Reisk. *σὺ δὲ μηδὲ* vel *σὺ δὲ μὴ*. Possis etiam *τότε δὴ μή*, sed fort. nil mutandum est. — § **4.** *ποιήσῃς*] *πωλήσῃς Flor.* et *Π* ubi mrg. corr. — *μαστάρια* Bergl. confirm. *Flor. Π cod. Dorv.* **A** rec. **s. m. h.**] *μαστήρια Vulg.*, *μαστίδια* Casaub. ad Athen. XIII p. 590. Ad suam conject. Bergl. cf. IV 11 [I 39] § 6. Vid. etiam fragm. V [VI] § 13. — *ἐπέδειξας* Bergl. confirm. *Flor. Π cod. Dorv.* rec. edd. sqq.] *ἀπέδειξας Vulg.* — *οὐδὲν* ⟨*ἂν*⟩ Seil. Cob. **h.**] *οὐδὲν* om. *ἂν codd. Vulg.* **s.**, unde *οὐδ' ἂν* **m.** — *ὁ ῥήτωρ* *ου* **A** *cod. Dorv. Δ* **s. m. h.**] artic. om. vulg. — *πείθου*] *πείθων cod. Dorv. Flor.*, *πείθων Π*, unde *οὐδὲν ὁ ῥήτωρ ὠφέλει πείθων*, *πείθου* Dorv. — *γένηται*] *γένοιτο* Nab., sed talia Alciphro non curat, cf. v. c. III 28 [III 64] § 1.

4 [I 32].

§ **1.** Pro *μὴ δὴ* hab. *μηδὲ* **a.** — *εἴη*] *δοίη* Valck. deleta virgula ante *δέσποινα*, sed. *δεσπ. Ἀφρ.* ita legitur etiam IV 8 [I 36] § 3 et IV 11 [I 39] § 1. Cf. etiam fragm. IV [IV] § 3. Praeterea admisso *δοίη* requireretur *ἡ δέσπ. Ἀφρ.* ut recte animad-

Εὐθίας σοι ὃν νῦν περιέπεις συγκαταβιῴη. τάλαινα γυνὴ τῆς ἀνοίας, ἥτις
2 *τῷ τοιούτῳ θηρίῳ προσέφθαρσαι. πλὴν ἴσως τῷ κάλλει πεπίστευκας·*
Μυρρίνην γὰρ στέρξει δῆλον ὅτι Φρύνην ὑπεριδών. ἀλλ' ἔοικας κνίσαι
τὸν Ὑπερείδην βεβουλῆσθαι ὡς ἔλαττόν σοι νῦν προσέχοντα. κἀκεῖνος
3 *ἑταίραν ἔχει ἀξίαν ἑαυτοῦ καὶ σὺ ἐραστὴν σοὶ πρέποντα. αἴτησόν τι παρ'*
αὐτοῦ, καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους
καταλύουσαν. ἴσθι γοῦν ὅτι παρὰ πάσαις ἡμῖν ταῖς τὴν φιλανθρωποτέραν
ἀφροδίτην προτιμώσαις μεμίσησαι.

5 [I 33].

Θαῒς Θεττάλῃ.

Οὐκ ἄν ποτ' ᾠήθην ἐκ τοσαύτης συνηθείας ἔσεσθαί μοί τινα πρὸς
s. pag. 39 *Ζευξίππην διαφοράν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐν οἷς αὐτῇ χρησίμη γέγονα ὑπὸ*
τὸν ἀπὸ τῆς Σάμου κατάπλουν, οὐκ ὀνειδίζω· ἀλλὰ Παμφίλου — γινώσκεις
τοῦτο καὶ σὺ ὅσον — ἡμῖν διδόντος ἀργύριον, ὅτι ταύτῃ ποτὲ ἐντυγχάνειν
2 *ἐδόκει, τὸ μειράκιον οὐ προσιέμην. ἡ δὲ καλῶς ἡμᾶς ἀντὶ τούτων ἠμείψατο*
τῇ κάκιστ' ἀπολουμένῃ Μεγάρᾳ χαρίζεσθαι θέλουσα. πρὸς ἐκείνην δ'
ἦν τις παλαιά μοι διὰ Στράτωνα ὑπόνοια· [ἀλλὰ] ταύτην μὲν ⟨οὖν⟩ οὐδὲν
ᾤμην ποιεῖν παράλογον κακῶς λέγουσάν με. ἀλῷα δ' ἦν, κἀπὶ τὴν παν-
m. pag. 20 *νυχίδα πᾶσαι, ὥσπερ ἦν εἰκός, παρῆμεν. ἐθαύμαζον δὲ τῆς Ζευξίππης*

---

vertit Polak. — *τῷ τοιούτῳ*] *τῶν τοιούτων Flor.* — Verba *θηρ. προσέφθ. πλὴν ἴσ. τῷ* add. *Flor. Π cod. Dorv. Δ* **b**. et edd. sqq.] om. *Vulg.* — *πεπίστ.*] *ἐπεπίστ.* **C**. — § **2**. *Μυρρίνην—ὑπεριδών* **s. m. h.**] *μυρρίνην γ. σ. δ. μυρρίνην ὑπεριδών Flor.* et *Π* (ubi mrg ad prius *Μυρρίνην* hab. *Φρύνην*), *Φρύνην γὰρ ὑπεριδὼν δηλονότι στέρξει Μυρρίνην* **A w.**, *Φρύνην γὰρ στέρξει δηλονότι Μυρρίνην ὑπεριδών Vulg.* **C** *Δ*. — *βεβουλῆσθαι*] *βεβουλεῦσθαι* **A**. — Edebatur *ἐραστήν σοι*. — § **3**. *τοὺς νόμους*] *τὸν δῆμον* dubitanter Herm., sed ad *τοὺς νόμους* Polak. recte cf. Isocr. VI 66. — *καταλύουσαν*] *καταλύουσα Flor.* — *μεμίσησαι*] *μεμίμησαι cod. Dorv.*, unde *μεμώμησαι* vel *μεμώκησαι* Dorv. sine causa.

5 [I 33].

§ **1**. *Ζευξίππην* et sic deinceps Reisk. **h.**] *Εὐξίππην Vulg.* **s m.**, *εὐρίππην Flor.* Vid. ad III 14 [III 50] § 1. — *αὐτῇ*] *αὐτὴ Π, ἐν τῇ* **C** *K M*. — *ἀργύριον*] *ἀργυρίου* **A**. — *ἐντυγχάνειν*] *συντυγχάνειν* **A**, *μὲν τυγχάνειν* **C** *K M*, *μὲν ἐντυγχάνειν Δ*. — *προσιέμην* Bergl. confirm. **A** rec. **w. s. m.**] *προσήμην* cett. libri, unde *προσείμην* Cob. **h.**, sed cf. IV 6 [I 34] § 3, IV 10 [I 38] § 4. — § **2**. *ἡ δὲ Flor. Π* Seil. **m. h.**] *ἀλλὰ Vulg.* **s.** sed „propter ter deinceps enunciata incipiens *ἀλλὰ* displicet." Seil. — Etiam sq. *ἀλλὰ* librarii oscitantia ex praecedentibus illatum erat. Recte delevit Hirsch. post *μὲν* suppleto ⟨*οὖν*⟩. Post verba *πρὸς—ὑπόνοια* enim voculae *ἀλλὰ* minime locus est, *οὖν* autem ante *οὐδὲν* facile excidere potuit. — *οὐδὲν ᾤμην*] *ᾤμην οὐδὲν* **A s.** — *ποιεῖν*] om. **C**. — *λέγουσάν*] *λέγουσά Π* **C**. — *παρῆμεν* Reisk. confirm. *Flor. Π* rec. **s. m. h.**] *παρ' ἡμῖν* cett. codd. *Vulg.*

3 *τὴν ἀγερωχίαν· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον κιχλίζουσα μετ᾽ ἐκείνης καὶ μωκωμένη*
τὴν δυσμένειαν ἐνεδείκνυτο, εἶτα φανερῶς ποιήματα ᾖδεν εἰς τὸν οὐκέθ᾽
4 *ἡμῖν προσέχοντα ἐραστήν. κἀπὶ τούτοις μὲν ἧττον ἤλγουν· ἀπαναισχυν-*
τήσασα δὲ εἰς τὸ φῦκός με καὶ τὸν παιδέρωτα ἔσκωπτεν. ἐδόκει δέ μοι
πάνυ κακῶς πράττειν ὡς μηδὲ κάτοπτρον κεκτῆσθαι· εἰ γὰρ εἶδεν ἑαυτὴν
χρῶμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλασφήμει.
5 *ἐμοὶ μὲν οὖν βραχὺ μέλει περὶ τούτων· ἀρέσκειν γὰρ τοῖς ἐρασταῖς, οὐχὶ*
Μεγάρᾳ καὶ Ζευξίππῃ βούλομαι ταῖς πιθήκοις. δεδήλωκα δέ σοι ἵνα μή
pag. 40 *μέ τι μέμψῃ. ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν οὐδὲ βλασφημίαις,*
ἀλλ᾽ ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται. προσκυνῶ δὲ τὴν Νέμεσιν.

6 [I 34].

Θαΐς Εὐθυδήμῳ.

Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας, σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ
τοὺς κροτάφους ἐπῆρας. εἶτα σχῆμα ἔχων καὶ βιβλίδιον μετὰ χεῖρας εἰς
τὴν Ἀκαδήμειαν σοβεῖς, τὴν δὲ ἡμετέραν οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν πρότερον
2 *παρέρχῃ. ἐμάνης Εὐθύδημε, ⟨ἢ⟩ οὐκ οἶδας οἷός ἐστιν ὁ σοφιστὴς οὗτος*
ὁ ἐσκυθρωπακὼς καὶ τοὺς θαυμαστοὺς τούτους διεξιὼν πρὸς ὑμᾶς λόγους.
ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν πράγματα πόσος ἐστὶν οἴει χρόνος ἐξ οὗ παρέχει βουλόμενος
3 *ἐντυχεῖν. προσφθείρεται δὲ Ἑρπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἅβρᾳ. τότε μὲν οὖν*
αὐτὸν οὐ προσιέμην, σὲ γὰρ περιβάλλουσα κοιμᾶσθαι μᾶλλον ἐβουλόμην
ἢ τὸ παρὰ πάντων σοφιστῶν χρυσίον ⟨ἔχειν⟩. ἐπεὶ δέ σε ἀποτρέπειν
ἔοικε τῆς μεθ᾽ ἡμῶν συνηθείας, ὑποδέξομαι αὐτὸν καί, εἰ βούλει, τὸν
pag. 41 *διδάσκαλον τουτονὶ τὸν μισογύναιον ἐπιδείξω σοι νυκτὸς οὐκ ἀρκούμενον*

τὴν ἀγερωχίαν add. *cod. Dorv. Flor.*, prob. Seil., rec. **m. h.** „Homero sublegerunt Graeculi." Cob. — *ποιήματα*] *ποιημάτια* Nab. recte fortasse. — § **4.** *εἰ γὰρ εἶδεν* Bergl. **s. m. h.**] *εἰ γὰρ οἶδεν Vulg. Flor.*, *ἐν γὰρ οἶδ᾽* **C** *M.* — *χρ. σανδ.*] *σανδ. χρ.* **A s.** — § **5.** *βραχὺ—τούτων*] „Att. *ὀλίγον μοι τούτων μέλει.*" Cob. — *μή μέ τι* Mein. (cl. IV 16 [II 4] § 13) rec. **m. h.**] *μηκέτι* **A**, *μή μ᾽ ἔτι* cett. codd. *Vulg.* — *οὐκ ἐν σκώμμ.*] *οὐ σκώμμ.* **h.**, sed cf. sq. *ἐν οἷς* ubi **h.** etiam satis violenter del. *ἐν.* — *οὐδὲ Flor. Π* **m. h.**] *οὐδὲ ἐν* **A**, *οὐδ᾽ ἐν* cett. codd. *Vulg.* **s.**

6 [I 34].

§ **1.** *Ἀκαδήμειαν* **m. h.**] *Ἀκαδημίαν codd. Vulg.* **s.** — *δὲ* post *τὴν* om. *Flor.* — § **2.** *⟨ἢ⟩ οὐκ οἶδας* Mein.] *οὐκ εἰδὼς* Cob. minus concinne. „*οἶδας* pro *οἶσθα* non debet Alciphroni imputari". Cob., unde *ἢ οὐκ οἶσθα* **h.** Ad *οἶδας* cf. tamen fragm. V [VI] § 12. — *Ἑρπυλλίδι*] *Ἑρπυλίδι Flor. Π Δ* **C**. — *τῇ*] *τῆς Δ.* — § **3.** *αὐτὸν*] om. **A.** — *προσιέμην*] *προσείμην* Cob. **h.**, sed vid. ad IV 5 [I 33] § 1. — Verba *περιβάλλ. κοιμᾶσθαι* glossatori tribuit Mein. Malui cum Seil. *⟨ἔχειν⟩* supplere quod ante *ἐπεὶ* excidisse videtur. — *μεθ᾽ ἡμῶν*] *καθ᾽ ἡμῶν Π Δ* **C** *K M*, *καθ᾽ ἡμᾶς* **A.** — *ἀρκούμενον* La Croz. confirm. *Flor. Π Δ* **A** *M* **C** *K* rec. **b.** et edd. sqq.] *ἀργούμενον Leid. Vulg.*

4 *ταῖς συνήθεσιν ἡδοναῖς. λῆρος ταῦτά ἐστι καὶ τῦφος καὶ ἐργολάβεια μει-*
ρακίων, ὦ ἀνόητε. οἴει δὲ διαφέρειν ἑταίρας σοφιστήν; τοσοῦτον ἴσως
ὅσον οὐ διὰ τῶν αὐτῶν ἑκάτεροι πείθουσιν, ἐπεὶ ἕν γε ἀμφοτέροις τέλος
πρόκειται τὸ λαβεῖν. πόσῳ δὲ ἀμείνους ἡμεῖς καὶ εὐσεβέστεραι· οὐ λέγομεν
m. pag. 21 *θεοὺς οὐκ εἶναι, ἀλλὰ πιστεύομεν ὀμνύουσι τοῖς ἐρασταῖς ὅτι φιλοῦσιν*
5 *ἡμᾶς· οὐδ' ἀξιοῦμεν ἀδελφαῖς καὶ μητράσι μίγνυσθαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλ'*
οὐδὲ γυναιξὶν ἀλλοτρίαις. εἰ μὴ ὅτι τὰς νεφέλας ὁπόθεν εἰσὶν καὶ τὰς
ἀτόμους ὁποῖαι ἀγνοοῦμεν, διὰ τοῦτο ἥττους δοκοῦμέν σοι τῶν σοφιστῶν.
6 *καὶ αὐτὴ παρὰ τούτοις ἐσχόλακα καὶ πολλοῖς διείλεγμαι. οὐδὲ εἷς ἑταίρᾳ*
ὁμιλῶν τυραννίδας ὀνειροπολεῖ καὶ στασιάζει τὰ κοινά, ἀλλὰ σπάσας τὸν
ἑωθινὸν καὶ μεθυσθεὶς εἰς ὥραν τρίτην ἢ τετάρτην ἠρεμεῖ. παιδεύομεν
7 *δὲ οὐ χεῖρον ἡμεῖς τοὺς νέους. ἐπεὶ σύγκρινον, εἰ βούλει, Ἀσπασίαν τὴν*
ἑταίραν καὶ Σωκράτην τὸν σοφιστήν, καὶ πότερος ἀμείνους αὐτῶν ἐπαί-
δευσεν ἄνδρας λόγισαι· τῆς μὲν γὰρ ὄψει μαθητὴν Περικλέα, τοῦ δὲ
8 *Κριτίαν. κατάβαλε τὴν μωρίαν ταύτην καὶ ἀηδίαν, ὁ ἐμὸς ἔρως Εὐθύδημε —*
s. pag. 42 *οὐ πρέπει σκυθρωποῖς εἶναι τοιούτοις ὄμμασι — καὶ πρὸς τὴν ἐρωμένην*
ἧκε τὴν ἑαυτοῦ οἷος ἐπανελθὼν ἀπὸ Λυκείου πολλάκις . . . τὸν ἱδρῶτα

---

§ **4.** *λῆρος ταῦτά ἐστι* Cob. **h.**] *λῆρος ταῦτά εἰσι Vulg.* **s.** et *codd.* praeter *Π* qui *λῆρον* et *Flor.* qui *λῆροι* quod rec. **m.** Propter sq. *τῦφος καὶ ἐργολάβεια* singul. praestat. — Edebatur *τύφος* ante Seil. — *μειρακίων, ὦ ἀν.* **s. m. h.**], *μειρακίων ὦ ἀνόητε* Bergl. **b. w.** — *πείθουσιν* Reisk. **w. s. m. h.** confirm. **A**] *πείθειν* cett. codd. *Vulg.* — *πρόκειται* Bergl. **w. s. m. h.** confirm. **A** *Δ* **C** *K M*] *πρόσκειται* cett. codd. *Vulg.* — Post *εὐσεβέστεραι* inserit *αἱ* Nab. non male, sed mutatione vix opus esse videtur. — Ante Seil. legebatur *ταῖς ἐρασταῖς.* — § **5.** *καὶ* ante *μητράσι* om. **A.** — Verba sqq. *εἰ μὴ—ἠρεμεῖ* in § 6 expungit Herm. sine justa causa, ut videtur. — *εἰσὶν* Mein. **h.**] *εἶεν codd.* cett. edd., unde etiam *ἂν εἶεν* conjecit Mein. An forte delendum est? — *ὁποῖαι*] *ὁπόθεν* **A.** — *δοκοῦμέν σοι*] *σοὶ δοκοῦμεν* **A s.** — § **6.** *αὐτή*] *αὐτοὶ* **C.** — Inter *αὐτὴ* et *παρὰ* inserit *γὰρ* Nab. vix recte. — *ἐσχόλ.*] *ἠσχόλ.* **C.** — *οὐδὲ εἷς Flor. Π Δ* **s. m. h.**] *ὁ δὲ εἷς Leid. Vulg.*, *οὐδὲ* om. *εἷς* **C**, *οὐδὲ εἷς K M*, *οὐδεὶς* La Croz. **A b. w.** — *ἑταίρᾳ Flor. Π Δ* **A s. m. h.**] *ἑτέρας Leid. Vulg.* (praecedit ibi *ὁ δὲ εἷς*, unde *ὁ δὲ εἷς ἑταίρας* Meursius), *ἑτ* . . . . **C**, *ἑτέρᾳ K*, *ἑταίραις* La Croz. **b. w.** — *τυραννίδας*] „sanius *τυραννίδα* scripsisset." Cob. Idem dicendum est de sq. *τὰ κοινά.* — *στασιάζει τὰ κοινά*] „pro *τὴν πόλιν εἰς στάσιν καθίστησι* sive *ταράττει.*" Cob. — *τὸν ἑωθινὸν*] *τὸ ἑωθινὸν* Bergl. cl. Luc. Gall. 2, Jup. Trag. 15, sed jure Mein.: „*τὸ ἑωθ.* probarem, si *σπᾶν* per se de bibente dici posset." Idem ad *τὸν ἑωθ.* cf. Theocr. XVIII 11, „quem imitatus est Alciphr. ep. sq. § 2." Adde Eur. Cycl. 573. — § **7.** *σύγκρινον*] „pro *ἀντεξέτασον.*" Cob. — *πότερος*] *πότερον Δ Π.* — *ἀμείνους* **A s. m. h.**] *ἄμεινον* cett. codd. *Vulg.* **b. w.** — § **8.** *κατάβαλε* **A** *M* **w. s. m. h.**] *κατάβαλλε* cett. codd. *Vulg.* — *ἑαυτοῦ*] *σαυτοῦ* **A m. h.** Propter unum cod. **A** vulgatam mutare nolui, vid. ad I 5 [I 5] § 1. — Sqq. lacunosa videntur: Reisk. inter *οἷος* et *ἐπανελθὼν* supplet *εἴωθας*, Mein. contra post *πολλάκις* excidisse putat *ἐφοίτας καί μοι παρεκάθησο.* Cum Mein. ante *τὸν ἱδρῶτα* lac. sign. posui. Fort. *μοι παρεκάθησο* supplendum est. Desiderat *εἰώθας* vel *ἐφοίτας* vel *ἐποίεις* Polak. — *Λυκείου cod. Dorv.* **A**

ἀποψώμενος, ἵνα μικρὰ κραιπαλήσαντες ἐπιδειξώμεθα ἀλλήλοις τὸ καλὸν τέλος τῆς ἡδονῆς. καὶ σοὶ νῦν μάλιστα φανοῦμαι σοφή. οὐ μακρὸν δίδωσιν ὁ δαίμων χρόνον τοῦ ζῆν· μὴ λάθῃς τοῦτον εἰς αἰνίγματα καὶ λήρους ἀναλώσας. ἔρρωσο.

7 [I 35].

Σιμαλίων Πετάλῃ.

Εἰ μὲν ἡδονήν σοί τινα φέρειν ἢ φιλοτιμίαν οἴει πρός τινας τῶν διαλεγομένων ⟨σοι⟩ τὸ πολλάκις ἡμᾶς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτᾶν καὶ τοῖς πεμπομένοις πρὸς τοὺς εὐτυχεστέρους ἡμῶν θεραπαινιδίοις ἀποδύρεσθαι, οὐκ ἀλόγως ἡμῖν ἐντρυφᾷς. ἴσθι μέντοι, καίτοι ποιῶν οἶδα πρᾶγμα ἀσύμφορον ἐμαυτῷ, οὕτω με διακείμενον ὡς ὀλίγοι τῶν ἐντυγχανόντων σοι νῦν ἀμεληθέντες
2 *ἂν διατεθεῖεν. καίτοι γε ᾤμην τὸν ἄκρατον ἔσεσθαί μοι παρηγόρημα, ὃν παρ' Εὐφρονίῳ τρίτην ἑσπέραν πολύν τινα ἐνεφορησάμην, ὡς δὴ τὰς*
s. pag. 43 *παρὰ τὴν νύκτα φροντίδας διωσόμενος· τὸ δὲ ἄρα ἐναντίως εἶχεν. ἀνερ-*
a. pag. 22 *ρίπισε γάρ μου τὴν ἐπιθυμίαν ὥστε κλαίοντά με καὶ βρυχώμενον ἐλεεῖσθαι*
3 *μὲν παρὰ τοῖς ἐπιεικεστέροις, γέλωτα δὲ τοῖς ἄλλοις παρέχειν. μικρὰ δ' ἔτι ἐστί μοι παραψυχὴ καὶ μαραινόμενον ἤδη παραμύθιον . . . . ., ὅν μοι*

Flor. **w. s. m. h.**] *Λυκίου* cett. codd. *Vulg.* **b.** — Ante *μικρὰ* add *καὶ* **A s. m.** — *ἐπιδειξώμεθα*] *ἐπιδειξόμεθα Π.* — *καλὸν*] del. Nab. sine justa causa, ut videtur. — Ante *φανοῦμαι* omisi *γε* cum *Flor. Π* **A** *Δ* Cob. **h.** — *φανοῦμαι σοφὴ*] *φανῶμεν σοφαὶ* Nab. posita virgula post *ἡδονῆς*, sed mutatione non opus esse videtur. — *ἔρρωσο* errore excidit in **b.**

7 [I 35].

§ **1.** *φέρειν—⟨σοι⟩* **m.**] *φέρειν ἢ φιλοτ. πρός τ. τ. διαλεγομένων οἴει Vulg.* **b.** et *codd.* praeter **A** qui hab. *φέρειν ἢ φιλοτιμίαν οἴει πρ. τ. τ. διαλεγομένων,* quod rec. **s.** Requiritur tamen dativ. ad *διαλεγομένων*. Contenderunt Cob. et Hirsch. Petalam hoc sentire aut non sentire; Simalionem igitur non scripsisse *φέρειν—οἴει* verum *φέρει* ut in hujus ep. § 3. Quos secutus edidit *φέρει ἢ φιλοτιμίαν πρός τ. τ. δ. σοι* Herch. vix recte: zeugma hoc non tentandum esse jure animadvertit Polak., qui ad *φιλοτιμίαν φέρειν οἴει* confert IV 1 [I 29] § 2. — *ἡμᾶς*] om. **C.** — *τοὺς εὐτυχεστέρους*] *τὰς εὐτυχεστέρους* **C** *M*, *τὰς εὐτυχεστέρας* **A** et *K* ubi tamen mrg. „*γραπτέον εὐτυχεστέρους*". — § **2.** *παρηγόρημα* Bergl. edd. sqq. confirm. **C**] *κατηγόρημα Vulg.* et cett. codd. praeter *Π* qui *κατηγόρηκα.* — *πολύν τινα ἐνεφορησάμην* Bergl. **w. s. m.** confirm. *Flor. Π cod. Dorv.* **A** *Δ*] *πολλήν τινα ἐφορησάμην Vulg.*, *πολύν τινα ἐφορησάμην* **C** *K M.* „melius *ἐνεφορήθην.*" Cob. unde *ἐνεφορήθην* **h.** Mutare non ausus sum quamquam, ut videtur, in I 1 [I 1] fin. forma melior legitur. — *τὸ δὲ ἄρα* Bergl. edd. sqq. confirm. *Flor. Π* **A**] *τότε δ' ἄρα Vulg.*, *τότε ἄρα* **C**, *τότε δὲ ἄρα* *Δ K M.* — *εἶχεν* **C s. m. h.**] *ἔσχεν* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *κλαίοντά*] *κλάοντά* Cob. **h.** cl. IV 8 [I 36] § 4 et 5, IV 10 [I 38] § 3. Nil mutavi, cf. IV 16 [II 4] § 10 et IV 9 [I 37] § 5 ubi *καίειν*. Variandi causa Alciphro utramque formam usurpasse videtur. — *βρυχώμενον*] *βρυχόμενον Flor.* — *δὲ τοῖς ἄλλοις παρέχειν*] *δὲ παρέχειν παρὰ τοῖς ἄλλοις* **A**. — § **3.** In sqq. a Cob. recepi *ἔτι ἐστί* pro *ἔπεστι* (proposuit ille etiam *περίεστι*), sed vel sic sententia mihi lacunosa videtur: post *παραμύθιον* lac. sign.

ὑπὸ τὴν λυπρὰν ⟨ἐν⟩ τῷ συμποσίῳ μέμψιν προσέρριψας ἀπ' αὐτῶν περισπάσασα τῶν πλοκάμων, ὡς μὴ πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν πεμφθεῖσιν ἀχθομένη. εἰ δή σοι ταῦτα ἡδονὴν φέρει, ἀπόλαυε τῆς ἡμετέρας μερίμνης, κἂν ᾖ σοι φίλον διηγοῦ τοῖς νῦν μὲν μακαριωτέροις ἡμῶν, οὐκ εἰς μακρὰν
4 *δέ, ἅνπερ ὡς ἡμεῖς ἔχωσιν, ἀνιασομένοις. εὔχου μέντοι μηδέν σοι νεμεσῆσαι ταύτης τῆς ὑπεροψίας τὴν Ἀφροδίτην. ἕτερος ἂν λοιδορούμενος ἔγραφε καὶ ἀπειλῶν, ἀλλ' ἐγὼ δεόμενος καὶ ἀντιβολῶν· ἐρῶ γάρ ὦ Πετάλη κακῶς. φοβοῦμαι δὲ μὴ κάκιον ἔχων μιμήσωμαί τινα τῶν περὶ τὰς ἐρωτικὰς μέμψεις ἀτυχεστέρων.*

8 [I 36].

Πετάλη Σιμαλίωνι.

Ἐβουλόμην μὲν ὑπὸ δακρύων οἰκίαν ἑταίρας τρέφεσθαι· λαμπρῶς γὰρ
s. pag. 44 *ἂν ἔπραττον ἀφθόνων τούτων ἀπολαύουσα παρὰ σοῦ· νῦν δὲ δεῖ χρυσίων ἡμῖν, ἱματίων, κόσμου, θεραπαινιδίων. ἡ τοῦ βίου διοίκησις ἅπασα ἐντεῦθεν.*
2 *οὐκ ἔστιν ἐν Μυρρινοῦντι πατρῷόν ἐμοὶ κτημάτιον, οὐδ' ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἐμοὶ μέταλλον, ἀλλὰ μισθωμάτια καὶ αἱ δυστυχεῖς αὗται καὶ κατεστεναγμέναι τῶν ἀνοήτων ἐραστῶν χάριτες. σοὶ δὲ ἐνιαυτὸν ἐντυγχάνουσα ἀδημονῶ,*

---

posui, opinatus ibi excidisse *ὁ στέφανος* (vel simile quid), ideoque factum esse ut sq. *ὅν* (quod servaverunt libri meliores *Flor. Π* etiamque *Δ* **C** *K*) in cett. codd. (praeter **A**, ubi *ὅτε με*, unde *ὅ τι μοι* Seil. frustra) abierit in *ὅ* quod rec. *edd.* — *λυπρὰν*] *λυγρὰν* **h.**, del. Cob. suspicans ad *μαραινόμ. παραμ.* adscriptum fuisse *λυπρὸν*, deinde huc invectum. Ad *λυπρὰν* confert Aesch. Pers. 1032 sqq., Eur. Med. 301 Polak. — ⟨*ἐν*⟩ Bergl. **s. m. h.** — *τῷ συμποσίῳ*] *τῶν συμποσίων* **A.** — *μὴ* Bergl. **s. m.**] *δὴ* *codd. Vulg.* Cob. **h.**, *δὴ μὴ* Wagn. „Infelix amator *στεφάνια καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ* mittebat amicae (ep. sq. § 5) alia omnia cupienti. *Ἀχθομένη* igitur *πᾶσι τούτοις* corollam sibi de capite detrahit eique *προσρίπτει*." Cob. vix recte: qui tandem corolla talem ob causam capite detracta amatori infelici *παραψυχὴ καὶ παραμύθιον* esse potest? Immo rectissime Bergl. *μὴ* revocasse videtur pro *δή*, quod dormitans librarius ex sequenti sententia huc invexit. — *ὑφ'*] *ἐφ' Flor.* — *δέ, ἅνπερ ὡς Flor. Π* **m. h.**] *δέ, ἂν ὥσπερ* cett. codd. *Vulg.* **s.** — *ἔχωσιν*] *ἔχουσιν Flor.*, *ἐρῶσιν* Nab., sed *Vulg.* sana esse videtur. — § **4.** *τῆς*] om. **A** *M.* — *μιμήσωμαί Π Leid. Δ* **s. h.**] *μιμήσομαί Flor.* **A** *Vulg.* **m.**, *μιγήσομαί* **C**, *μιγήσωμαί K M.* — *μέμψεις*] *τέρψεις* Nauck. rec. **h.** qui tamen deinde probat *Vulg.* cl. Julian. ep. XVII. Vereor tamen ne recte Nauckius: „Statt dieser Worte muss ein Begriff stehen, das einfach bezeichnet *περὶ τὰ ἐρωτικά*." Emendatio non succurrit. An *πράξεις*?

8 [I 36].

§ **1.** *ἐβουλόμην*] *ἠβουλόμην* **a.** — *οἰκ. ἑτ. τρέφ.* **A** et *Flor.* (qui *ἑταίρα*) rec. **s. m. h.**] *ἑτ. τρέφ. οἰκ.* cett. codd. *Vulg.* — *χρυσίων* **A s. m. h.**, quod defend. Seil. cl. Dem. XLVIII 55] *χρυσίου* cett. codd. *Vulg.* **s.** Ad *χρυσία* cf. v. c. hujus ep. § 4 et IV 14 [II 2] § 5. — *θεραπαινιδίων Flor. Π* **A** *M Δ K* **s. m. h.**] *θεραπαινίδων* cett. codd. *Vulg.* — § **2.** *ἐν*] del. Cob., *ἔτι* Nab. Vid. tamen ad II 35 [III 61] § 3. — *μέταλλον*] „Athenienses hoc *ἔργον* appellant." Cob. — *τῶν ἀν. ἐρ. χάρ.*] *χάρ. τῶν ἀν. ἐρ.* **C.**

καὶ αὐχμηρὰν μὲν ἔχω τὴν κεφαλὴν μηδὲ ἰδοῦσα τὸν χρόνον τοῦτον
μύρον, τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρύχινα περιβαλλομένη ταραντινίδια αἰσχύνομαι
3 *τὰς φίλας, οὕτως ἀγαθόν τί μοι γένοιτο. εἶτα οἴει μέ σοι παρακαθημένην*
πόθεν ζήσειν; ἀλλὰ δακρύεις· πεπαύσῃ μετὰ μικρόν. ἐγὼ δὲ ἂν μή τις
ὁ διδοὺς ᾖ, πεινήσω τὸ καλόν. θαυμάζω δέ σου καὶ τὰ δάκρυα ὡς ἔστιν
ἀπίθανα. δέσποινα Ἀφροδίτη, φιλεῖν, ἄνθρωπε, φής, καὶ βούλει σοι τὴν
4 *ἐρωμένην διαλέγεσθαι· ζῆν γὰρ χωρὶς ἐκείνης μὴ δύνασθαι. τί οὖν; οὐ*
ποτήρια ἔστιν ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑμῖν; .... μὴ χρυσία τῆς μητρός, μὴ δάνεια
pag. 23 pag. 45 *τοῦ πατρὸς κομιούμενος. μακαρία Φιλῶτις· εὐμενεστέροις ὄμμασιν εἶδον*
ἐκείνην αἱ Χάριτες· οἷον ἐραστὴν ἔχει Μενεκλείδην, ὃς καθ' ἡμέραν
5 *δίδωσί τι. ἄμεινον γὰρ ἢ κλάειν. ἐγὼ δὲ ἡ τάλαινα θρηνῳδόν, οὐκ ἐραστὴν*

ἰδοῦσα] *ἰδοῦσαν* Mein. qui male Seilerum secutus refert *Δ* praebere *ἰδοῦσας* (sic!). Sine dubio *Vulg.* sana est. In **w.** miro errore *ἰδὼν* legitur. — *τὸν χρόνον τοῦτον Vulg.* **b.** Cob. **h.**] *τὸν χρόνον τούτου K*, *τὸν χρόνον τοῦτον* (ου *supra*) **C**, *τοῦ χρόνου τούτου* cett. codd. **s. m.**, sed genitivus vix intelligitur. — *ἀρχαῖα*] *ἀραῖα* vel *ἀραχνιαῖα* dubitanter Reisk. — *τρύχινα Flor. Π* **A w. s. m. h.**] *τρίχινα* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *περιβαλλομένη Flor. Π cod. Dorv.* **w. s. h.**] *προβαλλομένη* cett. codd. *Vulg.*, *περιβαλομένη* **m.** — § **3.** *πόθεν*] *αὐτόθεν* Cob. Keil. **h.** qui post *ζήσειν;* habet *ἐγὼ δὲ—τὸ καλόν*, tum *ἀλλὰ δακρύεις—μικρόν*, deinde *θαυμάζω κ. τ. λ.* Sed nullam video mutandi causam. Quod ad *πόθεν*, si legeretur *πόθεν οἴει μέ σοι παρακαθημένην ζήσειν*, nemo credo haec verba suspicaretur. Nunc non magis *πόθεν*, quamquam non suo loco collocatum esse videtur, tentandum erat. — *δακρύεις*] *δακρύοις* **C**, *δακρύσεις Leid.* — *ᾖ*] *ἔστι* (ῃ *supra*) **C.** — *τις*] del. Hirsch. fort. recte. — *φιλεῖν ἄνθρ. φής* Reisk. Valck. Mein. Cob. **h.**] *φιλεῖς ἄνθρ. φής Vulg.* et *codd.* praeter **A** qui *φιλεῖς ἄνθρ. φιλεῖς* quod male rec. **w. s. m.**: alterum *φιλεῖς* in **A** librario tribuendum est. — § **4.** *τί οὖν; οὐ—ὑμῖν; ..... μὴ—κομιούμενος* **m.** et **h.** (qui tamen *κομιούμενος;*)] *τί οὖν οὐ ποτ. ἐστὶν ἐπὶ τ. οἰκ. ὑμῖν μὴ χρ.—κομιούμενος Vulg.* **b. w. s.** et *codd.* praeter **C** (qui om. *ἔστιν* vel *ἐστὶν*), **A** *Δ* (qui hab. *ἡμῖν*) et **C** *K* (qui *ἡμῖν* (ὑ *supra*)). Iam Arnald. (Misc. Obss. V p. 56) intellexit *Vulg.* non procedere; conjecit autem *τί οὖν οὐ ποτήρια ἦλθες ἀπὸ τῆς οἰκ. κ. τ. λ.*, quibus tamen receptis non multum proficeremus. Non magis adjuvant conamina Wagneri (qui *κομιουμένοις* edidit) aut Reiskii (qui *εἶ κομιούμενος*). „locus mancus et corruptus." Seil. Post *οὖν* et *ὑμῖν* interr. sign. posuit Mein. deinde supplens ⟨*μὴ οὖν τὸ λοιπὸν φοιτᾶν παρ' ἡμᾶς ἐθελήσῃς εἰ*⟩. Verba *μὴ χρυσία τῆς μητρ.*, *μὴ δαν. τ. πατρὸς κομιουμένην;* (nam ita corrigenda censet) post *ζήσειν* collocare vult Herm. deleto ibi lac. sign., sed locus sine meliorum librorum ope persanari vix potest. — *Φιλῶτις* Seil. cl. Athen. VII p. 295 d, confirm. **C**, rec. **s. m. h.**] *Φιλότης* cett. codd. *Vulg.* — Ante *εὐμενεστέροις* add. *τοῖς codd. Vulg.* **b.** „malim *εὐμενεστέροις τοῖς ὄμμασιν.*" Seil., sed *τοῖς* mera dittogr. videtur praecedentis *τις*, et recte om. *edd.*, cf. etiam III 8 [III 44] § 2. Quia autem ibi plane idem legitur verba *εὐμενεστέροις—Χάριτες* delenda esse censet Mein. non sine specie, quamquam quod ad sensum hic non magis quam illic quicquam indicat ea esse insiticia. — Post *Χάριτες* ex § 2 repetita *σοὶ δὲ ἐνιαυτ. ἐντ. ἀδημονῶ* add. **A C.**

ἔχω· στεφάνιά μοι καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ πέμπει καὶ κλάειν δι' ὅλης φησὶ τῆς νυκτός. ἐὰν φέρῃς τι, ἧκε μὴ κλάων, εἰ δὲ μή, σεαυτὸν οὐχ ἡμᾶς αἰτιάσει.

9 [I 37].

Μυρρίνη Νικίππῃ.

Οὐ προσέχει μοὶ τὸν νοῦν ὁ Δίφιλος, ἀλλ' ἅπας ἐπὶ τὴν ἀκάθαρτον Θεττάλην νένευκε· καὶ μέχρι μὲν τῶν Ἀδωνίων καὶ ἐπίκωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς καὶ κοιμησόμενος ἐφοίτα, ἤδη μέντοι ὡς ἄν τις ἀκκιζόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν καὶ τά γε πλεῖστα ὑπὸ τοῦ Ἕλικος, ὁπότε μεθυσθείη, ὁδηγούμενος· ἐκεῖνος γὰρ τῆς Ἑρπυλλίδος ἐρῶν τὴν παρ'
2 *ἡμῖν ἀγαπᾷ σχολήν· νῦν μέντοι δῆλός ἐστι μηδ' ὅλως ἡμῖν ἐντευξόμενος· τέσσαρας γὰρ ἑξῆς ἡμέρας ἐν τῷ Λύσιδος κήπῳ μετὰ Θεττάλης καὶ τοῦ κάκιστ' ἀπολουμένου Στρογγυλίωνος, ὃς ταύτην αὐτῷ προὐμνηστεύσατο*
s. pag. 46 *τὴν ἐρωμένην ἐμοί τι προσκρούσας, κραιπαλᾷ. γραμματίδια μὲν οὖν καὶ θεραπαινίδων διαδρομαὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα μάτην διήνυσται, καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὄφελος, δοκεῖ δέ μοι μᾶλλον ὑπὸ τούτων τετυφῶσθαι καὶ ὑπερεν-*
3 *τρυφᾶν ἡμῖν. λοιπὸν οὖν ἀποκλείειν, κἂν ἔλθῃ ποτὲ πρὸς ἡμᾶς κοιμη[θη]-σόμενος, εἰ δὴ κνίσαι ποτὲ ἐκείνην βουληθείη, διώσασθαι· εἴωθε γὰρ*

---

§ **5.** Inter *ἔχω* et *στεφάνιά* inserit *ὅς* Wagn., sed *Vulg.* sana videtur. — *πέμπει*] *πέμπειν* **C.** — *αἰτιάσει* Herm.] *ἀνιάσῃς* **A**, *ἀνιάσεις* cett. codd. *edd.* quod frustra defend. Hirsch. cl. IV 12 [I 40].

9 [I 37].

Inscr. Post *Νικίππῃ* add. *χαῖρε* **A.**

§ **1.** *ὁ*] errore excidit in **b.** — *Δίφιλος* Porson. Bergl. rec. **s. m. h.**] *Διίφιλος* *codd. Vulg.* **b. w.** — *ἐπίκωμος*] „Graecum est *ἐπὶ κῶμον.*" Cob. Defend. codd. lect. Herm. cl. Plut. sen. resp. ger. p. 784 b, Athen. V p. 180 a aliis. Alciphronem praeterea in deliciis habere adjectiva pro adverbiis vel dictionibus adverb. probare conatur cl. I 1 [I 1] § 1 *ἐπαλλήλων,* III 37 [I 20] § 2 *διηνεκεῖ* (ubi tamen *διηνεκῶς* codd. optimi, recte ni fallor), II 7 [I 28] § 1 *ἐξαπιναῖος* (rectius ibi *ἐξαπίνης* Cob.). De *ἐπίκωμος* vid. etiam Hesych. s. v. — *κοιμησόμενος*] aut hic *κοιμηθησόμενος* aut § 3 *κοιμησόμενος* legendum esse censet Mein. Formam longiorem ut *τιμηθήσομαι, ὠφεληθήσομαι* scribis deberi judicat Cob. quem secutus cum **h.** in § 3 [*θη*] induxi. — *ἐρώμενον*] om. **A.** ubi in mrg. litt. *μενον* leguntur. — *καὶ τά γε*] *τά τε* **A.** — *ἀγαπᾷ* Wagn. edd. sqq.] *ἠγάπα Flor. Π Δ Vulg.*, *ἀγάπα* **A**, *ἀγαπα* (sic!) **C.** — § **2.** *μηδ'*] „*οὐδ'* scriptum oportuit." Cob. — *γὰρ ἑξῆς ἡμέρας edd.*] *γὰρ ἡμέρας ἑξῆς* **A**, *γὰρ ἐξ ἧς ἡμέρας Leid.*, *γὰρ λύσιδος* (*Λύσιδος Flor.*, expunctum in *K*) *ἑξῆς* (*ἐξ ἧς M*) *ἡμέρας* cett. codd., ubi *Λύσιδος* ex sqq. irrepsit. — *ὅς*] *ὡς* **C.** — *θεραπαινίδων*] *θεραπαινιδίων* Nab. cl. ep. praeced. § 2. Mutationis causam non video. — § **3.** De *κοιμη[θη]-σόμενος* vid. ad § **1.** — *εἰ* **m.**] *ἐὰν codd. Vulg.* **s.** etiamque **h.** ubi legitur *ἐὰν δὲ* et deinde *βουληθῇ*. Sed voluit etiam Herch. *εἰ δὴ—βουληθείη*. Recte, vid. ad I 13 [III 3] § 4. — *κνίσαι*] *κνῖσαι Flor.* — *διώσασθαι* Bergl., confirm. *Flor. Π Δ* **A** *M* **C** *K*,

ἡ βαρύτης τῷ ἀμελεῖσθαι καταβάλλεσθαι. εἰ δὲ μηδ' οὕτως ἀνύοιμεν, θερμοτέρου τινὸς ἡμῖν ὥσπερ τοῖς σφόδρα κάμνουσι φαρμάκου δεῖ. δεινὸν γὰρ οὐ τοῦτο μόνον εἰ τῶν παρ' αὐτοῦ μισθωμάτων στερησόμεθα, ἀλλ'
4 *εἰ Θεττάλη γέλωτα παρέξομεν. ἔστι σοι πειραθέν, ὡς φής, πολλάκις ἐφ' ἡλικίας φίλτρον. τοιούτου τινὸς βοηθήματος δεόμεθα, ὃ τὸν πολὺν αὐτοῦ τῦφον, ἀλλ' οὖν καὶ τὴν κραιπάλην ἐκκορήσει[εν]. ἐπικηρυκευσόμεθα δὴ αὐτῷ καὶ δακρύσομεν πιθανῶς, καὶ τὴν Νέμεσιν δεῖν αὐτὸν ὁρᾶν εἰ*
pag. 24 *οὕτως ἐμὲ περιόψεται ἐρῶσαν αὐτοῦ, καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἐροῦμεν καὶ*
5 *πλασόμεθα. ἥξει γὰρ ὡς ἐλεῶν δήπου με καιομένην ἐπ' αὐτῷ· μεμνῆσθαι γὰρ τοῦ παρελθόντος χρόνου καὶ τῆς συνηθείας ἔχειν καλῶς ἐρεῖ, φυσῶν ἑαυτὸν ὁ λάσταυρος. συλλήψεται δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Ἕλιξ· ἐπ' ἐκεῖνον γὰρ ἡ Ἑρπυλλὶς ἀποδύσεται. ἀλλ' ἀμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτειν ⟨ἐνίοτε⟩ εἰς ὄλεθρον. βραχύ μοι μέλει· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἢ ἐμοὶ ζῆν ἢ τεθνάναι Θεττάλῃ.*

10 [I 38].

pag. 47

Μενεκλείδης Εὐθυκλεῖ.

Οἴχεται Βακχὶς ἡ καλή, Εὐθύκλεις φίλτατε, οἴχεται, πολλά τέ μοι καταλιποῦσα δάκρυα καὶ ἔρωτος ὅσον ἡδίστου τότε, τοσοῦτον πικροῦ νῦν μνήμην. οὐ γὰρ ἐκλήσομαί ποτε Βακχίδος, οὐχ οὗτος ἔσται ⟨ὁ⟩

---

rec. edd. sqq.] *διασώσασθαι Vulg.* — § **4.** *πειραθέν* **A C** *Δ* **w. s. m. h.**] *πειρασθέν* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *ὃ*] „pro *ὅ τι.*" Cob. — Ante Seil. edebatur *τύφον.* — *ἐκκορήσει[εν]* Mein. Cob. **h.** — *πιθανῶς*] *πειθανῶς M* **C** *K, ἱκανῶς* **A** et mrg. *K.* — § **5.** *καιομένην*] *καομένην* **h.**, sed vid. ad IV 7 [I 35] § 2. — *ἐπ' αὐτῷ*] *ἐπαυτῶν Flor.* — *καὶ ἀποσκήπτειν ⟨ἐνίοτε⟩* Cob.] *καὶ ἀποσκήψειν Flor. Π Δ* **C** *K M* **m.**, *καὶ ἀποσκήπτειν* cett. codd. *Vulg.* **s. h.**, *καὶ ⟨δὴ καὶ⟩ ἀποσκήπτειν* vel potius *κἂν ἀποσκήψειεν* Mein. Equidem crediderim in nonnullis libris formam *ΣΚΗΨΕΙΝ* levi errore natam esse e *ΣΚΗΠΤΕΙΝ* (nonnumquam enim *Η* et *Π* nec non *Τ* et *Ψ* vix dignoscuntur in codd.); *ἐνίοτε* autem (vel *ἔσθ' ὅτε*) minusculae quam facile potuerint excidere inter litt. *ειν* et *εἰς ὄλε* cuique patebit. Mavult *καὶ ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον ⟨ἔσθ' ὅτε⟩* Polak.

10 [I 38].

§ **1.** *ἔρωτος—μνήμην* **m. h.**] *ἔρωτος ὅσον ἡδίστου τὸ τέλος οὐ πονηροῦ τὴν μνήμην Vulg.* **s.** et *codd.* praeter *Flor. Π Δ* (qui hab. *νῦν μνήμην*), **A C** (ubi om. *τὴν*) et *M K* (ubi *μὲν μνήμην*). Haec verba variis modis tentata sunt: *ἔρωτος — ὅσ. ἡδ. τ. τ. — οὐ πονηροῦ τ. μν.* Reisk., *ἔρ. ὅσ. ἡδ. τ. τ. τοσοῦτο ἀνιαροῦ* (vel *λυπηροῦ* quod prob. Herm.) *τ. μν.* Gloss. Eichst., *ἔρ. ὅσ. ἡδίστου τότε τόσον νῦν πονηροῦ τ. μν.* Abresch. Diluc. Thucyd. p. 422, *ἔρ. ὅσον ἡδ. ποτὲ τὸ τέλος αὖ πονηροῦ τ. μν.* Arnald. Misc. Obss. V p. 58, *ἔρ. ὅσ. ἡδ. τότε τοσοῦτον πικροῦ τὴν μν.* Jacobs. append. ad Porsoni adv. p. 318, *ἔρ. ὅσ. ἡδ. τότε τοσοῦτον νῦν πικροῦ τὴν μνήμην* Seil., unde recte Mein. edidit lect. rec. quam ipsi codd. meliores suadent: litterae minusculae *τὸ τέλος οὐ πονηροῦ νῦν* et *τότε τοσοῦτον πικροῦ νῦν* facillime potuerunt confundi. — *οὗτος*] *οὕτως* **A.** — ⟨*ὁ*⟩ Seil. **s. h.** Omitti nequit.

2 χρόνος. ὅσην συμπάθειαν ἐνεδείξατο· ἀπολογίαν ἐκείνην καλῶν οὐκ ἄν
τις ἁμαρτάνοι τοῦ τῶν ἑταιρῶν βίου. καὶ εἰ συνελθοῦσαι ἅπασαι πανταχόθεν
εἰκόνα τινὰ αὐτῆς ἐν Ἀφροδίτης ἢ Χαρίτων θεῖεν, δεξιὸν ἄν τί μοι
3 ποιῆσαι δοκοῦσιν. τὸ γὰρ θρυλούμενον ὑπὸ πάντων, ὡς πονηραί, ὡς
ἄπιστοι, ὡς πρὸς τὸ λυσιτελὲς βλέπουσαι μόνον, ὡς ἀεὶ τοῦ διδόντος,
ὡς τίνος γὰρ οὐκ αἴτιαι κακοῦ τοῖς ἐντυγχάνουσι, διαβολὴν ἐπέδειξεν
ἐφ' ἑαυτῆς ἄδικον· οὕτω πρὸς τὴν κοινὴν βλασφημίαν τῷ ἤθει παρε-
4 τάξατο. οἶσθα τὸν Μήδειον ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τῆς Συρίας δευρὶ κατάραντα
a. pag. 48 μεθ' ὅσης θεραπείας καὶ παρασκευῆς ἐσόβει, εὐνούχους ὑπισχνούμενος
καὶ θεραπαίνας καὶ κόσμον τινὰ βαρβαρικόν· καὶ ὅμως ἄκοντα αὐτὸν
οὐ προσίετο, ἀλλ' ὑπὸ τοὐμὸν ἠγάπα κοιμωμένη χλανίσκιον τὸ λιτὸν
τοῦτο καὶ δημοτικὸν καὶ τοῖς παρ' ἡμῶν γλίσχρως αὐτῇ πεμπομένοις
ἐπανέχουσα τὰς σατραπικὰς ἐκείνας καὶ πολυχρύσους δωρεὰς δι⟨ε⟩ωθεῖτο.
5 τί δέ; τὸν Αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν ὅσον ἀργύριον προ-
τείνοντα. οὐδὲν ἐκείνης ἄμεινον εὖ οἶδ' ὅτι γένοιτ' ἄν. ὡς χρηστὸν ἦθος
οὐκ εἰς εὐδαίμονος βίου προαίρεσιν δαίμων τις ὑπήνεγκεν. εἶτ' οἴχεται

§ **2.** ἁμαρτάνοι] ἁμάρτοι **C m.** (qui vix recte refert etiam *Flor.* habere ἁμάρτοι) et **h.**, sed quia omnes codd. praeter omnium fere deterrimum **C** praebent lect. rec., mutare nolui recordatus etiam illud κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι (Soph. Ajax 155 sq.). — § **3.** θρυλούμενον *Flor.* **s. m. h.**] θρυλλούμενον cett. codd. *Vulg.* — Post διδόντος excidisse videtur οὖσαι. — αἴτιαι] αἴτιοι **A**, αἴτια *Flor.* — ἐφ' ἑαυτῆς *Flor.* *Π Δ* **s. m. h.**] ἐφ' ἑαυτοῖς **A**, ἀφ' ἑαυτῆς cett. codd. *Vulg.* **b.** — § **4.** Μήδειον] „non gentis sed hominis nomen esse L. Dindorf. intellexit, rectiusne Μήδειος an Μήδιος scribatur incertum." Mein. — δευρὶ] δεῦρο *cod. Dorv.* **w.** — ἄκοντα *Flor.* *Π Δ* **A** *M* **C** *K* **w.**] ἄκουσα cett. codd. *Vulg.* **b. s.**, ἀκούσασα vel ἑκοῦσα aut ἄκουσα αὐτὸν προσίετο Bergl., ἀποροῦσα vel ἐν ἀπορίᾳ sive ἐν ἀπόροις οὖσα Reisk., ἥκοντα Seil. **h.**, κλάοντα Mein. **m.**, ἄγοντα Metr., χλιδῶντα dubitanter Polak. Possis πάντα ταῦτ' ἄγοντα, sed cum haec post praecedentia satis otiose dicta essent, nec quicquam opinor desideraretur si scriptum esset καὶ ὅμως αὐτὸν οὐ προσίετο, vocabulum ἄκοντα insiticium esse crediderim. Fort. olim ἥκοντα adscriptum erat ad δευρὶ κατάραντα, et deinde huc invectum utcumque cett. verbis accommodatum. Interim librorum scripturam revocavi. — χλανίσκιον] χλανίδιον *Flor.* **m. h.** Ex uno cod. recipere nolui. — ἐπανέχουσα] ἐπανήκουσα **A.** Vert.: 'contenta'. — δι⟨ε⟩ωθεῖτο Cob. **h.** Vid. ad III 4 [III 7] § 4. — § **5.** τί δέ; τὸν—προτείνοντα] „post ἔμπορον deest εἴπω aut λέξω." Reisk., unde τί λέξω τὸν Αἰγ. κ. τ. λ. Mein., sed nil mutandum: ὡς exclamat. est. Pro δὲ hab. δαὶ *Flor.* *Π.* — ἀργύριον *Flor.* *Π Δ* **A s. m. h.**] ἀργυρίου *Vulg.* **b.** — ἐκείνης] ἐκείνοις **C.** — εὐδαίμονος Bergl. in versione, Seil.] εὐδαίμονα *codd. edd.*, de quo recte Cob.: „quomodo προαίρεσις possit εὐδαίμων esse, non video." Proponit deinde οὐκ εὐσχήμονα, sed εὐδαίμονος verum esse videtur: 'felicis vitae condicionem'. — ὑπήνεγκεν] ἀπήνεγκεν 'detulit' Mein., ὑπήγαγεν Hirsch. cl. Andoc. de myst. § 113 (ubi tamen παραγάγοιεν, libri περιαγάγοιεν), Lys. VI 19. Sed vix ut credam adducor amatorem haec omnia ita scripsisse, ut nunc leguntur. „dolet amator Bacchidem meretriciae vitae nomen dedisse."

ἡμᾶς ἀπολιποῦσα καὶ κείσεται ⟨τὸ⟩ λοιπὸν μόνη ἡ Βακχίς. ὡς ἄδικον,
pag. 25 *ὦ φίλαι Μοῖραι· ἔδει γὰρ αὐτῇ συγκατακεῖσθαί με καὶ νῦν ὡς τότε.*
6 *ἀλλ' ἐγὼ μὲν περίειμι καὶ τροφῆς ψαύω καὶ διαλέξομαι τοῖς ἑταίροις,*
ἡ δὲ οὐκέτι με φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα, οὐδὲ ἵλεως καὶ
7 *εὐμενὴς διανυκτερεύσει τοῖς ἡδίστοις ἐκείνοις παλαίσμασιν. ἀρτίως μὲν*
οἷον ἐφθέγγετο, οἷον ἔβλεπεν, ὅσαι ταῖς ὁμιλίαις αὐτῆς σειρῆνες ἐνίδρυντο,
ὡς δὲ ἡδύ τι καὶ ἀκήρατον ἀπὸ τῶν φιλημάτων νέκταρ ἔσταζεν· ἐπ'
ἄκροις μοι δοκεῖ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκάθιζεν ἡ Πειθώ. ἅπαντα ἐκείνη
pag. 49 *γε τὸν κεστὸν ὑπέζωσ[α]το, ὁμοῦ ταῖς Χάρισι τὴν Ἀφροδίτην δεξιωσα-*
8 *μένη. ἔρρει τὰ παρὰ τὰς προπόσεις μινυρίσματα, καὶ ἡ τοῖς ἐλεφαντίνοις*
δακτύλοις κρουομένη λύρα ἔρρει. κεῖται δὲ ἡ πάσαις μέλουσα χάρισι
κωφὴ λίθος καὶ σποδιά. καὶ Μεγάρα μὲν ἡ ἱππόπορνος ζῇ, οὕτω
Θεαγένην συλήσασα ἀνηλεῶς ὡς ἐκ πάνυ λαμπρᾶς οὐσίας τὸν ἄθλιον

Mein. At non tantum haec mira videntur cl. § 3, verum etiam vereor ut talis cogitatio apta sit hoc loco. A Meneclida potius exspectem 'utinam Di puellae tam egregiae longiorem vitam concessissent'. Quid multa? Haec exclamatio m. j. debetur lectori dolenti talem puellam quaestum corpore fecisse, cui meae opinioni etiam contextus favere videtur, nam si verba *ὡς—ὑπήνεγκεν* abessent, nemo desideraret. — ⟨*τὸ*⟩ addidi, vid. ad I 17 [I 14] § 3. — *ἄδικον*] *ἀδίκων* **A**, unde *ἀδίκως* Cob. vix recte. — § **6.** *ψαύω*] *ψαύσω* Reisk. Cob. **h.** propter sq. *διαλέξομαι*, pro quo *διαλέγομαι* proposuit Wagn. Nil mutandum videtur. — „In *ὄψεται* fallitur, nam est 'videbit'; requiritur 'adspiciet' *προσβλέψεται*." Cob. — *παλαίσμασιν* Herm. cl. Luc. asin. 8—11, Sueton. Domit. 22, Nicet. Eugen. III 246] *κολάσμασιν* *Vulg.* **s.** et *codd.* praeter *Flor.* qui *κολαύμασιν*, unde *ἀπολαύσμασιν* **m.**, *ἀκολαστάσμασιν* Bergk. (comm. crit. II p. 8) cl. Bekk. Anecd. p. 367, 21 et Arist. Lys. 398, *κολακεύμασιν* **h.** Conjecturam Hermanni dubitabundus admisi. — § **7.** *ἀρτίως μὲν*] In his verbis sec. Mein. latet „partic. verbi, a quo dativi *τοῖς ἡδίστοις ἐκ.* pendeant." Ad dat. tamen cf. Phalar. ep 13 fin. — *ὡς*] *ἡ* **C.** — Verba *νέκταρ—χείλεσιν* in *K* omissa, in mrg. ibi adscripta sunt. — In sqq. *ἐκάθιζεν* pro *ἐκάθισεν* recepi a Mein., qui praeterea verba *ἐπ' ἄκροις—Πειθώ* post *ἐνίδρυντο* collocat. Vix recte propter epanaphoram *οἷον—οἷον - ὅσαι - ὡς*, ut animadvertit Polak. — *ἅπαντα*] *ἱμάντα* Fried. cl. Hom. Il. XIV 214, quod quidem speciosum est, sed quia *ὁ κεστὸς* apud sequiores passim (cf. v. c. Luc. Deor. Dial. XX 10) idem quod apud Hom. *ὁ κεστὸς ἱμάς*, nil mutavi. An scripsit Alc. *ἱμάντα γε ἐκεῖνον τὸν κεστὸν*? Ita etiam *γε* (quod nunc, ut animadvertit Cob., plane otiosum est) cur adsit melius intelligatur. — *ὑπέζωσ[α]το* Mein. recte. — *ὁμοῦ ταῖς* Mein. **m.**] *ὅλαις ταῖς* *codd.* cett. edd., *αὐταῖς ταῖς* Reisk. Defend. *ὅλαις* Fried. qui: „man darf *χάριτες* alsdann nicht als göttliche Wesen auffassen, sondern als Eigenschaften der Aphrodite." Sed litterae *λαις* mera videntur dittogr. sq. *ταῖς*, quibus receptis *μοῦ* (*μ̃*) excidit. — § **8.** *προπόσεις* *Flor.* **m.** cl. fragm. V [VI] § 18] *πόσεις* cett. codd. *Vulg.* **s. h.** — *μέλουσα* *Flor.* *Π Δ* **s. m. h.**] *μέλλουσα* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *Θεαγένην* **A** *Λ* *Flor.* *Π* **s. m. h.**] *Θεαγένη* cett. codd. *Vulg.* — *ἀνηλεῶς*] „melius *νηλεῶς*." Cob. Illud legitur sine var. lect. Plat. legg. III p. 697 d (ubi Schanz *ἀνηλεήτως*) et [Andoc.] IV 39. Cf. etiam Antiph. I 25. — De *ὡς* pro *ὥστε* vid. ad I 9 [I 9] § 2.

9 χλαμύδιον ἁρπάσαντα καὶ πέλτην οἴχεσθαι στρατευσόμενον· Βακχὶς δὲ ἡ τὸν ἐραστὴν φιλοῦσα ἀπέθανε. ῥᾴων γέγονα πρὸς σὲ ἀποδυράμενος, Εὐθύκλεις φίλτατε. ἡδὺ γάρ μοί τι δοκεῖ περὶ ἐκείνης καὶ λαλεῖν καὶ γράφειν· οὐδὲν γὰρ ἢ τὸ μεμνῆσθαι καταλέλειπται. ἔρρωσο.

11 [I 39].

Μεγάρα Βακχίδι.

Σοὶ μόνῃ ἐραστὴς γέγονεν, ὃν φιλεῖς οὕτως ὥστε μηδ' ἀκαρῆ ποτ' αὐτοῦ διαζευχθῆναι δύνασθαι. τῆς ἀηδίας, δέσποινα Ἀφροδίτη. κληθεῖσα s. pag. 50 ὑπὸ Γλυκέρας ἐπὶ θυσίαν ἐκ τοσούτου χρόνου — ἀπὸ τῶν Διονυσίων γὰρ ἡμῖν ἐπήγγειλεν — οὐχ ἥκεις, δι' ἐκεῖνον, οἶμαι, οὐδὲ τὰς φίλας
2 ἰδεῖν γυναῖκας ἀνασχομένη. σώφρων γέγονας σὺ καὶ φιλεῖς τὸν ἐραστήν, μακαρία τῆς εὐφημίας· ἡμεῖς δὲ πόρναι καὶ ἀκόλαστοι. ὑπῆρξε καὶ Φίλωνι συκίνη βακτηρία· ὀργίζομαι γὰρ νὴ τὴν μεγάλην θεόν. πᾶσαι παρῆμεν, Θεττάλη, Μοσχάριον, Θαΐς, Ἀνθράκιον, Πετάλη, Θρυαλλίς, Μυρρίνη, Χρυσίον, Ζευξίππη· ὅπου καὶ Φιλουμένη, καίτοι γεγαμημένη

χλαμύδιον] χλανίδιον **A**. — § **9.** λαλεῖν] λέγειν **A**. „Ridiculum est λαλεῖν, sed omnes dudum ita errabant." Cob. — κατα ante λέλειπται om. **A**.

11 [I 39].

§ **1.** ὥστε μηδ' ἀκαρῆ ποτ' scripsi] ὥστε μηδ' ἀκριβῶς **A**, ὥστε τὸ μηδὲ ἀκριβῶς **C** *Δ Vulg.*, ὡς τὸ μηδ' ἀκριβῶς *Flor.* et *Π* (ubi mrg. ὥστε), ὥστε μηδ' ἄχρι βωμῶν vel ὥστε μηδὲ γρὺ ὅσον Bergl., ὥστε μηδ' ἀκαρῆ πως Arnald. Misc. Obss. V p. 61 **w. s.**, ὥστε τοι οὐδὲ ἀκαρῆ πως Herel. in Act. Klotz. III p. 92, ὥστε μηδ' ἀκαριαίως Hemst. Mein. **m.**, ὥστε μηδ' ἀκαρῆ (om. πως) Cob. **h.** Quia adv. ἀκαριαίως aliunde fere ignotum est, recepi conject. Arnaldi pro πως tamen (quod vix intelligitur) scripto ποτ'. — διαζευχθῆναι] „usitatius est διαζυγῆναι." Cob. — ἐπὶ θυσίαν add. *Flor. cod. Dorv.*, rec. Seil. **m. h.** — ἐκ τοσούτου χρόνου Cob.] εἰς τοσοῦτον χρόνον *Vulg.* **s.** et *codd.* praeter *Flor. cod. Dorv.* qui om. εἰς. Del. εἰς Bergl. Wagn., sed acc. (qui bonum sensum vix praebet) potius irrepsit postquam ЄΙC abiit in ЄΙC. — τῶν (ante *Διον.*)] τὴν *Flor.* — ἡμῖν *Flor. Π* **A** *M* **C s. m. h.**] ὑμῖν cett. codd. *Vulg.* **b. w.** — ἐπήγγ. Hemst. confirm. *Flor. Π* **A** *M Δ* rec. **s. m. h.**] ἀπήγγ. cett. codd. *Vulg.* — δι' ἐκεῖνον οἶμαι scripsi] εἰ μὴ δι' ἐκείνην *codd. edd.*, unde ingeniose (nam non video cur Mein. eum „parum feliciter" conjecisse dicat) οἶμαι δι' ἐκεῖνον Bergl., οὐ μὴν δι' ἐκείνην ⟨μόνον, ἀλλ'⟩ οὐδὲ τὰς κ. τ. λ. Mein., sed illud δι' ἐκείνην (i. e. διὰ Γλυκέραν) ideo minime placet quia Glycera ita sine ulla causa a Megarae amicis secluderetur. Immo rectissime Bergl. ἐκεῖνον (nempe τὸν ἐραστὴν) requiri intellexit; quem hac in re secutus οἶμαι tamen flagitante sententia in parenthesi post δι' ἐκεῖνον collocavi. Minus verisimilis videtur emendandi ratio Hermanni, qui voluit aut ἤδη δι' ἐκεῖνον aut εἰ μὴ ἐκείνην ἀλλ' οὐδὲ κ. τ. λ. (quod vix intelligo). — § **2.** δὲ πόρναι *Flor. Π Δ* **A** *M* **s. m. h.**] δὲ καὶ πόρναι cett. codd. *Vulg.* **b. w.** — παρῆμεν Bergl. **s. m. h.**] γὰρ ἦμεν *codd. Vulg.* **b.** — Nomina *Μοσχάριον—Θρύαλλις* add. *Flor. Π* Seil. **m. h.** — Ζευξίππη **h.**] Εὐξ. *codd.* cett. edd. Vid. ad III 14 [III 50] § 1. — ὅπου καὶ] ὀψὲ καὶ Jacobsius. Alii putabant in his verbis latere meretricis nomen. Proponit ἐπεὶ καὶ Polak. — Pro Φιλουμένη hab. Φιλομένη **a.**,

m. pag. 26 προσφάτως καὶ ζηλοτυπουμένη, τὸ καλὸν κατακοιμίσασα τὸν ἄνδρα ὀψὲ
3 μὲν ὅμως δὲ παρῆν. σὺ δ' ἡμῖν μόνη τὸν Ἄδωνιν περιέψυχες, μή που
καταλειφθέντα αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἡ Περσεφόνη παραλάβῃ.
οἷον ἡμῶν ἐγένετο τὸ συμπόσιον — τί γὰρ οὐχ ἅψομαί σου τῆς καρδίας; —
ὅσων χαρίτων πλῆρες. ᾠδαὶ σκώμματα πότος εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς
μύρα στέφανοι τραγήματα. ὑπόσκιός τισι δάφναις ἦν ἡ κατάκλισις· ἓν
4 μόνον ἡμῖν ἔλειπε, σύ, τὰ δ' ἄλλα οὔ. πολλάκις ἐκραιπαλήσαμεν, οὕτω
δὲ ἡδέως ὀλιγάκις. τὸ δ' οὖν πλείστην ἡμῖν παρασκευάσαν τέρψιν, δεινή
s. pag. 51 τις φιλονεικία κατέσχε Θρυαλλίδα καὶ Μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς ποτέρα
κρείττω καὶ ἁπαλωτέραν ἐπιδείξει. καὶ πρώτη Μυρρίνη τὸ ζώνιον
λύσασα — βόμβυξ δ' ἦν τὸ χιτώνιον — δι' αὐτοῦ τρέμουσαν οἷον
πιμελὴν ἢ πηκτὸν γάλα τὴν ὀσφῦν ἀνεσάλευσεν, ὑποβλέπουσα εἰς τοὐπίσω
πρὸς τὰ κινήματα τῆς πυγῆς· ἠρέμα δ' οἷον ἐνεργοῦσά τι ἐρωτικὸν
5 ὑπεστέναξεν, ὥστε με νὴ τὴν Ἀφροδίτην καταπλαγῆναι. οὐ μὴν ἀπεῖπέ
γε ἡ Θρυαλλίς, ἀλλὰ τῇ ἀκολασίᾳ παρευδοκίμησεν αὐτήν· 'οὐ γὰρ διὰ
παραπετασμάτων ἐγώ' φησίν 'ἀγωνιοῦμαι, οὐδὲ ἀκκιζομένη, ἀλλ' οἷον
ἐν γυμνικῷ· καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις ἀγών.' ἀπεδύσατο τὸ χιτώνιον

---

errore ut videtur. — *τὸ καλὸν* Hemst. Valck. ad Theocr. X 3, rec. **s. m.**] *τὸν καλὸν codd. Vulg.* **h.** Ad lect. rec. cf. IV 8 [I 36] § 3. — *κατακοιμίσασα* Cob.] *ἀποκοιμίσασα Vulg.* **s. h.** et *codd.* praeter **A C** qui *ἀποκοιμήσασα* quod rec. **m.** vertens 'postquam effecit ut maritus secubaret'. At verb. *ἀποκοιμίζειν* (vel *ἀποκοιμᾶν*) hoc saltem sensu aliunde ignotum est. Etiam sqq., Philumenam nempe sero demum venisse, indicant illam domo abiisse 'sopito marito' ut vertit Bergl. — § **3.** *δ' ἡμῖν*] *ἡμῖν* om. **A**, *δ' ἡμῶν* Herel. in act. Klotz. III p. 92 sine justa causa. — *μόνη*] om. **A.** — *Περσεφόνη*] „Att. *Φερσεφόνη*". Cob. — *ἡμῶν*] *ἡμῖν* Wagn. — *ὑπόσκιός τισι* vir quidam doctus **w. s. m.**] *ὑποσκίοις τισὶ Codd. Vulg.* **b.**, *ὑπὸ συσκίοις τισὶ* Bergl., *ὑπόσκιός τις* **h.**, sed incognitus ille v. d. locum persanasse videtur. — *ἔλειπε Vulg.* **b.**] *ἔλιπε codd.* **s. m.**, *ἐνέλειπε* **h.** fort. recte. — Verba sqq. ita legit Nab.: *τὰ δ' ἄλλα οὐ πολλάκις ἐκραιπαλήσαμεν, οὕτω δ' ἡδέως* [*ὀλιγάκις*]. Voluitne *ἐκραιπαλήσαμεν οὕτως ἡδέως*? Sed non credo quicquam esse mutandum. — § **4.** *δ' οὖν* Seil. **s. m.**] *γοῦν codd. Vulg.* **b.** etiamque **h.**, sed recte Herch. deinde *δ' οὖν* restituit. — *ἐπιδείξει*] *ἐπιδείξῃ* **A.** — *πιμελὴν ἢ πηκτὸν γάλα* Arnald. misc. obss. V p. 63 (qui quidem errore *πιμελὴ* quod rec. **w.**) rec. **s. m. h.**] *τι μελίπηκτον γάλα codd.* (praeter **C** qui *τι μελὶ πηκτὸν γάλα*) et *Vulg.* **b.** „verti quasi esset *νεόπηκτον γάλα*". Bergl. — *ὀσφῦν*] *ὀσφύν* et sic deinceps **h.**, sed cf. Herod. *π. μον. λέξ.* p. 31, 15; Arcad. p. 92. Quia praeterea codd. omnes hab. *ὀσφῦν*, mutare nolui. — *ἀνεσάλευσεν*] *ἐσάλευσεν* **A.** — *ὑποβλέπουσα*] „immo *ἀποβλέπουσα* cf. Lex. Plat. Astii in his vocib." Hirsch. fort. recte. — *τι*] del. **h.** sine justa causa, ut videtur. — *με* **h.**] *ἐμὲ* cett. edd. et *codd.*, quod minus aptum est. — § **5.** *γε*] om. **A.** — *παρευδοκίμησεν*] *παρηυδοκίμησεν* **h.**, sed. vid. ad III 21 [III 57] § 1. — *ἀγωνιοῦμαι* **m. h.**] *ἀγωνίσομαι codd. Vulg.* **s.** Vid. III 13 [III 49] § 3. — *ἀκκιζ. Flor. Π* **A w. s. m. h.**] *ἀκιζ.* cett. codd. *Vulg.* — *ἀγών* Seil. **m. h.**] *ἀγὼν codd. Vulg.* **s.** — *ἀπεδύσατο τὸ*] *ἀποδῦσα δὴ τὸ* Cob. (qui tamen concedit Alciphronem

καὶ μικρὸν ἀποσιμώσασα τὴν ὀσφῦν ʻἰδού, σκόπει τὸ χρῶμαʼ φησίν ʻὡς ἀκραιφνές, Μυρρίνη, ὡς ἀκήρατον, ὡς καθαρόν, τὰ παραπόρφυρα τῶν ἰσχίων ταυτί, τὴν ἐπὶ τοὺς μηροὺς ἔγκλισιν, τὸ μήτε ὑπέρογκον
6 *αὐτῶν μήτε ἄσαρκον, τοὺς γελασίνους ἐπʼ ἄκρων. ἀλλʼ οὐ τρέμει νὴ Δίαʼ ⟨φησὶν⟩ ἅμʼ ὑπομειδιῶσα ʻὥσπερ ἡ Μυρρίνηςʼ. καὶ τοσοῦτον παλμὸν ἐξειργάσατο τῆς πυγῆς, καὶ ἅπασαν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὀσφῦν*
s. pag. 52 *τῇδε καὶ τῇδε ὥσπερ ῥέουσαν περιεδίνησεν, ὥστε ἀνακροτῆσαι πάσας καὶ νικᾶν ἀποφήνασθαι τὴν Θρυαλλίδα. ἐγένοντο δὲ καὶ περιάλλων*

---

illam „barbaram formam" usurpare potuisse), *καὶ ἀποδῦσα τὸ* Herch. **h.** — *ἀποσιμώσασα* Schneider. in lex. Gr. s. v. *ἀποσιμόω*, prob. Nauck.] *ὑποσιμώσασα* libri et *edd.*, sed cf. Suid. s. v *ἀποσιμῶσαι*. Praeterea *ὑποσιμόω* (quod verbum aliunde ignotum est) minus aptum videtur post *μικρόν*. — *ἀκραιφνές* **h.**] *ἀκριβῶς Flor. Δ* **A C** *K M*, *ἀκριβὲς* cett. codd. *Vulg.* **s. m.**, *ἄκρηβες* Nauck., sed neque *χρῶμα ἄκρηβες* placet, neque aptum videtur ante *ἀκήρατον* et *καθαρόν*. Lect. rec. contra aptissima est: etiam hic patet rhetorem amare synonyma conjuncta, de quibus vid. ad I 13 [III 3] § 1. — *παραπόρφυρα Δ K* **s. m. h.**] *παραπορφυρᾶ Flor.* **A**, *παρὰ πορφυρᾶ* **C**, *πορφυρᾶ* om. *παρα Vulg.* **b. w.** Corruptum esse locum censet Mein., qui, proposito sed mox denuo abjecto *περιπόρφυρα*, conjicit *τὰ παρὰ πορφύραν πορφυρᾶ* cl. Anth. Pal. V 35. Fort. tamen *παρα* ortum est e sq. *πορ.* Expectem aut *τὰ πορφυρᾶ ἴσχια ταυτί* (cl. Anth. Pal. V 54, ubi *ῥοδοειδέϊ τέρπεο πυγῇ*), aut *τὸ πορφυροῦν τῶν ἰσχίων τουτί* (ut in sqq. *τὸ μήτε ὑπέρογκον αὐτῶν μήτε ἄσαρκον*). Pro *ἰσχίων* quod restituit Bergl. rec. edd. sqq. confirm. *Flor. Π*, habent *ἰσχύων* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *ἔγκλισιν* Hemst. Ruhnk. Mein. **m. h.**] *ἔγκρισιν codd.* cett. edd. sine sensu. Verba haec *τὴν—ἔγκλισιν* e margine venisse censet Mein. quod habet speciem cum sqq. *αὐτῶν* et *ἄκρων* spectare videantur *τὰ ἴσχια*, non *τοὺς μηρούς*. — *αὐτῶν* Arnald. Reisk. Wagn. confirm. *Flor. Δ M*] *αὐτῷ* **C**, *αὐτῆς* **h.**, sed vid. quae modo diximus. — § **6.** *ἀλλʼ—Μυρρίνης* **s.** (qui tamen ⟨*ἔφη*⟩, non ⟨*φησὶν*⟩) et **m.**] ʻ*ἀλλʼ οὐ τρέμει νὴ Δίαʼ ἀλλʼ ὑπομειδιῶσα ʻὥσπερ ἡ Μυρρίνηςʼ Flor. Π Δ* **A** *M K* (in cod. *Π* litt. *ς* nominis *Μυρρίνης* expuncta est) rec. **h.**, idem sed *Μυρρίνη* cett. codd. *Vulg.* **s.**, *ἀλλʼ οὐ τρέμει νὴ Δία ὥσπερ ἡ Μυρρίνης, ἀλλʼ ὑπομειδιῶσιʼ* vel potius *ὑπομειδιᾷʼ* Bergl. (qui: „*ὑπομειδιᾶν* autem suas nates dicit, quia gelasinos iis tribuerat."), *ἀλλʼ ὑπομειδιῶσα καὶ ἐπιστρεφομένη ὥσπερ ἡ Μυρρίνη* Reisk., *ἀλλʼ οὐ τρέμει νὴ Δία·ʼ καὶ ἅμα ὑπομειδιῶσα ὥσπερ ἡ Μυρρίνη, τοσοῦτον κ. τ. λ.* Jacobs. ad Ach. Tat. p. 829, *ἀλλʼ οὐ τρ. νὴ Δία·ʼ ἀλλʼ ὑπομειδιῶσα ὥσπερ ἡ Μυρρίνη ⟨ἐκίνησε⟩ καὶ τοσοῦτον κ. τ. λ.* idem in Anth. Pal. III p. 59. Dubitabundus Seil. et Mein. secutus sum. — *ὥσπερ ῥέουσαν*] *ὥσπερ δέουσαν* **C** *K*, *ἀσπαίρουσαν* Lennep., sed mutatione vix opus erat. — *ἀνακροτῆσαι*] *ἀνασκιρτῆσαι* **A**, quod, ut plura alia in hoc cod., librario deberi videtur. — *νικᾶν ἀποφ. τὴν Θρυαλλίδα* Cob.] *νίκην ἀποφ. τῆς Θρυαλλίδος codd. Vulg.* **s. m.**, de quibus recte Cob.: „et alio nomine haec suspecta sunt, et quod *τὴν νίκην* utique scriptum oportuit". Ad lect. rec. autem confert ar. Ran. 1473. Maluit Herch. edere ⟨*τὴν*⟩ *νίκην ἀποφ. τῆς Θρυαλλίδος*, sed genit. in codd. ortus esse videtur postquam *νικᾶν* abiit in *νίκην*. — *ἐγένοντο*] *ἐγένετο* **C**. — *περιάλλων* Mein. **h.**] *περὶ ἄλλων codd. Vulg.* **s. m.** „male abundat praepositio". Cob. recte. Ad conject. suam Mein.

συγκρίσεις καὶ περὶ μασταρίων ἀγῶνες .... τῇ μὲν γὰρ Φιλουμένης
γαστρὶ ἀντεξετασθῆναι οὐδ' ἥτισοῦν ἐθάρσησεν· ἄτοκος γὰρ ἦν καὶ
7 *σφριγῶσα. καταπαννυχίσασαι οὖν καὶ τοὺς ἐραστὰς κακῶς εἰποῦσαι καὶ*
ἄλλων ἐπιτυχεῖν εὐξάμεναι — ἀεὶ γὰρ ἡδίων ἡ πρόσφατος ἀφροδίτη —
27 *ᾠχόμεθα ἔξοινοι, καὶ πολλὰ κατὰ τὴν ὁδὸν κραιπαλήσασαι ἐπεκωμάσαμεν*
Δεξιμάχῳ κατὰ τὸν χρυσοῦν στενωπόν, ὡς ἐπὶ τὴν ἄγνον κατῆμεν,
πλησίον τῆς Μενέφρονος οἰκίας. ἐρᾷ γὰρ αὐτοῦ Θαῒς κακῶς, καὶ νὴ
Δία εἰκότως· ἔναγχος γὰρ πλούσιον κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον.
8 *νῦν μὲν οὖν συγγνώμην ἔχομέν σοι τῆς ὑπεροψίας, τοῖς Ἀδωνίοις δὲ*
ἐν Κολλυτῷ ἑστιώμεθα παρὰ τῷ Θεττάλης ἐραστῇ· τὸν γὰρ τῆς Ἀφρο-
δίτης ἐρώμενον ἡ Θεττάλη ⟨περι⟩στέλλει. ὅπως δ' ἥξεις φέρουσα
κηπίον καὶ κοράλλιον καὶ τὸν Ἄδωνιν ὃν νῦν περιψύχεις· μετὰ γὰρ
τῶν ἐραστῶν κραιπαλήσομεν. ἔρρωσο.

---

cf. Suid., Phot., Hesych. s. v. et Arcad. p. 54, 10. „Similiter fluctuat interpretatio et scriptura vocis *δορίαλλος*, quod in eundem sensum dicitur, vid. Lobeck Path. Prol. p. 118". Mein. Adjectivum *περίαλλος* in re venerea non alienum esse animadvertit Polak. cl. Anth. Pal. V 131. — Post *ἀγῶνες* lac. sign. collocavit **m. h.** Supplet Mein. *⟨οὐ μὴν περὶ γαστέρων ἠμφισβητοῦμεν⟩*. — *τῇ* **A s. m. h.**] *τῆς* cett. codd. *Vulg.* — *ἐθάρσησεν*] *ἐθάρρησεν* **h.**, sed cf. *θαρσαλέως* I 7 [I 7]. — § **7.** *οὖν* **h.**] *γοῦν codd. Vulg.*, unde *δ' οὖν* Seil. **s. h.**, sed voculae *δὲ* non locus esse videtur. — *ἡδίων*] om. **C.** — *καὶ πολλὰ Flor. Π Δ* **A m. h.**] *καὶ πολλὰ δὲ* **C s.**, *πολλὰ δὲ* cett. codd. *Vulg.* „aliis fort. *πολλὰ δὴ* placebit." Mein. Immo *καὶ πολλὰ*, quod praeb. codd. meliores, aptissimum videtur. — *κατῆμεν* **s. m. h.**] *κάτιμεν Flor. Π Δ* **A C**, *κατιόντι Vulg.* **b.** — *ἐρᾷ*] *ἐρᾶν Flor. Π Δ* **C** *M.* — *κακῶς*] *διακαῶς* Mein. cl. II 6 [I 27] § 2, III 5 [III 8] § 2, Heliodor. VIII 2 „siquidem *κακῶς ἐρᾶν* bene dici potest de vero eoque infelici amore, ut I 35" (in hac ed. IV 7) „§ 4, non item de amore petulanti nec nisi pecuniae causa suscepto". Mein. Sed is qui 'misere amat' (vid. ad I 22 [I 19] § 2), non ideo infelici amore depereat necesse est. — *πλούσιον—πατέρα*] „Att. *πλουσίου—πατρὸς*". Cob. cl. Phryn. ed Lob. p. 129. Ad acc. cf. v. c. A. Pal. XI 202, Athen. V p. 211 f. — § **8.** *Ἀδωνίοις* Pierson. Veris. p. 95 **s. m. h.**] *ἕως* **C**, *Ἀλώοις* cett. codd. *Vulg.* Cf. sqq. — *Κολλυτῷ*] *κολυτῷ* **C.** *Κολυττῷ* quod habet **a.** errore remansit in **b.** (vid. ad II 32 [III 34] § 1), sed nihilominus legitur etiam in **w.** — *ἑστιώμεθα*] *ἑστιασόμεθα* Cob., sed vid. ad II 37 [III 39] § 2. — *⟨περι⟩στέλλει* scripsi] *⟨περι⟩στελεῖ* Hirsch, qui ad *περιστέλλειν* recte cf. Plat. Hipp. Maj. pag. 291 d, Hesych. s. v. De forma vid. supra ad *ἑστιώμεθα.* Vert.: '(mortuum) componet'. — *κηπίον* Bast. ep. crit. p. 195 (qui quidem *κήπιον*) rec. **s. m. h.**] *κήτιον Vulg.* **b** et *codd.* praeter **A** qui *γήτειον*, unde *νηττίον* 'anaticulam' Reisk., quod tamen quo modo h. l. intelligi possit, non video. — *κοράλλιον*] *κοράλλειον* **A**, *κοράλιον* **s.**, *κουράλιον* deleto sq. *καὶ* Wagn, sed vide Bast. l. l. — Ante *Ἄδωνιν* add. *σὸν Flor. Π cod. Dorv.*, rec. **s. m. h.** Sed recte Cob.: „Verba *ὃν νῦν περιψύχεις* arguunt *σὸν* esse expungendum". Dubitat Herch. num *σὸν* an verba *ὃν—περιψύχεις* delenda sint, sed quia revera nonnulli libri illud omittunt Cobetum secutus sum.

12 [I 40].

s. pag. 53

Φιλουμένη Κρίτωνι.

Τί πολλὰ γράφων ἀνιᾷς σαυτόν; πεντήκοντά μοι χρυσῶν δεῖ καὶ γραμμάτων οὐ δεῖ. εἰ μὲν οὖν φιλεῖς, δός· εἰ δὲ φιλαργυρεῖς, μὴ ἐνόχλει. ἔρρωσο.

13 [II 1].

s. pag. 54
m. pag. 28

Λάμια Δημητρίῳ.

Σὺ ταύτης τῆς παρρησίας αἴτιος, ⟨ὃς⟩ τοσοῦτος ὢν βασιλεὺς εἶτα
ἐπέτρεψας καὶ ἑταίρᾳ γράφειν σοι, [καὶ] οὐχ ἡγησάμενος δεινὸν ἐντυγ-
χάνειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ὅλη μοι ἐντυγχάνων. ἐγώ, δέσποτα Δημήτριε,
ὅταν μὲν ἔξω σε θεάσωμαι καὶ ἀκούσω μετὰ τῶν δορυφόρων καὶ τῶν
στρατοπέδων καὶ τῶν πρέσβεων καὶ τῶν διαδημάτων, νὴ τὴν Ἀφροδίτην,
πέφρικα καὶ δέδοικα καὶ ταράττομαι καὶ ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον,
μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμματα· καὶ τότε μοι ὄντως ὁ πολιορκητὴς εἶναι δοκεῖς
2 *Δημήτριος· οἷον δὲ καὶ βλέπεις τότε, ὡς πικρὸν καὶ πολεμικόν· καὶ*
ἀπιστῶ ἐμαυτῇ καὶ λέγω ‘Λάμια, σὺ μετὰ τούτου καθεύδεις; σὺ διὰ
s. pag. 29 *νυκτὸς ὅλης αὐτὸν καταυλεῖς; σοὶ νῦν οὗτος ἐπέσταλκε; σοὶ Γνάθαιναν τὴν*
3 *ἑταίραν συγκρίνει;’ καὶ ἠλογημένη σιωπῶ καὶ εὔχομαί σε θεάσασθαι παρ’*
ἑαυτῇ. καὶ ὅταν ἔλθῃς, προσκυνῶ σε· καὶ ὅταν περιπλακείς με καταφιλῇς,

---

12 [I 40].

μοι Arnald. Schrader. rec. **m. h.**] *σοι Vulg.* **s.** et *codd.* In mrg. *Leid.* legitur ‚*ἴσως μοι*'. Defend. vulg. Hemst., sed sententia *μοι* flagitare videtur. — *καὶ*] del. Hirsch.

13 [II 1].

§ **1.** *τῆς*] om. *Π Δ* **C** *K.* — ⟨*ὅς*⟩ et *ἐπέτρεψας* **m. h.**] *ἐπιτρέψας codd. Vulg.* **s.** Iam Wagn. proposuit *ἐπέτρεψας* probb. Seil. Hirsch., sed Mein. intellexit pron. relat. excidisse quo aegre careas. Frustra *Vulg.* defend. Herm. — *τοσοῦτος* add. *cod. Dorv. Flor.* rec. **w. s. m. h.** — [*καὶ*] **m. h.** Ortum esse videtur postquam *ἐπέτρεψας* abiit in *ἐπιτρέψας.* — *Δημήτριε*] *Δάματερ Flor. Π Δ* **C** *K.* — *σε*] om. **C**. — *καὶ ἀκούσω*] del. **h.** sine justa causa. — *τῶν διαδημάτων*] „melius *τοῦ διαδήματος.*" Cob. Ad plural. cf. IV 15 [II 3] § 10. — *καὶ δέδοικα*] om. *Flor. Π.* — *τότε*] *τόδε Flor.* — *Δημήτριος*] *Δάματερ Flor.* — § **2.** *πικρὸν* Arnald. Reisk. Hemst. rec. **w. s. m. h.** confirm. *Flor.*] *μικρὸν* cett. codd. *Vulg.* **b.**, *φρικτὸν* Bergl. — *Λάμια*] ⟨*ὦ*⟩ *Λάμια* Jacobs. sine justa causa. — *τούτου Flor. Δ* **C** *K* **m.**] *τοῦδε* cett. codd. *Vulg.* **s. h.** Ad lect. rec. cf. sq. *οὗτος.* Etiam pro *αὐτὸν* fort. *τοῦτον* scribendum est. — § **3.** *ἠλογημένη*] *διηπορημένη* Cob. Cogitavit de *ἠωρημένη* Polak. Fort. tamen vulg. sana est, cf. Luc.(?) Ocyp. 143. — *εὔχομαί* **m. h.**] *εὐχομένη codd. Vulg.* **s.** ubi litt. *μένη* ex praeced. *ἠλογημένη* ortae esse videntur. — *ἑαυτῇ*] *ἐμαυτῇ* **h.**, sed vid. ad I 5 [I 5] § 1. — *προσκυνῶ σε*] *προσκυνοῦσα Flor. Π Δ* **C** *K.* — *με καταφιλῇς*

πάλιν πρὸς ἐμαυτὴν τἀναντία λέγω 'οὗτός ἐστιν ὁ πολιορκητής; οὗτός
ἐστιν ὁ ἐν τοῖς στρατοπέδοις; τοῦτον φοβεῖται ⟨ἡ⟩ Μακεδονία, τοῦ-
τον ἡ Ἑλλάς, τοῦτον ἡ Θρᾴκη; νὴ τὴν Ἀφροδίτην, σήμερον αὐτὸν
τοῖς αὐλοῖς ἐκπολιορκήσω καὶ ὄψομαι τί με διαθήσει'. μεῖνον εἰς τρίτην,
παρ' ἐμοὶ γὰρ δειπνήσεις, δέομαι. τὰ Ἀφροδίσια ποιῶ ταῦτα ⟨τὰ⟩ κατ'
4 *ἔτος, καὶ ἀγῶνα ἔχω ἀεὶ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις νικᾶν. ὑποδέξομαι*
δή σε ἐπαφροδίτως καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιφανῶς· καὶ γάρ μοι περιου-
σιάσαι γεγένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἀνάξιον τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐξ ἐκείνης
τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἔτι πεποιηκυίᾳ, καίτοι σοῦ γε ἐπιτρέποντος ὅπως ἂν
βούλωμαι χρῆσθαι τῷ ἐμῷ σώματι· ἀλλὰ κέχρημαι καλῶς καὶ ἀμίκτως
5 *πρὸς ἑτέρους. οὐ ποιήσω τὸ ἑταιρικὸν οὐδὲ ψεύσομαι, δέσποτα, ὡς ἄλλαι*

Hirsch.] *μέγα‿φιλῇς codd. Vulg.* **s.**, ⟨*ἐμὲ*⟩ *μέγα φιλῇς* Gloss. Eichst., *με φιλῇς* **m. h.** non male, sed *ΜΕΓΑ* potius ex *ΜΕΚΑΤΑ* ortum est: verb. *καταφιλεῖν* enim ita legitur etiam III 31 [III 67] § 1, IV 15 [II 3] § 14, IV 16 [II 4] § 1, *φιλεῖν* autem hoc sensu nonnisi fragm. V [VI] § 13, quem locum laudat Mein. — ⟨*ἡ*⟩ **m. h.** recte, cf. sqq. *ἡ Ἑλλάς, ἡ Θρᾴκη.* — *αὐτὸν* Arnald. Reisk. prob. Seil. rec. **m. h.** confirm. *Flor.*] *αὐτοῖς* cett. codd. *Vulg.* **s.** — *τί με διαθήσει*] *τί με διαθήσειν Π Δ K, εἰ μειδιάσει* Herm. ingeniose, sed vertendum videtur 'quid me facturus sit' (nempe ille *Πολιορκητὴς δν ἐκπολιορκήσω*). Passivum invenitur IV 7 [I 35] § 2. — *μεῖνον*] *μᾶλλον Flor. Π Δ* **C** *K* et **m.** qui lac. sign. habet ante *μᾶλλον*: „suspicari possis aliquid de instante Demetrii profectione excidisse, qua memorata scriptor pergere potuit ⟨*μὴ σύ γε, ἀλλὰ μεῖνον εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἢ*⟩*μᾶλλον.*" Mein. Fort. Alciphro scripsit *μεῖνον* ⟨*οὖν βασιλεῦ*⟩, quibus receptis contextus quidem satis abruptus remaneret, sed hoc Lamiae imputandum videtur, cf. § 8 hujus ep. Proponit dubitanter ⟨*ἢ*⟩*μᾶλλον μεῖνον* Polak. — *ταῦτα* ⟨*τὰ*⟩ Mein.] [*ταυ*]*τὰ* **h.**, sed subintellige potius *ταῦτα* ⟨*ἃ οἶσθα*⟩. Plena haec dictio adest III 23 [III 59] § 1. — *ἔχω*] om. **C.** — *ἀεὶ τὰ—νικᾶν* Cob.] *εἰ—νικᾷ codd. Vulg.* **s.**, unde *εἰ—νικᾶται* Bergl. („non male." Mein.), *εἰ—νικῶ* Reisk. quod rec. **m.** Sed jam Hemst. conjecit *ἀγῶνα ἔχω τὰ πρ. τ. ὑστ. νικᾶν* quod prob. Herm. rec. **h.** Cum Cobeto *εἰ* codicum non prorsus omittendum, verum levi correctione in *ἀεὶ* mutandum putavi. — § **4.** *δή σε Flor. Δ Leid.* rec. **s. m. h.**] *δή σε* mutatum in *δέ σε K, δέ σε Vulg.* — *ἐπαφροδίτως*] *ἐπαφρ . . . . τως Π.* — *ἐπιφανῶς* Reisk. Jacobs. scr. misc. IV p. 537, rec. **s. m. h.**] *πιθανῶς codd. Vulg.* **b.**, quod frustra defend. Herm. mutato sq. *παρουσιάσαι* in *παρρησιάσαι.* Vel sqq. *καὶ γὰρ—ὑπὸ σοῦ* indicant Reiskium recte emendasse. Etiam verba *ὡς ἔνι μάλιστα* inepta, ne dicam ridicula, essent recepto *πιθανῶς.* — *καὶ γάρ—ὑπὸ σοῦ* Seil. **m.**] *ἄν μοι περιουσιάσαι γένηται ὑπὸ σοῦ codd.* praeter *Leid.* ubi *περιουσιῶσαι* quod rec. *Vulg.* et **b.** Recte tamen *περιουσιάσαι* restituit Bergl. quod prob. Hemst. rec. **w. s. m.** confirm. cett. codd. Frustra igitur *ἁρμοῖ γὰρ ἐν περιουσίαις γεγένημαι ὑπὸ σοῦ* Reisk., *καὶ γάρ μοι περιουσία γεγένηται ὑπὸ σοῦ* **h.**, qui deinde pro *ὑπὸ* proponit *παρὰ.* „possis etiam *ἐπεί μοι* pro *ἄν μοι.*" Mein., sed Seil. locum persanasse videtur. — *ἀγαθῶν*] *ἀγκαλῶν* Fried. cl. IV 15 [II 3] § 9 ubi tamen nunc *αὐλὰς* restitutum est. — *πεποιηκυίᾳ* Bergl. rec. edd. sqq.] *πεποιηκυῖα codd. Vulg.* **b.** — *σοῦ γε* Bergl. Hemst. rec. edd. sqq.] *σοῦ τε codd. Vulg.* — *ἐμῷ*]

m. pag. 29 ποιοῦσιν. ἐμοὶ γὰρ ἐξ ἐκείνου, μὰ τὴν Ἄρτεμιν, οὐδὲ προσέβλεψαν ἔτι
s. pag. 56 πολλοὶ [οὐδὲ ἐπείρασαν] αἰδούμενοί σου τὰς πολιορκίας. ὀξύς ἐστιν
Ἔρως, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀναπτῆναι. ἐλπίσας πτεροῦται, καὶ
6 ἀπελπίσας ταχὺ πτερορρυεῖν εἴωθεν [ἀπογνωσθείς]. διὸ καὶ μέγα τῶν
ἑταιρουσῶν ἐστι σόφισμα, ἀεὶ τὸ παρὸν τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτιθεμένας
ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς. [πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι
ἔξεστιν, ὥστε φόβον εἶναι κόρου.] λοιπὸν ⟨οὖν⟩ ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν πονεῖν,
τὰ δὲ μαλακίζεσθαι, [τὰ δὲ ᾄδειν, τὰ δὲ αὐλεῖν, τὰ δὲ ὀρχεῖσθαι,] τὰ
δὲ δειπνοποιεῖν, τὰ δὲ κοσμεῖν [σοι] τὸν οἶκον, τὰς [δὲ] ὁπωσοῦν ἄλλως
ταχὺ μαραινομένας μεσολαβούσας χάριτας, ἵνα μᾶλλον ἐξάπτωνται τοῖς
διαστήμασιν εὐαλούστεραι αὐτῶν αἱ ψυχαί, φοβουμένων μὴ ἄλλο πάλιν

„Atticus omisisset." Cob. — § **5.** *οὐδὲ προσέβλεψαν*] *οὐδὲ προσέπεμψαν Flor. Π cod. Dorv.* rec. **h.**, qui deinde intellecto *οὐδὲ—οὐδὲ* vix bonum praebere sensum, requirebat *οὔτε—οὔτε*. Totam sententiam sic rescribit Hirsch.: *οὐδεὶς οὐδὲν προσέπεμψεν* [*ἔτι πολλοὶ*] *οὐδ' ἐπείρασεν αἰδούμενός σου τ. π.* Sed neque cum *οὐδὲ προσέπεμψαν* (ut concedit Herch.), neque (ut animadvertit Cob.) cum *οὐδὲ προσέβλεψαν* apte jungitur sq. *οὐδὲ ἐπείρασαν,* quod potius cum Cob. delendum erat. — *ἀναπτῆναι*] *ἀποπτῆναι* **h.**, quod recepissem nisi Aristaenetus (qui II 1 haec omnia usque ad *ἐραστὰς* sua fecit) exhiberet *ἀναπτ.* Rhetor respexisse videtur Plat. Phaedr. p. 246 sqq., quod etiam comprobatur verbis *πτεροῦσθαι* et *πτερορρυεῖν,* cf. v. c. Plat. l. l. p. 246 c, 248 c. Sed verba inepta *ὀξύς-ἀναπτῆναι* vereor ut integra sint. — *καὶ* ante *ἀπελπίσας*] del. **h.**, sed cf. v. c. IV 12 [I 40] ubi *καὶ* frustra del. Hirsch. — *ἀπελπίσας*] del. Maehl. Malui cum Cob. et **h.** inducere sq. *ἀπογνωσθείς*, quod etiam verborum concinnitatem turbabat. — § **6.** *διακρατεῖν*] *διάγειν* Cob., sed 'detinere' *vers. lat.* recte ut videtur. — [*πρὸς—κόρου*] del. **m. h.** Jacobsium secuti. „apertum est interpolatorem ipsas compellare meretrices." Mein. Ex his verbis insiticiis *οὐδὲ* et *εἶναι* om. **C.** Pro *ὥστε φόβον εἶναι κόρου* voluit *ὡς πεφοβημέναι κόρον* Bergl., *φοβουμέναις κόρον* Reisk. Ipsa verba satis mira interpolatorem produnt. — *λοιπὸν*] 'jam', cf. I 17 [I 14] § 3. Recte Herch. ⟨*οὖν*⟩ supplevit. — *πονεῖν* Arnald. rec. **w.** probb. Mein. Herm.] *ποιεῖν codd. Vulg.* **b. s. m.**, ⟨*ἱερὰ*⟩ *ποιεῖν* Reisk., ⟨*τι*⟩ *ποιεῖν* Mein. deinde tamen Arnaldo accedens. Recte!: „*πονεῖν* gegensatz zu *μαλακίζεσθαι.*" Herm. Edidit *σκώπτειν* Herch. qui in sqq. *τὰ δὲ μαλακίζεσθαι* post *ὀρχεῖσθαι* collocat. Malui cum Jacobs. *Vulg.* **b. m.** expungere verba *τὰ δὲ ᾄδειν—ὀρχεῖσθαι*, quae om. *codd.* praeter *Flor. Π cod. Dorv.* Praeterea cum Bergl. Seil. (etiamque Jacobs. qui *κοσμῆσαι* proposuit) delevi *σοι* post *κοσμεῖν.* Conjecit Mein. omnia verba *τὰ δὲ ᾄδειν—οἶκον* interpolatori deberi. Quibus tamen seclusis sententia exilior quam pro rhetore evaderet, ut recte animadvertit Polak., qui deinde *τὸν οἶκον* dubitabundus inducit. — [*δὲ*] del. Bergl. Ruhnk. **w. s. m. h.** — *μεσολαβούσας*] *μεσοσυλλαβοῦσα* **C.** — *χάριτας* Ruhnk. rec. **w. s. m. h.**] *χρήσεις codd. Vulg.* **b.**, *χρείας* aut *προφάσεις* aut *ἐγχειρήσεις* Reisk. — *τοῖς διαστήμασιν*] *τοῦ διαστήματος Δ* sed suprascripta vulgata. — *εὐαλούστεραι*] *εὐαλωτότεραι* aut *νεαλέστεραι* Lobeck. paral. p. 39, *εὐαλέστεραι* „quod ipse Lobeck. probabiliter Hesychio restituit" Mein. **m.**, *ἁπλούστεραι* **h.** Pro vulg. corrupta cum

7 γένηται τῆς ἐν τῷ παρόντι τύχης κώλυμα. ταῦτα δὲ πρὸς μὲν ἑτέρους
τάχα ἂν ἐδυνάμην, βασιλεῦ, πλάττεσθαι καὶ τεχνιτεύειν· πρὸς δὲ σέ, ὃς
οὕτως ἤδη αὐχεῖς ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐπιδεικνύναι με καὶ ἀγάλλεσθαι πρὸς τὰς
ἄλλας ἑταίρας ὅτι πασῶν ἐγὼ πρωτεύω, μὰ τὰς φίλας Μούσας, οὐκ
pag. 57 ἂν ὑπομείναιμι [πλάττεσθαι]· οὐχ οὕτως εἰμὶ λιθίνη. ὥστε ἀφεῖσα πάντα
καὶ τὴν ψυχὴν ἐμαυτῆς εἰς τὴν σὴν ἀρέσκειαν ὀλίγον ἡγήσομαι ⟨δε⟩-
8 δαπανῆσ⟨θ⟩αι. εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ Θηριππίδου οἰκίᾳ, ἐν
ᾗ μέλλω σοι τὸ τῶν Ἀφροδισίων εὐτρεπίζειν δεῖπνον, ἔσται διαβόητος
ἡ παρασκευή, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀθηναίων πόλει, νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ. καὶ μάλιστα οἱ μισητοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα
δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλώπεκες, οὐ παύσονται τοῖς Ταϋγέ-
τοις ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις ἑαυτῶν διαβάλλοντες ἡμῶν τὰ δεῖπνα καὶ
9 καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς ἀνθρωποπαθείας. ἀλλ' οὗτοι μὲν χαιρόντων,
δέσποτα, σὺ δέ μοι μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τοῦ δείπνου καὶ τὴν
ὥραν ἣν ἂν ἕλῃ· ἀρίστη γὰρ ἣν ⟨σὺ⟩ βούλει. ἔρρωσο.

Lobeckio *εὐαλωτότεραι* scribendum esse videtur. — § **7.** *δὲ*] *δή*? — *ἑτέρους* Bergl., confirm. *Flor. Π K*, rec. **w. s. m. h.**] *ἑταίρους* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *πλάττεσθαι* Bergl., rec. **s. m. h.**] *φυλάττεσθαι codd. Vulg.* **b. w.**, *φυλάττειν* Jacobs. scr. misc. IV p. 538, del. Keilius. Conjectura Bergleri non tantum apodosi firmatur, verum etiam quia ita revixit h. l. illa synonymorum conjunctio quam Alc. tantopere amat, vid. ad I 13 [III 3] init. — *αὐχεῖς* Polak. Maehl.] *ἔχεις codd.* (praeter **C** qui *ἔχει*) *edd.* Rescripsit hanc sententiam Reisk.: *ὃς οὕτως ἀφειδῆ ἐκχεῖς ἐπ' ἐμὲ τὸν σὸν πλοῦτον.* — *ὡς*] *ὥστ'* Cob. **h.**, sed vid. ad I 9 [I 9] § 2. — *πασῶν*] *πᾶς Flor.* — [*πλάττεσθαι*] del. Hirsch. Polak. — *λιθίνη*] *ἠλιθία* Nab. Post hanc vocem plene interp. *Vulg.* **s.**, quod male Mein. sustulit, Herch. recte revocavit. — *ἀφεῖσα*] *ἀφ . . . . σα Flor.*, *ἀφεῖσά σοι* Reisk. quia in sqq. *εἰς ἀρέσκειαν* inveniebat in *Vulg.* **b.** Malui *εἰς τὴν σὴν ἀρ.* scribere cum *Flor.* **s. m. h.** Exhibet *εἰς τὴν ἀρ. cod. Dorv.*, *εἰς ἀρ. σου* Bergl. **w.**, *εἰς σὴν ἀρ.* Bergl. altera conject. — *⟨δε⟩δαπανῆσ⟨θ⟩αι* Mein. recte, vid. ad III 14 [III 50] § 1. Proposuit *δαπανήσασα βλάπτεσθαι* Reisk. — § **8.** Haec male cum praeced. cohaerere videntur. Fort. tamen hoc Lamiae tribuendum est, ut *μεῖνον* in § 3. Proponit *⟨ἀλλ'⟩ εὖ οἶδα γὰρ* Polak., ut Lamia ita redeat ad invitationem § 3. — *οὐ*] om. **C** *K.* — *Θηριππίδου* Bergl. probb. Cob. Herm. Herch.] *Θηριπίδου Vulg.* **b.**, *Θηριππιδίου cod. Dorv. Flor. Δ* **w. s. m. h.** Ad nomen Herm. confert III 5 [III 8]; ad rem cf. IV 11 [I 39] fin. — *ἔσται*] *ἔστι Flor.* — *Ἀθηναίων*] del. Cob., sed recte Hirsch. defend. cl. IV 14 [II 2] § 6. Adde IV 16 [II 4] § 13. — *πάσῃ* add. *Flor. cod. Dorv.* **w. s. m. h.** — *οἱ μισητοὶ*] *οἱ θεοῖς μισητοὶ* Reisk. sine justa causa. — Ante *τοῖς Ταϋγέτοις* intrudit *ἐν* Seil. rec. **m. h.**, sed nil mutandum erat. Montes tantum et solitudines Lacedaemoniorum in Demetrium insimulationes audient. — *ὄρεσι*] del. Reisk. — *καὶ* ante *καταλ.* add. *Flor. Π Δ*, rec. **s. m. h.** — § **9.** *οὗτοι* Cob.] *αὐτοὶ codd. edd.* vix recte. — *χαιρόντων*] *κλαόντων* dubitanter Reisk. *Vulg.* sana esse videtur. — *δέ μοι* **h.**] *δὲ ἐμοὶ codd. Vulg.* **s. m.**, sed est dat. eth. — *τοῦ*] *αὐτοῦ Π Δ* **C** *K.* — ⟨*σὺ*⟩ Cob. recte omnino.

14 [II 2].

m. pag. 30 **Λεόντιον Λαμίᾳ.**

Οὐδὲν δυσαρεστότερον, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ πάλιν μειρακευομένου πρεσ-
s. pag. 58 *βύτου. οἷά με Ἐπίκουρος οὗτος διοχλεῖ πάντα λοιδορῶν, πάντα ὑποπ-*
2 *τεύων, ἐπιστολὰς ἀδιαλύτους μοι γράφων, ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, εἰ Ἄδωνις ἦν, ἤδη ἐγγὺς ὀγδοήκοντα γεγονὼς ἔτη, οὐκ ἂν αὐτοῦ ἠνεσχόμην φθειριῶντος καὶ φιλονοσοῦντος καὶ καταπεπιλημένου εὖ μάλα πόκοις ἀντὶ πίλων. μέχρι τίνος ὑπομενεῖ τις τὸν φιλόσοφον τοῦτον; ἐχέτω τὰς περὶ φύσεως αὐτοῦ κυρίας δόξας καὶ τοὺς διεστραμμένους κανόνας, ἐμὲ δὲ ἀφέτω τὴν φυσικῶς κυρίαν ἐμαυτῆς ἀστομάχητον*
3 *καὶ ἀνύβριστον. ὄντως ἐγὼ πολιορκητὴν ἔχω τ[οι]οῦτον, οὐχ οἷον σὺ*

---

14 [II 2].

§ **1.** *ἐστὶ πάλιν*] *ἐστὶν ἄρτι πάλιν Flor. Π Δ* **C** *K* rec. **m.**, sed recte Cob.: „*ἄρτι* vitiosum est, nam haec quoque insania ab initio tolerabilior est viresque acquirit eundo", ipse proponens *ἄρα*. At *ἄρα* post *ὡς ἔοικεν* satis otiosum esset. Defend. *ἄρτι* Mein. cl. Lob. ad Phryn. p. 18 sq., Herm. cl. II 7 [I 28] § 1 fin. (ubi tamen sine dubio *γενειάζειν* recte restitutum est), Polak. qui (cl. eadem ep.) vult *ἐστὶν ἄρτι* [*πάλιν*]. — *μειρακευομένου*] *μειρακιευομένου* **b. w.** — *διοχλεῖ* Cob. Polak.] *διοικεῖ codd. Vulg.* **s. m.**, *διώκει* Maehl. (sed cf. sq. *ἐκδιώκων*), *διέθηκε* Cob. etiam, *ἀδικεῖ* **h.** — *ἀδιαλύτους codd. Vulg.* **b. w.**] *ἀδιαλείπτους* Arnald. Misc. Obss. V p. 275 rec. **s. m.**, *διωλυγίους* Cob. **h.**, *ἀδιανύτους* Herm. Defend. vulg. Bergl. cl. Thuc. I 132 fin. ubi *λύειν τὰς ἐπιστολὰς*, Luc. Pseudomant. 20 *σφραγίδων λύσεις*, ad quae tamen recte Hemst.: „*διαλύειν* ita poni fuerat probandum." Vulg. quamvis corruptam retinui; possis etiam *ἀτελεύτους* cl. Aesch. Ag. 1451 vel *ἀτελευτήτους* cl. v. c. Plut. consol. Apoll. p. 113 f. — *ἐκ τοῦ κήπου*] *ἐκ τ' Ἰώνων ἔκ τε τοῦ κήπου* Arnald. l. l. Nil mutandum videtur. — § **2.** *ἤδη*] *μήδ'* Nab., sed tota haec sententia vix recte cogitata est; nec quicquam proficeremus mutato *ἤδη* in *μήδ'*. — *γεγονὼς*] om. *Π* **C** *K*. — *ὑπομενεῖ*] *ὑπομένει* **h.** vix recte, cf. v. c. III 9 [III 45] § 3. — *τὰς*] *τὰ* in **h.** est typoth. vitium. — Edebatur *αὐτοῦ*. — *ἀφέτω* Bergl. rec. **s. m. h.** confirm. *Flor. K*] *ἐφέτω* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *φυσικῶς* Dorvill. Hemst. rec. **w. s. m. h.** confirm. *Flor. Δ K*] *μουσικῶς Vulg.* **b.**, *φωσικῶς cod. Dorv.* Ad lect. rec. Hemst. cf. Athen. XII p. 548 a. „Apprime convenit *ταῖς περὶ φύσεως κυρίαις δόξαις*, ut bene Wagn. animadvertit." Seil. — *ἀστομάχητον*] *ἀνενόχλητον* Lennep. ad Phalar. p. 332 rec. **w. s.**, *ἀστόβαστον* („i. e. *ἀλοιδόρητον*, vox forte Epicuro usitata, vid. Hesych. s. v. *ἄστοβον, στοβάζειν* cett. Etym. in v. *ἐστόβεον* p. 385 vrs. 19.") Hemst., *αὐτομάχητον* **m.** (quae vox mihi quidem aliunde non cognita est), *ἀστονάχητον* 'lamentis liberam' Maehl., *ἐραστομάχητον* Nab. (quam vocem non magis cognovi quam *αὐτομάχητον*). Defend. vulg. Wilh. Dindorf. in Philol. XII p. 192 cl. Boeckh. C. I. Gr. III 6647, Reines. inscr. lat. XII 124. Vocem integram esse censet etiam Polak. Fort. recte, quamquam non male *ἀνενόχλητον* Lennep., synonymum ad *ἀνύβριστον*, vid. I 13 [III 3] init. — § **3.** *ἐγὼ πολιορκητὴν* **h.**] *ἐπιπολιορκητὴν Vulg.* **s. m.** et *codd.* (praeter **C** *K* qui *ἐπιπολιορτὴν*), unde *Ἐπίκουρον πολιορκητὴν* Lennep. l. l., [*ἐπι*]*πολ.* aut *τι πολιορκ.* Reisk., *ἐπιπόλιον πολιορκ.* Seil., *εἰπεῖν πολιορκ.* Metr. Graviter corrupta haec videntur Meinekio, qui, post *ὄντως* nonnulla excidisse credens, deinde ita pergit *ἐπεὶ πολιορκ. ἔχ. τοιοῦτον κ. τ. λ.* Malui Hercherum sequi: *ἐγὼ* opponitur *σὺ* insequenti. — *τ[οι]οῦτον*

Λάμια Δημήτριον. μὴ γὰρ ἔσται σωφρονῆσαι διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;
καὶ σωκρατίζειν καὶ στωμύλλεσθαι θέλει καὶ εἰρωνεύεσθαι, καὶ Ἀλκι-
βιάδην τινὰ τὸν Πυθοκλέα νομίζει καὶ Ξανθίππην ἐμὲ οἴεται ποιήσειν.
[καὶ] πέρας ἀναστᾶσα ὁποίποτε γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι μᾶλλον ἢ τὰς
4 *ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς ἀδιαπαύστους ἀνέξομαι. ὃ δὲ πάντων δεινότατον*
ἤδη καὶ ἀφορητότατον τετόλμηκεν, ὑπὲρ οὗ καὶ γνώμην βουλομένη
λαβεῖν τί μοι ποιητέον ἐπέσταλκά σοι· Τίμαρχον τὸν καλὸν οἶσθα τὸν
pag. 59 *Κηφισιᾶθεν. οὐκ ἀρνοῦμαι πρὸς τὸν νεανίσκον οἰκείως ἔχειν ἐκ πολλοῦ —*
πρὸς σέ μοι τἀληθῆ λέγειν εἰκὸς Λάμια — καὶ τὴν πρώτην ἀφροδίτην
ἔμαθον παρ' αὐτοῦ σχεδόν· οὗτος γάρ με διεπαρθένευσεν ἐκ γειτόνων
5 *οἰκοῦσαν. ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου πάντα μοι τἀγαθὰ πέμπων οὐ διαλέ-*
λοιπεν, ἐσθῆτα, χρυσία, θεραπαίνας θεράποντας, Ἰνδὰς Ἰνδούς. τἆλλα

Maehl.] *οὐχὶ τοιοῦτον οἷον* Gloss. Eichst. prob. Seil. (qui tamen *οὐ* pro *οὐχὶ*), sed correlativum librario deberi recte animadvertit Maehl. — *ἔσται* Polak.] *ἔστι codd. edd.* fere sine sensu. — *σωφρονῆσαι* Bergl. rec. **w. s. m. h.** confirm. *Flor.*] *σωφρονίσαι* cett. codd. *Vulg.* — *στωμύλλεσθαι* Cob. **h.**] *στωμυλεύεσθαι codd. Vulg.* **s. m.** „fefellit librarium *ἡ παρήχησις.*" Cob. — *τινὰ τὸν* Cob. **h.**] *τινὰ ἢ codd. Vulg.* **b.**, del. *ἢ* Medenb.-Wakk. amoen. litt. p. 23 et **w. s. m.**, *τὸν* deleto *τινὰ* Hirsch., cui haec non Graeca videntur nisi adjecto *εἶναι*. Expungit igitur *νομίζει* legens *Ἀλκιβιάδην τὸν Πυθοκλέα καὶ Ξανθίππην ἐμὲ οἴεται ποιήσειν.* At passim *νομίζειν* omisso *εἶναι* invenitur; apud nostrum legitur I 12 [I 12] § 2. — *[καὶ]* expunxi. Ante hanc voculam verba nonnulla deesse credit Mein. sed deleto *καὶ* omnia recta videntur. Verte 'postremo'. — *ἀναστᾶσα*] *ἀναπτᾶσα* Nab. cl. ep. sq. § 17, Arist. Av. 169, sed nil mutandum duxi. — *ὁποίποτε* Cob. confirm. nunc *Π* (ubi *ὅποι ποτε*)] *ὅπῃ ποτὲ* cett. codd. *edd.* Cf. Plat. Axioch. p. 365 c. — *ἀδιαπαύστους* Seil. rec. **m. h.** confirm. *Flor. Π*] *διαπαύστους Δ*, *διασπάστους* cett. codd. *Vulg.* **s.**, *ἀδιαπτύστους* Herm. frustra. — § **4.** *ὃ δὲ*] *ὁ δὲ* **m. h.**, sed malui in sqq. pro vulg. *σοι.* scribere *σοι·* cum Polak. — *τετόλμηκεν Flor.* **m. h.**] *τετόλμησεν Π*, *ἐτόλμησεν* cett. codd. *Vulg.* **b. s.** — Ante *γνώμην* add. *τὴν σὴν* **h.**, post *γνώμην* add. *σου* **m.**, quo tamen admisso *τὴν* ante *γνώμην* aegre careas. Fort. nil deest. „Att. *συμβουλεύσασθαι.*" Cob. — *λαβεῖν*] *μαθεῖν* Hirsch., sed *Vulg.* sana videtur. — *Κηφισιᾶθεν* Seil. **m. h.**] *Κηφισιάθεν codd. Vulg.* **s.** — *νεανίσκον οἰκείως cod. Dorv. Flor.* **s. m.- h.**] *νεαν. οὐκ οἰκ.* cett. codd. *Vulg.*, unde *οὐκ ἀνοικείως* Mein. sine justa causa. In nonnullis libris ante *οἰκ* dittogr. *οὐκ* ortum esse videtur. — *τἀληθῆ*] *τάλη* (sic!) *Flor.* — *λέγειν εἰκὸς*] om. *Flor. Π Δ* **C** *K.* — Verba *καὶ τὴν — σχεδὸν* aut delenda aut transponenda post *οἰκοῦσαν* censet Herch., cui recte refragatur Nauck. ipse proponens *κ. τ. πρ. ἀ. ἔμ. παρ' αὐτοῦ, σχεδὸν ἐκ γειτόνων οἰκοῦσα* vel potius *οἰκοῦντος* deletis cett. Deinde etiam *ἔμαθον* corruptum putat *ἐμυήθην* requirens. Haec omnia tamen integra videntur (quamquam *σχεδὸν*, quod epico sensu olim ad *ἐκ γειτόνων* adscriptum esse censet Polak., revera satis otiose additum est), neque *ἐκ γειτ. οἰκ.* mutandum est; quamvis expectes *ἐν γειτ. οἰκ.* cum Cob. qui et ipse nil mutat: „deceperunt Alciphronem loci qualis Lys. I 14." Cf. praeterea fr. V [VI] § 18. Frustra igitur *ἐκ γειτόνων ἤκουσαν* Metr. — § **5.** *χρυσία* **m. h.**] *χρυσεῖα codd. Vulg.* **s.** Ad lect. rec. cf. v. c. IV 8 [I 36] § 4. — *ἐσθῆτας?* — *Ἰνδὰς Ἰνδούς* **m.**]

σιωπῶ. ἀλλὰ τὰ μικρότατα προλαμβάνει τὰς ὥρας, ἵνα μηδεὶς φθάσῃ
με γευσάμενος. τοιοῦτον οὖν ἐραστὴν ‘ἀπόκλεισον’ φησὶ ‘καὶ μὴ προσίτω
σοι’, ποίοις δοκεῖς αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀνόμασιν; οὔτε ὡς Ἀττικὸς οὔτε ὡς
6 φιλόσοφος, . . . ἐκ Καππαδοκίας πρῴην εἰς τὴν Ἑλλάδα ἥκων. ἐγὼ δὲ
εἰ καὶ ὅλη γένοιτο ἡ Ἀθηναίων πόλις Ἐπικούρων, μὰ τὴν Ἄρτεμιν, οὐ
m. pag. 31 ζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς πρὸς τὸν Τιμάρχου βραχίονα, μᾶλλον δὲ
οὐδὲ πρὸς τὸν δάκτυλον. τί σὺ λέγεις Λάμια; οὐκ ἀληθῆ ταῦτα; οὐ
δίκαιά φημι; καὶ μὴ δή, δέομαί σου πρὸς τῆς Ἀφροδίτης, μή σοι
ταῦτα ἐπελθέτω· ‘ἀλλὰ φιλόσοφος, ἀλλὰ ἐπιφανής, ἀλλὰ πολλοῖς φίλοις
κεχρημένος’. λαβέτω καὶ ἃ ἔχω, διδασκέτω δ’ ἄλλους. ἐμὲ δὲ οὐδὲν
7 θάλπει ἡ δόξα, ἀλλ’ ὃν θέλω δὸς Τίμαρχον, Δάματερ. ἀλλὰ καὶ δι’

Ἰνδοὺς Ἰνδὰς codd. Vulg. **s.** et **h.** qui tamen deinde: „*Ἰνδὰς Ἰνδοὺς* propter chiasmum cum Mein. reponendum.“ — In sqq. ante *γευσάμενος* requirebat *τῆς ὀπώρας* Reisk. „Verba *ἀλλὰ—γευσάμενος* sana esse non possunt, sed nihil video remedii.“ Mein. *ἀλλὰ σιωπῶ τἆλλα τὰ μικρότερα* jungit Nauck., qui: „das folgende weiss ich nicht zu emendieren.“ *τἆλλα σιωπῶ τὰ μικρότατα, ἃ προλαμβάνει τῆς ὥρας* Maehl. Libri non discrepant nisi quod pro *προλαμβ.* (quod restituit Bergl. rec. edd. sqq. confirm. *Flor. Π Δ K*) hab. *προσλαμβ. Vulg.* **b.** Si vitium adest latet in verbis *ἀλλὰ—ὥρας*: cetera integra esse crediderim. Verba vulgata sana esse mutata interpunctione: *τἆλλα σιωπῶ. ἀλλὰ τὰ μικρότατα· προλαμβ. τὰς ὥρας κ. τ. λ.* censet Polak. — *οὖν Flor.* **m.** **h.**] *νῦν* cett. codd. *Vulg.* **s.** — Sqq. lacunosa esse intellexit Reisk., qui lac. sign. posuit post *φιλόσοφος* supplens *ἀλλ’ ὡς φορτηγὸς* (vel *ὀνηλάτης*) non male. Receperunt lac. sign. **m.** **h.** „Supplere possis *ἀλλὰ* sed videntur plura excidisse.“ Mein. recte: suppleto *ἀλλὰ* post *φιλόσ.* vel (ut Hemst. et postea Seil.) *δὲ* post *Καππαδοκίας* aegre careas *ὡς*. Cum Reisk. igitur addiderim *ἀλλ’ ὡς φορτηγὸς* quae verba vides quam facile excidere potuerint. Supplet ⟨*ἀλλ’ οἷον*⟩ *ἐκ Καππαδ.* Polak. — *ἐκ*] *ἢ Flor. Π Δ K.* — *πρῴην* Reisk. **s.** **m.** **h.**] *πρῶτος codd. Vulg.* **b.**, *πρῶτον* Hemst. — *εἰς* Bergl. confirm. *cod. Dorv.* rec. **s.** **m.** **h.**] om. cett. codd. *Vulg.* **b.** — § **6.** *δὲ*] *μὲν Flor. Π Δ* **C** *K.* — *ὅλη γένοιτο*] „malim *μεστὴ* expressum.“ Reisk., unde *γέμοι* Mein. **m.** fort. recte. Vulg. tamen retinui cl. fragm. VI [V] § 4, ubi *ὅλη σελήνη* ‘luna plena’. — *αὐτοὺς*] *αὐτοῖς Flor.* — *πρὸς*] *πρὸ Leid.* — *σὺ* Perizon. confirm. *cod. Dorv. Flor.* rec. **w.** **s.** **m.** **h.**] *σοὶ* cett. codd. *Vulg.* — Sqq. interpunxi cum Polak. Omnia verba *καὶ μὴ δὴ—κεχρημένος* esse respondentis Lamiae putavit Reisk., quem edd. sqq. secuti sunt. At *καὶ* ante *μὴ* ita minime ferri posset, quamobcausam del. **m.** **h.** Praeterea verba *ἀλλὰ—κεχρημένος* vix apte cum praeced. jungerentur, ut animadvertit Polak. Voluit *καὶ μήν, φής, δέδοικα κ. τ. λ.* R. — *ἐπελθέτω* Cob. **h.**] *ὑπελθέτω codd. Vulg.* **s.** **m.** „rectius etiam *ἐπέλθῃ* scripsisset.“ Cob. — *κεχρημένος*] *κεκτημένος* **C** ubi mrg. corr., *κεχρημένοις Leid.* — *καὶ ἃ ἔχω*] verba suspecta: non tantum enim cum Cob. expectes *καὶ ἁγὼ ἔχω*, verum vel sic in hoc contextu vix justum sensum praeberent. Nescio igitur an recte *κατεχέτω* Lennep. ad Phalar. p. 332, quod rec. **w.**, non improbat Mein. Proposuit *προσλαβέτω καὶ οἷς ἔχει* Hirsch. — *δὲ*] *γε* Seil. An *γὰρ*? — *ἡ* R. **m.**] *τι codd. Vulg.* **s.**, del. **h.** — *δόξα ἀλλ’*] om. *cod. Dorv.* — *ὃν*] *ὃ cod. Dorv. Flor.* — *δὸς*] *δὲ Flor. Π Δ.*

ἐμὲ πάντα ἠνάγκασται ὁ νεανίσκος καταλιπών, τὸ Λύκειον καὶ τὴν
ἑαυτοῦ νεότητα καὶ τοὺς συνεφήβους καὶ τὴν ἑταιρείαν, μετ' αὐτοῦ ζῆν
καὶ κολακεύειν αὐτὸν καὶ καθυμνεῖν τὰς ὑπηνέμους αὐτοῦ δόξας. ὁ ⟨δ'⟩
Ἀτρεὺς οὗτος 'ἔξελθε' φησίν 'ἐκ τῆς ἐμῆς μοναγρίας καὶ μὴ πρόσιθι
Λεοντίῳ'. ὡς οὐ δικαιότερον ἐκείνου ἐροῦντος 'σὺ μὲν οὖν μὴ πρόσιθι
8 τῇ ἐμῇ'. καὶ ὁ μὲν νεανίσκος ὢν ἀνέχεται τὸν ὕστερον ἀντεραστὴν
γέροντα, ὁ δὲ τὸν δικαιότερον οὐχ ὑπομένει. τί ποιήσω, πρὸς τῶν θεῶν
ἱκετεύω σε Λάμια. νὴ τὰ μυστήρια, νὴ τὴν τούτων τῶν κακῶν ἀπαλ-
λαγήν, ὡς ἐνθυμηθεῖσα τοῦ Τιμάρχου τὸν χωρισμὸν ἄρτι ἀπέψυγμαι
9 καὶ ἵδρωκα τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μου ἀνέστραπται. δέομαί σου, δέξαι
με πρὸς σεαυτὴν ἡμέρας ὀλίγας, καὶ ποιήσω τοῦτον αἰσθάνεσθαι πηλίκων
ἀπέλαυεν ἀγαθῶν ἔχων ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐμέ. οὐκέτι φέρει τὸν κόρον, εὖ

---

§ **7.** *νεότητα*] Corruptum censet Cob. Conjecit *σεμνότητα* Metr. parum probabiliter. Verba *νεότητα, συνεφήβους* et *ἑταιρείαν* fere synonyma esse videntur. — ⟨δ'⟩ **m. h.** — *Ἀτρεὺς*] *Ἀγρεὺς* Maehl. cl. sqq. *ἔξελθε—μοναγρίας*, sed nulla est justa mutandi causa. — *μοναγρίας*] *μοναρχίας* Bergl., quod habet speciem: *μοναγρία* enim sensu 'loci ubi venandi jus uni soli competit' (ut vertit Wagn.) aliunde plane ignotum est; sensu autem 'agri solitarii' (ut explicat Seil. Bastium secutus) minus sententiae convenit. — *καὶ*] *ἢ* Mein. — *μὴ*] om. **C**. — § **8.** *ὕστερον Flor.* **m.**] *ἕτερον* cett. codd. *Vulg.* **s.**, *πέπειρον* del. sq. *γέροντα* Metr., *γεραίτερον* del. sq. *γέροντα* **h.** Meinekio accedo censenti ipsam sententiam flagitare *ὕστερον*: non male enim opponitur *δικαιότερον*, quia *ὁ πρότερος ἐραστὴς καὶ ὁ δικαιότερός ἐστιν*. — *πρὸς—ἱκετεύω σε*] *πρὸς τὸν θεὸν ἱκετεύσω* **C**, *πρὸς τὸν θεὸν ἱκετεύω* om. *σε K.* — *τὴν* add. *cod. Dorv. Flor. K Δ* rec. **w. s. m. h.**] om. cett. codd. *Vulg.* **b.** — *ὡς ἐνθυμ.*] *παρενθυμ.* Reisk. „male tentat haec Reisk." Mein., qui ad *ὡς* cf. IV 15 [II 3] § 1. Adde I 9 [I 9] § 1. — *κ. ἵδρωκα τὰ ἄκρα* **m. h.**] *καὶ ἱδρῶ καὶ τὰ ἄκρα codd. Vulg.* **s.**, *κ. ἵδρωκε τ. ἄκρα* R., *κ. ἱδρῶ κατάκρας* Porson. in advers. p. 63 (p. 55 Lips.), *καὶ ἱδρῶ κατὰ τὰ ἄκρα* vel *κ. ἱδρῶ [καὶ] τὰ ἄκρα* Lennep. ad Phal. 13 p. 27 quorum hoc prob. Hemst. qui ipse *καὶ ἱδρῶ δειλάκρα* proposuit cl. Longin. c. 10, *ἄρτι ἱδρῶ καὶ ἀπέψυγμαι τὰ ἄκρα* Majus Hist. de la rép. des lettr. XI p. 145, *καὶ ἰδίω τ. ἄκρα* Cob., *καὶ ἱδρῶς καταρρεῖ* Herm., defend. vulg. Seil. vertens 'sudo vel in extremis partibus' vix recte. Sine dubio Alc. scripsit *ἵδρωκα*, quod et codd. suadent et post *ἀπέψυγμαι* aptum videtur. Passim enim noster usurpat *κέχρημαι* pro *χρῶμαι*, *κεκλήσομαι* pro *κληθήσομαι*, *δεδήσονται* pro *δεθήσονται*. Quin h. l. *ἵδρωκα* pro *ἱδρῶ* vel *ἰδίω*? Per *τὰ ἄκρα* intelligenda videntur *τὰ ἀκρωτήρια* (ut III 11 [III 47] § 2) quae Thuc. II 49 explicat *ἄκρας χεῖρας καὶ ἄκρους πόδας*, sed fort. *κατάκρας* cum Porsono recipiendum est. — § **9.** *ἀπέλαυεν* Cob.] *ἀπήλαυεν codd. edd.* male, cf. v. c. III 17 [III 53] § 2. — *ἐμέ* scripsi] edebatur *με*. — Verba *οὐκέτι—πρεσβευτὰς* (ita *Vulg.* **b. s. h.**: in *Flor. Π Δ K* ante *οὐκέτι* additur *καὶ*) suspecta sunt Meinekio qui pro *κόρον* requirit *χωρισμὸν* non sine specie. In *vers. lat.* legitur 'non amplius fert contemptum sat scio', sed *κόρον* per 'contemptum' vix recte vertitur. Scribendum esse *καὶ οὐκέτι φέρων τὸν κόρον, εὖ οἶδα, πρεσβ.* conjecit Hirsch. frustra: verba haec non lucidiora sunt vulgatis, neque recte *φέρει* tentasse

οἶδα· πρεσβευτὰς εὐθὺς πρὸς ἡμᾶς διαπέμψεται Μητρόδωρον καὶ Ἕρμαρχον καὶ Πολύαινον. ποσάκις οἴει με, Λάμια, πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ παραγενομένην εἰπεῖν 'τί ποιεῖς Ἐπίκουρε; οὐκ οἶσθα ὅτι διακωμῳδεῖ σε Τιμοκράτης ὁ Μητροδώρου .... ἐπὶ τούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν τοῖς θεάτροις, παρὰ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς;' ἀλλὰ τί ἔστιν αὐτῷ ποιῆσαι;
s. pag. 61 *ἀναίσχυντός ἐστι τὸ ἐρᾶν. καὶ ἐγὼ τοίνυν ἔσομαι ὁμοία τις αὐτῷ [ἀναίσχυντος] καὶ οὐκ ἀφήσω τὸν ἐμὸν Τίμαρχον. ἔρρωσο.*

15 [II 3].

Μένανδρος Γλυκέρᾳ.

Ἐγὼ μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν, ἅ σοι καὶ
m. pag. 32 *ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις, Γλυκέρα, μόνος μόνῃ, ὡς οὐδὲν ἐπαίρω τἀμὰ οὐδὲ βούλομαί σου χωρίζεσθαι, ταῦτα καὶ λέγω καὶ γράφω.*
2 *τί γὰρ ἐμοὶ χωρὶς σοῦ γένοιτ' ἂν ἥδιον; τίνι δ' ⟨ἂν⟩ ἐπαρθῆναι μείζονι*

---

videtur v. d., vid. ad II 37 [III 39] § 2. Leontium volebat, ut videtur, aut 'tunc non amplius superbiet', aut 'non feret, sat scio, meam discessionem.' Proponit *οὐκέτι φέρει τὸν πόνον* (cl. Anth. Pal. V 74, 4) dubitanter Polak. — *πρεσβευτὰς*] „Athenienses libentius *πρέσβεις* dicunt." Cob. — *Μητρόδωρον*] *Μητρόδορον Δ*. — *Ἕρμαρχον* Klotz. Act. lit. V p. 367, rec. **s. m. h.**] *Ἕρμαχον codd. Vulg.* **b.** — § **10.** *αὐτὸν*] *ἑαυτὴν Π*, mrg. corr. — *ὅτι*] *ὡς Flor.*, qui deinde hab. lacunam versus demidii usque ad *ἐπί*. — Post *Μητροδώρου* lac. sign. posui cum *Π Δ K* ubi adest lacuna X fere litt. Non sine specie *ἀδελφὸς* excidisse conjicias, quamquam Alciphro id omisisse potest cl. Eur. Iph. Aul. 769, Lys. XXXII 24, quos locos affert Seil. — Ante Seil. edebatur *ἐστιν*. — *αὐτῷ*] *αὐτὸν* ambiguitatis vitandae causa mavult Mein. rec. **h.** Fort. tamen Alc. vertit 'quid illo facias!' vid. ad I 22 [I 19] § 2. — *τὸ ἐρᾶν*] *ὁ ἐρῶν* R. „Siquid mutandum malim *ἀναισχυντός ἐστι γέρων*." Mein. Pro *τὸ* requirit *τῷ* Polak. — *καὶ ἐγὼ τοίνυν ἔσομαι ὁμοία τις αὐτῷ [ἀναίσχυντος]* scripsi] *κ. ἐ. ἔσομαι τοίνυν ὁμοία αὐτῷ ἀναισχ.* **C** *K*, idem sed *ὁμοία τοίνυν Δ*, *τοίνυν ὁμοία τις Flor. Π*, *τοίνυν ὁμοίως Vulg.* **b.**, *τοίνυν ὅμοια* **s.** et **m.**, qui tamen deinde del. *τοίνυν*. Induxerunt *ἀναίσχ.* Mein. Cob. prob. Hirsch. (qui praeterea *κἀγὼ γενήσομαι* proponit), rec. *τις* Mein., *τοίνυν* ante *ἔσομαι* collocavit **h.** in ceteris vulg. secutus. Fort. *καὶ* ante *ἐγὼ* expungendum est.

15 [II 3].

§ **1.** In prima sententia cum *Vulg.* **b.** recepi *ἐπαίρω* ex *Flor. Π Δ Leid.* **C** *K*. Habent *ἐπαίρων Ξ Φ* **s. m. h.** Deinde scripsi *βούλομαί* prob. Polak. pro vulg. *βουλόμενός*. Participia defend. Mein. cl. IV 14 [II 2] § 8, sed concedit ipse „duram et impeditam videri posse hanc dicendi rationem omisso verbo *ὄμνυμι*". Delent *ὡς* post *μόνῃ* Cob. **h.** frustra. — *σου χωρίζεσθαι* Bergl. **s. m. h.**] *σοι χαρίζεσθαι codd. Vulg.* **b.** — *καὶ λέγω καὶ γράφω*] *καὶ λέγων καὶ γράφων Φ*. Cogitavi de *καὶ νῦν γράφω* om. cett., sed recte, ut videtur, haec intacta reliquenda censet Polak. — § **2.** *χωρὶς σοῦ* Cob. prob. Maehl.] *χωρίς σου codd. edd.* — *ἥδιον*] *ἡδὺ* aut *ἴδιον* Mein., *ἡδὺ* etiam Hirsch., *ἴδιον* etiam Maehl. — *τίνι δ' ἂν* et deinde *μείζονι*

δυναίμην τῆς σῆς φιλίας; ἐπεὶ καὶ τὸ ἔσχατον ἡμῶν γῆρας διὰ τοὺς
3 σοὺς τρόπους καὶ τὰ ⟨σὰ⟩ ἤθη νεότης ἀεὶ φανεῖταί μοι. καὶ συννεάσαιμεν
ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν, καὶ νὴ τοὺς θεοὺς συναποθάνοιμεν, ἀλλ'
62 αἰσθανόμενοι, Γλυκέρα, ὅτι συναποθνήσκομεν, ἵνα μηδετέρῳ ἡμῶν ἐς
ᾅδου συγκαταβαίη τις ζῆλος, εἴ τινων ἄλλων ὁ σωθεὶς πειράσεται
ἀγαθῶν. μὴ δὴ γένοιτό μοι πειραθῆναι σοῦ μηκέτ' οὔσης· τί γὰρ ἂν
4 ἔτι καταλίποιτο ἀγαθόν; ἃ δὲ νῦν ἤπειξέ με ἐν Πειραιεῖ μαλακιζόμενον —
οἶσθα γάρ μου τὰς συνήθεις ἀσθενείας, ἃς οἱ μὴ φιλοῦντές με τρυφὰς
καὶ σαλακωνίας καλεῖν εἰώθασιν — ἐπιστεῖλαί σοι ἐν ἄστει μενούσῃ διὰ
5 τὰ Ἀλῷα τῆς θεοῦ, ταῦτ' ἐστίν· ἐδεξάμην ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως
Αἰγύπτου γράμματα, ἐν οἷς δεῖταί μου πάσας δεήσεις, καὶ προτρέπεται
βασιλικῶς ὑπισχνούμενος τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο τὰ τῆς γῆς ἀγαθά....
καὶ ἐμὲ καὶ Φιλήμονα· καὶ γὰρ ἐκείνῳ γράμματα κεκομίσθαι φησί·
καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Φιλήμων ἐπέστειλέ μοι τὰ ἴδια δηλῶν ἐλαφρότερα καὶ

Mein. Cob.] τί δὲ et μεῖζον codd. Vulg. **s.**, τίνι δ' et μείζονι **m.**, τί δ' ἂν et μεῖζον **h.**, quod antea voluit Mein. Sed dativ. requiritur. Ad gen. τῆς σῆς φ. Mein. cf. Soph. Ant. 75, Thuc. VI 16 init. Invenitur passim. — ἐπεὶ Seil.] εἰ codd. edd., quod vix intelligo. — ἡμῶν] om. **a. b.** errore. — τὰ σὰ ἤθη Dorvill. **m. h.**] τὰ ἤθη codd. **s.**, ἤθη om. cett. Vulg. **b. w.** — § **3.** συναποθάνοιμεν cod. Dorv. Φ Ξ Δ **C** K **w. s. m. h.**] συνθάνοιμεν Vulg. **b.** — Verba ἀλλ' αἰσθ. — συναποθνήσκομεν add. cod. Dorv. Ξ Φ Flor. **w. s. m. h.**] om. cett. codd. Vulg. **b.** — ἡμῶν] ἡμῖν Ξ Φ. — ἐς Reisk. **m. h.**] ἐν codd. Vulg. **s.** — συγκαταβαίη] om. συγ Ξ. — ζῆλος εἴ τιν. Bergl. edd. confirm. Ξ Φ] ἦλος ἤ τιν. codd. praeter Flor. qui ἦλος om., ζῆλος τίνων Reisk., ζῆλος μή τιν. Mein. — μὴ δὴ] μὴ δὲ Flor. Π, unde ὧν μηδὲ Theod. Heysius prob. Herch. At sic ὧν μὴ expectes, neque justa mutandi causa est. — καταλίποιτο Ξ Φ **C s. m. h.**] καταλείποιτο cett. codd. Vulg. **b.**, quod fort. recte mavult Cob. — Ad μαλακιζόμενον 'aegrotantem' cf. II 16 [III 19] § 3. — τρυφὰς Henr. Stephanus prob. Hemst. confirm. cod. Dorv. Ξ Φ Flor. Π **C** rec. **w. s. m. h.**] τροφὰς Vulg. **b.** — σαλακωνίας] σαλακωνείας Ξ **m.**, sed recte ut videtur Cob., quem secutus est **h.**, vulg. restituit. Non video cur haec tentaverit Mein. qui ipse Athen. XVI p. 691 f. σαλακωνία intactum reliquit. — ἄστει] ἄστυ Ξ Flor. **C**
οὖ
et Φ (ubi tamen υ mutatum in ει). — τῆς θεοῦ] τῆς θεᾶς **C**, σῆς θεοῦ **h.** — § **5.** ἀπὸ] παρὰ Cob. **h.**, sed cf. v. c. II 23 [III 26] fin. — προτρέπεται] Aut post hoc verb. excidisse v. c. διαβῆναι πρὸς αὐτὸν (cf. IV 16 [II 4] § 4) aut προτρέπεται significare 'ad se invitat' („cujus usus nullum exemplum novi") censet Mein. Transponit post sq. καὶ ἐμὲ **h.**, sed revera aegre h. l. cum Mein. caremus „id ipsum, quod Ptol. a Menandro precibus contenderat". Cum autem m. j. verisimilius sit ea verba excidisse post ἀγαθὰ (post προτρέπεται enim si adderes v. c. διαβῆναι πρὸς αὐτὸν accusativi καὶ ἐμὲ καὶ Φιλήμονα vix placerent), ibi lac. sign. posui. Fort. supplendum est ⟨ἥκειν⟩ cum Polak. — γῆς] om. cod. Dorv. — Post γὰρ desiderabant καὶ Wagn. et Schäfer. — καὶ ἐμὲ codd. **s. m. h.**] om. Vulg. **b.** — φησί Hirsch.] φασί codd. edd., κεκόμισται om. φασί Herelius, σαφές Maehl. Absurdum saltem est φασί, vid. sqq. — δηλῶν] δῆλον ὅτι vel δῆλα δὴ Mein. non

6 *ὡς οὐ Μενάνδρῳ γεγραμμένα ἧττον λαμπρά. ἀλλ' ὄψεται καὶ βουλεύσεται*
τὰ ἴδια οὗτος. ἐγὼ δὲ . . . . οὐ περιμενῶ βουλάς, ἀλλὰ σύ μοι, Γλυκέρα,
s. pag. 63 *καὶ γνώμη καὶ Ἀρεοπαγῖτις βουλὴ καὶ Ἡλιαία, ⟨καὶ⟩ ἅπαντα νὴ τὴν*
7 *Ἀθηνᾶν ἀεί ⟨τε⟩ γέγονας καὶ νῦν ἔσῃ. τὰς μὲν οὖν ἐπιστολὰς τοῦ*
βασιλέως ⟨ψιλῶς⟩ σοι διεπεμψάμην, ἵνα μὴ κόπτω σε δὶς καὶ τοῖς
ἐμοῖς καὶ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν ἐντυγχάνουσαν· ἃ δὲ ἐπιστέλλειν αὐτῷ
8 *ἔγνωκα, βούλομαί σε εἰδέναι. πλεῖν μὲν καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπιέναι μακρὰν*
οὕτως [καὶ] ἀπῳκισμένην βασιλείαν οὖσαν, μὰ τοὺς δώδεκα θεούς,
οὐδὲ ἐνθυμοῦμαι. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ἐν Αἰγίνῃ ταυτηῒ τῇ πλησίον ἔκειτο
Αἴγυπτος, οὐδ' οὕτως ἐν νῷ ἂν ἔσχον ἀφεὶς τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῆς
σῆς φιλίας μόνος ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ Αἰγυπτίων χωρὶς Γλυκέρας ἐρημίαν
9 *πολυάνθρωπον ὁρᾶν. ἥδιον γὰρ καὶ ἀκινδυνότερον τὰς σὰς θεραπεύω*
m. pag. 33 *μᾶλλον αὐλάς, ἢ τὰς ἁπάντων τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων, ⟨ἵν'⟩*
ἐπικίνδυνον μὲν τὸ ⟨ἄγ⟩αν ἐλεύθερον, εὐκαταφρόνητον δὲ τὸ κολακεῦον,

---

sine specie, quamquam malim *ἐλαφρότερα* ('leviora') *δῆλον ὅτι.* — *ὡς οὐ*] *οὐχ ὡς* del sq. *ἧττον λαμπρά* Nab. sine justa causa, ut videtur. — *Μενάνδρῳ*] *Μενάνδρου* *Ξ*. — § **6.** Post *δὲ* lac. sign. posui. Supplet *ἄλλων* Reisk., *αὐτοῦ* Seil. **m.** Praetulerim *ἄλλων,* nam cur de Philemonis consilio h. l. loquatur Menander nulla causa apparet. — *Ἀρεοπαγῖτις*] „pro *ἐξ Ἀρείου πάγου.*" Cob. — ⟨*καὶ*⟩ Cob. **h.** Cf. v. c. ep. sq. § 6 et § 17 (ubi restituit Jacobs.) — ⟨*τε*⟩ add. Cob. **h.** Omitti vix possit. — § **7.** In sqq. post *σοι* inserere volebat ⟨*οὐ*⟩ Reisk., quod ideo non rec. edd. quia ex ep. sq. luce clarius patet Glyceram regis Ptolemaei litteras a Menandro accepisse. At non addito *οὐ* sqq. *ἵνα μὴ κόπτω σε δὶς κ. τ. λ.* mira videbantur ut aliis ita etiam Meinekio, qui conjecit *δὴ* (ironico colore) pro *μὴ* esse scribendum. Malui sequi Polak, qui ingeniose post *βασιλέως* add. ⟨*ψιλῶς*⟩ 'sine explicatione' cl. Plat. Phaedr. p. 262 c, Polyb. VIII 4 § 3. — Post *δὶς* add. *τοῖς αὐτοῖς* Jacobs. scr. misc. IV p. 505 sine justa causa. — *ἔγνωκα βούλομαι Ξ Φ Flor.* **s. m. h.**] *ἔγνωκα βού-*
ν ἂν
λομαι δὲ cod. Dorv., *ἔγνωκα βούλομαι Π*, *ἔγνων κἂν βούλομαι Vulg.* **b.** et cett. codd. praeter **C** qui *ἔγνων βούλομαι.* — § **8.** [*καὶ*] del. Cob. **h.** „jocularis est *μακρὰ βασιλεία*". Cob. locum ita rescribens: *πλεῖν μὲν γὰρ εἰς Αἴγυπτον [ἀπιέναι] μακρ. οὕτ. [καὶ] ἀπῳκ. β.*, sed nil amplius mutandum putavi. — *ἀπῳκισμένην*] *ἀπεικισμένην Ξ Φ.* — *οὐδὲ*] *οὐδὲν Π Δ* **C** *K.* — *ἐνθυμ.*] *ἐνδεθυμοῦμαι Φ.* — *οὐδὲ εἰ*] *οὐδὲν εἰ Δ.* — *ταυτηῒ* Cob. **h.**] *ταύτῃ γε codd. Vulg.* **b. s. m.** „*γε* nihil significat". Cob. qui praeterea addubitat verb. *τῇ πλήσιον,* sed haec Alciphronea esse videntur. — *τῆς σῆς φιλίας*] *τὴν σὴν φιλίαν* Nab., sed est gen. epexegetic. — § **9.** *αὐλάς* Cob.] *ἀγκάλας codd. edd.* Post *ἢ τὰς* contra add. *αὐλὰς* Bergl. rec. **m. h.**, sed non tantum *αὐλὰς* vix recte opponeretur praecedenti *ἀγκάλας*, verum etiam substantivum membrorum sententiae commune esse debet, ut praeter Cob. etiam vidit Herm. qui defend. vulg. Tentat *ἢ τὰς ⟨ὁμιλίας⟩* Maehl. frustra. Sine dubio locum emendavit Cob.: Glycerae amor, ut animadvertit Polak., est Menandri regnum. Praeterea *θεραπεύειν ἀγκάλας* vix recte dictum esset. — Pro *μᾶλλον* proposuit *μιᾶς* Herm. frustra. — ⟨*ἵν'*⟩ Cob. **h.** — Post *μὲν* omisi *οὖν* cum. *Flor. Π Ξ Φ Δ K* Cob. **h.** — *τὸ ἄγαν ἐλεύθερον* scripsi] *τὸ ἀνελεύθερον codd. Vulg.* **b. s. m.**, *τὸ [ἀν]ἐλεύθερον* Cob. **h.**, *τὸ ἐλευθεριάζον*

0 *ἄπιστον δὲ τὸ εὐτυχούμενον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰς θηρικλείους καὶ τὰ καρ-
χήσια καὶ τὰς χρυσίδας καὶ πάντα τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα, παρὰ
τούτοις ἀγαθὰ φυόμενα, τῶν κατ' ἔτος Χοῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς θεάτροις
Ληναίων καὶ τῆς χθιζῆς ὁμολογίας καὶ τῶν τοῦ Λυκείου γυμνασίων
καὶ τῆς ἱερᾶς Ἀκαδημείας οὐκ ἀλλάττομαι, μὰ τὸν Διόνυσον καὶ τοὺς*
64 *βακχικοὺς αὐτοῦ κισσούς, οἷς στεφανωθῆναι μᾶλλον ἢ τοῖς Πτολεμαίου
βούλομαι διαδήμασιν, ὁρώσης καὶ καθημένης ἐν τῷ θεάτρῳ Γλυκέρας.*
1 *ποῦ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ ὄψομαι ἐκκλησίαν καὶ ψῆφον ἀναδιδομένην; ποῦ
δὲ δημοκρατικὸν ὄχλον οὕτως ἐλευθεριάζοντα; ποῦ δὲ θεσμοθέτας ἐν
τοῖς ἱεροῖς κώμοις κεκισσωμένους; ποῖον περισχοίνισμα; ποίαν αἵρεσιν;*

Mein., *τὸ λίαν ἐλεύθερον* Maehl. non male, sed leviore mutatione *ἄγαν* (*γ* et *ν* enim minusculae identidem confunduntur) recepi. — *εὐτυχούμενον*] *εὐτυχοῦν* Bergl. **w**. „sine justa causa." Seil. Voluit *εὐτυχοῦν* etiam Herm., qui cf. hujus ep. § 17. Addere potuit III 10 [III 46] fin. Mutare tamen nolui cl. etiam Thuc. VII 77 § 3. Intelliguntur 'ii quibus fortuna favet, qui fortuna augentur'. — § **10.** *θηρικλείους* Bergl. rec. edd. sqq.] *ἡρακλείους codd. Vulg.* **b**. Confert Bergl. Athen. XI p. 472 a, b. — *ἐπίφθονα*] *ἄφθονα* Cob. sine justa causa, ut videtur: cf. v. c. Plat. Legg. XII p. 956 a *ἐπίφθονον κτῆμα χρυσός*. — *φυόμενα*] *καλούμενα* **m**. (qui etiam *ὑμνούμενα*), *φαινόμενα* Metr., *φερόμενα* Polak. Revera vulg. non recte procedit. Etiam *παρὰ τούτοις* vix huc quadrat: „ad aulicos referendum, nisi aliquid corruptelae latet." Mein. — *τῆς χθιζῆς ὁμολογίας*] *τῆς χθ. ἁμαλογίας Flor.*, *τ. χθ. ἀνολογίας Ξ Δ*, *τ. χθ. ὁμολογίας Φ* **C**. Haec verba varie tentata sunt: *τῆς χύτρους* (*χύτρων*?) *ὁμολογίας* Bergl., *τῆς σῆς ὁμιλίας* Irmisc., *τῆς χθιζῆς ὁμιλίας* **w**., *τῆς ἀττικῆς στωμυλίας* Reisk., *τῆς ἀστικῆς στωμυλίας* Jacobs. (additam. ad Athen. p. 304), *τῆς σχολικῆς ὁμολογίας* G. Hermannus, *τῆς ἡδίστης οἰνοφλυγίας* Maehl., *τῆς χρυσῆς βωμολοχίας* Mein., cui jure refragatur Herm., qui proposito sed mox denuo rejecto *τῆς χθιζῆς ἁμαξολογίας*, defend. *Vulg.* vertens 'cena heri conducta' cl. Plat. Symp. p. 174 a, Plut. conv. sap. p. 148 a. Sed recte Mein. intellexisse videtur h. l. aliquid requiri quod cum ludis publicis conjunctum sit. Emendatio non succurrit. — *Ἀκαδημείας* **m**. **h**.] *Ἀκαδημίας codd. Vulg.* **s**. — *βακχικοὺς*] *Ἀχαρνικοὺς* Jacobs., sed mox rejecit. — *ἢ τοῖς*] *ἢ τοῦ Ξ Φ*. — *ὁρώσης*] *παρούσης* Nab. „praesertim cum in theatrum venire soleamus *θεασόμενοι*, non *ὀψόμενοι*." Fort. recte: reviviscet ita etiam h. l. synonymorum conjunctio, de qua vid. ad I 13 [III 3] init. Mutare tamen nolui cl. etiam IV 10 [I 38] § 6, ubi *ὄψεται* pro *προσβλέψεται*. — § **11.** *ἐν τοῖς ἱεροῖς κώμοις* Reisk. prob. Herm. rec. **h**.] *ἐν ταῖς ἱεραῖς κόμαις Flor. Π* **m**., *ἐν ταῖς ἱεραῖς κώμαις* cett. codd. *Vulg.* **s**. quod defend. Bergk. cl. *τρικωμία* in Attica Herculi sacra. Sed recte, ut videtur, Herm.: „die *κῶμαι* hiessen in Att. *δῆμοι*", ipse Reiskio accedens: „die Dionysischen *κῶμοι* wiederholten sich alljährlich (cf. v. c. Paus. I 29, 2) und die Thesmotheten trugen, insofern sie diese beiwohnten das Bacchische Epheulaub." Quod ad *ἐν ταῖς ἱεραῖς κόμαις*, non tantum vix recte iis verbis additur *κεκισσωμένους* (neque Luc. de salt. 5 aut Alc. II 38 [III 40] § 3 quos confert Mein. hanc dicendi rationem probant), verum etiam thesmothetas in vita quotidiana „myrto coronatos fuisse non hedera" recte animadvertit Cob. — *κεκισσωμένους*] „Ath. *κιττῷ ἐστεμμένους* vel *ἐστεφανωμένους*." Cob. — *αἵρεσιν*] *ἀρχαιρεσίαν* Seil., suspectat Cob., *ἵδρυσιν* (nempe

ποίους Χύτρους; Κεραμεικόν, ἀγοράν, δικαστήρια, τὴν καλὴν ἀκρόπολιν, τὰς σεμνὰς θεάς, τὰ μυστήρια, τὴν γειτνιῶσαν Σαλαμῖνα, τὰ στενά, τὴν Ψυττάλειαν, τὸν Μαραθῶνα, ὅλην ἐν ταῖς Ἀθήναις τὴν Ἑλλάδα,
12 ὅλην τὴν Ἰωνίαν, τὰς Κυκλάδας πάσας; ἀφεὶς ταῦτα καὶ Γλυκέραν μετ' αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον διέλθω χρυσὸν λαβεῖν καὶ ἄργυρον καὶ πλοῦτον; ᾧ μετὰ τίνος χρήσομαι; μετὰ Γλυκέρας τοσοῦτον διατεθαλασ-
13 σευμένης; οὐ πενία δέ μοι ἔσται χωρὶς αὐτῆς ταῦτα; ἐὰν δὲ ἀκούσω τοὺς σεμνοὺς ἔρωτας εἰς ἄλλον αὐτὴν μετατεθεικέναι, οὐ σποδός μοι
s. pag. 65 πάντες οἱ θησαυροὶ γενήσονται; καὶ ἀποθνήσκων τὰς μὲν λύπας ἐμαυτῷ συναποίσω, τὰ δὲ χρήματα τοῖς ἰσχύουσιν ἀδικεῖν ἐν μέσῳ κείσεται. ἦ μέγα τὸ συμβιοῦν Πτολεμαίῳ καὶ σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις, ὧν
14 οὔτε τὸ φιλικὸν βέβαιον οὔτε τὸ διεχθρεῦον ἀκίνδυνον; ἐὰν δὲ ὀργισθῇ τί μοι Γλυκέρα, ἅπαξ αὐτὴν ἁρπάσας κατεφίλησα· ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν ἐβιασάμην· κἂν βαρυθύμως ἔχῃ, δεδάκρυκα· καὶ πρὸς

θεῶν vel *ἀγαλμάτων*) Mein., qui ad sq. *χύτρους* cf. Arist. Plut. 1197 cum schol., *ἔριν* (i. q. *ἀγὼν δραματικὸς*) Metr., defend. *Vulg.* Maehl. in sqq. *ξύστους* pro *χύτρους* legens. Siquid mutandum est (nam *αἵρεσιν* in Alciphrone ferri posse cum Maehl. credo) praetulerim *ἀρχαιρεσίαν* cum Seil. Quid autem obstet ne sq. *Χύτρους* intelligamus de Chytrorum festo, non video: in hac epistula cogitationum series non talis est ut *Χύτροι* non jungi possint cum *ἀρχαιρεσία* et *βουλή*, cf. v. c. sqq. ubi *τὰς σεμνὰς θεὰς* et *τὰ μυστήρια* collocantur inter *ἀκρόπολιν* et *Σαλαμῖνα*. — Verba *τὴν καλὴν—μυστήρια* add. *cod. Dorv. Ξ Φ Flor.* **s. m. h.** — *Σαλαμῖνα*] *Σαλαμῆνα Ξ*, *Καλῆνα* (sic!) *cod. Dorv.* — *τὰ στενὰ Flor. Φ Ξ* rec. **s. m. h.**] *στηνὰ cod. Dorv.*, unde *στήνια* Dorvill. **w.**, om. cett. codd. *Vulg.*, *τὰ Σιλήνια* Mein. cl. Aesch. Pers. 303. Intelligendum videtur fretum inter Salaminem et Atticam, ut animadvertit Seil. Fort. tamen *στήνια* recte Dorvill.: quod post *τὰ μυστήρια* esset inserendum, unde facile in locum inferiorem delabi potuit. — *Ψυττάλειαν* Mein. **s. m. h.**] *Ψυτταλίαν codd. Vulg.* **b.** Mavult etiam Seil. vix recte. — *τὸν M. Flor. Φ Ξ* **s. m. h.**] *τὴν M.* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *ὅλην* ante *τὴν* om. *Φ*. — § **12.** *λαβεῖν*] „veteres *ληψόμενος*." Cob. — *ἄργυρον*] *ἀργύριον Leid.* — *καὶ πλοῦτον*] *πλοῦτον δὲ Ξ Φ*. „Mire additur *καὶ πλοῦτον*." Cob., qui deinde (quia praeterea pro *χρυσὸν κ. ἄργυρον* requirit *χρυσίον κ. ἀργύριον*) rhetorem flosculum Platonicum decerpsisse credit (Plat. Legg. VII p. 801 b) atque scripsisse *χρυσοῦν λαβεῖν καὶ ἀργυροῦν πλοῦτον*. Melius fort. *καὶ* ⟨*τὸν ἄλλον*⟩ *πλ.* Polak., cf. IV 16 [II 4] § 11. — Sqq. bene interpunxit Arnald. posito interr. sign. post *χρήσομαι*. Quamquam non male *ᾧ μετὰ τίνος χρήσομαι τῆς Γλυκέρας τοσοῦτον διατεθαλασσευμένης;* Bergl. — § **13.** *σεμνοὺς*] *ἐμοὺς* („im objectiven sinne") Maehl. vix recte. — *ἐμαυτῷ συναποίσω*] *σὺν αὐτῷ συναποίσω Ξ*. — *ἰσχύουσιν Flor. Ξ Φ Δ* **s. m. h.**] *ἰχνύουσιν K*, *ἰχνεύουσιν* cett. codd. *Vulg.* **b.**, unde *λιχνεύουσιν* Reisk. — *διεχθρεῦον*] *διαθρεῦον* **C**. — § **14.** *ἐὰν δὲ ὀργισθῇ*] *κἂν δὲ ὀργισθῇ cod. Dorv.*, *ἐὰν δὲ διοργισθῇ Ξ Φ Π*, unde *ἐὰν δὲ* ⟨*δὴ*⟩ *ὀργ.* Mein. sine justa causa. Opponitur Glycera Ptolemaeo: 'Glycera contra siquid mihi irascatur' cett. Ex *δὲ* in nonnullis libris dittogr. *δι* ante *ὀργισθῇ* natum esse videtur. — *ἁρπάσας Ξ Φ* **s. m. h.**] *ἁρπάξας* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *καὶ* add. *cod. Dorv. Φ Ξ Flor.* **C** rec. **s. m. h.** — Pro *δεδάκρυκα* malim *ἐδάκρυσα*, ut *κατεφίλησα* et *ἐβιασάμην*.

ταῦτ' οὐκέθ' ὑπομείνασα τὰς ἐμὰς λύπας δεῖται λοιπὸν οὔτε στρατιώτας ἔχουσα οὔτε δορυφόρους οὔτε φύλακας· ἐγὼ γὰρ αὐτῇ εἰμι πάντα. ἦ
34 μέγα καὶ θαυμαστὸν ἰδεῖν τὸν καλὸν Νεῖλον· οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν Εὐφράτην ἰδεῖν; οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν Ἴστρον; οὐ τῶν μεγάλων καὶ ὁ Θερμώδων, ὁ Τίγρις, ὁ Ἅλυς [ὁ Ῥῆνος]; εἰ μέλλω πάντας τοὺς ποταμοὺς ὁρᾶν, καταβαπτισθήσεταί μοι τὸ ζῆν μὴ βλέποντι Γλυκέραν. ὁ δὲ Νεῖλος οὗτος καίπερ ὢν καλός, ἀλλ' ἀποτεθηρίωται, καὶ οὐκ ἔστιν
66 οὐδὲ προσελθεῖν αὐτοῦ ταῖς δίναις ἐλλοχωμένου τοσούτοις κακοῖς. ἐμοὶ γένοιτο, βασιλεῦ Πτολεμαῖε, χώματος καὶ τάφου πατρῴου τυχεῖν. ἐμοὶ γένοιτο τὸν Ἀττικὸν ἀεὶ στέφεσθαι κισσὸν καὶ τὸν ἐπ' ἐσχάρας ὑμνῆσαι κατ' ἔτος Διόνυσον, τὰς μυστηριώτιδας ἄγειν τελετάς, δραματουργεῖν τι

λύπας δεῖται] *λιτὰς αἰδεῖται* Jacobs. append. ad Porson. advers. p. 330, *λύπας κεῖται* vel *ἀνεῖται* Reisk., prob. *κεῖται* (i. q. *κοιτάζεται*) Metr., *κηλεῖται* **h.**, *δεῖται* corruptum videtur Mein., locum contra sanum esse censet Seil. Posuit Mein. post *λοιπὸν* lac. sign. quod tamen recte sustulerunt Seil. Maehl. **h.** Hoc enim Menander dicit: 'tum autem dolorem meum non amplius ferens, victa jam orat Glycera quae non (ut Prolemaeus) habeat milites aut custodes'. Ad *λοιπὸν* 'jam' cf. I 17 [I 14] § 3. — *αὐτῇ* Irmisc. Schäfer. rec. **s. m. h.**] *αὐτῆς* *Vulg.* **b.** et *codd.* praeter **C** *K* qui *αὐτοῖς*. — § **15.** *ἦ* Boissonad. ad Aristaen. p. 538 confirm. *Flor.* rec. **s. m. h.**] *ἢ* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *δὲ* (prius) add. *codd.* **s. m. h.**] om. *Vulg.* (errore?) — *οὐ τῶν μεγ.* Hemst. Dorvill. confirm. *Ξ Φ Flor.* rec. **w. s. m. h.**] *οὕτων μεγ. cod. Dorv.*, *οὕτω μεγάλων Vulg.* **h.** et cett. codd. praeter *K* (qui *οὕτω μεγάλον*), *οὕτω μέγαν ὄντα* Bergl. frustra. — *Τίγρις cod. Dorv. Flor. Π Φ* rec. **w. s. m. h.**] *Τίγρυς Ξ*, *Τίγρης* cett. codd. *Vulg.* **b.** — [*ὁ Ῥῆνος*] del. Mein. **m.**, qui: „vix credere licet Alciphronem adeo personae Menandri oblitum fuisse, ut ei Rheni notitiam affingeret." Recte, ut videtur. — *μέλλω*] *μέλλων Ξ*. — Ante *ποταμοὺς* addit
ποταμοὺς
μεγάλους Nab. — *ποταμοὺς*] *ὀφθαλμοὺς* **C.** — *βλέποντι* Medenbach. amoen. litt. p. 23, confirm. *Flor. Π Ξ Φ K* rec. **w. s. m. h.**] *βλέπον τι* **C**, *βλέπον* cett. codd. *Vulg.* **b.** — Post *βλέποντι* add. *μοι Ξ Φ Flor. Π* **C** *K*. — § **16.** *οὐδὲ* Seil. **s. m. h.**] *οὔτε codd. Vulg.* **b.** — Verba *χώματος—τυχεῖν* ante Mein. edebantur post alterum *γένοιτο*, quae autem ibi nunc sunt *τὸν Ἀττικὸν—κισσὸν* post prius *γένοιτο* collocata erant. Recte Mein. transposuit, „cum illo ordine pessime dirimantur quae arcte conjungenda erant." — *ἀεὶ στέφ.*] *στέφ. ἀεὶ* **C.** — *κισσὸν*] „*ποιητικωτέρως* pro *κισσῷ*." Bergl. cl. Hom. Il. XVIII 485, Hesiod. Theog. 382, „Att. *στέφεσθαι κιττῷ* vel *κιττοῦ*." Cob. — *τὸν ἐπ' ἐσχάρας—Διόνυσον*] *τὸν ἐπ' ἐσχατιαῖς ὑ. κ. ἐ. Δ.* (cl. II 4 [I 25], II 32 [III 34]) Mein. sed ipse sibi non credens, *τὸν ἐπίχαριν ὑ. κ. ἐ. Δ.* Maehl., *τὸν ἔπεσι χαρᾶς ὑμνεῖν κ. ἐ. Δ.* Metr. Sed omnia sana esse jam intellexit Bergl., qui recte *τὸν ἐπ' ἐσχάρας* pro *τὸν ἐπὶ θυμέλης* dictum esse opinabatur. Accedunt ei praeter Wagn. et Seil. etiam Keil. Mus. Rhen. N. S. XIX p. 631 sq. et Herch. Refragatur quod ad sensum Arnald. credens „*τὸν ἐπ' ἐσχ. Δ.* esse Bacchum domesticum quo penatium instar usus sit Menander." Ad quae rectissime Wagn.: „Menander parcus profecto Bacchi sui Domestici cultor exstitisset, si semel quotannis eum celebrasset." Propter sq. *θυμέλαις* Alciphro h. l. *ἐσχάρας* scripsisse videtur.

καινὸν ταῖς ἐτησίοις θυμέλαις [δρᾶμα], γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ
17 *ἀγωνιῶντα καὶ φοβούμενον καὶ νικῶντα. Φιλήμων δὲ εὐτυχείτω καὶ τἀμὰ ἀγαθὰ γενόμενος ἐν Αἰγύπτῳ. οὐκ ἔχει Φιλήμων Γλυκέραν τινά, οὐδὲ ἄξιος ἦν ἴσως τοιούτου ἀγαθοῦ. σὺ δὲ ἐκ τῶν ἁλῴων δέομαι, Γλυκέριον, εὐθὺς πετομένη πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀστράβης φέρου. μακροτέραν ἑορτὴν οὐδέποτε ἔγνων οὐδὲ ἀκαιροτέραν. Δήμητερ, ἵλεως γενοῦ.*

16 [II 4].

Γλυκέρα Μενάνδρῳ.

Ἃς διεπέμψω μοι τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς εὐθὺς ἀνέγνων. μὰ τὴν Καλλιγένειαν ἐν ἧς νῦν εἰμί κατ⟨ευχαῖς⟩ ἔχαιρον Μένανδρε, ἐκπλαγὴς
s. pag. 67 *ὑπὸ ἡδονῆς γενομένη, καὶ τὰς παρούσας οὐκ ἐλάνθανον. ἦν δὲ ἥ τε μήτηρ μου καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ Εὐφρόνιον καὶ τῶν φίλων ἣν οἶσθα· καὶ ⟨γὰρ⟩ παρὰ σοὶ ἐδείπνησε πολλάκις, καὶ ἐπῄνεις αὐτῆς τὸν ἐπίχαριν*

καινὸν] *καιρὸν* **C**. — *ἐτησίοις* *cod. Dorv. Flor. Π* **C** *Δ* rec. **s. m. h.**] *αἰτησίοις* *K*, *ἐτησίαις* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *θυμέλαις*] *θυμελίαις* **C** *K*, *θεμέλαις* *Ξ*. — [*δρᾶμα*] delevi, post *δραματουργεῖν* otiose additum. — *καὶ φοβούμενον*] del. Cob. quia „manifestum est emblema." Expungere nolui: ut *γελῶντα* et *χαίροντα* ita etiam *ἀγωνιῶντα* et *φοβούμενον* recte juncta esse videntur, neque *νικῶντα* inepte sequitur. — § **17.** In sqq. cum Mein. *εὐτυχείτω καὶ τἀμὰ ἀγαθὰ* (ut hab. *codd.* et *edd.* praeter **b. w.** qui om. *καὶ*) vix integra esse opinor. Inserit ille *ἐχέτω* post *τἀμὰ*, quo recepto tamen praecedens *καὶ* vertendum esset per 'atque, et' sententia 'etiam' flagitante. Siquid igitur addendum est suppleverim potius ⟨*ἔχων*⟩ post *τἀμὰ*. Verb. *γενόμενος* contra vitium traxisse censet Polak. Voluit *γινόμενος* Mein. sine causa, ut videtur. — Ante *τοιούτου* omisi *τοῦ* cum *cod. Dorv. Φ Flor. Π* **s. m. h.** Mavult *τοσούτου* Cob. — *ἀκαιροτέραν*] *ἀκεραιοτέραν* *Ξ Φ Flor. Π Δ K*, *ἀκαιραιοτέραν* **C**.

16 [II 4].

§ **1.** *Ἃς—ἐπιστολὰς* *Ξ Φ Flor.* Seil. **m. h.**] *Ὡς—τὰς ἐπιστολὰς* cett. codd. *Vulg.* **s.** — *ἐν ἧς—ἔχαιρον* Polak.] *ἐν ἧς νῦν εἰμί, κατέχαιρον* Bergl. *Ξ Δ* **C** rec. **w. s. m. h.**, *ἐν ᾗ νῦν εἰμί, κατέχαιρον* cett. codd. *Vulg.* **b.**, unde *ἐγεγανώμην* (vel *ἐγεγήθειν*) *καὶ ἔχαιρον* Reisk., *ἐν ἧς νῦν εἰμὶ* ⟨*τελεταῖς*⟩ *κατέχ.* aut [*ἐν ἧς νῦν εἰμὶ*] *κατέχαιρον* Mein., qui: „ineptum est ep. hanc in Calligeniae fano, quod nullum fuit, scriptam fingi". Recte, et non male quod ad sensum supplet ⟨*τελεταῖς*⟩. Malui tamen cum Polak. scribere *κατευχαῖς ἔχ.*, quibus receptis etiam molestissimum *κατέχαιρον* (quod addubitabat Bergl., in *καὶ ἔχαιρον* mutavit Reisk., frustra defend. Mein. cl. Euseb. Praep. Ev. XIV 6 § 2) unde natum sit intelligitur. Ad *κατευχῇ* Polak. cf. Plut. mor. p. 169 d, Dio 24. — *ἐκπλαγὴς* Mein. **m. h.**] *ἐκπάλης* *Flor. Π Ξ Φ Δ* **C** *K*, *ἐκπαλὴς* *cod. Dorv.* quod non improbat Seil., *ἐκπαθὴς* *Vulg.* **b. s.** Dubitabundus admisi conject. Meinekii. — *γενομένη* Mein.] *γινομένη* *codd. edd.* — In **h.** legitur *ἡ μήτηρ τε μου* typogr. errore. — *Εὐφρόνιον* Mein. prob. Nauck. rec. **h.**] *Εὐφόριον* *codd. Vulg.* **s. m.** „ist als Frauennahme nicht weiter bezeugt". Nauck. — ⟨*γὰρ*⟩ add. Mein. rec. **s. m. h.** — *ἐπίχαριν*

ἀττικισμόν, ἀλλ' ὡς φοβούμενος αὐτὴν ἐπαινεῖν, ὅτε καὶ μειδιάσασα
2 θερμότερόν σε κατεφίλησα. οὐ μέμνησαι Μένανδρε; θεασάμεναι δέ με
παρὰ τὸ εἰωθὸς καὶ τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χαίρουσαν 'ὦ
Γλυκέριον' ἤροντο, 'τί σοι τηλικοῦτον γέγονεν ἀγαθόν, ὅτι καὶ ψυχῇ
pag. 35 καὶ σώματι καὶ ⟨παντά⟩πασιν ἀλλοιοτέρα νῦν ἡμῖν [τις] πέφηνας; καὶ
τὸ σῶμα γεγάνωσαι καὶ διαλάμπεις ἐπιχάριτόν τε καὶ εὐκταῖον.' κἀγὼ
'Μένανδρον' ἔφην ,τὸν ἐμὸν ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐπὶ τῷ
ἡμίσει τῆς βασιλείας τρόπον τινὰ μεταπέμπεται' μείζονι τῇ φωνῇ φθεγ-
ξαμένη καὶ σφοδροτέρᾳ, ὅπως πᾶσαι ἀκούσωσιν αἱ παροῦσαι. καὶ ταῦτα
ἔλεγον ἐγὼ διατινάσσουσα καὶ σοβοῦσα ταῖς χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπιστολὴν
3 σὺν τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. 'χαίρεις οὖν ἀπολειπομένη;' ἔφασαν· τὸ δὲ
pag. 68 οὐκ ἦν Μένανδρε. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐδενὶ τρόπῳ μὰ τὰς θεάς, οὐδ' εἰ
δρῦς μοι τὸ ⟨δὴ⟩ λεγόμενον φθέγξαιτο, πεισθείην ἂν ὅτι βουλήσεταί μέ
ποτε ἢ δυνήσεται Μένανδρος ἀπολιπὼν ἐν 'Αθήναις Γλυκέραν τὴν
4 ἑαυτοῦ μόνος ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύειν μετὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ

Nab.] *ἐπιχώριον codd. edd.* nullo fere sensu. Mavult *ἐπιχάριτον* Polak. cl. hujus ep. § 2. — *ὅτε*] *ὅτου* Jacobs. ad Dion. Hal. comp. verb. ed. Göll. p. 274, *ὅθεν* Reisk. prob. Polak., *ὅτι* Seil. An *διότι*? — § **2.** *θεασάμεναι δὲ*] *θεασάμενος* om. *δὲ Flor. Π Ξ Φ Δ* **C** *K.* — *τί σοι*] *τί οσια τί σοι* (sic) *Φ*, unde *τί ἄρα, τί σοι* **m.** qui: „nimirum *οι̅* ex *ᾱ* corruptum est, vid. Porson. ad Eur. Hec. 782". Voluit *τί ἄρα σοι* Cob. et Herch., qui tamen recte edidit vulg.: patet enim litteras *τί οσια* in *Φ* meram esse dittographiam insequentis *τί σοι.* — *καὶ ⟨παντά⟩πασιν* Maehl.] *καὶ πάθεσιν* Lennep., *καὶ πᾶσι ⟨τρόποις⟩* Maehl. antea. Vert. 'prorsus mutata'. — Post *ἡμῖν* add. *τις Ξ* rec. **s. m.**, sed recte *Vulg.* restituit Cob. qui: „neque *ἀλλοῖός τις* dici potest ut *ποῖός τις*, neque si hoc esset Graecum, dirimi haec possent nisi particula interposita." Probant hoc fere omnes libri. — *τὸ σῶμα*] *τὸ σὸν ὄμμα* Jacobs. ad Athen. p. 233, *τὸ σχῆμα* Erfurdt. in „Königsberger Archiv" III p. 469, *τὸ στόμα* Jacobitz., *τὸ ὄμμα* Mein. qui tamen deinde expungere mavult, *τοσαῦτα* Maehl. — *ἐπιχάριτόν Φ Ξ Flor. Π cod. Dorv. K*, rec. **s. m. h.**] *ἐπιχάρτιόν* **C**, *ἐπίχαρτόν* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *τε καὶ* scripsi] *τι καὶ codd. Vulg.* **s. m.**, del. *τι* **h.**, sed vid. ad II 18 [III 21] § 2. — *τὸν ἐμὸν ὁ*] *τὸν ἐμὸν ὃν ὁ Ξ Φ Flor. Π Δ, τὸν ἐμὸν ὃν* **C** *K.* — *τρόπ. τιν.*] del. **h.** — *ταῦτα*] *τὰ Ξ.* — *τὴν ἐπιστολὴν*] *τῆς ἐπιστολῆς Ξ Φ.* An *τὰς ἐπιστολὰς*? Iam Reisk. animadvertit rhetorem, si nostro loco singul. scripserit, oblitum fuisse ep. praec. § 7. — *σὺν τῇ*] *σὺν ἑαυτῇ cod. Dorv., οὖν τῇ Flor., σὺν αὐτῇ τῇ* Wagn. non male. — *χαίρεις Ξ Φ Π Δ* **C** *K cod. Dorv.*, rec. **s. m. h.**] *χαίροις Vulg.* **b.** — *ἔφασαν* Bergl. **s.** Cob. **h.**] *ἔφρασεν Flor. cod. Dorv.*, *ἔφρασαν* cett. codd. *Vulg.* **m.**, sed vid. ad I 17 [I 14] § 2. — § **3.** *δρῦς* Mein.] *βοῦς codd. edd.* Ad lect. rec. Mein. recte cf. praeter Alc. III 16 [III 52] § 1 etiam Göttling. ad Hesiod. Theog. 35, Ovid. Ars am. II 541. Intelligatur igitur oraculum Dodonaeum. — *τὸ ⟨δὴ⟩ λεγόμενον* **m. h.**] *τὰ λεγόμενα Ξ, τὸ λεγόμενον* cett. codd. *Vulg.* **s.** Confert Mein. I 2 [I 2] § 1 et IV 15 [II 3] § 5, II 27 [III 29] § 2 et III 20 [III 56] § 1. — *δυνήσεται*] *διανοήσεται* Nab. sine justa causa ut videtur.

καὶ τοῦτό γε εἰδὼς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀνέγνων δῆλος ἦν ὁ βασιλεύς, τἀμὰ πεπυσμένος ὡς ἔοικε περὶ σέ, καὶ ἠρέμα δι' ὑπονοιῶν Αἰγυπτίοις θέλων ἀστεϊσμοῖς σε διατωθάζειν. χαίρω διὰ τοῦτο, ὅτι πεπλεύκασι καὶ εἰς Αἴγυπτον πρὸς αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι ἔρωτες· καὶ πείθεται πάντως ἐξ ὧν ἤκουσεν ἀδύνατα σπουδάζειν ἐπιθυμῶν Ἀθήνας πρὸς αὐτὸν διαβῆναι.
5 *τί γὰρ Ἀθῆναι χωρὶς Μενάνδρου; τί δὲ Μένανδρος χωρὶς Γλυκέρας; ἥτις αὐτῷ καὶ τὰ προσωπεῖα διασκευάζω καὶ τὰς ἐσθῆτας ἐνδύω, κἂν τοῖς παρασκηνίοις ἕστηκα τοὺς δακτύλους ἐμαυτῆς πιέζουσα καὶ τρέμουσα, ἕως ἂν κροταλίσῃ τὸ θέατρον· τότε νὴ τὴν Ἄρτεμιν ἀναψύχω καὶ περιβάλλουσά σε τὴν ἱερὰν [τῶν δραμάτων] ἐκείνην κεφαλὴν ἐναγ-*
6 *καλίζομαι. ἀλλ' ὅ γε ταῖς φίλαις τότε χαίρειν ἔφην, τοῦτ' ἦν Μένανδρε,*

§ **4.** Haec corruptissima tradita sunt et varie tentata. In libris et *Vulg.* **m. h.** legitur *δῆλος ἐκ τ. ἐπ.*, pro quo *εἰδὼς ἐκ τ. ἐπ.* scripsi cum Mein. Alterum autem *δῆλος* (quod om. *Flor. Π Ξ Φ Δ* del. Gloss. Eichst. **w. m. h.**) revocavi cum Mein. Adest etiam in *Vulg.* **b** et **s.**, qui tamen in praeced. habet *δῆλον ἐκ τ. ἐπ.* e conjectura Reiskii, quem secutus post *ἀνέγνων* plene interpunxit. „At ita Alciphro certissime non scripsit." Mein., qui vitium latere censet in verbis *ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε.* Pro priore *δῆλος* proponit *δὴ* Jacobs. ad Anth. Pal. III p. 583, *δεδιὼς* Keilius, *δὴ ὅλος* Metr. cl. hujus ep. § 18. Sine dubio Alc. scripsit *εἰδώς*, quo recepto sqq. magis perspicua fiunt: ita enim *ὡς ἔοικε* rectissime additur, et integra evadit verborum structura. Sed etiam cetera vitiosissima edebantur: pro *περὶ σέ* (quod recepi jubente Reiskio) edebatur *περὶ σοῦ* (ut *codd.* sine sensu. Voluit *περισσῶς* Maehl.); deinde *ἠρέμα* debeo Meinekio (qui cf. IV 11 [I 39] § 4, fragm. V [VI] § 9 et 13) pro *ἀτρέμα* librorum quod nihili est; reliqua denique corr. Hemst. Ruhnk. Cob. quibus auctoribus *ἀστεϊσμοῖς* recepi pro *ἀττικισμοῖς* quod in *ἀκκισμοῖς* mutare voluit Herm. cl. Ruhnk. ad Tim. p. 18, schol. Ar. Nub. 1133, Theocr. XV 48. Frustra: vox *ἀκκισμός* ut aliunde fere ignotum est, ita minime placet in Aegyptiis qui secundum Aeschylum erant *δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανάς*, secundum Theocr. (Praxinoam) autem *ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες, κακὰ παίγνια, πάντες ἐρινοί.* Ita, credo, hic saltem locus perpurgatus est. — *ἀδύνατα Flor. Π Ξ Φ Δ* rec. **s. m. h.**] *ἀδύνατο K, ἀδύνατον* cett. codd. *Vulg.* **b.** „Veteres *σπεύδειν ἀδύνατα, ἀδυνάτων ἐρᾶν* et *περί τι σπουδάζειν* solent dicere." Cob. — Legebatur *αὐτόν.* — § **5.** *Μένανδρος*] *Μενάνδρου* **C.** — *κἂν τοῖς παρασκηνίοις* Mein. rec. **s. m. h.**] *κἂν τοῖς προσκηνίοις* Reisk. *Flor. Π Φ, καὶ τοῖς προσκ.* cett. codd. *Vulg.* **b.**, *ἐπὶ τοῖς προσκ.* Bergl. frustra. — *ἐμαυτῆς*] *ἐμαυτῇ Φ, ἐμαυτὴ Flor.* — Verba *καὶ τρέμουσα*, quae in *codd. Vulg.* **s. m.** leguntur ante *τότε νὴ τὴν Ἄρτεμιν*, cum Hirsch. et **h.** transposui post *πιέζουσα*: *τρέμουσα ἀναψύχω* vix ullum praebet sensum. Librariorum incuria ex loco superiore delapsa erant. — *ἕως ἂν Ξ Φ Flor.* **s. m. h.**] *ἢ ἂν* Leid., *ἢ ἂν Vulg.*, unde *ἔστ' ἂν* Jacobs. — *κροταλίζειν*] „Menander ipse *ἐπισημαίνεσθαι* hoc appellabat." Cob. — [*τῶν δραμάτων*] del. **h.** Conjecit *τῶν Χαρίτων* Mein, quod tamen est rescribere potius quam emendare. Jam olim lector aut librarius haec adscripsisse videtur, fort. ad *προσωπεῖα* aut ad *ἐσθῆτας*, unde alieno loco in textum recepta orationem turbabant. Post *προσωπεῖα* collocanda censet Polak. — *ἐκείνην*] *ἐκείνων Ξ.* — § **6.** *ὅ γε Flor. Π Ξ Φ Δ* **C** *K* **s. m. h.**] *ὅτι Vulg.* **b.** — *ἔφην*] *ἐφάνην* Nab. non male.

pag. 69 ὅτι οὐκ ἄρα Γλυκέρα μόνον ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς ὑπερθαλάσσιοι ἐρῶσί
σου, καὶ διαπόντιοι φῆμαι τὰς σὰς ἀρετὰς κατηγγέλκασι. καὶ Αἴγυπτος
καὶ Νεῖλος καὶ Πρωτέως ἀκρωτήρια καὶ αἱ Φάριαι σκοπιαὶ πάντα
μετέωρα νῦν ἐστι, βουλόμενα ἰδεῖν Μένανδρον καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων
καὶ ἐρώντων καὶ δεισιδαιμόνων καὶ ἀπίστων [καὶ πατέρων καὶ υἱῶν
⟨καὶ γραῶν⟩ καὶ θεραπόντων] καὶ παντὸς [ἐν]σκηνοβατουμένου· ὧν
pag. 36 ἀκούσονται μέν, οὐκ ὄψονται δὲ Μένανδρον, εἰ μὴ ἐν ἄστει παρὰ
Γλυκέρᾳ γένοιντο καὶ τὴν ἐμὴν εὐδαιμονίαν ἴδοιεν, τὸν πάντη διὰ τὸ
κλέος αὐτοῦ Μένανδρον καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐμοὶ προσ-
7 κείμενον. οὐ μὴν ἀλλ' εἴγε ἄρα πόθος αἱρεῖ σέ τις καὶ τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν
καὶ εἰ μηδενὸς ἄλλου τῆς γε Αἰγύπτου, χρήματος μεγάλου, καὶ τῶν
αὐτόθι πυραμίδων καὶ τῶν ἠχούντων ἀγαλμάτων καὶ τοῦ περιβοήτου
λαβυρίνθου καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἀπὸ χρόνου ἢ τέχνης παρ' αὐτοῖς τίμια,
8 δέομαί σου Μένανδρε, μὴ ποιήσῃ με πρόφασιν· μηδέ με Ἀθηναῖοι διὰ
ταῦτα μισησάτωσαν ἤδη τοὺς μεδίμνους ἀριθμοῦντες, οὓς αὐτοῖς ὁ
pag. 70 βασιλεὺς πέμψει διὰ σέ. ἀλλ' ἄπιθι πᾶσι θεοῖς, ἀγαθῇ τύχῃ, δεξιοῖς

ὑπερθαλάσσιοι Herch.] *ὑπερθάλασσοι Ξ Φ Flor. Π Δ* **s. m. h.**, *ὑπὲρ θαλάσσαι* (sic!) **C** *K*, *ὑπὲρ θάλασσαν Vulg.* **b.** Forma *ὑπερθάλασσος* aliunde non cognovi, *ἐπιθαλάττιος* autem legitur I 15 [I 12] § 6. „Attici *διαπόντιοι.*" Cob. — *Πρωτέως* Perizon. (in ep. ad Bergl.) confirm. *Ξ Φ* rec. **w. s. m. h.**] *Πρωλέως* cett. codd. *Vulg.* Probant conject. Reisk. etiamque Bergl. qui tamen non recepit cum *Πρωρέως* fort. scriptum fuisse censeat. Aliorum praetereo conjecturas quia haec pro certo Perizon. emendavit. — *ἀκρωτήρια Flor. Π Ξ Φ Δ* **s. m. h.**] *τὰ ἀκρωτ.* Perizon. **w.**, *καὶ ἀκρωτ.* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *ἐστί*] *εἰσίν* **C.** — *βουλόμενα*] *βουλόμεναι Δ.* — Verba [*καὶ πατέρων—θεραπόντων*] delevi addito ⟨*καὶ γραῶν*⟩ cum Reisk. Sine dubio enim ad *φιλαργύρων* olim adscriptum *πατέρων*, ad *ἐρώντων—υἱῶν*, ad *δεισιδαιμόνων—γραῶν*, ad *ἀπίστων* denique *θεραπόντων*. Quomodo enim explices *φιλαργύρων καὶ πατέρων, ἐρώντων καὶ υἱῶν κ. τ. λ.*? Pro *θεραπόντων* hab. *θεραπευόντων Φ.* — [*ἐν*]*σκηνοβ.* **h.** Verbum compos. aliunde ignotum recte vituperatur a Cob. Ad lect. rec. cf. v. c. Strab. V 3 § 6. — *γένοιντο*] *γένοιτο Ξ Φ Flor.*, quod frustra defend. Bergl. — In sqq. Herch. edidit *τὸν πάνυ Μένανδρον καὶ* om. cett. quae glossatoris sint. — *προσκείμενον* cl. III 36 [III 72] § 2 Mein.] *περικείμενον codd. edd.*, quod vix recte servat Herch. cl. Hom. Il. XIX 4. Offendit Menander dies noctesque *περικείμενος Γλυκέρᾳ.* — § **7.** *χρήματος*] *καὶ ῥεύματος* cl. § 6 Maehl., sed nil mutandum putavi. Confert Strab. XIII 2 § 3 recte Polak. — *τῶν ἠχούντων Ξ Φ Flor.* et *Π* (ubi manu recenti ante *ἠχ.* legitur *περι*) prob. Boisson. Seil. rec. **m. h.**] *τῶν .... ηχούντων* **C** *Δ*, *τῶν περιηχούντων* cett. codd. *Vulg.* **s.** „*περι* ex sequente *περιβοήτου* huc illatum." Seil. — *ἀπὸ*] *ὑπὸ Ξ Φ Flor. Π Δ* prob. Boisson., sed recte Seil. cf. Plut. C. Gracch. 4 p. 836 e. — § **8.** *οὓς αὐτοῖς ὁ β. Flor. Π Ξ Φ* **s. m. h.**] *οὓς ὁ β. αὐτ.* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *πᾶσι*] *πράεσι* 'faventibus, propitiis' Maehl., *ἐπ' αἰσίοις* Herch. (quod in textum non recepit quidem, sed recipere voluit). Mutare non ausus sum.

πνεύμασι, Διὶ οὐρίῳ. ἐγὼ γάρ σε οὐκ ἀπολείψω. μὴ τοῦτο δόξῃς με
9 *λέγειν, οὐδ' αὐτὴ δύναμαι κἂν θέλω· ἀλλὰ παρεῖσα τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς ναυτὶς ἔσομαι συμπλέουσά σοι· καὶ σφόδρα τῶν εὐθαλάσσων γεγένημαι, εὖ οἶδα, κἂν ἐκκλωμένης κώπης ναυτιᾷς ἐγὼ [θεραπεύσω] θάλψω σου τὸ ἀσθενοῦν τῶν πελαγισμῶν, ἄξω δέ σε ἅπερ μίτων Ἀριάδνῃ εἰς Αἴγυπτον, οὐ Διόνυσον ἀλλὰ Διονύσου θεράποντα καὶ*
10 *προφήτην. οὐδὲ ἐν Νάξῳ καὶ ἐρημίαις ναυτικαῖς ἀπολειφθήσομαι τὰς σὰς ἀπιστίας κλαίουσα καὶ ποτνιωμένη. χαιρέτωσαν οἱ Θησεῖς ἐκεῖνοι καὶ τὰ ἄπιστα τῶν πρεσβυτέρων ἀμπλακήματα. ἡμῖν δὲ βέβαια πάντα, καὶ τὸ ἄστυ καὶ ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ Αἴγυπτος. οὐδὲν χωρίον ἡμῶν τοὺς*

θέλω] *θέλων Ξ Φ.* — § **9.** *παρεῖσα*] „pro *καταλιποῦσα*." Cob. — *ναυτὶς ἔσομαι συμπλέουσά σοι* Hemst. probb. Keil. Heys. Herm. rec. **h.**] *αὐτῆς ἔ. σ. σ. codd.* (praeter *Φ* qui *αὐτῇ*) et *Vulg.* **b.**, unde *αὐτὰς ἔ. σ. σ.* **w.**, *αὐτὴ ἔ. σ. σ.* **s.**, *αὔτῆς ἔ. σ. σ.* Perizon. **m.**, *αὐτῇ σοῦ ἕξομαι σ. σ.* Reisk., *αὐτίκα ἔ. σ. σ.* Hirsch. Sed *ἔσομαι συμπλέουσα* pro *συμπλεύσομαι* non placere praeter Hemst. aliosque intellexerunt etiam Cob. qui *ἔσομαι σύμπλους*, et Fried. qui *συμπλεύσομαι* scribendum esse conjecit. Malui tamen *ναυτὶς* recipere cum **h.**, ut jungantur *ναυτὶς ἔσομαι* et *συμπλέουσά σοι.* Etiam Bernardus in ep. ad Reisk. hoc voluit; scripsit tamen *ναύτης* vix recte. — *καὶ σφόδρα—πελαγισμῶν* scripsi cum Herm. et **h.** (ubi tamen servato *θεραπεύσω* plene interp. post *εὖ οἶδα*). Pro *γεγένημαι* voluit *γεγενήσομαι* Reisk. probb. Hemst. Fried. Maehl., inter *εὖ* et *οἶδα* add. *δ' Π Ξ Φ Δ* **C** *K*, pro *κἂν* (quod revocavit Herm.) hab. *καὶ codd. Vulg.* **s. m.**, pro *ἐκκλωμένης* proposuit *ἑλκομένης* vel *ἐλαυνομένης* Bergl., *κεκακωμένης* Mein., pro *ναυτιᾷς* (quod etiam restituit Herm.) hab. *ναυτίας codd. Vulg.* **b.** et **w.** (qui conjecit *ναύταις*) **s.** et **m.** (qui tamen deinde del. prob. Fried.), inter *ἀσθενοῦν* denique et *τῶν* inserit *ἐκ* Hemst. Hunc locum nunc in integrum restitutum esse credo, neque causa esse videtur, cur *γεγένημαι* aut *ἐκκλωμένης κώπης* (i. e. 'si remus ⟨fluctibus⟩ frangatur') tententur. Non magis *ἐκ* ante *τῶν πελ.* addiderim opinatus *ἀσθενοῦν* esse part. praes. verbi *ἀσθενόω* 'debilitare', cf. Xen. Cyr. I 5 § 3. — *μίτων* Bergl. rec. edd. sqq.] *μύθων codd. Vulg.* „melius *μίτου.*" Cob. — *Ἀριάδνῃ* Hemst. confirm. *Ξ Φ* rec. **s. m. h.**] *Ἀριάδνῃ Flor.*, *Ἀριάδνης* cett. codd. *Vulg.* **b.** Sed haec omnia ut nunc leguntur permira esse: Glyceram enim „ad Dionysum rettulisse quae de Theseo dicenda erant" (ut dicit Mein.), jam intellexit Bergl. censens tamen nil esse mutandum: „mulieri hoc ignosci." Lacunosum esse locum credit Mein. qui inter *Ἀριάδνῃ* et *εἰς Αἴγ.* supplet ⟨*οὐκ εἰς τὸν ἐν Κρήτῃ λαβύρινθον, ἀλλ'*⟩ et inter *Αἴγυπτον* et *οὐ* add. ⟨*καὶ δεξιώσομαι*⟩. Interpolata contra haec videntur Maehl.: Alciphronis nempe esse comparationem Glycerae atque Ariadnae, glossatoris autem Menandri atque Thesei. Cum Mein. potius crediderim nonnulla excidisse. — § **10.** *ναυτικαῖς*] *Ναξιακαῖς* vel *ἀκταίαις* Mein, *ποντικαῖς* Maehl., *νησιωτικαῖς* **h.** non male. — *ἄπιστα* Hemst. Arnald. Misc. V p. 282 prob. Reisk. rec. **w. s. m. h.** confirm. *cod. Dorv. Ξ Φ Flor.*] *ἄ$\overset{\pi}{\mu}$ιστα Π*, *ἄμισθα* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *ἀμπλακήματα*] „vox rei conveniens, quae est tragica." Bergl. „ab hujusmodi oratione alienum verbum priscum poeticum." Cob. — *χωρίον*] *χρὶ Ξ Φ.*

ἔρωτας οὐχὶ δέξεται πλήρεις· κἂν πέτραν οἰκῶμεν, εὖ οἶδα Ἀφροδίσιον
1 αὐτὴν τὸ εὔνουν ποιήσει. πέπεισμαι μήτε χρημάτων σε [μήτε] περιουσίας
μήτε πλούτου τὸ καθάπαξ ἐπιθυμεῖν, ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς δράμασι τὴν
εὐδαιμονίαν κατατιθέμενον· ἀλλ' οἱ συγγενεῖς, ἀλλ' οἱ πατέρες, ἀλλ'
71 οἱ φίλοι, σχεδὸν οἶσθα πάντῃ πάντες πολλῶν δέονται, πλουτεῖν ἐθέλουσι
2 καὶ χρηματίζεσθαι. σὺ μὲν οὐδέποτε περὶ οὐδενός αἰτιάσῃ με οὔτε
μικροῦ οὔτε μεγάλου, τοῦτο εὖ οἶδα, πάλαι μὲν ἡττημένος μου πάθει
καὶ ἔρωτι, νῦν δὲ ἤδη καὶ κρίσιν προστεθεικὼς αὐτοῖς, ἧς μᾶλλον
περιέχομαι, Μένανδρε, φοβουμένη τῆς ἐμπαθοῦς φιλίας τὸ ὀλιγοχρόνιον·
37 ἔστι γὰρ ὡς βίαιος ἡ ἐμπαθὴς φιλία οὕτω καὶ εὐδιάλυτος· οἷς δὲ
παραβέβληνται καὶ βουλαί, ἀρραγέστερον ἐν τούτοις ἤδη τὸ ἔργον ⟨ὂν⟩
3 οὔτε ἀμιγὲς ἡδονῆς ἔσται [διὰ τὸ πάθος] οὔτε περιδεές. θήσει δὲ ⟨σὺ⟩
τὴν ⟨αὐτὴν⟩ γνώμην, ὅς γε πολλάκις περὶ τούτων αὐτὸς νουθετῶν

οὐχὶ δέξεται] οὐχ ἐδέξεται (sic!) *Δ K*, οὐ δέξ..... **C**. — πλήρεις] πλήρης *Ξ*. Vox corrupta: „ἔρωτες πλήρεις neque cogitari possunt neque dici." Cob. proponens εὐμενές.
ἦν
Conjicit ἱλαρῶς Polak. — κἂν πέτραν] καὶ τροίαν *Φ*, κἂν τροίαν *Ξ*. — Ἀφροδ. Mein. **s. m. h.**] ἀφροδ. *codd. Vulg.* **b.** — § **11.** [μήτε] Mein. **h.** recte: vid. ad I 15 [I 12] § 3. Ad synon. conj. cf. I 13 [III 3] § 1. Mein. confert etiam Thucyd. I 2, et hujus ep. § 11 fin. πλουτεῖν καὶ χρηματίζεσθαι. — οἱ πατέρες Mein.] οἱ πατρίς *Ξ Φ*, ἡ πατρίς cett. codd. et *edd.* „Vix ferenda hic patriae commemoratio." Mein. Fort. Alc. scripsit inverso ordine ἀλλ' οἱ πατέρες, ἀλλ' οἱ συγγενεῖς. — ἐθέλουσι] θέλουσι *Flor. Φ K* **b. w.**, θέλλουσι *Δ*. Alc. utramque verbi formam usurpat. — § **12.** μου *Flor. Φ K* rec. **s. m. h.**] μοῦ *Ξ Δ* **C**, ἐμοῦ cett. codd. *Vulg.* **b.** — πάθει Bergl. rec. **s. m. h.**] πᾶσι *codd. Vulg.* **b.**, unde πάθεσι Lennep. ad Phalar. p. 286. — ἧς Mein. confirm. *Π Ξ Φ Δ K* rec. **s. m. h.**] οἷς *codd. Vulg.* et **b.** qui ante sq. φοβουμένη ⟨μὴ⟩ addere maluit. — οἷς δὲ παραβέβληνται καὶ βουλαί] οἷς δὲ περιβέβληνται καὶ βουλῆς *Ξ Φ Flor.*,
παρα
idem sed περιβέβληνται *Π*, οἷς δὲ παραβέβληνται καὶ βουλῆς *Δ* **C** *K*. Haec corrupta videbantur Reisk. (qui voluit οἷς δὲ προβέβληνται καὶ βουλαί) et Mein. (qui οἷς δὲ παραβέβληται καί τι βουλῆς). — ἐν τούτοις ἤδη τὸ ἔργον ⟨ὂν⟩ scripsi] ἐν τούτοις [ἤδη] τὸ ἔργον ⟨ὂν⟩ Mein., ἐν τούτοις ἔτι τὸ ἔργον Seil. Add. ὂν post sq. ἀμιγὲς scripto ἡδοναῖς γε Jacobs. Vocula ἤδη m. j. recte habet. — ἡδονῆς Cob. **h.**] ἡδοναῖς *codd. Vulg.* **s. m.** — ἔσται [διὰ τὸ πάθος] scripsi] τε καὶ διὰ τὸ πλῆθος *codd. Vulg.* **b. w. s.** sine sensu, [τε] καὶ διὰ τὸ ἦθος Bergl., ἔσται διὰ τὸ πάθος Mein. **h.** Sed recepto διὰ τὸ πάθος post sqq. οὔτε περιδεές additum exspectes διὰ τὸ ἦθος (quod voluit Mein.) vel simile quid. — Post περιδεές add. λύπαις Herm. vix recte: ἀμιγὲς non addito ἡδοναῖς (vel potius ἡδονῆς) nihil esset, περιδεές substantivum non requirit. — § **13.** θήσει δὲ ⟨σὺ⟩ τὴν ⟨αὐτὴν⟩ γν. scripsi partim cum Mein. et Maehl.] λύσει δὲ τὴν γν. *Flor. Π Φ Δ K*, λύσεις δ. τ. γν. cett. codd. et *edd.* Conjecit Mein. (cl. Arist. Eccles. 658) θήσει δὲ τὴν γνώμην, quibus add. ⟨αὐτὴν⟩ Maehl. recte, sed etiam ⟨σὺ⟩ additum oportuit. Ipso l. l. legitur κἀγὼ ταύτῃ γνώμην ἐθέμην. Proponit pressius ad hunc loc. θήσει δὲ ⟨σὺ ταύ⟩τῃ γνώμην Polak. Malim θ. δὲ ⟨καὶ σὺ ταύ⟩τῃ γν. — ὅς γε Mein **s. m. h.**] ὥς τε **C**, ὥς με cett. codd. *Vulg.* **b.**

με διδάσκεις. ἀλλ' εἰ καὶ σὺ μή μέ τι μέμψῃ μηδὲ αἰτιάσῃ, δέδοικα τοὺς Ἀττικοὺς σφῆκας, οἵτινες ἄρξονται πάντῃ με περιβομβεῖν ἐξιοῦσαν ὡς
14 *αὐτὸν ἀφῃρημένην τῆς Ἀθηναίων πόλεως τὸν πλοῦτον. ὥστε δέομαί*
s. pag. 72 *σου Μένανδρε, ἐπίσχες, μηδέ πω τῷ βασιλεῖ μηδὲν ἀντεπιστείλῃς. ἔτι βούλευσαι, περίμεινον ἕως κοινῇ γενώμεθα [καὶ] μετὰ τῶν φίλων [καὶ] Θεοφράστου καὶ Ἐπικούρου. τάχα γὰρ ἀλλοιότερα κἀκείνοις καὶ σοὶ φανεῖται ταῦτα. μᾶλλον δὲ [καὶ] θυσώμεθα καὶ ἴδωμεν τί λέγει τὰ ἱερά, εἴτε λῷον εἰς Αἴγυπτον ἡμᾶς ἀπιέναι εἴτε μένειν. καὶ χρηστηριασθῶμεν εἰς Δελφοὺς πέμψαντες· πάτριος ἡμῖν ἐστι θεός. ἀπολογίαν ἕξομεν [καὶ*
15 *πορευόμενοι καὶ μένοντες] πρὸς ἀμφότερα τοὺς θεούς. μᾶλλον δὲ ἐγὼ τοῦτο ποιήσω· καὶ γὰρ ἔγνων τινὰ νεωστὶ γυναῖκα ἀπὸ Φρυγίας ἥκουσαν εὖ μάλα τούτων ἔμπειρον, γαστρομαντεύεσθαι δεινὴν τῇ τῶν σπαρτῶν διατάσει νύκτωρ καὶ τῇ τῶν θεῶν δείξει· καὶ οὐ δεῖ λεγούσῃ πιστεύειν,*
16 *ἀλλ' ἰδεῖν, ὥς φασι. διαπέμψομαι πρὸς αὐτήν. καὶ γάρ, ὡς ἔοικε, καὶ κάθαρσίν τινα δεῖ προτελέσαι τὴν γυναῖκα καὶ παρασκευάσαι τινὰ ζῷα*

με διδάσκεις] *με* om. *Flor. Π Δ*, *μ' ἐδίδασκες* Maehl. sine justa causa. — *καὶ* (ante *σὺ*)] om. *Leid.* — *μή μέ τι Ξ Φ Flor.* rec. **s. m. h.**] *μήτε τι* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *αὐτὸν*] *αὐτῆς* **C**, *αὐτοῖς* Mein. (secundum Seil.) quod non intelligo. Fort. *τοῦτον.* — *ἀφῃρημένην* Bergl. rec. **s. m. h.** confirm. *Flor.*] *ἀφῃρημένον Ξ Φ*, *ἀφῃρημένης* cett. codd. *Vulg.* **b.** — § **14.** *Μένανδρε*] *Μένανδρος Φ.* — In sqq. usque ad § 15 edebatur septies vel octies *καὶ*. Ante *μετὰ τ. φ.* delevit Maehl. (qui tamen deinde maluit *καὶ μετὰ τῶν φίλων* ⟨*βουλευσώμεθα*⟩ non valde probabiliter). Expungendum erat etiam ante *Θεοφρ.*, nec non ante *θυσώμεθα* ubi seclusit **h.** — *ἀλλοιότερα Ξ Φ Flor.* **w. s. m. h.**] *ἀλλοιώτερα* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *ἴδωμεν*] *εἴδωμεν Ξ Φ Δ*, unde *εἰδῶμεν* Mein., sed recte *Vulg.* restituit Cob. — *χρησθηριασθῶμεν*] „Att. *μαντευσώμεθα.*" Cob., *χρηστηριασώμεθα* **h.** — *πέμψαντες*] del. Hemst. fort. recte. — *ἡμῖν ἐστι θεός Flor.* **C** *K* **m.**] *ἡμῶν ἐστι θεός Ξ Φ Π Δ*, *ἡμῶν ἐστιν ὁ θεός Vulg.* **b.**, unde *ἡμῖν ἐστιν ὁ θεός* **s. h.** Articulum non desidero. — Verba [*καὶ—μένοντες*] induxi Cobetum secutus. Delet contra *πρὸς ἀμφότερα* **h.**, deinde tamen Cobeto accedens. — § **15.** *ἔγνων* scripsi] *ἔχω codd. edd.*, *ἔγνωκα* jam Jacobs. misc. scr. IV p. 514. Verbo *ἔχειν* locus non esse videtur, cf. etiam sq. *διαπέμψομαι πρὸς αὐτήν.* — Pro *νεωστὶ γυν.* mavult *γυν. νεωστὶ* Hirsch. Hyperbaton servare malui cum Polak. — Sqq. corrupta videntur. Pro *γαστρομαντεύεσθαι* (quod *codd.* et *edd.*, *ἀστρομαντεύεσθαι* Schneid. in lex. s. v.) scripserim *μαντεύεσθαι* omisso (*γ*)*αστρο* quod e sqq. repetitum videtur, deinde pro *σπαρτῶν διατάσει* (quod quid sit et cur noctu fieri dicatur, non patet) *ἄστρων διαθέσει* cum Arnald. (misc. obss. V p. 283), pro *θεῶν* autem *νεκρῶν* cum **h.** Mulier illa fuit *ἀστρόμαντις* et *νεκρόμαντις*. Inter *δεινὴν* et *τῇ* igitur denuo ejeci *καὶ* quod add. **m. h.** e conject. Seileri, qui: „malim *δεινὴν* ⟨*καὶ μαντεύεσθαι*⟩ *τῇ.*" Non magis cum Mein. post *νύκτωρ* supplendum putavi ⟨*δὲ*⟩, quod rec. **m. h.** — *ὥς φασι*] *ὥς φησι* Wagn., *ὄμμασιν* s. *ὀφθαλμοῖς* Jacobs., *ὡς ἔφη* Seil. Vulg. sana videtur recepto in praeced., quod feci, *ἔγνων* pro *ἔχω.* — § **16.** *ὡς ἔοικε* Jacobs. prob. Mein. rec. **h.**] *ὡς ἔφη codd. Vulg.* **s. m.** vix recte, nisi statuas post *ἔφη* excidisse olim nomen amicae. Maluit *ὥς φασι* Seil. (qui in praeced. scribebat *ὡς ἔφη*). — Vocis *ζῷα* litt. *α* tantum legitur in *Flor. Φ Ξ.*

ἱερεῦσαι καὶ λιβανωτὸν ἄρρενα καὶ στύρακα μακρὸν καὶ πέμματα σελήνης
17 καὶ ἄγρια φύλλα τῶν ἄγνων. οἶμαι δὲ καὶ σὲ φθήσεσθαι Πειραιόθεν
pag. 73 ἐλθεῖν. ἢ δήλωσόν μοι σαφῶς μέχρι τίνος οὐ δύνασαι Γλυκέραν ἰδεῖν, ἵν' ἐγὼ μὲν καταδράμω πρὸς σέ, τὴν δὲ Φρυγίαν ταύτην ἑτοιμάσωμαι ἤδη. καὶ εἰ μελετᾶν πειράζεις ἀπὸ σαυτοῦ καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ ἀγρίδιον καὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ ⟨πάντα⟩ κατ' ὀλίγον ὅπως ἐκπέσωσι τῆς ψυχῆς· οὐ δύναμαι ταῦτα ποιεῖν μὰ τοὺς θεούς, οὐδὲ σὺ δύνασαι
18 διαπεπλεγμένος ὅλως ἤδη μοι. κἂν οἱ βασιλεῖς ἐπιστείλωσι πάντες, ἐγὼ

ἱερεῦσαι] *ἱερὰ* dubitanter Mein. non male, sed fort. verb. adscriptum est olim ad *παρασκ. τ. ζ.* — *στύρακα*] *στύραν Flor. Φ.* — Pro *πέμματα σελήνης* conjecit *σελήνας* Mein. probb. Cob. Herch., sed inter *λιβανωτὸν ἄρρενα καὶ στύρακα μακρὸν* et *ἄγρια φύλλα* non placeret *σελήνας* nullo addito adjectivo. Malim *πέμματα σεληναῖα.* — Ante Mein. edebatur *φῦλλα.* Habet *φῦλα Ξ, φύλοι Φ, φύλα Flor.* **C** *K.* — *τῶν ἄγνων* Cob.] *τῶν ἀνθρώπων edd.* et *codd.* quorum vitii originem, ut vidit Cob., indicat *Φ,* ubi *τῶν ἀνών* i. e. *ἀνθρώπων.* Proposuit *τῶν ἀνθῶν* Horreus animadv. II 24, *τῶν δρυῶν* Bergl., *ἀνθερίκων* vel *ἀδιάντων* vel *ἀνθρίσκων* Trillerus, *ἀκανθῶν* Jacobs., *ἀνδραχνῶν* La Croz., *τῶν θρόνων* Arnald. cl. Theocr. II 59, *ἀνθρύσκων* Hemst., *ἀχράδων* Mein. cl. Theocr. XXIV 88 (voluitne igitur *ἀχέρδων*?), rescribit *ἀγριόφυλλον καὶ ἀνθρωπόμορφον* Seil. — § **17.** *φθήσεσθαι Δ Flor. Φ* rec. **s. m. h.**] *φθήσεται Vulg.* **b.** — *Πειραιόθεν codd. edd.* quod defend. Mein. cl. Steph. Byz. p. 513 vrs. 16, Ov. Met. VI 446, et locat. *Πειραιοῖ.* Accedit ei Seil. qui antea *Πειραιᾶθεν* flagitaverat. „Att. *ἐκ Πειραιῶς.*" Cob. — *ἐλθεῖν*] „Att. *ἐλθών.*" Cob. Vid. ad I 13 [III 3] fin. — *δήλωσόν Flor. Ξ Φ* **s. m. h.**] *δηλῶσαί* cett. codd. *Vulg.* **b.** — *σαφῶς*] *σαφὲς Ξ Φ* **s.** vix recte. — *ἰδεῖν*] *ἰδεῖναι* (sic!) *Ξ Φ.* — In sqq. post *ἤδη* plene dist. Jacobs. confirm. *Flor. Π Φ Δ K* rec. **m. h.**] Ante *ἤδη* colon est in cett. codd. *Vulg.* **s.** „Possis etiam *εἰ δὲ καὶ.*" Mein. non male, sed Jacobsium (ad Porsoni advers. p. 319) sequi malui, qui pro *καὶ ἃ* (ut *codd. edd.*, *καὶ δὴ* Mein. *καὶ ⟨γὰρ⟩ ἃ* Maehl.) scripsit *καὶ εἰ,* pro *με τὸν Π.* (quod hab. *codd.* **m. h.**, *μὰ τὸν Π. Vulg.* **b. s.**) restituit *καὶ τὸν Π.* (*με* enim nullo modo ferendum erat, vide sqq. *οὐ δύναμαι— θεούς*), pro *πάντα* denique (ita *codd.*) revocavit *ταῦτα* (quod rec. Seil. **m. h.**), *πάντα* versui superiori restituens unde male delapserat. Submiror neque Mein. neque Herch. ⟨*πάντα*⟩ recepisse praesertim cum eo omisso verba *καὶ κατ' ὀλίγον* sensu plane carerent. Delet *καὶ* Maehl. Pro *τὸ ἀγρ.* hab. *τὸν ἀγρ. Ξ Φ Flor. Π K,* voluit *τὸ Ἀγρίππειον* Meursius. Verba *οὐ δύναμαι—δύνασαι* om. *Leid.* Pro *οὐ δύναμαι* legitur *σὺ δύναμιν* in **h.** errore ut videtur. Pro *ποιεῖν* proposuit *παρεῖναι* Bergl., (quippe qui legebat non *ταῦτα* sed *πάντα*). Etiam sqq. Jacobs. emendavit, cui debetur *οὐδὲ σὺ* (quod rec. **m. h.**) pro *σὺ δὲ οὐ* librorum. Conjecit *σύ τε οὐ* et *σὺ δ' ἐμὲ οὐ* Bergl. frustra. (Totum hunc locum idem Jacobs. in scr. misc. IV p. 515 ita rescribit: *ἑτ. ἤδη. καὶ σὺ τάχα μελ. π. ἀ. σ. ἐμὲ κ. τ. Π. κ. τ. ἀγρ. κ. τ. Μ. πάντα κατ' ὀλ. ὅπ. ἐκπ. κ. τ. λ.* Voluit *τὴν δ. Φρυγ. ἐρωτήσομαι, εἰ δεῖ καὶ ἐμὲ τὰ νῦν πειράζειν ἀπῶσαι σοῦ μετὰ τὸν Π. κ. τ. λ.* Arnald. male, *ἑτοιμάσωμαι. ἤδη δὲ καταμελετᾶν πειράζεις ἀπὸ ταὐτομάτου* (vel *αὐτόματος*) *κ. τ. λ.* Wagn. non melius). — *ὅλως*] *ὅλος* **C** prob. Cob. rec. **h.** Non credo Alciphronem h. l. adjectivum adhibuisse, vid. ad III 30 [III 66] § 2. (Cod. **C** qui hab. *ὅλος* est liber omnium fere deterrimus). — § **18.** *ἐπιστείλωσι*] *ἐπεὶ στείλωσι Φ.*

m. pag. 38 πάντων εἰμὶ παρὰ σοὶ βασιλικωτέρα καὶ εὐσεβεῖ σοι κέχρημαι ἐραστῇ
19 καὶ ὅρκων ἱερῶν μνήμονι. ὥστε πειρῶ μᾶλλον ἐμὴ φιλότης, θᾶσσον εἰς ἄστυ παραγενέσθαι, ὅπως, εἴ γε μεταβουλεύσαιο ⟨περὶ⟩ τῆς πρὸς βασιλέα ἀφίξεως, ἔχῃς εὐτρεπισμένα τὰ δράματα ⟨καὶ⟩ ἐξ αὐτῶν ἃ μάλιστα
s. pag. 74 ὀνῆσαι δύναται Πτολεμαῖον καὶ τὸν αὐτοῦ Διόνυσον — οὐ δημοκρατικόν, ὡς οἶσθα — εἴτε Θαΐδα εἴτε Μισούμενον εἴτε Θρασυλέοντα εἴτε Ἐπιτρέποντας εἴτε Ῥαπιζομένην εἴτε Σικυών⟨ιον, εἴθ' ὅτι⟩οῦν ἄλλο. τί δέ; ἐγὼ θρασεῖα καὶ τολμηρά τίς εἰμι τὰ Μενάνδρου διακρίνειν ἰδιῶτις
20 οὖσα; ἀλλὰ σοφὸν ἔχω σου τὸν ἔρωτα καὶ ταῦτ' εἰδέναι δύνασθαι. σὺ γάρ με ἐδίδαξας εὐφυᾶ γυναῖκα ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνειν· ἀλλ' οἰκονομοῦσιν ἔρωτες σπεύδοντες. αἰδούμεθα μὰ τὴν Ἄρτεμιν ἀνάξιοι ὑμῶν εἶναι μὴ θᾶττον μανθάνουσαι. πάντως ⟨δὲ⟩ δέομαι, Μένανδρε,

---

ἱερῶν μνήμονι Ξ Φ Flor. rec. **s. m. h.**] *ἱερομνήμονι* cett. codd. *Vulg.* **b.** — § **19.** *ἐμὴ φιλότης*] *ἐμοί, φιλότης Ξ Φ Flor.* **s. m. h.**, *ἐμοί* jungentes ut videtur cum *παραγενέσθαι*: quod vix aptum est. Vertendum *μᾶλλον* 'potius.' — *εἴ γε*] *εἴτε Ξ Flor. Π Δ* **C**, unde *εἴ τι* Mein. propter sqq., sed malui addere ⟨*περὶ*⟩ ante *τῆς* cum Reisk. Cob. — *ἔχῃς*] *ἔχεις Δ* **C** *K*, *ἔχοις Ξ Φ Π Flor.* — *εὐτρεπισμένα*] *ηὐτρ.* **h.**, sed vid. ad II 1 [III 9] § 1. — ⟨*καὶ*⟩ add. Reisk. **m. h.** Proposuit Reisk. etiam *τῶν δραμάτων ἅ.* — *ὀνῆσαι*] *ἧσαι* Cob. **h.**, *κινῆσαι* Polak. — *αὐτοῦ*] *σαυτοῦ* **h.** vix recte: cf. sq. *οὐ δημοκρατικὸν* quod aptum in Ptolemaeo, ineptum in Menandro. — *Θαΐδα* Mein. ad Menandr. p. 74 rec. **s. m. h.**] *Θαΐδες Δ Π K*, *θᾶίδης* (sic!) *Φ*, *θαίδης Ξ*, *Θαΐδας Vulg.* **b.** — *εἴτε Μισ.*] *ὅτε Μισ. Φ.* — *Ἐπιτρέποντας*] *ἐπιτρέποντος Φ*, *ἐπιτρέποντες Flor.* — *Σικυών⟨ιον, εἴθ' ὅτι⟩οῦν ἄλλο. τί δέ; ἐγὼ—οὖσα;* Mein. **m. h.**] Post *Σικυών* habent novem fere litt. lacunam et deinde *οὖν ἄλλο τί δὲ ἐγὼ Ξ Φ Flor.* (qui *Σικυώ*), viginti duarum litt. *Π Δ K*, virgulam omisso lac. sign. **C.** Inter *δέ* et *ἐγὼ* add. *καὶ K Leid. Vulg.* **s.** Hunc locum sine dubio recte supplevit Mein. *Σικυών⟨ιον⟩* jam restituit Bergl. Voluit deinde *εἶτ' ἄλλο τι ἢ ἐγὼ* Seil. posito post *οὖσα* signo interrogandi quod rec. **m. h.** Sed sententia *ἐγὼ θρασεῖα—οὖσα* vereor ut integra sit. Post *εἰμι* excidisse videtur *ὡς* vel *ὥστε*. Pro *εἰμι τὰ* hab. *εἴ με τα Ξ Φ Δ*, *εἰ μετὰ Flor.* **C** *K;* pro *Μενάνδρου* hab. *Μενάνδρῳ* (ου suprascr.) *Φ.* — § **20.** Post *ἔρωτα* add. ⟨*ὥστε*⟩ Maehl. — Sqq. inde a *σὺ γάρ με* usque ad *μανθάνουσαι* turbata sunt: *παρ' ἐρώντων* (pro quo *περὶ ἐρῶν τῶ* (sic!) *Ξ Φ*, *παρ' ἐρώτων Δ K*) vix genuinum est. Conjecit *παρ' ἀνδρῶν* Metr., *περίεργον* ⟨*γίγνεσθαι*⟩ *τῷ μ.* Herm. opinatus rhetorem decerpsisse flosculum Menandreum *εὐφυὴς γυνὴ | ταχέως περίεργος γίνεται τῷ μανθάνειν.* Non magis apparet quid sibi velit *ἀλλ' οἰκονομοῦσιν* (ita omnes codd.) quod in *ἀλλὰ κοινωνοῦσιν* mutare voluit Maehl. In idem fere incidit Herm. qui scripto *ἀλλ' εἰ κοινωνοῦσιν* post *σπεύδοντες* virgulam collocat verba *αἰδούμεθα—μανθάνουσαι* itaque cum praeced. jungens. (Ad *κοινωνεῖν σπεύδοντα* i. e. *συσπεύδειν* confert *ἀκολουθεῖν ἀποδιδόντα* pro *ἑξῆς* vel *προαποδιδόντα* Plat. Rep. V p. 451 d et Nägelsb. ad Il. p. 197, Valck. ad Herod. II 30). Probat Hermanni conject. Polak., qui tamen scribit *περίεργον μανθάνειν* non recepto *γίγνεσθαι τῷ.* — Pro *ἔρωτες* hab. *ὁρᾶτε Ξ Φ Π Δ* **C** *K*, add. ⟨*οἱ*⟩ *ἔρ.* Metr. Deinde *μὰ* add. Herel. confirm. **C** rec. **s. m. h.**, pro *ὑμῶν* praebent *ἡμῶν Ξ Φ Flor. Δ K.* — *πάντως*] *πάντα Ξ Φ.* — ⟨*δὲ*⟩ add. Mein.

*κἀκεῖνο παρασκευάσασθαι τὸ δρᾶμα ἐν ᾧ ἐμὲ γέγραφας, ἵνα κἂν μὴ
παραγένωμαι σὺν σοί, διὰ σοῦ πλεύσω πρὸς Πτολεμαῖον, καὶ μᾶλλον
αἴσθηται ὁ βασιλεὺς ὅσον ἰσχύει καὶ παρὰ σοὶ γεγραμμένους φέρειν*
1 *ἑαυτοῦ τοὺς ἔρωτας ἀφεὶς ἐν ἄστει τοὺς ἀληθινούς. ἀλλ' οὐδὲ τούτους
ἀφήσεις, εὖ ἴσθι· κυβερνᾶν ἢ πρωρατεύειν, ἕως δεῦρο παραγίνῃ πρὸς
ἡμᾶς Πειραιόθεν, μαθήσομαι, ἵνα σε ταῖς ἐμαῖς χερσὶν ἀκύμονα ναυστολήσω πλέουσα, εἰ τοῦτο ἄμεινον εἶναι φαίνοιτο. φανείη δέ, ὦ θεοὶ πάντες, ὃ κοινῇ λυσιτελήσει, καὶ μαντεύσαιτο ἡ Φρυγία τὰ συμφέροντα κρεῖσσον τῆς θεοφορουμένης σου κόρης. ἔρρωσο.*

ἐμὲ γέγρ. scripsi] *μεταγέγρ.* *Ξ Flor.* **C** *K* etiamque *Π* (ubi tamen *τα* expunctum est), *με γέγρ.* cett. codd. *edd.* — *διὰ σοῦ* Jacobs. scr. misc. IV p. 517 rec. **s. m. h.**] *δι' ἄλλου codd. Vulg.* **b.**, *δι' αὐτοῦ* Bergl. dubitanter. — *καὶ μᾶλλον* Seil. **s. m. h.**] *κἂν μᾶλλον codd. Vulg.* **b.** — Post *ἰσχύει* legitur *σε* typogr. vit. in **h**. — *ἀφεὶς*] „ut supra (§ 8) *ἀφεῖσα*, male pro *καταλιπών*." Cob. Sed verba *ὅσον ἰσχύει καὶ παρὰ σοὶ κ. τ. λ.* corrupta esse videntur: non tantum versionem vix admittunt, verum etiamsi legeretur 'quantum valeat et apud te, scriptos afferre tuos amores' (ut *vers. lat.*), equidem non intelligerem quomodo haec cum praeced. jungi possent. Expectes potius 'ut rex sentiat, quantum (ego) valeam apud te, qui cum in Urbe relinquendi sint veri amores, scriptos saltem afferas'. Proponit ideo *ἵνα—αἴσθηται ὁ β. ὅσον* (i. e. *ὅτι τοσοῦτον*) *ἰσχύω π. σ.* ⟨*ὥστε*⟩ *γεγρ. κ. τ. λ.* Polak. — § **21.** *ἀφήσεις*] *ἀφίεις Φ.* — *ἀφήσεις, εὖ ἴσθι·*] *ἀφήσεις. εὖ ἴσθι*, **s. h.** — *Πειραιόθεν*] *Πειραιάθεν Flor. Φ.* Vid. ad hujus ep. § 17. — *μαθήσομαι* Cob. **h.**] *μνηθήσομαι codd. Vulg.* **s. m.** vix recte. — *ἀκύμονα*] *ἀπήμονα* Bergl. Quamquam *ἀκύμων* vix de persona dici potest, credo tamen hoc verb. non esse tentandum. — *ναυστολήσω*] *νῦν στολήσω Ξ*, *ναυστολίσω* **C.** — *λυσιτελήσει* Mein. **m. h.**] *λυσιτελὲς εἶ Flor. Ξ Φ*, *λυσιτελὲς ᾖ* cett. codd. *Vulg.* **s.** — *θεοφορουμένης Flor. Ξ* rec. **s. m. h**] *θεοφορουμένου Φ*, *θεοφορήτου* cett. codd. *Vulg.* **b.** Glyceram h. l. ludere de fabula Menandrea quae *Θεοφορουμένη* inscribitur (cf. Menandr. Rell. ed. Mein. p. 78 sqq.) jam vidit Bergl.

FRAGMENTA.

I [I].

s. pag. 157
m. pag. 78

. . . . Λυσίᾳ.

Ἀλλ' ἤκουσά σε, ὦ Λυσία, ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν Ἐρετρίᾳ συνεχῶς μεθύσκεσθαι . . . . .

II [II].

Παλλάχανος Μονογνάθῳ.

Ἐξώλεις ἀπόλοιντο οἱ Κλεισθένεις καὶ οἱ Δράκον⟨τες⟩ . . . . .

III [III].

⟨Φρύνη Πραξιτέλει.⟩

. . . μὴ δείσῃς· ἐξείργασαι γὰρ πάγκαλόν τι χρῆμα, οἷον ἤδη τίς σοι τῶν πάν . . . . . . οὐδεὶς τῶν κατὰ χειρῶν πονηθέντων, τὴν σεαυτοῦ

I [I].

„Non Alciphronis sed Cratetis." Herch. cl. ep. Crat. 1. *Codd.* non discrepant.

II [II].

Inscr. *Παλλάχανος Δ*] *Πανλάχανος* cett. codd. et *edd.*, sed cf. Hesych. *παλλάχανον· κρόμμυον Ἀσκαλωνῖται.* — *Μονογνάθῳ Δ* **h.**] *Μονογναθίῳ Π* **s. m.**, *Μονογναθείῳ Flor.* **w.** De forma vid. ad III 22 [III 58] inscr. „significat hominem *ὃς οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ γνάθος.*" Mein. cl. Long. Past. III 11.

οἱ Κλεισθένεις] *ὁ Κλεισθένεις Π*, *ὁ Κλεισθένης Δ.* — *οἱ Δράκοντες* **w. s. m.**] *οἱ δράκον . . . Flor.*, *ὁ δράκον . . . Π Δ.*

III [III].

Inscr. addidit Jacobs. scr. misc. IV p. 462, rec. **s. m. h.**

ἤδη τίς—οὐδεὶς Flor. **s. m. h.**] In **w.** legitur *παν* pro *πάν*, in *Π Δ* autem est *ἴδη τίς σοι τῶν πώποτε οὐδείς.* — *κατὰ χειρῶν*] „malim *διὰ χειρῶν.*" Seil., quod fort. recipiendum est. Haec verba corrupta idem ita rescribere conatur: ***οἷον δή τι***

pag. 158 *ἑταίραν ἱδρύσας ἐν τεμένει· μέση γὰρ ἕστηκα [ἐπὶ] τῆς ⟨σῆς⟩ Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἔρωτος ἅμα τοῦ σοῦ. μὴ φθονήσῃς δέ μοι τῆς τιμῆς· οἱ γὰρ ἡμᾶς θεασάμενοι ἐπαινοῦσι Πραξιτέλη, καὶ ὅτι τῆς σῆς τέχνης γέγονα οὐκ ἀδοξοῦσί με Θεσπιεῖς μέσην κεῖσθαι θεῶν. ἓν ἔτι τῇ δωρεᾷ λείπει, ἐλθεῖν σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ἐν τῷ τεμένει μετ' ἀλλήλων κατακλινῶμεν· οὐ μιανοῦμεν γὰρ τοὺς θεούς, οὓς αὐτοὶ πεποιήκαμεν. ἔρρωσο.*

IV [IV].

Λέαινα Φιλοδήμῳ.

Εἶδόν σου τὴν νύμφην μυστηρίοις καλὸν περιβεβλημένην θέριστρον· ἐλεῶ σε νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ταλαίπωρε, οἷα πάσχεις μετ' ἐκείνης καθεύδων τῆς χελώνης. οἷον τὸ χρῶμα ⟨τῆς⟩ γυναικός, αὐτοσανδαράκη· ἡλίκους
m. pag. 79 *δὲ καθεῖτο τοὺς πλοκάμους ἡ νύμφη, οὐδὲν ἐοικότας ταῖς ἐπὶ τῆς*
2 *κορυφῆς θριξίν. ὅσον δὲ κατεπέπλαστο ψιμύθιον· καὶ ἡμᾶς τὰς ἑταίρας λοιδοροῦσιν ὅτι παλλωπιζόμεθα. ἀλλὰ μεγάλην εἶχεν ἄλυσιν — ἀξία γέ ἐστιν ἐν ἁλύσει διατελεῖν πλὴν οὐχὶ χρυσῇ — φάσματος ἔχουσα πρό-*
3 *σωπον. ἡλίκοι δὲ οἱ πόδες, ὡς πλατεῖς, ὡς ἄρρυθμοι. αἰαῖ γυμνὴν περιλαβεῖν ἐκείνην οἷόν ἐστιν· ἐμοὶ μὲν καὶ βαρύ τι ἐδόκει προσπνεῖν·*

οὐδεὶς εἶδε πώποτε πάντων τῶν διὰ χειρῶν πονηθέντων. — [*ἐπὶ*] del. Cob. **h.**] *ἀπὸ* Mein. (cl. Soph. O. C. 1595 ubi tamen *ἀφ' οὗ* Brunckii non melius quam *ἐφ' οὗ* librorum, vid. Nauck. ad l. l.) quod rec. **s. m.** Deinde tamen Mein. defend. *Vulg.* cl. III 18 [III 54] § 3 vix recte. — ⟨*σῆς*⟩ add. **h.**, qui deinde *ἅμα* expungit, fort. recte. — „*οὓς—πεποιήκαμεν* videtur aliquid labis traxisse." Mein., sed fort. Praxiteles Phryna usus est exemplo ad sculpendam Veneris effigiem, ut ideo non sine fastu neque illepide illa dicat una cum Praxiteli deos fecisse.

IV [IV].

§ **1.** ⟨*τῆς*⟩ add. Mein. **h.** — In **w.** legitur male *αὐτὸ σανδαράκη*. Recte Wagn. deinde corr. cl. III 4 [III 7] § 2, III 34 [III 70] § 2. Addit Seil. III 7 [III 43] § 2, ubi tamen nunc *αὐτο* expunctum est. — *δὲ καθεῖτο*] *δ' ἐκεῖ θεῖτο Leid. cod. Dorv.* — *ἐοικότας*] „*ἐοίκασιν*, *ἐοικέναι*, *ἐοικὼς* sequiorum sunt. Veteres Att. semper *εἴξασιν, εἰκέναι, εἰκώς*." Cob. — *τῆς κορυφῆς* Dorvill. **s. m. h.**] *ταῖς κορυφαῖς codd.* **w.** — § **2.** *ἀξία Flor.* **s. m. h.**] *ἄξιά* cett. codd. **w.** — *γέ*] *δέ Flor.* — *φάσματος*] „non omnia *φάσματα* tetro voltu sunt formidabilia; videtur bestiae nomen latere." Mein. Non credo h. l. quicquam esse turbatum. Vert. 'lemuris, larvae'. — § **3.** *ἄρρυθμοι* **s. m. h**] *ἄρυθμοι Π Δ* **w.**, *ἄρεθμοι codd. Dorv. Leid.* — *αἰαῖ* **s. m. h.**] *αἲ αἲ Π Δ* **w.**, *αἲ αἲ Flor. Leid.* — *καὶ βαρύ*] *καὶ* om. *Δ Π.* — *ἐδόκει* Cob. **h.**] *δοκεῖν codd.* **w. s. m.** — *προσπνεῖν* **h.**] *προσπνέειν codd.* et cett. edd. „forma notabilis apud Atticistam." Seil., qui ad *Vulg.* frustra confert II 7 [I 28] § 2 (ubi nunc *ἀναστένεις*), Eumath. p. 230 („quae sunt Theocriti Id. III 52". Mein.), Eustath. p. 1282, 17, Thuc. IV 28 § 1 (ubi iamdudum correctum). „Veteres *προσπνεῖν*." Cob. Etiam apud nostrum semper legitur forma contracta *ἀποπνεῖ, ἀναπνεῖν, παραπλεῖν* alia cf. v. c. I 4 [I 4] § 2, I 15 [I 12] § 1, fragm. V [VI] § 15.

s. pag. 159 *μετὰ φρύνου καθεύδειν ἂν ἑλοίμην, Νέμεσι δέσποινα. ἐμβλέψαι τί μὴ
δωρίδι βούλομαι ἢ μετὰ τῆς ἁλύσεως καὶ τῶν περισκελίδων συγκερ ....*

s. pag. 160

V [VI].

. . . .

*.... ἐραστοῦ χωρίον Νύμφαις θυσίαν λέγουσα ὀφείλειν. εἴκοσιν ἀπέχει
τῆς πόλεως στάδια· αὐτὸ δ' ἐστὶ λειμών τις ἢ κῆπος· ὀλίγη δὲ παρὰ
τὴν ἔπαυλιν ἀνεῖται σπόριμος, τὰ δὲ λοιπὰ κυπαρίττια καὶ μυρρίνη,*
2 *ἐρωτικοῦ, φίλη, κτημάτιον ὄντως, οὐ γεωργοῦ. εὐθὺς μὲν ἡ ἄφοδος*
m. pag. 80 *ἡμῶν εἶχέ τινα παιδιάν· τὰ μὲν γὰρ ἀλλήλας ἐσκώπτομεν ἢ τοὺς
ἐραστάς, τὰ δ' ὑπὸ τῶν ὑπαντώντων ἐρρινώμεθα. Νικίας δ' ὁ λάσταυρος
οὐκ οἶδα πόθεν ἐπανιὼν 'ποῖ' φησιν ἡμῖν 'ἀθρόαι; τίνος ἄπιτε κατα-*
s. pag. 161 *πιεῖν ἀγρόν; μακάριον ἐκεῖνο τὸ χωρίον ὅποι βαδίζετε, ὅσας ἕξει συκᾶς'.*
3 *τοῦτον μὲν οὖν Πετάλη ἀπεσόβησε κωμῳδήσασα ἀκολάστως. ἀπέπτυσε*

ἑλοίμην Wagn.] *εἵλομεν* **w.**, *εἰλόμην Leid.*, *εἱλόμην Π Δ Flor.* **s. m. h.**, sed irreali hic locus non est. — *δωρίδι Leid. Δ* **m. h.**] *δώριδι Π* **w. s.** — *καὶ τῶν*] *καὶ τὴν Flor.* — *περισκελίδων edd.*] *περισκελλίδων Flor. Leid.*, *π ... σκ ... λλίδων Π.* — *συγκερ ...*] *συγκαρ ... Π Leid.* „Fort. tale quid posuit scriptor: *Νέμεσι δέσποινα, ἐμβλέψαι σε τῇ Δωρίδι εὔχομαι, ἢ μετὰ τῆς ἁλύσεως καὶ τῶν περισκελίδων συγκεραυνοῦσθαι αὐτήν.*" Seil. cl. IV 9 [I 37] § 4. Proponit *ἐμβλέψαι τινὶ δωρίδι* (*δωρίς* i. q. *ψευδέγχουσα, ἔχιον, ἐχίειον* Plin. N. H. XXII 24, XXV 58) *βούλ. ἢ μ. τ. ἁλ. κ. τ. περισκελίδων συγκεκρᾶσθαι ἐκείνῃ* Polak.

V [VI].

§ **1.** *ἐραστοῦ*] *στοῦ Flor. Leid.* Supplet ⟨*ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἔναγχος* (*ἡ δεῖνα*) *εἰς τὸ τοῦ*⟩ *ἐραστοῦ χ.* Mein., sed postea idem (cl. IV 11 [I 39] init.): „plura excidisse res ipsa docet." — *παρὰ*] *περὶ Flor. Leid.* — *ἀνεῖται*] „'porrigitur' cf. Luc. patr. enc. 10." Seil., qui tamen deinde recepto *περὶ* proponit *κεῖται*. Vulgatam sanam esse censeo, vid. sqq. — *μυρρίνη Δ* **m. h.**] *μυρίνη* cett. codd., *μυρρίναι* **s.** Defend lect. rec. Mein. cl. Callim. H. in Cer. 28, ubi collectivo sensu dictum est. Fort. tamen recte Seil., praesertim cum praecedat *κυπαρίττια.* — *κτημάτιον*] *κτήματος Leid.* — § **2.** *ἄφοδος* **m.**] *ἄμφοδος codd.* **s.**, *ἄνω ὁδὸς* Seil. (i. q. *ἄνοδος*, cf. Plat. rep. X p. 621 c, Xen. Anab. III 1 § 8, Luc. de luct. 2), affirmans verba *ἀνεῖται* et *ἐπανιὼν* indicare „praedium illud situm fuisse in loco acclivi." Sed recte Mein. verba *ὀλίγη ἀνεῖται σπόριμος* vertit 'paululum sativi agri patet' (cl. D. Chrys. VII 15). Edidit igitur faventibus libris ms *ἄφοδος* 'statim abeuntes' non tamen prorsus abjecto *ἄνοδος* quod rec. **h.** Ad *ἄφοδος* hoc sensu cf. Xen. An. VI 4 § 13. — *ἐρρινώμεθα edd.*] *ἐρινώμεθα codd.* — *οἶδα πόθεν*] *οἶδ' ὁπόθεν* Cob. **h.**, sed vid. ad II 5 [I 26] § 1. — *ποῖ* Seil. Cob. **h.**] *ποῦ codd.* **s.** et **m.** qui defend. cl. Bekk. A. Gr. p. 622, 16. Sed *ποῦ* videtur esse librarii non intelligentis sententiam. — *φησιν ἡμῖν 'ἀθρόαι;* **m.**] *φησιν 'ἡμῖν ἀθρόαι; Vulg.* **s. h.** „expectes *φησιν 'ὑμεῖς ἀθρόαι;*" Seil. „malim haec et sqq. ad unam interrog. conjungere." Mein. sine justa causa, ut videtur. — *καταπιεῖν* Cob. **h.**] *ἐκπιεῖν* **s. m.** et *codd.* (praeter *Leid.* qui *ἐκποιεῖν*). Sed *ἐκπίνειν ἀγρὸν* vereor ut Graece dictum sit, *καταπίνειν* sensu 'devorandi' passim invenitur. Siglum igitur librarios fefellisse par est. „*καταπιόμεναι* dictum oportuit." Cob. — § **3.** *τοῦτον*] *τοῦτο Leid.*

γὰρ ἡμᾶς καὶ ἀκαθάρτους εἰπὼν ἀπεφθάρη. ἡμεῖς δὲ πυρακάνθας
ἀφαιροῦσαι καὶ κλωνία καὶ ἀνεμώνας συλλέγουσαι παρῆμεν αἰφνιδίως·
ἔλαθε δ' ἡμᾶς ἡ ὁδὸς διὰ τὴν παιδιὰν ὡς οὐδ' ᾠήθημεν ταχέως ἀνυ-
4 σθεῖσα. εὐθὺς δὲ περὶ τὴν θυσίαν ἦμεν. μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῶν ἐπαυλίων
πέτρα τις ἦν συνηρεφὴς κατὰ κορυφὴν δάφναις καὶ πλατανίστοις, ἑκα-
τέρωθεν δὲ μυρρίνης εἰσὶ θάμνοι, καί πως ἐξ ἐπιπλοκῆς αὐτὴν περιθεῖ
κιττὸς ἐν χρῷ τῇ λίθῳ προσπεφυκώς· ἀπὸ δὲ αὐτῆς ὕδωρ ἀκήρατον
ἐστάλαττεν. ὑπὸ δὲ ταῖς ἐξοχαῖς τῶν πετριδίων Νύμφαι τινὲς ἵδρυνται
5 καὶ Πὰν οἷον κατοπτεύων τὰς Ναΐδας ὑπερέκυπτεν· ἀντικρὺ βωμὸν
αὐτοσχεδίως ἐνήσαμεν, εἶτα σχιζία καὶ πόπανα ἐπ' αὐτῷ θέμεναι καταρ-
χόμεθα λευκῆς ἀλεκτορίδος, καὶ μελίκρατον ἐπισπείσασαι καὶ λιβανωτὸν
ἐπιθυμιάσασαι τῷ πυριδίῳ καὶ προσευξάμεναι πολλὰ μὲν ταῖς Νύμφαις
πλείω δὲ ἢ οὐκ ἐλάττω τῇ Ἀφροδίτῃ, ἱκετεύομεν διδόναι τινὰ ἡμῖν
6 ἐρωτικὴν ἄγραν. [τὸ] λοιπὸν εὐτρεπεῖς ἐπὶ τὴν εὐωχίαν ἦμεν. 'Ἴωμεν'
ἔφη ἡ Μέλισσα 'οἴκαδε καὶ κατακλινῶμεν.' 'μὴ μὲν οὖν πρός τε τῶν
Νυμφῶν καὶ τοῦ Πανός' εἶπον ἐγώ 'τούτου· ὁρᾷς γὰρ ὡς ἔστιν ἐρωτικός·
162 ἡδέως ἂν ἡμᾶς ἐνταῦθα κραιπαλώσας ἴδοι· ἀλλ' ὑπὸ ταῖς μυρρίναις

γὰρ codd. edd.] δὲ Seil., οὖν Mein. vix probabiliter propter praeced. οὖν. — ἀπεφθάρη] ἀπεστράφη cod. Dorv., ἀπεπτάρη Metr., sed vulg. minime tentanda erat: ad ἀπεφθάρη cf. I 20 [I 17] § 1, simplex φθείρεσθαι autem identidem ita apud nostrum, cf. v. c. I 16 [I 13] § 3, ubi φθαρέντων plane idem quod ἐλθόντων. — πυρακάνθας edd.] πυρακάνθους codd. — αἰφνιδίως **m.** **h.**] ἀφνιδίως codd. **s.** Post hanc vocem male interpunctionem sustulit Mein. Recte restituit **h.** sed vel sic sqq. vix sana sunt: fort. verba ὡς οὐδ' ᾠήθημεν aliunde irrepserunt. Mavult ὡς οὐδ' ἂν ᾠήθημεν Polak. — ἀνυσθεῖσα] ἐνυσθεῖσαι Leid., νυσθεῖσα Flor. — § **4.** περὶ] παρὰ Π Δ. Haec verba ab εὐθὺς ad ἦμεν errore omittuntur in **h** — μυρρίνης edd.] μυρίνης codd. — ἐξ ἐπιπλοκῆς **h.**] ἐξ ἐπιβολῆς **m.**, ἐξ ἐπιπολῆς codd. **s.** quod jure Meinekio suspectum erat „non tantum quod Alc. alias ἐπιπολῆς dicit praep. omissa, sed etiam propter πως quod indicat sqq. quodammodo figurate dicta esse." Conjecit et recepit deinde ἐξ ἐπιβολῆς 'gleichsam Schichtenweise' (cf. Thuc. III 20 § 3) vel 'tamquam vestis injectu'. Melius ἐξ ἐπιπλοκῆς 'tamquam amplexu' **h.**, quod aptissimum est ad sqq. ἐν χρῷ τῇ λίθῳ προσπεφυκώς nec non ad totam hujus χωρίου descriptionem. — τῇ] „immo τῷ." Herch. fort. recte, nisi Alc. hoc sublegit Homero, cf. v. c. Il. XII 287, Od. XIX 494. Cett. locis apud nostrum genus non patet. — ἀκήρατον] ἀκέρατον Π. — ὑπὸ] ἐπὶ **m.** Non video cur Mein. hoc tentaverit: ὁ Πὰν ὑπερκύπτει ὑπὲρ τῶν ἐξοχῶν τῶν πετριδίων ὑφ' ὧν αἱ Νύμφαι ἵδρυνται. — πετριδίων] πετρίδων Π Δ. — ἵδρυνται] „malim ἵδρυντο." Mein., sed cf. praeced. ἦν—εἰσὶ—περιθεῖ—ἐστάλαττεν. — Πὰν edd.] πᾶν codd. — οἷον] οἵων Leid. — § **5.** ἐνήσαμεν] ἐστήσαμεν Δ. — ἐπ' αὐτῷ] ἐπ' αὐτῶν Leid. — καταρχόμεθα] „malim κατηρχόμεθα." Seil. — § **6.** [τὸ] expunxi, vid. ad I 17 [I 14] § 3. Vert. 'jam'. — εὐτρεπεῖς Seil. **m.** **h.**] εὐπρεπεῖς codd. **s.** — οὖν] ἀλλ' Leid., om. Flor. (qui hab. lac. sign.). — τε Cob.] γε codd. **s.** **m.**, del. **h.** — ἂν Seil. **m.** **h.**] οὖν codd. **s.**

ἦν ἰδοὺ τὸ χωρίον ὡς ἔνδροσόν ἐστιν ἐν κύκλῳ καὶ τρυφεροῖς ἄνθεσι
7 *ποικίλον. ἐπὶ ταύτης βουλοίμην ἂν τῆς πόας κατακλιθῆναι ἢ ἐπὶ τῶν*
ταπητίων ἐκείνων καὶ τῶν μαλθακῶν ὑποστρωμάτων. νὴ Δία, ἀλλὰ
ἔχει γέ τι πλέον τῶν ἐν ἄστει τἀνταῦθα συμπόσια, ἔνθα ἀγροῦ ὑπαί-
8 *θριοι χάριτες.' 'ναὶ ναί, λέγεις καλῶς' ἔφασαν· εὐθὺς οὖν κατακλώμεναι*
αἱ μὲν σμίλακος αἱ δὲ μυρρίνης κλάδους καὶ τὰ χλανίσκια ἐπιστορέσασαι
m. pag. 81 .... *αὐτοσχεδίως συνερράψαμεν. ἦν δὲ καὶ τοὔδαφος λωτῷ καὶ τριφύλλῳ*
μαλθακόν· ἐν μέσῳ κύκλῳ καί τινες ὑάκινθοι καὶ ἄνθεμα διαποίκιλα
9 *τὴν ὄψιν ὥραζον· ἐαρινοῖς ἐφιζάνουσαι πετάλοις ἡδὺ καὶ κωτίλον ἀηδόνες*
ἐψιθύριζον, ἠρέμα δὲ οἱ σταλαγμοὶ καταλειβόμενοι ἀπὸ τῆς οἷον ἱδρούσης
σπιλάδος τρυφερόν τινα παρεῖχον ψόφον ἐαρινῷ πρέποντα συμποσίῳ.
οἶνος ἦν οὐκ ἐπιχώριος, ἀλλὰ Ἰταλός, οἷον σὺ ἔφης καδίσκους ἒξ
10 *Ἐλευσῖνι ἐωνῆσθαι, σφόδρα ἡδὺς καὶ ἄφθονος· ᾠά τε τετρεμαίνοντα*

ἦν ἰδοὺ Pierson. ad Moer. p. 375 prob. Schäfer. rec. **s. m. h.**] *ἦν ἰδοὺ Leid.*, *ἦν· ἰδοὺ Flor. Π Δ*, *ὃν· ἰδοὺ* Dorvill. quod vix intelligo, ad *ἦν* subaudit *ὁ Πὰν* Bast. frustra. — *ἐν κύκλῳ*] „natum esse videtur ex *ἐν μέσῳ κύκλῳ* quod § 8 legitur." Herch. Quicquid id est, si *ἐν κύκλῳ* h. l. abesset, nemo desideraret. — § **7.** *ἐπὶ ταύτης*] *ἐπὶ αὐτῆς cod. Dorv.* — *κατακλιθῆναι*] *κατακλινῆναι* Cob. **h.**, sed vid. ad I 15 [I 12] § 2. — *ταπητίων*] „usitatius *ταπήτων*." Cob. Quod fort. recipiendum, ut me monet cl. I 15 [I 12] § 2 Polak. — *μαλθακῶν*] *μαλακῶν* et in sqq. *μαλακὸν* mavult Herch. Nil mutandum, cf. v. c. Plat. Conv. p. 195 d. — Sqq. interpunxi cum Cob. Legebatur *ὑποστρωμάτων, νὴ Δία· ἀλλὰ κ. τ. λ.* — *ἔχει γέ τι* scripsi] *ἐχέτω τι codd.* **s**, unde *ἔχει τοι τι* Seil. **m.**, *ἔχει* [*τοι*] *τι* **h.** e conj. Cobeti, qui tamen recte: „cives Attici *ἔχει γέ τι* dixissent." Non dubitavi *γε* recipere: *ἔχει γε* levi errore in libris abiit in *ἐχέτω*. — *ἀγροῦ*] om. *Leid.* — § **8.** *χλανίσκια codd.* **m.** (qui tamen, ut videtur, voluit *χλανιδίσκια*) et **h.**] *χλανιδίσκια* Bast. ad Aristaen. p. 394 rec. **s.** prob. Mein., qui proposuit etiam *χλανίδια* cl. IV 10 [I 38] § 4. Sed ex ipso illo loco patet codd. lectionem non esse tentandam. — Deinde, recepto cum **m. h.** *συνερράψαμεν* pro vulg. *συνερρίψαμεν*, inter *ἐπιστ.* et *αὐτοσχ.* lac. sign. posui: recte enim Mein. desiderabat „vocem qua triclinium indicatum erat." Supplevit ille cl. III 1 [III 4] § 3 ⟨*στιβάδα*⟩ professus tamen etiam *κατάκλισιν* excidere potuisse, cf. IV 11 [I 39] § 3. In **m. h.** igitur legitur *αὐτοσχεδίως* ⟨*στιβάδα*⟩ *συνερράψ.*, sed propter hiatum et verborum ordinem potius crediderim vocem quandam deesse inter *ἐπιστορέσασαι* et *αὐτοσχεδίως* Fort. post *CACAI* excidit *ΙCΛΙΝΑC*. — *ἦν δὲ καὶ*] om. *καὶ* **w.** — *ἄνθεμα διαποίκιλα* Dorvill. **s. m. h.**] *ἀνθεμάδια ποικίλα* (sic) *codd.* — *ὥραζον* Cob. Herch.] *ὡραΐζον edd.* et *codd.* praeter *Leid.* qui *ὀραΐζον*. — § **9.** *ἐψιθύριζον*] „infeliciter de lusciniarum cantu". Cob. — *οἷον σὺ ἔφης καδ. ἒξ Ἐλευσῖνι* **h.**] *οἵους ἔφη καδίσκους* (*ἔφηκα δίσκους Leid.*) *ἐξ Ἐλευσῖνος codd.* quod rec. **s.**, pro *ἔφη* corr. *ἔφης* Dorvill. rec. **w. m. h.**, *οἷον ϛ' ἔφης καδ.* vel *οἷον ἔφης κ' καδ.* aut simile quid Seil., unde *οἷον ἒξ ἔφης καδ. ἐξ Ἐλευσῖνος* **m.** Sed displicet *ἐξ Ἐλευσῖνος*, et vix recte omittitur pron. *σύ*. Intellexit Herch. pro *οἵους* codicum scribendum esse *οἷον σύ*, gen. *Ἐλευσῖνος* autem ortum esse postquam *ἒξ* abiit in *ἐξ*. — § **10.** *ᾠά τε τετρεμ.* Mein.] *ὠά τέ τε τρέμοντα ταῦτα Leid.*, *ὠὰ τά τε τρέμοντα ταῦτα Flor.*, unde *ὠά τε τρέμοντα*

ὥσπερ αἱ .... πυγαί, καὶ χιμαιρίδος ἁπαλῆς τεμάχη καὶ ἀλεκτορίδες οἰκουροί· εἶτα γαλάκτι⟨ν⟩α ποικίλα, τὰ μὲν μελίπηκτα τὰ δ' ἀπὸ
g. 163 *ταγήνου — πυτίας μοι δοκῶ καλοῦσιν αὐτὰ καὶ σκώληκας [τὰ πεμ-*
11 *μάτια] —, ὅσα τε ἀγρὸς ἡμῖν ἐαρινῆς ὀπώρας ἐπεδαψιλεύετο. μετὰ δὲ τοῦτο συνεχῶς περιεσόβουν αἱ κύλικες· καὶ τὸ πιεῖν μέτρον ἦν τρεῖς φιλοτησίας οὐ τὸ ποσόν. ἐπιεικῶς δέ πως τὰ μὴ προσηναγκασμένα τῶν συμποσίων τῷ συνεχεῖ τὸ πλεῖον ἀναλαμβάνει· ὑπεψεκάζομεν μικροῖς τισι κυμβίοις ἀλλεπαλλήλοις. καὶ παρῆν Κρουμάτιον ἡ Μεγαρὶς καταυ-*

ταῦτα **w.** et **m.** (qui quidem recte *ᾠά*), *ᾠὰ τά τε τρέμοντα* om. *ταῦτα Π Δ*, unde *ᾠά τε τρέμοντα* **s.**, *ᾠά τε τετμημένα* **h.** (qui deinde *τε* omittere mavult). Ad *τετρεμαίνειν* confert Ar. Nubb. 374 Mein. Add. ibid. 294. — Inter *αἱ* et *πυγαί* lac. sign. collocavi Meinekium secutus, qui suppl. *αἱ πυγαὶ ⟨τῆς Θρυαλλίδος⟩* quod nomen exciderit propter sq. *χιμαιρίδος*, non male. Recepit sublato lac. signo *ὥσπερ λίσπαι* **h.** — *χιμαιρίδος* Heringa rec. *edd.*] *χειμερίδος codd.* sine sensu. — *γαλάκτινα* **h.**] *γαλάκτια codd.* **s. m.**, quod tamen nil esse potest nisi plural. vocis *γαλάκτιον* 'paululum lactis' (M. Anton. V 4). Quod ad *γαλάκτινα*, quamquam id adject. notum tantum est sensu 'candidi, lactei' (A. Pal. V 193), neutr. plur. tamen significare posse 'res (cibi, placentae) e lacte factae' non est cur neges. — *ταγήνου* **m. h.**] *ταγηνοῦ* Bernardus **w. s.**, *ταγηνοὺς* (sic) *codd.* — *πυτίας*] *πυριάτας* Mein., *καπύρια* vel *καπυρίδια* Herch. — *δοκῶ*] *δοκεῖ* **s.** sine justa causa. — *σκώληκας* Bernard. rec. **s. m. h.** confirm. *Flor.*] *σκώλυκας Leid.*, *κώληκας Π Δ*, *κόλλικας* Mein., qui post *καλοῦσιν* parenthesin claudendam esse censet. — [*τὰ πεμμάτια*] del. Herch. recte ut patet ex praeced. *αὐτά*. Voluit *καὶ πεμμάτια* Mein. frustra. — *ὀπώρας*] *ὥρας* **m.** „nisi quis docuerit *ὀπώραν* de cujusvis temporis fructibus dici posse." Alciphro vocem revera eo sensu usurpasse videtur. — *ἐπεδαψ.*] *ἀπεδαψ. Leid.* — § **11.** *αἱ κύλ. edd.*] *οἱ κύλ. codd.* — *τὸ πιεῖν μ. ἦν τρεῖς* (*τῆς Δ* et mrg. *Π*) *φιλ. οὐ τ. π. codd. edd.*] *τοῦ πιεῖν μέτρον πλὴν τρεῖς φιλ. οὐ τὸ πόσον* Mein., [*τὸ πιεῖν*] *μέτρον ἦν τῆς φιλοτησίας οὐδ' ὁπωσοῦν* (vel *οὐδ' ὁπωστιοῦν*) Bergk. „in welchem Falle gewiss *οὐδ' ὁτιοῦν* passender wäre." Maehl., qui ipse *καὶ τὸ πιεῖν μέτρον ἦν τρεῖς φιλοτησίας, οὐ τὸ πλεῖον*. Ad *τρεῖς φιλοτ.* Mein. cf. i. a. Horat. Carm. III 19, 15, ad *οὐ τὸ ποσὸν* autem Steph. Thes. s. v. *ποσός*. Vertit 'non tantillum'. Fort. tamen etiam propter sqq. scribendum est [*τὸ πιεῖν*] *μέτρον ἦν τῆς φιλοτησίας οὐδ' ὁτιοῦν* cum Bergk.-Maehl. Mavult *καὶ προπιεῖν μέτρον ἦν τρεῖς φιλ., οὐ τὸ ποσόν* Polak. cl. v. c. Poll. VI 30 et hujus fragm. § 18. — *τῶν συμποσίων*] *τῷ συμποσίῳ Π Δ*. — *τῷ*] *τῶν Leid.* — Haec verba (corrupta?) ita vertere conatur Mein.: 'compotationes in quibus nullus bibendi modus praescriptus est, continua potatione majorem poculorum numerum compensant'. Pro *τῷ συνεχεῖ τὸ πλ.* scripsit *τὸν νουνεχῆ πλ.* Bergk., pro *πλεῖον* rec. *πλέον* **h.**, sed cf. v. c. II 28 [III 31] § 2, III 6 [III 42] § 2. — *ὑπεψεκάζομεν*] *ὑπεψέκαζε μὲν Flor. Π Δ* **m.**, *ἀναλαμβάνει ὑποψεκάζοντα* **h.** „*ὑπεψεκάζομεν* potius *-όμεθα* dicendum fuisse crediderim." Mein., qui ad *ὑπεψέκαζε* subintellegit *ὁ παῖς* vel *ὁ οἰνοχόος*. Cf. tamen Poll. VI 19 et 30 ubi *ὑποψεκάζειν* est 'rorantibus poculis madescere' ut vertit Kühn. — Post *ὑπεψεκάζομεν* add. ⟨*οὖν*⟩ Bergk. — *μικροῖς τ. κυμβίοις* (ita *edd.*, *κυβίοις codd.*) *ἀλλεπαλλήλοις* Cob. Bergk.] *μικρ. τ. κυμβ. ἀλλ' ἐπαλλ.* **s. m.**, unde *μικροῖς ⟨μέν⟩ τισι κυμβ. ἀλλ' ἐπαλλ.* **h.** — *Κρουμάτιον* Seil. **m. h.**] *Κρουσμάτιον codd.* **s.** Cf. I 15 [I 12] § 4. — *Μεγαρὶς* Maehl. **h.**]

λοῦσα, ἡ δὲ Σιμμίχη [πρὸς τὰ μέλη καὶ] πρὸς τὴν ἁρμονίαν ᾖδεν.
12 ἔχαιρον αἱ ἐπὶ τῆς πίδακος Νύμφαι. ἡνίκα δὲ ἀναστᾶσα κατωρχήσατο
καὶ τὴν ὀσφῦν ἀνεκίνησεν ἡ Πλαγγών, ὀλίγου ὁ Πὰν ἐδέησεν ἀπὸ τῆς
πέτρας ἐπὶ τὴν πυγὴν αὐτῆς ἐξάλλεσθαι. αὐτίκα δὲ ἡμᾶς [ἔνδον] ἐδόνησεν
13 ἡ μουσικὴ καὶ ὑποβεβρεγμένον εἴχομεν τὸν νοῦν· οἶδας ὅ τι λέγω. τὰς
τῶν ἐραστῶν χεῖρας ἐμαλάττομεν τοὺς δακτύλους ἐκ τῶν ἁρμῶν ἠρέμα
πως χαλῶσαι, καὶ πρὸς Διονύσῳ ἐπαίζομεν· καί τις ἐφίλησεν ὑπτιάσασα
καὶ μασταρίων ἐφῆκεν ἅψασθαι καὶ οἷον ἀποστραφεῖσα ἀτεχνῶς τοῖς
14 βουβῶσι τὸ κατόπιν τῆς ὀσφύος προσαπέθλιβε. διανίστατο δὲ ἤδη ἡμῶν
μὲν τῶν γυναικῶν τὰ πάθη, τῶν ἀνδρῶν δὲ ἐκεῖνα· ὑπεκδυόμεναι δ'
οὖν μικρὸν ἄπωθεν συνηρεφῆ τινα λόχμην εὕρομεν, ἀρκοῦντα τῇ τότε
κραιπάλῃ θάλαμον. ἐνταῦθα διανεπαυόμεθα τοῦ πότου καὶ τοῖς κοιτω-
15 νίσκοις ἀπιθάνως εἰσεπαίομεν· κἄπειτα ἡ μὲν κλωνία μυρρίνης συνέδει
s. pag. 164 ὥσπερ στέφανον ἑαυτῇ πλέκουσα καὶ 'εἰ πρέπει μοι, φίλη, σκέψαι', ἡ
m. pag. 82 δ' ἴων ἔχουσα κάλυκας ἐπῄνει 'ὡς χρηστὸν ἀποπνεῖ' [λέγουσα], ἡ δὲ
μῆλα ἄωρα 'ἰδοὺ ταυτί' ἐκ τοῦ πόλπου προφέρουσα ἐπεδείκνυτο, ἡ δὲ

Μεγάρα Π Δ, Μεγάρας cett. codd. **s. m.** — *Σιμμίχη*] *Σιμίχη* Herch, sed cf. nomen *Σιμμίας.* — [*πρὸς τὰ μέλη καὶ*] del. Herch. rectissime. Patet hoc ex *codd.* quorum meliores *Π Δ* om. *καί*, quod in cett. additum videtur recepto emblemate *πρὸς τὰ μέλη.* Frustra igitur *ἐρωτικὰ μέλη* Mein., *πρέποντα μέλη* Maehl. — § **12.** *Πὰν cod. Dorv. edd.*] *πᾶν* cett. codd. — *πυγὴν* Mein. confirm. *Flor. Π* rec. **s. m. h.**] *πηγὴν* cett. codd. — [*ἔνδον*] **h.** qui: „*ἔνδον* nil nisi proximarum litt. iteratio." Recte. — *ὑποβεβρεγμένον* **m. h.**] *ὑποβεβρεγμέναι codd.* **s.** Confert Mein. Ar. Equ. 96, cui addit fragm. Menandr. (vid. Mnem. N. S. I p. 353, VIII p. 425) Polak. — *οἶδας*] *οἶσθ'* Cob. **h.**, sed. vid. ad IV 6 [I 34] § 2. — *λέγω*] *γέλω Leid.* — § **13.** Post *τὰς* inserit *δὲ* Herch. fort. recte. — *ἐμαλάττ.*] *εἰ μαλάττ. Leid.* — *καὶ πρὸς Διονύσῳ*] *καὶ οὐκ ἀπροσδιονύσως* Herch. Vertit 'inter vinum et potum' Seil. — Post *ἐφίλησεν* Mein. *τὸν ἐραστὴν* excidisse suspicatur. Confert contra Herod. V 18 fin. Polak. — *ἀτεχνῶς edd.*] *ἀτέχνως codd.* — § **14.** *ἡμῶν μὲν τῶν γυναικῶν*] *ἡμῖν μὲν ταῖς γυναιξὶ* Seil., quod sane melius esset, sed cf. sq. *τῶν ἀνδρῶν.* — *πάθη*] *πλήθη* **m.** qui deinde pro *ἐκεῖνα* hab. *ἔμεινεν*: „mulieres surrexisse viros mansisse dicit." Mein., sed non tantum haec mutatio esset satis violenta, verum etiam *πλήθη* minus quadraret. Praeterea post praeced. aliud quid dicere *τὴν ἐπιστολογράφον* expectes. Recte igitur Herch. vulg. restituit, quam sanam esse arbitror. Ad *πάθη* subaudiendum *ἐρωτικά.* Pro *δὲ ἐκεῖνα* rec. *δι' ἐκεῖνα* **s.** quod non intellego. Per *ἐκεῖνα* hetaera indicat *τὰ τῶν ἀνδρῶν πάθη.* — *συνηρεφῆ* Valck. ad Hippol. p. 219 confirm. *Flor. Π* rec. *edd.*] *σκευηρεφῆ Leid.* — *εὕρομεν*] *ηὕρομεν* **h.**, sed vid. ad III 21 [III 57] § 1. — *κοιτωνίσκοις* **m.** ('ultra quam credi potest cupide lectulos occupabamus')] *χιτωνίσκοις codd.* **s. h.** Praeterea Mein. haec verba collocanda censet post *παρήρχοντο* (§ 15 fin.), sed nullam video justam transponendi causam. — § **15.** Ante *εἰ πρέπει* desiderabat *εἶπεν* Seil. sine justa causa, cf. sqq. — *ἐπῄνει* et deinde [*λέγουσα*] **h.**] *ἐπανῄει* et *λέγουσα codd.* **s. m.**, sed *ἐπανῄει* vix intelligitur: „war sie denn hinausgegangen?" Maehl. proponens *ἐπήνθει* 'copia violarum abundabat',

ἐμινύριζεν, ἡ δὲ φύλλα ἀπὸ τῶν κλωνίων ἀφαιροῦσα διέτρωγεν ὥσπερ ἀκκιζομένη· καὶ τὸ δὴ γελοιότατον, πᾶσαι γὰρ ἐπὶ ταὐτὸν ἀνιστάμεναι ἀλλήλας λανθάνειν ἐβουλόμεθα· θατέρᾳ δὲ οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τὴν λόχμην
16 *παρήρχοντο. οὕτως μικρὰ παρεμπορευσαμέναι⟨ς⟩ τῆς ἀφροδίτης πάλιν συνειστήκει πότος· καὶ οὐκέθ' ἡμῖν ἐδόκουν προσβλέπειν ὡς πρότερον αἱ Νύμφαι, ἀλλ' ὁ Πὰν [καὶ ὁ Πρίαπος] ἥδιον. ἐμφαγεῖν δ' ἦν πάλιν ὀρνίθια ταυτὶ τὰ τοῖς δικτύοις ἁλισκόμενα καὶ πέρδικες, καὶ ἐκ τρυγὸς ἥδιστοι βότρυες, καὶ λαγῳδίων νῶτα. εἶτα κόγχοι καὶ κήρυκες ἦσαν [οἱ] ἐξ ἄστεος κομισθέντες, καὶ ἐπιχώριοι κοχλίαι καὶ μύκητες οἱ ἀπὸ τῶν*
17 *κομάρων, καὶ σισάρων εὐκάρδιοι ῥίζαι ὄξει δεδευμέναι καὶ μέλιτι· ἔτι μέντοι ὃ μάλιστα ἡδέως ἐφάγομεν, θριδακῖναι καὶ σέλινα· ⟨π⟩ηλίκαι δοκεῖς θριδακῖναι; πλησίον δὲ ἦν ὁ κῆπος, ⟨καὶ⟩ ἑκάστη 'ταύτην ἕλκυσον' 'μὰ Δία ἀλλά μοι ταύτην' 'μὴ μὲν οὖν ἀλλὰ ἐκείνην' ἐλέξαμεν ταῖς θεραπαινίσιν· ἦσαν δὲ αἱ μὲν εὔφυλλοι καὶ μακραί, αἱ δὲ οὖλαι ⟨καὶ⟩ βοστρύχοις ἐμφερεῖς, ἀλλὰ βραχεῖαι, ὑπόξανθος δέ τις τοῖς φύλλοις*
18 *αὐτῶν ἐνεκέχρωστο αὐγή· τὴν Ἀφροδίτην λέγουσι ταύτας φιλεῖν. ἐαρίσασαι δ' οὖν καὶ ἀναξανθεῖσαι τοὺς στομάχους ἐκραιπαλῶμεν μάλα νεανικῶς*

λέγουσα autem sine dubio e margine alieno loco receptum est. — *ὥσπερ ἀκκιζ.*] *ὥσπερ σχινιζομένη* Mein., del. **h.**, sed nil mutandum videtur. — *πᾶσαι γὰρ*] del. *γὰρ* **h.** vix recte. — *ἄνθρωποι codd. edd.*] „nusquam infelicius quam hoc loco *οἱ ἄνδρες* desiderantur." Cob. Fort. id ipsum Alc. scripsit, ut hic non minus quam IV 16 [II 4] § 16 fin. siglum librarios deceperit. — *παρήρχοντο* **m. h.**] *περιήρχοντο codd.* **s.** — § **16.** Inter *οὕτως* et *μικρὰ* add. *παρὰ* sed linea traducta *Π*. — *παρεμπορευσαμέναι⟨ς⟩* Seil. prob. Mein. rec. **h.** Verb. *παρεμπορεύομαι*, notum aliunde tantum ex Luc. hist. conscr. 9, vertendum h. l. videtur 'sibi parare, acquirere', aut 'sibi concedere'. — Post *πάλιν* fort. *ἡμῖν* excidit, quod tamen propter inseq. *ἡμῖν* addere nolui. — *ὡς πρότ.*] *ὥσπερ πρότ. Δ.* — [*καὶ ὁ Πρ.*] exp. Mein. cum ejus dei nulla facta sit mentio. — *ἥδιον*] *ἤδη* **h.** cujus mutationis causam non video. — *ἐμφ. δ' ἦν πάλιν* **m. h.**] *ἐμφ. δὴ πάλιν codd.* **s.**, unde *ἐμφ. δὴ πάλιν⟨ἦν⟩* Seil. „Verb. *ἐντραγεῖν* (rhetor) multo melius esset usus." Cob. — [*οἱ*] del. Seil. „quippe ex sq. versu huc illatum", om. **m. h.** — *ἄστεος*] *ἄστεως* Herch., quam tamen formam, si est librorum fides, rhetor nusquam adhibuit. — § **17.** *⟨π⟩ηλίκαι* Herch., qui etiam proposuit *ἡλίκαι δοκεῖς θριδάκιναι;* sed *ἡλίκαι* ineptum esset. — *ὁ κῆπος, ⟨καὶ⟩ ἑκάστη* Mein., qui sqq. bene distinxit. Ante eum legebatur '*ταύτην ἕλκυσον μὰ Δία, ἀλλά μοι ταύτην, μὴ μὲν οὖν ἀλλὰ ἐκείνην*' posito lac. sign. post *ἑκάστη*. — *οὖλαι ⟨καὶ⟩* **h.** Omitti vix potest. — *ἀλλὰ* **m. h.**] *ἀλλ' αἱ Π*, *ἄλλαι* cett. codd. **s.** — *ἐνεκέχρωστο* **h.**] *ἐκέχρωστο codd.* **s.**, *ἐγκέχρωστο* **m.**, sed augm. syll. Alc. nunquam omittit. — § **18.** *ἐαρίσασαι*] *ἐρανίσασαι* **m.**, *ἐρείσασαι* Haupt. **h.** quorum verborum neutrum placet. Unde Mein. hauserit explicationem „suas quamque lactucas in commune contulisse dicit", non perspicio. Proponit *ἄρσασαι* dubitanter Polak. Fort. tamen nil mutandum, cf. *ἐαρινῷ συμπ.* in § 9. — *δ' οὖν edd.*] *γοῦν codd.* — *ἀναξανθεῖσαι*] Confert Mein. dict. Germ.: „ich musz mir den Magen wieder ein Bissel aufkratzen." — *μάλα edd.*] *ἀλλὰ codd.*

μέχρι ⟨τοῦ⟩ μηδὲ λανθάνειν ἀλλήλας θέλειν, μηδὲ αἰδουμένως τῆς ἀφρο-
s. pag. 165 *δίτης παρακλέπτειν· οὕτως ἡμᾶς ἐξεβάκχευσαν αἱ προπόσεις. μισῶ τὸν*
19 *ἐκ γειτόνων ἀλεκτρυόνα· κοκκύσας ἀφείλετο τὴν παροινίαν. ἔδει ἀπολαῦσαί σε τῆς γοῦν ἀκοῆς τοῦ συμποσίου — τρυφερὸν γὰρ ἦν καὶ πρέπον ἐρωτικῇ ὁμιλίᾳ — εἰ καὶ μὴ τῆς παροινίας ἐδυνήθης· ἐβουλόμην [μὲν] οὖν ἀκριβῶς ἕκαστα ἐπιστεῖλαι καὶ προὐτράπην .... σὺ δὲ εἰ μὲν ὄντως ἔσχηκας μαλακῶς, ὅπως ἄμεινον ἕξεις σκόπει· εἰ δὲ τὸν ἐραστὴν προσδοκῶσα ἥξειν ἔνδον οἰκουρεῖς, οὐκ εὐλόγως οἰκουρεῖς. ἔρρωσο.*

VI [V].

s. pag. 159 m. pag. 79

Αἱ ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι ταῖς ἐν ἄστει χαίρειν.

Οὐκ ἐπύθεσθε τὰ νεώτερα νῦν πράγματα; οὐκ ἠκούσατε καινὸν ἑταίρας ὄνομα; ὦ πόσον ἡμῖν ἐπιτετείχισται χρῆμα, Λαῒς ὑπὸ Ἀπελλοῦ τοῦ ζωγράφου θηριοτροφηθεῖσα. ἀθλίαι, κλείσατε τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν,
2 *μᾶλλον δὲ καὶ ἑαυτὰς ἀποκλείσατε· μία νῦν ἐστιν ἡ τὴν Ἑλλάδα ὅλην*

⟨*τοῦ*⟩ add. Seil. Cob. rec. **h.** „Graece non potest aliter dici quam *μέχρι τοῦ θέλειν.*" Cob. — *τῆς ἀφροδίτης*] *τὴν ἀφροδίτην* Seil. recte, ut videtur. — *παρακλέπτ.*] *περικλέπτ. Leid.* — *ἐκ γειτόνων Δ* rec. **s. m. h.**] *ἐκ τῶν γειτόνων* cett. codd. **w.**, sed cf. IV 14 [II 2] § 4 fin. — *παροινίαν* nova significatione ('crapulae' nempe) hic et sq. paragrapho legi animadvertit Seil. — § **19.** *ὁμιλίᾳ* **m. h.**] *φιλίᾳ codd.* **s.** — *ἐβουλόμην* [*μὲν*] *οὖν* **m. h.**] *ἐβουλόμην μὲν οὖν Π* **s.**, *ἐβουλόμην μὲν* om. *οὖν* cett. codd. — Post *προὐτράπην* lac. sign. posui cum **m. h.** Supplet Mein. ⟨*ἐπὶ τοῦτο προθυμότατα*⟩. — *ὄντως* Mein. Cob. **h.**] *οὕτως codd.* **s. m.** — *ἔσχηκας*] „debebat *ἔσχες.*" Cob. Ad *μαλακῶς ἔχειν* 'aegrotare' cf. II 16 [III 19] § 3. — *ἔνδον*] om. **h.**, sed recte Polak. cfert Plat. Rep. V p. 451 d. — *οὐκ εὐλόγως* Mein.] *οὐκ ἀλόγως codd.* **s. h.**, om. *οὐκ* **m.** (ut putabat e *Leid.*). 'Si revera aegrotas (jure tuo et cum ratione domi mansisti), sin domi sedes expectans amatorem insanis'.

VI [V].

Hoc fragm., quod primus edidit Abreschius in Addendis ad Aristaenetum p. 115, deinde Wagn., tum etiam Polyzois Kontou in ed. Aristaeneti, fort. non Alciphroneum est. Nunquam in inscriptionibus apud eum additur *χαίρειν*, nec ullam a pluribus ad plures scribi epistulam finxit.

§ **1.** *ὦ*] *ὡ* **w.** errore. — *χρῆμα*] *ἔρυμα* Mein. non sine specie. — *Ἀπελλοῦ*] *Ἀπέλλου* **w.** errore. — *θηριοτροφηθεῖσα*] *θηριοτραφηθεῖσα Δ*, *κηρογραφηθεῖσα* Valck. fort. recte, cf. Ath. V p. 200 a. Defendere conatur *vulg.* Wagn. cl. Athen. XIII p. 588 c d, Jacobs. cl. Xen. Oec. VII 10 (*χειροήθης καὶ ἐτετιθάσσευτο*) cui addit Dem. Ol. III 31 et Wyttenb. ad Plut. mor. p. 61 e Seil. Sed haec omnia non sufficiunt ad probandum verbum aliunde ignotum et h. l. vix aptum. — *αὐτῶν* Heringa confirm. *Flor. Π* rec. **w. s. m.**] *αὐτῶν Leid.*, *ὑμῶν* **h.** satis violenter, vid. ad I 5 [I 5] § 1, et cf. sq. *ἑαυτὰς* quod etiam Herch. intactum reliquit.

διασοβοῦσα γυνή, μία· Λαῒς ἐν τοῖς κουρείοις, Λαῒς ἐν τοῖς θεάτροις,
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐν τῇ βουλῇ, πανταχῇ· πάντες
αὐτὴν λαλοῦσιν, νὴ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ οἱ κωφοὶ διανεύουσιν ἀλλήλοις
3 *τὸ ἐκείνης κάλλος· οὕτω γλῶσσα γίνεται καὶ τοῖς λαλεῖν μὴ δυναμένοις*
Λαΐς. εἰκότως· ἐνδεδυμένη μὲν γὰρ εὐπροσωποτάτη ἐστίν, ἐκδῦσα δὲ
pag. 160 *ὅλη πρόσωπον φαίνεται, οὔτε κατάξηρος οὔτε κατάσαρκος, ἀλλ' οἵας*
4 *λέγομεν ἡμεῖς τὰς ἰσχνεγχύλους· τρίχες ἐνουλισμέναι φύσει, ξανθίζουσαι*
δὲ ἀφαρμάκευτα καὶ τῶν ἀκρωμίδων ὑπερκεχυμέναι μαλακῶς. ὀφθαλμοὶ
δὲ νὴ τὴν Ἄρτεμιν ὅλης σελήνης εὐκυκλότεροι· καὶ τὸ μέλαν αἱ κόραι
μελάνταται καὶ τὸ κύκλῳ λευκὸν ....

---

§ **2.** *γυνή, μία· Λαῒς*] *γυνή· μία Λαῒς* Abreschii edit. Verba *Λαῒς—κουρείοις* (ita Heringa confirm. *Flor. Π* rec. **w. s. m.**, *κουρίοις* ed. Abresch. e *Leid.*) om. in **h**. typoth. errore. — *ἐν τῇ βουλῇ*] *κἂν τ. β.* ed. Polyzois Kontou. — Ante Herch. edebatur *ἐν τῇ βουλῇ· πανταχῇ πάντες* minus recte. — *λαλοῦσιν*] „pro *ὑμνοῦσιν.*" Cob. — § **3.** *λαλεῖν μὴ*] *μὴ λαλεῖν Π.* — *Λαῒς* post *δυναμένοις* om. *Π.* — *οὔτε—οὔτε Flor.* **s. m. h.**] *οὐδὲ—οὐδὲ* cett. codd., cett. edd. — *ἰσχνεγχύλους* Bast. confirm. *Π* rec. **s. m. h.**] *ἰσχν' ἐγχύλους Flor.*, *ἰσχνεσχέλους Δ*, *ἰσχνὰς ἐγχύλους cod. Dorv.*, *ἴσχνας ἐγχύλους Leid.* ed. Abr. **w.**, *ἰσχνῶς ἐγχύλους* Abresch., *ἰσχνὰς ἐγχέλεις* Wagn. — § **4.** *τρίχες*] *τρίχας Flor. Leid.* — *ξανθίζουσαι*] *ξανθίζουσα Flor.* — Ante Wagn. legebatur *ἀφαρμάκευστα*. Confirm. ejus conject. *Δ*. — *ὅλης σελήνης*] *ὅλης ⟨τῆς⟩ σελ.* **w.** „pro *πληθούσης* sive *πεπληρωμένης σ.*, aut quod usitatius his, *πανσελήνης.*" Seil. „Antiqui *πλήρους σελ.*" Cob. „fort. *αὐτῆς σελ.*: neque enim *ὅλης* idem esse potest quod *ὁλοκύκλου.*" Herch. non male, sed fort. ad *ὅλης* 'plenae' conferri potest IV 14 [II 2] § 6. — *εὐκυκλότεροι*] *εὐκυκλώτεροι Leid.* — *τὸ μέλαν Flor. Δ Π* **m. h.**] *τῷ μέλαν Leid. Vulg.* **s.** — *αἱ κόραι μελάνταται*] *αὐτῶν μελάντατον* omisso *αἱ κόραι* **h.** prob. Nab. cl. Aristaen. I, 1 quem locum jam contulit Valck. Post *λευκὸν* supplet *λευκότατον* Nab.

Etiam Alciphronea esse verba *τῷ Θηριππίδῃ ἐστὶ πατὴρ κύμινον καὶ μόνον οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν* (Etym. Gud. p. 342, 36) censet Mein. (qui ad *Θηριππίδῃ* confert Alc. II 5 [III 8] § 1, 3 et IV 13 [II 1] § 8) prob. Nauck. Pro voce corrupta *κύμινον* proponit *κυμινοπρίστης* ille, *κίμβιξ* vel *κυμινοκίμβιξ* hic, qui deinde ipse fragmentis Alciphroneis addit *ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἰχθὺς*

ὑπὸ τοῦ δελέατος τῆς ἡδονῆς ἠσπαλιεύθην (*codd. ἀσπαλιεύθην*) *καὶ ἐνείχετό μοι τὸ ἄγκιστρον* (Etym. Magn. p. 156, 33) et *σὺ δ' αὐτόχρημα ὁ ἐκ Τροιζῆνος Ἱππόλυτος συνελκύσας τὰς ὀφρῦς καὶ τὸ χεῖλος δακὼν καὶ κάτω κύψας ὡς ἡρῷον ἡμᾶς ἄφθογγος παρατρέχεις* (ibid. p. 438, 16). Prae ceteris ultima haec sapiunt orationem Alciphronis, apud quem praeter *αὐτόχρημα* (cf. II 22 [III 25] § 2, II 26 [III 29] § 1) inveniuntur *αὐτάδελφος, αὐτοσχεδίως, αὐτόνεκρος, αὐτοσανδαράκη, αὐτοσκαπανεύς, αὐτοχάριτες*, quorum haec quattuor ipse sibi formasse videtur. Ad *συνελκ. τ. ὀφρ.* cf. II 5 [I 26] § 2 (*συνεσπακότα τ. ὀφρ.*), ad *τὸ χεῖλος δακὼν* (*ἐνδακὼν?*) denique III 22 [III 58] § 3. Sq. *ἄφθογγος* fort. expungendum est.

ADDENDA ET EMENDANDA.

Pag. 8 ann. crit. vs. 10 dele numerum § 1.

» » » » » 18 pro Ajax lege Ajac.

» 10 » » » 22 » § 4. » § 3.

» 12 » » » 6,7,8 » ἀερὶ » ἀέρι.

» 14 » » » 21 » omisit » amisit.

» 16 » » » 11 » ὑπερόριον » ὑπερόριος.

» » » » » 21 » ΤΑΙΞ » ΤΑΙΣ.

» 17 » » in fine » νομιζ. » νομίζ.

» 18 » » » 17 » Πυθὶς » Πυθίς.

» 21 » » » 3,12 dele numerum § 1.

» 25 ad II 1 [III 9] § 1 proponit ὁ λαγωὸς δέ, (ita lege pro δὲ,) ⟨ἐνστάντος⟩ τοῦ κινδ. κ.τ.λ. Polak, qui praeterea ad ἐθορύβει cf. Xenoph. Cyneg. III § 7, X § 9 exemplum Arriani.

» 26 text vs. 3 pro ἀλεκτρυὼν lege ἀλεκτρυών.

» 27 » » 8 dele virgulam ante ἐάν.

» 29 ann. crit. » 13 pro ἡγουμενος lege ἡγούμενος.

» 31 » » » 1 male tentavi ἐφ' ἡλικίας ad quam dictionem confert Arrian. Cyneg. 5 init. Polak.

» 31 ann. crit. vs. 6 ante οὐχὶ — προϊστάμ. supple § 2.

» 32 » » » 19 pro ἦερα lege ἠέρα.

» 38 » » » 15 » superius » superiorem.

» 39 text. » 1 post καταβροχθίσας pone virgulam.

» » » » » in margine adde 4.

» » ann. crit. » 7 in lemmate pro ἀνέλομ. lege ἀνελόμ.

» 40 » » » 19 pro σταφυλὰς lege σταφυλάς.

» 41 » » » 3 ante Πλαγγὼν adde § 3.

» 42 » » in fine pro veditur lege videtur.

» 46 » » vs. 12 male contuli Xen. An. III 2 § 39, Eur. Iph. Aul. 1005, qui loci nil ad rem.

» 47 ann. crit. vs. 22 ante λάχος σοι add. § 3.

» 48 ad II 28 [III 31] § 2 fort δέομαι [τοῦ] πλέον τι μ.

» 52 ann. crit. vs. 19 pro προηγέμονα lege προηγεμόνα, ad quam vocem confert Poll. III 95, VIII 84 Polak.

» 58 ann. crit. vs. 19 in lemmate pro γνωμ. lege γνώμ.

» 65 text. vs. 4, ann. crit. vs. 4 pro δὲ lege δέ.

» 66 ann. crit. vs. 9 pro Boeck » Boeckh.

» » » » » 23 » Sq. » In sqq.

» 67 » » » 10 » ὀλιγ. » ὀλίγ.

» 68 » » » 18 » III 19 » III 18.

» 70 » » » 21 » ἀνετλήμεν » ἀνέτλημεν.

» 71 » » » 3 » videntis » vidente.

» » » » » 18 » ἀνεφύγοτα » ἀνεφυγότα.

» » » » in fine » (= τὸν) » (= τον).

» 72 » » vs. 19 ante πιττούμενος add. § 2.

Pag. 73 ann. crit. vs. 1 pro *ἐλελούμεν* lege *ἐλελούμην*.
» 74 » » » 3 » *τινὶ* » *τινι*.
» » » » » 15 » *κρεμησ*. » *κρεμήσ*.
» 75 » » » 19 » *ἀνήγαχον* » *ἀνήγαγον*.
» 76 » » » 11 » *ναμ*. » *νάμ*.
» 77 » » » 24 » *ἀντεχ*. (bis) » *ἀντέχ*.
» 79 text. » 5 » *ἀδολεσχων* » *ἀδολέσχων*.
» 82 ann. crit. » 2 » *ἀκρᾶς* » *ἄκρας*.
» 83 text. » 3 » *τινὰ* » *τινα*.
» » » » 9 » *σαρχὸς* » *σαρκὸς*.
» 84 ann. crit. » 15 » *πληρ*. » *πλήρ*.
» » » » » 16 » *τυφ*. » *τύφ*.
» » » » » 17 » *λογ*. » *λόγ*.
» 85 » » » 16 » *Ζωπ*. » *Ζώπ*.
» 87 » » » 4 » *προσλαβ*. » *προσλάβ*.
» 87 » » » 21 » *ἐχ*. » *ἔχ*.
» 87 » » » 24 » *πασ*. » *πάσ*.
» 88 » » » 12 » *ἀστ*. » *ἄστ*.
» 91 » » » 20 » *ἐζωστρακίσθη* » *ἐξωστρακίσθη*.
» 92 » » » 9 ante *ὅσον οὐκ* adde § **2**.
» 95 » » » 25 » *μεταπέμψας* » § **2**.
» » » » » 15 pro *προσωπ*. lege *πρόσωπ*.
» 99 » » » 22 » *δεερευνάτο* » *διερευνάτο*.
» 101 text. » 3 » *ἐπραττετο* » *ἐπράττετο*.
» 105 ad III 38 [I 21] § fin. Recipere debueram *δρυπεπεῖς* quam formam suadent codd. meliores.
» 106 ann. crit. ad inscr. pro *Εὐβ. Γεμ*. lege *Εὔβ. Γεμ*.
» 113 » » vs. 5 post *τῶν ἀποτ*. adde *Flor*.
» 115 » » » 2 ante *ποιήματα* » § **3**.
» 119 » » » 22 pro *δαν*. lege *δάν*.
» 124 ad VIII [I 39] § 1 fin. cautius et consultius est scribere *οὐχ ἥκεις οἶμαι δι' ἐκεῖνον* cum Bergl.
» ibid. § 2: fort. *ὅπου* lat. 'ubi' vid. ad I 22 [I 19] § 2. An litterarum *ιππη* iteratio?
» 130 ann. crit. vs. 12 sq. pro *ἀπογ/νωσθείς* lege *ἀπο/γνωσθείε*.
» 135 » » » 8 » *μυστηρια* » *μυστήρια*.
» 136 » » » 10 » *αναισχ*. » *ἀναίσχ*.

Cod. Vindob. n⁰ 342 inter philol. Gr. (**B**) — ep. Alc. II 24 [III 27] et II 25 [III 28] init.

Cod. Graec. Paris. suppl. nº 352 (*N*) fol. 148 verso init. (sine mrg.) — epp. Alc. I 4 (part.), I 5, I 6 et I 7 init.

T H E S E S.

THESES.

I.

In dissertatione „de Alciphronis Longique aetate" anni MDCCCXCIV Herm. Reichius Regimontanus satis certis argumentis aetatem Alciphroneam posuit inter Luciani Aelianique.

II.

Theod. Kockius ea quae de Alciphrone probare conatus est in Herma (tom. XXI p. 372—410) et Mus. Rhen. (N. S. tom. XLIII p. 35—44) minime probavit.

III.

Quae Wolfg. Volkmannus disputavit in dissertatione „de Alciphrone comoediae imitatore" (Vratislaviae ann. MDCCCLXXXVI) infirma nituntur argumentandi ratione.

IV.

Male E. E. Seilerus in ed. Alciphronis (Lipsiae ann. MDCCCLIII) confisus est collationi Doehneri codd. Parisinorum, Bastii Vindobonensium.

V.

Cod. Parisinus N archetypus est libri Palatini n⁰ 155 quem Seilerus indicavit siglo **D.**

VI.

Apographum Vaticanum (*Vat.* apud Seil.), ex quo Steph. Berglerus (ed. Alc. ann. MDCCXV Lipsiae) epp. Alc. fere LX primus edidit, idem est atque apographum Leidense (*Leid.* in mea ed.), unde etiam illae ductae sunt lectiones quas Seilerus indicavit siglo **V.**

VII.

Leid. ita ex codd. Vaticanis descriptum est, ut epp. III 20—36 [III 56—72] ex *Urb.*, epp. I 1—10, 14—22, III 37—40, II 3—7 et lib. IV [olim lib. I et II] ex codice quodam familiae I[ae], reliquae denique epistulae ex *Vat.* (olim *Ψ*) fluxerint.

VIII.

Epistulae Alciphroneae hucusque male tribus libris disponebantur.

IX.

Hom. Il. V 338 cum Bentleyo et Leeuwenio (in ed. prima) delendum censeo recepto (cum Leeuwenio) in vrs. praeced. *χρόα* pro *χροός*.

X.

Recte Nauckius ante Hom. Il. XXIII 832 lacunam statuit. Etiam vrs. 833—835 vix integri videntur.

XI.

Soph. Ajac. 137 cum Herwerdeno legerim

σὲ δ' ὅταν πληγὴ ζαμενὴς Διὸς ἢ
λόγος κ. τ. λ.

Codd. Διὸς ἢ ζαμενής.

XII.

ibid. 651 verba

βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα

quamvis mira videantur, fort. tamen integra sunt cl. Antig. 473—476: poetae ipsi hoc tribuendum videtur. Incogitanter Nauckius ad Antig. 475 annotavit: „das Eisen ist spröde wenn es glühend aus dem Feuer kommt."

XIII.

Soph. Antig. 355 sqq. male explicantur a Nauckio, qui δυσαύλων πάγων vertit per „unwirthliche Klippen" cum intelligendum sit 'frigus pruinarum ad pernoctandum gravium', ut recte Tournierus.

XIV.

Ibid. 1301 fort. partim cum Arndt et Wieseler scribendum est:

ἡδ' ὀξυθήκτῳ πτώσιμος περὶ ξίφει
μύει, τάλαινα, βλέφαρα

Codd. ἡδ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέριξ
λύει κελαινὰ βλέφαρα.

XV.

Soph. Trach. 20 sq. recte Herwerdenus verba πόνων et μάχης locum inter se mutasse censet, ut poëta scripserit

ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν πόνων
ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν μάχης
οὐκ ἂν διείποιμ'·

Verb. ἐκλύεται non mutandum in ἐκρύεται cum Blaydes.

XVI.

Herod. I 38 fin. aut verba διεφθαρμένον τὴν ἀκοὴν cum Dindorfio delenda sunt, aut scribendum ⟨τὸν⟩ διεφθαρμ. τ. ἀκ.

XVII.

Plat. symp. p. 180 a verb. τετελευτηκότι secludendum est.

XVIII.

Plat. Phaedr. p. 249 d verba ita fort. legenda atque distinguenda sunt: ἔστιν δὴ οὖν δεῦρο ὁ πᾶς ἥκων λόγος περὶ τῆς τετάρτης μανίας [ἣν] — ὅταν τὸ τῇδέ τις ὁρῶν κάλλος τοῦ ἀληθοῦς ἀναμιμνησκόμενος πτερῶταί τε καὶ ἀναπτερούμενος προθυμούμενος ⟨μὲν⟩ ἀναπτέσθαι ἀδυνατῶν δέ, ὄρνιθος δίκην βλέπων ἄνω, τῶν κάτω δὲ ἀμελῶν, αἰτίαν ἔχῃ ὡς μανικῶς διακείμενος — ὡς ἄρα αὕτη κ. τ. λ.

Pro ἔχῃ hab. codd. ἔχει. Verba ὅταν — διακείμενος in parenthesi collocavi.

XIX.

Rectissime Teuffel-Schwabe Röm. Litt. [5] I p. 112 de metro Saturnio: „die einzige metrische Form deren sich ein literarisch noch unkultiviertes Volk bediente kann nicht in eine Vielheit künstlicher und schwieriger mit dem bloszen Gehör nicht zu fassender Bestimmungen eingeschnürt gewesen sein."

XX.

In explicandis formis archaicis in -sim et -im (capsim, servassim, duim) Brix-Niemeyer (ed. Plaut. Trinumm. Capt. Menaechm. Mil.) male non secuti sunt Madvig. (Opusc. II 65).

XXI.

Plaut. Asin. vss. 127—248 inepte et vix suo loco inter I—126 et 249 sqq. inserti leguntur.

XXII.

Plaut. Amphitr. 598 legendum censeo cum Ussingio

Dónec Sosia ílle fecit égomet sibi uti créderem

Codd. egomet fecit.

XXIII.

Virg. Aen. II 75 sq. male Ribbeck. contra codd.

hortamur fari quo sanguine cretus
quive fuat, memores quae sit fiducia capto.

Revocanda est vulg.

quidve ferat; memoret q. s. f. c. quae verba sana esse censeo.

XXIV.

Virg. Aen. V 777 (Prosequitur surgens a puppi ventus euntes) olim adscriptus (ex III 130 ut videtur) delendus est.

XXV.

Liv. XXVI 32 § 8 fort.

projecerunt ⟨cum fl⟩et⟨u⟩ obsecrantes.

XXVI.

Tac. Ann. I 62 scribendum videtur

formidolosiorem hostem

codd. hostium.

XXVII.

Tac. Ann. XIII 26. Hic locus corruptissimus ita fort. rescribendus est: Ille an auctor constitutionis fieret ⟨dubitans, consilium convocat. Ibi diu deliberatum⟩ ut inter paucos et sententiae diversos, quibusdam coalitam libertate inreverentiam eo prorupisse frementibus ⟨ut⟩ vine an aequo cum patronis jure agerent ⟨nili penderent, quin etiam⟩ sententiam eorum insultarent ac verberibus manus ultro intenderent.

XXVIII.

Thucydides I 20 et imprimis VI 54—58 probabiliora narrat quam Aristoteles Ath. Pol. 18 ubi verba *Θετταλὸς δὲ νεώτερος πολὺ καὶ τῷ*

βίῳ θρασὺς καὶ ὑβριστής ab Herwerdeno expuncta genuina esse censeo.

XXIX.

Ad verba Demosth. or. Phil. III § 16 *τὸ δ' εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ τις ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν* verissime H. Weil. annotat: „an point de vue moral toute infraction à la foi jurée la plus légère comme la plus grave, doit être sévèrement condamnée. Il est fâcheux que Démosthène n'ait pas appliqué ces beaux principes à la véracité de l'orateur."

XXX.

Non valde firmis argumentis Theod. Mommsen. Staatsr. II 195 contendit praeturam jure jam inde ab initio patuisse plebejis.